Issued—9-7-1960]

सत्यमेव जयते

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

WEDNESDAY, 6TH APRIL 1960

VOLUME XXX—No. 1

23 SEP 1960

CONTENTS

		PAGES
I	Swearing-in of a Member ..	1
II	Questions and Answers ..	1-19, 61
III	Privilege Motion *re* Resolution passed by the Madras City Corporation Council ..	19-30
IV	Government Bills—	
	(1) The Madras Chit Funds Bill, 1960 ..	30
	(2) The Legal Practitioners' (Madras Amendment) Bill, 1960.	30
	(3) The Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 ..	30-31
	(4) The Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1960 ..	31
V	Announcements—	
	(1) The Legal Practitioners' (Madras Amendment) Bill, 1960.	30
	(2) Business and Sittings of the House ..	51
VI	Government Resolution—Constitution of a Township for the Kodaikanal Municipality ..	31-32
VII	Voting on Demands for Grants for the year 1960-61—*cont.*—	
	Demand I—Land Revenue Department .. Demand III—Stamps Administration .. Demand XII—District Administration and Miscellaneous. Demand XXXV—Compensation to Zamindars ..	32-51, 52-60
VIII	Papers laid on the table of the House ..	60

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1960

Legislative Assembly Department
Madras

PRICE, 50 *naye Paise*]

D
V211,31'N60
N61·3032
61324

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Wednesday, the 6th April 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half-past ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—SWEARING-IN OF A MEMBER.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri S. Ranganatha Mudaliar, representing the Tiruttani constituency of the Andhra Pradesh, which has now been allotted to the Madras State, is here. I welcome him and ask him to take the oath.

Sri S. Ranganatha Mudaliar took his oath and then took his seat in the House.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

New Municipal office building, Tiruchirappalli.

* 571 *Q.*—SRI S. LAZAR: (on behalf of SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA) கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருச்சியில் ஜெயில் பேட்டையில் புதிதாக முனிசிபல் அலுவலகம் ஒன்று கட்டுவதற்காக 1955-ம் ஆண்டில் முதன் மந்திரி அவர்களால் கல் நாட்டப்பட்டும், மேற்படி வேலை இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படாமையின் காரணம் என்ன ?

(ஆ) மேற்படி கட்டிடம் கட்டும் விஷயமாக ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு உள்ளதா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (*a*) The reasons for the municipality not starting the work are the revision of the plans and estimates.

(*b*) This is a matter purely for the municipality to consider.

SRI K. VINAYAKAM : May I know from the Hon. Minister whether it takes six long years for the revision of the estimates ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The municipality needed money and they applied for a loan. But it has not been possible to give the loan within the expected time due to the revision of the plans and estimates, as I have already stated in my answer. That is how delay has occurred.

Protection of Chintamani area, Tiruchirappalli, against Cauvery floods.

* 572 *Q.*—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether there are any proposals by the Government to prevent floods in the Chintamani area in Tiruchirappalli town during floods in the Cauvery;

(*b*) the nature and cost of the proposals; and

(*c*) when the proposals will be carried out?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (*a*) Yes, Sir. The Tiruchirappalli Municipality has a proposal.

(*b*) The proposal is to construct a random rubble protective dyke wall around the Harijan Colony in Chintamani at an estimated cost of Rs. 27,500.

(*c*) The work is expected to be taken up for execution in March 1960 and completed before the commencement of the monsoon.

SRI S. LAZAR : இந்த தொந்தரவு ஆண்டு தோறும் ஏற்பட்டு வருவது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? எந்த ஆண்டு முதல் நிச்சயமாக இந்த தொந்தரவு இருக்காது என்ற உறுதியை அரசாங்கம் கொடுக்க முடியுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: இது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்ததன் காரணமாகத்தான் இந்த ஆண்டு இந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. மான்ஸூன் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு அந்த வேலை முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

SRI K. B. S. MANI : அந்தப் பகுதியில் கட்டப்பட இருக்கும் ஹரிஜன காலனி சாதாரணமாக மற்ற இடங்களில் கட்டப்படுவது போல் அல்லாமல் நல்ல முறையில் அஸ்திவாரம் அதிகமாக போட்டு ஆற்று வெள்ளத்தை தடுக்கக்கூடிய முறையில் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முன் கூட்டியே கண்டிராக்டர்களுக்கும், அங்கு இருக்கிற என்ஜினியர்களுக்கும் எச்சரிக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இந்த கேள்வி ஹரிஜன காலனியைப்பற்றியது அல்ல. அவர்கள் வசிக்கும் இடத்தில் சுற்றியுள்ள மதில் சுவர் கட்டுவது பற்றியது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இம்மாதிரி ஆற்று வெள்ளத்தால் பாதிக்கப் படக்கூடிய இடங்களில் காலாகாலமாகவோ அல்லது நாளடைவிலோ கட்டிடங்களை கட்டிவிட்டு, பிறகு கஷ்டப்பட்டு அரசாங்கத்தின் உதவியை தேடுவதற்கு பதிலாக இனி இம்மாதிரி பகுதிகளில் கட்டிடங்கள் கட்டாமல் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்குமா?

MR. SPEAKER: It is a hypothetical question and how can the Hon. Minister answer it?

Admission to Medical Colleges.

*573 *Q*.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether this Government have received any communication from the Medical Council of India to the effect that only those who give undertaking to work for three years as directed by the Government in rural areas would be admitted in the medical colleges; and

(*b*) if so, whether this Government sent any reply for the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) & (*b*) Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : May I know whether students would be admitted to the medical colleges from the next academic year only on this condition?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, there is no such condition attached now. They are admitted without any condition attached.

SRI T. T. DANIEL : May I know the reply of our Government to the Central Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Not to the Central Government. The Executive Committee of the All-India Medical Council passed a resolution and the General Council has not yet intimated their view. We have forwarded our views to the Council.

SRI M. KALYANASUNDARAM : மெடிகல் கவுன்சில் கூறியிருக்கிற இந்த யோசனையை நமது அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு பதில் எழுதியிருக்கிறார்களா? அல்லது நிராகரித்து பதில் அளித்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கு இல்லை என்று தான் நாங்கள் எழுதினோம்.

SRI S. LAZAR : இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாததற்கு காரணம் என்ன? அல்லது இது போன்ற முறையை கையாளவேண்டும் என்ற அவசியத்தை இந்த அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதற்கு முதல் தடை சட்டத்திற்கு விரோதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது மெடிகல் காலேஜில் சேர்ந்து படிக்க விரும்புகிறவர்கள் கட்டாயமாக கிராமங்களுக்குப் போய் சில ஆண்டுகள் சேவை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுவது சட்டத்திற்கு விரோதமாக ஏற்படும். அதோடு நடைமுறையில் அதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதனாலே தான் அப்படி வற்புறுத்துவதற்கு இல்லை. ஆனால் உதவிச் சம்பளம் கொடுத்து அப்பேர்ப்பட்டவர்களை கட்டாயமாக கிராமங்களில் போய் சேவை செய்யும்படி வற்புறுத்தலாமா என்ற பிரச்னை இப்பொழுது யோசனையில் இருக்கிறது.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : இந்தக் கேள்வியைத்தான் நான் கேட்பதற்கு இருந்தேன். அதாவது அரசாங்கத்தின் உதவி பெற்று படிக்கிற மாணவர்களை இம்மாதிரி சில ஆண்டுகளுக்கு கிராமங்களில் போய் சேவை செய்யவேண்டுமென்று கட்டாயமாக வற்புறுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்குமா என்று தான் கேட்க இருந்தேன். அதற்கு இப்பொழுது மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அம்மாதிரி உதவிப் பணம் கொடுக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்தால், அப்பொழுது அவர்களை கட்டாயமாக சில வருஷங்களுக்கு கிராமங்களில் சேவை செய்யவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்தக்கூடும்.

SRI A. A. RASHEED: May I know the steps taken by the Government to induce doctors to go to rural areas?

MR. SPEAKER : It is a separate question. If the Hon. Minister is willing to answer, I have no objection.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : One step we have taken is to give a compensatory allowance of Rs. 100 for those who go and serve in Primary Health Centres.

SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL : கிராமப் பகுதிகளில் டாக்டர்கள் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் மெடிகல் கவுன்சில் கூறிய யோசனையை நிராகரித்து விட்டார்கள் என்றாலும் கூட, அதை அம்மாதிரி நிராகரிக்காமல், அவர்கள் கட்டாயமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு கிராமங்களில் சேவை செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் வற்புறுத்துவதற்கு தீர்மானிப்பார்களா? ஏனென்றால் கிராமப் பகுதிகளுக்கு டாக்டர்கள் வேலை செய்வதற்கு வருவதில்லை. 100 ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்தாலும் அவர்கள் போகமாட்டார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆகையால் அவர்கள் இம்மாதிரி கிராமங்களில் சேவை புரிய கட்டாயமாக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு வேண்டும் என்று அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : நான் முன்பே பதில் சொன்
னேன் இம்மாதிரி வற்புறுத்துவதில் சில சட்ட தகராறுகள் இருக்கின்றன.
அதனுலேதான் அம்மாதிரி வற்புறுத்துவதற்கு இல்லை. உதவிச்சம்பளம்
கொடுத்தால், அப்பொழுது அவர்களை கட்டாயமாக கிராமங்களில் போய்
சேவை செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தக் கூடும்.

Sri A. VEDARATHNAM : டாக்டர்களை கிராமங்களில் போய் சேவை
செய்யும்படி கட்டாயப்படுத்துவதில் சட்ட இடையூறு இருந்தால், நம்முடைய
அரசாங்கம் அதற்கு ஏதேனும் உகந்த திருத்தங்களை கொண்டுவந்து
அந்தசட்டத்தை மாற்ற முன் வருமா ?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : அப்படி சட்டத்தை மாற்று
வதற்கு சிரமம் எடுத்துக்கொள்வதைவிட, வேறு விதமாக அவர்களை
கிராமங்களுக்குப் போய் சேவை செய்யும்படி செய்வதற்கு சில யோசனைகளை
நாம் கையாண்டால் அது சிலாக்கியம் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

Sri M. C. MUTHUKUMARASWAMY : பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு
ஸ்டைபெண்டு கொடுப்பது என்று முடிவு செய்தால், ஸ்டைபெண்டு
வாங்குவதற்கு டாக்டர்கள் இல்லாவிட்டால், வேறு எந்த முறையை
அரசாங்கம் கையாளும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : ஸ்டைபெண்டு கொடுத்தால்
வாங்குவதற்கு அநேகம் பேர்கள் தயாராக இருப்பார்கள்.

Sri V. SANKARAN : புதியதாக இதற்கென்று ஸ்டைபெண்டு
ஏற்படுத்தலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது என்று சொன்னூர்கள்.
ஏற்கெனவே இப்பொழுது ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் மாணவர்
களுக்கு இது போன்ற நிபந்தனை விதிப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா ?
இல்லாவிட்டால், அதற்கு என்ன காரணம் ?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது வழங்குகிற
ஸ்காலர்ஷிப் அம்மாதிரி இல்லை. இப்பொழுது அது வேறு விதமாக
கொடுக்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி வற்புறுத்தப்படும் முறையில் இப்பொழுது
கொடுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் வழங்கப்படவில்லை.

Dental Department of the Medical College.

* 574 Q.—**Sri T. S. RAMASWAMI** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any doctor in the Lecturing Staff of the Dental Department of the Medical College was relieved of his duties during this year;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) the qualifications of this doctor ?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir. Three officers all employed under the emergency provisions of the rules.

(b) One for unsatisfactory work and conduct and the other two for want of vacancies.

(c) One was a B.Sc. (East Punjab), L.D.S. (West Bengal) and the other two were B.D.S. of the Madras University ?

Salem iron ore.

* 575 Q.—**Sri A. A. RASHEED** : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have invited experts from East Germany for consultation to manufacture pig iron from the ore available in Salem ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Yes, Sir.

* 576 Q.—**Sri N. K. PALANISAMI** : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether this Government have received the final reports from Metallurgical Laboratory, Jamshedpur, on examination of Salem iron ore;

(b) whether the Government have examined the report; and

(c) if so, the details thereof ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : (a) to (c) The Govern-
ment received from the National Metallurgical Laboratory, Investiga-
tion Reports on "Beneficiation and Reducibility" of low grade mag-
netites of Salem and "Sintering" studies on the magnetic concentrate
produced from low grade Salem ores. The reports contain technical
details of Salem iron ores. The Government have examined them.
The reports indicate that Salem iron ores can on suitable beneficiation
and sintering, be reduced in a blast furnace with coking coal.

Sri A. A. RASHEED : May I know whether the East German
experts had submitted their report and if it was favourable when
will the Government establish the factory ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : The Delegation of East
German experts which visited this State in February this year
expressed a preliminary opinion on the previous studies which they
had already undertaken, that the Salem ore is utilizable. They have
promised to send a team of experts, who will go into the technical
details of production and also the economics of production and they
will submit a report. The experts are expected to arrive in the
course of this month.

Sri N. K. PALANISAMI : Since the experiments conducted on
the Salem ore have proved to be successful, is it not worthwhile to
start a large number of blast furnaces at Salem in the public sector ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : The experiment has
proved that blast furnaces are unsuitable. The only one process
which has been perfected by the East Germans, viz., low shaft furnace
appears to give us satisfactory method of utilizing this iron ore
Certain researches have been conducted both in the National Metal-
lurgical Laboratory and the Fuel Research Station. They are all
purely on a laboratory scale and investigations have to be carried on
a pilot project scale if we want to study the economics of it.

Sri K. ANBAZHAGAN : கிழக்கு ஜெர்மன் நிபுணர்களை சென்னை
அரசாங்கம் வரவழைத்ததென்றும் மேற்கு ஜெர்மன் நிபுணர்களை மத்திய
அரசு வரவழைத்ததென்றும் கூறப்படுவது உண்மையா ? இதிலே,
மத்திய சர்க்காருக்கும், மாநில சர்க்காருக்கும் கருத்து மாறுபாடு ஏற்பட்டுத்
தடங்கல் ஏற்பட்டு வருவது உண்மையா ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : இரண்டு சர்க்காருக்கும் ஒரே
அரசியல் சட்டத்திலே, சில பொருப்புகள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், சில
பொருப்புகள் ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் இருக்கின்றன. இந்த விஷயத்தில்,
நமது ராஜ்ய சர்க்கார் இனிஷியேடிவ் எடுத்துக் கொண்டது என்று சொல்ல
லாம். மேற்கு ஜெர்மன் நிபுணர்கள் வந்தார்கள், அபிப்பிராயம் தெரி
வித்தார்கள். உலகத்தில் எங்கிருந்து நிபுணர்கள் வருவதானுலும்,
அதற்கு நாம் தடையாக இருக்க மாட்டோம், அதை வரவேற்கிறோம்.

Sri M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : சார், கிழக்கு ஜெர்மனி
மேற்கு ஜெர்மனி நிபுணர்கள் வந்து அவர்கள் ஆலோசனைகளைக் கொடுத்து
இருக்கிறார்கள். அந்த ஒர்க் எவ்வளவு நாட்களில் ஆரம்பிக்கப்படும் ?
சீக்கிரத்தில் வேலையை துவங்கி, துரிதமாகச் செய்ய என்ன ஏற்பாடுகள்
செய்திருக்கிறது ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான் முன்பே சொன்னேன் இப்பொழுது செய்வதெல்லாம், லாபரடரி முறையிலே, பரீட்சார்த்தமாகதான் என்று. பைலட் பிராஜக்ட் முறை என்றால், ஒரு 1,000 டன் கனிப் பொருள் எடுத்து, அதை வைத்து உருக்கி, உபயோகித்துப் பார்த்தால், செலவு என்ன ஆகும், மற்ற வசதிகள் எப்படியிருக்கும் என்று சொல்ல முடியும். இப்பொழுது அந்த இரண்டாவது முறை, பைலட் பிராஜக்ட் பரிசீலனை இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை.

SRI A. A. RASHEED : Has the attention of the Government been drawn to the statement of the Union Minister that the manu- facture of pig iron was feasible in Salem and if so, may I know when it will be started ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have been repeating a number of times and I am now doing it a third time. I have already explained the difference between laboratory scale investigation and pilot project investigation. It is only when experiments are carried out on the pilot project scheme, that we can work out the economics of the scheme. The other investigation would only prove that it is possible to do it.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி, போதிய அளவு அடுத்த ஆண்டிலே கிடைக்கும் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன் னார்களே. அப்படியானால், இந்த பைலட் பிராஜக்டை அடுத்த ஆண்டி லேயே துவங்க முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்கு முன்னால், இந்த ஆண்டிலேயே அதைச் செய்வதாக உத்தேசம்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : May I know when at least the probable date by which the pilot project scheme will be carried out in order to know the economics of the scheme ?

(No answer.)

Salem iron ore.

* 577 *Q.*—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

சேலத்தில் உள்ள இரும்பை எடுத்துக்கொண்டு போய் இங்கிலாந்தில் ஒரு இரும்பு வாராவதிக் கட்டி, அதற்கு சேலம் எனப் பெயரிட்டிருப்ப தாகவும், அங்கு சேலத்தில் கிடைக்கும் இரும்பு முதல் தரமான இரும் பென்று நூலில் வெளியிட்டிருப்பதும் உண்மையா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government have no information on the utilization of Salem iron ores in the con- struction of a bridge in England.

There is also no authentic report that Salem iron ores are of a superior quality.

SRI A. VEDARATHNAM: சார், பொருப்புள்ள பார்லிமெண்ட் அங்கத் தினர் ஒருவர் பொதுக் கூட்டங்கள் தோறும், இம்மாதிரி சேலம் இரும்பைக் கொண்டு லண்டனிலே ஒரு பாலம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது, அது ரொம்ப சிறந்ததாக இருக்கிறது, அவ்வளவு சிறந்த இரும்பு இது என்று சொல்லி, அம்மாதிரி ஒருபுத்தகம் கூட வெளியிட்டு அது லைப்ரெரியில் இருப்பதாகத் தெரிகிறதே. அம்மாதிரி பொருப்புள்ளவர்கள் செய்யும் தவறான பிர சாரத்தைத் தடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையல்லவா ? அந்தத் துறையில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நானும் அதைப் பார்த்தேன் அதுமாதிரித் தகவல் ஒன்றும் இல்லை. சர்க்காரில் என்ன என்ன அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களோ, என்னென்ன நிபுணர்கள் இருக்கிறார்களோ, அவர் களைக் கொண்டு தேடிப் பார்த்தோம். ஆனால், அப்படிப்பட்ட தகவல் ஒன்றும் கிடைக்க வில்லை. ஆனால், ஒரு தவறு இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. "சேலம்" என்ற இடம் பல நாடுகளில், பல தேசங்களில் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த பிரசாரத்திற்கு ஆதாரம் இல்லை.

Manpower and employment opportunities.

* 578 *Q.*—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of SRI M. P. SARATHI) : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த ராஜ்யத்தில் (scheme on manpower and employment, வேலைவாய்ப்பு பற்றிய திட்டம் எந்த அளவில் செயல்படுகிறது ?

(ஆ) அதற்காக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) and (*b*) A state- ment [a] is placed on the table of the House.

SRI S. M. ANNAMALAI : சார், மேஜை மீது வைத்திருக்கும் அறிக் கையில் 1957, 1958, 1959 ஆண்டுகளில், ஏறத்தாழ 15 பர்சண்ட் பேர் களுக்கு மாத்திரமே வேலை தேடித் தந்திருக்கிறது. அவர்கள் தக்கபடி நல்ல முறையிலே வேலைசெய்ய சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக் கைகள் என்ன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எம்பளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் அவைகளால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியாது. அது, வேலை தேடுபவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கும் தொழிற்கூடங்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் ஒரு ஸ்தாபனம். இப்பொழுது, எம்ப் ளாய்மெண்ட் மார்கெட் இன்பர்மேஷன் சேகரிப்பதால், எவ்வளவு தொழில் களுக்குத் தேவையிருக்கிறது, எந்தெந்தவிதமான பற்றுக்குறை யிருக் கிறது என்பதை எல்லாம் தெரிந்துகொண்டு மக்களுக்கு வேலை தேடி தருவதற்கும் பயிற்சி பெருவதற்கும் உதவியாக இருக்கும் என்ற நோக்கத் தோடுதான் இவை செய்யப்படுகிறது.

SRI T. T. DANIEL : In order to facilitate registration, may I know whether the Government propose to introduce the postal system of registration and also increase the number of Employment Exchange mobile units ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The subject came up for consideration in the State Advisory Board. The Government are now considering the question whether Postal registration can be per- mitted.

Betterment levy at Sathanur and Amaravathy ayacut.

* 579—*Q.* SRI P. U. SHANMUGAM : கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) சாத்தனூர் திட்டத்தின் கீழ் பலனடையும் விவசாயிகளுக்கும், அமராவதி திட்டத்தின் கீழ் பலனடையும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே வரி வசூலிக்கும் முறையில் ஏதேனும் வித்தியாசமுள்ளதா ?

(ஆ) அப்படியானால், காரணம் என்ன ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) All the lands under the Amaravathi project are dry lands and the land revenue assessment collected is at the rate fixed at the

[a] Printed as Appendix on page 61 infra

last resettlement. Water-cess at rates ranging from Rs. 7.50 nP. to Rs. 20 is collected in addition, according to the crop raised. The question of revising the assessment will be taken up after the project has worked for a few years.

The ayacut under the Sathanur project consists both of wet and dry lands. For the wet lands, assessment has been fixed with reference to the rates of assessment under Class I sources in force in North Arcot district. For dry lands, water-cess of Rs. 15, Rs. 7-8-0 and Rs. 3-12-0 for the I, II and III crops respectively is levied.

SRI P. U. SHANMUGAM : சாத்தனூர் நீர் தேக்கத்திலுள்ள ஆயக்கட்டுகள் பெரும்பாலும் புஞ்சைகளாக இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அமராவதி நீர் தேக்கத்திலுள்ள ஆயக்கட்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள் எல்லாவற்றையும் இதற்கும் கொடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: நான் ஏற்கெனவே சொன்ன படி, அமராவதியில் இருக்கக்கூடியவைகள் எல்லாம் புஞ்சை நிலங்கள், சாத்தனூர் அணைக்கட்டிலுள்ள நிலங்கள் எல்லாம் நஞ்சை புஞ்சை ஆக இருக்கிறது. ஆகையினுல் தான் அந்த ரேட்டு போடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடியது பின் தங்கிய பிராந்தியமாக இருப்பதால் அப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினுல் அங்கே சாகுபடி செய்கின்றவர்களுக்கு கொஞ்சம் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று கலெக்டர் அப்படி சிபாரிசு செய்திருக்கிறுர். அதனுல்தான் அங்கே முதல் வருஷத்திற்கு ஒரு ரேட்டும் அதற்கு அடுத்து வரும் வருஷங்களுக்கு கொஞ்சம் குறைவாகவும் போட்டிருக்கிறுர். அந்த அடிப்படையில் **phased programme** என்று சொல்வார்கள். அந்தப் பிரகாரம் நான்கு வருஷங்களுக்கு அப்படி சிபாரிசு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. R. NALLASIVAM : கேள்வி தாளில் பெட்டர்மெண்ட் வரி என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனுல் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அபிவிருத்தி வரியைப்பற்றி சொல்லவில்லை. அதனுல் எது சரி என்பது தெரியவில்லை. அவர் சொல்வது தண்ணீர் தீர்வை பற்றியா அல்லது அபிவிருத்தி வரியைப்பற்றியதுதானு என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கேள்வியில் என்ன சொல்லி இருக்கிறது என்றுல்

"Whether different methods are adopted in collecting betterment levy from the agriculturists benefited by the Sathanur Project and the Amaravathi Project."

ஹெட்டிங்கில் இருப்பது வேறு கேள் ல் இருப்பது நான் சொன்னதுதான்.

SRI A. GOVINDASAMY : சாத்தனூருக்குக்கீழ் உள்ள திருக்கோவிலூர் எல்லிஸ் கால்வாய்களில் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு அதை அபிவிருத்தி வரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் பொதுவாகச் சொன்னேன். அமராவதி ப்ராஜெக்ட்டுக்கு ஒரு மாதிரி, சாத்தனூர் ப்ராஜெக்ட்டுக்கு ஒரு மாதிரியாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக கேட்பதாயிருந்தால் அதற்குத் தனி கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

Poondy Reservoir.

* 580 *Q.*—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(*a*) whether the City Corporation has expressed its fear to the Government that the water-supply to Poondy would be affected by

the proposed construction of an anicut by the Andhra Government near Sathrawada across the river Nagari; and

(*b*) if so, the action taken thereon ?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (*a*) The City Corporation has addressed the Chief Engineer (Irrigation) in the matter.

(*b*) The matter has been placed before the Inter-State Problems Committee of the Southern Zonal Council for consideration.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the Government had any talks with the Andhra Government regarding uninterrupted supply of water to the Poondi Reservoir, and if so, may I know the results of the talks ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Government have written to the Andhra Government not to take up that scheme. We have addressed the Government of India also. It will be decided at the Inter-State Committee meeting.

SRI K. VINAYAKAM: பூண்டி நீர் தேக்கத்திற்கு வருகிற தண்ணீர் பெரும்பாலும் நகரமலை ஆற்றிலிருந்து வருகிறது. மழை பெய்தாலும், ஆற்றில் தண்ணீர் வந்தாலும் அதன் வழியாக வருகிறது. அங்கே ஆந்திர ராஜ்யம் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டுவதாக இருக்கிறுர்கள். படாஸ்கர் அவார்ட் பிரகாரம் அந்தப் பகுதி நமக்கு இப்பொழுது வந்து விட்டது. அதாவது பள்ளப்பாடு என்ற இடத்தில் அணைக்கட்டு கட்டுவதாக இருக்கிறது. அந்த ஆற்றின் மேல் அவர்கள் அணைக்கட்டு கட்ட இருப்பதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. அப்படிக் கட்டாமல் அதை தடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன் ?

MR. SPEAKER : The hon. Member is making a suggestion. He is not putting a question.

SRI K. VINAYAKAM : It is a question with a parenthesis. (Laughter.)

MR. SPEAKER : It is out of order. I do not know if the Hon. Minister wants to answer. If he wants, he may answer.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அந்த அணைக்கட்டு கட்டும் விஷயம் எல்லாம் இண்டர்-ஸ்டேட் கமிட்டியில்தான் முடிவு எடுக்கப்படும். அதைப் பற்றி இப்பொழுது ஒன்றும் சொல்வதற்கு இல்லை.

Industrial disputes.

* 581 *Q.*—SRI D. S. AUTHIMOOLAM (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to have a permanent panel of arbitration for settling Industrial disputes ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir.

N.G.Os.' quarters at Todhunternagar.

* 582 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(*a*) the number of houses built so far in Todhunternagar for Non-Gazetted officers;

(*b*) the number of persons registered and the number of quarters allotted so far; and

(c) whether the Government have any proposal to construct more houses in that area?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) 228.

(b) The total number of persons registered up to 29th February 1960 is 1,413. The total number of persons who were allotted quarters is 505 including those who have since vacated the quarters.

(c) Yes, Sir. Under the Rental Housing Scheme formulated by the Government of India for enabling State Governments to construct houses for being let out to their low paid employees, a tentative scheme to construct 36 blocks comprising of 176 flats in Todhunternagar at a cost of Rs. 16 lakhs is under the consideration of the Government.

SRI N. K. PALANISAMI : 1,413 அப்ளிகேஷன் வந்ததற்கு 505 பேர்களுக்குத்தான் வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகப்படியாக சம்பளம் வாங்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அதே இடங்களில் இருந்துகொண்டு தங்களுக்குச் சொந்தமாக வீடுகள் இருந்தாலும்கூட அவைகளுக்குச் செல்லாமல் அவைகளை தங்களுடைய குடும்பத்தார்களுக்கோ அல்லது உறவினர்களுக்கோ கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதுதான் இதற்குக் காரணமா என்பதை விசாரித்து அப்படி வீடுகளை விட மாட்டேன் என்று சொல்லக்கூடிய அதிகாரிகளை அங்கிருந்து நீக்குவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் சொந்தமாக இருந்து அவர்கள் போகமாட்டேன் என்று சொன்னால் அதற்கு அரசாங்கம் இடம் கொடுக்காது என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மேற்கொண்டு முழு விவரம் வேண்டுமானால் கனம் அங்கத்தினர் தனிக் கேள்வி போட்டால் முழு விவரத்தையும் சொல்லுகிறேன்.

Madras City roads.

* 583 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the reason for not classifying any of the Madras City roads as national highways?

THE HON. SRI P. KAKKAN : According to the provisions of the National Highways Act, 1956, roads within towns having a population of 20,000 and more are not to be classified as national highways and as such the roads in Madras City are not classified as national highways.

SRI A. A. RASHEED : Is it a fact that by not classifying these roads as national highways, we are not getting subsidies and grants from the Union Government? If so, will the Government reclassify them as national highways and try to get the subsidy from the Union Government which we are entitled to?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த மாகாணத்திலுள்ள பிரதம இஞ்சினியர் அவர்கள் சில நேஷனல் ஹைவேஸ்களை சில இடங்களில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு எழுதி இருக்கிறார். அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது, எவைகளையெல்லாம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுபற்றி.

SRI K. VINAYAKAM : சென்னை நகரத்திலுள்ள ரோடுகளை ஹைவேஸில் எடுக்க முடியவில்லை என்றால் நகரத்திலுள்ள சில ரோடுகளையாவது அதாவது மௌண்ட்ரோடு, பூந்தமல்லி ஹை ரோடு, முதலியவைகளையாவது அந்தப் பகுதியின்கீழ் எடுத்து பராமரிப்பதாக யோசனை இருந்ததே, அதைத்தான் இப்பொழுது கைவிட முயற்சிக்கிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மூன்று ரோடுகளை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தது. அவைகளாவன :

I. National Highways 45—Great Southern Trunk Road, i.e., Madras-Tiruchirappalli-Dindigul Road.

(a) Starting point—Wallajah Gate at Fort St. George.

(b) Route—Mount Road up to City limit.

II. National Highways 4—Great Western Trunk Road, i.e., Madras-Chittoor-Bangalore Road.

(a) Starting point—Wallajah Gate Road at Fort St. George.

(b) Route—Wallajah Gate to Fort Umbrella (i.e., Muthuswamy Iyer Road-General Hospital Road and Poonamallee High Road up to City limit).

III. National Highways 5—Great Northern Trunk Road, i.e., Madras-Calcutta Road.

(a) Starting point—Junction of Wall Tax Road with Poonamallee High Road near Central Station.

(b) Route—Wall Tax Road-Erukkancheri High Road up to City limit.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஸார், சென்னைபோன்ற தலைசிறந்த நகரசபை நல்ல முறையில் நடந்து வருவதால் அதன் இடத்திலேயே இந்த நிர்வாகத்தை ஒப்படைக்கக்கூடாதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அங்கே இருக்கிற கமிஷனரையும் மேயரையும் கேட்டால் அதைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ளலாம்.

SRI K. ANBAZHAGAN : சென்னை போன்ற பெரிய நகரசபைகளுக்கு இந்த நெடுஞ்சாலைகளில் நிறைவேற்றவேண்டிய பொறுப்புக்கள் பலவாகும். ஆகவே தேசீய நெடும் சாலைகளின் நிர்வாக பொறுப்பை அவர்களிடத்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையா? இப்படிப்பட்ட பெரிய சாலைகளை சீர்செய்வதற்கு—இவைகள் தேசீய நெடுஞ்சாலைகளை இணைப்பவை என்ற அடிப்படையில் இவற்றை எடுத்துக் கொள்ளாமல் நகரசபைக்கு அதிகப்படியான உதவித் தொகை கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதற்குரிய செலவு தொகையாகிய 32 ஆயிரம் ரூபாயை மௌண்ட்ரோடு, பூந்தமல்லி ஹை ரோடு முதலியவைகளைப் பராமரிப்பதற்கு என்று கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. மற்ற ஜில்லாக்களிலும் அப்படி கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. மற்றவைகளையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறது.

Children's theatre.

* 584 Q.—SRI D. S. AUTHIMOOLAM (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARAYALAR) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any review of the working of the Children's theatre was conducted; and

(b) if its working is satisfactory whether there is any proposal to open such theatres in other cities?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No.

(b) There is no proposal to open such theatres in other cities.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: இந்த சில்ரன் தியேட்டர் என்பது, அசெம்பளியை நடத்தவிடாமல் செய்வதற்காகத்தான் அங்கே அங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அது ஒரு "பார்ஸ்" என்பதற்காக அதை வைத்திருக்கிருர்கள் என்று ஜனங்கள் அபிப்பிராயப்படுவது அரசாங்கத்தின் காதுக்கு எட்டி இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்? (சிரிப்பு).

MR. SPEAKER: The Hon. Minister need not answer.

SRI A. VEDARATHNAM: இப்படிப்பட்ட தியேட்டர்கள் கிராமப் பகுதிகளிலும் இதர ஜில்லாக்களிலும் ஏற்படாத போதிலும் இங்கே காட்டப்படும் படங்களை காட்டுவதற்கு வசதியுள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் இலவசமாக காட்டுவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி அளிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பள்ளிக்கூடங்களில் காட்டுவதற்கு என்று தனிப்பட்ட சினிமாப் படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு அந்தந்த பள்ளிக்கூடங்களில் சினிமா படங்களைக் காட்டக்கூடிய கருவிகள் இருந்தால் அங்கே காட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI P. U. SHANMUGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வெளியூரில் இருந்து சென்னைக்கு உல்லாசப் பிரயாணம் வருகிற மாணவ மாணவிகளுக்கும் காட்சி பார்க்க இந்த பாலர் அரங்கு உபயோகத்திற்கு விடப்படுமா என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சினிமாப் பார்ப்பதற்கு மற்ற குழந்தைகளைப் போலவே உல்லாசப் பிரயாணம் வருகிற இந்த மாணவ மாணவிகளும் வந்து பார்க்கலாம்.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR: இந்த பாலர் அரங்கு மிகவும் முக்கியமானதாக இருப்பதால் இதுபோல் சேலத்திலும் ஒன்று ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

MR. SPEAKER: இப்படி ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அவரவர்கள் ஜில்லாவைப்பற்றிக் கேட்பதாக இருந்தால் தனிக் கேள்விதான் போடவேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY: இந்தக் குழந்தைகள் அரங்கத்திற்கு மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து ஏதாவது நிதி உதவி கிடைக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதைப்பற்றி இப்போது தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI V. SANKARAN: பாலர் அரங்கம் என்றாலும் முதியவர்கள் அதிகமாக வந்து டிக்கெட் வாங்கிவிடுவதனால் பாலர்களுக்கு இடமில்லாமல் போகிறது. ஆகவே நிலத்திற்கு சீலிங் வைப்பதுபோல இந்த அரங்கத்திலும் இத்தனை முதியவர்கள்தான் வரலாம் என்று சீலிங் வரையறை செய்யப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: குழந்தைகள் வருகிறபோது அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு முதியவர்களும் வருகிருர்கள். தடுக்க முடியாது. ஆகவேதான் முதியவர்கள் என்றால் இரண்டு மடங்கு கட்டணம் வசூலிக்கப் படுகிறது.

Lady vaccinator at Ambur.

* 585 *Q.*—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware that the post of a lady vaccinator had been vacant for the last six months in Ambur;

(*b*) if so, the reasons therefor; and

(*c*) when the post will be filled up?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (*a*) & (*b*) It is presumed that the hon. Member refers to the post of Health Assistant. The post was vacant for want of a qualified candidate during the period from 15th March to 23rd December 1959.

(*c*) It has been filled up again from 23rd December 1959 (a.n.) but still not by a qualified person.

SRI A. A. RASHEED: Sir, in spite of three advertisements no qualified Health Assistant has applied for this job. Will the Government consider at least to confirm the present incumbent of the post?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Because no qualified applicant was forthcoming we were forced to appoint a not fully qualified person. So long as qualified persons are not available, less qualified people will have to be appointed. We cannot make a general exemption.

Master plan for Courtallam.

* 586 *Q.*—SRI SOWDI S. SUNDARA BARATHI (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether there is any master plan for the development of Courtallam; and

(*b*) if so, the details of the same, the approximate cost and the duration in which it is to be completed?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (*a*) & (*b*) The Collector of Tirunelveli (Chairman of the Courtallam Township Committee) has been requested to prepare a master plan for development of Courtallam so as to enable the Government to examine the question of including a scheme for the development of Courtallam in the Third Five-Year Plan. The details regarding approximate cost, duration, etc., will be worked out on receipt of report from the Collector.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்னமேயே திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி இன்று வரைக்கும் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: குற்றாலம் டவுன்ஷிப் சேர்மனிடம் இந்தத் தகவல் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வரையிலும் அரசாங்கத்திற்கு எந்தத் தகவலும் கிடைக்கவில்லை.

Fire accident in Varadarajapuram.

* 587 *Q.*—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that several huts were destroyed and three children were dead by fire in Varadarajapuram, Egmore, on 2nd February 1960; and

(*b*) if so, the action taken to render help to the homeless?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) A sum of Rs. 1,120 was sanctioned towards the cash and clothing grants and distributed to the victims. It is proposed to provide alternative accommodation to the victims of the fire.

SRI A. A. RASHEED: What is the total amount of loss and what is the cause of the fire accident?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The total loss is estimated at about Rs. 10,000 and three children also lost their lives. Quarrel is reported to be the cause of the fire.

[6th April 1960

SRI K. ANBAZHAGAN : இப்போது தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு 30 ரூபாய் அளவுக்கு அரசாங்கம் உதவி அளிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்தத் தொகையைக்கொண்டு புதிதாக ஒரு குடிசை போட்டுக் கொள்வதுகூடக் கடினமாக இருப்பதனால் குறைந்தது 100 ரூபாய் அளவுக்காவது இந்த உதவியை அதிகப்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா ? மேலும் இந்த தீ விபத்துக்குள்ளானவர்களுக்கு புது குடியிருப்பு கட்டுவதற்கு 80 ஆயிரம் ரூபாய் உதவி செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். அது கடன் தொகையாகத்தான் அளிக்கப்படுகிறதா ? பின்பு எவ்வாறு அது வசூலிக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன் ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்போது ஒரு குடும்பத்திற்குக் கொடுக்கிற விகிதாசாரம் 30 ரூபாய் குடிசைக்கு 10 ரூபாய் துணிக்கு என்பதுதான். இது சிலவிடங்களில் போதாமல் இருக்கலாம். அதிகப்படி வேண்டுமென்றால் அதிகப்படி பணம் ஒதுக்க வேண்டும். ஆனால் நாம் ஓரளவுக்குத்தான் இப்படி குடிசை கட்டிக்கொள்ள பண உதவி செய்கிறோம். அதுவும் தாற்காலிகமான உதவிதான்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இந்த மாதிரியான காரியத்தில் புத்தி பேதலித்து ஈடுபட்டவர்கள் திராவிடச் சகோதரரா அல்லது ஆரியச் சகோதரரா ?

MR. SPEAKER: I rule this question out of order. Next question.

SRI K. VINAYAKAM: On a point of order, Sir we understand that the Speaker's ruling is supreme in this House but it is an important question on which many hon. Members are eager to put supplementaries. Simply because one Member put a question which was out of order, the Speaker has passed on to the next question.

MR. SPEAKER: No, no, I am sorry. That has nothing to do with the main question. I ruled the question out of order and passed on to the next question because I thought we had enough supplementaries. I allowed some supplementaries and thought that there was no need for further supplementaries. If any Member wants to put one more question I will give him a chance.

SRI K. VINAYAKAM: May I know whether the Government encourage the victims of the fire accident to construct their huts in the same place? Why should not the Government take advantage of the fire accident and rehabilitate them in a new place where the huts could be constructed in a proper and planned manner?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: May I answer this question Sir? I am taking steps to have some of the surplus dwellers in this area removed to Kodambakkam and other new places where we are having housing colonies. The objection comes from them and they do not want to move from that place and it is not possible to provide housing for all the people in the same place.

Paper mill for Kodaikanal.

* 588 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to establish a paper mill at Kodaikanal by utilizing blue gum and wattle bark ; and

(*b*) if so, the details thereof ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

6th April 1960]

(Sri N. K. Palanisami rose.)

MR. SPEAKER: When the answer is 'no', I do not know what supplementary the hon. Member wants to ask.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know whether the applicants who have applied for licence for starting the paper mills in the State withdrew the application subsequently and if so the reasons for the same ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member should put a specific question as to how many applicants applied and how many withdrew. Then I can give the information. It is not possible to say how many people applied and how many people withdrew. That information will not be available with the State Government and it will be available with the Central Government.

SRI J. MATHA GOWDER : நமது மாகாணத்தில் ஒரே ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை நடத்துவதற்கு வேண்டிய கச்சாப்பொருள் ஒரே ஒரு மாவட்டத்தில்தான் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பார்லிமெண்டில் ஸ்ரீ மனுபாய்ஷா அவர்கள் நீலகிரியில் வைக்கப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்களே, நமது சர்க்கார் அதை உறுதிப்படுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப் மெண்ட் அண்ட் ரெகுலேஷன் ஆக்ட்படி மத்திய சர்க்கார் சொல் வதற்கு உரிமை இல்லை. அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய ராஜ்யத்தில் எங்கெங்கு வைக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்களோ அங்கங்கே வைப் பதற்குத்தான் அவர்கள் அனுமதி அளிக்கலாம். அதுவும் அங்குள்ளவர் கள் மேட்டூருக்கும், மேட்டுப்பாளையத்திற்கும் உள்ள பெயர்களை அடிக்கடி கலந்து ஒன்றை ஒன்றாகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே மேட்டூரில் காகிதத் தொழிற்சாலையை வைப்பதாக இருப்பதை மேட்டுப்பாளையத்தில் வைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன் னால் மத்திய அரசின் அமைச்சர் பிருவா உதகமண்டலத்தில் காகித தொழிற்சாலை ஏற்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படித் தெரி விப்பதற்கு முன்னால் மத்திய சர்க்கார் இந்தச் சர்க்காரைக் கலந்து கொண்டுதான் தெரிவிக்கிறார்களா, அது விவரம் இந்த அரசு அறியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் இது சம்பந்தமான சட்டத்தைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இண்டஸ்ட்ரியல் டெவெலெப்மெண்டு அண்ட் ரெகுலேஷன் ஆக்ட் பிரகாரம் அனுமதி கோரி மத்திய சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் போட வேண்டும். அவர்கள் அதை மாகாணவாரியாகப் பிரித்து அந்த அந்த மாகாண சர்க்கார் இதற்குச் சிபாரிசு செய்கிறார்களா என்று கேட்டு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். ராஜ்ய சர்க்கார்கள் இதைப் பரிசீலனை செய்து சிபார்சு செய்தால் அனுமதிக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் இல்லை. இது தான் முறை.

Scheme for connecting all the rivers in India.

* 589 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(*a*) whether this Government have been consulted by the Centre at any time about the scheme of Sri C. P. Ramaswamy Iyer, when he was a Minister at the Centre, for connecting all the rivers in India, i.e., from the Ganges in the North and the Thambraparni, the Cauvery in the South and the Godavari, the Krishna and the Pennar in the middle ; and

(*b*) if so, the details thereof ?

[6th April 1960

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) This Government have no information.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI : இப்படி வெகுகாலமாக வட இந்தியா வில் ஓடுகிற நதிக்கும், தென்னிந்தியாவில் ஓடுகிற நதிக்கும் சம்பந்தம் செய்யப் போவதாகப் பத்திரிகையில் அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டம் மத்திய சர்க்காரிடம் எந்தக் கட்டத்தில் இருக்கிறது என்று ஆராய்ந்து அதற்கான நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்குமா என்று கேட்கிறேன் ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத் திற்கு எழுதியிருக்கிறது. முதலில் மினிஸ்ட்ரி ஆப் இர்ரிகேஷன் அண்டு பவர்-க்கு எழுதினோம். அவர்கள் மினிஸ்ட்ரி ஆப் டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கு எழுதச் சொன்னார்கள். இவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். எந்தவிதமான தகவலும் இல்லை. பழைய ரெக்கார்டைப் பார்த்து ஏதாவது தகவல் இருந் தால் எழுதுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஆந்திர பிரதேசத்திலிருந்து கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதி உபரி தண்ணீரை சென்னை மாநிலத்திற்குத் திருப்பு வதற்கு, நமது அரசாங்கம் ஆந்திர அரசாங்கத்துடன் ஏதாவது பேச்சு வார்த்தை நடத்துகிறதா ? இல்லை என்றால் இனியாகிலும் இதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் அளிக்கப்படும்.

Free education to the poor.

* 590 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the year from which free education will be given to the poor up to S.S.L.C.?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The question of imparting free education to poor pupils up to the S.S.L.C. is under consideration in connection with the Third Five-Year Plan.

SRI S. LAZAR : அப்படி இலவசப் படிப்பு கொடுப்பதனால் சர்க் காருக்கு ஏற்கெனவே இருக்கும் செலவிற்கு எவ்வளவு அதிகமான செலவு ஏற்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது அதற்கான கணக்கு இல்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் கல்வி அமைச்சர் பேசும்போது இந்த இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை அண்மையில் கொண்டுவரப்போவ தில்லை என்ற கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என் ஆட்சிக் காலத்திலேயே கொண்டுவருவேன் என்று கூறுகிறார்கள். இந்த ஆட்சிக்கு இன்னும் இரண்டு ஆண்டு காலம் தானே இருக்கிறது. அதற்குள் இது நிறைவேறுமா ? அல்லது கல்வி அமைச்சர் கூறியதுபோல் காலம் கடத்தப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அண்மையில் என்றால் 2, 3 மாதங்களில் இல்லை என்று சொன்னேன். அடுத்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: May I know whether this scheme would be implemented at least before the next general elections? (Laughter.)

MR. SPEAKER: No answer.

6th April 1960]

Nonmangalam Village Munsif.

* 591 Q.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that with connivance of the Tahsildar of Saidapet taluk, the Village Munsif of Nonmangalam village, Saidapet taluk, Chingleput district, has not been maintaining proper accounts for the taxes collected from villagers; and

(b) if so, the action taken against both?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) The Village Munsif is kept in suspension pending enquiry.

MR. SPEAKER: As the enquiry is still going on, I do not think supplementaries are permissible on this question. We will take up the next question.

Private practice by the members of the teaching staff of the Medical Colleges.

* 592 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have received any communication from the Centre regarding the banning of private practices by the members of the teaching staff of the Medical Colleges?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. The suggestion of the Government of India that the non-clinical teaching staff in Medical Colleges may be completely debarred from private practice has been accepted. Their suggestion to debar clinical teaching staff from private practice has not, however, been accepted by this Government.

SRI N. K. PALANISAMI: Since the teaching staff are debarred from taking up private practice, may I know whether there is any proposal to increase the pay of these people?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Not only a proposal, we have actually increased their scale of pay.

Pig iron factory for Salem.

MR. SPEAKER: As the hon. Member Sri T. Sampath is not in his place, question No. 593 together with the answer will be printed in the official proceedings.

* 593 Q.—SRI T. SAMPATH: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the opinion expressed by the East German Delegation who visited our State recently in regard to the starting of a pig iron factory at Salem;

(b) whether any financial help was promised by that country; and

(c) if so, the total amount promised by that country?

[6th April 1960

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) The Delegation expressed satisfaction about the quality of Salem iron ores but indicated that further tests would be necessary on the coking quality of the South Arcot lignite. The Delegation agreed to send a team of specialists to study the problem.

(*b*) No, Sir.

(*c*) Does not arise.

Syllabus for the Indian School of Medicine.

* 594 *Q.*—SRI A. GOVINDASAMY (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to remake the syllabus of the Indian School of Medicine;

(*b*) if so, whether a common syllabus on an all-India basis will be drawn; and

(*c*) whether the opinion of the Central Council of Ayurvedic Research will be asked for?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ((*a*) *to* (*c*) The Government of India have informed this Government that a Sub-Committee of the Central Council of Ayurvedic Research consisting of seven members has been formed for the purpose of working out a uniform curriculum of studies and syllabi for Ayurveda and that the Sub-Committee would be holding meetings at different teaching centres of Ayurveda in the country. There is no other proposal on the subject.

DR. SRIMATHI SOUNDARAM RAMACHANDRAN: இந்த ஸ்கூல் ஆப் இண்டியன் மெடிசன் சிலபஸைப்பற்றி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஆலோசனை எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்தக் கேள்வி குறிப்பிடுவது இண்டக்ரேடட் மெடிசனைப்பற்றி. இதில் ஆயூர் இண்டிஜீனஸ், மெடிசனைக் கொண்டுவந்து குழப்ப வேண்டாம்.

SRI K. ANBAZHAGAN: புதிய சிலபஸ் ஏற்படுத்துவதற்கு ஆயுர் வேத குழு ஒன்று அமைத்திருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்தத் திட்டப்படி இதில் சித்தமுறை இடம் பெறு கிறதா ? சென்னை அரசாங்கம் இதைப்பற்றி என்ன ஆலோசனை செய் திருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. A. MANICAKVELU: ஆயுர்வேதம் என்று சொல்வதில் சித்தமுறைக்கூட அடங்கி இருக்கிறது.

Silt clearance in Nasuvanniar.

* 595 *Q.*—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் பொது மராமத்து அமைச் சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) பட்டுக்கோட்டை தாலுகா அதிராம்பட்டிணத்திற்கும், மறவக் காட்டிற்கும் இடையில் உள்ள நசிஞர் (நசுவுண்ணியாறு தூருவெடுத்து வெட்டும் விஷயமாக (சில்ட் கிளியரன்ஸ்) அரசாங்காத்திற்கு ஏதேனும் விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறதா ?

(ஆ) அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

(இ) இந்த ஆறு தூர்ந்து போனதினுல் அருகாமையிலுள்ள நிலங் களுக்கும் உபபளத்திற்கும் ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்படுவது அரசாங்கத் திறகுத் தொியுமா ?

(ஈ) இதைத் தவிர்க்க என்ன நடவடிக்கை எப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்படும் ?

6th April 1960]

THE HON. SRI P. KAKKAN: (*a*) A reference was received from the Divisional Superintendent, Southern Railways, Tiruchirappalli, in October 1958, stating that the Nasuvanniar at Railway mile 237|8-9 (between Thambikottai and Pattukkottai railway stations) was full of weeds and silted up and requesting clearance of the river course. No other representation was received.

(*b*) The Forest department who are in charge of the lands and the river margin have cleared the forest growth and have also removed silt in February 1959 itself to the satisfaction of the railway authorities.

(*c*) No information is available.

(*d*) After the removal of the jungle growth lower down the river by the Forest department inundation trouble seems to have been abated. Some relief will also accrue when the anicut near Palanjur (now under investigation) 5 miles above the railway crossing is constructed.

SRI A. VEDARATHNAM: ஆண்டுதோறும் அதிகமழை காரண மாக அங்கேயுள்ள சாகுப்படிக்கான நிலங்கள் மூழ்கிப்போய் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. அங்கு சில்ட் கிளியர் செய்யப்படாமல் இருப்பதனுல் நிலங்கள் வெகுவாக பாதிக்கப்படுகின்றன. இதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறது.

THE HON. SRI P. KAKKAN: இந்த வேலையை என்ஜினீயரிங் டிபார்ட்மெண்ட் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இங்கு சில்டை அப்புறப் படுத்துவதற்கும், மேற்கொண்டு ஒரு டாம் கட்டி தண்ணீர் விடாமல் செய்து நிலங்கள் மூழ்காமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் படுகிறது.

SRI R. SRINIVASA IYER: காட்டிலாக்கா மரங்களை வெட்டு வதைத் தவிர ஒரு கூடை மண்கூட கிளியர் செய்யவில்லை. ஆற்று வெள்ளத்தினுல் ஏராளமான நிலங்கள் மூழ்கிப்போய் பயிர்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த சில்டை கிளியர் செய்து வெள்ளம் நேராக சமுத் திரத்திற்குப் போவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN: தனிக்கேள்வி போட்டால் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

MR. SPEAKER: Questions are over.

NOTE.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.

III. PRIVILEGE MOTION *RE*: RESOLUTION PASSED BY THE MADRAS CITY CORPORATION COUNCIL

MR. SPEAKER: Hon. Members are aware of the question of privilege raised by the hon. Member, Sri A. A. Rasheed, about the resolution passed by the Council of the Madras City Corporation at its meeting held on the 15th March 1960, regretting the speeches made in the course of the general discussion on the Budget for 1960–61 by certain hon. Members of this House in regard to the administration of the Corporation of Madras. In this connection, I had heard the views of the Leader of the Communist Party, the Leader of the Dravida Munnetra Kazhagam, the Leader of the Opposition and the Hon. the Leader of the House. I had also informed the House that I had written to the Mayor to send me a copy of the proceedings of the Council of the Madras City Corporation relating to the resolution in question and that I would give my ruling after I had received and reviewed the report of the proceedings.

I have received from the Worshipful Mayor a copy of the relevant proceedings and I thank him for sending me copy of the proceedings. I shall now proceed to give my ruling.

[Mr. Speaker] [6th April 1960

I have carefully considered at length whether the question raised by the hon. Member Sri A. A. Rasheed involves any privilege and to arrive at a correct estimate of the position, I have also examined the provisions of the Constitution of India in respect of the powers, privileges and immunities of this House, the privileges of the House of Commons in the United Kingdom and certain recent judicial decisions on the matter. I shall briefly state them so that the House may have a proper appreciation of the situation as it stands.

Article 194 of the Constitution deals with the powers, privileges and immunities of the State Legislature, its committees and its members. Clause (1) thereof provides for freedom of speech in the Legislature of every State.

Clause (2) affords immunity against any proceedings in any court in respect of anything said or any vote given by him in the Legislature or any committee thereof, and no person shall be so liable in respect of the publication by or under the authority of a House of such a Legislature of any report, paper, votes or proceedings.

Clause (3) states that in other respects, the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State, and of the members and the committees of a House of such Legislature, shall be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and until so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom, and of its members and committees, at the commencement of this Constitution.

The freedom of speech conferred by Article 194 (1) is subject only to the provisions in the Constitution regulating the procedure of a Legislature. In Pandit M. S. M. Sharma *v.* Shri Srikrishna, Chief Minister of Bihar and others or what is known as the "Search Light" case, the Constitution Bench of the Supreme Court has, in its judgment delivered in December 1958, observed:—

"It may well be argued that the words 'regulating the procedure of the Legislature' in clause (1) of Article 194 should be read as governing both 'the provisions of the Constitution and the rules and standing order'. So read, freedom of speech in the Legislature becomes subject to the provisions of the Constitution regulating the procedure of the Legislature, that is to say, subject to the Articles relating to procedure in Part VI including Articles 208 and 211, just as freedom of speech in Parliament under Article 105 (1), on a similar construction, will become subject to the Articles relating to procedure in Part V including Articles 118 and 121".

Further, this freedom of speech guaranteed by clause (1) of Article 194 is different from the freedom of speech and expression guaranteed under Article 19 (1) (*a*) and it cannot be cut down in any way by any law contemplated by clause (2) of Article 19. In the "Search Light" case already referred to, the Supreme Court has held:

"The argument that the whole of Article 194 is subject to Article 19 (1) (*a*) overlooks the provisions of clause 2 of Article 194. The right conferred on a citizen under Article 19 (1) (*a*) can be restricted by a law which falls within clause (2) of that Article and he may be made liable in a Court of Law for breach of such law,

6th April 1960] [Mr. Speaker]

but clause (2) of Article 194 categorically lays down that no member of the Legislature is to be made liable to any proceedings in any Court in respect of anything said or any vote given by him in the Legislature or Committees thereof and that no person will be liable in respect of the publication by or under the authority of the House of such a Legislature of any report, paper or proceedings. The provisions of clause (2) of Article 194, therefore, indicate that the freedom of speech referred to in clause (1) is different from the freedom of speech and expression guaranteed under Article 19 (1) (*a*) and cannot be cut down in any way by any law contemplated by clause (2) of Article 19".

It cannot also be held that Article 194 (1) is an abridgment of the freedom of speech available to a member of a Legislature as a citizen under Article 19 (1) (*a*) and not something separate from it.

The freedom of speech in the Legislature is subject to Articles 208 and 211 of the Constitution and Rule 67 of the Madras Legislative Assembly Rules. Article 208 empowers the Legislature to frame its own rules of procedure. Article 211 states that no discussion shall take place in the Legislature with respect to the conduct of any judge of the Supreme Court or of a High Court in the discharge of his duties. Rule 67 of the Madras Legislative Assembly Rules states—

"A member, while speaking must not—

(i) give his opinion about or refer to any matter on which a judicial decision is pending;

(ii) to make a personal charge against a member;

(iii) use offensive expressions about the conduct or proceedings of the Parliament or any State Legislature or of the other House;

(iv) reflect upon the conduct of the President or Governor or any Court of Justice;

(v) use the Governor's or President's name for the purpose of influencing a debate; or

(vi) use his right of speech for the purpose of obstructing the business of the Assembly".

When a member violates any of these restrictions, it is generally brought to the notice of the Speaker or the Speaker *suo moto* takes action. No action can be taken in a Court against a member for what he says in the House even though he may cast reflections on some other body or persons in his speech. In 1958, in the Orissa Legislative Assembly, the Chief Minister made some observations about the Orissa High Court. A suit was filed in the Orissa High Court that the above observations constituted contempt of the High Court. In its judgment, the Orissa High Court has held—

". . . the language of clause (2) of Article 194 is quite clear and unambiguous, and is to the effect that no court of law can take action against a member of the Legislature for any speech made by him there. The immunity appears to be absolute".

Again clause (3) of Article 194 states that the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State, and of the members and the Committees of a House of such Legislature, shall

be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and, untill so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom, and of its members and committees at the commencement of the Constitution. Our Legislature has not enacted any law defining its privileges and therefore the powers and privileges of the House of Commons are applicable to us. I shall here briefly state what those powers are and how our Courts have interpreted clause (3) of Article 194.

Under Article 194 (3), the Madras Legislature has got the same powers, as detailed above, of the House of Commons. In the "Search Light Case", referred to above, Pandit Sharma published in full a speech made in the Bihar Legislative Assembly on 30th May 1957, portions of which had been ordered to be expunged by the Speaker. When the Committee of Privileges to whom the question was referred asked Pandit Sharma to show cause why appropriate action should not be taken against him for a breach of privilege, he filed a petition in the Supreme Court contending that the notice served on him and the proposed action by the Committee of Privileges were in violation of his fundamental rights under Article 19 (1) (*a*) and to the protection of his personal liberty under Article 21. The Constitution Bench of the Supreme Court in its judgment in the above case has held—

"Article 19 (1) (*a*) and Article 194 (3) have to be reconciled and the only way of reconciling the same is to read Article 19 (1) (*a*) as subject to the latter part of Article 194 (3).

. . . In our judgment the principle of harmonious construction must be adopted and so construed the provisions of Article 19 (1) (*a*), which are general, must yield to Article 194 (1) and the latter part of its clause (3) which are special".

If, as a result of the proceedings before the Committee of Privileges, a person is deprived of his personal liberty, such deprivation will be in accordance with the procedure established by law and would not involve a breach of the fundamental right under Article 21. The Constitution Bench of the Supreme Court has in its judgment on the "Search Light Case" has held—

" . . . The Legislative Assembly claims that under Article 194 (3) it has all the powers, privileges and immunities enjoyed by the British House of Commons at the commencement of our Constitution. If it has those powers, privileges and immunities, then it can enforce the same, as the House of Commons can do. Article 194 (3) confers on the Legislative Assembly those powers, privileges and immunities and Article 208 confers powers on it to frame rules. The Bihar Legislative Assembly has framed rules in exercise of its powers under that Article. It follows, therefore, that Article 194 (3) read with the rules so framed has laid down the procedure for enforcing its powers, privileges and immunities. If, therefore, the Legislative Assembly has the powers, privileges and immunities of the House of Commons and if the petitioner is eventually deprived of his personal liberty as a result of the proceedings before the Committee of Privileges, such deprivation will be in accordance with procedure established by law and the petitioner cannot complain of the breach, actual or threatened, of his fundamental right under Article 21".

As regards the right of the Legislative Assembly of judging itself what is contempt or breach of privilege, the following passage in the judgment of the Supreme Court in the 'Search Light Case' is significant:—

" . . . If the Legislative Assembly of Bihar has the powers and privilege it claims and is entitled to take proceedings for breach thereof, as we hold it is, then it must be left to the House itself to determine whether there has been, in fact, any breach of its privilege. Thus, it will be for the House on the advice of its Committee of Privileges to consider the true effect of the Speaker's directions that certain portions of the proceedings be expunged and whether the publication of the speech, if it has included the portion which had been so directed to be expunged, is in the eye of the law, tantamount to publishing something which had not been said and, whether such a publication cannot be claimed to be a publication of an accurate and faithful report of the speech. It will, again be for the House itself to determine whether the Speaker's ruling, made distinctly and audibly that a portion of the proceedings be expunged amounts to a direction to the Press Reporters not to publish the same, and whether the publication of the speech if it has included the portion directed to be so expunged, is or is not a violation of the order of the Speaker and a breach of the privilege of the House amounting to a contempt of the Speaker and the House".

I would also like to tell the hon. Members what exactly the powers 11-30 a.m.
of this House are in regard to matters of breach of privilege raised here. This House has also got the same powers as the House of Commons for securing the attendance of persons before the House and for punishing offenders. In December 1951, the acting Editor of the *BLITZ* living in the City of Bombay was required to appear before the Committee of Privileges of the Uttar Pradesh Assembly. As he did not do so, the Speaker of the Uttar Pradesh Assembly issued a warrant requiring the Commissioner of Police of Bombay to take the acting Editor into custody and produce him before the Bar of the House. The acting Editor was accordingly arrested and kept in custody. Subsequently, the acting Editor filed a civil suit against the Speaker of the Uttar Pradesh Legislative Assembly for wrongful arrest and detention. The constitutional and legal position was examined by the Bombay High Court and in its judgment delivered on the 16th November 1956, the Bombay High Court has held that the construction of the Article set out in the Constitution with reference to fundamental rights must be made to reconcile with Article 194, namely, leaving the privileges of the House inviolate and not make the privileges nugatory.

I have dealt with this subject at this great length so that hon. Members should be aware of what is the freedom of speech conferred by clause (1) of Article 194 and what are the powers, privileges and immunities of the House conferred by clause (3) of Article 194.

Now, coming to the case under consideration, I shall also briefly refer to another privilege issue in the House of Commons raised in 1933 which is a very close parallel. In 1932, the Nottingham Corporation Bill was referred to a Select Committee. The Nottinghamshire County Council was opposed to the Bill and at a luncheon given in April 1933 by the Lord Mayor of Nottingham to the General

[Mr. Speaker] 6th April 1960]

Purposes Committee of the Corporation, and the officials of the Corporation concerned with the Bill, two Aldermen made speeches casting reflections upon the fairness and impartiality of the Members of the Select Committee. The Aldermen were summoned to appear before the Committee of Privileges and on their expressing regret for their speeches, no further action was taken in the matter.

In the present case, at its meeting held on the 15th March 1960, the Council of the Corporation of Madras has passed a resolution regretting the statements made by Messrs. C. R. Ramaswami, K. S. G. Haja Sheriff and K. Vinayakam, on the floor of this Assembly during the general discussion on the Budget for 1960–61, referring to certain matters connected with the administration of the Corporation of the City of Madras. I have carefully examined the question whether the Members of the Legislative Assembly are within their rights in making references to the administration of the Corporation and to whatever shortcomings they might have noticed in such administration. Local Administration is a State subject and is within the portfolio of the Minister for Local Administration. The administration of the Corporation of Madras City is governed by the Madras City Municipal Act, 1919. The State Government may depute an officer to inspect or examine any Municipal Department, office, service, work or thing and to report thereon. The State Government has also got the power to cancel any resolution or by-law passed by the Corporation. The State Government allots funds for the grant of loans to local bodies including the City Corporation. The State Government thus have every control over the Corporation. The State Government is in its turn responsible to the State Legislature for the proper and efficient functioning of the Corporation. The Members of the Assembly are therefore within their rights in referring to the administration of the Corporation.

Freedom of speech is conferred on the members of the Assembly so that they can speak in the House without fear or favour as long as they conform to the rules of procedure governing debates in the House. If the members are to be attacked for what they say on the floor of the House, they would not be able to properly discharge their duties as legislators. Without such freedom of speech, it would be a scorn and a mockery to call it a legislature.

The resolution of the Corporation of Madras is in the nature of a criticism of the speeches of the members made in this House. I may also venture to say that the speeches made by these members—I refer to the three members of the Assembly—were relevant to the matter under discussion. It was explained that the word 'regrets' does not amount to a condemnation. According to Parliamentary usage, the word 'regret' is employed to give expression to feelings of protest. The resolution is, in my opinion, a condemnation of the action of and an attack on the Members' freedom of speech.

As already stated by me, any act which obstructs or impedes any member in the discharge of his duties or which has a tendency directly or indirectly to produce such results may be treated as a contempt. If a member is criticised for his speech made in the House, it tends to obstruct the member from speaking frankly and freely in the House. It is the duty of the Legislature to intervene in case of such attacks which may tend to undermine public confidence and support of the institution of the legislature itself.

6th April 1960] [Mr. Speaker]

The question raised refers to a matter of recent occurrence and has also been raised at the earliest possible moment. I feel that the resolution of the City Corporation amounts to a breach of privilege of the House. Under rule 189 of the Madras Legislative Assembly Rules, I hold that a *prima facie* case has been made out and any member may now move that the matter may be referred to the Committee of Privileges or in the alternative, it may be dealt with by the House itself.

SRI A. A. RASHEED: Sir, I move—

"That the matter of breach of privilege regarding the resolution passed by the Madras City Corporation Council at its meeting on the 15th March 1960 regretting the statements made by Messrs. C. Rajam Ramaswami, K. S. G. Haja Sheriff and K. Vinayakam, on the floor of the Legislative Assembly, in regard to the administration of the Madras Corporation, be referred to the Committee of Privileges".

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: I second the motion, Sir.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the matter of breach of privilege regarding the resolution passed by the Madras City Corporation Council at its meeting on the 15th March 1960 regretting the statements made by Messrs. C. Rajam
15th March 1960 regretting the statements made by Messrs. C. Rajam Ramaswami, K. S. G. Haja Sheriff and K. Vinayakam, on the floor
Ramaswami, K. S. G. Haja Sheriff and K. Vinayakam, on the floor
of the Legislative Assembly, in regard to the administration of the
Madras Corporation be referred to the Committee of Privileges".

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,
நீங்கள் நன்கு ஆராய்ந்து பல மேற்கோள்களை எடுத்துக்காட்டி
தந்திருக்கிற இந்தத் தீர்ப்பு மிகவும் முக்கியமானது என்று கருதுகிறேன்.
இருப்பினும் இப்போது இதை உரிமை கமிட்டிக்கு விட்டு விசாரிக்கவேண்டும்
என்கிற இந்த பிரேரணையை ஏற்றுக்கொள்வது சரியாகுமா என்பதை இந்த
சபை நன்கு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப்
பிரச்னையை இந்த சபைக்கு கொண்டு வந்து அதன் பேரில் சபாநாயகர்
அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற தீர்ப்பே இதற்கு சரியான பரிகாரமாக இருக்கும்
அதோடு இந்த சபையினுடைய கௌரவத்தை உயர்த்துவதாகவும்
இருக்கும். உண்மையிலேயே கார்ப்பரேஷன் அங்கத்தினர்கள் இந்த
சபையை அவமதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு பேசியதாகவோ
அல்லது அந்த எண்ணத்தோடு தீர்மானம் நிறைவேற்றியதாகவோ நமக்கு
இருக்கின்ற தகவலை வைத்துக்கொண்டு நாம் ஒரு முடிவுக்கு வர முடி
யாது. ஆகவே ஜனநாயகம் வளரவேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு
இருப்பவர்கள் இம்மாதிரிப்பட்ட பிரச்னை வரும்போது நாம் இன்னும்
சற்று நிதானத்தோடு ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் இவ்விதம் ஒரு தனிப்பட்ட எதேச்சாதி
கார அங்கத்தினர் யாராவது இவ்விதம் கூறியிருந்தால், அல்லது இந்த
முறையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தால், அதை நாம் உரிமை
கமிட்டியின் முன்னல் கொண்டு விசாரித்து அதை கண்டிப்பதற்கு நான்
முதலில் நிற்பேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்னை
கார்ப்பரேஷன் என்பது ஒரு தனிப்பட்ட நபர் அல்ல. அது ஒரு பொறுப்
புள்ள ஸ்தாபனம். அதுவும் நம்மால் இயற்றப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனம்.
இந்த சபையின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு இயங்க கூடிய ஸ்தாபனம்,
அதோடு சென்னை நகர மக்களுக்கு பொறுப்பாளியாக இருக்கக் கூடிய
ஒரு ஸ்தாபனம். அப்படி இருக்கும்போது இம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு பிரச்னையை
உரிமை கமிட்டியின் முன்னல் கொண்டு வந்து தண்டனை கொடுப்பது
என்பது சரியா என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று இந்த சபை
யிலுள்ளவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்னையை இன்னும்
உரிமை கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்று சொல்வது மேலும்

அரசியல் குரோதங்களை வளர்ப்பதாக இருக்குமேயன்றி ஜனநாயக பண்
பாட்டை வளர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்
பிராயம். இதன்போல் சபாநாயகர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய
முடிவைப் பார்க்கிறபொழுதே கார்ப்பரேஷன் செய்கையைப்பற்றி உணர்ந்து
கொள்ளலாம். அதில் குறைபாடு இருக்கிறதா அல்லது இல்லையா என்கின்ற
பிரச்னைக்கு நான் இப்போது இறங்க விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்த சபை
யினுடைய கௌரவத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு நமக்கு கடமை இருக்கிறது
என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அவர்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கும்
நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. புதிய சட்டங்கள் இயற்றுமல் கூட அவர்களை
கட்டுப்படுத்துவதற்கு, இம்மாதிரிப்பட்ட பிரச்னைகளின் மீது முடிவு
எடுப்பதற்கு இந்த சபைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்
கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த மாதிரியான ஒரு பிரச்னை இங்கு கொண்டு
வந்து, அதன் பேரில் தீர்ப்பும் கொடுத்துவிட்ட பிறகு, மேலும் உரிமைக்
கமிட்டிக்கு கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று சொல்லுவதினால் எதாவது
உபயோகம் ஏற்படுமா என்பதையும் இந்த சபை ஆலோசித்துப் பார்க்க
வேண்டும். ஆகவே இதை உரிமைக்கமிட்டிக்கு கொண்டு போக வேண்டிய
அவசியமில்லை என்பதைக் கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்
என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I should like leaders of parties to participate. Mr. Annadurai.

SRI C. N. ANNADURAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே,
தாங்கள் அளித்திருக்கக்கூடிய அரிய விளக்கம் உண்மையிலேயே புதிய
மனோபாவத்தை கார்ப்பொரேஷனில் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியவர்
களுக்குக்கூடத் தரும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். நான்
இப்போது பேசுவதெல்லாம் சட்டப் பிரச்னை அல்ல. இப்போது அதை
உரிமைக் கமிட்டிக்கு விடுவதன் மூலம் என்னென்ன பலன்கள் ஏற்படும்
என்று எதிர்பார்க்கிறோமோ அப்படிப்பட்ட பலன்கள் இந்தப் பிரச்னை
இங்கே விவாதிக்கப்பட்டதிலிருந்தே கிடைத்து விடும் என்று நான் கருது
கிறேன். கார்ப்பொரேஷனில் இதைப்பற்றிப் பேசியவர்கள் குரோத மனப்
பான்மையோடு பேசவில்லை என்பதையும், அவர்கள் தங்களுடைய நிர்
வாகத்தைக் குறை சொன்னார்களே என்று தங்களுடைய வருத்தத்தைத்
தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் கவனித்துப் பார்க்கின்ற நேரத்தில்
அவர்கள் சட்ட மன்றத்தின் உரிமையை பாதிக்க வேண்டும் என்கிற
எண்ணத்தில் செய்யவில்லை என்று நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.
ஆனால் பொதுவாக சட்டப்படி நோக்கம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது
முக்கியம் அல்ல—விளைவுதான் முக்கியம்—என்று இப்போது வாதாடக்
கேட்டோம். இதிலே உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சபாநாயகர்
அவர்கள் கருதி, இதை உரிமைக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவது முறை என்று
அவர்கள் கருதி, இப்போது தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு அவர்கள்
சபைக்கு வழி காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் இந்தச் சபையை இப்போது
வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வேன், கார்ப்பொரேஷனில் நிர்வாகத்தில் இருக்கக்
கூடியவர்கள் மேலும் தொடர்ந்து நல்ல எண்ணத்தோடு இந்த சர்க்கார்
நடந்து கொள்வார்கள்—ஆளும் கட்சி நடந்துகொள்ளும்—என்ற நம்பிக்கை
பெற வேண்டி இந்தப் பிரச்னையை இந்த அளவுக்கு விட்டு விடுவது
நியாயம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த உரிமை பாதிக்கப்பட்டால் என்னென்ன
அதற்காக தண்டனைகள் தரமுடியும் என்று மேற்கோள்களோடு எடுத்துக்
காட்டினார்கள். கார்ப்பொரேஷனில் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி
யவர்கள் இங்கே நடைபெற்ற விவாதத்தையும், தாங்கள் ஆராய்ந்து
பார்த்துத் தந்திருக்கின்ற அரிய விளக்கத்தையும் அவர்கள் அறிந்து இனி
இப்படிப்பட்ட விதத்தில் நடந்துகொள்ள மாட்டார்கள் என்று நான்
உறுதியாக நம்புகிறேன். இந்த மாநிலத்தில் முதல் தரமானதாக இருக்கக்
கூடிய உள்ளாட்சி மன்றத்தை உரிமைக் கமிட்டியின் முன்னால்

வரவழைக்க வேண்டும் என்பதும், வரவழைத்து தண்டனை தரவேண்டும்
என்பதும், மதிப்பிற்குரிய கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்ன பிர
காரம், அரசியல் குரோதத்தை வளர்ப்பதற்கு வழிகோலுவதாக
இருக்குமே தவிர ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்குப் போதுமானதாக
இருக்காது என்று இந்தச் சபையில் உள்ள கண்ணியத்தை நம்பி, இந்தப்
பிரச்னையை உரிமைக் கமிட்டிக்குக் கொண்டுபோக வேண்டுமென்று கொடுத்
திருக்கக்கூடிய தீர்மானம் வேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, you have given your verdict and the House should take a decision now. How is the House to take any decision unless this matter is referred to the Committee of Privileges? The matter relates to parliamentary decorum and there is no politics in this. Therefore, unless the matter is referred to the Committee of Privileges and that Committee makes a report to this House, it is not possible to come to any decision. Therefore, I take my original stand and say that this matter should be referred to the Committee of Privileges.

MR. SPEAKER: I have to make a statement. I have no inclination either way in this matter. The hon. Member raised the question and I have given my ruling. Further action depends upon the House. The House may deal with the matter itself or it may refer the matter to the Privileges Committee. It may take any decision but that has nothing to do with my personal inclination. Whatever the decision, I would cheerfully submit to it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சபாநாயகர் அவர்களே,
நீங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்ப்பு அந்தத் தீர்மானத்திலே, தீர்
மானத்தைப் பார்க்கிற அளவில் "ப்ரைமா ஃபாஸி பிரீச் ஆப் பிரிவிலெஜ்"
இருக்கிறது என்பது. இப்போது கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம்
அவர்கள் பேசும்போது ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சொன்னார்கள்.
அதாவது, எந்த நோக்கத்துடன், எதற்காக, இந்தத் தீர்மானம் நிறை
வேற்றப்பட்டது என்பது நமக்குத் தெரியாது என்று சொன்னார்கள்.
வாஸ்தவம். அது தெரியவேண்டுமானால், உரிமைக் கமிட்டி விசாரணை
செய்துதான், எதற்காக—என்ன நோக்கத்துடன்—இதைச் செய்தார்கள்
என்று முடிவு செய்ய முடியும். ஆகையால் தெரியாத ஒன்றை வைத்துக்
கொண்டு, எதற்காக, என்ன காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்தத்
தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள் என்று தெரியாமல், யூகம்
செய்து, அந்த அடிப்படையில் முடிவு செய்வது தவறாக இருக்கும்.
அதனால் இந்தத் தீர்மானத்தைபற்றி விசாரிக்க வேண்டியது அவசியம்
என்பது கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதி
லிருந்து விளக்கம் கிடைக்கிறது.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இது ஒரு அரசியல் குரோதத்தை வளர்க்கக்
கூடியதாக இருக்கும் என்ற ஒரு விஷயத்தை இரண்டாவதாகச் சொன்னார்
கள். இதிலே அரசியல் வருவதற்கு என்ன இடம் இருக்கிறது என்று
தெரியவில்லை. இது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப்பற்றிய ஒரு விஷயம் அல்ல,
திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பற்றிய ஒரு விஷயம் அல்ல, அல்லது
காங்கிரஸ் கட்சியைப்பற்றிய ஒரு விஷயமும் அல்ல—இது இந்தச் சபையைப்
பற்றிய ஒரு விஷயம். இன்றைக்கு எதாவது தவறு நேர்ந்திருக்கிறது
என்று சொன்னால், இது தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்களைக் குறித்து அல்ல.
சபையினுடைய உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால்
உரிமைப் பிரச்னை வந்திருக்கிறது. இதிலே கட்சிப் பிரதி கட்சி ஏற்பட
வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்கள் வேறு எதையோ மனதில் வைத்துக்
கொண்டு பேசுகிறார்களோ என்று அவர்கள் பேசுவதிலிருந்து தொனிக்
கிறது. நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, இந்தத் தீர்மானத்தை யார்

கொண்டு வந்தார்கள், தீர்மானத்தின் மீது யார் பேசினார்கள் என்பதை யெல்லாம் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, கார்ப்பொரேஷன் இந்த மாதிரி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி யிருக்கிறது காணவேண்டுமே தவிர, இதிலே கட்சிப் பிரதி கட்சிகளைக் கொண்டுவருவது மிகவும் ஆபத்து—அவர்கள் அதைக் கொண்டுவரக் கூடாது—ஆக, இந்த உரிமைப் பிரச்னை அரசியல் கட்சி அடிப்படையில் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிற முறையில் பேசியது தவறு என்று நான் எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு சின்ன கருத்து அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். யாராவது தனிப்பட்டவர்கள் ஏதாவது சொன்னால் அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டும். இது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபை, அதன் காரணமாக நாம் இதிலே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியதில்லை, என்று சொன்னார்கள். யாராவது தனிப்பட்டவர்கள் சொன்னால் யாரோ சொல்லுகிறார்கள், நாம் இதைப்பற்றிக் காதில் போட்டுக்கொள்ள தேவையில்லை என்று நான் சொல்லியிருப்பேன். ஆனால் என்னுடைய வாதம், இந்த மாதிரி ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபை தவறு செய்திருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் தான் நாம் அதிகமாக கவனிக்க வேண்டும் என்பது. ஏனென்றால் இதைப் போன்ற சட்டசபைகள், இது போன்ற சபைகள் மக்களால் நியமிக்கப் படும்போது அவர்களுடைய உரிமையை உணர்ந்து இயங்கினால்தான் சட்ட சபைகளும், கார்ப்பொரேஷன்களும், பார்லிமெண்டும் அவரவர்களுடைய உரிமை அடிப்படையில் இயங்கினால்தான் காரியங்கள் சரியாக நடைபெற முடியும். இந்தச் சபையும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, மற்றொரு சபையைப்பற்றி கவனிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்ற முறையில் கனம் அங்கத்தினர் பேசியது தொனிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இந்தச் சபையை நகர மக்கள் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள், இதைப்பற்றி பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கலாம் என்று தொனிக்கக்கூடிய முறையில் பேசினார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது தவறான கருத்து. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபையாக இருந்தாலும் நம்முடைய சட்ட சபைக்கு உட்பட்டதாக இருக்கக்கூடிய ஒரு சபை, இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளைக் குறித்து ஆட்சேபித்திருக்கும்போது அதைப்பற்றி சிந்தித்து முடிவு எடுக்காவிட்டால் இந்த முரண்பாடு மேலும் மேலும் வளரக் கூடுமே தவிர முடியக்கூடியதாக ஆகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தில் கமிட்டி என்ன செய்யப் போகிறது, கமிட்டியின் முடிவு எப்படி இருக்கும், கமிட்டியின் முடிவிற்குப் பிற்பாடு இந்தச் சபை என்ன செய்யப் போகிறது என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இதுவே போதும் என்று கமிட்டி அறிக்கை சமர்ப்பிக்கலாம், அதை இந்தச் சபையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்—என்ன செய்ய வேண்டுமென்று உடனடியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. எந்த நோக்கத்தோடு யார் யார் என்னென்ன பேசினார்கள் என்பதை வைத்துக் கொண்டுதான் அந்த முடிவைச் செய்ய வேண்டும். அது இப்போது செய்யக்கூடிய முடிவு அல்ல. ஆகையால் கனம் அண்ணாதுரை அவர்களையும், கனம் கல்யாணசுந்திரம் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்வது, இதை அரசியல் கட்சி அடிப்படையில் பார்க்காமல், இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர் என்ற முறையில் நோக்கி, எந்த விதமான எதிர்ப்பும் இல்லாமல் கமிட்டிக்குப் போகவிட்டு, கமிட்டியில் எந்த விதமான முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று அங்கு ஆராய நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படுத்தி, கமிட்டியில் நல்ல முடிவு ஏற்பட அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமேயல்லாது இங்கே முட்டுக்கட்டை போட்டு எதிர்ப்பது சபைக்குச் செய்யும் சேவையாகாது என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, ஆகையால் அவர்கள் எதிர்ப்பை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு ஏக மனதாக இதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: Now I will put the motion to the vote of the House, viz.,

"That the matter of breach of privilege regarding the resolution passed by the Madras City Corporation Council at its meeting on the 15th March 1960 regretting the statements made by Messrs. C. Rajam Ramaswami, K. S. G. Haja Sheriff and K. Vinayakam, on the floor of the Legislative Assembly, in regard to the administration of the Madras Corporation, be referred to the Committee of Privileges".

The motion was put and declared carried.

A poll was demanded.

(As the Division Bell was ringing, the Hon. Speaker made the following announcement).

Mr. SPEAKER: I have allotted to Sri Ranganatha Mudaliar seat No. 181. I would therefore request the hon. Member to take that seat for the purpose of Division.

The House divided thus:

Ayes.

Sri C. R. Ramaswami.
,, A. V. Thomas.
,, P. Appavu.
,, M. A. B. Arumughasami.
,, W. P. A. R. Chandrasekharan.
,, T. T. Daniel.
The Hon. Sri K. Kamaraj.
,, Sri C. Subramaniam.
,, Sri M. A. Manickavelu.
,, Sri P. Kakkan.
Sri P. G. Karuthiruman.
,, D. Dasarathan.
,, T. P. Elumalai.
,, G. Gomathisankara Dikshitar.
,, V. Govindaswami Naidu.
,, G. G. Gurumurthi.
,, R. Kandasami.
,, M. Kandasami Kandar.
,, M. Kandasami Padayachi.
,, M. R. Kandaswami Mudaliyar.
,, T. Karia Gounder.
,, V. K. Krishnamurthy.
,, R. Krishnasami Gopalar.
,, R. Krishnaswami Naidu.
,, P. Kupppusami.
,, S. Lakshmana Gounder.
,, S. Lazar.
,, B. K. Linga Gowder.
,, T. Manavalan.
,, K. B. S. Mani.
,, P. G. Manickam.
,, V. S. Manickasundaram.
,, A. Mariappan.
,, M. K. Mariappan.
The Hon. Sri V. Ramaiah.
,, Srimathi Lourdhammal Simon.
Srimathi Hemalatha Devi.
,, Kamalambuja Ammal.
,, P. K. R. Lakshmikanthan.
,, A. S. Ponnammal.
,, Savithiri Shanmugam.
Sri J. Matha Gowder.
,, M. Mayandi Nadar.
,, C. Muthiah Pillai.
,, M. C. Muthukumaraswamy.
,, M. Muthuswamy Nayagar.
,, S. Nagaraja Monigar.
,, T. M. Nallaswami.
,, G. Narayanaswami Naidu.
,, K. P. Palaniswami.
,, K. G. Palaniswamy Gounder.
Sri A. Y. S. Parisutha Nadar.
,, K. Periannan.
,, M. P. Periasami.
,, K. Ponnian.
,, S. Ramakrishna Thevar.
,, A. Raja Gounder.
,, P. Ramachandran.
,, M. Ramachandra Reddiyar.
,, N. S. Ramalingam.
,, T. R. Ramamirtha Thondaman.
,, R. Shanmugha Rajeswara Sethupathi.
Srimathi A. Suares.
Dr. Srimathi Soundaram Ramachandran.
Sri K. L. Ramaswami.
,, A. A. Rasheed.
,, S. Sadasivam.
,, P. Arasan.
,, S. Sangili.
,, M. G. Sankar.
,, V. Sankaran.
,, T. V. Sannasi.
,, M. S. Selvarajan.
,, Sivagnanam Pillai.
,, M. K. Somasundaram.
,, R. Srinivasa Iyer.
,, T. K. Subbiah.
,, A. R. Subbiah Mudaliar.
,, R. Snbramaniam.
,, K. S. Subramania Gounder.
,, R. Swaminatha Merkondar.
,, M. D. Thiagaraja Pillai.
,, P. Urkavalan.
,, K. Vasudevan.
,, A. Vedarathnam.
,, V. K. Ramaswamy Mudaliyar.
,, T. L. Sasivarna Thevar.
,, M. Jagannathan.
,, Sowdi S. Sundara Bharathi.
,, V. Vedayyan.
,, P. S. Ellappan.
,, K. Vinayakam.
,, S. Ranganatha Mudaliar.
,, K. R. Viswanathan.
,, S. Pandiaraj.
,, A. V. P. Periavalaguruva Reddi.
,, A. Perumal.
,, V. Subbiah.
,, Tirumalaimuthu Veera Sakkaya Thiruvenkadasami Naicker.
,, P. Vedamanickam.

[6th April 1960

Noes.

Sri C. N. Annadurai.
" A. Govindasamy.
" M. Kalyanasundaram.
" S. Pakkirisami Pillai.
" M. P. Subramaniam.
" K. Anbazhagan.
" N. K. Palanisami.
" K. R. Nallasivam.
" M. Karunanithi.
Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu.

Sri N. Marudachalam.
" A. V. P. Asaithambi.
" V. K. Kothandaraman.
" M. Selvaraj.
" S. M. Annamalai.
" T. Irusappan.
" P. U. Shanmugam.
" D. S. Authimoolam.
" S. R. Munusami.
" P. S. Santhanam.

Ayes : 100 ; *Noes* : 20 ; *Neutral* : Nil.

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CHIT FUNDS BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Chit Funds Bill (*a*), 1960.

MR. SPEAKER: The question is:

'That leave be granted for the introduction of the Madras Chit Funds Bill, 1960'.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

V.—ANNOUNCEMENTS

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in the Legislative Assembly of the Legal Practitioners' (Madras Amendment) Bill, 1960.

IV.—GOVERNMENT BILLS (*cont.*)

(2) THE LEGAL PRACTITIONERS (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Legal Practitioners' (Madras Amendment) Bill(*b*), 1960.

MR. SPEAKER: The question is:

'That leave be granted for the introduction of the Legal Practitioners' (Madras Amendment) Bill, 1960.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

(3) THE INDIAN PENAL CODE AND THE CODE OF CRIMINAL PROCEDURE (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill(*c*), 1960.

(*a*) Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 6th April 1960.
(*b*) Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 6th April 1960.
(*c*) Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 6th April 1960.

6th April 1960]

MR. SPEAKER: The question is.

'That leave be granted for the introduction of the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960'.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

(4) THE MADRAS LAND REFORMS (FIXATION OF CEILING ON LAND) BILL, 1960.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill [a], 1960.

MR. SPEAKER: The question is:

'That leave be granted for the introduction of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1960'.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I introduce the Bill. (Cheers.)

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

VI.—GOVERNMENT RESOLUTION.

CONSTITUTION OF A TOWNSHIP FOR THE KODAIKANAL MUNICIPALITY.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Mr. Speaker, Sir, I move:

'That the House do resolve that the area comprised within the jurisdiction of the Kodaikanal Municipality in the Madurai district which is a health resort, be declared to be a township under sub-section (1) of section 4-A of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920)'.

Sir, hon. Members may be aware that Kodaikanal town has become a centre of attraction to the public as a health resort and a tourist centre. Not only the residents of the area but also the tourists from outside are interested in the development of the town. The Government have considered that the development of the area as a health resort and a tourist centre should be entrusted to a Committee of both officials and non-officials, rather than a municipality consisting of only members elected by the residents of the area. The Government therefore propose that a committee may be constituted following the model of the Courtallam Township Committee and the committee so constituted may be asked to draft a scheme for the development of Kodaikanal as a health resort and a tourist centre. A decision has been taken in particular to make provision in the Third Five-Year Plan for implementing the scheme.

[a] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 6th April 1960.

[Srimathi Lourdhammal Simon] [6th April 1960

Sir, hon. Members of the House are aware of the fact that the elections to the Kodaikanal Municipal Council was postponed and the municipal administration is being carried on by the Commissioner from 20th April 1959, the date on which the term of office of the councillors expired. It is, therefore, necessary and urgent to declare the local area under the jurisdiction of the Kodaikanal Municipality into a Township and constitute a Committee for that township.

Sir, the other House has passed the motion for the purpose of constituting a township committee. It is proposed to issue the notification under section 4 (*a*) (1) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Act V of 1920) as amended by Act XIX of 1959 declaring the municipal area as a township and to constitute a committee for administering the municipal affairs and also notify the strength of the township committee. Copies of the notification proposed to be issued have been placed on the table of the House for the information of hon. Members.

MR. SPEAKER: Motion moved:

'That the House do resolve that the area comprised within the jurisdiction of the Kodaikanal Municipality in the Madurai district which is a health resort, be declared to be a township under sub-section (1) of section 4-A of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920)'.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, இந்தப் பிரேரணை மீது பல அங்கத்தினர்கள் யோசனைகள் கூற விரும்பலாம். ஆதரிக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களும் யோசனைகூற விரும் பலாம். ஆகவே, இந்தப் பிரேரணையை நாளையோ அல்லது வேறு ஒரு நாளோ எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னதற்கு சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட ஆட்சேபணை இல்லையென்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, இதை ஆலோசனைக்கு இன்னொரு நாள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I have no objection if the Hon. the Leader of the House would agree to that.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have no objection, Sir.

MR. SPEAKER: Is it the desire of the House that the consideration of this resolution may be postponed for a few days?

HON. MEMBERS: Yes, Sir.

MR. SPEAKER: The consideration is postponed; the date will be decided later. We will now take up voting on Demands for Grants for the year 1960-61.

VII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61.

(1) DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

(2) DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

(3) DEMAND XII—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

(4) DEMAND XXXV—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move:

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,74,50,200 under Demand I—Land Revenue Department.'

6th April 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 21,91,100 under Demand III—Stamps Administration.'

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,27,19,400 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous.'

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 92,00,000 under Demand XXXV—Compensation to Zamindars.'

MR. SPEAKER: Now let the hon. Members move the cut motions and then the Hon. Minister may speak.

SRI S. M. ANNAMALAI: Mr. Speaker, Sir, I move the cut motion standing in my name, namely:—

'That the allotment of Rs. 1,74,50,200 under Demand I—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100.'

SRI A. GOVINDASAMY: Mr. Speaker, Sir, I move:

'That the allotment of Rs. 21,91,100 under Demand III—Stamps Administration—be reduced by Rs. 100.'

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR: Mr. Speaker, Sir, I move:

'That the allotment of Rs. 4,27,19,400 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous—be reduced by Rs. 100.'

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Mr. Speaker, Sir, I move:

'That the allotment of Rs. 92,00,000 under Demand XXXV—Compensation to Zamindars—be reduced by Rs. 100.'

MR. SPEAKER: The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

THE HON. M. A. MANICKAVELU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் தெரிவிக்க சில நிமிஷங்கள் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். 1-வது மான்யக் கோரிக்கையின்கீழ், ஒரு கோடி சில்லரை ரூபாய் கேட்டிருக்கிறோம். நம் ராஜ்யத்தில் வழக்கம் என்னவென்றால், சர்வேக்கு வேண்டிய செலவு, டெக்னிகல் ஸ்டோர் சர்வேக்கு வாங்குவது ஆக, இம்மாதிரி யெல்லாம் இந்த மான்யத்திலே வருகின்றன. ஆனால், வரி வசூல் பண்ணுவது, மற்ற செலவு எல்லாம் 12-வது மான்யத்திலே வருகிறது. அதிலே 4 கோடி சில்லரை ரூபாய் கோரப்படுகிறது. மற்ற தெல்லாம் 1-வது மான்யத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஸ்டாம்ப் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் 3-வது மான்யத்தில் வருகிறது. ஜமீன் எடுத்துவிட்ட தினால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது 35-வது மான்யத்தில் வருகிறது. 1-வது மான்யத்திற்கு விளக்கம் தருவதற்காகத்தான் இப்பொழுது இதைத் தெரிவித்தேன்.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் திரு. அண்ணாமலை அவர் கள் பேசலாம்.

SRI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ரெவினியூ இலாகாவை மாற்றியமைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக என்னுடைய வெட்டுப் பிரே ரணையை சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கிறேன். சமுதாய நலத்திட்டங்கள் மாநிலத்தில் புகுத்தப்பட்ட பிறகு, ரெவினியூ இலாகாவின் வேலைகள் அதிகமாகிவிட்டன என்றே சர்க்காரின் நிர்வாக அறிக்கையிலே காணப்படுகிறது. 1953-54-ம் ஆண்டில் சுப்ரமணியம் கமிட்டி ரிபோர்ட் இந்தச் சர்க்காருக்குத் தரப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியினுடைய அறிக்கையில் கண்டுள்ள ஒரு சிலவற்றைத்தான் சர்க்கார் அமுல் நடத்தினார்களே தவிர,

இன்னும் பல அமுல் நடத்தப்படாமலிருக்கின்றன. ரெவினியூ இலாகா வைப் பொறுத்த வரையில், தாலூகா அலுவலகங்களுக்குச் சென்று எந்த ரிக்கார்டைக் கேட்டாலும், அதைச் சீக்கிரம் கண்டுபிடிக்க முடிவ தில்லை. சாதாரண சால்வென்ஸி சர்ட்டிபிகேட்டுக்காக வேண்டி தாசில் தாரிடம் சென்று கேட்டாலும், அந்த சர்ட்டிபிகேட்டைப் பெற 4, 5 மாதங் கள் ஆகின்றன. ஏன் இப்படி இருக்கிறதென்றால், சமுதாய நலத்திட்டப் பகுதிகளிலிருந்து அவர்களுக்குப் பலவித வேலைகள் வருவதன் காரண மாக அந்த வேலைகளைக் கவனித்துவிட்டு, சால்வென்ஸி சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பது போன்ற இதர வேலைகளைக் கவனிக்க வேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கு மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. அதுவும் தவிர, தாலூகா அலுவலகங்களில் இதற்கு முன்பும் ஒரே ஒரு சர்வேயர்தான் இருந்து கொண்டிருந்தார் ; இப்பொழுதும் ஒரே ஒரு சர்வேயர்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார். பட்டா பிரித்து, சப்-டிவிஷன் செய்யவேண்டுமென்று பல மனுக்கள் தாலூகா அலுவலகங்களுக்கு வருகின்றன. அவைகளை யெல்லாம் கவனிக்க ஒரே ஒரு சர்வேயர்தான் இருப்பதால், பட்டா பிரித்துத் தர நேரம் இருப்பதில்லை. கால தாமதம் ஆகிறது. பாமர மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

லோன் லெட்ஜர், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பள பில்கள், ஸ்பெஷல் ரெமிஷன் தருவதற்கு வேண்டிய பாரம்கள் முதலியவை தாலூகா அலுவலகங்களுக்குச் சேரவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. சிட்டா அடங்கல் என்பது முக்கியமான ரிக்கார்டாகும். அதுவும் குறிப்பாக, நியாய வாரச் சட்டம் புகுத்தப்பட்ட பின்னால், அது முக்கியமாக நல்ல முறையில் வைக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இன்ன இன்ன நிலங்களில் இன்ன இன்ன ஆட்கள் பயிர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவலை அந்தந்த ஊர்க் கணக்கப்பிள்ளை அந்த அடங்கலில் குறிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அதையொட்டி சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்து விட்டார்கள். ஆனால், இன்னும் பழைய பாரங் களையே வைத்துக்கொண்டு இருப்பதோடு, இன்ன இன்ன நிலங்களை இன்ன இன்னவர் பயிர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பு செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு குத்தகைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள் என்றுகூட அதில் 'காலம்' இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட காலங்கள் உள்ள அடங்க லுக்கு வேண்டிய பாரம்களைக்கூட இந்தச் சர்க்கார் தராமல் இருந்து கொண்டிருப்பதால், காலதாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

ஜில்லா ரெவினியூ அதிகாரிகளை நியமிப்பது குறித்து ஜனவரி மாதம் 13-ந்தேதி யன்று சர்க்கார் கெஜட் நோடிபிகேஷன் செய்திருக்கிறது. சமுதாய நலத் திட்டங்கள் நாட்டில் ஏற்பட்ட பிறகு ரெவினியூ இலாகா வினருக்கு வேலை அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தால், சமுதாய நலத் திட்ட வேலைகளைப் பார்ப்பதற்காக வேண்டி ஜில்லா கலெக்டர்களையும், ரெவினியூ இலாக்காவைப் பார்க்க ஜில்லா ரெவினியூ அதிகாரிகளையும் நியமிக்கப் போவ தாக கெஜட் நோடிபிகேஷன் பார்த்தேன். இன்னும் ஏன் அத்தகைய அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவில்லை என்று சர்க்கார் தயவு செய்து விளக்கம் தரவேண்டும். ஜில்லா ரெவினியூ அதிகாரிகளைப் போட்டுவிட்டால் உண்மை யிலேயே வேலை துரிதமாக நடக்கும்.

போளூர் தாலூகாவில் இரண்டு பிர்க்காக்களுக்கு ஒரு சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதி இருக்கிறது. அந்த தாலூகாவில் மூன்று சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. மூன்று திட்டப் பகுதிகளுக்கும் மூன்று ஜீப்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், தாலூகா தாசில்தாருக்கு ஒரு ஜீப் கூட கொடுக்கப்படவில்லை. தாலூகா பூராவும் அவர் அஜ்மாய்ஷ் செய்ய வேண்டி யிருக்கிறது. அதாவது, எந்த எந்த நிலங்கள் சாகுபடி ஆகியிருக்கின்றன, எந்த எந்த நிலங்கள் சாகுபடியாகவில்லை என்று அவர் பார்க்கவேண்டி யிருக்கிறது. ஜீப் இல்லாத காரணத்தால், தாலூகா பூராவும் இந்தக் காரியம் நடைபெற முடியாமலிருக்கிறது. சுப்ரமண்யம் கமிட்டி ரிபோர்ட்டில், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடம் இருக்கும் ஜீப்பை ஒவ்வொரு தாசில்தாரும் மாதத்திற்குப் பத்து நாட்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதன்படி தரப்படுகிறதா என்று

பார்த்தால் ஒவ்வொரு தாசில்தாருக்கும் மாதத்தில் ஒன்றிரண்டு நாள்கூட கிடைப்பதில்லை. அதனால் அஜ்மாய்ஷ் வேலையை அவர்கள் செய்ய முடிவதில்லை.

தாலூகா அலுவலகங்கள் பழைய காலத்தில், வெள்ளைக்காரன் ஆண்ட காலத்தில் எப்படி இருந்ததோ அப்படியே இப்பொழுதும் காட்சியளிக் கின்றன. பங்கா இழுக்கும் காட்சியை இன்னும் அங்கே பார்க்கின்றோம். சமுதாய நலத்திட்ட அலுவலகங்களும், மற்ற இலாகா அலுவலகங்களும் நன்றாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த இலாகா உத்தியோகஸ்தர் களுக்கு நல்ல அழகான வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இந்த மாநில சர்க்காருக்கு ஏறத்தாழ பல கோடி ரூபாய்களை வசூலித்துத் தருகின்ற ரெவினியூ இலாகாவிலுள்ள தாலூகா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடு கட்டித் தராததால் அவர்கள் மிகவும் வேதனைப் பட்டுக்கொண்டிருக் கிறார்கள். நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அமைக்கப்பட்ட கட்டிடங்களே பெரும்பாலும் இருக்கின்றன. மேலும், தாசில்தார் உட்காருவதும், உடனே ஒரு ப்யூன் பங்கா இழுப்பதும் ஆகிய காட்சி இப்பொழுதும் காணப்படுகிறது. போளூரைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு பக்கத்தில் உள்ள சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் அலுவலகத்திற்கு மின்சார விளக்குகள் போட்டாய்விட்டது. மறுபுறத்தில் இருக்கும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் மின்சார விளக்கு போட்டாய்விட்டது. ஆனால், இவ்விரண்டு கட்டிடங்களுக்கும் மத்தியில் இருக்கும் தாலூகா அலுவலகத்தில் பங்கா இழுப்பதும், இரவில் இராந்தல் விளக்கு வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்வதும் சகஜமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதனால் மாதமொன்றுக்கு சற்றேறக்குறைய நான்கு டின்கள் மண் ணெண்ணெய் செலவாகிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மாதத் திற்கு 25 ரூபாய் செலவாகிறது. வருடத்திற்கு ஏறத்தாழ 300 ரூபாய் செலவாகிறது. ஜமாபந்தி காலங்களில் பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்குகள் போட்டுக்கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். அதற்கு ஏறத்தாழ 40, 50 ரூபாய் செலவாகிறது. இப்படியாக, ஆண்டு ஒன்றுக்கு விளக்குக்காக 350 ரூபாய் செலவாகிறது. மின்சார விளக்கு போட்டால், மாதத்திற்குப் பத்து ரூபாய் தான் செலவாகும். ஆகவே, மின்சார விளக்குகள் தாலூகா அலுவலகங் களுக்குப் போடப்பட வேண்டும். என்னைப் பொறுத்த வரையில் சொல் வேன்—வடாற்காடு மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறது ; வடாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் வகித்துவரக்கூடிய இலாகா கூட பின் தங்கியிருக்கிறது என்று வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியதாக இருக் கிறது.

அடுத்தபடியாக சர்வே, செட்டில்மெண்ட் மிகமிக மோசமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வேலை மிகவும் குறைவாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. செட்டில் மெண்ட்டைப் பொறுத்த வரையிலே அதை இன்னும் அதிகமாக துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, 1936-ம் ஆண்டு இனாம்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகவும், அதற்காக மசோதாவை தயாரிக்கப் போவதாகவும் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் 1955-ம் ஆண்டில் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த இனாம்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய மசோதா இது வரையில் வந்ததா என்றால், வரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக நாம் ரிபோர்ட்டைப் படித்துப் பார்க்கும்போது ஜோடி, ஷோத்திரியம் கிராமங்களில் 1366-ம் பசலிக்கு ரூ. 2,43,028, 1367-ம் பசலிக்கு ரூ. 2,26,990 வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கிராமங்களில் ரயத்வாரி முறையில் வரி வசூல் செய்தால் ரூ. 1,500 வீதம் வசூல் ஆகும். ஆனால் இப்பொழுது கிராமத்திற்கு ஏறத்தாழ 100, 150 ரூபாய்தான் வசூலிக்கப்படுகிறது. சர்க்கார் இந்தக் கிராமங்களை இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளாததால், சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் பெறக்கூடிய கடன்களை மக்கள் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்தக் கிராமங்களில் உள்ள ஏரிகளில் தூர் வார வேண்டும். அல்லது அவைகளை ரிபேர் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டால், அவைகள் ஷோத்திரியம் இனாம்களைச் சேர்ந்தவைகள், ஆகையால் நாங்கள் ரிபேர் செய்ய முடியாது,

அதற்கான மசோதா வந்த பிறகு நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டு செய்
கிரேம், செட்டில்மெண்டு ஆன பிறகு கடன்கள் தருகிரேம், செட்டில்
மெண்டு ஆன பிறகு ஏரிகளை ரிபேர் செய்கிரேம், என்று சொல்லு
கிருர்கள். அதனுல் அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் மிக மிக அவதிப்
படுகிருர்கள். ஆகையால், இந்த மசோதாவை உடனடியாகத் தயார்
செய்து, சட்டமன்றத்தில் கொண்டுவந்து சட்டமாக இயற்ற வேண்டும்
என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இசும் பாத்தியதையைப் பற்றி சட்டமன்றத்தில்
1955-ம் ஆண்டில் அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி தந்திருக்கிருர்கள்.
நான் இப்பொழுது பார்க்கிறேன், அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டியிலே இசும்
பாத்தியதையை ஒழிக்கக்கூடிய நிலை இப்பொழுது கைவிடப்பட்டது
என்று சொல்லப்படுகிறது. இசும் பாத்தியதையை ஒழிக்கக் கூடாது
என்ற நிலைக்கு ஏன் சர்க்கார் வந்தார்கள், அதனுல் என்ன கஷ்டங்கள்
ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட
மன்றத்தில் உண்மையிலேயே விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்
கிறேன். இசும் பாத்தியதை இருப்பதினுல்தான் லட்சக் கணக்கான
ரூபாயை அங்கு இருக்கக்கூடிய மணியக்காரர், கணக்குப் பிள்ளை
எடுத்து சாப்பிட்டு விடுகிருர்கள். அப்படி சாப்பிட்டுவிட்டால் என்ன வந்து
விடப்போகிறது, ஆறு மாத சஸ்பென்ஷன்தானே என்று கவலையற்று
இருக்கிருர்கள். இந்த இசும் பாத்தியதையை ஒழித்துக்கட்டினுல்தான்
கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சர்வாதிகாரம் ஒழியும். அவர்களுக்கு
இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சம்பளம் போதாது என்று சொல்லு
கிருர்கள். அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இசும் பாத்தியதையை
ஒழித்துவிட்டு ஏறத்தாழ 2, 3 கிராமங்களுக்கு ஒரு கணக்குப்பிள்ளை
மணியக்காரர் நியமித்தால், அவர்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் கொடுக்க
லாம். ஆகவே இந்த இசும் பாத்தியதையை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார்
ஏன் முன்வரவில்லை என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல
வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறிய ஏரிகளை ரிபேர் செய்வது ரெவின்யூ இலாகா
வின் கையில் இருக்கிறது. நட்சத்திரக் குறி இல்லாத ஒரு கேள்விக்கு
அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிருர்கள் 25-3-1960 அன்று.

DUPUTY SPEAKER: உங்களுக்கு டைம் ஆகிவிட்டது.

***SRI S. M. ANNAMALAI**: இரண்டு நிமிஷங்களில் முடித்துக்
விடுகிறேன். 1958-59-ல் போளூர் வட்டம் காளசமுத்திரம்
ஏரிக்கு எத்தனை நாள் தண்ணீர் வந்தது? அது நிலங்களுக்கு
எத்தனை நாள் பாய்ச்சப்பட்டது? இல்லையாயின் காரணமென்ன? என்று
நான் கேட்டேன். மந்திரி அவர்கள் "(a) Seventy-five days. (b) The
supply received was not utilized for irrigation of lands. (c) As the
only sluice to the tank was highly silted up with sand to a height
of 4 feet above the level of the sluice, the water could not pass
through the sluice for the irrigation of lands and consequently the
supply received dried up in the tank itself." என்று பதில் அளித்
தார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன். இது நியாயம்தானு, இது
முறைதானு? போளூர் தாலுகாவில் எத்தனையோ ஏரிகள் இருக்கின்றன.
சின்னசந்தவாசல் ஏரி இருக்கிறது. அங்குள்ள மைனர் இர்ரிகேஷன்
ஏரிகள் தூர்ந்து இருக்கின்றன. காளசமுத்திரம் ஏரியில் மண்ணை
வார வேண்டும் என்று பல முறை கேட்டும், அன்ரெம்யூனெரேடிவ் ஸ்கீம்
என்று கனம் பக்தவச்சலம் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த ஆண்டில்
அங்குள்ள மக்கள் அந்த ஸ்லூயிஸில் உள்ள மண்ணை வாரி தண்ணீர்

பாய்ச்சியதை சர்க்கார் வெகு உஷாராகப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்து, இந்த
ஆண்டில் நஞ்சை வரி வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிருர்கள். ஏறத்தாழ
3, 4 ஆண்டுகளாக வரி வசூல் செய்யாமல் ரெமிஷன் செய்து இருந்தா
லும் கூட, இந்த ஆண்டு மக்களே கஷ்டப்பட்டு மண்ணை வாரி தண்ணீரை
பாய்ச்சி கொண்டதால், அதை சர்க்கார் வெகு உன்னிப்பாகப் பார்த்துக்
கொண்டு வரி செலுத்தித்தான் ஆக வேண்டும் இந்த ஆண்டில் என்று
சொல்லுகிருர்கள். வரியை வேண்டுமானுல் வசூலித்துக் கொள்ளுங்கள்.
ஆனுல், இந்த ஏரியை மேற்கொண்டு என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்
என்பதைத் திட்டவட்டமாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***SRI M. S. SELVARAJAN**: கனம் உதவி சபாநாயகர்
அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்
கூடிய மான்யங்களை ஆதரிக்கிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தைப்
பொறுத்தமட்டில், வேறு பல இலாகாக்களில் வேகமான காலத்திற்கு ஏற்ற
மாறுதல்கள் பல விதத்தில் ஏற்பட்டிருந்த போதிலும், ரெவின்யூ
இலாகாவில் நாம் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு வேகமான மாறுதல்கள்
இதுவரையில் காண முடியவில்லை. ரெவின்யூ இலாகா எல்லா இலாகாக்
களுக்கும் தாய்போல, சமுத்திரம் போல இருக்கக் கூடிய ஒரு
இலாகா. அதில் நாம் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு வேகம் இல்லை என்று
குறைபடுவதற்கு இல்லாவிட்டாலும்கூட, அடிப்படையிலே ஏற்பட வேண்
டிய மாறுதல்கள் சிலவற்றை அவசியமாக நாம் ஏற்படுத்தி ஆக
வேண்டும். தேசத்தில், ராஜ்யத்தில், எத்தனை எத்தனை விதமான சீர்
திருத்தங்கள், நல்ல நல்ல காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தாலும்கூட,
கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய கிராம அதிகாரிகளிடம்தான் இந்த
நல்ல காரியங்களுடைய அமுல் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. கிராம அதிகாரி
கள் எந்த அளவுக்கு சீர்திருத்தம் அடைகிருர்களோ, ஜனங்களுக்கு நல்ல
விதத்தில் நல்ல காரியங்களை எட்டும்படியாகச் செய்கிருர்களோ, அதைப்
பொறுத்துத்தான் தேசத்திற்கு கிடைத்திருக்கக்கூடிய சுதந்திரத்தின்
வாடையை கிராம ஜனங்கள் உணர முடியும். கிராம ஜனங்களுக்கு
சௌகரியம் ஏற்படும். கிராம ஜனங்களுக்கு அன்ருட வாழ்க்கையில்
புகல் இடம் போல் இருக்கக்கூடிய தாலுகா ஆபீஸ்கள், தாலுகா ஆபீஸ்
களில் ஏற்படக் கூடிய மாறுதல்களைப் பொறுத்துத்தான் தேசத்திலுள்ள
கிராம ஜனங்களுக்கு நல்ல காரியங்களின் பலன் எட்டும். அதைத்தான்
அளவு கோலாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு
பார்க்கிறபொழுது தாலுகா ஆபீஸ்களில் இன்னும் தகுந்த அளவுக்கு
மாறுதல்கள் ஏற்படவில்லை. எந்த இடத்தில் கோளாறு இருக்கிறது
என்பதை ஜாக்கிரதையாக உணருவதற்கும், அத்தகைய காரியங்களைச்
செம்மையாக செய்து முடிக்க வேண்டியவர்களாகிய கிராம அதிகாரி
களுடைய முறை அல்லது கிராம அதிகாரிகளை எந்த அளவுக்கு நியமனம்
செய்வது, அவர்களை எந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்துவது என்பதைப் பரி
சீலனை செய்வதற்காக பல வருஷங்களுக்கு முன்பு நம் ராஜ்யத்தில் ஒரு
சப் கமிட்டி நிறுவப்பட்டது. அமைச்சர்களைக் கொண்ட அந்தக் குழு
எவ்வளவு காலம்தான் அதைப் பரிசீலனை செய்வது? இன்னும் அது
பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வருவதிலே காலதாமதம் இருக்குமேயானுல்,
ராஜ்யத்தில் மேற்கொள்ளக்கூடிய நல்ல காரியங்கள் கிராம ஜனங்களுக்கு
நாம் எந்த வேகத்தில் எட்ட வேண்டும் என்று நினைத்தோமோ அந்த
வேகத்தில் எட்டாது தடைபடும் என்பதைப் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள
ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, கிராம அதிகாரிகளுடைய முறையைப்
பொறுத்த வரையிலே, சீக்கிரம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தால்தான் அவர்
களிடையே ஏற்பட வேண்டிய மாறுதல்களை உடனடியாக அமுலுக்குக்
கொண்டுவர முடியும். அதைப் பொறுத்துத்தான் நல்ல காரியங்க
ளுடைய பலன் கிராம ஜனங்களுக்கு எட்டும்.

ஜில்லா கலெக்டர் ஆபீஸிலிருந்து தாலுகா ஆபீஸ், கிராம அதிகாரி
கள் வரையில் எண்ணற்ற வேலை பளு அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்
கிறது. எல்லையற்ற பளுவை அவர்கள் சுமக்கிருர்கள். வேறு பல இலா
காக்களிலும், மத்திய சர்க்கார் இலாகாக்களிலும் அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு

ஆங்காங்கு இருக்கக் கூடிய சௌகரியங்களும், அவகாசமும், நம்
ராஜ்யத்திலுள்ள சிப்பந்திகளுக்கு கிடைக்கவில்லே. குறிப்பாக தாலுகா
ஆபீஸில் வேலே செய்கிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி, கலெக்டர் ஆபீஸில்
வேலே செய்கிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அவர்களுக்கு உட்
பட்டு இருக்கக் கூடிய இலாகாக்களில் வேலே செய்யக் கூடியவர்களாக இருந்தா
லும் சரி, காலேயிலிருந்து இரவு வரையில் அவர்கள் வேலே செய்ய
வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் வீட்டிற்கும் பைல்களே எடுத்துக்கொண்டு
போய் வேலே செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஐ.ஏ.எஸ். பயிற்சி பெற்றவர்
களே ஜில்லா நிர்வாகத்தில் நியமனம் செய்தால் எதிர்பார்த்த அள
வுக்கு நல்ல மாறுதல்கள் ஏற்படும் என்ற நல்ல கருத்தோடுதான்
நியமனம் செய்கிருர்கள். இருந்தாலும் பல்வேறு ஜில்லாக்களில் நிய
மனம் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஐ.ஏ,எஸ். அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு
ஜனங்களோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமோ, ஜனங்களே மதித்து
நடக்க வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு நடக்கவில்லே என்பது என்னுடைய
குறைபாடு என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.
அவர்கள் ஜனங்களேயும், ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளேயும் வேருக
நினேத்து, தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய எல்லே மீறிய வேலேகளுக்கு
மத்தியில்கூட, ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளும், அமைச்சர்களும்
செய்ய வேண்டிய வேலேகளேக்கூட ஜில்லா கலெக்டர், ஜில்லாவில் இருக்கக்
கூடிய அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொண்டு அனுவசியமாக தலேயிடுகிருர்கள்
என்று நான் குற்றம் சாட்டுவேன். அவர்கள் தேர்தலுக்கு
நிற்கிறவர்கள் அல்லது நிற்க வேண்டுமென்ற ஆசை உள்ளவர்கள்
என்று சந்தேகப்படக் கூடிய அளவுக்கு அவசியம் இல்லாத வேலேகளில்
எல்லே மீறிய வேலே பளுவுக்கு மத்தியிலும் தலேயிடுகிருர்கள். அது
குறைவுபட வேண்டும். இதில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த
வேண்டும்.

2—30 p.m. சமீப காலத்தில் கிராம அதிகாரிகள் வசூல் பணத்தைக் கையாடல்
செய்யும் குற்றம் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. ராஜ்யத்திலே, ஜில்லாக்கள்
தோறும், இந்த குற்றம் செய்தவர்கள் அகப்படுகிருர்கள். இதற்குக்
உடனடியாகப் பரிகாரம் தேட வேண்டியது அவசியம்; அதற்கு அரசாங்
கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன். இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் அந்தந்தக் கிராமங்களிலேயே தங்கு
வதில்லே, அங்கே வசிப்பதில்லே; ஆனுல், பக்கத்திலுள்ள நகர்ப்புறங்
களிலே அல்லது தாலுகா தலேநகரிலே குவிந்து இருக்கும் நிலேமைதான்
இருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகள் அந்தந்தக் கிராமங்களிலே வசித்தால்
தான் மக்களுக்கு அவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் உதவிகள் குறைந்த செல
வில் சீக்கிரமாகக் கிடைக்கும் என்பது விவசாய மக்களின் பணிவான
கோரிக்கை. இதைத் திட்ட ரீதியாகவும், சட்ட ரீதியாகவும் செய்ய
வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்டாம்ப்ஸ் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பொறுத்த மட்டில், குறைந்த டிநாமி
னேஷன் உள்ள ஸ்டாம்புகள் கிடைப்பது மிக மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது.
குறைந்த டிநாமிநேஷன் ஸ்டாம்புகளால் அதிகம் லாபம் இல்லே என்ருே
என்னவோ, ஸ்டாம்ப் வெண்டர்கள் அதிகமாக வைத்துக்கொள்ளவ
தில்லே. அவர்கள் இம்மாதிரி குறைந்த தொகையுள்ள ஸ்டாம்புகளேயும்
சேர்த்து வினியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம்
வேண்டும்.

ஜமீன்தார்களுக்கும், இனும்தார்களுக்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படும்
விஷயம் கெஜெட்டில் விளம்பரம் செய்யப்படுகிறது. அது மட்டும் போதாது.
அந்தந்தக் கிராமங்களிலேயே விளம்பரம் செய்ய வேண்டிய முயற்சிகள்
செய்ய வேண்டும். சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும் தெரிவிக்கலாம். இப்படிச்
செய்யவில்லே என்ருல், காலக் கிரமத்தில் கெஜெட்டில் வரும் விளம்பரம்
கவனிக்கப்படாவிட்டால், மூன்று மாத தவணே தீர்ந்து போய்விடும்.
அதனுல் அவர்களுக்குப் பல சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன.

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே, அடிப்படை டாக்ஸ், லாண்ட் ரெவின்யூ
மிகக் குறைந்த அளவில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அங்கே ஏக்கருக்கு
ரூ. 1 முதல் ரூ. 2 வரைதான் இருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன்.
ஆனுல், பக்கத்திலுள்ள திருநெல்வேலி ஜில்லாவில், தாம்பரபரணி
பாசனத்தில் ரூ. 22 1/2 ஆக இருக்கிறது. எல்லா ஒரு போக நிலத்திற்கும்
இரண்டு போக நஞ்சை நிலத்திற்கும் கூடுதல் தீர்வை விகிதம் இருந்து
வந்திருக்கிறது. வேறு எந்த இடத்திலுமே இவ்வளவு அதிகமான அடிப்
படைத் தீர்வை இல்லே என்பது என் எண்ணம். நாற்பது வருஷங்
களுக்கு முன்னுல் செய்யப்பட்ட செட்டில்மெண்டு, ரீசெட்டில்மெண்டு ராஜ்
யத்தில் மற்றப் பகுதிகளுக்கு ஒப்பாகக் குறைந்து காலத்தில் மாற்றி
அமைக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, தாம்பரபரணி பிரதேசம் மணி
முத்தார் திட்டத்தால் இலாபம் அடைந்திருக்கிறது என்று முன் மூன்று
பசலிகளுக்கும், மிகக் கூடுதல் விகிதத்தில் 58, 59, 60 மூன்று வருஷங்
களுக்கும் முன் பாக்கியாக, அரியர்ஸ் ஆகக் கருதி இன்றையதினம் இந்த
வருஷம் பிப்ரவரி மாதத்திலிருந்து ஒரே தவணேயாக வசூலிக்க இருக்
கிருர்கள். அதனுல் விவசாயிகள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு உட்
பட்டிருக்கிருர்கள். மணிமுத்தார் திட்டம், இந்தக் குறுகிய காலத்திற்
குள்ளே தாம்பரபரணி பிரதேசத்திற்கு அதிகப்படியான நன்மையைச்
செய்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்து முடிவு எடுக்க, it is tco early
என்பது என் பணிவான அபிப்பிராயம். அப்படி ரிட்ராஸ்பெக்டிவ்
எபெக்ட் கொடுத்து வரி விதிப்பதை மற்ற ஜில்லாக்களோடு ஒத்துப் பார்க்க
வேண்டும். ஒத்து இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அதெல்லாம்
பார்த்து முடிவு எடுக்க சில நாட்கள் ஆகும். அதற்கு மத்தியில் முந்தா
நாளிலிருந்து, அங்கே ஜமாபந்தி ஆரம்பித்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு,
சர்க்கார் ஒரு தாக்கீது அனுப்பி புதிய வரி விகிதத்தை நிறுத்தாவிட்டால்,
அவர்கள் இஷ்டப்படி வசூல் செய்யக்காரணமாக இருக்கிறது. விவசாயி
கள் துன்புறுத்தப்படுவார்கள். ஆகவே, ஒரு முடிவு காணும் வரையில்,
தீர்வை ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுப்பதை நிறுத்தி அரசாங்கம்
குறைந்தது இந்த வருஷத்திற்கு தீர்வை மட்டும் வசூல் என்ருவது தாற்
காலிகமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதன் பிறகு பரிசீலனே
செய்து ஒரு முடிவு எடுக்கலாம். 25, 30 வருடங்களாக தண்டத் தீர்வை
கொடுத்திருப்பவர்களும்கூட இருக்கிருர்கள். அத்தகைய வாட்டர்ரேட்
புஞ்சையெல்லாம் நஞ்சையாக மாற்றி வரிவிதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்க
தயங்கக் கூடாது. கால தாமதம் ஏற்படுகிற வரையில், வரியிலிருந்து,
ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்டிலிருந்து நிவர்த்தியளிக்க வேண்டும் என்று
பணிவாக வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. LAZAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ
அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கை
களே ஆதரித்து, ஒரு சில கருத்துக்களேச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.
ரெவின்யூ மானியத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, அதில் இருக்கக்கூடிய
குறைகளேப் பேசுவதைப் பார்க்கிருேம். அதில், அடிப்படையைப் புரிந்து
கொண்டால், அந்த நிலேமை இருக்காது என்று நினேக்கிறேன். இந்த
இலாகா, பெயரளவில்தான் இன்று ரெவின்யூ இலாகாவே தவிர, உண்
மையில் அது ஒரு க்ஷேமநல இலாகாவாகவே இயங்கி வருகிறது. பலதரப்
பட்ட பொது நலத்திட்டங்கள் இதில் பலவகைகளிலே அமைந்திருக்கின்றன.
ஆகவேதான், ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னுல், அவர்களது பளுவைக்
குறைக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் ஒரு நல்ல அமைப்பை ஏற்படுத்த
முயற்சி செய்தார்கள். ஆனுல், என்ன காரணத்தினுலோ அதில் கால
தாமதம் ஆகிறது. ஜில்லாக்களிலுள்ள கலெக்டர்களின் நிர்வாகத்தை
இரண்டாகப் பிரித்து கலெக்டர் வேருகவும், ரெவின்யூ அதிகாரி வேருகவும்
போட முடிவு செய்தார்கள். ஆனுல், இது இன்னும் நடைமுறைக்கு வர
வில்லே. அது சீக்கிரமாக அமுலாக்கப்பட்டால், காலதாமதங்கள் குறைந்து,
வேலே நல்ல முறையிலே நடக்க முடியும்.

சென்னே மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், ரெவின்யூ மானியம்
இன்று வந்திருப்பது, ஒரு சிறந்த நாள் என்றே சொல்ல வேண்டும்.
ஏனென்ருல், இன்று தான் அமைச்சரவர்கள் உச்சவரம்பு மசோதாவை

சட்ட சபையிலே சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவைப் பார்க்
கும் போது, அதை ஒரு **fair legislation** என்றுதான் சொல்ல
வேண்டும் ; **fair to the tiller and the owner, fair to the tenant,**
fair to the charitable and religious endowments, என்று சொல்லக்
கூடிய அளவில் அமைந்திருப்பதை மிகவும் போற்றத் தக்கது
என்பதை முதலிலேயே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாகப்
பார்த்தால், இது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது என்று சொல்ல வேண்டும்.
உட்பிரிவுகளைப் பார்த்தால், அங்கங்கே சிறு சிறு குறைகள் இருக்
கலாம். அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து பின்னால், மாற்றி அமைக்க
முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இந்த மசோதாவிலே,
சொந்த சாகுபடிக்கு ஐந்து ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது
பாராட்டத் தக்கது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதே
சமயத்தில் வேறு சில குறைகளையும் தவிர்த்து இருக்கலாம். நியாயவாரச்
சட்டத்திலும், விவசாயிகளை வெளியேற்றக் கூடாது என்ற சட்டத்திலும்
உள்ள சில குறைகளையும் தவிர்த்து, ஒரே மசோதாவாக இதைக்கொண்டு
வந்திருக்கலாம். அந்தக் குறைகளையும் தவிர்க்கக்கூடிய முறையிலே
இந்தச் சட்டம் அமையும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அப்படிக் குறை
களைத் தீர்க்காவிட்டால், அதற்கென ஒரு புது மசோதாவாவது கொண்டு
வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால்,
அதனால், விவசாயிகளுக்கும் பலன் இல்லை ; நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் பலன்
இல்லை. அதிலுள்ள குறைகளைத் தீர்த்தால்தான், இரண்டு பேருக்கும்
பலன் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக வெகு நாட்களாக இருந்து வருகிற பெரிய பிரச்னை,
இந்த மாகாணத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய அரசாங்க அலுவலகர்கள்,
உத்யோகஸ்தர்களுக்கு உயர்ந்த பட்ச சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டு
மென்ற கோரிக்கை. இது பொதுவாக இருந்து அதற்கு என்று அமைக்
கப்பட்ட குழு தனது அறிக்கையை சமர்ப்பித்து விட்டது. அது மிகவும்
போற்றக்கூடியது. அதை சிக்கிரம் பரிசீலனை செய்து அமுலுக்குக்கொண்டு
வருவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

இதைவிட இன்னும் ஒரு பெரிய பிரச்னை இருந்து வருகிறது. அது
தான் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வது, அதாவது அக்வைசன்மெண்ட். அது
போன்று என்க்ரோச்மெண்ட். இந்த இரண்டு பிரச்னைகளும் மிகப் பெரிய
பிரச்னையாக இருந்து வருகிறது. இது எல்லோருக்கும் தொல்லை கொடுக்
கக்கூடிய பிரச்னையாக இருக்கிறது. இது அதிகாரிகளுக்கும் பொது மக்க
ளுக்கும் அதிகப்படியான தொல்லையைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.
இதைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களில் அங்கத்தினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள்.
அவைகளை அமைச்சர்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாவதாக
மதருஸ் லாண்ட் என்க்ரோச்மெண்ட் ஆக்ட். இதில் இருக்கக்கூடிய குறைகள்
எவ்வளவோ. இன்றைக்கு செய்யக்கூடிய பல அபிவிருத்தி திட்டங்கள்
எல்லாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள்
இருக்கின்றன. அதன் பலனை அனுபவிக்கக்கூடிய வகையில் அவைகள்
அமைய வில்லை. ஆகவே நில ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடியதைப் பொறுத்த
வரைக்கும் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக நான் சொல்லு
கிறேன். இன்றைய தினம் நிலத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் சிவோஜிமா
என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் குறிப்பாக நாலைந்து ஆண்டுகளாக ஒரு
இடத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை வெளியேற்றுவதாக இருந்தால்,
சாதாரணமாக ஒருவன் அறுபது வருஷங்கள் ஒரு நிலத்தில் இருந்தால்
அவனுக்கு அந்த நிலத்தின் பாத்தியதை ஏற்படுகிறது. அது சட்ட பூர்வ
மாக ஏற்படுகிறது. அல்லது அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்
தால் அவருக்கு அந்த நிலத்தில் உரிமை ஏற்படுகிறது. எந்த முறை
இருந்தபோதிலும் கூட அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்போது பல
சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. சாதாரணமாக யார் யார் இடத்தில் நிலம்
இருக்கிறதோ அவர்கள் அந்த நிலத்தை பண்படுத்தி பல வசதிகளைச்
செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு அதை சாகுபடிக்கும்
கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொண்டு வருவதற்கு எவ்வ
ளவோ செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி நிலத்தை நல்ல முறையில்

வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களை நிலத்தை விட்டு திடீரென்று வெளியேற
வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு அதனால் எவ்வளவோ
அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. அவர்களுடைய நிலைமை மோசமாகி விடுகிறது.
சாதாரணமாக நிலத்தை பண்படுத்தி, பணம் செலவு செய்து சாகுபடிக்குக்
கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நிலத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று
சொல்லி பல தொந்தரவுகளைக் கொடுத்தால் அவர்கள் நிலத்தைக் கொடுக்
காமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு தொந்தரவு
களைக் கொடுக்கக்கூடிய அளவில் அவர்கள் வெளியேற வேண்டும் என்று
சொல்லி அவர்களை வெளியேற்ற முற்படுவதினால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படு
கின்றன. அதனால் பல அதிருப்திகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் இப்
பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டியது அவசிய
மாக இருக்கிறது. அதைப்போலவேதான் என்க்ரோச்மெண்ட் ஆக்ட்டும்
இருக்கிறது. இதிலும் ஒரு நீண்ட ப்ரோஸிஜரை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்.
இந்த சட்டத்தின் பிரகாரம் ஒருவரை வெளியேற வேண்டும் என்று
உத்தரவு போட்ட போதிலும் கூட வேறு ஒரு இடத்தில் ஆக்கிரமிப்பு
செய்து விட்டால் அதைத் தடுக்க சட்டத்தில் எந்த விதமான விதியும்
இல்லை. இன்றைய தினம் நிலத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று
அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்தாலும் கூட மறு நாள் வெளியேறாமல்
நீதி ஸ்தலத்திற்குச் சென்று தன்னை வெளியேற்ற விடாதபடி "ஸ்டே
ஆர்டர்" வாங்கிக்கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமையில் சட்டத்தில் விதி
இருக்கிறது. இதைப்போல, பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதனால்
அவர்களை வெளியேற்ற முடியாமல் போய் விடுகிறது. நில ஆர்ஜிதச் சட்டப்
பிரகாரம்கூட நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது.
ஆகவே இப்படிப்பட்ட சட்டங்களினால் எந்த விதமான பயனும் இல்லாமல்
இருக்கிறபடியால் இந்தச் சட்டங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டிய நட
வடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே
காலதாமதம் ஏற்படாமல் சீக்கிரமாகவே இவைகளை திருத்தி அமைத்துக்
கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடிக்கடி அரசாங்கத்திற்கும் சொல்லிக்கொண்டு வரப்படுகிறது.
இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் வற்புறுத்திக்கொள்ளப்பட்டு வரு
கிறது. இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியதவசியமாக
இருக்கிறது. சிறு சிறு தொகைகள் எல்லாம் இப்பொழுது பட்டுவாடா
செய்யப்படாமல் கோர்ட்டுகளில் டிபாசிட் செய்யப்படுகிறது. ஒரு ரூபாய்,
இரண்டு ரூபாய், பத்து ரூபாய், நூறு ரூபாய் என்று இப்படிப்பட்ட சிறு
சிறு தொகைகள் எல்லாம் கோர்ட்டுகளில் டிபாசிட்டில் இருக்கின்றன.
அவைகள் எல்லாம் பட்டுவாடா செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இவை
களில் இப்படிப்பட்ட பணம் லட்சக்கணக்காக கோர்ட்டு டிபாசிட்டில் இருந்து
வருகின்றன. திருச்சி நீதி மன்றத்தில் மட்டும் ஏறக்குறைய இருபது
லட்சம் ரூபாய் இருப்பதாக எனக்கு புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்
கிறது. இவ்வளவு அதிகப்படியான தொகை ஏன் கோர்ட்டு டிபாசிட்டில்
இருக்க வேண்டும். இந்தத் தொகையை வருஷா வருஷம் கணக்குப்
பார்ப்பதற்கு என்று தனியாக ஒரு குமாஸ்தாவை நியமித்து அந்தக்
கணக்கை சரி பார்க்கச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த குமாஸ்தாவிற்கு ஒரு
வருஷத்திற்கு அந்த வேலையையே பார்ப்பதற்கு வேலை இருக்கிறது.
இந்தப் பணத்தை யாரும் பெற முடியாமல் இருக்கிறது. ஒன்று இந்த
தொகைகளை அரசாங்கம் அவரவர்களுக்கு சீக்கிரம் கொடுத்துவிட ஏற்பாடு
செய்ய வேண்டும், அல்லது கோர்ட்டுக்கு வராமல் இருக்க வேண்டும்.
அந்த அளவில் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும், அல்லது அந்தத்
தொகையை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு வேறு அபிவிருத்தி வேலை
களுக்கு அவைகளை எடுத்து செலவு செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது.
அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய உரிமை இருக்கும் அளவில் சட்
டத்தை மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இது ஒரு சிறந்த முறை.
இதன் மூலம் பல நகர பிரச்னைகளை தீர்த்துக்கொள்ளலாம்.

அதைப்போலவே இப்பொழுது கிராமங்களில் பவுண்டுகள் இருக்கின்
றன. அதற்குள்ள கட்டிடங்கள் எல்லாம் நாளுக்கு நாள் சீரழிந்து

[Sri S. Lazar] [6th April 1960

க்ஷீணித்துக்கொண்டு வருகின்றன. அவைகளை சரியான முறையில் பழுது
பார்க்கவில்லையானால் சில வருஷங்களில் அங்கு கட்டிடங்கள் இருந்ததாகவே
தோன்றாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்படலாம். அவைகளை பழுது
பார்க்க என்பதற்காக தொகை ஒதுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்
கிறது. இந்த பட்ஜெட்டிலாவது—அப்படி ஒதுக்க வேண்டும் என்று
எழுதியிருந்தேன். பவுண்டுகளை ரிபேர் செய்வதற்கு மட்டும் மாகாணம்
பூராவுக்கும் எண்பதாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால்
அதைப் பராமரிக்க அதாவது நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்வதற்கு
எந்த விதமான பணமும் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகவே அதற்கு என்று
நிறைய பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்
படிப்பட்ட கட்டிடங்கள் அவசியம் இல்லை என்று அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு
வந்தால் அவைகளை சரியான முறையில் வைத்துக்கொள்வதற்கு அவை
களை அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்து விடலாம். அவர்களா
கவே அவைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய உரிமை அவர்களுக்கு
இல்லை. அப்படி அந்தக் கட்டிடங்கள் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்தால்
அவைகளை அவர்கள் நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்வார்கள் அல்லது
அவைகளில் பஞ்சாயத்து அலுவலகங்களை வைத்துக்கொள்வார்கள்.
அதற்கு அவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும். அந்த முறையில் சட்
டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அவைகளை கட்டுவதற்கும் பராமரிப்
பதற்கும் இப்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கா விட்டாலும் அதை
சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அந்த முறையில்
சேர்த்துக்கொண்டு அவைகளைப் பழுது பார்க்க வேண்டும் என்ற முறையில்
விதியை திருத்தி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு
என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI M. P. SUBRAMANIAM**: சட்ட மன்ற உதவி சபாநாயகர்
அவர்களே, இந்த லாண்ட் ரெவின்யூ மானியத்தின் மீது கொண்டுவந்த
வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்பு
கிறேன். பொதுவாகவே தரிசு நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரு
வதைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏற்
கெனவே பல இடங்களில் நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் அட
மானம் செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வந்தாலும் கூட பல இடங்களில்
சரியான முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.
பல பகுதிகளில் நிலத்தை சாகுபடி செய்கிறவர் ஒருவராக இருந்தாலும்
அந்த நிலத்தை வேறு ஒருவருக்கு அடமானம் செய்யப்பட்டும் வருகிறது.
இதனால் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இதை நேரடி
யாகப் பார்த்தால் நன்கு தெரிய வரும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்பு
கிறேன். ஐந்தாறு வருஷங்களாக சிவோஜிமா சாகுபடி செய்துகொண்டு
வருகிறவர்களுடைய பெயரில் நிலம் இல்லாமல் வேறு ஒருவர் பெயரால்
நிலத்தை எழுதிக்கொள்ளக்கூடிய அளவில் கிராம கணக்குப்பிள்ளைகள்
கணக்குகளை எழுதுகிறார்கள். அதனால் வேறு ஒருவருக்கு அந்த நிலத்தை
அடமானம் செய்து விடுவதால் சாகுபடி செய்கிறவர்களும். அடமானம்
பெற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களும் சண்டை போட்டுக்கொள்ளக்கூடிய முறை
யில் கிராமங்களில் வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. இதற்கு பரிகாரம்
காண அரசாங்க அதிகாரிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஆதலால் அங்
கங்கே நில அடமானம் செய்யும்போது அங்கே இருக்கக்கூடிய சமூக
ஊழியர்களையும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் பஞ்சாயத்து போர்டு
உறுப்பினர்களையும் கலந்துகொண்டு உண்மையாகவே யார் நிலத்தை
சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார் என்பதைக் கண்டு பிடித்து அவருக்கு
நிலத்தை அடமானம் செய்யக்கூடிய அளவில் நடவடிக்கை எடுத்துக்
கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முறையில் சட்டத்தை மாற்றி
அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.
ஏனென்றால் ஆத்தூர் தாலூகாவில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை
சாகுபடி செய்யக்கூடிய நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் இப்படிப்பட்ட பிரச்னை
யில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் அங்கு அதிகாரிகளிடத்திலும்
தாசில்தாரிடமும், டிபுடி கலெக்டரிடமும், கலெக்டரிடமும், விண்ணப்பங்
களையும், மகஜர்களையும் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல கோர்ட்

6th April 1960] [Sri M. P. Subramaniam]

நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே மேலே குறிப்பிட்ட
முறையில் குழுவை நியமித்து யார் சாகுபடி செய்து வருகிறார்களோ அவர்
அவர்களுக்கே நிலத்தை அடமானம் செய்யக்கூடிய அளவில் நடவடிக்கை
எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு
அவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுத்து உதவ வேண்டும், மற்ற உதவி
களையும் செய்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக; கிணறு மானியத்தைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களில் எல்
லோரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் கடனில் 250 ரூபாய்
அவர்களுக்கு சப்சிடியாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பல மாவட்டங்களில்
அது போதவே போதாது. இதற்கு என்று சப்சிடி பகுதிக்காக 8.25 லட்சம்
ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதவே போதாது. அடமானம்
செய்யப்படும் ஏராளமான நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்
என்ற எண்ணம் இருக்குமானால், ஏற்கனவே உள்ள வறண்ட பகுதிகளில்
கிணறு வெட்ட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை $8\frac{1}{4}$ லட்சம் போதவே
போதாது. அதுவும் சேலம், கோவை போன்ற இடங்களில் கிணறு வெட்ட
இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் என்று செலவு செய்தால்தான் கிணறு
தோண்ட முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் தாலுகா தலைநகரங்களில், ஜில்லா தலைநகரங்களிலுள்ள அலு
வலகங்களிலும் பல பாரங்கள் எளிதாகக் கிடைப்பதில்லை. கிராம அதி
காரிகள் பல பாரங்கள் தாங்களே எழுதிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை
இருக்கிறது. இவைகளுக்கு ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டுவந்த வெள்ளைக்
காகிதம், இங்க், பேனா போன்றவைகள் கூட நிறுத்தப்பட்டுவிட்டன. நிர்
வாகத்திற்கு கோடிக் கணக்கிலே செலவு செய்கிறோம். இந்த சில்லரை
சிலவினங்களுக்கு. மிகவும் சிறிய தொகைதான் தேவைப்படும். ஆனால்
இவைகள் சிறிய பிரச்னைகளாக இருந்தாலும் பெரிய அதிகாரிகள் கவனத்
தில் விழுவது இல்லை என்றே இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.
இவைகள் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தவேண்டுமாறு
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொரு விஷயம். ஒரு விவசாயி இன்றையதினம் தாலுகா
அலுவலகத்திற்கோ, ஜில்லா தலைநகரங்களிலுள்ள அலுவலகங்களுக்கோ
சென்றால் அந்தத் தகவலை எந்த இடத்தில் யார்மூலமாக பெறுவது
என்று தெரியாமல் தவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சட்டத்தின் மூலம்
அவனுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகளை செய்கிறோமென்று சொல்லலாம்.
ஆனால் அவன் ஏதாவது தகவல் கோரி அலுவலகங்கள் சென்றால் மரி
யாதையாக நடத்தப்படுவதில்லை. அவன் சேவகனிடம் எட்டணாவைக்
கொடுத்து அவன் மூலமாக என்ன தகவல் கிடைக்கிறதோ அதை அவன்
பெற்றுக் கொண்டுச் செல்ல வேண்டியதுதான். பெரிய அதிகாரிகளை அவன்
நேரடியாக பார்க்கப் பயப்படுகிறான். அவர்களுக்கும் நேரம் போதாது. பொது
வாக நிர்வாகத்தில் நான்குகோடி ஐந்துகோடி என்று செலவழிக்கிறோம்.
ஒவ்வொரு அலுவலகத்திலும் தாலுகா மாவட்ட அலுவலகங்களில் ரிசப்ஷன்
ஆபீஸ் (Reception Office) ஒன்று வைத்து பயிற்சி பெற்ற குமாஸ்தா
ஒருவரை போட்டால் அவர் அந்த விவசாயிக்கு வேண்டிய தகவலை
கொடுக்க முடியும். அப்புறம் அவசியமானால் மேல் அதிகாரியைப் பார்க்க
லாம். கடன் வேண்டி விவசாயி மனுப்போட்டால் பதில் கிடைப்பதில்லை.
உண்மையில் பணம் அலாட்மெண்ட் இல்லாமலிருக்கலாம். ஆனால் இந்த
விபரங்களை விவசாயி தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இவைகளை இந்த
குமாஸ்தா மூலம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். மனுக்கள் போட்டு பதில்
வரவில்லை என்றால் விவசாயி சர்க்காரிடம் அதிருப்தி அடைகிறான்.

மற்றும் சரியான காலத்தில் விண்ணப்பங்களுக்குப் பதில் கிடைப்பதில்லை.
சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கூட கடிதங்கள் எழுதினால் ஆறுமாதம்
ஓராண்டு ஆகிறது. மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கோ, சென்னை தலைநகரங்
களிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கோ எழுதினால் எவ்வித பதிலும் வருவதில்லை.

மற்றும் ஒன்று இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில முக்கியமான காரியங்களுக்கு, நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து தரவேண்டும் என்று எழுதினால் பல ஆண்டுகள், பல மாதங்கள் ஆகிவிடுகிறன்து. கலெக்டர் உடனடியாக நட வடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. ஆகவே, அவருக்கு இருக்கக்கூடிய தனிப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொண்டு கலெக்டர் உடனடியாக ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுப்பதற்கு சட்டம் தடையாக இருக்குமானால் அதைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சமுதாய நல, தேசீய விஸ்தரிப்புத் திட்ட பகுதியில் பாதை போடும் வழியில் நூறு பேர்கள் இருந்தால் அவர்களில் ஒருவர் ஒப்புக்கொள்ள வில்லையென்றால்கூட போடவேண்டிய ஒரு பாதை தடைப்பட்டுவிடுகிறது. ஒருவருக்காக 99 பேர் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே பொது நன்மையை உத்தேசித்து அரசாங்க அதிகாரிகளே தனிப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொண்டு அதை ஆர்ஜிதம் செய்வது அவசியமானால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த முறையில் நில ஆர்ஜித சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

லஞ்சப் பிரச்சனையைப்பற்றி பரவலாக பேசப்படுகிறது. இது ஒருவிதத் தில் இல்லையென்றால் ஒருவிதத்தில் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது என்கிற உண்மையை நாம் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். எந்தக் காரியம் ஆகவேண்டுமென்றாலும், மேல் மட்டத்திலோ, இடையிலோ வேண்டியவர் கள் இருந்து அவர்களைப் பிடித்தால்தான் காரியம் நடக்கிறது. இப்படிப் பட்டவர்கள் உதவி இல்லை யென்றால் பணம் வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆட்கள் பலமோ, பண பலமோ இல்லை என்றால் காரியம் நடப்பதில்லை. ஆகவே முக்கியமாக பொது மக்களுக்குச் செய்கிற நன்மை, நிர்வாகத்தில் எந்தவிதமான ஊழலும் இல்லாமல் காலாகாலத்தில் குறிப்பிட்டபடி யாருடைய வேலை யாக இருந்தாலும் நிர்வாகம் சீராக, ஒழுங்காக நடப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும், மக்களுக்குச் செய்யக்கூடிய சிறந்த தொண்டாக இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கனம் லாசர் குறிப்பிட்டது போல மாவட்டங்களின் நிர்வாகம் திறமை யாக நடைபெறவில்லை. பல மாவட்டங்களில் கலெக்டர்களுக்கு முன்பு இருந்த வேலை அதிகரித்துவிட்டது. மக்களோடு நேரிடையாகத் தொடர்பு கொண்டு பல பொதுக் காரியங்களை அவர்கள் செய்ய வேண்டிய நிலைமை யில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பெரிய ஜில்லாக்களை இரண் டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்பதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். அதைப் பிரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று ரெவின்யூ போர்ட் மெம்பர்கள் கூடச் சுற்றிப்பார்த்து அறிக்கையும் தயார் செய்வதாக முன்பு தெரிந்தது. அந்த ஏற்பாடுகள் எல்லாம் இப்பொழுது நின்று விட்டதாக அறிகிறேன். டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் ஏற்பட்ட பிறகு கலெக்டருக்குக் கீழே ரெவின்யூ ஆபீசர் என்று போடலாம் என முடிவு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படியெல்லாம் செய்வதைவிட உறுதியாக பெரிய ஜில்லாக்களைப் பிரித்து அமைத்தால் தான் நிர்வாகம் சீராக நடைபெற முடியும். தாலுக்காக்கள் கூட சிறிய அமைப்புக்களாக இருந்தால்தான் நல்லது என்று நினைக் கிறேன். தேசீய அபிவிருத்தித் திட்டப் பகுதி அப்படி அப்படியே ஒரு தாலுக்காவாக இருந்தால் நல்லது. அந்த அந்த வட்டாரத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பார்த்துச் செய்ய முடியும். நான்கு லட்சம், ஐந்து லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட பகுதிக்கு ஒரு தாசில்தார் என்று இருந்தால், சித்திரை மாதத்தில் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை உடனடி யாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றால் அவர் அந்தப் பகுதியைச் சுற்றிப் பார்த்து அவைகளுக்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுப்பதற்குள் மூன்று நான்கு மாதம் ஆகிவிடும். இந்த நேரத்தில் அலுவலக வேலைகளும் தடைப்படும். ஆகவே ஜில்லாக்களையும், தாலுக்காக்களையும் சிறிய அமைப் புகளாகப் பிரித்தால்தான் நல்லது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக, சர்வே அண்டு லாண்டு ரெக்கார்டு இலாகாவில் பணி செய்கிற சில குமாஸ்தாக்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். அந்த இலாகாவில் வேலை செய்யும் குமாஸ்தாக்கள் சென்னை சர்விஸ் கமிஷன் மூலமாகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்பட் டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இலாகா தாற்காலிகமானது, எந்த நேரத் திலும் கலைக்கப்பட்டுவிடலாம் என்பதனால் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் கலெக்டரின் கீழ் வேலை செய்யக்கூடியவர்களாக வேறு மாவட்டங்களுக்கு வட்டில் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இப்பொழுது இந்த இலாகா கலைக்கப்படுவதாக இல்லை. இடையில் சிலர் மாற்றப்படுகிறார்கள். ரெவின்யூ டெஸ்டுகள் பாஸ் செய்து போதிய அனுபவம் பெற்றவர்கள் இருக்க, தாங்களாகவே வேண்டியவர்களை மாற்றிக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இல் லாமல் இந்த மாறுதல்களை முறையாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொஞ்ச 1-00 p.m. கொள்கிறேன். இப்போது இந்த இலாகா இன்னும் கொஞ்ச காலம் நீடிக்கலாம் என்ற நிலைமை இருந்தால் அனுப்புகிறவர்களைப் பார்த்து யார் அதிகப்படியான தகுதி உடையவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களை மாற்றுவதுதான் முறையாகும். தங்கள் இஷ்டம்போல் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்கு மாற்றுவது என்ற நிலைமை இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அப்படியிருந்தால் தகுதியும் அனுபவமும் உள்ளவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளித்தால்தான் உற்சாகம் ஏற்படும். குமாஸ்தாக்கள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்குப் போவதற்குத்தான் விரும்புகிறார்கள். சர்வே அண்டு லாண்ட் ரிகார்ட்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் மேல் பதவி உயர்விற்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் இல்லை. ரெவின்யூ இலாக்காவில் அதிக வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதனால்தான் அங்கே போக விரும்புகிறார்கள். மேலும் சர்வே அண்டு லாண்ட் ரிகார்ட் இலாகா நிரந்தரம் இல்லாத இலாகாவாக இருப்பதனால் இதிலே இருப்பவர்கள் நாளடைவில் ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற முடிவு அரசாங்கம் செய்திருப்பதாலும் சீனியாரிடி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri K. R. VISWANATHAN : கனம் உதவி அவைத் தலைவர் அவர் களே, இந்த நில வருவாய் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். `நமது அமைச்சரவை சென்ற சில ஆண்டுகாலமாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நிலைமையைப்பற்றி பரிசீலித்துக்கொண்டு வருகிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் நிலைமையானது இரண்டும் கெட்ட நிலைமையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் சர்க்காரின் முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களா, குறை நேர உத்தியோகஸ்தர்களா என்ற நிலைமை வராத காரணத்தால் அவர்களுடைய ஊழிய நிலைமையும், அவர் களுடைய ஊதிய நிலைமையும் இரண்டும் சங்கடமான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருப்பதால் கிராமங்களில் உள்ள குடியானவர்களுக்கும் துன்ப மாக இருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நிலைமை சங்கடமாக இருக் கிறதென்று சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்டி மிக விரைவில் அமைச்சரவை ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிற்க, அரசாங்கத்தில் இருக்கும் பல இலாகாக்களுக்கும் அடிப்படை யாக இருப்பது நில வருவாய் இலாகாதான். நில வருவாய் இலாகா சரியாக நடந்தால்தான் மற்ற இலாகாக்கள் சரியாக நடக்கும் என்று சொல்லலாம். நில வருவாய் இலாகாக்களிலிருந்து பல அதிகாரிகள் மற்ற இலாக்காக்களிலே இடம் பெறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இலாகாவில் இருக்கும் அதிகாரிகளிலே மேல் தட்டிலே இருக்கும் அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே இருக்கிறார்கள் என்று நான் துணிவுடன் சொல்ல விரும்பு கிறேன். ஆனால் கீழ் நிலைமையிலே தாலுக்கா அளவிலோ, ரெவின்யூ பிர்க்கா அளவிலோ, 'டிவிஷன்' அளவிலோ இருக்கும் அதிகாரி கள் எல்லாம் பார்ப்போமானால் அவர்களிடத்தில் மிகவும் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்றுதான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

நமது அரசாங்கம் நல்ல முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய உதவிகளை விவசாயிகளுக்கு நல்ல நோக்கத்துடன் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமானால் அடிப்படையிலே இருக்கும்

' ரெவின்யூ அதிகாரிகள் ' நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டும். அப்படி
இல்லாவிட்டால் கொள்கை அளவிலே நாம் எவ்வளவு திட்டங்களைத் தீட்டி
ஞலும் செயலில் காட்ட முடியாது. தாலுக்கா அளவிலே இருக்கும்
அதிகாரிகளிடத்தில்தான் இந்த திட்டங்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் நிறை
வேறவேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது. உதாரணமாக, விவசாயிகளுக்குக்
கடன் கொடுக்கும் திட்டம் சரியானபடி நிறைவேறுகிறதா என்று பார்த்
தால், உண்மையிலே நிறைவேறவேண்டுமென்றுதான் எண்ணுகிறேம்.
நிறைவேறிக்கொண்டு வருவதைக் காண்கிறேம். ஆனால் கடன் கொடுப்ப
தில் அரசாங்கம் பெருவாரியாக நல்ல பெயர் எடுப்பதற்குப் பதிலாக கெட்ட
பெயர் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இதற்குக் காரணம் கீழ் தட்டிலே
இருக்கும் அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே நடக்காததுதான் என்று உணர்ந்
திருக்கிறேம். இதெல்லாம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த ரகசியம்தான்
என்று சொல்லலாம். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் முதல், ரெவின்யூ
இன்ஸ்பெக்டர், மற்ற கடன் கொடுக்கும் அதிகாரிகள் வரையில் 500 ரூபாய்
கடன் தொகை பெறக்கூடிய ஒருவர் 50 ரூபாய் வரை அவர்களுக்குச்
செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கடன் வாங்குகிறவர்கள் அப்படி செல
வழிப்பதற்குப் பின்வாங்குவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இத்தகைய
கெட்ட நிலைமை இருப்பதாக எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே பேச்சாக பேசப்படு
கிறது. நாம் இதைக் காதில் வாங்கிக்கொண்டுதான் வரவேண்டிய அவ
சியம் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.
முதலில் கடனுக்கு மனு செய்யக் கூடியவர்களுக்கு நாம் உண்டு இல்லை
என்று பதில் தெரிவித்துவிடவேண்டும். இதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலம்
நிர்ணயிக்க வேண்டும். மூன்று மாதம், ஆறு மாதம் வைத்துக்கொண்டா
லும்கூட உண்டு இல்லை என்று பதில் சொல்வதில்லை. மேலும் இம்
மாதிரி கடனுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருக்கிற பல மனுக்கள் ஒரு
கிராமத்தில் இருந்து வந்திருக்குமானல் அவர்களுக்கு கடன் வழங்கும்
போது ஒரு குறித்த நாளிலே அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும் உத்தி
யோகப் பற்றற்றவர்களை வைத்துக்கொண்டுதான் கடன் வழங்க வேண்டும்.
எத்தனை பேர் கடனுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டவர்கள், எத்தனை
பேர்களுக்கு மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது, எத்தனை பேர்களுக்குக்
கடன் கொடுக்கப்பட்டது என்ற விவரம் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். அரசாங்க
அதிகாரிகள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்ற நிலைமையை விட்டுக்
கொண்டே போனல் உண்மையிலே சர்க்கார் செய்யும் நல்ல கடமைகள்
எல்லாம் கெட்ட வழியிலேதான் திரித்துக் கூறப்படுவதற்குக் காரணமாக
இருக்கின்றன என்று நான் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்ல விரும்பு
கிறேன். யாராவது இதுபற்றி ஏதாவது புகார் அதிகாரிகளிடம் சொல்
வார்களேயானல் நாங்கள் கவனிக்கிறேம் என்று சொல்வது மாமூல்
வழக்கமாக இருக்கிறது என்று அறிவோம். இம்மாதிரி எடுத்துச்சொல்
லப் புகின் எங்கு பார்த்தாலும் அதிகாரிகள்மேல் புகார் மயமாக இருக்
குமே தவிர வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது. ஆகவே இந்த நிலைமையை
நல்ல முறையிலே மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் உடன் நடவடிக்கை
எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஜமீன்தாரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு ஆண்டு
தோறும் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை வரவு செலவுத் திட்டத்தில் காண்
கிறேம். ஆனால் பல ஜமீன்தார்களுக்கு இடைக்காலத்தில் கொடுக்க
வேண்டிய தொகைகள் (இண்டரிம் பேமெண்ட்) கொடுக்கப்படாமல் இருக்
கின்றன. உதாரணமாக, உடையார்பாளையம் ஜமீனுக்கு இரண்டு ஆண்டு
காலமாக இடைக்காலத்தில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய தொகைகள் கொடுக்
கப்படவில்லை என்று நான் அறிகிறேன். இம்மாதிரி இடைக்காலத் தொகை
கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை.
இத்தகைய ஜமீன்தார்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தொகையை அப்
போதைக்கப்போது கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

' ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் ' ' போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ ' என்ற தனிப்
பட்ட அதிகார தட்டு, இருக்கிறது. இதிலே அவர்கள் செய்கின்ற வேலைகள்
முக்கியமாக நடைபெறுகின்ற காரியங்களை காலதாமதப்படுத்துவதுதான்

என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. முட்டுக்கட்டை போடுவது,
காலதாமதம் ஏற்படுத்துவது என்பதுதான் முக்கியமாகக் காண்
கிறேம். ஒரு சிறிய கிராமத்திற்கு நீர்ப்பாசன திட்டம் வேண்டுமென்று
கலெக்டரிடத்தில் எல்லாவற்றையும் அலசிப் பார்த்த பிறகு விண்ணப்பம்
' போர்ட் ஆப் ரெவின்யூவிற்கு ' வருகிறது. ஆறு மாதம், ஒரு வருட காலம்
அங்கே தங்கிவிட்டு பிறகு சர்க்காருக்கு வந்து அங்கீகரிக்கவேண்டிய
அவசியம் ஏற்படுகிறது. இதுமட்டும் அல்ல, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய
உத்தியோகம், அவர்களுடைய அப்பீல்கள் ' போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ 'விற்கு
வந்து அவைகள் விரைவில் முடிவாவதில்லை. இது மட்டுமல்ல, ரெவின்யூ
அதிகாரிகளின் உயர்வுகள் ' ஆர்.டி.ஓ.', ' தாசில்தார் ' உயர்வுகள் பற்றி
கலெக்டர்கள் சில சிபார்சுகளை செய்கிருர்கள். அவர்கள் செய்யும் சிபார்சுகளை
போர்ட் ஆப் ரெவின்யூவில் இருக்கும் அதிகாரிகள் மாற்றி அமைத்து
சர்க்காருக்கோ, சர்விஸ் கமிஷனுக்கோ அனுப்புகிருர்கள். அந்த
விதத்தில் மாற்றி அமைப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அவர்கள்
சர்விஸ் கமிஷனுக்கோ சர்க்காருக்கோ அனுப்புவதில்லை. இதன் காரண
மாக ரெவின்யூ அதிகாரிகள் ' ஆர்.டி..ஓ.', ' தாசில்தார் ' போன்றவர்க
ளுடைய உத்தியோக உயர்வு போர்ட் ஆப் ரெவின்யூவில் தீர்மானிக்க
வேண்டிய நிலைமையிருந்தால் சிலருக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது என்பதை
அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ' போர்ட்
ஆப் ரெவின்யூ ' ஆனது கலெக்டருடைய சிபார்சுகளைத் தள்ளுபடி செய்ய
முன்வந்தால் அதற்கு வேண்டிய முழு ஆதாரங்கள் கூட இந்த பட்டிய
லுடன் சர்க்காருக்கோ, சர்விஸ் கமிஷனுக்கோ அனுப்பி வைக்க வேண்டுமே
தவிர ஆதாரம் இல்லாமல் அவர்கள் பட்டியலை அனுப்பினல் கண்டு
பிடித்து உண்மையான நியாயத்தை வழங்க முடியாத நிலைமையில்
இருக்கிருர்கள். ஆகவே இத்தகைய நிலைமையை மாற்றி அமைக்கவேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Member has got two minutes more.

SRI K. R. VISWANATHAN: அடுத்தபடியாக, எதிர்கட்சியைச் சேர்ந்த
வர்கள் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் தலையிடுகிருர்கள்
என்ற குறைகள் ஆங்காங்கு கூறப்படுகிறது. உண்மையிலேயே
பார்க்கப்போனல் எம். எல். ஏ-க்கள் அரசாங்க நிர்வாகத்தில்
தலையிடுவது என்பது இப்பொழுதும் கிடையாது, எப்பொழுதும்
கிடையாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.
அம்மாதிரி ஒரு காலத்தில் தலையிட்டார்கள் என்ருல், அன்று அரசாங்கத்
தின் நிர்வாகம் மிகவும் கெடுபிடியாக, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும்,
பொது மக்களும் வேறு வேறு என்ற மனப்பான்மையிருந்த காலத்தில்
உண்மையிலேயே எம்.எல்.ஏ.-க்கள் தலையிடுகிருர்கள் என்று கூறுவதற்கு
காரணம் இருந்தது. ஆனல் இன்று அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில்
தலையிடுவதற்கு. . .

DEPUTY SPEAKER: அங்கத்தினர் அவர்கள் பத்தாவது டிமாண்ட்
ஸ்டேட் லெஜிஸ்லேச்சரில் பேசும்போது இதுபற்றிச் சொல்வது பொருத்தமே
தவிர, இப்பொழுது அதைப்பற்றிப் பேசுவது சரியல்ல.

SRI K. R. VISWANATHAN: ' அதிகாரிகள் ' என்ற நிலையில்,
அதைப்பற்றிச் சொல்லலாம். . .

(The time bell was rung and the hon. Member Sri T. T. Daniel was called upon to speak.)

* **SRI T. T. DANIEL**: Sir, while supporting this Demand, I would
like to point out some facts for the consideration of the Govern-
ment. For the effective and proper administration of the districts,
I think that extensive and massive districts must be bifurcated, and
the bifurcation of districts may be confined to the territorial limits
of the district itself so that no part of the district need be added on

to any adjoining district. At present certain districts are so extensive comprising an area of seven thousand square miles. If the district administrative unit is not viable, administration may not be properly carried on. This is one of the main reasons why useful schemes, which may otherwise be beneficial to the various villages, are not really helping the villages. The villages are unable to get the benefits of these schemes.

As regards encroachment on Government poramboke lands, I would say that, if these lands are not useful for any public purpose, and if the persons who have encroached on these lands are landless and homeless people, the Government should take steps to register such lands in favour of the persons who have been living thereon for putting up houses.

As regards encroachment on tank porambokes, if the encroachment should affect the capacity of the tank or should affect the irrigation purpose of the tank, the Government should evict the persons. But if the persons who encroached on such lands are landless or homeless people, the Government should allot Government lands nearby to these people so that they may construct houses.

So far as the land survey that is being conducted is concerned, a sum of Rs. 3.35 lakhs is allotted for re-survey of the Kanyakumari district. I would suggest to the Hon. Minister that the people there do not actually know the purpose for which this re-survey is being conducted. So, they do not give their active co-operation to the officers who are conducting this re-survey. Re-survey is being conducted only on the basis of the patta records in that district. Patta may be in the name of one person and the actual title owner may be another person. Such instances are very common. If the re-surveying authorities should conduct their re-survey merely on the basis of the patta records, there is the possibility of their making incorrect entries in the survey records this may lead to a number of litigations in future.

The Stay of Holdings Act, 1950, will expire in the month of June. I would therefore request the Government to extend the period of the life of the Stay of Holdings Act, 1950, which is in force in that district. The Madras Cultivating Tenants Protection Act and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act have been extended to Shencottah, but they have not been extended so far to the transferred territory—the Kanyakumari district. Whenever the Government think of extending these enactments to that district also, they should make suitable provisions in the Act so that all decrees that are passed under the Stay of Holdings Act, 1950, are not in any way affected.

So far as the maniamkaram tax in that district is concerned, I must suggest to the Hon. Minister that although the Government have stayed the recovery of this tax in that district, this stay order has not been given enough publicity. Therefore, even now the people there are paying this maniamkaram tax to the Kerala officers. I would request therefore that the Collector of the district may be informed to publish this order in all the village offices so that the people may not pay this tax till this matter is finally adjudicated between our Government and the Kerala Government. Whenever any final settlement is to be made regarding the maniamkaram tax,

hich is due to Sri Padmanabhaswami temple in Trivandram, I
ould say that the Hon. Minister should ascertain the wishes of the
epresentatives of that district so that they may be able to inform
ie Government of the exact position, which was the main point
etween the people of that district and the erstwhile State Govern-
ient regarding the abolition of this maniamkaram taxes.

As regards the recovery of the Sripandaravagai tax, the Kerala
Government have already introduced a Bill. I therefore request the
Government that they should also bring in parallel legislation in our
State Legislature so as to expedite the abolition of these two kinds
of tax.

As regards the appointment of karnams in that district, I would
point out that the village accountants are usually promoted as village
officers in that district. So, whenever village officers are to be
appointed, the claims of the village accountants, who have been work-
ing in the village offices for a long time and who have also got the
necessary qualifications to carry on the work of the village officers
efficiently, should also be considered.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,
நான், இந்த ரெவின்யூ மான்யத்தின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல
விரும்புகிறேன். ரெவின்யூ இலாகா, நமது அரசாங்கத்திற்கு ஓரளவிற்கு,
பெரும்பகுதி என்று கூடச் சொல்லலாம், வருமானம் கொடுக்கக்கூடிய
ஒரு இலாகா. குறிப்பாக, இது ஒரு காராம்பசுவைப் போன்றது என்று
சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் காராம்பசுவைப் போன்று பாலைக்கறந்து
கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்குத்தான் நிலைமை இருக்கிறதே தவிர அந்த
பாலைக் கறந்து பிறகு அந்தப் பசுவிற்கு தீனி போடும் அளவிற்கு நிலைமை
யிருக்கிறதா அல்லது அந்த பசுவைப் பராமரிக்கக்கூடிய, என்.ஜி.ஓ.க்கள்
என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்கு அவர்களை பராமரிக்கக்கூடிய அள
விற்கு நிலைமை யிருக்கிறதா என்று பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில் அவர்களை
மறந்து இருக்கக்கூடிய அளவிற்குத்தான் இன்றைய நிலை இருக்கிறது.
குறிப்பாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை இன்
றைய தினம் [illegible]ண்டு வந்திருக்கிறார்கள், என்று சொன்னபோதிலும்
அது எந்த ரூபத்தில் இருக்கிறது என்பதை பிறகு நாம் பார்க்கக்கூடிய
நேரத்தில் நாம் அதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அதே நேரத்தில்
சர்க்காருக்குச் சொந்தமாகாதிருக்கும் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் தரிசு
நிலங்களை ஏழை மக்கள் பல ஆண்டு காலமாக விவசாயம் செய்துகொண்டு
வந்த போதிலும், அவர்கள் தோட்டியும் மேட்டையும் திருத்தி நல்ல
முறையில் அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாத அளவிற்கு ஏழை மக்கள்
பேரில் பட்டா செய்ய முடியாது என்ற ஒரு நிலை இருந்து வருகிறது என்
பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அதுமட்டுமல்ல, இன்று ஏழைகளுக்கு பட்டா கொடுக்கும்
விஷயத்தில், ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுப்பதில் பல
கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதோடு கொடுக்கப்படுகின்ற இடங்களும்
சிறிய சிறிய துண்டுகளாக இருப்பதால், அவர்களுக்கிடையே பலவிதமான
குழப்பங்களும் தகராறுகளும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதன்
காரணமாக அவர்கள் [illegible]க்கொருவர் கோர்ட்டுக்குப் போவதும் ஒருவர்
நிலத்தின் வரப்பின்மீது [illegible]ருவர் போகக்கூடாது என்று சொல்லக்
கூடிய நிலைமையும்தான் [illegible]படுகின்றன. இவைகளை எல்லாம் உடனடி
யாகத் தீர்த்து வைக்க [illegible]மல் இருப்பதற்குக் காரணம் வெள்ளையன்
காலத்தில் ஏற்படுத்திய [illegible]தை இன்னும் நாம் அப்படியே வைத்துக்
கொண்டிருப்பதுதான். ரெவின்யூ போர்டில் முன்னால் ஏற்படுத்தியிருந்த
ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்கள் தான் இப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.
இவைகளை எல்லாம் உடனடியாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இவ்விதம்

செய்தால் தான் ஓரளவு இந்தத் தகராறுகளையும் சிக்கல்களையும் தீர்த்து வைக்க முடியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

அதே போன்று கிராமத்திற்கு கிராமம் ரோடு வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், பல இடங் களிலும் ரோடு வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினால், கிராமங்களில் ஏற் படுகின்ற தீ விபத்துகளை உடனடியாகத் தடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது இதனால் கிராமங்களில் தீப் பிடித்து வீடுகள் எல்லாம் சாம்பலான பிறகு சாம்பலை அணைப்பதற்குத்தான் Fire Engine வந்து சேருகிறது. இதற் குக் காரணம் உடனடியாக இன்ஜின் வருவதற்கு பாதை வசதி கிடையாது. தீ யெல்லாம் பிடித்த பின்னால் கடைசியில் வந்து சாம்பலை அணைப்பதில் எந்த விதமான அர்த்தமும் இல்லை. முதலாவதாகவே தீ பரவாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு தகுந்த முறையில் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் விவசாயிகள் பெருமளவுக்கு பாதிக்கப்படுவார்கள் என் பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டு வரக்கூடிய இந்த நேரத்தில், சர்க்காருக்குச் சொந்தமாய் இருக்கக்கூடிய தரிசு நிலங் களில் ஏழை விவசாயிகள் பயிரிடுவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் இருக்கிறதா என்பதை நாம் கூடிய சீக்கிரம் பார்க்கப்போகின்றோம். அதோடு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவரக்கூடிய இந்த நேரத் தில் உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசியையும் உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இரண்டு மூன்று வருடங்களாக மழையில்லாத காரணத்தினால் எங்கு பார்த்தாலும் விவசாயிகள் பெருமளவுக்கு பாதிக்கப்படக்கூடிய அளவில் இருந்து கொண் டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் மழையில்லாத காரணத்தினால், குடியாத்தம் தாலூகாவிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான கிரா மங்களில் குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக் கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கான முறையில் குளங்களை எல்லாம், கிணறுகளை எல்லாம் ஆழப்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக குடியாத்தம் தாலூகாவில் கிணறுகள் தோண்டும்போது அதிகமான பாறைகள் அமைந்திருப்பதை காணமுடிகிறது. போரிங் மெஷின் உபயோகித்துத்தான் கிணறுகளைத் தோண்டி குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். பொதுவாக குடி தண்ணீர்க் கஷ்டம் வருடத்திற்கு வருடம் அதிகரித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே மோர்தனை டாமை கட்டி விவசாயிகளுக்கு வேண் டிய தண்ணீரைக் கொடுப்பதோடு, குடி தண்ணீர்க் கஷ்டத்தையும் போக்கு வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு தக்காவி கடன் பெற்றவர்களிடமிருந்து கடன் வசூல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதையும் இன்னும் ஒரு வருடத்திற்கு நீட்டி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு விவசாயிகள் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த ஒரு வருடத்திற்கு வரிவஜா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அங்குள்ள மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கு வசதியில்லா மல் இருக்கிற நேரங்களில் உணவுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதை தவிர்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் போதிய நியாயவிலைக் கடைகளை திறக்கவேண்டும். பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். கிராமங்களுக்கு வேண்டிய ரோடு வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி, மற்றுமுள்ள நீர்பாசன வசதி இவைகளை எல்லாம் செய்து கொடுத்தால் தான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதே போன்று நகரசபைகளுக்குச்சொந்தமாகவும், அரசாங்கத்தார்க்குச் சொந்தமானதுமான பல தரிசு நிலங்கள் பல இடங்களிலும் இருக்கின்றன, இவைகளை எல்லாம் புலர் வீட்டு மனைக்காக கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லப் பட்டது. இவைகளை திட்டவட்டமாக வீட்டு மனைக்கு என்று கொடுப்பதற்கு

தகுந்த உத்தரவை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதே போன்று அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமாய் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை நீண்டகாலமாக அனுபவித்து வருகின்றவர்களுக்கு, இதற்காக கஷ்டப்பட்ட வர்களுக்கு பல இடங்களிலும் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் அதில் நீண்டநாள் இருந்து வருகின்றவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.) இன் னும் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லுகிறேன். கிராமங்களில் மணியக் காரர்கள், கணக்குப்பிள்ளை இவர்களை நியமிப்பதில், இவர்களுக்கு கீழ் இருக்கின்ற பாத்தியதை, இஸம், இவைகளை எல்லா சமயத்திலும் தங்களுக்கு சாதகமாக உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்களை சாப்பிட்டு ஏப்பம் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் கூட, தங்களுக்கு பாத்தியதை இருக்கிறது. இஸம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் நீடித்துக் கொண்டிருப்பது இந்த ஜனநாயக காலத்தில் வெட்கப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். ஒருவர் அபராதம் கட்டியிருந்தாலும் சரி, தண்டிக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி, அவ் வாறு ஏதாவது ஒரு குற்றம் அவர் மீது இருக்குமானால் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமை, பாத்தியதை, இஸம் இவைகளை எல்லாம் உடனடி யாக ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

V. ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(2) BUSINESS AND SITTINGS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER : I have now to announce certain changes in the Business of the House. The Business Advisory Committee which met at 12-30 p.m. in my Chamber has decided as follows :—

1. That the House should adjourn to-day at 2 p.m. and the discussions on the Demands put for to-day will be continued to-morrow ;

General discussion on the Demand under consideration will be over at 2 p.m. to-day, and the Hon. Minister will reply to the Demand tomorrow and will take about an hour for the purpose. The other Demands—Medical, Public Health—will be taken up tomorrow.

2. That the House will not be sitting on the 11th April 1960 as many hon. Members want to go to their constituencies to work for the elections to the Legislative Council.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : We have also to vote, Sir.

MR. SPEAKER: All right. The Business Advisory Committee has also decided—

1. That the items included for the 11th April 1960 will be taken up on the 9th April 1960.

2. That the House may sit on the 25th April 1960 in the afternoon also to consider the Government Bills ;

3. That the items included for the 28th April 1960 will be taken up on the 29th April 1960 and the items for the 29th April 1960 will be advanced to the 28th April 1960 ; and

4. The items included for the 9th April 1960 may be taken up on the 22nd April 1960.

These decisions of the Business Advisory Committee would be circulated to the hon. Members. I have made this announcement because the House will not be adjourning at 1-30, but will continue to sit till 2 o'clock. The hours of sitting would be as usual, 8-30 a.m. to 1-30 p.m.

[6th April 1960

VII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960—61—*cont.*

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

DEMAND XII—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

DEMAND XXXV—COMPENSATION TO ZAMINDARS—*cont.*

1-30 p.m. **Sri P. G. MANICKAM** : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியங்களை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாக, மிகமிகத் தேவையானவைகளை நிறைவேற்றுவதிலே முக்கியமாக ரெவின்யூ இலாகா அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் தரிசு நிலங்களை வழங்குவதில் இந்த இலாகா முக்கியமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இது விஷயமாக என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள விவரங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதாவது என்னுடைய தொகுதியாகிய பவானி தாலுகாவில் 207 எக்கர் 60 செண்ட் தரிசு பூமி ஹரிஜனங்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக 5 கிராமங்களில் இந்த பூமி இருக்கிறது. அந்த கிராமங்கள் நெரிஞ்சிப்பேட்டை, சென்னம்பட்டி, பூனாச்சி, கொமராயனூர் அத்தாணி அகும். இந்த நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுடைய விவசாயத்திற்கென்றே ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்கள். இவற்றை ஹரிஜனங்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக சம்பந்தப்பட்ட எல்லா அதிகாரிகளோடும் நான் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். தாசில்தாரோடு நான் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஜில்லா கலெக்டரோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இதுவரையில் காரியம் பூர்த்தியாகவில்லை,—பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். என்னுடைய சொந்த தாலுகாவில்—கோபிசெட்டிப்பாளையத்தில் 9 கிராமங்களில் 408 ஏக்கர்கள் 18 செண்ட் நிலம் இருக்கிறது. அதையும் ஹரிஜனங்களுக்கு வழங்குவதில் அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்காக வீட்டு மனைக்கட்டுகளுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் அதிக தாமதம் ஏற்பட்டு வருவதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். குறிப்பாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லா பவானி தாலுகாவில் மேட்டூர் வாய்க்கால் மேற்குக் கரை நீர்க் கசிவினால் 19 ஹரிஜன காலனிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக வருஷந்தோறும் அவர்களுக்கு ஸப்ஸிடியாக ஒரு வீட்டுக்கு 100 ரூபாயும் நிலஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக லட்சக்கணக்கான ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் தாமதம் ஏற்படுவதால், ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் பாதிக்கு மேற்பட்டு செலவழிக்காமல் சர்க்காருக்கு சரண்டராகி வருகிறது. அதிலும் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் போடப்பட்டிருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுப்பதில், எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் சொன்ன பிரகாரம், போர்ட் ஆப் ரெவின்யூவிற்கு அனுப்பிய பிறகு என்ன ஆகிறது என்று தெரிவதில்லை. நானும் ரெவின்யூ போர்டு அதிகாரிகளைக் கண்டு சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் சரியான பதில் கிடைப்பதில்லை. ஆகையால் அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்வது என்னவென்றால் நடவடிக்கைகளைச் சீக்கிரமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான், 7, 8, 10, வருஷங்களாக நீர்க்கசிவினால் பாதிக்கப்பட்டு சேரிகளில் உள்ள ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள். வியாதிகளினால் பாதிக்கப்பட்டு மரணம் அடைந்து வருகிறார்கள். ஆகையால் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று வணக்கமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நூறு ரூபாயோடு லோனுக, லோ இன்கம் குருப் ஹவுஸிங் ஸ்கீம் மூலம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வசதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6th April 1960] [Sri P. G. Manickam]

இப்போது 100 ரூபாய் தான் ஸப்ஸிடியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்னும் அவர்களுக்கு ஒரு வீடு கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய தொகையை கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள வசதி ஏற்படும் என்று நான் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஹரிஜன காலனிகளில் இன்னொரு குறைபாடு இருக்கிறது. இப்போது கிராமங்களில் ஹரிஜன காலனிகளில் ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும் இடம் இன்னும் சர்க்கார் “புறம்போக்கு” எனகிற லிஸ்டில்தான் இருந்து வருகிறது. அதனால் அவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய வசத்தில் இருந்தாலும், அங்கு இருக்கக்கூடிய மரங்கள் சர்க்காருக்குத்தான் சொந்தம். ஹரிஜன காலனியையே அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வசதி இருக்கிறது. அநேக இடங்களில் மரங்களை வெட்டியதற்காக அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பல கேஸ்கள் கோபிசெட்டிபாளையம், பவானி முதலிய இடங்களில் நடந்திருக்கின்றன என்று சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது ஹரிஜனங்கள் இருக்கக்கூடிய நிலங்களில் அவர்களுக்கு எல்லா விதமான பாத்தியதைகளையும் கொடுத்து கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நத்தம் இருக்கலாம். அவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கலாம். அவர்கள் மரங்களை வைத்து வளர்க்கலாம். அவர்களுக்கு மரங்கள் வைத்து வளர்க்க வசதி வேண்டும், இப்போது அங்கே மரங்களை வைக்கக் கூடாது என்றும் வைத்தால் சர்க்காருக்குச் சொந்தம் என்றும் அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். மரப்பட்டா வாங்கவேண்டுமென்ற விதிகளை ரெவின்யூ அதிகாரிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் வசிக்கக்கூடிய காலனிகளில் அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பட்டா மாறுதல் செய்வதிலே சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும். சிறு நிலக்காரர்கள் பூமி விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். பட்டா மாறுதல் செய்து கொடுத்தால்தான் கந்தாயம் தனிப்பட்ட முறையில் வசூலிக்கமுடியும். அதையும் ஒழுங்கு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : இன்னும் 4 அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள், ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 7 நிமிடங்களுக்குள் முடிக்கவேண்டும். நாளைய தினம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், கனம் அமைச்சர் அவர்களும் பேசுவார்கள்.

* **Sri T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள நில வருவாய் துறை மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற நேரத்திலே, சென்ற காலத்தில் பல நல்ல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து நியாயவாரச் சட்டம், நிலப் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்ற சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து இந்த தேசம் பட்டினியாலும், பஞ்சத்தாலும், ரேஷன் முறையினாலே, உணவு கிடைக்காத நிலையிலே, உழவர்களுக்கு உரிமை அளிப்பதுதான் உண்ண உணவு அளிக்கும் ஒரே மார்க்கம் என உணர்ந்து, அதற்குரிய தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டம், விவசாயிகள் பாதுகாப்பு சட்டம் நியாய வாரச் சட்டம் ஆகிய சட்டங்களை ஆரம்ப முதல் கொண்டுவந்து இன்றைய தினம் கூட நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டி நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யும் ஒரு மசோதாவையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையில் கொண்டுவந்திருக்கும் நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் நீடூழி காலம் ஆயுளோடு இருக்க வேண்டுமென்றும், நல்ல உடல் வலிவோடு காட்சியளிக்கவேண்டுமென்றும் கூறி நான் அவர்களைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.

நான் சென்ற அசெம்பளி கூட்டங்களில் கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன், கிராம அதிகாரி முதல் ஜில்லா தலைநகரங்களில் இருக்கக்கூடிய கலெக்டர்கள் வரையில் உள்ள அதிகாரிகளின் நிலையை நாம் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இன்று தாலுகா ஆபீஸ்

எடுத்துக்கொண்டால், தாசில்தார், அஸிஸ்டெண்டு தாசில்தார், ரெண்டு
கோர்டு தாசில்தார், லோன் தாசில்தார், எலெகஷன் தாசில்தார், மென்யூர்
தாசில்தார், எஸ்டேட் மானேஜ்மெண்ட் தாசில்தார்போன்று பல தாசில்
தார்களை ஒரு தாலூகாவில் வைத்து அங்கு வேலை நடக்கிறது. ஆனால்
அந்த மாதிரியான நிலையை மாற்றி ஒவ்வொரு தாலூகாவில் இருக்கக்
கூடிய பல தாசில்தார்களைக் கொண்டு நிர்வாகத்தை நடத்துவதை மாற்றி,
அந்தந்த ரெவுனியூ ரேஞ்சுகளை ஒவ்வொரு பிர்க்காவாக எடுத்துக்கொண்டு
ஒவ்வொரு ரேஞ்சையும் ஒவ்வொரு தாசில்தாரிடம் ஒப்படைத்து பல்
இலாகா வேலைகளின் அத்தனை பொறுப்புகளையும் அவரிடம் ஒப்படைத்தால்
அந்தப் பகுதிகளில் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும்
என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, பொதுமக்களும் வெகு தூரம்
சென்று அலையாமலும் அதிகாரிகள் நீண்ட தூரம் செல்லாமலும் இருப்ப
தோடு செலவும் குறையும், நல்ல நிர்வாகம் நடைபெறும், பொதுமக்கள்
கஷ்டம் குறையும் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றேன். அதே நேரத்தில்
இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ரெவினியூ டிவிஷ
னிலும் அஸிஸ்டெண்ட் கலெக்டர்கள் ஆர்.டி.ஓ.-க்கள் இருக்கிறார்கள்.
அவர்கள்தான் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் அபிவிருத்திக் கமிட்டிக்
கூட்டங்களுக்கு, அதாவது டெவலப்மெண்ட் கமிட்டிக் கூட்டங்களுக்குத்
தலைமைதாங்குகிறார்கள். அந்த கூட்டத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டு தலை
வர்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இந்நிலையில் அக் கமிட்டிகளின்
தலைவர்களாக இருக்கும் அஸிஸ்டெண்ட் கலெக்டர்கள் தமிழர்களாக
இருப்பதுதான் நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கும்ப
கோணத்தில்கூட ஸ்ரீ. பத்ரிநாத் என்ற ஒரு அஸிஸ்டெண்ட் கலெக்டர்
இருக்கிறார். அவர் வடநாட்டுக்காரர். சுத்தமாக தமிழ் தெரியாதவர்;
இந்தி, இங்கிலீஷ்தான் தெரியும். அவர் தமிழ் தெரியாதவராக
இருந்ததால் கமிட்டிக் கூட்டங்களில் அங்கத்தினர்கள் தமிழில் சொல்வதை
அவர் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமையும் அவர் சொல்வதை அங்கத்தி
னர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையும் ஏற்படுகிறது. எனவே கிராம
அபிவிருத்திக் கமிட்டி கூட்டங்களுக்கு தலைவர்களாக இருக்கக்கூடிய
அஸிஸ்டெண்ட் கலெக்டர்களையோ, ஆர்.டி.ஓ.-க்களையோ நியமிக்கும்போது,
தமிழ் தெரிந்தவர்களையே நியமிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்
கிறேன். அப்பொழுதுதான் அபிவிருத்தி வேலைகள் சிறந்த முறையில்
நடக்கும்.

மேலும் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகளை ஆர். டி. ஓ.-க்களாக
ப்ரமோட் பண்ணுவது சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.
ஆர். டி. ஓ., ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகள் டிப்டி தாசில்தாரா
யிருந்து பிளாக் டெவலப்மெண்டு அதிகாரியாக வந்து பிளாக் ஏரியாவில்
நன்றாக நிர்வாகம் நடத்தியதன் காரணமாக அவர்களுக்கு ஆர். டி. ஓ
க்களாக உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களை ஆர்.டி.ஓ.-
க்களாக நியமித்தால், அவர்களை ப்ளாக் அல்லாத பகுதிகளில் ஆர்.டி.ஓ.-
க்களாக நியமிக்காமல் ப்ளாக் ஏரியாக்களிலேயே ஆர்.டி.ஓ.-க்களாக நியமித்
தால் ப்ளாக் அபிவிருத்தி வேலைகள் நன்றாக நடப்பதற்கு அது ஏதுவாக
இருக்கும். எனவே அவர்களை ப்ளாக் ஏரியாக்களிலேயே ஆர்.டி.ஓ.
க்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது மாதிரி
அனுபவமில்லாத புதிய அஸிஸ்டெண்டு கலெக்டர்களை பிளாக் இல்லாத
இடங்களில் நியமிக்கலாம்.

மேலும், ஜில்லாக்களைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று யோசனை இருக்கிறது.
அவைகளை இன்னும் பிரிக்கவில்லை. இதற்காக ரெவின்யூ அதிகாரி
என்ற ஒரு அதிகாரியை (கலெக்டர் தரத்தில்) நியமிக்க வேண்டுமென்ற
யோசனை இருந்தாலும், அந்த அதிகாரி இதுவரையில் நியமிக்கப்படவில்லை.
ரெவின்யூ அதிகாரிகளை உடனடியாக நியமித்து ஜில்லாக்களை பிரித்து
நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.
பிளாக் ஏரியாவில் பல வேலைகள் நடக்க வேண்டியிருப்பதால் இதை
உடனடியாக செய்ய வேண்டும்.

கிராம அதிகாரிகள், கர்ணங்களைப்பற்றி நான் எதுவும் சொல்லத்
தேவையில்லை. கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று
நாம் விரும்புகிறோம். ஆனால் அது இதுவரை எங்கும் எடுத்து நடத்தப்பட
வில்லை. மேலும் நியாய வாரச்சட்டம், பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம்
ஆகிய நல்ல சட்டங்களை நாம் நல்லெண்ணத்துடன் கொண்டுவந்திருக்
கிறோம். சட்டங்கள் வந்திருந்தபோதிலும் இன்று கிராமங்களில் இந்த
சட்டம் உழவர்கட்கு பயன்படவில்லை. காரணம் கர்ணம் அடங்கலில்
முன்னுக்கு பின்னாக எழுதி அதை வைத்து விசாரித்து பல உழவர்கள்
நிர்க்கதியாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை பார்க்கவேண்டும். புதிதாக
நீர்ப்பாசன வசதி பெற்ற இடங்களிலும் சரி, பழைய டெல்டாப் பிரதேசங்
களிலும் சரி, ஏராள புறம்போக்கு நிலங்கள் தர்க்காஸ் என்ற பெயரில்
நில பெருநபரிடம் இருக்கிறது. அவைகளை உடனடியாக ஏழைகட்கு
கொடுக்கவேண்டும். ஏழை ஹரிஜனங்கள் அவைகளில் உழுது அவைகளை
சீர்திருத்தி ஏராள செலவு செய்து சாகுபடி செய்தாலும் கர்ணங்களின்
அடங்கல் புத்தகத்தில் வேறு பெரிய மனிதர்களின் பெயரில் அந்த
இடங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும், உழுபவர்களின் பெயரில் அவை இருக்காது.
இதை இந்த சபையில் நான் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். சென்ற
காலத்தில் சிருஷ்டிகார்த்தா பிரும்மா என்றும் வேதம் என்றும் உண்டாகி
யிருக்கிறது. அப்பொழுது இந்த கர்ணங்களை பார்த்து தான் பிரும்மா
என்றும் வேதம் என்றும் ஏற்படுத்தியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.
அவர்கள் தான் இன்று பிரும்மாவாகவும் அவர் கையில் இருக்கும்
அடங்கல் தான் வேதமாகவும் இருக்கிறது. அவர்கள் நினைத்தால்
இன்று தொண்டமானுக்கு ஒரு நிலத்தை எழுதிவிடலாம், நாளைய தினம்
அதே புத்தகத்தில் அந்நிலத்தை வேறொருவருக்கு வேண்டியவருக்கு
மாற்றி எழுதிவிடலாம். இதுபோன்ற அக்ரமங்கள் எத்தனையோ என்னால்
காட்ட முடியும். நாம் போட்ட சட்டங்கள் பூராவும் செயல்படாததற்கு
அவர்கள்தான் காரணம். பல சந்தர்ப்பங்களில் ரெவின்யூ கோர்ட்டில்
வாதாடும்போதும் ரெண்டு கோர்ட்டில் வாதாடும்போதும் சாக்ஷிகள் விசாரணை
யில் கர்ணம் அடங்கல் தான் நல்ல எவிடென்ஸ் என்று கருதக் கூடிய
நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அடங்கலில் ஏற்படும் அபாயமோ பயங்கர
மாயிருக்கிறது. ஆகவே அந்த அடங்கல்முறையை அடியோடு மாற்ற
வேண்டும். மேலும் அவர்கட்கு முன்னைவிட அதிகம் வேலைகள் இருக்கிறது.
ஆகவே அவர்கள் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தி அவர்களை லோயர் டிவிஷன்
கிளார்க் தரத்தில் உயர்த்தி முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும்.

மேலும், தாலூகா ஆபீஸ்கள், கிராமச்சாவடிகள், பவுண்டுகள்
முதலியவை நல்ல நிலைமையில் இல்லை. கிராம சேவக் நிலையம் (அபிவி
ருத்தி அலுவலகம்) போன்ற புதிய கட்டிடங்களில் எலெக்ட்ரிக் லைட்டுகள்
போட்டு, பூச்சு வேலைகள் செய்து அவைகளை நல்ல நிலைமையில் வைத்
திருக்கிறோம். ஆனால் ஐந்து, ஆறு அதிகாரிகள் வேலைபார்க்கும் பழைய
தாலுக்கா ஆபீஸ்களில் எலெக்ட்ரிக் லைட்டுகள், எலக்ட்ரிக் பேன் வசதிகள்
இல்லை; அங்கெல்லாம் அரிக்கன் விளக்கு கூட சரியாக இல்லை. தாலூகா
ஆபீஸ்கள், நாடு சுதந்திரமடைவதற்கு முன்பு இருந்த மாதிரியே இப்
போதும் இருக்கின்றன. பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இருந்தபோது இருந்த ஆபீஸ்
களுக்கும், நம் சுதந்திர சர்க்கார் ஏற்பட்ட பிறகு ஏற்பட்ட ஆபீஸ்களுக்கும்
வித்தியாசம் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காக சர்க்கார் இப்படி செய்
கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படியில்லாமல் அவைகளுக்கு
வசதிகள் செய்துதர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

குடியிருப்பு மனைகள் விஷயமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்பு
கிறேன். இப்போது பல வீடுகள் பிரிக்கப்படுகின்றன. ஆகம கொல்லையில்
உள்ள பல மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. இது அபாயகரமாயிருக்கிறது.
ஆகவே குடியிருப்பு மனைகள் பிரிக்கப்படுவதை தடுத்தும், மிராசுதார்கள்
வெட்டக் கூடாதென்றும் அவசரச் சட்டமாவது போட வேண்டும். ஏனென்
றால், இன்று ஏராளமானவர்கள் குடியிருப்பு மனைகளைப் பிரிக்கிறார்கள்,
அந்த இடங்களிலுள்ள மரங்களை வெட்டுகிறார்கள். குறிப்பாக எங்கள்
பிராந்தியத்தில் பண்டார சன்னதிகளும், அவர்களைச் சார்ந்த கடவுள்களும்,
தர்மகர்த்தாக்களும், நிலச்சுவாந்தார்களும் இத்தகைய காரியங்களில் மிகவும்

தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிருர்கள். இதையெல்லாம் தடுப்பதற்காக குடியிருப் புப் பாதுகாப்பு உத்தரவு என்ற ஒரு உத்தரவையாவது போடவேண்டும். காரணம் இன்று சபையில் சமர்ப்பித்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தால் குடியிருப்பு மனைகள், அதில் உள்ள மரங்கள் போய்விடுமென்ற அச்சத்தால் இந்த கொடுமைகள் தீவிரமாக நடைபெறுகின்றன. ஆகவே நத்தம், புறம்போக்கு, ஜாரி சமுதாயம் இதர எந்த ரூபத்தில் இருந்தாலும், குடியிருப்பு பாதுகாப்பு அவசர உத்தரவு உடனடியாக பிறப்பிக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Sri D. S. AUTHIMOOLAM : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் மறைந்து சுதந்திரம் வந்ததற்குப் பிறகு இன்று வரை யிலும் கிராமங்களில் எந்த விதமான மாற்றமும் தென்படவில்லை. அதற்கு முக்கிய காரணம், பழைய காலத்திலிருந்து இருந்துவரும் ஹெரிடிடரி வில்லேஜ் ஆபீசர்ஸே இப்போதும் கிராமங்களில் இருந்துவருவது தான். ஆங்கிலேயர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய ஜமீந்தார்களுக்கு ஆங்காங்கே பல அதிகாரங்க்ள் கொடுத்ததுபோல, கிராமங்களில் செல்வாக்குள்ள பெரிய தனக்காரர்களை கிராம அதிகாரிகளாக நியமித்தார்கள். அந்தக்காலத்தில் அவர்கள் பணக்காரர்களாக இருந்தார்கள். ஆனுல் இப்போது அவர்களில் அனேகம் பேர்கள் அந்த உத்தியோகத்திற்காகக் கொடுக்கப்படும் வருமானத்தை வைத்தே வாழ்க்கை நடத்தவேண்டிய நிலையில் இருக்கிருர்கள். எனவே இப்போது அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தும்போது, பரம்பரை பாத்தியதை முறையை கட்டாயம் நீக்க வேண்டும். பரம்பரை முறையை நீக்கி, அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தி, மற்ற உத்தியோகங்களுக்கு செய்வதுபோல இந்த உத்தியோகத்திற்கும் நபர்களை சர்வீஸ்கமிஷன் மூலம் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாத நிலையில், அவர் களுக்கு 25 ரூபாய் மட்டுமே சம்பளம் கொடுப்பதானது, அதற்கு மேல் தேவையான பணத்தை கிம்பளமாக வாங்கிக்கொள்ளும்படி நாமே அவர் களுக்கு மறைமுகமாகச் சொல்வதாக ஆகிறது. அந்த அதிகாரிகள் கிராமங் களில் என்ன செய்கிருர்கள் என்பது கனம் மந்திரிகளுக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. எல்லா கிராம கர்ணங்களும், கிராம முன்சீபுகளும் கிராம வாசிகளின் அறியாமையைப் பயன்படுத்தி சம்பாத்தியம் செய்கிருர்கள். இதற்கு சரியான பரிகாரம் காண வேண்டும். கிராமங்களில் அந்த அதிகாரி களின் இம்சையும் நிறைய இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ் வொரு ஜாதியினர் கர்ணம், கிராம முன்சீபுகளாக ஆதிக்கம் செலுத்து கிருர்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் கடையத்தில் முக்கியமாக பிள்ளைமார்கள் கிராம முன்சீபுகளாக இருக்கிருர்கள். அவர்கள் கிராமங்களில் குடியிருக்க வசதி இல்லை. பத்து கிராமங்களுக்கு கிராம முன்சீபுகளும், கர்ணங்களும் இருபிரிவினரும் சேர்ந்து மொத்தம் 20 பேர்கள் இருக்கிருர்கள் என்ருல், அவர்களுடைய ஹெட்குவார்டர்ஸ் எங்கேயோ இருக்கும்; அவர்கள் எங் கேயோ குடியிருப்பார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டும். இது சம்பந்த மாக புதிய ஏற்பாடு எதையும் ரெவின்யூ இலாகாவில் செய்யாதது அரசாங்கத்தின் குறை. தக்க ஏற்பாட்டை சிக்கனமாகச் செய்ய வேண்டும்.

மேலும், புறம்போக்கு நிலங்கள் சம்பந்தமாக புதுமாதிரியான சட்ட திட்டங்களை சர்க்கார் இன்னும் கொண்டுவரவில்லை. வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் இருந்த சட்டதிட்டங்கள் இன்றும் அப்படியே இருக்கின்றன. கிராமங்களில் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு குடியிருக்க நிலம் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் குடியிருப்பதற்குரிய நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவைகள் ரெக்கார்டுகளில் நத்தம், புறம்போக்கு என்ற வகை நிலங்களாகக் குறிப் பிடப்பட்டிருக்கும். அவைகளை ரெவின்யூ அக்கவுண்டில் குடியிருப்பு நிலங்கள் என்று மாற்ற வேண்டும். அதற்கு அதிகாரம் பூராவும் ரெவின்யூ போர்டு வரையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அதி காரத்தை ஜில்லா கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. அளவில் கொடுத்து ஏராளமான நிலங்களை ஏழைகளின் குடியிருப்புக்காகக் கொடுக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயம் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இன்று கிராமங்களைப் பார்த்தால் வசதி உள்ளவர்கள் " ட்ரீ ப்ளாண் டேஷனுக்கு " லைசென்ஸ் வாங்கிக்கொண்டு மரங்கள் வைத்து, டெம்பரரி

பட்டா வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிருர்கள். ஏழை எளிய ஜனங்களுக்கு இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் போய்ப்பார்த்தால் அந்த நிலங்களுக்கெல்லாம் டெம்பரரி பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலைமை இருப்பதைப் போக்கவேண்டும். ரெவின்யூ டிப்பார்ட் மெண்டில் இன்னெரு பெரிய குறையும் இருக்கிறது. கிராமங்களில் பார்த்தால், 100 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஆட்கள் செத்துப் போயிருப் பார்கள். அவர்கள் பேரில் " ஜாயிண்ட் பட்டா " என்றிருக்கும். விவசாயி திடீரென்று கடன் வாங்க முடியாது. " ஜாயிண்ட் பட்டா " என்று பல பேர் பேரில் அந்தச் சொத்து இருக்கும். இதைத் தவிர்க்க, ஒவ் வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு ஸ்பெஷல் டெபுடி தாசில்தாரை அந்த வேலைக்கென்று நியமனம் செய்து, அந்த நிலத்தை யார் வாஸ்தவத்தில் பயன்படுத்துகிருர்கள், யார் அனுபவித்து வருகிருர்கள் என்று கவனித்து அவர்கள் பேரில் பட்டாவை மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும். பழைய முறையிலேயே மனுக் கொடுத்து, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் ரிமார்க்கை பார்த்து காரியம் செய்வதென்ருல் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்தத் தகராறைத் தீர்க்க எம்.எல்.ஏ.-க்களிடம் வந்து விடுகிருர்கள். எம்.எல்.ஏ.- களுக்கு இது அனுவசிய ஜோலியாக இருக்கிறது. ஒரேயடியாக 100 பேர் எம்.எல்.ஏ.-யிடம் வந்து தனிப் பட்டா வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டு மென்று சொன்ஞல் உடனடியாக உதவி செய்வது சாத்தியமல்ல. இந்தத் துறையில் எவ்வளவோ குறைகள் இருக்கின்றன. வெள்ளைக்காரன் விட்டுப் போன நிலையிலேயே ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டை வைத்திருப்பது சுய ராஜ்யம் வந்ததன் பலனைக் காட்டவில்லை. கிராமவாசிகள் சுய ராஜ்யம் வந்ததன் பலனைப் பார்க்கவேண்டும். " ஹெரிடிடரி " முறையை ரத்து செய்யவேண்டும். முன் மாதிரியாக, கர்ணம் வேலையில் தலையிடுவது சிரமமாக இருந்தாலும், கிராம முன்சீப் வேலைக்கு " ஹெரிடிடரி " முறையை அனுசரிக்காமல் " அப்பாயிண்ட்மெண்ட் " முறையில் அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள் கிறேன்.

Sri A. GOVINDASAMY : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த மானியங்கள் மீது கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகள் 195, 198, 207 ஆகியவற்றை வலியுறுத்தி சுருக்கமாகவே என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, நெய்வேலி பகுதியில் நில ஆர் ஜிதம் செய்கிற நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குப் போதுமான நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவில்லையென்ற குறையை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் 1953-ல் இந்த நில ஆர்ஜிதச் சட்டம் நிறைவேறியதிற்குப் பிறகு தொடர்ந்து நான் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்காத காரணத்திஞல் அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் ஹைக்கோர்ட் வரை போஞர்கள். இப்போது விவசாயிகளுக்கு நல்ல தீர்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. 1947-ல் இருந்த நிலைமைப் பிரகாரம் நிலத்துக்கு நஷ்ட ஈட்டுப் பணம் கொடுத்து வந்தார்கள். இன்றைய நிலையில் நிலத்தின் தகுதிக்குத் தக்கவாறு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென தீர்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. 86 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிற திட்டத்தில் அங்கே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற விவ சாயிகளுக்குப் போதிய நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். கார்மாங்குடி காட்டுப் பகுதியில் வெளியேற்றப்பட்ட விவசாய மக்களைக் குடியேற்றி ஞர்கள். அங்கு சமீபத்தில் அடித்த வெள்ளத்தின் காரணமாக வீடுகள் அடித்துச் சொல்லப்பட்டன. அரசாங்கம் செலவு செய்த பணம் பூராவும் இந்த மாதிரி கரைந்து போய் விட்டது. குப்பநத்தம், வடவாடி பகுதியில் அந்த மக்களைக் குடியேற்றுகிருர்கள். வீடு கட்ட 5 செண்ட் நிலமும், விவ சாயத்துக்கு 2 ஏக்கர் நிலமும் கொடுக்கிருர்கள். இதை வைத்துக் கொண்டு விவசாயம் செய்ய தண்ணீர் வசதி கிடையாது. குடியேறிய மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. இந்த இரண்டு பிரச்னை களையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

புறம்போக்கு நிலங்களில் விவசாயத்துக்குப் போக வீடு கட்டிக்கொள்ளத் தகுதியான நிலையில் நிலங்கள் பரவலாக இருக்கின்றன. ஜன உற்பத்தி மேலும் மேலும் பெருகிக்கொண்டே போவதால், அவர்களுக்குப் போதிய அளவுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க பஞ்சாயத்துக்கு அரசாங்கம் மானியம்

கொடுத்து வீடு கட்டித் தர வசதி செய்து தரவேண்டும். குறிப்பாக, பின் தங்கிய மக்களுக்கும், ஆதி திராவிட மக்களுக்கும் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக "Grow More Food Campaign" ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களில் விவசாயம் செய்து நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க அந்த நிலங்களையெல்லாம் நல்ல முறைக்குக் கொண்டு வருகிறவர்களுக்கு அந்த நிலங்களை ஜாரி செய்து தரவேண்டும். ஏழை ஆதி திராவிட மக்களுக்கும், 50 ரூபாய்க்கும் குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் "ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி" யில் இருந்து விதி விலக்கு அளிப்பது பற்றிச் சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, என்.ஜி.ஓ.-க்கள் சம்பளப் பிரச்னையைப் பற்றி கமிட்டி கவனித்து அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. நான் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்.ஜி.ஓ.-க்கள் ஏதாவது கூட்டம் போட்டு, கோஷமிட்டு அவர்களுடைய கோரிக்கையைத் தெரிவிக்கும்போது, அதிலே முக்கியமான பங்கெடுத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஒரு ஜி.ஓ. போடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கையைச் சொல்லக் கூட உரிமை இல்லையா ? அவர்களுடைய கோரிக்கையைக் கூடச் சொல்லக் கூடாதென்று பயமுறுத்தக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. என்.ஜி.ஓ.-க்கள் எவ்வளவு வருமானம் பெறுகிறார்கள் என்று ஒரு பாரம் கொடுத்து எழுதி வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். சொத்து எவ்வளவு இருக்கிறது, எவ்வளவு சொத்து வாங்கியிருக்கிறது என்று கேட்டு ஒரு பாரத்தில் எழுதி வாங்குகிறார்கள். இது என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு அவசியமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வருமானம் போதவில்லை, வருமானத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இந்த நிலை இருக்கும் நேரத்தில் அவர்கள் எவ்வளவு சம்பாதித்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கெடுப்பதற்குப் பதிலாக எவ்வளவு கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க பாரம் கொடுத்து எழுதி வாங்கிக் கொண்டால் நியாயமாக இருக்குமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் ரெவின்யூ மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது அரசாங்கம், விவசாயிகள் எல்லா வகையிலும் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் பல சட்ட திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த பல காரியங்களைச் செய்துவருகிறது. அடிப்படையான சில விஷயங்களில் அவர்கள் முன்னுக்கு வர முடியாமல் சட்டம் இருப்பதிலுள்ள சில இடையூறுகளை நான் எடுத்துக் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

புறம்போக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்யும் விஷயம் பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஏழை விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் பல ரூபத்தில் உதவி செய்து வருகிறது. அந்த ஏழை விவசாயிகள் கரடுமுரடாகக் கிடந்த இடங்களைச் சீர்திருத்தி தென்னை மரங்கள் வைத்து 10, 12 ஆண்டுகள் பாடுபட்டு நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்த பிறகு கிராமாதிகாரி குறைகள் இருக்கிறதென்று சொல்லி, தாங்கள்தான் நிலத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய விண்ணப்பங்களைத் தயார்செய்து நிலத்தைப் பிடுங்கிக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கரடு முரடாகக் கிடந்த நிலத்தை 10, 12 ஆண்டுகள் பாடுபட்டுப் பண்படுத்தக்கூடிய விவசாயிகளின் வாழ்க்கை பாழ்படும் நிலைமை

இருக்கிறது. ஆகவே, சட்டத்தைத் திருத்தி, யார் யார் நிலத்தைப் பண் படுத்தி சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட, நிலம் கிரயமானவுடன் கூட பல பேர்கள் பட்டா மாறாதபடி இருக் கிறது. 10, 20 வருஷங்களாக மாறாமல் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் நிலமுடையவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கிறது. அப்போது கடனை வாங்க முடியாமல் விவசாயிகள் திண்டாடுகிறார்கள். "ஜாயிண்ட் பட்டா" வாக இருப்பதால் கடன் கிடைப்பதில்லை. அரசாங்கம் கடன் கொடுத்தாலும் கூட விவசாயி அந்தக் கடனைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வழி இல்லாமல் இருக்கிறது.

வீடு கட்டும் முறையிலே இப்பொழுதெல்லாம் நிலத்தை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய தகராறு இல்லை. பக்கத்திலே இருக்கும் ரெவி னியூ நிலத்தில் வீடு கட்ட ஒரு ஏக்கர் வாங்கி வீடு கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். வீடு கட்டி 20 வருஷம் ஆகிறது. இன்னும் கிஸ்தி ரூபத்தில் வசூல் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி வேண்டாம், அடமானம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டால், தாசில்தார், டெபுடி கலெக்டர் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், ஜோடி கொடுக்க வேண்டு மென்று சொல்கிறார்கள். ஜோடி என்பது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு பெயரில் இருக்கலாம். நிலத்தை சர்க்காருக்கே கொடுத்து விட்டோம், அந்த நிலத்தில் எந்தவிதமான சொந்தமும் இல்லை என்று எழுதிக்கொடுக்கச் சொல்லி வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். என்ன சிக்கல் ஏற் படுகிறதென்றால், பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கொடுத்து கிரயத் திற்கு வாங்கின நிலத்தை, தனக்குச் சொந்தம் இல்லை என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். வீடு மாத்திரம் அட மானம் செய்கிறார்கள். 10 செண்டு நிலத்தில் 5 சென்டில் வீடு கட்டி யிருப்பான், 5 சென்டில் கொல்லை வைத்திருப்பான். வேறு ஒருவன் ஆக்கிரமித்தாலுங்கூட, ஜோடி கொடுத்துவிட்டால், உரிமை ஏற்பட்டால், கிரயம் ஆகியிருந்தால் அந்தச் சொத்து யார் ஆக்கிரமித்தானோ அவருக் குத்தான் சொந்தம் என்று ஏற்படுகிறது. வீடு கட்டி 10, 20 ஆண்டுகள் ஆனாலுங்கூட, வீட்டை அடமானம் செய்கின்ற விவசாயி கிஸ்தி வசூல் செய்துகொண்டு வருகிறான். அதையும் மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். 2 p.m.

கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் ஏற்கனவே பிரிட்டிஷ்காரன் காலத்தில் நிலத்தின் மதிப்பு என்ன என்று 150 ஆண்டுக்கு முன்பு மதிப்பிட்டிருந் தானோ அதே மதிப்புதான் இப்பொழுதும் போடப்படுகிறது. இதனால் இப்பொழுது ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் கிணறு வெட்டுவதற்கோ விவசாயச் செலவுக்கோ கடன் போதுமான அளவு வாங்கமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தற்காலமதிப்பிலிருந்து 2 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதம் இப்படி ஏதாவது குறைத்துக்கொண்டு, இப்பொழுதிருக்கும் மதிப்பை அனுசரித்துக் கடன்கொடுக்கும் அளவை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயி தான் இந்த நாட்டிற்கு முதுகெலும்பு போன்றவன் என்று எல்லோரும் பேசுகிறோம். காராம் பசு என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. அந்தக் காராம்பசுவிலிருந்து பால் கறந்து கொடுப்பவனாக விவசாயியைக் கூறலாம். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகள் தங்களுடைய தோட்டத்திற்கு எரு, தழை முதலியவைகளைக் கொண்டுபோகக்கூடிய அளவு வண்டிப்பாதை வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அனேக கிராமங்களில். ஆகவே, எந்தக் கிராமமாக இருந்தாலும், முதற்படியாக ரோடு வசதி ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சில ஜில்லாக்களில் கிணறு வெட்ட ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவில் ஐயாயிரம் ரூபாய் போட்டால்தான் கிணறு வெட்டி விவசாயம் செய்ய முடியும். ஆயிரம் ரூபாய் போதவே போதாது. அந்தத் தொகையை சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அதிகப்படுத்த

[Sri M. R. Kandaswamy Mudaliyar] [6th April 1960

வேண்டும். நான்கு வருஷங்களாக பருவ மழை தவறியிருப்பதால், அதைப் பஞ்சப்பிரதேசமாக பாவித்து, சேலம் ஜில்லா விவசாயிக்கு 250 ரூபாய் முதல் 300, 400 ரூபாய் வரையில் சப்ஸிடி கொடுத்து, இனமாகத் கொடுத்து, விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

MR. SPEAKER: நாளை காலையில் 15 நிமிஷ நேரம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் பேசுவார். பிறகு, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பார்.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VIII—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A.—*Statutory Rules and Orders.*

* 93. *Amendment to rule* 25 (3) *of the Madras Agricultural Income-tax Rules*, 1955, *issued in G.O. No.* 1147, *Revenue, dated 26th February* 1960. [*Laid on the Table of the House under section* 61 (3) *of the Madras Agricultural Income-tax Act*, 1955 (*Madras Act V of* 1955).]

* 94. *Notification under section* 22 *of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1948, *regarding the Ryotwari Settlement of Estates in Thanjavur district issued with Memorandum No.* 94686-*J*3|59-3, *Revenue, dated 7th January* 1960. [*Laid on the Table of the House under section* 67 (4) *of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act*, 1948 (*Madras Act XXVI of* 1948).]

* 95. *Amendment to Madras Small-Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules*, 1956, *exempting concerns which receive State aid of less than Rs.* 10,000 *from the operation of rule XXI issued in G.O. Ms. No.* 610, *Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 8th February* 1960. [*Laid on the Table of the House under section* 19 *of the Madras State Aid to Industries Act*, 1922 (*Madras Act V of* 1923).]

B.—*Reports, Notifications and other papers.*

† 48. *Madras Government's Review on the working of the Fertilizers and Chemicals (Travancore), Limited, Alwaye, Kerala State, for the year ended 31st December* 1958.

† 49. ***The Eighth Report of the Committee on Subordinate Legislation.***

† 50. ***The Seventh Report of the Committee on Government Assurances.***

* Sent by post on 1st April 1960.

† Plared on the table of the House on 25th March 1960.

6th April 1960]

[Vide answer to starred question No. 578 asked by Sri S. M. Annamalai (on behalf of Sri M. P. Sarathi) at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th April 1960, page 7 supra.]

A.—(அ) & (ஆ) There are fourteen District Employment Offices in this State, two for Madras City and one each for the remaining districts. The second Employment Exchange for Madras City was newly opened in North Madras on 24th November 1959 to deal exclusively with applicants of unskilled categories in the City of Madras. The number of applicants registered and placed in employment during the years 1957–59 are as follows :—

	1957.	1958.	1959.
Number of applicants registered by the Employment Offices.	160,505	196,661	204,891
Number of applicants placed in employment.	24,168	26,730	29,931

On an average 908 employers per month used the Employment Offices in the State.

2. The following schemes on "Man-power and Employment" are implemented under the Second Five-Year Plan :—

(1) *Expansion of Employment Service.*—Under the scheme two new District Employment Offices have been opened—one at Nagercoil opened in March 1958 to serve the Kanyakumari district, and the other at North Madras opened in November 1959 to cater to the unskilled workers in Madras City.

(2) *Collection of Employment Market Information.*—This scheme is in operation from February 1958 for the collection and analysis of employment market data. A State Employment Market Information Unit has been set up at the Directorate of Employment and thirteen Field Units have been set up, one in each district.

(3) *Youth Employment Service and Employment Counselling.*—A Youth Employment Service and Employment Counselling Unit has been functioning at the District Employment Office, Madras, since February 1958 for giving Vocational Guidance to School leavers and employment Counselling to the adults.

(4) *Occupational Research and Analysis.*—An Occupational Research and Analysis Unit has been functioning at the State Directorate of Employment since August 1956 for conducting job nalysis and other occupational studies.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 7th April 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Sri Vedaranyeswaraswami temple Devasthanam

* 596 *Q.*—SRI K. ANBAZHAGAN : Will the Hon . the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received a petition, dated 26th December 1958, complaining about grave irregularities in the administration of Shri Vedaranyeswaraswami temple Devasthanam, Vedaranyam, Tanjore district; and

(*b*) if so, the action taken thereon ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) No Sir, but a petition has been received in the office of the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments;

(*b*) The matter is being inquired into.

SRI K. ANBAZHAGAN : ஏறத்தாழ 2 ஆண்டு காலமாக இந்த குறைகள் பற்றி பல கருத்துக்கள், பல விண்ணப்பங்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. பல முறை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது இன்னும் விசாரணையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் நிர்வாகத்தில் இருக்கும் ஊழலை எப்படி அரசாங்கம் நிவர்த்திக்கக் கருதுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஊழல் இருப்பதாக புகார் வந்தால் விதிகள்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்றது. இந்த தேவஸ்தானத்திற்கு முன்பே ஒரு ஸ்கீம் போடப்பட்டு, அந்த ஸ்கீம் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. அதற்கு மேல் புகார் வந்தால் அதை விசாரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு மேலே டெப்யூடி கமிஷனர் "ஜுடீஷியல் ப்ரொஸீடிங்ஸ்" எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவினால் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்த நிர்வாகத்தைப் பற்றி எப்படிப் பட்ட, எந்த வகையான, எந்தத்தரமான புகார்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது பற்றி விவரங்கள் கொடுப்பதற்கு இப்பொழுது என்னிடம் தகவல் இல்லை. பொதுவாக நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறவில்லையென்றும், திருப்திகரமாக இல்லையென்றும் கணக்குக்கூட சரியாக இல்லை என்றும் புகார் வந்திருக்கிறது. அது பற்றி அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகா பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

SRI A. VEDARATNAM : இந்தப் புகார்கள் யாரிடமிருந்து வந்திருக்கின்றன ? அந்தப் புகாரில் கண்டிருக்கிற விஷயங்கள் உண்மை தானா என்ற விஷயத்தை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ததா ? அப்படி அதில் கண்டிருக்கிற விஷயங்கள் உண்மை அல்ல என்றால், அம்மாதிரி புகார் செய்தவர்கள்மீது ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

[7th April 1960

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : புகார் யாரிடமிருந்து வந்திருக்கிறது என்பதுபற்றி இப்பொழுது என்னிடம் தகவல் இல்லை. அந்தப் புகாரில் எவ்வளவு தூரம் ஆதாரம் இருக்கிறது அல்லது ஆதாரம் இல்லை, ஓரளவுக்கு ஆதாரம் இருந்தால் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது ஆகியவைகளெல்லாம் அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன என்று நான் சொன்னேன்.

SRI K. B. S. MANI : மேற்படி தேவஸ்தானத்திற்கு சொந்தமான சொத்துக்களை நிர்வகிக்க சிலோன் கவர்மெண்டிலிருந்து பண்டாரசன்னதி அனுப்பப்படுகிறார்கள். மேற்படி சொத்துக்கள் சிலோன் கவர்மெண்டுக்கு சொந்தம் என்று கூறப்படுகிறது. அப்படியிருந்தால் நம்முடைய நாட்டிற்கு அதை மாற்றிக்கொள்ள அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த தேவஸ்தானத்திற்கு சொந்தமாக சிலோன் நாட்டிலே சொத்து இருக்கலாம். ஆனால் இங்கு இருக்கிற சொத்துக்களை பொறுத்த மட்டில், இந்த தேவஸ்தானத்திற்கும் சிலோன் அரசாங்கத்திற்கும் ஒன்றும் சம்பந்தம் இல்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : இப்படிப்பட்ட பொது நலத்திற்கான நிர்வாகங்களில் குறைகள் இருக்கின்றன என்ற கருத்து வருகிற பொழுது, இந்த நிர்வாகத்தில் செல்வாக்குப் பெற்ற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள், உறுப்பினராக இருந்தால், அமைச்சர் அவர்களே தலையிட்டு குறைகளை நிவர்த்திக்க முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எவ்வித செல்வாக்கும், எவ்விததாட்சண்யமும் இந்த நிர்வாகம் சீராக அமைக்கப்படுவதில் குறுக்கிடாது.

MR. SPEAKER : அடுத்த இரண்டு கேள்விகளும் ஒரே விஷயத்தைப் பற்றியதால், அவைகளை ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

Electricity charges for agricultural purposes

*597 *Q.*—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) விவசாயத்திற்கு விதித்திருக்கும் மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து ஆலோசனை ஏதாகிலும் வந்ததா ?

(ஆ) அப்படியானால் சென்னை சர்க்காரின் முடிவு என்ன ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The rate for supply of electricity for agricultural purposes as recently revised by the Electricity Board is 7 naye Paise per unit. The question of reducing this rate was recently considered by the Government in consultation with the Electricity Board and they have decided that no such reduction is possible.

* 598 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether this Government have received any amount from the Centre for reduction of rates of electricity charges for agricultural purposes?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : No, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து என்னென்ன ஆலோசனைகள் இந்த சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டன ? அவைகளில் இந்த சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்ட ஆலோசனைகள் என்னென்ன ?

7th April 1960]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்த கட்டண குறைப்பு சம்பந்தமாக, போதுமான அளவு விவசாய அபிவிருத்திக்கு உதவக் கூடிய முறையிலே கட்டணம் குறைவாக இருக்கவேண்டுமென்பது பொது வான விருப்பம். அதை நன்றாக அடிக்கடி பரிசீலனை செய்து நாம் இப்பொழுது விதித்திருக்கும் தொகை 7 நயா பைசா. மின்சார சக்தி உற்பத்தி செய்வதில் ஏற்படக்கூடிய எல்லாவித செலவுகளையும் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், மின்சார போர்டுக்கு எந்த விதமான வருமானம் இல்லாத முறையிலே, உற்பத்திக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவுக்கும் குறைந்த அளவில்தான் விவசாயத்திற்கு மாத்திரம் மின்சாரம் கொடுக்கப்படு கிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : May I know whether any decision has been taken regarding the unconnected minimum charge that is now charged on agriculturists ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The House will remember that we have appointed a high level committee to go into the various problems connected with the expansion of electricity in rural parts particularly bearing in mind the question of unconnected minimum charge, the question of minimum guarantee and allied questions. The report submitted by the Committee recently is under study.

SRI S. M. ANNAMALAI : தொழில் துறையில் இரவு பகலாக "பீக் லோட் அவர்ஸ்" தவிர மற்ற எல்லா நேரத்திலும் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், விவசாய துறையிலே 14 மணி நேரத்திற்கு, அதாவது மாதத்திற்கு 18 நாட்களில் தான் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஷேடோன் (Shadown) நாட்களை கணக்கு எடுத்துக் கொண்டால், அதுவும் 15 நாட்களுக்குத்தான் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்த முடிகிறது. இந்தக் கட்டணத்தைக் குறைப் பதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : விவசாயத்திற்கு 15 நாட்களுக்கு மட்டும் மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. மாதம் பூராவும் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். விவசாயிகள் விரும்பக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு நாளில் 24 மணி நேரமும் கொடுக்கமுடியவில்லை. ஆகையினால்தான் இப்பொழுது நாம் ஷிப்டு முறை, குரூபிங் முறை என்று வைத்துக் கொண்டு, கிடைக்கக்கூடிய மின்சாரத்தில் கூடுமான அளவுக்கு பெரும் பகுதி விவசாயத்திற்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

SRI N. K. PALANISAMI : To give concession to the agriculturists, why should not the Government increase the rate on high tension currents ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : We should also bear in mind the needs of the industry.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether the amount received by our Government from the Central Government is a grant or a loan ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Loan.

SRI A. A. RASHEED : In order to help production will the Government reconsider the decision and reduce the tariff for agricultural purposes ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I know what is happening even after the introduction of this revised rate and I feel that production has not been affected because of this rate.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : ஸ்பெஷல் காரண்டி என்பது பழையபடியும் அமுல் நடத்தப்படுகிறது. டாரிப் ரேட் ரூ. 15 ஆக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி ஸ்பெஷல் காரண்டியும் குறைக்கப்படவேண்டும் என்று பல கோரிக்கைகள் இருந்தும் இன்று வரையிலே அது அமுல் நடத்தப்படவில்லை. அதற்கு ஏதாவது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ஒரு கேள்விக்கு சற்று முன்புதான் பதில் சொன்னேன். சமீபத்திலே ஒரு உயர்தரக் கமிட்டி போட்டிருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டி தன்னுடைய அறிக்கையை கொடுத்திருக்கிறது. அது இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI V. SUBBIAH : மின்சார வெட்டு காலங்களிலே ஏற்படக் கூடிய "சார்ஜஸை" கழித்துக் கொண்டு கொடுக்கிறார்களா ? அல்லது "மினிமம் சார்ஜும்" சேர்த்து வசூலிக்கப்படுகிறதா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : மின்சார வெட்டு நிரந்தரமாக ஏற்படக் கூடிய பிரச்னை அல்ல. எப்பொழுது நமது மின்சார நிலையங்களில் அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லையோ அப்பொழுது மின்சார வெட்டு ஏற்படுகிறது. கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக மின்சார வெட்டு ஏற்படவில்லை என்பதை சபை அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI : அநேக கிராமங்களில் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கும் பொழுது தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் தங்களுக்கு மூலதன செலவுக்கு, லைன் போடுவதற்கு பணம் இல்லை, அரசாங்கம் கடன் கொடுத்தால்தான் அவ்வாறு செய்ய முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு அரசாங்கம் கடன் கொடுத்து உதவுவதற்கு முன் வருமா ?

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி மூலக் கேள்வியிலிருந்து எப்படி எழுகிறது ? நீங்கள் கேட்கிற விஷயம் வேறு. மந்திரி அவர்கள் விரும்பினால் பதில் சொல்லலாம்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அந்தக் கோரிக்கைகளையும் பரிசீலனை செய்து லைசென்ஸ்தார்களுக்கு உதவவேண்டுமென்ற முறையில் இந்த ஆண்டில் ரூ. 25 லட்சம் லைசென்ஸ்தார்களுக்கு கொடுப்பதற்கு முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : விவசாயத்திற்கான மின்சாரக் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தி புதிய முறை அமுலுக்கு வந்திருக்கிறதே, அதற்கு முன்னாலேயே மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து ஆலோசனை வந்ததா ? அல்லது அதற்குப் பிறகு வந்ததா ? முன்னாலேயே வந்திருந்தால், அதற்குப் பின் அதை அதிகப்படுத்துவதற்கான காரணம் என்ன ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : மத்திய சர்க்காருடைய ஆலோசனை வருவதற்கு முன் கூட்டியே, நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயத்திற்கு மிகுந்த குறைந்த பட்ச கட்டணத்தில் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையை ஏற்படுத்தி விநியோகம் செய்திருக்கிறோம். எனவே, மத்திய சர்க்காருடைய ஆலோசனை எப்பொழுது வந்தது என்பது பிரச்னை இல்லை.

District Planning Commission meetings

* 599 *Q.*—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN** : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஜில்லா கலெக்டர் தலைமையில், 3 மாதத்திற்கொருமுறை நடக்கும் ஜில்லாத் திட்டக் கமிஷன் கூட்டத்திற்கும், இதர கூட்டங்களுக்கும் பத்திரிகை நிருபர்களை அனுமதிக்கக்கூடாது என்று சென்னை சர்க்கார் உத்திரவு போட்டது உண்மையா ?

(ஆ) அப்படியானால் காரணமென்ன ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) & (*b*) The answer is in the affirmative so far as the meetings of the District Planning Boards were concerned. It was considered that as a gist of the meetings of the Board was being given to the Press Representatives, it was unnecessary to invite them to the meetings of the Board.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சார், இந்த மாகாண கமிட்டியிலே, பெரிய அதிகாரிகளுடைய குறைபாடுகளைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துப் பேசப்படும்பொழுது, பத்திரிகை நிருபர்களை அனுமதிக்கும் நேரத்திலே, ஜில்லா அதிகாரிகளை பற்றி விவாதிக்கப்படும் இந்த இடத்திலே, பத்திரிகை நிருபர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டு, அவர்கள் தெரிந்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று செய்திருப்பது உண்மையா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில சமயங்களில், இவை பத்திரிகைகளில் வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அப்படிச் செய்கிறோம். இப்பொழுது பிளானிங் போர்டு போய்விட்டது. டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் எந்த முறையிலே செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்வார்கள்.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : நிகழாத நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்ந்ததாகப் பிரசுரிக்கும் பத்திரிகை நிருபர்களை தடுக்க, திருத்த, கலெக்டர்களுக்கு போதிய அதிகாரம் கொடுக்கப்படுமா ?

MR. SPEAKER : It is a separate question. If the Minister is going to answer it, I have no objection. It is a policy question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அம்மாதிரியெல்லாம் ஏற்படுவதைத் தடுக்க, இப்பொழுது, இங்கு நடைபெறும் நடவடிக்கைகளுக்கு ரிகார்ட் வைத்துக் கொள்கிறோம். தவறுகள் ஏற்பட்டால், தவறாகப் பிரசுரம் செய்தாலும், அவற்றைத் தவிர்க்க முடியும். ஆனால், ப்ளானிங் போர்டு, டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டங்களில் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகையினால்தான், அதிகார பூர்வமான விஷயங்கள் பத்திரிகை நிருபர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அந்த அந்த ஜில்லா திட்ட கமிஷன் கூட்டத்தில் பத்திரிகை நிருபர்களை அனுமதிக்காவிடினும், மெஜாரிடி தீர்மானம் போட்டால், அதையாவது, பிரசுரம் செய்ய வாய்ப்பு அளிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதுதான் சொன்னேன் ; இப்பொழுது ப்ளானிங் போர்ட் தீர்ந்து விட்டது. அதற்குத் திர்மானம் போடும் சக்தி இப்பொழுது இல்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : பொதுவாகவே இந்த மாவட்ட திட்டக் குழு, வரவிருக்கும் மாவட்ட ஆய்வுக்குழு, இவைகளில், ஆளும் கட்சி, எதிர் கட்சி, தனிப்பட்ட, சுயேச்சை அங்கத்தினர்கள் அங்கம் பெறுவதால், அவர்கள் கொடுக்கும் யோசனைகள், திட்டங்கள் பொது மக்களுக்கு ஜனநாயக முறைப்படி வெளியிடப்பட வேண்டும். ஆகையால், பத்திரிகைகளில் அவைகளில் எவை வெளியாகலாமோ அதற்கு வேண்டிய அனுமதி நிருபர்களுக்கு அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்கென்று ஒரு சட்டம் போட வேண்டும். அதன் பிறகு இங்கே நமக்கிருப்பதுபோல உரிமைப் பிரச்னைகள் எழும். ஆகையினால்தான், அந்த இவைகளெல்லாம் அங்கேயும் நிருபர்களுக்குக் கொடுத்து, பிரசுரம் செய்வது என்று ஏற்பாடாகி இருக்கிறது. டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் அவர்களும் ஒரு நல்ல முடிவு எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

[7th April 1960

Town Bus Services

* 600 Q.—Sri S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state how many municipalities have applied for permission to ply town bus services ?

The Hon. Sri V. RAMAIAH : Four Municipal Councils recently applied for permission to run bus services.

Sri S. LAZAR : How many have been permitted, Sir ?

The Hon. Sri V. RAMAIAH : So far none.

Express Bus Services

* 601 Q.—Sri P. G. MANICKAM : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59, 1959-60-ல் எந்தெந்த மார்க்கங்களில் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்கள் விட லைசென்சு கொடுக்கும்படியாக பொது ஜனங்களிடமிருந்து சர்க்காருக்கு விண்ணப்பங்கள் அனுப்பப்பட்டன ?

(ஆ) எந்தெந்த மார்க்கங்களிலே பஸ்கள் விட லைசென்சுகள் கொடுக் கப்பட்டிருக்கின்றன ?

The Hon. Sri V. RAMAIAH : (a) & (b) A statement [a] containing the particulars is placed on the table of the House.

Sri P. G. MANICKAM : சார், மேஜை மீது வைக்கப் பட்டுள்ள குறிப்பிலே, 1958-59-ல் 11 பஸ் ரூட்டுகளுக்கு தேவையென்று விண்ணப்பங்கள் வந்ததில், 4 மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ; அதே போல், 1959-60-ல் 9 ரூட்டுகளுக்கு விண்ணப்பங்கள் வந்திருந்தும், 2 தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் ? மற்றவைகளையும் கொடுக்க மீண்டும் பரிசீலனை செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

The Hon. Sri V. RAMAIAH : பஸ் ரூட்டுகள் கொடுக்கும் விஷயத்தில் மீண்டும் பரிசீலனை என்பது இல்லை. தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்து கொண்டேதான் இருக்கிறோம். புதிதாக வரக்கூடிய கோரிக்கைகளை யெல்லாம் உடனடியாகக் கொடுத்துவிடுவது என்பது முடியாத காரியம். அவற்றின் அவசியத்தை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டி யிருக்கிறது. வந்த கோரிக்கைகளுக்கெல்லாம் அனுமதி கொடுத்துவிட முடிவதில்லை. எந்த குறித்த ரூட்டுகள் அவசியமோ, அவை மட்டும்தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. அப்படிக் கேட்ட ரூட்டுகளையெல்லாம் கொடுத்து விடுவது என்பது தொழிலுக்குப் பாதகமாக முடியும் என்பது என் கருத்து.

Srimathi P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : தலைவர் அவர்களே, எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் ரூட்டுகளுக்கு லைசென்சு அளிப்பதில், விண்ணப்பதாரர் களுக்கு என்ன தகுதி எதிர்பார்க்கிறார்கள் ?

The Hon. Sri V. RAMAIAH : சாதாரண பஸ் ரூட்டுக்குப் போல்தான் ; எக்ஸ்பிரஸ் ரூட்டுக்குத் தேவையிருக்கிறதா என்பதை அனுசரித்து அதிகாரிகள் முடிவு செய்வார்கள்.

[a] Printed as Appendix I on pages 148-150 infra.

7th April 1960]

Manufacture of glass bangles

* 602 Q.—Sri P. G. MANICKAM : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) கண்ணாடியிலே வளையல்கள், மாலைகள், விளையாட்டுச் சாமான்கள் போன்றவைகளைத் தயாரிக்கும் பயிற்சி கொடுப்பதற்காக மதுரையிலும், தஞ்சாவூரிலும், நெடுமாரத்திலும், கிண்டியிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தொழிற்சாலைகள் ஒவ்வொன்றிலும் இது வரைக்கும் எத்தனை பேர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன ?

(ஆ) இவர்களுள் எத்தனை பேர்களுக்குத் தொழில்களை ஆரம்பிப் பதற்காக எத்தனை ரூபாய்கள் மான்யமாகவும், கடனாகவும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) There is no Training Centre for glass industry at Thanjavur. Departmental Training Centres for glass industry have been set up at Madurai, Nedumarathy and Guindy. The other particulars required are furnished in the statement [a] placed on the table of the House.

Sri P. G. MANICKAM : மேஜை மீது வைத்திருக்கும் குறிப்பில், மதுரையில் மாத்திரம் இன்டஸ்டிரியல் கோவாபரேடிவ் ஏற் படுத்த யோசனை இருப்பதாகக் கண்டிருக்கிறது. கிண்டியிலேயும் 85 பயிற்சியாளர்கள் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். அங்கும் ஒரு கோவாபரேடிவ் ஏற்படுத்த சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமா ? அதுபற்றி என்ன அபிப் பிராயம் ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது மதுரையில் மாத்திரம்தான் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம்.

Sri A. VEDARATHNAM : இந்தக் கண்ணாடித் தொழில் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் வந்ததா ? அப்படியானால், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : அதைப் பற்றித் தகவல் இல்லை.

Sri K. B. S. MANI : சார், இந்த கண்ணாடித் தொழில் சம்பந்தமாக தனிப்பட்டோருக்குக் கொடுத்திருக்கும் லைசென்சு கோட்டா, தவறான பாதையில் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்ற குறைபாடு சர்க்கார் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றித் தகவல் இல்லை.

Sri S. NAGARAJA MONIGAR : இந்தத் தொழிலில் பயிற்சி யடைந்து அபிவிருத்தியடைய நெடுமார்த்தியில், எலெக்ட்ரிக் பர்னஸ் வசதிகள் தேவை என்று சர்க்காருக்கு தாக்கீது வந்ததா ? அது கவனிக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : இருக்கிற வசதிகளை வைத்துக் கொண்டுதான் தொழில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மின்சாரம் அதிகமாக விஸ்தரிக்கப்படும்போது நெடுமார்த்திக்கும் வரும். அப்பொழுது அந்த முறையில் இந்தப் பயிற்சி நிலையங்களை விருத்தி செய்யலாம்.

[a] Printed as Appendix II on page 150 infra.

[7th April 1960

Heavy machinery plants

* 603 *Q.*—Sri N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Government have requested the Centre at any time to instal heavy machinery plants or to start basic industries in the State under the Five-Year Plans; and

(*b*) if so, the details of the same?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: (*a*) & (*b*) A statement is placed on the table of the House.

Sri N. K. PALANISAMI: Sir, an aluminium plant at an estimated cost of Rs. 60 crores in the public sector, a heavy electrical plant, and several other industries mentioned by the Hon. Minister have not materialised. Is it due to lack of proper representation or is it due to apathy towards our State?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: Sir, in the list placed on the table of the House, there are eleven items, and most of them have been secured for this State—

(1) *Manufacture of aluminium and products of aluminium.*—A licence has been issued to one of the parties in Madras State.

(2) *Pilot blast furnace for utilizing the Salem iron ores.*—I have already informed the House that steps are actively being taken to get the expert advice from foreigners.

(3) *Manufacture of special and alloy steels.*—I think the Textool Company, Coimbatore, has been granted a licence.

(4) *Units for manufacture of steel casting and forges.*—Some private companies are now taking steps, but no licence has been issued so far.

(5) *Manufacture of electrical transformers and switch-gears.*—This industry is well developed in the private sector and a number of industrialists have set up factories for the manufacture of transformer, switch-gear and other electrical equipment in this State.

(6) *Manufacture of sulphuric acid and fertilizer using gypsum.*—This matter is being examined by the National Council of Applied Economic Research, and they are going to make a recommendation in regard to the possibility of utilizing gypsum for the manufacture of sulphuric acid on an economic scale. It is possible to do it on a laboratory scale.

(7) *Establishment of a paper mill unit.*—A licence has been issued to Messrs. Seshasayee Bros.

(8) *Manufacture of electrical procelain and sanitary wares.*—A licence has been issued and the factory is about to be started for the manufacture of insulators near Neyveli.

(9) *Manufacture of power alcohol.*—No steps have been taken.

(10) *Manufacture of doors and windows and bentwood felloes.*—A unit has been started in Guindy.

(11) *Manufacture of D.D.T.*—Given up.

Sri N. K. PALANISAMI: May I know why an aluminium plant at the estimated cost of Rs. 60 crores proposed to be set up in the public sector in the State, as also a heavy electrical plant, have been abandoned?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: The hon. Member's information is totally incorrect. There was no proposal at any stage of setting up an aluminium plant at a cost of Rs. 60 crores.

* Printed as Appendix III on page 151 infra.

7th April 1960]

Sri A. A. RASHEED: May I know the reason for giving up the manufacture of D.D.T.?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: Another big plant is going to be established in a neighbouring State.

Borstal Schools

* 604 *Q.*—Srimathi RAJATHI KUNJITHAPATHAM: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

பார்ஸ்டல், பள்ளியிலிருந்து, பயிற்சி பெற்று விடுதலையடைந்து வெளியே செல்பவர்களுக்கு, தொழில் செய்து நேர்மையான வாழ்க்கை நடத்த, தையல் மிஷின், தச்சு, கொல் வேலைக்கு உதவும் சாதனங்களை இனாமாகக் கொடுத்து உதவ, அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: There is no proposal to provide machinery, free of cost to the inmates on discharge from the Borstal School. But there is a proposal under the consideration of the Government to loan such machinery in deserving cases.

Sri M. K. SOMASUNDARAM: பார்ஸ்டல் பள்ளிக் கூடங்களில் மாணவர்களுக்கு பயிற்சி சொல்லிக் கொடுத்து வருகிற காலத்தில் பயிற்சி பெறுகிறவர்களுக்கு ஏதாவது ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படிக் கொடுத்தால் அந்த ஊதியத்தை அவர்கள் வெளியேறும்போது மொத்த மாக அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்கள் பிழைக்க வழிவகை செய்யப் படுகிறதா? அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஏதாவது அதை வைத்துக் கொண்டு மிஷின் வாங்கிக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: பார்ஸ்டல் பள்ளிக்கூடங் களிலிருந்து வெளியேறி வருகிறவர்களுக்கு மொத்தமாக அவர்களுடைய பயிற்சி முடிந்தவுடன் ஊதியம், அவர்கள் பிழைக்கக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு என்ன ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்ல முடியும்.

Home Guards

* 605 *Q.*—Sri A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether the Union Government have suggested the formation of a Voluntary corps of Home Guards in the Madras State; and

(*b*) if so, the steps taken to form such a corps?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The matter is under the consideration of the Government.

* 606 *Q.*—Sri N. K. PALANISAMI: } Will the
Sri K. SATTANATHA KARAYALAR: }
Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether this Government have received any communication from the Centre regarding the formation of Home Guards for this State for meeting emergencies such as floods, fires, epidemics, etc.; and

(*b*) if so, the steps taken by the Government in this regard?

[7th April 1960

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under the consideration of this Government.

Special Police Force

*607 *Q.*—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the special features of the Special Police Force constituted in Madras City to tackle emergency situations ; and

(b) whether such a force will be constituted in all municipal towns ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No Special Police Force has been constituted in Madras City to tackle emergency situations.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED : May I know the purposes for which these Home Guards will be used? Will the Home Guards consist of both men and women ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the purpose is given in the questions themselves. They are intended to meet the requirements of emergency situations, whether it is a question of law and order or a question of floods and other acts of Nature. The whole proposal is under consideration.

I cannot satisfy the curiosity of the hon. Member with regard to the question, whether women would be included in it.

SRI N. K. PALANISAMI : Since almost all the other States have already formed Home Guards Units in their States, may I know why we are lagging behind other States in this respect ?

MR. SPEAKER : The Hon. Minister has already stated that the matter is under consideration.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: According to my information only the Bombay State has formed the Home Guards Unit. I do not know whether all the other States have formed Home Guards.

SRI S. LAZAR : May I know the purpose for which the Bombay State has formed Home Guards and whether the same purpose is not felt by this Government ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Purposes are similar whether it is in the case of the Bombay Government or this Government so far as the formation of Home Guards is concerned.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, what is the age-limit for the civilians to get enrolled in these Home Guards Units ? Will any concession be shown to such of those enthusiastic Assembly Members if they volunteer ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I can tell the hon. Member that I have already stated that the scheme is still under consideration. We have not finalised proposals.

MR. SPEAKER: The hon. Member has still got a chance.

7th April 1960]

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த ஹோம் கார்டுகளுக்கு எதாவது ராணுவ பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறதா ? அப்படியானால் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அவர்களுக்கு எதாவது மானியம் தரப்படுகிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இம்மாதிரியான ஹோம் கார்டுகள் அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்று யோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். ஹோம் கார்டு திட்டத்தை உருவாக்க முடியுமா, அது வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கம் பின்னால் பரிசீலனை செய்வார்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : எற்கனவேயே பெண்கள் ஹோம் கார்டில் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே மறுபடியும் இந்த ஹோம் கார்டில் போட்டால் எற்கனவே இருக்கக் கூடிய ஹோம் கார்டு வேலை சீர்குலைந்து போய் விடும் அல்லவா ? அது சீர்குலையாமல் இருப்பதற்கு எற்பாடு செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எற்கனவே இருக்கக்கூடிய ஹோம் கார்டுகள் வேலைக்கு குந்தகம் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

SRI A. A. RASHEED: Sir, will the Home Guards be formed only in Madras City or will they be formed in all district headquarters ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may repeat to the hon. Member that the scheme is yet to be finalized.

Fertilizer Enquiry Committee

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri K. Sattanatha Karayalar, is not in his seat. Question No. 608 and the answer will be printed in the official proceedings.

*608 *Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any representation was made to the Fertilizer Enquiry Committee (All-India) by our State; and

(b) if so, what was the representation that was made by our State ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) Yes, Sir. The Fertilizer Distribution Enquiry Committee issued a questionnaire seeking mostly factual information regarding the distribution of chemical fertilizers in the State. While replying to the questionnaire, the following representations were made:—

(1) To ensure regulated supply of chemical fertilizers according to the approved phased programme, and to minimise the difficulty in moving stocks received at ports in time to the distribution centres, the Government of India may arrange to establish Central Storages of chemical fertilizers at suitable centres, particularly in or near areas of heavy consumption and to release stocks from them according to the phased programme at the normal pool rates.

(2) The Central Fertilizer Pool may be extended to phosphatic fertilizers to make them available in all parts of the State.

(3) In order to make up various kinds of losses, viz., ocean transit loss in case of imported stocks, railway transit shortages in the case of indigenous supplies and godown losses, etc., an ample margin in the Central Fertilizer Pool price, is necessary.

[7th April 1960

Soil Testing Laboratory

* 609 *Q*.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) மண்வள ஆராய்ச்சி நிலையம் தஞ்சை ஜில்லா மண் வளத்தை ஆராய்ந்திருக்கிறதா ?

(ஆ) அப்படியானால் எந்தப் பகுதியை, எப்போது ?

(இ) இதன் முடிவு என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) & (*c*) Answer [a] is placed on the table of the House.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த மண் வள ஆராய்ச்சி நிபுணர் கோவையில் தங்கள் பயிற்சி முகாமை வைத்துக்கொண்டு அவருடைய ஆலோசனையைக் கூறியதாக இங்கே மேஜையின் மீது வைக்கப் பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பிர்க்காவுக்கும் அந்த நிபுணரை அனுப்பி வைத்து அவருடைய யோசனையைக் கூற அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய முன் வரக்கூடாதா ? ஒரு இடத்தில் மட்டும் வைத்தால் அது ஜில்லா முழுவதற்கும் பயன்பட்டுவிடும் என்று நினைக் கிறார்களா ? ஆகவே ஒவ்வொரு இடத்திலும் பயன்படுவதற்கு ஒவ்வொரு பிர்க்காவுக்கும் அவரை அனுப்பிவைக்கக் கூடாதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மண் வளத்தைப் பற்றி பரீட்சிப்பது இப்பொழுது கோவையில் அமைக்கப்பட்டு நடந்து வரு கிறது. ஒரு இடத்தில் இருந்துகொண்டு எவ்வளவு தூரம் யோசனை கூற முடியுமோ அந்த அளவில் அவர் கூறிக்கொண்டு தான் வருகிறார். மற்றும் விவசாயிகள் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு எவ்வளவு தூரம் அவரை பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்களோ அந்த அளவில் அவரும் யோசனை கொடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறார். ஒவ்வொன்றிலும் அவர் கவனம் செலுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறார். தஞ்சை ஜில்லாவைப்பற்றி அங்கு பயிற்சி நிலையத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று யோசனை வந்தால் அதில் அதிகப்படியாக கவனம் செலுத்தலாம்.

SRI A. VEDARATHNAM : இப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்போகிற மண் வள ஆராய்ச்சி நிலையத்தையாவது தஞ்சை ஜில்லாவில் அமைத்து அங்கு மண் வள ஆராய்ச்சி லபரட்டிரியை அங்கே அமைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்வார்களா ? அதாவது அந்த எல்லைக்குள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது தீவிர விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டம் தஞ்சையில் தொடங்குவதால் தஞ்சைக்கு மண் வளத்தை பரிசீலிக்க ஒரு திட்டம் வகுத்து சீக்கிரத்தில் அங்கே அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இந்த மண் வளஆராய்ச்சி நிலையம் தஞ்சை ஜில்லாவில் வேலையை புரிந்த பிறகு வேறு எந்த ஜில்லாவிலாவது வேலை செய்ய வருகிறதா என்பதைக் கூற முடியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எந்த ஜில்லாவிலாவது அங்குள்ள விவசாயிகள் இதில் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு மண் வளத்தை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சென்னால் அங்கேயெல்லாம் கவனிக் கப்பட்டு வருகிறது. அது கோவையிலிருந்தே இப்பொழுது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI R. SRINIVASA IYER : இந்த ஜாப்தாவில் கண்டிருக்கிறபடி இந்த மூவாயிரம் சொச்சம் சாம்பிள்களெல்லாம் விவசாயிகளால் அனுப்பிவைக்கப்பட்டவைகளா அல்லது சர்க்காரே அங்கங்கே போய் அந்த சாம்பிள்களை எடுத்து வந்து பரிசோதனை நடத்தினார்களா ? இந்தமாதிரி

[a] Printed as Appendix IV on pages 151–152 *infra*.

7th April 1960]

பல இடங்களுக்குச் சென்று பரிசோதனை நடத்தினார்களா என்பதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அவைகள் பொது ஜனங் களால் அனுப்பப்பட்டவைகளா ? இந்த திட்டத்தின் அடிப்படை என்ன என்பதை அறிவிக்குபடியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விவசாயிகள் அதில் அக்கரை கொண்டு மண்ணை எடுத்து அனுப்புகிறார்கள். எங்கே யிருந்தெல்லாம் வருகிற மண்ணை பரிசோதனை செய்ய வேண்டும் என்று விவசாயிகள் அக்கரை கொண்டு வந்து சொல்லுகிறார்களோ அங்கே யெல்லாம் பரிசோதனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஜில்லா அளவிற்கு அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு நடத்துவது என்பது அவ்வளவு சாத்திய மானது அல்ல.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாகாணத்தில் இந்த மண் வள பாதுகாப்புக்கு என்று இந்த வருஷத்திற்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது ? அப்படி ஒதுக் கிய பணம் முழுவதும் செலவாகி இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டிருப்பது மண் வள ஆராய்ச்சி. மண் வள பாதுகாப்பு அல்ல. அதனால் இதற்கு சாதாரணமாக அதிக செலவு இல்லை.

SRI T. T. DANIEL: May I know whether in the village leaders' Camp, Block Development Officers are giving information to the village leaders about the usefulness of the soil testing laboratory. May I also know the usual fee that is charged for this testing ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: In the various village leaders' camps that are organized the Block Development Officers and other agricultural experts are expected to explain to the ryots and the leaders who attend the camps the usefulness of testing their soil, and I believe that it is being done and the agriculturists have to take full advantage of it.

About the actual cost of testing soil, I do not have particulars with me.

SRI A. VEDARATHNAM : இப்படி மூவாயிரத்து சொச்சம் சாம்பிள்கள் அனுப்பியவர்களுக்கு அவர்களுடைய சாம்பிள்களின் ரிசல்ட் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? அப்படியில்லையானால் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய ரிசல்டை அனுப்பி வைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : யார் யார் மாதிரி மண்ணை அனுப்பி இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்த மண் வளத்தின் தன்மை என்ன, எத்தகைய உரம் இடவேண்டும், எம்மாதிரி பயிர் செய்ய வேண்டும், என்ன என்ன வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என் பவையெல்லாம் தெரிவிக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

SRI V. SUBBIAH : குறிப்பாக வரண்ட பிரதேசமாகிய மானம் பார்த்த புஞ்சை நில பிரதேசங்களில் மண் வளத்தை ஆராய்ச்சி செய்ய ஒரு குழுவை நியமிக்க உத்தேசம் உண்டா ? சாதாரணமாக மானம் பார்த்த பிரதேசங்களில் தான் பஞ்சம் பூமியின் பூசாரம் குறைவாக இருக்கிறது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வரண்ட பிர தேசத்திற்கு என்று தனியாக ஒரு மண் வள சோதனை நிலையத்தை அமைக்க உத்தேசம் இல்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ரெயில் டெஸ்டிங் யூனிட்டை அமைப்பதாக உத்தேசம் இருக்கிறது.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN: இந்த மண்வள
a.m. ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வைக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த ஆராய்ச்சி நிலையத்தை எப்போது, எந்த இடத்தில் வைக்கப்போகிறார்கள் என்பதைத் திட்டமாகச் சொல்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தஞ்சை ஜில்லாவில் ஆடுதுறையில் ஆராய்ச்சிப் பண்ணை இருக்கிறது. அது கனம் அங்கத்தினருடைய தொகுதியைச் சார்ந்தது என்று நினைக்கிறேன். அங்கேயே மண்வள ஆராய்ச்சி நிலையத்தை வைப்பது என்று உத்தேசம்.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஜமீன்தாரி ஏரியாக்களை ரயத்வாரியாக மாற்றும்போது மண்வளம் 1-ம் தரம், 2-ம் தரம் என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறதே, இது இந்த நிலையங்களில் பரிசீலனை செய்து நிர்ணயிக்கப்படுகின்றனவா அல்லது ஜமீன் நிலங்களுக்கு என்று தனியாக ஆட்களை நியமித்திருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் முன்பே சொன்னேன். தங்கள் தங்கள் மண் வளத்தை யார் யார் பரிசோதனை செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று அக்கறை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் இந்தக் கோவை மண்வள ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு மண்ணை அனுப்பி பரிசோதனை செய்துகொள்ளலாம். அவர்களுடைய கோரிக்கை கவனிக்கப்படும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: நமக்கு மிக முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டியது அதிக உணவு உற்பத்தி ஆகையால் அதற்கு இந்த மண் வள ஆராய்ச்சி மிகவும் அவசியமானது என்று அரசாங்கம் கருதவில்லையா ? அப்படியானால் மற்ற ஜில்லாக்களில் உள்ள மண்வளத்தையும் அவர்களே ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: உணவு உற்பத்தி பெருக மண்வள பரிசோதனை அவசியமானது, முக்கியமானது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்துதான் இருக்கிறது. ஆகவே தான் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு மண்வள ஆராய்ச்சி நிலையத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்து இப்பொழுது தஞ்சையில் ஒன்று அமைக்கப்படுகிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில் உள்ள சில விவசாயிகள் செய்வது போல மற்றவர்களும் தங்கள் மண்வளத்தைப் பரிசோதனை செய்து அதனால் பயன் அடையலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: 1960ஆம் எப்ரல் 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு ஆந்திர ராஜ்யத்தில் இருந்து சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்திருக்கக் கூடிய பகுதிகளில் நிலம் மிக மோசமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அங்கே மண்வள ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எப்ரல் மாதத்தில் இருந்து நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்த பகுதி மிகவும் மோசமானது என்று சொல்வதற்கு இல்லை. அதை அந்தப் பகுதி அங்கத்தினரே ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். சில பிற்போக்கான பகுதிகளும் இருக்கலாம். ஆனால் அந்தப் பகுதி மண்வளம் குறைந்தது என்று சொல்வது அபசாரம். மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ளவர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொள்வது போல இந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்களும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு தங்கள் மண் வளத்தைப் பரிசோதனை செய்துகொள்ளலாம். நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யலாம்.

Ex-Madras Electric Supply Corporation, Limited

*610 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the date of taking over of the ex-Madras Electric Supply Corporation, Limited;

(b) the reason for not regularizing the services of the ex-Corporation employees after the Corporation was taken over; and

(c) the reason for constituting a 'special cadre' and maintaining the same, in spite of specific orders of Government for abolishing it ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) 29th August 1947.

(b) The employees of the ex-Madras Electric Supply Corporation taken over by Government were retained in service provisionally till 1949 when orders were issued for the regular absorption in Government service of all the qualified technical staff in corresponding posts in the State and Subordinate Services and the remaining staff in a "Special cadre", with retrospective effect from 29th August 1947. All the qualified technical personnel were accordingly absorbed in Government service by 19th May 1952. In 1953, the special cadre ministerial staff, who were qualified, were also regularly absorbed in the Madras Ministerial Service with effect from 29th August 1947.

(c) The Government constituted a "special cadre" in 1949 for the absorption of those employees of the ex-Madras Electric Supply Corporation, who did not either possess the required qualifications or were drawing salaries higher than those of corresponding posts in Government service. Subsequently, the Government decided that the persons who were absorbed in a "special cadre", might be regularly absorbed in the Operation Subordinate Service or the Madras Ministerial Service, by relaxing the relevant rules in their favour. Accordingly, all the subordinate technical staff in the "special cadre" except a few isolated categories, have already been absorbed in the Operation Subordinate Service. As regards absorption of the remaining non-technical employees in the Madras Ministerial Service, the matter is under the active consideration of the Madras State Electricity Board.

SRI K. R. VISWANATHAN: Sir, may I know when the Electricity Board will come to a decision in regard to the remaining categories of men whose services are to be regularized ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: They have stated that orders will be issued very shortly.

SRI K. VINAYAKAM: Are there still some employees who are classified as temporary employees, and who were originally employed by the ex-Madras Electricity Corporation ? If so, how many are they, and why are they still classified as temporary hands ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I do not know whether they are classified as temporary. But, as I have already stated, there are still a few men who have to be absorbed, and they will be absorbed soon.

Electricity accidents

*611 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

1959-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மீ 16உ நட்சத்திரக் குறியிடாத கேள்வி எண் 100-க்கு அளித்த பதிலையொட்டி மின்சார விபத்துக் குள்ளானவர்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் நஷ்ட ஈடு தரப்படுகின்றன ?

[7th April 1960

THE HON. SRI V. RAMIAH : Compensation is awarded in accordance with the provisions of the Workmen's Compensation Act, 1923.

SRI S. M. ANNAMALAI : 1959 ஆம் டிசம்பர் மீ 16-ம் தேதியில் மேஜையின்மீது வைக்கப்பட்ட பதிலில் வேலூர் லிஸ்டத்தில் ஏற்பட்ட ஆக்ஸிடெண்டு 25 என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 287 பேர்களுக்கு காம்பென்சேஷன் கொடுக்கப்பட்டது என்றும், இதற்கான மொத்தம் 4,286 ரூபாய் என்றும் கொடுக்கப்படுகிறது. 287 பேர்களுக்குமே கொடுக்கப்பட்டது 4,286 ரூபாய்தானா ? இது குறைவாக இருக்கிறதே ? இந்தப் புள்ளிவிவரம் சரிதானா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : எப்படி காம்பென்சேஷன் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னேன். வொர்க்மென் காம்பென்சேஷன் ஆக்ட் படிதான் இது கொடுக்கப்படுகிறது.

Power generating Atomic Unit

* 612 *Q*.—SRI N. K. PALANISAMI:
SRI S. LAZAR:
SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:
SRI S. PAKKIRISAMY PILLAI:
} Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the stage at which the request by this Government to the Union Government to establish a power generating Atomic Unit in the State stands and the possible date when the unit will be established ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The question has been taken up with the Atomic Energy Commission and the Planning Commission of the Government of India emphasising the need for locating a unit in Madras State during the Third Plan period.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, on a previous occasion the Hon. Minister was informing the House that the matter would be discussed in the Zonal Council. I want to know whether such a discussion has taken place, and also what is the result of that discussion ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: There was no discussion in the Zonal Council for the purpose of establishing an atomic energy station.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : அணுசக்தி உற்பத்தி ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்வதற்கு, அதில் நேரிடையாக விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு நம் ராஜ்யத்திலோ, நம் நாட்டிலோ நம்மவர்களுக்குப் போதுமான பயிற்சி அளிக்க வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா ? அப்படியானால் அந்த விவரத்தை அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இதையெல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பார்ப்பதற்காகத்தான் ஒரு கமிஷன் அமைத்திருக்கிறார்கள். இதற்குத் தேவையான மூலப்பொருள், பயிற்சிபெறும் ஆட்கள் எல்லோரையும் இவர்கள் நன்கு ஆராய்ந்து தேர்ந்தெடுப்பார்கள்.

Zonal Power Grids

* 613 *Q*.—SRI N. K. PALANISAMI:
SRI M. P. SARATHI:
SRI A. A. RASHEED:
} Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether this Government have agreed to the proposal of the Centre to have six zonal power grids in the States and ultimately to have an All-India grid ?

7th April 1960]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The State Government have not so far received any such proposal from the Government of India. It may however be mentioned in this connection that at the instance of the Government of India the question of formation of an inter-State grid connecting up the power systems in the three States of the Southern Zone and of Mysore State was first considered by the Southern Zonal Council at its second and third meetings and it has been remitted to the Power Development Committee constituted by the Council for examination and report. The Committee has recommended that as a preliminary step the State Governments concerned might make provision in the Third Five-Year Plan for laying certain inter-connecting lines between the States and provision has accordingly been included in the State's draft Third Five-Year Plan for power development.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know, Sir, if such a grid is formed, whether there would be uniformity of charges?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: As I have said, a special committee has gone into the whole question of having a common grid with our neighbouring States. All the consequences that will arise due to the formation of a common grid will definitely be considered by the committee. The Government also will consider them.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is there any truth in the statement that Madras State will suffer by joining such a grid ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: No State will suffer by joining the grid. Rather the experts' opinion is that, if we have a common grid, it will benefit all the States which join together.

Subsidy for the purchase of cows

*614 *Q*.—SRIMATHI RAJATHI KUNJITHAPATHAM : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

வீட்டிலிருந்தே பால் வியாபாரம் செய்து ஜீவனம் செய்து வாழ்க்கை நடத்தும் ஏழைப் பெண்களுக்கு, பசு மாடு வாங்க கடனாகவும், இனாமாகவும் பணம் கொடுத்து உதவி செய்ய அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

SRI A. VEDARATHNAM : பஞ்சாபில் ஏராளமான பசு மாடுகள் இலவசமாகக் கொடுப்பதுபோல், நமது அரசாங்கம் விண்ணப்பதாரர்களுக்கு பசுக்கள் இலவசமாக கொடுப்பதற்கு முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இலவசமாகக் கொடுக்கவேண்டுமானால் ஓரளவு சார்ஜ் 150 ரூபாய் அளவிற்குக் கட்ட வேண்டும். அப்படி யார் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு வசதி அளிக்கப்படும். கூட்டுறவு சங்கம் அமைத்துக்கொண்டு விண்ணப்பித்தால் கடன் வழங்கப்படும்.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : சமுதாய நலத்தின் கீழ் பசு வாங்கிக் கொள்வதற்கு 500 ரூபாய் கடன் வழங்கத் திட்டம் இருக்கிறதா ? அப்படியானால் ஏழைகளுக்கு பால் வசதி செய்துகொள்ள கடன் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

[7th April 1960

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : உதவி பெறவேண்டுமானால் கூட்டுறவு சங்கம் அமைத்துக்கொண்டு விண்ணப்பம் செய்தால் உதவி அளிக்கப்படும்.

Madras High Court's strictures on a Sub-Magistrate

* 615 *Q.*—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether the attention of the Government has been drawn to the strictures passed on 10th February 1960 by the Judge of the Madras High Court on the Sub-Magistrate, Rasipuram ; and

(*b*) if so, the action taken thereon ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The High Court is taking necessary action in the matter.

SRI A. A. RASHEED: Is it a fact that the Sub-Magistrate concerned never gave the written judgment and never took down notes of the trial and if so what action was taken by the Government ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is not correct to say that he never did so. But, in one case, he has delivered judgment without writing the judgment and the District Magistrate saw that. Therefore action is being taken on that.

Compensatory allowance to Government Press workers

* 616 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMI (on behalf of SRI K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether it is a fact that there is a proposal to merge the overtime compensatory allowance that is being given to the Government Press workers at present with their pay ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: No, Sir. The Government are, however, considering the question whether the overtime compensatory allowance now being paid to the Government Press workers should be allowed to count for leave salary and pension.

Herbs farm

* 617 *Q.*—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) நீலகிரியில் மூலிகைப் பண்ணை துவக்கும் உத்தேசம் உண்டா ? எப்போது ?

(ஆ) வெளிநாட்டு உதவி இதற்குண்டா ? யாரிடமிருந்து ? எவ்வளவு ?

(இ) மத்திய சர்க்கார் இதற்கு அளிக்கும் உதவி என்ன ?

(ஈ) எப்போது துவக்கப்படும் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) A scheme for the cultivation of medicinal plants in the Government Cinchona Plantations, Naduvattam, and Anamallais has been sanctioned during 1958 for a period of five years with financial assistance from Indian Council of Agricultural Research. It is likely to be implemented shortly.

(*b*) The answer is in the negative.

7th April 1960]

(*c*) The share of the Indian Council of Agricultural Research in the estimated cost of the scheme will be Rs. 54,850.

(*d*) As soon as the technical officers are appointed for working the scheme.

SRI A. VEDARATHNAM: இம்மாதிரியான மூலிகைகள் உற்பத்தி செய்வதில் எத்தனை வகைகள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : என்னிடம் 15, 16 பேர்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் பொடானிகல் பேர்களாக இருக்கின்றன. தனிக்கேள்வி போட்டால் பேப்பரில் பதில் அளிக்கப்படும்.

Legal aid to the poor

* 618 *Q.*—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1950-ம் ௵ நவம்பர் ௴ 12-ல் 51-ம் எண் கேள்விக்கு அளித்த பதிலையொட்டி ஏழைகளுக்கு வழக்குகளில் உதவி செய்யும் மத்திய சர்க்காரின் திட்டம் மாநில சர்க்காரின் ஆலோசனைக்கு அனுப்பப்பட்டதா ?

(ஆ) அப்படியானால், மாநில சர்க்கார் செய்த சிபாரிசுகள் என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

Railway level-crossing

* 619 *Q.*—SRI P. G. MANICKAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

1959-ம் ௵ ஏப்ரல் ௴ 28-ல் 227-ம் எண் கேள்விக்கு அளித்த பதிலையொட்டி ரெயில்வே லெவல் கிராசிங் கேட்டுகளை ரயில் வருவதற்கு முன்பாக மூடப்படும் நேரத்தைக் குறைப்பதற்காக சம்பந்தப்பட்ட ரயில்வே அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொள்ள நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Board of Communications addressed the General Manager, Southern Railway in this matter and the Railway authorities have since issued instructions for keeping down the time of closure of level-crossing gates.

SRI P. G. MANICKAM: தற்போது எத்தனை நிமிஷ நேரம் இந்த ரயில்வே கேட்டுகள் மூடலாம் என்று உத்திரவு இருக்கிறது. இனிமேல் எவ்வளவு நேரம் மூடப்படும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சாதாரணமாக 5 நிமிஷ நேரம் மூடலாம் என்று இருக்கிறது. அதற்குமேல் போவதால் அதைக் குறைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM: Is the Hon. Minister aware of the fact that in places like Kodambakkam level-crossing, the level-crossing gates are closed continuously for a period of even 45 minutes and that is causing great annoyance and inconvenience to the motorists and pedestrians who wish to cross either side ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have myself been a victim of this. I cannot say that it took as much as 45 minutes as pointed out by the hon. Member. There is, however, a proposal to construct an overbridge over that level-crossing.

[7th April 1960

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Will the Government come forward to do away with these level-crossings just like in Western countries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have heard about the Japanese method, viz., automatic closing of the gates. It is proposed to try it as an experimental measure somewhere in another State. But, it appears to be costly. However, after that experiment had been conducted and if it was then found feasible, that might be adopted in this State also.

SRI V. SANKARAN : மதுரையில் பவர் ஹவுஸ் பக்கத்தில் உள்ள ரயில்வே கேட்டுகள் குறைந்தது அரை மணி நேரம் மூடப்படுகிறது என்பது கவர்னர் அவர்களுக்கும் முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும் அனுபவம் இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பொதுவாக நேரம் ஆகிவிடுகிறது என்பது உண்மைதான். ஐரோப்பாவில்கூட இம்மாதிரி காரில் போகிறவர்களுக்குத் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது 45 ஓவர் பிரிட்ஜ் போடுவதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொன்றையும் எடுத்து செய்வதற்கு ரொம்ப நாளாகும்.

Tractors

* 620 *Q*.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to purchase small type Russian or Japanese Tractors; and

(*b*) if so, the number that are to be purchased and the manner in which they are to be utilised?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[*Note*.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE LOCKOUT IN NAGAMMAL MILLS, NAGERCOIL.

* SRI T. T. DANIEL: Mr. Speaker, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Industries under Rule 41 of the Assembly Rules, to a matter of urgent public importance, viz., Lockout in Nagammal Mills, Nagercoil and the consequent unemployment of more than two hundred workers.

Sir, I understand that the Workers' Union has made certain demands on behalf of the workers of that mill to the management. Their demands included that they should be paid as their wages according to the scheduled rates. The management, after getting those demands, have dismissed from service some of the important workers who were members of the Union and thereupon the Workers' Union issued a strike notice to the management stating that if their demands were not satisfied within a particular date, they would be constrained to go on strike. On the other hand, the management have declared a lockout. We are anxious to know what steps the Government have taken to bring a conciliation between the labourers and the management, what were the reasons that compelled the

7th April 1960] [Sri T. T. Daniel]

labourers to issue a strike notice and whether the Government have gone into the question of verifying the accounts of the management to find out if fraudulent receipts have been received from the labourers appearing to show that the management were paying wages according to the scheduled rates. We also want to know the reasons as to why the management declared a lockout.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, the facts stated by the hon. Member vary from the facts which I have in my possession. I shall briefly indicate the facts that I have.

Two workers of Nagammal Mills, Limited, Nagercoil by name Kadaksham and Swami Nadar were refused work by the management when they refused to explain their absence at the workspot on 16th March 1960. Subsequently, 75 workers of the Spinning Department refused to attend to their work during the second half of the second shift on that day, as a protest against the action of the management in refusing work to the above two workers.

On the morning of 17th March 1960, 214 workers of the first shift resorted to a stay-in-strike and remained in their workspot till 11 a.m. without doing work. After a short time, they expressed their willingness to resume work. But the management asked them to give in writing their expression of regret for their action. The workers refused to do so and the management thereon put up a notice stating that the factory would remain closed until the workmen concerned gave an assurance for good conduct in future.

It is reported that the workers went on strike without giving the notice required by section 22 of the Industrial Disputes Act, 1947. This being a public utility service, the strike will thereby become illegal under section 24 (1) of the above Act.

It will be seen from the above that the lockout was declared by the Mills, after the commencement of the strike by the workers protesting against the refusal of employment to two workers and not as a consequence of a strike notice served on the management.

Mr. Speaker, I would like to add that the workers may resume work after subscribing to the Code of Discipline and then take appropriate proceedings under the Industrial Disputes Act for the redressal of the grievances.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61—*cont.*

(1) DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

(2) DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

(3) DEMAND XII—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

(4) DEMAND XXXV—COMPENSATION TO ZAMINDARS—*cont.*

MR. SPEAKER : நேற்று, இந்த மான்யக் கோரிக்கை மீதுள்ள விவாதத்தில் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 18 நிமிடங்கள் பேசுவார் என்றும், அதற்குப் பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிப்பார் என்றும் தீர்மானித்தோம். ஆனால் இன்று பத்து நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்களை இப்பொழுது பேசுமாறு அழைக்கிறேன். பின்னர் ஸ்ரீ வி. கே. ராமசுவாமி முதலியார் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

* SRI K. ANBAZHAGAN : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு ரெவின்யூ வருமானத்துறை இலாகாவைக்குறித்து அளிக்கப்படவிருக்கிற மான்யத்தைக் குறித்து விவாதிக்கத்தொடங்குகிற நேரத்தில் உண்மையாகவே கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தில் திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்தப்பட்டு வந்ததும், மாற்றுக் கட்சியினர் தீர்மானம் தந்தும்கூட தட்டிக் கழிக்கப்பட்டதுமான ஒரு முக்கியமான கடமையை ஆளும் கட்சி நிறைவேற்ற வந்திருப்பது குறித்துப் பாராட்டுகிறேன். அதுதான் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் என்று சொல்லிக் காலவரம்பில்லாது கடத்தப்பட்டுவந்து இன்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் உச்சவரம்புத் திட்டமாகும். அந்த உச்சவரம்புத் திட்டம் நாட்டில் வரும்பொழுது அதைப்பற்றி பல்வேறு வகையான கருத்துக்கள் நிலவுவது இயற்கையே என்று சொன்னாலும் பொது அடிப்படைக் கொள்கை என்ற முறையில் திராவிடமுன்னேற்றக் கழகம் உச்சவரம்பை வரவேற்கிறது. ஆனால் அந்த உச்சவரம்பின் முறையும், வகையும் அதன் விளைவுகளும், பலனும் எப்படியிருக்கும் என்பது குறித்து, மாறுபட்ட பல கருத்துக்கள் தெரிவிக்க நேரும் என்று நான் கருதுகிறேன். அத்தகைய உச்சவரம்பு சட்டம் வருகிற நேரத்தில், ரெவன்யூ இலாகாவின் கடமைகளும் வளர்வதால் அதன் செயல்களும் எந்த அளவு பொறுப்போடு நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்பதை நான் இங்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். ரெவின்யூ இலாகா என்று சொன்னவுடனேயே, பொதுவாக ஆளும்கட்சி என்று சொன்னால்—அமைச்சர்கள் தலைவர்களாக இருப்பதால்—அமைச்சர்களின் நிலையையொட்டி மட்டுமே பல நேரங்களிலும் கருதப்படுவதுபோல், ரெவின்யூ இலாகா என்று சொன்னால் கலெக்டரை வைத்துத் தான் அந்த இலாகா கருதப்படுகிறதே தவிர அதன் கீழ்த்தட்டில் பணியாற்றுகிறவர்களை, அதன் அடித்தளத்தில் நின்று உதவுகிறவர்களைப் பற்றி வருமானத்துறை இலாகா சிறிதும் கருதவில்லை என்பதைத் தான் இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த ரெவின்யூ இலாகாவின் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்களைப் பற்றி, அவர்கள் நிலையில் அக்கரை செலுத்தப்படவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டின் எதிர்கால வாழ்வின் அடிப்படை கிராம மக்களின் நல்வாழ்வில் இருக்கிறது என்று அடிக்கடி பேசுகிறோம். அதிலும் உழவர்கள் மிகுந்த தமிழ் நாட்டின் எதிர்காலம் கிராமவாழ்வின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் அந்தக் கிராமங்களில் இருந்து பணியாற்றுபவர்களுக்கு இப்பொழுது வாழ வழியும் வக்குமில்லை. இன்றைய தினம், கிராம அதிகாரிகள்தான் ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு கிடைக்கும் வருவாயை ஒழுங்காகத் தேடித்தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள், அவர்களது தனிப்பட்ட திறமைய ல் தேடித்தருகிறார்கள் என்று கருதாவிட்டாலும், அவர்களது பொறுப்புணர்ச்சி, கடமை, ஆர்வம், அவர்கள் ஆற்றும் பணி இவைகள்தான் ரெவன்யூ இலாகாவைச் செம்மையாக நடத்த அடிப்படையாகயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கிராம அதிகாரிகள் பத்து ஆண்டுகளாகத் தங்களது குறைகளை அடிக்கடிச் சொல்லி வருகிறார்கள். நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு முன்னர் அவர்களுக்கு ஏறத்தாழ 23 ரூபாய் வருமானம் கிடைத்தது. சுதந்திரம் கிடைத்ததற்கு பின்னரோ அவர்களுக்கு உயர்ந்தது 7 ரூபாய், ஆக இப்பொழுதும் அவர்களுக்குக் கிடைப்பது 30 ரூபாய்தான். இதைக் குறித்து நாங்கள் திரும்பத் திரும்ப இங்கு தெரிவித்தபோதிலும், அவர்கள் கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று சொல்லி "கௌரவத்தை" அவர்கள் தலையில் சூட்டி, அவர்களது வயிற்றை நிரப்பவேண்டிய சம்பளத்தை வெட்டி இந்த முறையில்தான் அரசாங்கம் செயல்படுகிறது. 30 ரூபாயை பெற்றுக்கொண்டுள்ள அந்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்களிடம் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு ஆற்ற வேண்டியுள்ள எல்லாப் பணிகளையும் ஒரு அரசாங்கம் எதிர்பார்க்க முடியுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று அவர்களை பெயர்வைத்து அழைத்தாலும் அவர்கள் ஆற்றுகின்ற வேலையையும், அதன் அளவையும் சீர்த்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு தாலூகா ஆபீஸில் உள்ள கிளார்க், ஒரு எழுத்தர் அல்லது வேறு சில பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் எந்த அளவிற்குக் காரியங்கள் செய்கிறார்கள் என்பதையொட்டிப் பார்த்தால் இந்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், அதிலும் குறிப்பாக கர்ணங்கள் பல

விடங்களிலும் அவர்களை விட அதிகமான அளவிற்குக் காரியங்களை கடமைகளை நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்பது விளங்கும். ஜனநாயகம் வளர்ச்சி பெற்று வரும் இந்நாளில், அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வேலையும் வளர்ந்து வருகிறது, என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அப்படி வளர்கிற வேலையை யாரிடத்திலிருந்து வாங்குகிறார்கள் என்று பார்த்தால், பெரிய அதிகாரிகள் உள்ள அலுவலகங்களில் கிளார்க்குகள் தான் பெரும்பாலான வேலையையும் செய்கிறார்கள்—ரெவின்யூ இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அடித்தளத்தில் உள்ள கிராமக் கர்ணங்கள்தான் பெரும்பாலான புள்ளி விவரங்களையும் சேகரித்துத் தருகிறார்கள். அவர்கள்தான் கிராமங்களின் நிலைமையைப் பற்றி அவ்வப்போது அரசாங்கத்திற்கு அறிவிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எழுதுகிற கணக்குகளின் பெயரைச்சுட்டும் புள்ளிவிவரங்களைப்பார்த்தாலோ, சுதந்திரத்திற்கு முன் 1-லிருந்து 24 எண் வரை இருந்த கணக்குமுறை, நமக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு அவர்கள் எழுத வேண்டிய ஏடுகளின் எண்ணிக்கை பலமடங்காகப் பெருகியிருக்கின்றன இப்பொழுது. சுதந்திரப் பயனாக ஒரு வேளை ஹிந்தி எண்களில் கணக்குகளின் பெயரை எழுதச் சொல்வார்களோ என்றுகூட, எனக்குக் கவலை. ஆக, அவர்கள் தயாரிக்க வேண்டிய கணக்குக் குறிப்பேடுகளின் பட்டியல் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது.

இப்படியிருக்கும்போது, அவர்கள் இந்த 30 ரூபாய் சம்பளத்தில் எப்படித் தங்கள் வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்யமுடியும் ? இரண்டாவதாக, இன்றையதினம், மேல் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையும் வளர்ந்துவிட்டது. தாசில்தார்கள், துணை கலெக்டர்கள், ரெவின்யூ ஆபீசர்ஸ் என்று புதிதாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் இப்படியாக அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருகிறது. அப்படி அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை வளர்ந்து கொண்டே வரும்போது, அதன் முழுப்பாரமும் யாரை அழுத்துகிறது யார்மீது விழுகிறது என்று பார்த்தால், அப்பாரம் முழுவதும் கிராம அதிகாரிகளின் தலையில்தான் விழுகிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். எந்த அதிகாரியானாலும் கிராம அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு அவர்கள் கடமையை முடித்துதரச் சொல்லலாம். எல்லா அதிகாரிகளும் உத்தரவு போடுகிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் கவனித்துப் பணியாற்றவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறார்கள், கிராம அதிகாரிகள். அப்படி எல்லா அதிகாரிகளும் தரக் கூடிய வேலைகளைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று வரும்போது, ஒரு மடங்கு இருந்த வேலை இப்பொழுது மூன்று நான்கு மடங்காயிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. அவர்கள் தங்கள் வேலைகளைக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் செய்து முடித்து விட்டுப் போகலாம் என்ற நிலையும் கிடையாது. ஒரு அதிகாரி வந்து இரவு பத்துமணிக்கு வந்து கூப்பிட்டாலும், கிராம அதிகாரி எழுந்து போய் அந்த வேலையைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குள்ள ஒரே வசதி, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 15 நாள் விடுமுறை பெற முடியும், என்பதுதான். மேற்கொண்டு அவர்களால் விடுமுறை கேட்க முடியாது. என்.ஜி.ஓ.க்களின் பிரச்னைகளைக் கவனிக்க ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டு அது தனது அறிக்கையைத் தயாரித்துத் தந்திருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். இந்தக் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை என்.ஜி.ஓ.க்களுடன் இணைத்துக்கருதாவிட்டாலும், அவர்களைப் போன்று, அவர்களுக்குச் செய்வது போன்று இவர்களது குறைகளையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் அரசாங்கம் இவர்களைக் கைவிட்டுவிட்டால் அதைவிடப் பெரிய குற்றம், அல்லது பெரிய தவறு வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது, என்று நான் எச்சரித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களிடமிருந்து எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிற வேலையைக் கணக்கிட்டு, அந்த வேலையின் தரத்தை ஆராய்ந்து, அவர்கள் என்ன என்ன விதமான வேலைகளைச் செய்கிறார்கள் என்பதை நன்கு ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் அளிக்கப்படவேண்டுமென்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வேண்டிய அச்சிட்ட பாரங்கள், நமூனாக்கள், காகிதம், போன்றவைகள்கூட

[Sri K. Anbazhagan] [7th April 1960

அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுவது கிடையாது, தாலுகா அலுவலகங்களில்
கிடைப்பது இல்லை. அவர்கள் தங்கள் சொந்தச் செலவில்தான் தேவை
யான காகிதம் வாங்கிக் கணக்குகள் தயாரிக்கவேண்டியிருக்கிறது.
விஞ்ஞானம் வளர்ச்சியடைந்திருக்கும் இந்தக் காலத்தில், புதுப் புது
அச்சு இயந்திரங்கள் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்த அரசாங்கம் அவர்
களுக்கு வேண்டிய சாதாரணத் தேவைகளைக் கூடப் பூர்த்தி செய்யா
விட்டால், அவர்களிடமிருந்து எப்படிச் செம்மையாக வேலை வாங்கமுடியு
மென்பதை அமைச்சர் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அடுத்து,
ஜில்லா நிர்வாக அளவில் உள்ள அதிகாரிகளை எடுத்துக்கொண்டால்,
ஆர். டி. ஓ. அல்லது புதிய ரெவின்யூ ஆபீசர், டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ
ஆபீசர்கள் என்று நியமிக்கின்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு புதிய
தண்டல் நாயகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்தால்
நேரிடையாக தெரிந்தெடுக்கப்படவிருக்கிறார்கள். சென்னை மாநிலப் பொது
சர்வீஸ் கமிஷனால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லையென்று கேள்விப்படுகிறேன்.
அப்படி வரும்போது குறைகள் பல நேரிடும். செல்வாக்கு உள்ளவர்களின்
தலையீடு அதிகமாகும். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கே அது பெருந்தொல்லை
யாக வளரக் கூடும். எனவே அப்படிப்பட்ட தொல்லைகள் நேரிடாமலும்,
முதலமைச்சர் நல்லவர் என்ற பெயர் முற்றும் கெடாமல் இருக்கவும்
சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் அவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்து, இப்பொழுது ஜில்லாக்களின் அளவு பெரிதாகவிருப்பதால்,
பொதுமக்களுக்குத் தொல்லை மிகுதியாகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும்
இரண்டாகப் பிரித்து தனித்தனி கலெக்டர்கள் வைத்து நிர்வாகம் செய்ய
வேண்டும். தாசில்தாரின் ஆட்சி வட்டத்தைச் சிறிதாக்கி ஒரு வட்டத்திற்கு
ஒரு தாசில்தார் என்ற முறையை மேற்கொள்ளவேண்டும். ஒரு வட்டத்
திற்குப்பல தாசில்தார் என்றும் வைத்தால் அதனால் குழப்பமும், தெளி
வற்றதன்மையும்தான் உண்டாகும். ஒரு தாசில்தார் கடன் கொடுக்க, ஒரு
தாசில்தார் கடன் வசூலிக்க, ஒரு தாசில்தார் வருமானத்தைக் கவனிக்க,
ஒரு தாசில்தார் நிலப் பிரச்னைகளைக் கவனிக்க என்றிருந்தால் வேலைகளைச்
செம்மையாக நடத்த முடியாது. தற்குறிகளாகவும் அறிவு பெறமுடியாத
வர்களாகவும் இருக்கும் மக்கள், நல்வாழ்வுபெற வட்டத்தை சிறிதாக்கி
ஒரு தாசில்தாரிடமே முழுப் பொறுப்பையும் ஒப்படைக்க வேண்டும். ஒரு
தாசில்தார் பல்வேறு கடமைகளையும்செய்யக் கூடியவராக இருக்கவேண்டுமே
தவிர, ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒவ்வொரு தாசில்தார் என்று வைத்
தால் அது நிர்வாகக் குழப்பத்தைத்தான் உண்டு பண்ணும்.

அடுத்து, இன்றுள்ளது போல் மாவட்டங்களின் தலைநகரங்களை ஒரே
நகரத்தில் பல இருக்குமாறு விட்டு வைப்போமானால் இதனால் பல
துன்பங்கள் நேரிடுகின்றன. திருச்சி, மதுரை போன்றயிடங்களில் அரசாங்க
அலுவலங்களை வைப்பதற்குக் கூட இடம் இல்லாத ஒரு நெருக்கடி நிலை
தான் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. (பெல்.) ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துவிடு
கிறேன். புதுப் புது தலைநகர்கள் தோன்ற இன்று வழியிருக்கிறது.
9–30 a.m. செங்கல்பட்டின் தலைநகரம் சைதாப்பேட்டையில், சென்னை மாநகரில் இருக்
கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். ஆகவே, செங்கல்பட்டின் தலை
நகரம் செங்கல்பட்டிலோ அல்லது காஞ்சீபுரத்திலோ அமைய வேண்டும்.
ஜில்லாக்களைப் பிரிக்கும்போது புதுக்கோட்டை, ஈரோடு போன்ற நகரங்க
ளுக்குத் தலைநகராக வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். "பைபர்கேஷன் ஆப்
டிஸ்ட்ரிக்ட்" ஜில்லாக்கள் பிரிவினையை விரைவுபடுத்தி நிர்வாகத்தை ஒழுங்கு
பட நடத்த வழி செய்யவேண்டும். இதைவிட நான் முக்கியமாகக் குறிப்பிட
விரும்புவது, சில இடங்களில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் ஏற்படுத்த
வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டபோதெல்லாம் அதற்கு உடனடியாக தக்க
நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை. பல இடங்களில் கேட்டுக்கொண்டும் இது
வரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று
எனக்கு சுமார் 20 விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. எனக்கே 20
விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன என்றால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு
சுமார் 200 விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே
இவைகளை உடனடியாக விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒரு

7th April 1960] [Sri K. Anbazhagan]

ஸ்பெஷல் ஆபீசரை நியமித்தாவது—தக்க பரிகாரம் காண்பதற்கு முயற்சிக்க
வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி அமைச்சரைக்
கேட்டுக்கொள்ளும் போது அதன் பேரில் அமைச்சர் அவர்களுடைய பெர்ச
னல் செக்ரட்டரியோ அல்லது இலாக்கா செக்ரட்டரியோ இதன் விவரங்களை
கேட்டு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். பஞ்சம் ஏற்பட்டு
கஷ்டப்படுவதைச் சொல்லி அழுவது ஒருநாள், பின்னர் ஒரு வருடம்
கழித்து வேறு ஒரு நாள் அங்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை நடத்துவது
என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே இது பஞ்ச நிவாரண வேலை அல்ல,
பஞ்சைகளுடைய நிவாரண வேலை என்று தான் சொல்லமுடியும். ஆகவே
இதில் அமைச்சர் அவர்கள் தக்கக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போதுள்ள நிலைமையில் சேலம்-பாண்டமங்க
லம், ஆறுமுகநேரி போன்ற பல இடங்களில், பஞ்ச நிவாரண வேலைகள்
துவக்கப்பட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில கேட்டுக்கொள்
கிறேன். அதோடு ரெவின்யூ இலாகாவின் இயந்திரத்தை இம்மாதிரி
யான காரியங்களில் துரிதமாக செலுத்துவதற்கு அதை ஒழுங்குபடுத்து
வதற்கு அதைச் சீர்திருத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும், அதற்காக அதன்
அமைப்பை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமானால் மாற்றி அமைத்து இல்லை
யானால் அதற்கு வேண்டிய ஒரு ஆய்வுக் குழு ஏற்படுத்தி பரிசீலனைசெய்ய
வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.
வணக்கம்.

* Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர்
அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப்
பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.
ரெவின்யூ இலாகாவானது அரசாங்கத்திற்கு மிகவும் முக்கியமான இலாகா.
இதில் இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் முதல்
கலெக்டர் ஆபீஸ், போர்டு ஆபீஸ் வரையிலும் பல பேப்பர்கள் காலதாமதம்
ஆகிறது. அதன் காரணமாக மக்களுக்கு மிகவும் அதிருப்தி ஏற்படு
கின்றது. ஆயிரக்கணக்கில் மனுக்கள் ஒவ்வொரு ஆபீசிலும் தேங்கி கிடக்
கின்றன. சில பேப்பர்கள் வருடக்கணக்கில் பைசல் ஆகாமல் இருக்கிறது.
அமைச்சர் அவர்கள் பல பிராந்தியங்களுக்கும் அடிக்கடி போய் வருகி
றார்கள். அப்போது இம்மாதிரிப்பட்ட பேப்பர்கள் காலதாமதமாகாதபடி
பார்க்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம்
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று தான் லஞ்ச ஊழலும் பல இடங்களில் மலிந்து
கொண்டிருக்கின்றன. ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டை பொறுத்தவரையில்
தாசில்தார் ஆபீசில் லஞ்சம் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.
இதைப்பற்றி அடிக்கடி புகார்களும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அவைக
ளின்மேல் உத்தரவு போடுவதில் காலதாமதம் ஆகிறது. இதை தவிர்த்து
உடனடியாக மெம்பர்கள் பேரில் கெட்டதோ நல்லதோ ஒரு உத்தரவை
போட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால், கல் ரெஜிஸ்டர்களை பாதுகாப்பது
என்பதே இப்போது கிடையாது. ரீசெட்டில்மென்ட், ரீசர்வே எல்லாம்
துரிதமாக பல இடங்களிலும் நடைபெற வேண்டும். இது இல்லாததினால்
எங்கு பார்த்தாலும் பல சச்சரவுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதோடு
பல இடங்களிலும் டிமார்க்கேஷன் இல்லாதது ஒரு பெருங்குறையாக
இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ரீசர்வேயை பொறுத்த வரையில் கன்னியா
குமரி ஜில்லாவிலும், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் நான்கு தாலுகாக்களில்
தான் ரீசர்வே முடிவடைந்திருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது
போதாது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ரீசர்வே நடத்தி டிமார்க்கேஷன்
செய்யவேண்டும். இவ்விதம் எல்லா வேலைகளையும் உடனடியாக ஆரம்
பித்தால் தான் மக்களுக்கிடையில் இருக்கும் சச்சரவுகள் குறையும்,
அதோடு டிபார்ட்மென்ட்டில் இருக்கும் ஊழலையும் தீர்க்க முடியும் என்
பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன். டிமார்க்கேஷன் என்பது மிகவும் முக்கி
யம். அதையும் உடனடியாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இதற்காக

எல்லா தாலூகாக்களில் சர்வேயர்களை அதிகமாக்கப் போவதாக தெரிகிறது. இது மிகவும் அவசியம். அதோடு பழைய முறையில் எந்தவிதமாக கல் ரெஜிஸ்டர்கள் எல்லாம் வைக்கப்பட்டிருந்தன முன்னால் எந்தவிதமாக சர்வே ரெஜிஸ்டர்கள் எல்லாம் வைக்கப்பட்டிருந்தன என்பவைகளை எல்லாம் பார்த்து அந்த வழிகளை கடைபிடிப்பதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக கடன் வசதி செய்து கொடுப்பதில் தான் அதிகமாக லஞ்ச ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. அதோடு இனிமேல் இம்மாதிரியான கடன்களை எல்லாம் கொடுப்பதற்கு கூட்டுறவு பாங்குகள் ஏற்படுத்தப்போவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இனிமேல் கொடுக்கிற கடன் வசதிகளை எல்லாம் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டினிடமிருந்து மாற்றி கூட்டுறவு இலாகா மூலம் நடைபெறச் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை கூடிய சீக்கிரம் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இனாம் நிலங்களைப்பொறுத்தவரையில், இனாம் நிலங்களை வைத்திருந்தவர்களிடமிருந்து பல இடங்களிலும் எடுக்கப்பட்டுவிட்டன. இதனால் எங்குப்பார்த்தாலும் அதிருப்தி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கோவில்களுக்கு இருந்து வந்த இனாம் நிலங்களும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதற்கு தீர்வையாக நாலரை மடங்கு, ஐந்து மடங்கு என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தேவஸ்தானங்களிலும் இந்த நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. போதுமான அளவு காம்பன்ஸேஷன் கொடுப்பதில்லை. இதனால் நாலைந்து வருடங்களாக எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே அதிருப்தி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது சரியானதா என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதற்கு சட்டம் இடங்கொடுக்கிறதா என்பதையும் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சில பிராந்தியங்களில் இதைப்பற்றி முடிவு செய்வதற்கு கோர்ட்டுக்குப் போவதாகவும் தெரிகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்து உடனடியாக இதற்கு நிவாரணம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில், மணிமுத்தாறு திட்டத்தில் அடங்கிய சில பிராந்தியங்களில் தீர்வை போட்டது சரியாக இல்லை என்ற காரணத்தினால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் அதிருப்தி அடைகிறார்கள். இதைப்பற்றியும் நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம உத்யோகஸ்தர்களை பொறுத்தவரையில், கிராம மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டிய தொகைகளை எல்லாம் சில கஷ்டமான காலங்களிலும் கிராம உத்யோகஸ்தர்கள் வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் கிராமங்களிலுள்ள ஏழை மக்கள் மிகவும் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். மேலும் பல விதமான கேஸ்கள் இது சம்பந்தமாக பைசல் செய்யாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் ஏன் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. கிராம உத்யோகஸ்தர்களை சர்க்கார் வெறும் கௌரவ உத்யோகஸ்தர்களாகத்தான் கருதப் போகிறார்களா அல்லது பரம்பரை உத்யோகஸ்தர்கள் என்ற அடிப்படையிலேயே வைத்திருக்கப் போகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துகின்ற விஷயத்தில், சம்பள கமிஷன் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற அறிக்கையில் இதைப்பற்றி ஏதாவது திட்டவட்டமாக கூறப்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவ்விதம் இவர்களுக்கு சாதகமாக ஏதாவது இருந்தால் அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜில்லாவில் ரெவின்யூ ஆபீஸர்களை அதிகமாக நியமிக்கும் விஷயமாக, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட இதைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது இதற்கு சிலவேளை சட்டத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டியிருக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் சட்டத்தை மாற்றவேண்டுமென்றால் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்து, மக்களுக்கு திருப்தி கொடுக்கும் அளவில் ரெவின்யூ ஆபீஸர்களை வேண்டிய இடங்களில் நியமிக்க வேண்டும். அதோடு

முக்கியமாக மக்களுக்கு நல்ல விதத்தில் பணியாற்றக்கூடிய முறையில் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்ட் வேலை செய்ய வேண்டும், அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றைய அட்டவணைப் பிரகாரம் இந்த மானியம் நிறைவேறியிருந்தால் நான் 13-வது பேச்சாளராக இருந்திருப்பேன். நான் அதை விரும்பவில்லை. இன்று 13-வது பேச்சாளராக இருப்பது அந்தப் பக்கத்திற்கு (எதிர்கட்சி பக்கம் சுட்டிக்காட்டி) போய்விட்டது. ஆகவே நான் பதில் அளித்த பிறகு இதன் பேரில் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் பிரேரணைகளை வாபஸ் வாங்கிகொண்டு இந்த மான்யத்தை சுமுகமாக நிறைவேற்றிவைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நான் முதலாவது பொதுவாக சொல்லப்பட்ட விஷயங்களுக்கு பதில் சொல்லிவிட்டு, அதன் பின்னால், அந்தந்த தொகுதிகளிலுள்ள விஷயங்களை குறிப்பிட்டதற்கும், அந்தந்த பிராந்தியங்களிலுள்ள விஷயங்களை குறிப்பிட்டதற்கும் காலம் இருக்கிற வரைக்கும் கூடுமானவரை பதில் சொல்லுவதற்கு பிரயத்தனம் செய்கிறேன்.

முதலாவது நில உச்ச வரம்பு விஷயமாக ஒரு மசோதா இங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னதாகவே கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். பல காரணங்களால் இது தாமதித்து விட்டது. ஆனால் இவ்விதம் காலதாமதம் ஆனதும் ஒருவிதத்தில் நல்லது என்று தான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் இதைப்பற்றி தீர ஆலோசித்து, மற்ற பிராந்தியங்களில் எல்லாம் நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்பதை தெரிந்து கொண்டு பின்னால் இம்மாதிரியான ஒரு சட்டத்தை கொண்டுவருவதற்கு மிகவும் வசதியாக இருந்தது. பொதுவாக இது நல்ல முறையில் எல்லோருக்கும் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய முறையில் நன்கு அமைந்திருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த முறையில் பல அங்கத்தினர்களும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒரு அங்கத்தினர் மாத்திரம் அதிருப்தி தெரிவித்தார். அந்த அங்கத்தினர் அதிருப்தியிலேயே வளருகிற அங்கத்தினர். ஆகையால் இதில் திருப்தி ஏற்படாதது பற்றி நான் வியப்பு அடைவதற்கில்லை. இந்த மசோவாவைப் பற்றி இங்கே நாம் 5, 6 தினங்கள் விவாதிக்கப் போகிறோம். அதைப்பற்றியும் அதிலுள்ள பல விதிகளைப் பற்றியும் இப்போது சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை.

இரண்டாவது இந்த வருமான இலாகாவைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும். இன்னும் இது நன்றாக, ஜரூராக இயங்க வேண்டும்—என்று பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இது விஷயமாக ரெவின்யூ ரீஆர்கனைஸேஷன் என்க்வொயரி கமிட்டி என்ற ஒரு கமிட்டி பூராவாகப் பரிசீலித்து எந்தெந்த வகையிலே, எந்தெந்த கட்டத்திலே சில மாறுதல்கள் செய்தால் இன்னும் ரொம்பவும் சௌகரியமாக இந்த யந்திரம் பயன்படும்—நல்ல வகையில் பயன்படும்—என்று சிபாரிசுகள் செய்தார்கள். அதையொட்டி அரசாங்கம் உத்திரவு எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சமீப காலத்தில் தான் இந்த மாறுதல்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டன. அதனுடைய முழுப் பலனை அடைய இன்னும் கொஞ்சம் பொருத்திருந்தால்தான் தெரியும். இந்த மாறுதல்களால் ஏற்பட்ட நல்ல முடிவுகள் இனிமேல் தான் தெரியும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்போது ஜில்லாவிலே, ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு—ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு—வேலை அதிகமாகிவிட்டது. இப்போது பல நிர்மாண வேலைகள்—அபிவிருத்தி வேலைகள்—எல்லாம் ஏற்பட்டிருப்பதால், பழமையாக இருந்த ஜில்லா அளவில் ஒரு ஜில்லா அதிகாரி அதையெல்லாம் பார்ப்பது சாத்தியமான காரியமல்ல. ஆகையால் ஒரு ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரித்து, ஜில்லா இரண்டு பங்காகச் செயல்படுவதற்கு ஒரே இடத்தில்—அதே தலை நகரில்—இரண்டு ஜில்லா அதிகாரிகளை வைத்து, இந்த மாதிரியான

[Sri M. A. Manickavelu] [7th April 1960

மாறுதலைச் செய்தால் இன்னும் கொஞ்சம் துரிதமாக வேலை செய்யலாம் என்ற கொள்கை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும் போது பல எதிர்பாராத கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அதாவது பிரித்து இரண்டுக்கும் ஒரே தலைநகரமாக வைத்தால் சில அனுகூலங்கள் கிடைக்காது. ஏனென்றால் தூரத்திலிருந்து வருகின்றவர்கள் அதே தலைநகரத்துக்கு வரவேண்டும். ஆகையால் பிரிக்கும்போது இரண்டு தலைநகரங்களாக வைத்தால் மக்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று அந்த அடிப்படையிலும் பரிசீலிக்கப்பட்டது. எல்லா ஜில்லாக்களையும் இம்மாதிரி உடனடியாகப் பிரிப்பதானால் ரொம்ப சிரமம் ஏற்படும். செலவு ஏற்படும் என்று தற்காலிகமாக 4 ஜில்லாக்களிலாவது அமுலுக்குக் கொண்டுவரலாம் என்று சேலம், கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், திருச்சி இந்த 4 ஜில்லாக்களிலும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரலாம் என்று உத்தேசிக்கப்பட்டது. அப்படிச் செய்வதிலும் சில கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அப்படிச் செய்வதென்றாலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் டிரெஷரி, மற்றப்படி வேறு சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகங்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்துவதிலே, நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய பல காரியங்களைச் செய்வதிலே பல "பிராக்டிகல் டிஃபிகல்டீஸ்" ஏற்பட்டதால் அரசாங்கம் முடிவாக என்ன முடிவிற்கு வந்திருக்கிறது என்றால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு ஜில்லா அதிகாரி—டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீஸர் என்று—நியமித்து, இப்போது இருக்கக் கூடிய ஜில்லா கலெக்டருடைய சில வேலைகளை அவர்களுக்கு மாற்றிவிட்டு, நிர்மாண வேலைகள், அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் முதலிய சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளை மட்டும் கலெக்டரிடத்தில் விட்டுவிட்டு மற்றப்படி "ருடீன்" வேலைகளையும் மற்ற வேலைகளையும் இப்போது புதிதாக நியமிக்கப்படுகிற டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீசரிடம் ஒப்படைத்தால் கலெக்டருடைய வேலை குறையும், மற்ற வேலைகள் துரிதமாக நடக்கும் என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. ஆகையால் 9 ஜில்லாக்களில்—செங்கல்பட்டு, நீலகிரி தவிர மற்ற 9 ஜில்லாக்களில்—கலெக்டரோடு இன்னொரு டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீஸர் என்று நியமிப்பதாக உத்தேசம். நியமிப்பதற்கு உத்தரவு போட்டாகிவிட்டது சென்ற வருஷம் டிசெம்பரில். ஆனால் அம்மாதிரியாக நியமிக்கப்படுகிற கலெக்டருக்கு வேலைகளைக் கொடுப்பதை சட்டபூர்வமாகச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது—இதற்கு லெஜிஸ்லேஷன் வேண்டியிருக்கிறது. அதனால்தான் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக இந்தக் கூட்டத்திலேயே சட்டம் ஏற்படுத்தி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் இரண்டு அதிகாரிகளைப் போட்டால் வேலை இன்னும் கொஞ்சம் துரிதமாக—நன்றாக—நடக்கும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(Sri A. Govindasamy in the Chair.)

மூன்றாவதாக, நிலப் பிரச்னை இந்த அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிற நிலத்தை வழங்குவதில் தாமதம் இருக்கிறது, இன்னும் ஏராளமான நிலம் இருக்கிறது, அதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இது விஷயமாக சில புள்ளிவிவரங்களைச் சொன்னால் எந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் இதிலே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று தெரிய வரும். இப்போது நம்முடைய மாகாணத்தில் இம்மாதிரி—அதாவது அஸெஸ்ட் வேஸ்டும், அன்அஸெஸ்ட் வேஸ்டும், அதோடு வரி புறம்போக்கு, கால்வாய் புறம்போக்கு எல்லாம்—கொடுக்கக்கூடிய நிலம் 6,36,100 ஏக்கர்கள் இருக்கின்றது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சென்ற மாதக் கடைசி வரையில்—அதாவது 31–3–1959 வரையில்—2,00,546 ஏக்கர்கள் அஸைஸ்மெண்ட் ஆகியிருக்கிறது. யார் யாருக்கு எப்படி வழங்கப்பட்டது என்று இங்கே சொல்வது பிரயோசனமாக இருக்கும். இந்த நிலம் வழங்குவதில் வெகு நாளாக உபயோகித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் வேறு யாருக்காவது கொடுத்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைப்பற்றிய "பிரேக்-அப்" என்ன என்று சொன்னால் அங்கத்தினர்களுக்கு விஷயம் புரியும். சிவாயிஜமாதார்களுக்கு—அதாவது நிலத்திலே பல வருஷங்களாக இருந்து அதிலே அனுபவித்துக்கொண்டு சீர்திருத்திப் பயிரிட்டவர்களுக்கு சிவாயிஜமாதார் என்று சொல்வது—கொடுக்கப்பட்ட நிலம், 54,808 ஏக்கர்கள், இந்த

7th April 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

இரண்டு லட்சம் ஏக்கர்களில் 4-ல் ஒரு பங்கு சிவாயிஜமாதார்களுக்கே போயிருக்கிறது. நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு 70,144 ஏக்கர்கள் போயிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு 30,435 ஏக்கர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எக்ஸ்-சர்விஸ்மென்—அதாவது ராணுவத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு 11,180 ஏக்கர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இதிலிருந்து அரசாங்கம் நன்றாக இதைப் பரிசீலித்து ஏற்கெனவே நிலத்திலே பயிர் செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, அவர்களை நீக்காமல், அவர்களுக்கு பெருமளவில் கொடுத்திருக்கிறது என்று தெரியவரும். தாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் யார் உரியவர்கள், யாருக்குக் கொடுத்தால் நியாயம் என்பதையெல்லாம் நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு கொஞ்சம் நாள் ஆகிவிடுகிறது. அதனால்தான் தாமதம் ஆகிறதே தவிர வேறு காரணம் இல்லை. இதற்காக தனியாக சிப்பந்திகள்—தாசில்தார், டெபுடி தாசில்தார், இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம்—ஏற்படுத்தி நிலம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. சேலம் ஜில்லாவிலே ஆத்தூர் தாலூகாவில் மாத்திரம் சுமார் 30,000 ஏக்கர்கள் நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அதிலே அதிகப்படியான பிரயத்தினம் எடுத்துக்கொண்டு "ரிஸெர்வ்ட்" என்பதை மாற்றி எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அதில் எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்கவில்லை. கொடுத்திருந்தும், பெற்றவர்கள் நல்ல முறையில் பயிர் செய்து அவர்களும் பயன் அடையவில்லை, அரசாங்கத்திற்கும் பலன் ஏற்படவில்லை.

(Mr. Speaker in the Chair.)

எனவே, இம்மாதிரியான இடங்களில் மக்கள் தாங்களாகவே ஒன்று சேர்ந்து கூட்டுறவு முறையில் பயிர்த் தொழிலை நடத்த ஆரம்பித்தால் அவர்களுக்கு அனேக சலுகைகளும் சௌகரியங்களும் கிடைக்கும். எங்கெல்லாம் மக்கள் தாங்களாகவே ஒன்று சேர்ந்து அவ்வாறு கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய முன்வருகிறார்களோ, அங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஆதரவு அளிக்கும். அவர்களும் இந்தத் தொழிலை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் பழைய காலத்தில் ரொம்பச் செல்வாக்குடையவர்களாக இருந்தார்கள். மேலும் அவர்கள் அப்போது பணம் உடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அப்போது, கிராம உத்தியோகஸ்தராக இருப்பது, எம்.எல்.ஏ. எம்.பி.-யாக இருப்பதை விட சிலாக்கியம் என்று மக்கள் நினைத்தார்கள். ஏனென்றால், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அந்தக் காலத்தில் அவ்வளவு கௌரவம் இருந்தது. டெபுடி கலெக்டர், தாசில்தார் முதலியவர்களிடம் செல்லும்போது அவர்கள் எப்படி இருந்தாலும், கிராமங்களில் இருக்கும் வரையில் அவர்களுக்கு நல்ல கௌரவம் இருந்தது. கிராமங்களில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடன் தலையாரி, தோட்டி முதலியவர்கள் வருவார்கள், மக்கள் எல்லோரும் அவர்கள் முன் கைகட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு அந்தக் காலத்தில் அவ்வளவு செல்வாக்கு இருந்தது. அப்போது அவர்களுக்கு சம்பளத்தைப் பற்றி அக்கறை இல்லை. அப்போது அவர்கள் கௌரவத்திற்காக அந்த உத்தியோகத்தில் இருந்தார்கள். அப்படி இருந்தால்தான் கிராமத்தில் அவர்கள் தங்கள் செல்வாக்கை உபயோகிக்க முடியும். அவர்கள் தாசில்தார், டெபுடி கலெக்டர் முதலியவர்களிடம் செல்லும்போது மாத்திரம்தான் கொஞ்சம் கையைக் கட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். எனக்குத் தெரியும்; ஐந்து லட்ச ரூபாய் பத்து லட்ச ரூபாய் பணம் உடையவர்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தாலூகா ஆபீசுக்குப் போகும் போதுதான் ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கும். ஏனென்றால், இப்போ, தாவது தாலூகா ஆபீசில் பெஞ்சு, நாற்காலி முதலியவை இருக்கும். அந்தக் காலத்தில் அவர்கள் தாலூகா ஆபீசில் நின்று கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும். அக்காலத்தில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தவர்களின் குடும்பங்கள் க்ஷீணதசை அடைந்து இப்போது ஏழ்மை நிலைக்கு வந்திருக்கின்றன. இப்போது சிலர் வருமானத்திற்காகவே இத்தொழிலில் இருக்கிறார்கள். இந்த உத்தியோகத்துடன், தங்களுக்கு இருக்கும் நில

[Sri M. A. Manickavelu] [7th April 1960

புலன்களையும் பார்த்துக்கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இப்போது பார்ட் டைம் உத்தியோகஸ்தர்களாகவே இருப்பதால் அவர்கள் வேறு வேலை பார்க்கலாம், காண்ட்ராக்ட்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். சிலர் அந்த வகையில் தங்கள் வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் மற்ற வகையிலும் தங்கள் வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நாம் பேச வேண்டாம். இது எல்லாப் பகுதிகளிலும் இருக்கிறது. பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் கூட இவ்வாறு செய்கிறார்கள். இதெல்லாம் அந்த அந்த உத்தியோகஸ்தர்களின் காரக்டரை, ஷீலத்தை, பொறுத்தது. அவர்களுடைய கிரக சாரம் எப்படி இருக்கிறதோ, அவர்களுடைய நட்சத்திரம் எப்படி இருக்கிறதோ அந்தப்படி ஏதோ செய்கிறார்கள்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : வில்லேஜ் ஆபீசர்ஸ் காண்ட்ராக்ட்கள் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டிருப்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அவர்கள் அனுமதி வாங்கிக் கொண்டு காண்ட்ராக்ட எடுக்கலாம். அவர்கள் காண்ட்ராக்ட் எடுத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதி வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை : கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நான் முன்பு கூறிய முறையில் நியமிக்கப்பட்டு இயங்கி வந்தது அந்தக் காலத்திற்கு ஒத்ததாக இருந்தது. இப்போது அதை மாற்றியமைத்து அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாகவே ஆக்கி அதற்குத் தகுந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும், அவ்வாறு செய்வதுதான் நல்லது என்று உத்தேசித்து இந்த முறையை மாற்றியமைப்பதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டோம். இந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்தோம். ஆனால் அந்த முடிவை அமுலுக்குக் கொண்டுவரக் கூடிய தருணத்தில் இதை என் கொஞ்ச காலத்திற்குத் தள்ளிவைக்கக் கூடாது என்று தோன்றியது. ஏனென்றால் இப்போது ஏற்கெனவே அனேக மாறுதல்கள் வருகின்றன. நயா பைசா முறை வந்திருக்கிறது. மெட்ரிக் அளவு முறை வருகிறது. நிலச் சீர் திருத்தம் வருகிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, கிராமங்களில் பழைய விஷயங்கள் தெரிந்தவர்கள் இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களாக இருப்பது நல்லது என்று தோன்றுகிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமனம் சம்பந்தமாக மாறுதல் எதுவும் செய்வதற்கு இது சரியான சந்தர்ப்பம் இல்லை, படிப்படியாக மாறுதல்களைச் செய்யலாம் என்ற நோக்கத்துடன்தான் பிரஸ்தாப முடிவு அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படாமல் தள்ளிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜமீன் ஒழிப்பு சம்பந்தப்பட்ட வரையில், ஜமீன்தார்களுக்கு கொடுக்கப்படும் நஷ்டயீட்டைப் பற்றி பேசினார்கள். நஷ்டயீடு சீக்கிரம் கொடுக்கப்படுகிறதில்லை என்று சொன்னார்கள். சட்டப் பிரகாரம் என்னென்ன செய்யலாமோ அவைகளைச் செய்யலாம். அந்த அந்த இடத்தில் மனுப்போட்டு நஷ்ட ஈட்டை வாங்கிக் கொள்ளலாம். நஷ்டயீடு கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம், சம்பந்தப்படாதவர்கள் தங்களுக்கு உரிமை இருப்பதாக மனுப் போட்டுவிடுகிறார்கள். எனவே எல்லா மனுக்களையும் பரிசீலனை செய்து யாருக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சட்டப் பிரகாரம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. மேலும் முன்பு இந்த விவகாரங்களை கவனிப்பதற்கு தனி ட்ரிப்யூனல் இருந்தது. இப்போது, இவைகளை ஜில்லாக் கோர்ட்டுகளே கவனிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இப்போது, சில புள்ளி விவரங்களைத் தெரிவிக்கிறேன். இந்த மாநிலத்தில் ஜமீன் எஸ்டேட்டுகள் மொத்தம் 4,266. அவைகளில் 4,245 எஸ்டேட்டுகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு விட்டது. எனவே பாக்கி இருப்பது 21தான். 'கோர்ட் ஸ்டே' போன்றவை காரணமாக இதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது, 1949-ம் வருஷம்

7th April 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

டிசம்பர் மாதம் வரையில் அரசாங்கம் அட்வான்ஸ் காம்பென்ஸேஷனாகவும் பைனல் காம்பென்ஷனாகவுமாக மொத்தம் 3.83 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டிய பணம் மொத்தம் தோராயமாக 484 லட்ச ரூபாய். அதில் இண்டெரிம் பேமெண்டாக அதாவது வருஷாவருஷம், அப்போதைக்கப்போது கொடுப்பது—சென்ற வருஷம் வரையில் கொடுத்திருப்பது 1.24 லட்ச ரூபாய். இந்த பட்ஜெட்டில் இதற்காக 92 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அட்வான்ஸ் காம்பென்ஸேஷனுக்காக 70 லட்ச ரூபாயும் இண்டெரிம் பேமெண்டுக்காக 22 லட்ச ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எஸ்டேட்டுகளிலிருந்து வந்த வருமானம் சென்ற காலத்தில் மொத்தம் 764 லட்ச ரூபாய். இதற்காக நாம் செலவுசெய்தது 7.08 கோடி ரூபாய். நமக்கு மிச்சமாகவே, ஸர்ப்ளஸாகவே, 56 லட்ச ரூபாய் வந்திருக்கிறது. எனவே நாம் அதிகமாக பணம் கொடுத்து விட்டோம் என்று சொல்வதற்கில்லை. எவ்வளவோ செலவு செய்தும் நமக்கு இவ்வளவு பணம் ஸர்ப்ளஸாக வந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, லஞ்ச ஊழல் சம்பந்தமாகப் பேசினார்கள். நான் ஏற்கெனவே சொன்னது போல லஞ்சக் குற்றங்கள் பரவலாக இருக்கின்றன அவை ஒரு இலாகாவில்தான் இருக்கின்றன என்று சொல்லமுடியாது, அவை எல்லா இலாக்காக்களிலும் இருக்கின்றன. எந்தெந்த இலாக்காக்களில் லஞ்சம் வாங்குவதற்கு வசதிகள் அதிகமோ அந்த அந்த இலாக்காக்களில் அந்தக் குற்றங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. மனிதர்கள் discretion இப்படி அப்படித் திரும்பக் கூடிய நிலையில் இருந்தார்களேயானால், பணம் கொடுத்தால் ஒரு பக்கத்தில் திரும்புவார்கள், இல்லாவிட்டால் வேறொரு பக்கம் திரும்புவார்கள். லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு இயந்திரம் வைத்திருக்கிறது. ட்ரிப்யூனல் பார் டிஸிப்லினரி ப்ரொஸிடிங்ஸ் என்ற அமைப்பு இருக்கிறது. மேலும் குற்றங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு ப்ராஞ் என்ற பிரிவை வைத்திருக்கிறோம். குற்றவாளியைப் பிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க ஏது இருந்தால் குற்றவாளிகளைப் பிடித்து விசாரித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்தப் பிரிவு பயன்படுகிறது. குற்றம் செய்பவர்கள் மீது டிபார்ட்மெண்டல் ஆக்ஷனும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றப்படி சில விவகாரங்களை ட்ரிப்யூனலுக்கும் அனுப்புகிறோம். எனவே லஞ்சக் குற்றங்களைத் தடுப்பதற்கும் ஒழிப்பதற்கும் முயற்சி செய்து வருகிறோம். இருந்தாலும் லஞ்சக் குற்றங்கள் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. இவைகளை பூராவும் ஒழிக்க வேண்டுமானால், மனிதர்களின் ஸ்டாண்டர்ட் காரெக்டர் உயர வேண்டும். அகப்பட்டுக் கொள்பவர்களை தண்டிக்கலாம், அகப்படாதவர்களை எப்படி தண்டிக்க முடியும் ? ஒருவர் அகப்படுகிறார் என்றால், 20–30 பேர்கள் அகப்படுவதில்லை. கெட்டிக்காரர்கள் அகப்படமாட்டார்கள். இந்த விஷயத்திலும் முட்டாள்கள்தான் அகப்பட்டுக் கொள்வார்கள் மக்களின் ஸ்டாண்டர்ட் நன்றாக இருக்கும் சில நாடுகளில் லஞ்சக் குற்றங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன. மக்களின் ஸ்டாண்டர்ட் நன்றாக இல்லாத நாடுகளில் லஞ்சக் குற்றங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. எனவே மக்களின் காரெக்டர், ஷீலம் கொஞ்சம், கொஞ்சமாக உயர்ந்தால் தான் லஞ்சக் குற்றங்கள் மறையும். கூடுமான வரையில் மக்கள் இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சம் மாறிக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். உத்தியோகஸ்தர்களும் ஓரளவுக்கு மாறிக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஏதோ பிடித்துக் கொள்ளுவார்கள் என்ற பயம் வந்திருக்கிறது. அடிக்கடி பொது இடங்களில் எல்லாம் இந்த லஞ்ச ஊழலைப் பற்றிக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். நாமும் ஏன் நல்லவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்ற மனப்பான்மை இப்போது வளர்ந்து வருகிறது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வளரும். உடனடியாக பூரா நன்மையையும் எதிர்பார்க்க முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

10 a.m.

ஜில்லாவைப் பிரிக்கும் விஷயமாகவும், ஆர்.டி.ஓ., தாசில்தார் ஆகியோருக்கும் ஜீப் கொடுப்பது பற்றியும் சொன்னார்கள். இப்போது நம் மாகாணத்திலே உள்ள 13 ஜில்லாக்களில் 41 டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. 41 டிவிஷனிலும் ஒவ்வொரு ஆர்.டி.ஓ-வுக்கும் ஜீப் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே ஒவ்வொரு வருஷமும் 10 ஜீப் வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டு

[Sri M. A. Manickavelu] [7th April 1960

மென்ற முறையிலே திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு 10 ஜீப்புகள் வருஷாவருஷம் வாங்குவதன் காரணமாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பழைய ஜீப்புகள் போய்விடும். புதிதாக ஜீப் கொடுக்கும் முறையில் 1958–ல் அரசாங்கம் 10 ஜீப்புகள் வாங்கிற்று. டிசம்பர் மாதத்தில் 5 ஜீப்புகள் வாங்கிற்று. அதிகமாக வாங்கிக்கொண்டு போகும்போது பழசாக இருப்பவை போய்விடுகின்றன. எல்லோருக்கும் நல்ல ஜீப் கொடுக்க வழியில்லை. ஒவ்வொரு ஆர்.டி.ஓ.-வுக்கு ஒரு ஜீப் கொடுக்கவேண்டு மென்பதும், வருஷத்திற்கு 10 ஜீப்புகள் வாங்க வேண்டுமென்பதும் திட்டம். தாசில்தார்கூட ஆர்.டி.ஓ-வுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஜீப்பை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். தாசில்தார் அளவுக்குக்கூட ஜீப் வேண்டு மென்ருல் இப்போது முடியாது. பிறகுதான் அதுபற்றி யோசிக்கவேண்டும்

கலெக்டருக்குக் கீழ்உள்ள அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், எல்லாவற்றுக்கும் கலெக்டரையே எதிர்பார்த்தால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறதென்றும் சொன்ஞர்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கீழ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் அதிகாரம் கொடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிரேம். உதாரணமாக, தீ விபத்தால் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு தாசில்தார் 250 ரூபாய் வரை சகாயம் செய்யலாம். ஆர்.டி.ஓ. 1,000 ரூபாய் வரையிலும், கலெக்டர் 2,500 ரூபாய் வரையிலும், போர்டு 5,000 ரூபாய் வ்ரையிலும் செலவு செய்ய அதிகாரம் இருக்கிறது. இதெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டியதில்லை. இந்த அளவு வரை அவர்களே செலவு செய்யலாம் என்று அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிரேம். மற்ற விஷயங்களிலும் கீழ் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ரோடுகளின் அவசியத்தைப்பற்றிச் சொன்ஞர்கள். ரோடு இருந்தால் தான் கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் தங்கள் சரக்குகளைச் சந்தைக்குக் கொண்டு போகவும், தாங்கள் வெளியூருக்குப் போகவும் வசதியாக இருக்கும். ரோடு விஷயத்தில் முன்னை விட இப்போது நாம் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிரேம். எப்படி மின்சார விஸ்தரிப்பில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிரேமோ அதே போல் ரோடு விஷயத்திலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிரேம். மின்சாரத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற பெருமையை நான் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது, கனம் ராமையா நண்பருக்குத்தான் அதில் பெருமை இருக்கிறது. இந்தியாவில் மற்ற மாகாணங்களைவிட நம்முடைய மாகாணத்தில்தான் மின்சார விஸ்தரிப்பில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 9,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சில மாதங்களில் 10,000 கிராமங்களில் மின்சார வசதி செய்யக்கூடும் என்ற அளவில் எண்ணிக்கை உயர்ந்து விடும். ரோடு விஷயத்திலும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அதிகமான அளவில் ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. நம் மாகாணத்தில் ஸ்டேட் ஹைவேஸ் ரோடுகள் ·1091 மைல்கள், மேஜர் டிஸ்ட்ரிக் ரோடு 1,266 மைல்கள், மற்ற டிஸ்டிரிக் ரோடு 4,537 மைல்கள், கிராம ரோடுகள் 9,144 மைல்கள். இப்போது அரசாங்கத்தின் நோக்கம் என்னவென்ருல் 500 ஜனத்தொகை உள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திலிருந்தும் அடுத்த ஒரு பெரிய நகரத்திற்கோ, டவுனுக்கோ, சந்தை இருக்கும் இடத்திற்கோ ஒரு ரோடு இருக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை இருக்கிறது. இப்போது 500 ஜனத்தொகை உள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை நிறைவேறிவிட்டது. அதே போல் இந்தக் கொள்கையும் நிறைவேறிவிடும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிப் பார்த்தால் இன்னும் 5,000 மைல்களுக்கு ரோடு போட வேண்டும். இம்மாதிரி 500 ஜனத் தொகை உள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ரோடு போட வேண்டுமென்ற திட்டத்தில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1,700 மைல்களுக்கு ரோடு போடுவதாக உத்தேசம். அதன்படி போட்டுக்கொண்டு வருகிரேம். இந்தத் திட்ட காலத்தில் 74 மைல் ப்ளாக் டாப் பண்ணுவதாக இருக்கிரேம். 708 மைல் மெடல் போடுவதாகவும், 35 மேஜர், 133 மைனர் வாராவதி கல்வெட் போடுவதாகவும் இருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் நிறைவேறிஞல் சீக்கிரத்தில் இந்த ரோடு

7th April 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

வசதி இன்னும் அதிகமாக ஏற்படும். இந்த ரோடு விஷயமாக இன்ஞென்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது " வில்லேஜ் ரோடு டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம் " என்று அகில இந்திய ரீதியில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்கீம்படி கிராம ரோடுகளை நல்லபடியாகப் போட்டு கிராமங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டார்கள். அந்தத் திட்டப் பிரகாரம் நமக்கு 6 லட்சம் ரூபாய் மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. பாதிப் பணத்தை அவர்கள் கொடுக்கிருர்கள். மீதிப் பணத்தை மாகாண அரசாங்கமோ, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களோ அல்லது அதனுல் பயன் அடைபவர்களோ கொடுத்து அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. முதலில் திட்டம் வந்தபோது மூன்றில் ஒரு பங்குதான் மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்தது. இப்போதுதான் பாதியாக்கிஞர்கள். அந்தவகையில் நாம் இப்போது ரோடு போட ஆரம்பித்தால் கிராமங்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக ரோடு போட முடியும். அப்போது இந்தக் குறை தீர்ந்துவிடுமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பஞ்சம் விஷயமாகச் சொன்ஞர்கள். உடனடியாக அதற்குப் பரிகாரம் தேடிஞல்தான் பிரயோஜனமென்றும், ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் தாமதப்படுத்திக் கொடுத்தால் பிரயோஜனம் இல்லையென்றும் சொன்ஞர்கள். அது வாஸ்தவந்தான். உடனடியாக பரிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுதான் வருகிறது. அப்படி தாமதம் ஏற்படுவதாகத் தெரியவில்லை. சில புள்ளி விவரங்களைச் சொன்ஞல் தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டால் உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க கலெக்டருக்கே அதிகாரம் இருக்கிறது. பஞ்ச நிவாரண வேலைக்கு உத்தரவு கொடுத்துவிட்டு பிற்பாடு " கன்பர்ம் " பண்ண அரசாங்கத்துக்கு வரலாம். அநேக ஜில்லாக்களில் கலெக்டர்கள் இந்தப் பஞ்ச நிவாரண வேலையை எடுத்துக்கொண்டு பிற்பாடு அரசாங்கத்திடம் பணத்திற்கு வந்திருக்கிருர்கள். அரசாங்கம் அந்த நிலைமையில் எந்த ஒரு இடத்திலும் பணம் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. இந்தப் பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் 10 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. அங்கு பருவ மழை சரியாக இல்லாததால், அங்கு நிலைமை மோசமாக இருந்ததென்று 10 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கப் பட்டது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் திருவண்ணுமலை, போளூர் பகுதிகளில் ரோடு போடவும், குடி தண்ணீருக்காகக் கிணற்றை ஆழப்படுத்தவும், ஏரிகளை மராமத்து செய்யவும் ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. தென்ஞற்காடு ஜில்லாவுக்கு இரண்டே முக்கால் லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப் பட்டது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் கிணற்றை ஆழப்படுத்துவதற்காக 2,26,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. தாராபுரம், பல்லடம், ஈரோடு ஆகிய பகுதிகளில் குடி தண்ணீர்க் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. அங்கு கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக அந்தப் பணம் கொடுக்கப்பட்டது. சேலம் ஜில்லா வைப்பற்றி ஒரு அங்கத்தினர் ஆவேசமாகச் சொன்ஞர்கள். அங்கு கிணறுகளை ஆழப்படுத்த 3,32,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் சங்கரன் கோயில், ராதாபுரம் ஆகிய பகுதிகளில் பஞ்சநிலைமை இருப்பதால் அங்கு வரி வஜா கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கலெக்டரேவரி வஜா கொடுக்க உத்தரவிடலாம். புஞ்சை நிலங்களுக்கு வஜா கொடுப்பதற்குத்தான் இங்கு வரவேண்டும். நஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி வஜா கொடுக்க, அங்கு இருக்கும் நிலைமைக்கு ஏற்ப கலெக்டரே கொடுக்கலாம். தென்ஞற்காடு ஜில்லாவில் செஞ்சி போன்ற இடங்களில் அவ்வப்போது கொடுக்க ஏற்பாடு இருக்கிறது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்ருல், (ஸ்ரீ வ. கோவிந்தசாமி : கள்ளக்குரிச்சி) தென்ஞற்காடு என்று சொல்லும் போது, கள்ளக்குரிச்சி, செஞ்சி, திண்டிவனத்தில் ஒரு பகுதி இப்படியாக இருக்கிறதோ அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் பார்த்துச் செய்கிருர்கள். அப்படி ஏதாவது விட்டுப்போஞலுங்கூட, கனம் அங்கத்தினர்கள் விட்டுவிடுவதில்லை. இங்கே சொல்லி ஞாபகப்படுத்துகிருர்கள். அதன்மேல் நாமும் கலெக்டருக்கு எழுதுகிரேம். அப்பொழுது அவரும் அதைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிருர்கள்.

இவைதான் முக்கியமான பெரிய பிரச்னைகள். இன்னும் 20 நிமிஷங்கள் இருக்கின்றன. தனித் தனியாகச் சொன்னவற்றிக்கு ஒவ்வொன்ருக பதில் சொல்லிக்கொண்டு எங்கே போய் நிற்குமோ அதுவரை போகிறேன்,

[Sri M. A. Manickavelu] [7th April 1960

முதலிலே, சர்வே விஷயமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஒரு தாலூகாவுக்கு ஒரு சர்வேயர் போதாது, பாரம்கள் இல்லை, போளூர் தாலூகாபீசிலே மின்சார விளக்கு போடவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. மின்சார விளக்கு போடும் விஷயம் **phased programme** ஆக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. அரசாங்கக் கட்டிடங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் மின்சார விளக்கு போடத்தான்வேண்டும். அதை ஒவ்வொரு வருஷமும் இத்தனை கட்டிடங்களுக்குப் போடவேண்டுமென்ற முறையில் திட்டமிட்டு வேலை செய்து கொண்டு வருகிறோம். ஆனால், இதிலே என்ன ஆச்சரியம் என்றால், போளூரில் நடுவில் இருக்கும் இரு கட்டிடத்திற்கு மின்சார விளக்கு போடாமல், சில கெஜ தூரத்திற்குள் இரு பக்கங்களிலும் உள்ள இரு அரசாங்கக் கட்டிடங்களுக்கும் மின்சார விளக்குகள் போட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார். "**Administration is wooden**" என்று சொல்வதுண்டு. மரக்கட்டைபோல் நிர்வாகம் இயங்குவதற்கு இது ஒரு அத்தாட்சியாக இருக்கலாம். பக்கத்தில் பக்கத்தில் மின்சார விளக்குகள் போட்டுவிட்டு, நடுவில் இருக்கும் ஒரு கட்டிடத்திற்கு மின்சார விளக்கு போடாமல் இருக்கவேண்டியதில்லை. **phased programme** காக காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. இதற்குப் பணம் ஜாஸ்தி செலவாகாது. பக்கத்திலே லைன் இழுக்கக்கூடிய விதத்திலே சரியாக பின் பாயிண்ட் செய்யவில்லை போல் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கூட இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். எப்படியென்றால், இப்பொழுதுதான் அவர் எடுத்துச் சொன்னார். மூன்று வருஷமாகச் சொல்லவில்லை. இது ஏதோ தவறிப்போய்விட்டது. யாரையும் குற்றம் சொல்வதற்கில்லை. இதில் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று சொல்கிறேன். மற்ற அரசாங்க அலுவலகங்களுக்கு மின்சார விளக்குப் போடுவதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதன்படி செய்கிறோம். மாகாணம் பூராவும் ஒரே தடவையில் செய்யவேண்டுமென்றால், ஒரே வருஷத்தில் பணம் ஒதுக்கிச் செய்ய முடியாது.

சர்வே டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கிறவர்களை ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டிலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சீனியாரிடி பிரகாரம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை, அதனால் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்த விஷயம் அரசாங்கத்தின் பார்வைக்கு வந்தது. அதிலே என்ன கஷ்டம் என்றால், சர்வேயிலே இருக்கிறவர்கள் ரெவினியூவிலே வருவதற்குச் சில யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்கவேண்டும். அதாவது க்வாலிபிகேஷன்கள் இருக்கவேண்டும். அது இல்லாவிட்டால் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. ஆகையால், சீனியராக இருக்கிறவர்களைவிட்டு ஜூனியர்களையும் எடுத்துக்கொள்ளும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. இருந்தாலும், அந்தக் கஷ்டத்தை ஓரளவு நிவர்த்திப்பதற்கு வேறு எந்த விதமாகவாவது ஏற்பாடு செய்யலாமா என்று கோர்டார் பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். கோர்டார் பரிசீலனைக்குப் பிறகு அதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் தேடலாமா என்று அப்பொழுது பார்க்கலாம்.

மணிமுத்தாறு, பாபநாசம் விஷயமாகச் சொல்லப்பட்டது. உடனடியாக அதிக அளவிலே வரி பெனல்டி போட்டால் மக்களை அதிகமாகப் பாதிக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அதிலே ஒன்று நாம் கவனத்தில், வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பாபநாசம் ரிசர்வாயர் மின்சாரத்திற்காகவே முக்கியமாக ஏற்பட்டது. **It is primarily intended for electricity** சில இடங்களில் நீர்ப்பாசனத்திற்காக மாத்திரம் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பவானித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அது பருத்தி போன்ற புஞ்சைப் பயிர்களுக்காகவே முக்கியமாக ஏற்பட்டது. **It is primarily intended for dry cultivation** அவ்விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாபநாசத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய தண்ணீர் குறையாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தண்ணீர்விடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதோடு, ஏற்கெனவேயிருக்கும் ஆயக்கட்டுகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படாதமுறையிலும் தண்ணீர் விடவேண்டும். ஏற்கெனவே ஆயக்கட்டில் இருக்கிறவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்தபிறகுதான் **Unauthorised cultivation**

7th April 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

என்று சொல்லக்கூடிய, இஷ்டப் பிரகாரம் பயிர் பண்ணுகிறார்களே அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் ஏராளமானவர்கள் துராக்கிருதமாகப் பயிர் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். "ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்குத்தான் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும், துராக்கிருதமாகப் பயிர் செய்தால் தண்ணீர் கொடுக்க முடியாது, ஆகவே துராக்கிருதமாகப் பயிர் செய்து தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்டால் கொடுக்க முடியாது" என்று டாம் டாம் மூலமாகத் தெரிவித்தாலும் துராக்கிருதமாகப் பயிர் பண்ணுகிறார்கள். "தொண்டைக் கதிர்வந்து விட்டது, தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் காய்ந்துவிடும், உணவு உற்பத்தி பண்ண வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள், ஆனால், தண்ணீர் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்களே" என்று சொல்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி செய்யச் சொன்னது வாஸ்தவந்தான். இருந்தாலும், ஏற்கெனவே சட்டப் பிரகாரம் யாருக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்காத நிலைமை ஏற்பட்டால், எங்கள் மேல் "சூட்" போடலாம். அந்த நிலைமையைக் காப்பாற்றுவதற்காக அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்தது போக மிச்சம் இருந்தால் எப்பொழுதும் கொடுக்கத் தயார். மேலும், மின்சாரம் உற்பத்தி பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று திட்டம் இருந்தாலும், அதைக்கூட ஓரளவு பாதித்தாலும் பரவாயில்லை என்று தண்ணீர் எந்த எந்த சந்தர்ப்பங்களில் அவசியமாக இருக்கிறதோ அந்த சந்தர்ப்பங்களில் தண்ணீர் விடப்பட்டுத்தான் வருகிறது. இதில் ஒரு முடிவு காண வேண்டும். இஷ்டப்பிரகாரம் விட்டுக்கொண்டே போனால் போய்க் கொண்டே இருக்கும். "அன் ஆதரைஸ்டு கல்டிவேஷன்" விஷயத்தில் ஓரளவு முடிவு கட்ட வேண்டும். புஞ்சை நிலத்திற்குப் பக்கத்தில் வாய்க்காலில் தண்ணீர் செல்லும்போது, அங்கே நஞ்சைப் பயிர் "செய்தால் தான் பிரயோஜனமாக இருக்கும். முதலில் அம்மாதிரி நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டு, அதை ரெகுலரைஸ் பண்ணவேண்டியது. **see page affected, water affected** விஷயங்களில் உடனடியாக முடிவு செய்யப்பட வேண்டும். மேலும், நார்மல் வருஷத்தில் என்ன நிலைமையோ அதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு முடிவு செய்யவேண்டும். ஏராளமாக மழை பெய்திருந்தால், அந்த வருஷத்தைக் கணக்கெடுத்துக்கொண்டு, உடனே முடிவு செய்துவிடக்கூடாது. நார்மல், வருஷத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கக் கூடிய சராசரியைக் கணக்கிட்டு நிர்ணயித்து ரெகுலரைஸ் செய்துவிட்டால் இம்மாதிரி அடிக்கடி "பெனல்டி" போடவேண்டிய தொந்தரவு இருக்காது. இது சம்பந்தமாக கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னால், மராமத்து அமைச்சரும், நானும், உத்தியோகஸ்தர்களும், கலெக்டர்களும், எம்.எல்.ஏ.க்களும், ரயத்துக்களும் கூடி யோசனை செய்தபோது, இதற்கு ஒரு வழி சொன்னோம். அதற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து இப்பொழுது ஒரு முடிவு எடுக்கிற தருணத்தில் இருக்கிறது. அதற்குள்ளே இப்பொழுது ஏதோ இதை வசூல் பண்ணுவதிலே கஷ்டம், கெடுபிடி நடக்கிறது என்று எண்ணுகிறார்கள். மூன்று வருஷங்களுக்கும் சேர்ந்தார்போல் வசூல் செய்வது கடினம்தான். கொடுப்பவர்களுக்கும் கஷ்டம்தான். அதைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வசூல் செய்வதற்கு, நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை உத்தியோகஸ்தர்களை அனுசரித்து அதற்குச் செய்யலாம். பெனல்டி போடுவதுகூட முன்னாலே பத்து மடங்கு, பதினைந்து மடங்கு என்று இருந்ததை குறைத்து, இரண்டு மூன்று மடங்கு போடலாம் என்று அதற்கும் கூடிய சீக்கிரத்திலே அதற்கு வேண்டிய உத்தரவு போடப்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

துராக்கிருதமாக நிலத்திலே பிரவேசிக்கிறார்களே, அவர்களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்றால் சாமான்ய காரியமாக இல்லை. சட்டபூர்வமாக அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும். நான்கு மாதம், ஆறு மாதம் நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும். அதற்குள் ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் ஆய்விடுகிறது. துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆனால், அதை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அதற்கு ஒரு சட்டபூர்வமாகச் செய்யவேண்டுமென்று அதற்குவேண்டிய லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டுவர ஏற்பாடாகிக் கொண்டுவருகிறது.

லாண்டு அக்விஸிஷன் விஷயத்திலும் இன்னும் கொஞ்சம் துரிதமாக நடக்க வேண்டும். இப்பொழுதிருக்கும் சட்டப் பிரகாரமே நிலத்திலே பிரவேசிப்பது அவசியமென்று கருதினால், நிலத்திலே பிரவேசிக்கலாம். பிற்பாடு மற்ற சடங்குகள் நடந்தாலுங்கூட, உடனடியாக நிலத்திலே பிரவேசிக்க இப்போதே சட்டபூர்வமாக அதிகாரம் இருக்கிறது. அம்மாதிரி அவசியமாக இருக்கும் இடங்களில் அம்மாதிரி செய்யப்பட்டுதான் வருகிறது.

ரெவினியூ டிபார்ட்மென்டிலே ப்ரொமோஷனைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர், க்ளார்க், இவர்களிலிருந்து டெபுடி தாசில்தார் பதவிக்கும், டெபுடி தாசில்தார் பதவியிலிருந்து தாசில்தார் பதவிக்கும், தாசில்தாரிலிருந்து டெபுடி கலெக்டருக்கும் ப்ரொமோஷன் கொடுக்கக்கூடிய திலே சரிவர நடப்பதில்லை, அந்தந்த கட்டத்திலே நியாயம் ஒரு பக்கம் இருக்கும், வேறு சலுகையெல்லாம் காட்டுவது இன்னொரு புறம் இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனாலேதான் இப்பொழுது ஒரு லிஸ்டம் இருக்கிறது. அதாவது போர்டார் இம்மாதிரி இவர்தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார் என்றாலும், அதற்குமேல் அப்பீல் இருக்கிறது. சரியாக அவர்கள் எடுக்கவில்லையென்றால், டெபுடி தாசில்தாரோ தாசில்தாரோ மற்றவர்களோ கவர்ன்மெண்டுக்கு அப்பீல் பண்ணலாம். அப்பீல் பண்ணும்போது, முதலிலே எழுதிவைத்தபடிதான் நடக்குமென்று சொல்லலாம். இருந்தாலும், இதெல்லாம் அனேகமாக அவரவர்களுடைய வேலையின் தரத்தைப் பொறுத்து, இத்தகைய மேல் உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. பர்ஸனல் பைல் இருக்கிறது. பல வருஷங்களில் அவரவர்கள் வேலை செய்த தரம் அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். அதுவும் பர்ஸனல் பைலில் வேண்டாத அதிகாரியாக இருந்தால், அவர் விரோதமாக எழுதிவிடலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இது ஒரு வருஷத்தைப் பற்றிய ரிகார்டு அல்ல. பல வருஷங்களுக்கு ரிகார்டு இருக்கிறது. எல்லா வருஷத்திய ரிபோர்ட்டையும் பார்த்தால் ஒரு வருஷத்தில் தப்பாக எழுதியிருந்தால்கூட தெரிந்துவிடும். சராசரியாக பார்த்தால் அந்த உத்தியோகஸ்தர் திறமைசாலியா, யோக்கியமா என்பது தெரிந்துவிடும். பத்து, பதினைந்து வருஷ ரிகார்டைப் பார்த்துத்தான் முடிவு செய்யப்படுகிறது. ஏதோ கீழே இருப்பவர் எழுதி வைத்துவிட்டார் என்பதற்காக ஒன்றும் முடிவு செய்துவிடுவது கிடையாது. கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஒன்றும் கையெழுத்துப் போடுவதில்லை. எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்துதான் முடிவு செய்யப்படுகிறது. முன் காலத்தில் வேண்டுமானால் அம்மாதிரி நடந்திருக்கலாம். முன்காலத்தில் வேண்டுமானால் ஜில்லா போர்டிலே, தாலூகா போர்டிலே அம்மாதிரி நடந்திருக்கலாம். முன் காலத்தில் எனக்குத் தெரிந்தவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் 'பெரிய கையெழுத்தா, சிறிய கையெழுத்தா' எது போட வேண்டும்? என்று கேட்பார். சிறிய கையெழுத்து என்றால் 'இனிஷியல்' போடுவது. அவருக்கு வேறு ஒன்றும் தெரியாது. அம்மாதிரி இப்பொழுது ஒன்றும் நடப்பதில்லை. இப்பொழுது எல்லாவற்றையும் பார்த்து பரிசீலனை செய்துதான் நாங்கள் எழுதுகிறோம், முடிவு செய்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, ஏரி மராமத்து விஷயமாக இப்பொழுது அரசாங்கம் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. சாதாரணமாக 'மைனர் இரிகேஷன் டிபார்ட்மெண்டு' என்பதைத் தவிர, 'ஸ்பெஷல் மைனர் இரிகேஷன் டிபார்ட்மெண்டு' ஒன்று இப்பொழுது ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், இப்பொழுது நமது மாகாணத்திலே பெரிய ப்ராஜக்ட்களெல்லாம் முடித்தாய் விட்டது. வேறு பெரிய திட்டங்களுக்கு ஒன்றும் வசதி இல்லை. நம் மாகாணத்திலுள்ள பெரிய ஆறுகளிலெல்லாம் அணைகள் கட்டியாகிவிட்டது. ஆகவே, இப்பொழுது நாம் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்றால், ஒன்று 'இண்டென்ஸிவ் கல்டிவேஷன்' செய்ய வேண்டும். ஜப்பான் முறை, சைனா முறை என்று சொல்லுகிறார்களே அம்மாதிரி செய்ய வேண்டும். அதாவது, இருக்கும் நிலத்திலே நல்ல தீவிரமாக விவசாயம் செய்து உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் மற்றொன்று, ஏரி, குளம், குட்டை போன்றவைகளை மராமத்து செய்து அவைகள் மூலம் பாசன வசதி செய்துகொடுத்து, விவசாயத்தை

விஸ்தரிக்க வழி செய்ய வேண்டும். அதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் காவேரித் தண்ணீரை கடைசி சொட்டு வரையிலும் நாம் உபயோகப் படுத்துகிறோம். கோதாவரித் தண்ணீரில் ஏழு அல்லது எட்டு சத விகிதம்தான் அவர்கள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். மீதித் தண்ணீர் கடலில் போய்விழுகிறது. கிருஷ்ணாவை எடுத்துக் கொண்டால், 10 அல்லது 15 சத விகிதம் தண்ணீரை உபயோகிக்கிறார்கள். ஆனால், காவேரித் தண்ணீரை அநேகமாக நாம் 'செண்ட் பெர்செண்ட்' உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறோம். ஆகவே, ஏரி போன்ற சிறிய நீர்ப் பாசன வசதிகளை அதிகரிக்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் காளசமுத்திரம் ஏரியைப்பற்றிக் கவலைப்படுகிறார். ஆனால் எனக்கு மாகாணத்திலுள்ள எல்லா ஏரிகளையும்பற்றி கவலை. ஆங்காங்கே உள்ள 'பீடர் சேனல்' 'சப்ளை சேனல்' தூர்ந்து போயிருந்தால், மண்ணை வாரி மராமத்து செய்து பாசன வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் கவலை. முன்பெல்லாம் குடிமராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று இருந்தது. இப்பொழுது யாரும் குடி மராமத்து செய்வதில்லை. சட்டத்தைக்கூட திருத்தி அமைத்தோம். குடிமராமத்து செய்யாவிட்டால், அரசாங்கமே செய்து, பிறகு அவர்களிடமிருந்து பணத்தை வசூல் செய்வது என்று ஏற்படுத்தினோம். இப்பொழுது ஒரு படி கூட அதிகமாகப் போயிருக்கிறோம். அரசாங்கமே இப்பொழுது இம்மாதிரி வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டு செய்கிறது. காளசமுத்திரம் ஏரியைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கொஞ்சம் குறிப்பாக விஷயங்களை எழுதிக்கொடுத்தால், அதைப் பரிசீலனை செய்து, என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்யலாம். அப்படிச் செய்வதில் ஒன்றும் கஷ்டம் இருக்காது. (குறுக்கீடு.) இப்பொழுது நல்ல ஞாபகம் மனதிலே படிந்திருக்கும்பொழுது ஒரு தடவை எழுதிக்கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். முன்னே எழுதிக்கொடுத்திருந்தால் அது மொத்தத்திலே போயிருக்கும். நான்தான் பொதுவாகவே சொல்லியிருக்கிறேன். இம்மாதிரி ஏரிகளையெல்லாம் நல்ல சீர்திருத்தம் செய்து விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று திட்டம் அமைத்துக்கொண்டுதான் செய்து கொண்டு வருகிறோம். அங்கு ஒரு ரிஸர்வாயர் கட்டும் விஷயமும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஆகையினால், எங்கெங்கே இம்மாதிரி சிறிய அளவிலே செய்ய முடியுமோ அங்கெல்லாம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் தயார். ஏனென்றால் நமக்கு பெரிய அளவுக்கு ஒன்றும் செய்வதற்கு இப்பொழுது வழிவகை இல்லை. சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் அது 'பீஸிபிளாக' இருக்கவேண்டும். ஏதோ இங்கே அணை கட்டினால் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொல்லிவிட்டால் உடனே கட்டிவிட முடியாது. அதை என்ஜினியர் மற்ற உத்தியோகஸ்தர் எல்லோரும் பரிசீலனை செய்து அங்கே அணை கட்டினால் தண்ணீர் வருமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஏதோ கொஞ்சம் பள்ளம் இருந்தால் அங்கு தண்ணீர் வரும் என்று சொல்லிவிடமுடியாது. ஒரு இடத்திலே சொன்னார்கள் தண்ணீர் அடியில் இருக்கிறது நிலம் மேட்டில் இருக்கிறது, தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு திட்டம் போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, எங்கெல்லாம் வசதி செய்து கொடுப்பது சாத்தியமோ அதையெல்லாம் உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டு பரிசீலனை செய்து, சாத்தியப்பட்டால் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, நெய்வேலியில் நிலத்திற்கு காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்கிற விஷயத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். அது விஷயமாக கோர்ட்டார் அதிக அளவிலே கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாங்களும் அங்கு போய் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்து, முதலிலே எவ்வளவு நிர்ணயித்தோமோ அதைவிட ஓரளவுக்கு அதிகமாகத்தான் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆசைக்கு அளவே இல்லை என்று சொல்லுவார்கள். 'எண்பத்தாறு கோடி செலவு செய்கிறீர்கள். நாங்கள் குடியிருந்தோம், இப்பொழுது அந்த இடத்தைவிட்டு எங்களை கிளப்புகிறீர்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது காம்பென்ஸேஷன் விஷயத்தில் தாராளமாக ஒரு கோடி, இரண்டு கோடி செலவழித்தால்தான் என்ன?' என்ற மனப்பான்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி கொடுப்பதற்கு இல்லை. நிலத்தின் தரத்தைப் பார்த்துத்தான்

கொடுக்க வேண்டும். அங்கு சுற்றுப்புறத்தில் இருக்கிற விலை பிரகாரம் மார்கெட் ரேட் பிரகாரம் ஏறக்குறையப் பார்த்து அந்த வகையில் கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது.

Sri A. GOVINDASAMY: நெய்வேலி நில ஆர்ஜிதம் சம்பந்தமாக முதலில் கொடுத்த நஷ்ட ஈடு போதாது என்று விவசாயிகள், சொன்னதின்பேரில், இரண்டாவது முறை நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே இரண்டாவது முறை நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து இரண்டாவது தடவை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ததா எனக்குத்தெரிந்தவரையில் இரண்டாவது முறை நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படவில்லை என்று மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: இரண்டாவது தடவை நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது என்பது இல்லை. முதலிலே ஒரு ஸ்கீம் இருந்தது. பிற்பாடு வேறு அங்கு இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தை அனுசரித்து கொடுக்கிற காம்பென்ஸேஷன் திட்டத்தை, ஸ்கீமை ஓரளவுக்கு மாற்றினோம் என்று சொன்னேன். அம்மாதிரி இரண்டாவது தடவை மாற்றிய அளவுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு காரணம் இல்லை. இரண்டாவது ஸ்கீமும் சிலர் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அது தவிர எந்த அளவுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று ஸ்கீம் போட்டோமோ அந்த அளவுக்கு அது நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது.

கன்யாகுமரியில் இருக்கிற விவசாய முறையைப்பற்றி சொன்னார்கள். அது ஒரு தனி முறை. அவைகளைப்பற்றி கலெக்டர் பரிசீலனை செய்து ரிபோர்ட்டு அனுப்பி போர்டு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று கேள்வி நேரத்தின்போது பதில் சொன்னேன். எந்த முறையில் அதைக் கொண்டுவருவது என்பது இப்பொழுது ஆலோசனையில் இருக்கிறது. ஆகையினாலே அதுவும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஸ்டாம்பு எக்ஸெம்ப்ஷனைப்பற்றி சொன்னார்கள். குறைந்த வருமானம் இருக்கிறவர்களுக்கு ஸ்டாம்பு கட்டணத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஸ்டாம்பு கட்டணம் என்பது ஆளைப் பொருத்தது அல்ல. டிரான்ஸாக்ஷனைப் பொருத்தது. அதற்காகத்தான் ஸ்டாம்பு கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஏதாவது பத்திரம் ரிஜிஸ்டர் செய்யும்பொழுதுதான் ஸ்டாம்பு கட்டணம் வாங்கப்படுகிறது. ஏதாவது கொஞ்சம் ஐவேஜி இருப்பவர்கள்தான் இந்த கொடுக்கல், வாங்கல் டிரான்ஸாக்ஷனில் ஈடுபடுவார்கள். குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் ஸ்டாம்பு கட்டணம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று சொன்னால், 'டிஸ்கிரிமினேஷன்' என்ற பிரச்னையெல்லாம் வரும். ஆகையினாலே அம்மாதிரி யாருக்கும் விதி விலக்குக் கொடுப்பதற்கு இல்லை.

குடிமனையைப்பற்றி சொன்னார்கள். இப்பொழுது குடிமனையிலே இருப்பவர்கள் வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. குடிமனையில் இருக்கிறவர்களுக்கு ப்ரொடக்ஷன் கொடுத்துவிட்டு, அரசாங்கமே அதை 'அக்வையர்' செய்துகொடுப்பதோ அல்லது வேறு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வதோ அம்மாதிரி செய்து, அவர்களை வெளியேற்றாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. நான் முதலில் சொல்லிய '13 சமாசாரத்தை' ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The cut motion moved by the hon. Member Sri S. M. Annamalai was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER: The question is:

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,74,50,200 under Demand I—Land Revenue Department'.

D

N 211,31 N60
N61-3032

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motion moved by the hon. Member Sri A. Govindasami was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER: The question is:

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 21,91,100 under Demand III—Stamps Administration'.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Mr. SPEAKER: As the hon. Member Sri Sasivarna Thevar is not in his place, the cut motion moved by him is deemed to have been withdrawn. I will now put the Demand to the vote of the House. The question is:

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,27,19,400 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous'.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Mr. SPEAKER: As the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman is not in his place, the cut motion moved by him also is deemed to have been withdrawn. I will put the Demand to the vote of the House. The question is:

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 92,00,000 under Demand XXXV—Compensation to Zamindars'.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

61324

(5) DEMAND XVII—MEDICAL.

(6) DEMAND XVIII—PUBLIC HEALTH.

Mr. SPEAKER: We will now take up Demands XVII and XVIII relating to Medical and Public Health.

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move:

(1) 'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,82,16,900 under Demand XVII—Medical.'

(2) 'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,34,56,300 under Demand XVIII—Public Health'.

Mr. SPEAKER: Now, the hon. Members Sri Sasivarna Thevar and Sri Govindasami may move the cut motions given notice of by them to the respective Demands.

Sri T. L. SASIVARNA THEVAR: Mr. Speaker, Sir, I move:

'That the allotment of Rs. 4,82,16,900 under Demand XVII—Medical be reduced by Rs. 100'.

Sri A. GOVINDASAMY: Mr. Speaker, Sir, I move:

'That the allotment of Rs. 2,34,56,300 under Demand XVIII—Public Health be reduced by Rs. 100'.

[7th April 1960

MR. SPEAKER: The Demand and the cut motions are before the House for discussion. It was agreed yesterday that in view of the fact that one more hour will be taken away for the other Demands, the time allowed for these Demands would be restricted to only three hours. Will the Hon. Minister take 45 minutes for his reply?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I require only half-an-hour for my reply.

MR. SPEAKER: Then we have 2½ hours for discussion. Does the Hon. Minister want to speak now?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I have circulated a note already, Sir.

MR. SPEAKER: Therefore, the hon. Member Sri Sasivarna Thevar may speak now.

10–30 a.m. SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியம் ஒரு முக்கியமான மானியம். ஏனென்றால், இது சுகாதாரத்தைப் பற்றியது. மனிதனுக்கு எவ்வளவு செல்வங்கள் இருந்தாலும், வியாதியற்ற வாழ்வே மேலான செல்வம் ஆகவே தான்,

உறுபசியும் ஓவாப்பிணியும் செறுபகையும்
சேராது இயல்வது நாடு.

என்று வள்ளுவர் வாக்கு சொல்லுகிறது. மக்கள் பிணியற்றவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதே ஒரு நாட்டின் முக்கிய பணியாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, நாட்டில் மருத்துவம், பொது சுகாதாரம், இவை நல்ல முறையிலே நடைபெற்றால் தான், மக்கள் பிணியற்றவர்களாக வாழ முடியும். முதலாவதாக, நல்வாழ்வு வாழவேண்டும் என்றால், நல்ல குடி தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். . . . . .

MR. SPEAKER : பதினைந்து மெம்பர்கள் பேசவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். ஆதலால், ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 10 நிமிஷமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Sri V. K. Krishnamurthy in the Chair)

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : சாதாரணமாக, நகரப் பிராந்தியங்களிலே, குடி தண்ணீர் வசதி இருக்கிறது. ஆனால், கிராமங்களில் பெரும் பகுதிகளில் நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது. அவர்களுக்கெல்லாம் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது, சர்க்காரின் கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சில இடங்களில் நல்ல கிணறுகள் வெட்டியிருந்தாலும், நல்ல தண்ணீர் வருவதில்லை சமுத்திரக் கரை ஓரத்தில், உப்புத் தண்ணீராக இருக்கிறது : மற்றும் சில இடங்களிலே உவர்ப்பாக இருக்கிறது. கிணறு வெட்டிவிட்டோம் தண்ணீர் நல்லாதாக இல்லாவிட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வோம் என்று சொல்லி விட்டால் மட்டும் போதாது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். குடி தண்ணீர் எங்கு நல்லதாகக் கிடைக்கிறதோ, அப்படிப் பட்ட கிராமங்களிலிருந்து, பக்கத்து பிராந்தியங்களுக்கு வண்டிகளில் கொண்டு சென்று சப்ளை செய்யலாம் என்று சொல்லுகிறேன். ஒரு மைல், இரண்டு மைல் தூரத்தில் இருக்கின்ற கிராமங்களுக்கு இம்மாதிரி சப்ளை செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது. முனிசிபாலிட்டிகளில் லாரிகள் மூலமாக சப்ளை செய்கிறார்களே, அம்மாதிரி செய்யலாம்.

மேலும், இந்த சந்தர்ப்பத்தில், இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீபத்தில், எஸ்டிமேட் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் கூட இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. அதில் நானும் ஒரு அங்கத்தினராக இருந்த

7th April 1960] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

அனுபவத்தால் சொல்லுகிறேன். இந்த ஓவர்ஹெட் டாங்கிகளை முடிந்த அளவில் கிராமங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து அதன் மூலம் நல்ல முறையிலே குடி தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அது எவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்த முடியுமோ, அவ்வளவு தூரம் பயன் படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்த படியாக வைத்திய வசதி. வைத்திய வசதி மக்களுக்குப் பெருவாரியாகப் கிடைப்பதில்லை ; கிராமாந்தரங்களில் இது பூராவாக இல்லையென்றே சொல்லிவிடலாம். எப்படி காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்து இந்த 12 ஆண்டுகளிலே விலைவாசிகள் தலைகால் தெரியாமல் ஏறி கொண்டே போய் வந்திருக்கிறதோ, அதேபோலத்தான் மக்களிடத்தில் வியாதிகளும் உயர்ந்து வந்து இருக்கிறது, வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால், இந்த வியாதிகளுக்கு, சுலபமாகக் கிடைக்கக் கூடிய நாட்டு வைத்தியமே அடியோடு இல்லை என்றே சொல்லிவிடலாம். முன்பெல்லாம், கிராமத்தில், ஓரிரு நாட்டு வைத்தியர்களாவது இருந்தார்கள். ஆனால், இன்று ஒருவருக்குக் கூட அறிதாகி விட்டது. எல்லாவற்றிற்கும் ஆங்கில வைத்தியரிடமேதான் செல்ல வேண்டும். அப்படித் தனிப்பட்ட வைத்தியர்களிடம் போக எல்லா மக்களுக்கும் பண வசதியிருப்பதில்லை. ஆகவே சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளையே மக்கள் நாட வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளில் நடக்கும் ஊழல்களோ கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. லஞ்சப் பழக்கமும் அதிகம். இன்றைய ஆட்சியில், லஞ்ச ஊழல் ஜாஸ்தி ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகத்தில் தான் என்பதை நிரூபிக்க முடியும். சாதாரண, பெரிய டாக்டர்கள் ஆனரரி சர்ஜன்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களை ஆஸ்பத்திரியில் போய்ப் பார்த்தால், வீட்டுக்கு வந்து சேருங்கள் என்று சொல்லும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான ஊழல்களைப் போக்க சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கிராமங்களில் உள்ள ஆஸ்பத்திரி வசதிகளை மூன்று பாகமாகச் சொல்லலாம். ஒன்று, ஆஸ்பத்திரி உண்டு, மருந்து இல்லை. மருந்து உண்டு, டாக்டர் இல்லை ; ஆஸ்பத்திரி என்ற போர்டு மட்டும் தொங்கும், ஆனால் டாக்டரும் இல்லை மருந்தும் இல்லை. ஆகவே, கிராமத்தில் டாக்டரோ, மருந்துகளோ கிடைப்பது குதிரைக் கொம்பாகத்தான் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) ஆமாம், சில இடங்களில் மந்திரிகள் ஆஸ்பத்திரிகளை திறந்து வைப்பார்கள். அங்கு டாக்டரோ, மருந்தோ, ஒன்றும் இருக்காது. கிராமங்களுக்கு டாக்டர்கள் போக விரும்புவதில்லை. அவர்களுக்கு சம்பளம் போதவில்லை சம்பளம் கொடுத்தாலும், அவர்களுக்கு சினிமா இல்லை. மற்ற வசதிகள் இல்லை. கனம் மந்திரியவர்கள் தமாஷாகப் பேசி பதில் சொல்வதில் சாமர்த்தியம் உள்ளவர்கள் என்பது தெரியும். ஆனால், அவர்கள் அப்படிச் சொல்லிவிடாமல், எதிரிக்கட்சிக்காரர்கள் குற்றம் கூறுபவர்கள் என்று கூறிவிட வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எதிர் கட்சிக்காரர்கள் அடிக்கடி குறை கூறுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார். குறை கூறுவதற்கு என்று தான் மக்கள் எங்களை எதிர் கட்சியில் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கட்சியில் இருந்தால் குறைகளைக் கூற மாட்டார்கள். அப்படிக் கூறுவதற்கு சங்கோஜப் படுவார்கள் என்பதற்காகத்தான் எங்களை எதிர் கட்சியில் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள்.

கிராமங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அங்கே வைத்திய வசதி ரொம்பவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. பிரசவம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அங்கே பெரிய ஆபத்து தான் ஏற்படுகிறது. சமீப காலங்களில் பெண்களைப் பார்த்தால் சுகப் பிரசவம் ஆவதாகவே இல்லை. ஆபத்து தான் ஜாஸ்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. சுகப் பிரசவம் ஆவதே அறிதாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் பிரசவத்திற்கு முன்னதாகவே ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் சென்று பல மருந்துகளை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். சுமார் பத்து வருஷகாலமாகப் பார்த்தால் ஆபரேஷன் கேஸ்கள்தான் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. சுகப் பிரசவமே இல்லை. கிராமங்களில் இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் இப்

பொழுது அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. இதற்குக் காரணம் இப்பொழுது பெண்கள் அதிகப்படியான சினிமா பார்ப்பதால் தான் சுகப் பிரசவம் ஆவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் நல்லபடி பிரசவத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளும் இப்பொழுது கிடையாது. ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னதாக கவனித்தால் சாதாரணமாக பிரசவம் ஆகி விட்டு வெளியில் வேலைக்குப் போய் விடுவார்கள். பக்கங்களிலுள்ள குளங்களில் கழுவிக் கொண்டு வேலைக்குப் போய் விடுவார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பார்த்தால் பிரசவத்திற்கு ஒரு மாதம் முதற்கொண்டே ஆஸ்பத்திரிக்கும் சென்று படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு மருந்து சாப்பிடுகிறார்கள். ஆகவே தாலூகா அளவிலாவது ஒரு பிரசவ ஆஸ்பத்திரி இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியிலும் பத்து அல்லது பதினைந்து படுக்கைகளாவது இருக்க வேண்டும். ஆகவே தாலூகா சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலாவது பிரசவத்திற்கு என்று ஆஸ்பத்திரி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு கிராமத்தில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அதைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு கிராமத்தில் ஒரு பெண்ணிற்கு பிரசவம் ஆக வேண்டியதாக இருந்தது. அந்த கிராமத்தில் வசதி இல்லை பக்கத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகவேண்டியதாக இருந்தது. வயிற்றில் வலி வந்தவுடன் அங்கு சென்றாள். இரட்டை மாட்டு வண்டியில் சென்றாள். அந்த ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றவுடன் அங்கே ஆண் டாக்டர் இருக்கிறார்களா அல்லது பெண் டாக்டர் இருக்கிறார்களா என்று கேட்டாள். ஆண் டாக்டர் இருந்தால் பிரசவம் செய்து கொள்ள முடியாது என்றும் பெண் டாக்டர் இருந்தால் தான் பிரசவம் செய்து கொள்ள முடியும் என்று சொல்லி இறந்தாலும் இறந்து போகிறேன் ஆண் டாக்டரிடம் பிரசவம் செய்து கொள்ள மாட்டேன் என்று மறுத்து விட்டாள். நகரங்களில் அப்படி சங்கோஜம் இல்லாமல் ஆண் டாக்டரிடம் பிரசவம் பார்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் இன்னும் சங்கோஜப்படுகிறார்கள். அங்கு ஆண் டாக்டர்தானிருந்தார். ஆகவே அவளை திருப்பி கிராமத்திற்கே எடுத்துச் செல்லப்பட்டாள். அப்படி போகும் போது பாதி வழியிலேயே இறந்து போய் விட்டாள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை கிராமங்களில் இருக்கிறது. ஆகவே கிராமங்களில் பிரசவத்திற்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே கிராமங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஆஸ்பத்திரி கண்காணிப்பு ஜாஸ்தியாக இருக்கவேண்டும். இன்னும் கிராமங்களுக்கு வேண்டிய வைத்திய வசதி போய்சேரவில்லை. ஏதோ ப்ரைமரி ஹெல்த் செண்டர்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். சில இடங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஆட்சேபனை கிடையாது. அரசியல் காரணமாக சில இடங்களில் தான் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, எல்லா இடங்களிலும் வைக்க வில்லை. ஒரு இடத்தில் மக்கள் கேட்கலாம், அந்த இடத்தில் அரசியல் விவாகரம் இருந்தால் அங்கே அமைக்கமாட்டார்கள். அப்படி அமைக்காமல் இருப்பது சகஜம் தான். ஆனால் அப்படி இருக்கக் கூடாது. அவசியமான இடங்களில் அப்படிப்பட்ட ப்ரைமரி ஹெல்த் செண்டர்களை அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் ஆஸ்பத்திரிகளையும் ஜாஸ்தியாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் சமீபத்தில் ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே ஒரு பெரியவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவர் இதைப்பற்றி ஒரு அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார் அது சரியென்று எனக்குத் தோன்றியதால் அதை, இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர் என்ன சொன்னார் என்றால் இப்பொழுது அரசாங்கம் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்களே அது எதற்கு, நாட்டில் காலரா, அம்மை போன்றவைகள் வருகின்றனவே அப்படி வந்தால் அதனால் எவ்வளவோ குழந்தைகள் இறக்கின்றனவே அதனால் ஜனத்தொகை குறைந்து போகின்றனவே, அரசாங்கம் தொத்து நோய்களைக் குறைப்பதற்கு எதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார். அவைகளை வராமல் தடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். அதனால் ஜனத்தொகை அதிகரிப்பதை தடை செய்வதில் பயனில்லை. அரசாங்கமோ

மக்கள் இறக்காமல் இருப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கிறது. அப்படிச் செய்ய வேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று அவர் குறிப்பிட்டார். ஆகவே அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக பரிபூர்ணமான பங்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே கிராமங்களில் பிரசவத்திற்கு ஆஸ்பத்திரிகளை அமைக்க வேண்டும் என்றும், குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM :** கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த சுகாதார மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் கூறவிரும்புகிறேன். ஒரு நாட்டிற்கு எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானது சுகாதாரம் அந்த சுகாதாரத்தை பாதுகாப்பதற்காக சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு நமது சர்க்கார் பெருத்த அளவில் பணத்தை செலவழித்து சுகாதாரத்தை பாதுகாத்துவருகிறார்கள் என்பதையும் அந்தச் செலவை முறையாக எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது நன்றாகத் தெரிய வருகிறது. இன்றைக்கு நாம் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே நமது நாட்டில் இந்த பனிரெண்டு வருஷங்களுக்குள் சுகாதாரம் எவ்வளவு தூரம் பரவி இருக்கிறது என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். நமது நாட்டில் முன்பு சராசரி வயது 23 ஆக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது 43க்கு அதிகமாக சராசரி வயது உயர்ந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நமது அரசாங்கம் சுகாதாரத்திற்கு அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தி வருவதுதான் அதற்குக் காரணம். அதனால் தான் சுகாதார வசதி அதிகமாகி இருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் ஜனநாயக நாட்டில் இதைக் கண்டு திருப்தி அடைந்து விடக் கூடாது என்பது தான் என்னுடைய நோக்கம். ஆகவே தான் எவ்வளவு அதிகமாகச் செலவு செய்தாலும் கூட இன்னும் அதிகமாக வேண்டும்என்று நாம் கோரிக்கைகளை கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறோம்.

மதுரையைப் பொறுத்த வரைக்கும் அங்குள்ள குடி தண்ணீர் வசதியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். மதுரை ஒரு யாத்ரீக ஸ்தலமாக இருக்கிறது. அது ஒரு வியாபார ஸ்தலமாகவும் இருக்கிறது. ப்ளோட்டிங் பாபுலேஷன் அதிகம். போய்க்கொண்டும் வந்துகொண்டும் இருக்கக்கூடியவர்கள் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. ஜனங்களுடைய கூட்டமும் வரவர அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. ஆகவே அங்கே குடி தண்ணீர் வசதியானது இன்னும் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வசதி அங்குள்ள நகரசபைக்கு இல்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே நமது சர்க்காரே அதை அறிந்து மதுரை நகருக்கு வேண்டிய குடி தண்ணீர் வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வைகையும் கட்டப்பட்டு விட்டது. அதன் மூலம் உடனடியாக குடி தண்ணீர் வசதிசெயது கொடுக்கவேண்டும்.

நம்முடைய மதுரை ஆஸ்பத்திரியைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். மதுரை ஆஸ்பத்திரியானது இப்பொழுது விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவுட் பேஷன்ட்களுக்கு என்று ஒரு பெரிய கட்டிடத்தைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக அந்த நகரத்திலுள்ள மக்கள் பெரும் பயனை அடைந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக மதுரை நகர வாசிகளுடைய சார்பாக கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த வசதிகள் செய்து கொடுத்திருந்தாலும் கூட இன்னும் அதிகப்படியான வசதிகள் அமையப்பட வேண்டும். அங்கே வருகிற ஏழை நோயாளிகளுக்கு மருந்துகள் தரப்படுகின்றன. இல்லை என்று நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் விலை உயர்ந்த மருந்துகள் என்று சொல்லப்படுகிற சில மருந்துகளை அங்கே ஏழை நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. அப்படிப்பட்ட மருந்துகள் அவர்களுக்குத் தரப்படுவது இல்லை என்ற புகார் எனக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. அடிக்கடி அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham] [7th April 1960

இந்த விஷயத்தை அங்கேயே இருக்கக்கூடிய டாக்டர்கள் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். முக்கியமான சில டாக்டர்களை நியமித்து இதைப்பற்றி பரிசீலித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியைச் செய்து தரவேண்டும் என்பதையும் நான் கனம் அமைச்சரை தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். டைபாயிட் போன்ற சில ஜுரங்களுக்கு உயர்ந்த மருந்துகளைக் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. உயர்ந்த மருந்து கொடுக்க வேண்டியிருந்தால் வெளியேயிருந்து வாங்கி வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். ஊசி போடுவதாக இருந்தாலும் வெளியே இருந்து ஊசி மருந்து வாங்கிவரும்படி சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அங்குள்ள நோயினால் கஷ்டப்படுகின்ற ஏழைகள் மருந்து வாங்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பணக்காரர்கள் எப்படியோ வாங்கிக்கொண்டு போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் ஏழைகளால் அப்படி போட்டுக்கொள்ள முடிவதில்லை. அதனால் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரியிலேயே அதிகப்படியான நாட்கள் தங்க நேரிடுகிறது. இந்த நிலைமையை தவிர்க்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை கனம் அமைச்சர் அவர்களே செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக சுகாதாரம் என்று பேசும்போது நமது நாட்டிலுள்ள தொத்து நோய் சம்பந்தமாக பேசவேண்டும். தொத்து நோய் பரவாமல் இருப்பதற்காக அதைத் தடுக்க நகரங்களுக்கு அருகாமையில் கட்டிடங்களைக் கட்டி ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டி வைக்கிறார்கள். அங்கே தொத்து நோய் கண்ட நோயாளிகளை அனுப்புகிறார்கள். மதுரையில் அப்படிப்பட்ட கட்டிடம் அங்குள்ள ஆற்றங்கரைக்கு பக்கமாக இருக்கிறது. அது மதுரைக்கு பக்கத்தில் இருப்பினும் கூட ஆற்று ஓரமாக இருக்கிறது. நோயாளிகளின் உறவினர்களும், அவர்களைப் பார்க்கச் செல்லுகிறவர்களும் அந்த ஆஸ்பத்திரிக்குப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி அங்கே போகக்கூடியவர்கள் பக்கத்திலுள்ள ஆற்றில் தங்களுடைய கால் கைகளைக் கழுவுவதால் தொத்து நோய் அந்தத் தண்ணீரின் வழியாக பரவுகிறது என்ற ஒரு அபிப்பிராயம் மதுரை நகரவாசிகளிடத்தில் இருந்து வருகிறது. அதனால் பல ஆபத்துக்கள் வருகிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அந்த தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரியை வேறு எங்கேயாவது ஆஸ்டினபுரம் போன்ற இடங்களிலாவது மாற்றி அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் கொஞ்சம் தூரத்தில் கொண்டு போய் அமைக்கலாம். இப்பொழுது ஆஸ்பத்திரி இருக்கக்கூடிய கட்டிடத்தை வேறு ஒரு முறையில் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்கிற ஒரு யோசனையையும் நான் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எக்ஸ்ரே. மதுரை நகரத்தில் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் இது நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. படம் எடுப்பதற்காக அது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி படம் எடுப்பதற்கு பணக்காரர்களாக இருந்தால் எப்படியாவது பணம் கொடுத்து படம் எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். ஏழைகளால் அப்படி எடுத்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. படம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஏழைகள் போய் கேட்டால் ஐந்து ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பதில் தான் வருகிறது என்று என்னிடம் பலர் கூறியிருக்கிறார்கள். ஐந்து ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் இருந்தால் கூட அது நீக்கப்பட்டு இலவசமாக ஏழை நோயாளிகளுக்கு எக்ஸ்ரே படம் பிடிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு உத்தரவை உடனடியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தாய்சேய் நல விடுதிகளை ரூரல் பகுதிகளில் ஏற்படுத்தி வருகிறோம். அங்கே டாக்டர் இருக்கிறார், இல்லை என்ற விஷயத்தைப்பற்றி பலர் பேசினார்கள். எங்கோ ஓரிடத்தில் இல்லாமல் இருக்கலாம். பொதுவாக தாய் சேய் நல விடுதிகளில் டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். பெண் டாக்டர்கள் நல்ல பணியும் செய்து வருகிறார்கள். பிரசவ கேஸ் மாத்திரம் பார்ப்பது என்று இருக்கக் கூடாது. பெரிய நோய் இல்லை, சாதாரண நோய் உடையவர்கள் வந்தாலும் சிகிச்சை உடனடியாக செய்தால் நல்ல

7th April 1960] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

குணம் ஏற்படும். அதற்கு சாதகமாக 500 ரூபாய் அளவிலாவது இதர சின்ன நோய்களுக்குரிய மருந்துகளையும் அங்கே வைத்திருக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் என்று இதுவரைக்கும் 101 ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். இன்னும் 20 சென்டர்களை அதிகமாக்க திட்டமிட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதுவும் போதாது. இன்னும் அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். 30 ஆயிரம் ஜனத்தொகைக்கு ஒரு சென்டர் என்று ஏற்படுத்தி விட்டால் டாக்டர்களும் வருவார்கள். அதன்மூலமாக மக்களுக்கு நல்ல உதவியும், வசதியும் அளிக்கலாம். பொதுசுகாதாரத்தைப் பாதுகாக்க முடியும். ஆகையால் இன்னும் அதிகமாக ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களை வைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் கூட இதற்காக கட்டிடம் கட்ட நிதிக்காக 70 ஆயிரம் ரூபாய் பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே அதைத் துரிதமாகச் செய்வதற்கு உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களில் மத்தியானம் வரைக்கும் டாக்டர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். பிறகு சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று நோயாளிகளுக்கு சிகிச்சை அளிக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதற்காக ஜீப் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் அப்படிப் பணி செய்வதில்லை என்று குறை கூறுகிறார்கள். ஆகவே இதைக் கவனித்து குறைக்கு இடமில்லாமல் அவர்கள் நல்ல பணி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்று நாம் நியமிக்கிறோம். நியமித்த தினத்திலிருந்து வேலையைவிட்டுப் போகும் வரையில் அவர்கள் அந்தப் பதவியிலேயே இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. உண்மையில் அவர்களிடத்தில் அதிகத்திறமை இருக்கும்பட்சத்தில் அவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். ஜில்லா ஹெல்த் ஆபீசர்களாக ப்ரமோஷன் செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு உடை அலவன்சு கொடுப்பதற்காகத் திட்டமிட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இதுவரைக்கும் ஒன்றும் அப்படிச் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே உடனடியாக அவர்களுக்கு உடை அலவன்சும் கொடுத்து அவர்களுடைய வாழ்க்கையை மேன்மைபடுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்லிக் கொள்வது மதுரை, ராமநாதபுரம் ரஸ்தாவிலிருந்து கால்வாய் கிருஷ்ணபுரம் ரஸ்தாவின் குறுக்கு வழியாகச் செல்கிறது. அங்கே தண்ணீர் போகும்போது சிறிய சிறிய குழந்தைகள் எல்லாம் அதில் விழுந்து இறந்து விடுகிறார்கள். தண்ணீர் இல்லாத காலத்தில் அதில் நிறையக் குப்பைகளைக் கொட்டிவிடுகிறார்கள். ஆகவே இரண்டையும் தடுக்க அந்த கால்வாய்க்கு மேலே ரோடு போட்டு மூடிவிட வேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இது வரைக்கும் பேச அனுமதி அளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI C. MUTHIAH : கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு சென்று மூன்று ஆண்டுகளிலும் செலவழிக்காததையும் சேர்த்து வெகுவாகச் செலவழிக்கப்படும் என்று 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தபோது குறிப்பிட்டபடி எந்த எந்த திட்டங்கள் எந்த எந்த இடங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டி, தாய் சேய் நல விடுதிகள் 1,802 இடங்களில் இருப்பதாகவும் இன்னும் 96 ஆரம்பிக்கப்படும் என்றும், ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களின் சேவையைப் பற்றியும் விரிவாக சுகாதார இலாகா ஆற்றி வரும் பணியை எடுத்துக் கூறி மானியம் கோரியிருப்பதனால் நான் அந்த மானியத்தை வரவேற்கிறேன்.

மேலும் இப்போது கிராமப்புறங்களில் தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளை விட ப்ரைமரி சுகாதார நிலையம் மக்களுக்கு இன்றியமையாத உதவி செய்து வருகிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். அங்கு தேவைப்

படுகிற மருந்துகளையும், தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் இருக்க வேண்டிய கருவிகளையும் அங்கே கொடுத்து அதிகமாக அவை மக்களுக்கு சேவை யாற்றக்கூடிய வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அநேகமாக ப்ரைமரி ஹெல்த் செண்டர்களில் பணியாற்றுகிற டாக்டர்களுக்கு பத்துப் பன்னிரண்டு இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில் விடுதி கட்டிக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சீர்காழி தாலூகாவில் இடம் இனாமாகக் கொடுப்பதாக அறிவித்தும் இன்னும் அதை உபயோகப் படுத்திக் கொண்டு கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வில்லை. ஆரப்பள்ளம், திருவெண்காடு ஹெல்த் செண்டர்களில் டாக்டர் களுக்கு விடுதி கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த இரண்டில் ஒன்றுக் காவது இந்த ஆண்டில் விடுதி கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த செண்டர்களில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு இன்னும் விசேஷ சலுகை அளித்தால்தான் இன்னும் உற்சாகமாக அவர்கள் வேலை செய்வார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். போலீஸ் முதலிய கேஸ்களுக்கு சர்டிபிகேட் வழங்குவது, இன்னும் சர்க்கார் விதி களின்படி எந்த எந்த காரியத்திற்கு தலைநகர ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள டாக்டர்கள் சர்டிபிகேட் வழங்குகிறார்களோ அதேமாதிரியாக இந்த பிரைமரி ஹெல்த் செண்டர்களிலும் வேலை செய்கின்ற டாக்கர்கள் சர்டிபிகேட் வழங்குவதற்குக் குறைந்த பட்ச சலுகையாவது அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் சொல்வது சரியென்றால் அதற்கான உத்தர வை அனுப்ப வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம் மாகாணத்தில் இருக்கிற ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர் கள் மூன்று ஆண்டு காலமாக நிதி அமைச்சர், ரெவினியூ அமைச்சர் உள்துறை அமைச்சர் ஆகியவர்களை எல்லாம் தங்கள் மகா நாட்டிற்கு வரவழைத்து தங்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறை எல்லோருக்கும் தெரி யும். ஆரம்பத்தில் இருந்து கடைசீ வரையில் ப்ரமோஷன் எதுவும் இல்லாமல் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களாகவே இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. முன்பு **L. M. P.** படித்தவர்களுக்கு எல். பி. எச். ட்ரெயினிங் கொடுத்து ஹெல்த் ஆபீசர்களாகப் போட்டார்கள். **L. M. P.** இல்லாத காரணத்தினால் இப்போது ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களாகப் பலகால மாகப் பணியாற்றி வருகிறவர்களை இரண்டாம் கிரேட், மூன்றாம் கிரேட், முனிசிபாலிட்டிகளிலும் ஹெல்த் ஆபீசராக ஏன் போடக்கூடாது என்பதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். முக்கியமாக இன்றைய தினம் ஏழு ஜில்லாக்களில் ரிடையரான ஹெல்த் ஆபீசர்களையே திரும்பவும் வேலைக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் இல்லாத காரணத்தினால், பல முனிசிபாலிட்டிகளில் ஹெல்த் ஆபீசர்களே இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தினால் இந்த ஹெல்த் இன்ஸ் பெக்டர்களுக்கு வேண்டுமானால் டிரெய்னிங் கொடுத்து ஹெல்த் ஆபீசர் களாகப் போட வேண்டும் என்பதற்காக மற்றவர்கள் கேட்டுக் கொண்டது போலவே நானும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11 வைத்திய இலாகா சரிவர நடக்கவில்லை என்ற கெட்ட பெயர் எடுக்கிறது என்றால் அதற்கு ஜில்லா போர்டில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகள் காரணமாக இருக்குமே தவிர, சர்க்கார் ஏற்படுத்தும் ஆஸ்பத்திரிகள் காரணமாக இருக்க முடியாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பாமர மக்கள் அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால் அங்கங்கே இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகள் ஏதோ பிளாட் ரேட்டாக 1,500 ரூபாய் மருந்து 3,000 ரூபாய் மொத்த செலவு, செய்ய வேண்டு மென்று திட்ட வட்டமாகக் குறிப்பிடுவதன் காரணமாக சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. 200 நோயாளிகள் வரக்கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளிலும் 1,200 ரூபாய்க்கு மருந்து, 10 நோயாளிகள் வரக்கூடிய இடத்திற்கும் 1,200 ரூபாய்க்கு மருந்து என்ற முறை இருக்கிறது. மருந்துகள் செலவுக்கு வேண்டுமென்றாலும் [மெட்ராஸ் மெடிகல் டெப்போவிலிருந்து தருவிக்க வேண்டியிருப்பதால் அவசியமான காலத்தில் அவர்கள் அனுப்புகிறார் களா என்றால் அப்படி அனுப்புவது கிடையாது. பஞ்சாயத்து நிர்வாகம்

ஏற்படும்போது ரெகுலர் டிஸ்பென்சரி எல்லாம் சர்க்கார் நடத்த வேண்டு மென்ற கொள்கை அரசாங்கத்தில் இருக்கிறது. ரெகுலர் டிஸ்பென்சரி கள் இருக்க வேண்டுமென்றால் அவைகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், பஞ்சாயத்து யூனியன்களை ஒரே அடியாக ஏற்படுத்தப்போவதில்லை. மூன்று நிலைகளில் படிப்படியாக ஏற்படுத்தப்போகிறோம். அதுவரையில் நாம் காத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. ஏனென்றால் அவசரமாக மக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய வைத் திய வசதி காரணமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படும் வரை இதைத் தள்ளிப்போடுவது சரியல்ல. ஆகவே முக்கியமாக இருக்கும் ஆஸ்பத்திரி களை எல்லாம் சர்க்கார் ரெகுலர் ஆஸ்பத்திரிகளாக இருக்க வேண்டுமென்று உத்திரவு பிறப்பிக்க வேண்டும்.

தரங்கம்பாடி ஆஸ்பத்திரியானது இன்னும் ஜில்லா போர்ட் நிர்வாகத் தில் இருக்கும் காரணத்தால் இது சரிவர கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஜில்லா போர்ட் நிதி நிலைமை, ஆஸ்பத்திரியில் பராமரிப்பு இவைகளை எல்லாம் பார்த்தால் அரசாங்கத்திற்கு ஒட்டு மொத்தமாக கெட்ட பெயர் கிடைக்கும் என்பதைக் குறித்து உடனடியாக அங்கு இருக்கும் ரெகுலர் ஆஸ்பத்திரியைமாற்றி அமைத்து ரூரல் டிஸ்பென்சரி ஒன்றை அமைத்து எவ்வளவு மருந்து தேவையோ அதற்கான மானியத்தை உடனடியாகக் கொடுத்து நன்றாக வேலை செய்கின்றது என்ற பெயரை உண்டுபண்ண வேண்டும். இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் இதிலே இதற்கான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. நானும் என் தொகுதி மக்களும் இதனால் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். 1956-ம் வருஷத்தில் ஜனவரி மாதம் சீர்காழி ஜில்லா போர்ட் ஆஸ்பத்திரியை சர்க்கார் ஆஸ் பத்திரியாக மாற்றப்பட்டது. நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஜில்லா போர் டின்கீழ் எப்படி இருந்ததோ அதே காட்சியைத்தான் இப்போதும் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் பார்க்கிறோம். அபிவிருத்தி ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியாக மாறினபோது நாங்கள் எல்லாம் மிகவும் சந்தோஷ மாக இருந்தோம். ஆனால் இப்போது எங்கள் மனதிற்கு வேட்டு வைக் கக் கூடிய அளவில் அதன் நிலைமை இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவைகளை நேரிலே வந்து பார்த்து அவசியமான தேவைகளை உடனடி யாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். இந்த 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் ஏதாவது நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கும்போது அதற்காக ஒன்றும் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இதைப் பற்றிய வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தீர்மானத்திலே இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு லட்சத்து 40 ஆயிரம் ரூபாய் போட்டிருக்கிறது. படுக்கை வசதிகள் ஏற்படுத்துவதற்கு என்று எழுதிப் போட்டாலும் இப்பொழுது பொய்யாகவோ, மறந்தோ போய் விட்டது என்று நான் நம்புகிறேன். எங்கள் தாலூகாவிற்கு ஏற்ற வாறு வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் இருக்கிறதே அதற்கு யார் என்ஜி னீயர் எங்கு பிளான் போட்டார் என்று தெரியவில்லை. இந்த ஜில்லா விலே வேலை நடக்கிறதை எல்லாம் பார்த்தால் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கும் திருச்சி ஜில்லாவிற்கும் எங்கோ ஒரு என்ஜினீயர் இருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. இந்தத் திட்டம் எப்படி உருவாகிறது என்று சானிடரி என்ஜி னீயரைக் கேட்டால் ரெவின்யூ போர்டுக்குப் போகச் சொல்லுகிறார்கள். ரெவின்யூ போர்ட்டைக்கேட்டால் அங்கிருந்து கவர்ன்மெண்டுக்குச் சென்றி ருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். தரங்கம்பாடி திட்டம் எந்த இடத் தில் கன்ஸிடரேஷனில் இருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்வதற்கு நடந்து நடந்து கால் தேய்ந்து போய்விட்டது. எப்போது வேலை நடக்கும் என்றுதெரியவில்லை. ஜில்லாவில் ஒரு வாடர் சப்ளை என்ஜினீயர் இருக்க வேண்டும். நேஷனல் வாட்டர் சப்ளை விஷயத்தில் அந்த சிரத்தை எடுத்து உடனடியாகஎஙகளுக்கு அவசியமாக இந்த ஆண்டுக்குள் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. சாங்ஷன் செய்துவிட்டார்கள்

என்று நம்புகிறோம். அப்படி இருந்தால் கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அதைப்பற்றி கூற வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Dr. Srimathi SATHYAVANIMUTHU : கனம் சட்டமன்ற தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நான் வெட்டுப் பிரேரேபணையைக் குறித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நீண்டகாலமாக ஹோமியோபதி முறை அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரிடத்திலே கொடுத்துள்ள மக்கள் சம்பந்தமாக இன்று அதனை அங்கீகாரம் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அப்படி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளில் என்க்கொயரி கமிட்டி என்ற குழுவை அமைத்து அவர்கள் பரவலாக இந்த முறை அவசியந்தானா என்பதையும் அதன் சிறப்பையும் குறித்து எந்தெந்த விதத்திலே எப்படி அங்கீகாரம் செய்யலாம் என்று விசாரித்து வருவதாக அறிகிறோம். ஆனால் என்க்கொயரி கமிட்டியில் ஹோமியோபதி முறையை முறையாகப் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இருப்பதாக இல்லை என்று நாம் காண முடிகிறது. இதிலே இருக்கும் மூவரும் அலோபதிக் முறையில் படித்தவர்களே தவிர ஹோமியோபதிக் முறையைப் படித்தவர்கள் அல்ல. இந்த முறையைக் குறித்துத் தெரிந்துகொள்வதற்கு இந்த முறையைப் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் இதிலே பங்கு கொண்டால்தான் அதன் சிறப்பையும், அதன் அமைப்பையும் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். உப்பு, புளி, மிளகாய் வாங்க வேண்டுமென்றால் மளிகைக் கடைக்குப் போக வேண்டுமே தவிர, ஜவுளிக் கடைக்குப் போய்க் கேட்டால் நிச்சயமாக அங்கு கிடைக்காது. எனவே ஹோமியோபதி முறையைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு இந்தக் குழுவிலே கட்டாயமாக ஹோமியோபதிக் பட்டம் பெற்றவர்கள் நிச்சயமாக இருக்கவேண்டும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். பொது மக்கள் இதை விரும்புகிறார்களா என்பதை அறிய வேண்டும். பொது மக்கள் இங்கு பல இடங்களிலும், கிராமங்களிலும், இன்னும் சில நகரங்களிலும்கூட வரவேற்கிறார்கள். எம்ப்ளாயிஸ் ஸ்டேட் இன்ஷூரன்ஸ் மருத்துவ மனையில் இருக்கும் தொழிலாள பெரு மக்கள் இந்த முறை மூலமாக கொடுக்கும் சிகிச்சையைப் பெற விரும்புகிறார்கள். புது டெல்லியில் இருக்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கூட அவர்களுக்கென ஒதுக்கி இருக்கும் மருத்துவ மனையில் வெறும் அலோபதி முறை மட்டும் இருப்பதை முன்னிட்டு இதை விரும்பாத பலர் தங்கள் சொந்த சௌகரியத்திற்காக ஹோமியோபதி முறையையும், ஆயுர்வேத முறையையும் கொண்ட ஒரு மருத்துவ மனையை அவர்களாக அமைத்துக்கொண்டு சிகிச்சை பெறுகிறார்கள் என்றால் அந்த அளவிற்கு இந்த முறை சிறப்பு வாய்ந்தது என்பதைத் தங்கள் மூலமாக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இது போன்று காந்தியார் அவர்கள் எழுதி வைத்த ஒரு வாக்கியத்திலிருந்து **" Just as my non-violance never fails, Homeopathy also can never fail "** என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதாவது எப்படி என்னுடைய அகிம்சை முறையானது ஒருக்காலும் தோல்வி அடையாதோ, அது போல் ஹோமியோபதிக் முறையும் தோல்வியுராது என்ற வாசகத்தை காந்தியார் கூறியுள்ளார்கள். இவ்வளவு நல்ல சிறப்பான இந்த முறையை உணர்ந்து அந்த அடிப்படையிலே அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டுமே தவிர, இதைக் குறித்து யாரோ யாரையோ கேட்டு அங்கீகாரம் செய்ய விரும்புவது உண்மையிலே இது சிறப்பு ஆகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் அங்கிகாரம் செய்யும் முறையிலே பம்பாய் அங்கீகாரம் செய்த அடிப்படையிலே சென்னை மாநிலமும் அங்கீகாரம் செய்யவேண்டும் என்று. பம்பாய் மாநிலத்திலே செய்யப்பட இருக்கிற அங்கீகாரம் அலோபதிக் வைத்தியத்தின் குழு ஹோமியோபதிக் முறை இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இருக்கிறதே தவிர

இந்த முறைக்குத் தனிச் சிறப்பு அமையக் காணோம். ஆனால் நாக்பூர் கேரளம் போன்ற பகுதிகளில் இந்த முறையை நல்ல சிறப்பு வாய்ந்த தனி முறையாக அங்கீகாரம் செய்திருக்கிறார்கள்.

Bihar Development of Homeopathy System Act (Act XXIV of 1953). அதாவது **1953**-வது ஆண்டு ஹோமியோபதி முறைக்கு சட்டத்தின் முறையை பீஹார் மாநிலத்தில் அந்தந்த அடிப்படையில் அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டதோ அந்த அடிப்படையில் இந்த முறை சென்னையிலும் அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது போன்று கேரளம், நாகபுரி, ஆந்திரா மாநிலங்களிலும் இந்த முறைக்குத் தனிச் சிறப்பு தந்து அங்கீகாரம் செய்திருக்கிறார்கள்.

முறைகளை தனியாக்த் தந்து அதில் தேர்ச்சிபெற்ற மாணவர்களை அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டும்மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக மருத்துவ மனைகளிலும் கல்லூரிகளிலும் பணி புரிகிற தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைய நிலைமையில நல்ல சலுகைகள் தரப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் பல முறை சர்க்காரை அணுகி இந்தக்குறையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஓய்வு நேரம் கிடையாது. சம்பள உயர்வு கிடையாது. நல்ல வீடுகள் கிடையாது. டாக்டர்கள் தனியாக ஒவ்வொரு நோயாளியையும் அணுகுவதற்கு அவர்களுக்கு தனிப்பட்டமுறையில் **50** ரூபாய் அலவன்ஸ் தருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அலவன்ஸ் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. எனவே இந்த முறைகளை எல்லாம் நீண்டகாலமாக தொழிலாள பெருமக்களும் அரசாங்கத்திடம் எடுத்துச் சொல்லியும்கூட அரசாங்கத்தார் கேளாக்காதர்களாக இதுவரை இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் தங்கள் மூலமாக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கிண்டி இன்ஸ்டிட்யூட்டில் வேலை பார்த்துவந்த சாதாரண தொழிலாளி ஒருவர் மேல் அதிகாரி ஒருவரால் தாக்கப்பட்டார் ; தாக்கப்பட்ட செய்தியை மேல் அதிகாரிக்கு அந்தத் தொழிலாளி தெரிவித்தார்.

அவர் அடித்தாரா, இல்லையா என்று நிரூபிக்காவிட்டாலும் அதிகமாக அடித்தார் என்று சொன்னதற்காக அந்தத் தொழிலாளியை வேலையை விட்டு நீக்கியிருக்கிறார்கள். இது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அது குறித்து நான் கேட்டபோது, நான் என்ன செய்ய முடியும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே ஆகவே நான் எதுவும் செய்ய முடியாது என்று கை விரித்து விட்டார்கள். அடித்தார் அதிகாரி என்று சொன்னதற்கே வேலையை விட்டு நீக்கி விட்டார்கள் என்றால், அதிகாரி அடித்தால் அடித்தார் என்று சொல்லக் கூடாதா ? அடித்தாரா இல்லையா என்று விசாரணை செய்ய வேண்டும். அதிகாரி அடித்தார் என்று சொன்னதற்கு இவ்வளவு பெரும் கொடும் தண்டனையா ? தொழிலாளர்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியும் அவைகள் கேட்கப்படவில்லை. அப்படிக் கேட்காத காரணத்தினால்தான் தொழிலாளர்கள் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களை நாடுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களை நாடினால், எதிர்க் கட்சிக்காரர்களை நாடி விட்டார்களே ஆகவே, அவர்கள் குறைகளை நாங்கள் நீக்க மாட்டோம் என்று சொல்லுவது நல்ல ஜனநாயக ஆட்சியாகாது. அவர்களது குறைகள் கேட்பாரற்ற முறையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஆஸ்பத்திரி மருத்துவ மனை போன்றவைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வு நேரம், விடுமுறை வசதி, வீட்டு வசதி போன்றவைகள் செய்து தரப்பட வேண்டும். மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்குத் தரப்படுகிற அலவன்ஸ், மருத்துவ மனைகளிலும், கல்லூரிகளிலும் வேலை செய்யும் மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்குத் தரப்படுவதில்லை என்று அவர்கள் மூலம் அறிகிறேன். ஆக்வே, அவர்களுக்கும் மராமத்து இலாகாவில் வேலை செய்கிற மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்குத் தருகிற சலுகைகள் அத்தனையும் இந்த மருத்துவ மனைகளிலும், கல்லூரிகளிலும் வேலை செய்கிற மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கும் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) சென்னையைப் பொறுத்த வரையில்

[Dr. Srimathi Sathyavanimuthu] [7th April 1960

அதை சிங்கார நகரமாக்க விரும்பிப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்யும் நாம், சென்னையிலேயே பல குளங்களும், நீர்த்தேக்கங்களும் நிரம்ப இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். மழை காலங்களில் அவைகளில் தண்ணீர் தேங்கி கொசுக்கள் வளர்கிறது. ஒரு செய்தி கேள்விப்பட்டேன், சென்னையில்கூட பைலேரியல் நோய் பரவி வருகிறது என்று; ஆகவே, அப்படிப்பட்ட குளங்கள், அல்லது நீர்த்தேக்கங்கள் தனியார்கள் வசம் இருப்பது என்றாலும் அவர்களை எச்சரிக்கை செய்து, அபராதம் விதித்தாவது அந்தக் குளங்களையும், பள்ளங்களையும் தூர்த்து அடைக்க அரசாங்கமே முன் நின்று ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. S. SELVARAJAN : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வைத்திய—சுகாதார மானியத்தை நான் வரவேற்கிறேன். கடந்த மூன்று நான்கு வருடங்களில் முதல் மூன்று வருடங்கள் செலவிட்ட தொகையை விட வரயிருக்கிற ஆண்டில் அதிகப் பணச் செலவு செய்யக்கூடிய அளவிற்கு வருடாவருடம் கணிசமான அளவிற்கு தொகை ஒதுக்கி இந்த இலாகா நல்ல முறையில் சேவை செய்து வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அதை பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு மருத்துவ சுகாதார துறைகளில் இந்த ராஜ்யம் முற்போக்கு அடைந்திருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் சமீபத்தில் இருக்கக்கூடிய தாம்பரம் க்ஷயரோக விடுதியில் சிகிச்சை பெற்று குணமடைந்தவர்களின் புனர்வாழ்விற்காக வருகிற ஆண்டு 2,61,000 ரூபாயில் சிறிய கைத்தொழில்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து, ரிஹாபிலிடேஷன் வசதி செய்திருக்கிறார்கள். அதே போல் குஷ்ட ரோகத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, சிகிச்சை செய்யப்பட்டு நல்ல சுகம் அடைந்தவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்க, அவர்களைப் புனருத்தாரணம் செய்ய வேண்டிய வழி வகைகளைக் காண வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் பல ஆண்டு காலமாக இருந்து வருகிறது. ஆனால், அதற்குரிய மானியம் எதுவும் கேட்கப்பட்டதாகயில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் அதைப் புனர் பரிசீலனை செய்து க்ஷயரோகிகளைப் போல் குஷ்ட ரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டு குணமடைந்தவர்களுக்கும் புனர் நிர்மாணம் நிவாரணம் அளிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம் ராஜ்யத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் உள்ள பெட் ஸ்ட்ரெங்க்த், அல்லது படுக்கை வசதி, முதல் ஐந்தாண்டு திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் 8,000 ஆக இருந்தது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் 10,000-த்தில் ஆரம்பித்து பின்னர் வருடாவருடம் அது கூடிக்கொண்டு போய் இப்பொழுது 13,000-மும் வரும் ஆண்டில் 2,000 சேர்த்து பெட் ஸ்ட்ரெங்த் 15,000 ஆக ஆகியிருப்பது என்பது சாதாரண வளர்ச்சி அல்ல. செலவைப் பொருட்படுத்தாது, மக்களது சுகாதாரமே பெரிது என்று நினைக்கும் அரசாங்கத்தை பாராட்ட நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். தனியார் நடத்தும் வைத்திய விடுதிகளைப் பாராட்டவும், அவைகளைப் பற்றி சிந்திக்கவும், நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அத்தகைய ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு நாம் கொடுத்து வரக்கூடிய உதவி மிக மிகக் குறைவு. கணிசமான அளவிற்கு அவர்களுக்கு நாம் உதவியளிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் செய்யவேண்டிய பணியை ஏற்று நடத்தும் அவர்களுக்கு நாம் எவ்வளவு உதவி செய்ய முடியுமோ அவைகளைச் செய்ய நாம் முற்பட வேண்டும். படுக்கை எண்ணிக்கையை அனுசரித்து (பெட் ஸ்ட்ரெங்க்த்) தவிர அவர்கள் கொடுக்கும் சாப்பாட்டிற்கு ஆகும் செலவையாவது நாம் ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அடுத்தபடியாக, கிராமங்களுக்குப் போகும் டாக்டர்களுக்குக் கணிசமான அளவு ஒரு அலவன்ஸ் கொடுத்து வழி காட்டியிருப்பது கிராம மக்களின் நல்வாழ்விற்கு, அவர்களுக்கு வேண்டிய வைத்திய உதவி பெற்றுக்கொள்ள மிகவும் உதவுபடியாக இருக்கும். அடுத்த படியாக, இந்த நேஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் மூலம் தொத்து நோய்கள் பரவுவதைத் தடுக்க முடியும் என்று திட்டம் வகுத்தார்கள். ஐந்து வருட காலத்திற்கு முன்பே தீட்டப்பட்ட அந்தத் திட்டம் இன்னும் சில ஜில்லாக்களுக்கு அமுல் நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அது அமுல் நடத்தப்படும்

7th April 1960] [Sri M. S. Selvarajan]

திருநெல்வேலியில் திருச்செந்தூர் தாலுகா அறவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் திட்டத்தில் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதில் அரசாங்கம் வேண்டிய கவனம் செலுத்தும் என்று நான் நம்புகிறேன். திருச்செந்தூர் தலைநகர தலைமை ஆஸ்பத்திரியை அரசாங்கமே எற்றெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. திருச்செந்தூர் ஒரு தாலுகா தலைநகரம் என்பதோடு வெளியிடங்களிலிருந்து தேசம் முழுவதிலிமிருந்தும் யாத்திரிகர்கள் அனேகர் வந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்குள்ள ஆஸ்பத்திரி சர்க்கார் கைக்கு மாறியபோதிலும் அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அவசரமாக எக்ஸ்ரே பிளாண்ட் வைக்கவேண்டும். இன்னும், அங்கு டாக்டர்கள், மற்ற சிப்பந்திகள் தங்குவதற்கு வேண்டிய வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கும், திருநெல்வேலிக்கும் பொதுவாக வரக் கூடிய காலத்திலாவது ஒரு மெடிகல் காலேஜ் அமைக்க திருநெல்வேலி ஏற்ற இடமாகும். ஆகவே, வரக்கூடிய திட்ட முதல் ஆண்டில் பிரயாரிட்டி கொடுத்து திருநெல்வேலியில் ஒரு மெடிக்கல் காலேஜ் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, காலேஜ் ஆப் இன்டக்ரேட்டட் மெடிஸன்ஸ்-ல் உள்ள பல குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டு வருகிறது. கோரியபடி தக்க ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நல்ல கட்டிட வசதி, டாக்டர் வசதி, ஹாஸ்டல் வசதி இவைகளைச் செய்வது அரசாங்கத்தின் நல்லெண்ணத்தைத்தான் காட்டுகிறது. அதில் பயிற்சி பெற்று பின்னர் தங்கள் தங்கள் பணிகளை ஆற்றுவதற்கு அவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, திருச்செந்தூர், காயல்பட்டினம் உள்பட 11 கிராமங்களுக்குள்ள குடிதண்ணீர் திட்டம் 1948-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது தான் அடிகல் நாட்டப்பட்டது. பன்னிரண்டு வருடங்கள் ஆன பிற்பாடும் பைலட் சப்ளைதான் இருக்கிறது. அது முழுமை அடையவில்லை. இவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்பட காரணம் என்ன என்று அறிந்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதை நிறைவேற்றும்போது சில பஞ்சாயத்துக்களில் விடுபடக் கூடிய சில குக்கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் கவனிக்க வேண்டும். அவைகளும் சென்ட்பர்ஸன்ட் தண்ணீர் வரி கொடுத்த போதிலும், தண்ணீர் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாத இடங்களுக்கு வரி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அதற்குப் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் இடமில்லை. ஆகவே, சில ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயானாலும் அங்கு பூஸ்டர் பம்ப் வைத்தாவது விடுபட்ட பகுதிகளுக்கு சப்ளை கொடுக்க முயல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காம்போஸிட் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் ஒன்றின் மூலம் முக்காணியிலிருந்து கடலோரப் பகுதிகளை இணைத்து தூத்துக்குடிவரை சுகாதாரமான தண்ணீர் சப்ளை விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். அடுத்தபடியாக, ஆறுமுகநேரி சமீபத்தில் சாகுபுரத்தில் தாரங்கதாரா கெமிக்கல் பாக்டரி தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கிருந்து வெளிப்படும் "க்ளோரின்" காஸினால் கன்று காளைகளும், ஏன் மனிதர்கள்கூட பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருந்து வெளிப்படும் கழிவு நீர் காரணமாக மனித சஞ்சாரத்திற்குக்கூட இடைஞ்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. "ரிக்வயர்ட் பிரிஸ்க்ரிப்ஷன்படி" "ரிக்வயர்ட் ரூல்ஸ்படி" அது நடக்கவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஜில்லா சுகாதார அதிகாரியின் குறிப்பைப் பொருட்படுத்தாது பஞ்சாயத்தாரின் லைசென்ஸ் கிடைத்ததும் அது ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டிடம்கூட தனியாக கட்டப்பட்டிருக்கிறது என அறிகிறேன். அந்தக் காஸ் காரணமாக தொழிலாள மக்களுக்கு மயக்கம்கூட வருகிறது. ஐந்துமைல் சுற்றளவிற்கு அது ஜனங்களைப் பாதிக்கிறது. பக்கத்தில் நடமாடும் ஜனங்கள் பலர் மயங்கி விழுந்திருக்கிறார்கள். அதனால் கால்நடைகள் பல இறந்திருக்கின்றன. மீன்கள் எல்லாம்கூட இறந்திருக்கின்றன. இது குறித்து அரசாங்கம் நன்கு சிந்தித்து தக்க நடவடிக்கைகள், வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மருத்துவ சுகாதார துறையில் அரசாங்கம் நல்ல வேலை செய்து வருகிறது.

கிராமங்களில் கக்கூஸ் வசதிகளைச் பெருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் பேரில் குறைந்த கிரயத்தில் ஸ்லாப்கள் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், அந்தத் திட்டம் பரிபூரணமாக நிறைவேறவில்லை. காரணம் குறைந்த விலையில் கக்கூஸ் கட்டுவதற்கு ஸ்லாப்கள் கொடுத்தாலும் அவர்கள் இதற்கு வேண்டிய பள்ளம் தோண்டுவதற்கு 10 ரூபாய் முதல் 25 ரூபாய் வரை செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் இந்தத் திட்டத்தையே கைவிட்டு விடுகிறார்கள் கிராம மக்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் குறைந்த விலையில் ஸ்லாப்களைக் கொடுப்பதோடு பள்ளம் தோண்டுவதற்கும் ஏதாவது வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பரிசீலனையை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்விதம் ஏதாவது வசதி செய்வதாக இருந்தால் கிராமங்கள் தோறும் சுகாதாரத்தை கணிசமான அளவு உயர்த்த முடியும். சமீப காலத்தில் பேறு காலத்தில் மரணமும், குழந்தைகளின் இறப்பும் கணிசமான அளவில் குறைந்திருக்கிறது. இனிமேல் வரக் கூடிய ஆண்டில் 96 தாய் சேய் நல விடுதிகள் ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் தாலுகா ஒன்றுக்கு ஒரு தாய் சேய் நல விடுதி என்ற முறையில்தான் வரும். ஆகவே இன்னும் அதிகமாக இந்த விடுதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். மேலும் பிரைமரி ஹெல்த் செண்டர்கள், தேசீய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. இவற்றின் கீழ் உட்படாத பெரும் பிரதேசத்திற்கும் நாம் இந்த வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். முக்கியமாகப் பேறுகால வசதிகளும் அதிகமாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இவ்விதம் எல்லா இடங்களிலும் கணிசமாகச் செய்து கொடுக்க முடியுமானால் ஜனங்கள் இதை மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பார்கள். ஆகவே, இந்த தாய் சேய் நல விடுதிகளை ஏற்படுத்தும்போது அதற்கான வைத்தியர்களையும் நியமித்து, அவர்களுக்கான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். கிராமங்களில் இந்தத் திட்டம் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை இப்போது இருப்பதை விட இன்னும் ஏன் அதிகப்படுத்தக் கூடாது என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அதோடு முக்கியமாகப் பேறு காலத்தில் உதவி செய்யக்கூடிய கிராமாந்திர தாதியர்களுக்கு புதிதாக பயிற்சி அளிக்கப்போவது என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இது மிகவும் நல்ல திட்டம். மக்களின் மனதிற்கு ஒட்டி, அதற்குத் தகுந்தவாறு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான வேலைகள் எல்லாம் முன்னால் அதாவது மூன்று வருடங்களாகப் படுத்துக்கொண்டிருந்தது. அதற்கு அடுத்தவருடம் வேகமாக நடக்க ஆரம்பித்தது. இப்போது வேகமாக ஓட ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்த வேகம் இனிமேலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலும் தொடர்ந்து இருந்தால் கிராமத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் எல்லாம் நல்வாழ்வு பெற முடியும். அதோடு குடி தண்ணீர் திட்டத்தையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். நேஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமின்கீழ் பல வேலைகள் செய்யப்படுகின்றன. எல். டி. திட்டத்தின் கீழும் பல வேலைகள் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் சில இடங்களில் இது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆறுமுகனேரியை எடுத்துக்கொண்டால் அப் பஞ்சாயத்தில் நான்கு கிராமங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அங்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டப்பட்டது. அதற்காகப் பக்கத்தில் ஒரு மருத்துவ விடுதி கட்ட வேண்டும் என்று உதவி கேட்கப்படும்போது இம்மாதிரிப்பட்ட இடங்களுக்கு அதாவது நான்கு கிராமங்கள் சேர்ந்திருக்கின்ற இடத்திற்கு ரூபாய் 10 ஆயிரத்திற்கு மேல் பணம் கொடுப்பதற்கு சில தடைகள் இருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. சாதாரணமாக 10 ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஒரு கிராமத்திற்கு ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால் இந்தத் தொகையை மீறிப் பல கிராமங்கள்கொண்ட மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் பெற்று பஞ்சாயத்துக்கு விரும்புகிற இடத்தில் செலவிட மானியம் பெறுவதற்கு மத்திய சர்க்காரில் சில தடைகள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரியான ஒரு ஆஸ்புத்திரி கட்டின பிறகு அதை அடுத்து பேறுகால விடுதி கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அதற்குப் பஞ்சாயத்தே கட்டிக்கொள்ள வேண்டும், மானியம் இல்லை என்றால் அது முடியாத காரியம். ஆகவே இது போன்ற கஷ்டங்களை மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லி எந்த விதமான தடையும் இல்லாமல் மத்திய

சர்க்காரின் உதவிகளைப் பெறுவதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கெட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக இந்தத் துறையில் நன்கு கவனம் செலுத்திவரும் அமைச்சர் அவர்களைப் இந்தத் துறையில் சேவை செய்துவரும் அதிகாரிகள் அனைவரையும் நான் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பலவிதமான குறைகள் இருந்துவரக்கூடிய கிராமங்களில் நவீன மருத்துவ மோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நவீன மருத்துவத்துக்கு நமது அரசாங்கம் செய்துவரும் சேவைகள் நீடிக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்தி வரவேற்கிறேன். வணக்கம்.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் தலைவர் அவர்களே, மருத்துவத் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மான்யத்தைப்பற்றி பேசும்போது இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் போதாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். முடிந்தால் இன்னும் அதிகமாக செலவு செய்வதற்குதான் முயற்சிக்க வேண்டும். காரணம் சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் எழுத முடியும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அந்த முறையில் பார்த்தால் நம்முடைய மக்களை இன்னும் திறமையானவர்களாக ஆக்குவதற்கு இன்னும் அதிகமாக செலவு செய்வது அவசியம். அந்த முறையில் பார்த்தால் இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் மிகவும் குறைவு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக செலவு செய்யப்படுகின்ற பணம் எல்லாம் ஏழை மக்கள் இருக்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் போய் சரியாக சேருகிறதா என்பதுதான் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இங்கிலாந்தில் எல்லாம் செல்லாக்காசு செலவுகூட இல்லாமல் மேஜர் ஆப்ரேஷனை செய்து கொள்ளக்கூடிய வசதி இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலேயே பெரிய பெரிய ஆப்ரேஷன்கள் எல்லாம் நடக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் எந்தவிதமான பயமும் இல்லாமல் போய் பலன் பெறுகிறார்கள். ஆனால் இங்கேயுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளை எடுத்துக்கொண்டால் உள்ளே போவதற்கே பயப்படுகிறார்கள். திரும்பி வருவோமா என்று முதலில் பயப்படுகிறார்கள். சாதாரண மக்கள் மட்டும் அல்ல, பெரிய மனிதர்கள்கூட ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவதற்கு பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆசுபத்திரிக்கு போவது என்றால் திரும்பி வரவே மாட்டோம் என்று நினைக்கிற எண்ணத்தை நாம் மாற்ற முயற்சிக்க வேண்டும். இதற்குக் காரணம் நம்முடைய டாக்டர்களின் திறமைக் குறைவு அல்ல, நமது டாக்டர்கள் எல்லாம் திறமைசாலிகள்தான். நோயாளிகள் ஆஸ்பத்திரிக்கு போகும்போது டாக்டர்கள் வேண்டுமென்றால் ஒழுங்காக கவனித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு கீழே இருக்கின்றவர்கள் நோயாளிகளை சரியாக ஒழுங்காக கவனிப்பதில்லை. அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுமென்றால் என் சொந்த அனுபவத்திலிருந்து ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நல்ல வேளையாக நான் நோயாளியாக போகவில்லை, வேறு ஒருவர் நோயாளியாக இருந்தபோது நான் நேரிலேயே பார்த்தேன். அந்த நோயாளி ஒரு லோட்டா வெந்நீர் வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு அந்த வார்டிலுள்ள ஆயா இங்கு வெந்நீரும் இல்லை, ஒன்றுமில்லை, அதற்கு இங்கு கரியுமில்லை ஒன்றுமில்லை என்று கடு கடு என்று, சிடு சிடு என்று நோயாளியிடத்தில் கூறுகிறாள். இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியும் ஒரு லோட்டா வெந்நீர் போடுவதற்கு கரியில்லை என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே நாம் ஒதுக்கும் பணம் அங்கு சரியாக போய் சேருவதில்லையா அல்லது போய் சேர்ந்தும் சரியாக செலவு செய்யப்படவில்லையா என்பது தெரியவில்லை. ஆஸ்பத்திரியில் பணியாற்றுகின்றவர்கள், மனித உயிர்களிடத்தில் போராடுகின்றோம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் நோயாளி ஏதாவது கேட்டால் கடு கடு என்றோ அல்லது சிடு சிடு என்றோ பதில் சொல்லக்கூடிய முறையில் நடந்து கொள்ளக் கூடாது. இதைத் தவிர ஜெனரல் வார்டை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு சரியான பெட்-கள் கிடையாது. கொஞ்சம் அதிகமாக நோயாளிகள் வந்துவிட்டால் அவர்களை பெட்டிலிருந்து கீழே உருட்டி விடுகிறார்கள். கீழே பாய் உண்டோ இல்லையோ தெரியவில்லை. இவைகளை எல்லாம் நான் நேரில் பார்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். இதைப் பற்றியெல்லாம் அங்கு கேட்டால் போதிய பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பணம் போதவில்லை என்பது தான் உண்மையா அல்லது

ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தை சரியாக செலவழிப்பதில்லையா அல்லது செலவு செய்தும்தான் இந்த நிலைமை இருக்கிறதா என்று தான் எனக்கு புரியவில்லை. இம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு ஆஸ்பத்திரி நமது அரசாங்கத்தின் தலை நகராக இருக்கக்கூடிய சென்னையிலே இருப்பதே நமக்கு மிகவும் அவமானமாகும். தலைநகரத்தில் இருக்கின்ற ஆஸ்பத்திரியிலேயே இவ்விதம் இருக்கிறது என்றால் ஜில்லாக்களில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளில் எப்படி யிருக்கும் என்று சொல்ல தேவையில்லை. ஆகவே இதில் அரசாங்கம் முக்கியமாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு பின்னால் பார்க்கும்போது, கிராமங்களில் ஹெல்த் ஸென்ட்ர்ஸ் ஏற்படுத்தப் போவதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நூற்று ஒன்று சென்டர்கள் ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகவும், இனிமேல் இரு பது சென்டர்கள் ஏற்படுத்தப் போவதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது. பொதுவாக ஹெல்த் சென்டர்கள் ஏற்படுத்தினாலும் டாக்டர்கள் கிடைப்பதில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. காரணம் அவர்களுக்கு கிராமங்களில் போய் தங்குவதற்கு போதிய வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. கிடைத்தாலும் பாம்புகள், பூச்சிகள் போன்றவைகள் இருக்கக்கூடிய வீடுகளில்தான் போய் தங்க வேண்டி யிருக்கிறது. இதனால்தான் டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்கு போவதற்கு விரும் புவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை தவிர்ப்பதற்கு நல்லவேளை யாக இப்போது கிராமங்களில் போய் பணியாற்றுகின்ற டாக்டர்களுக்கு 50 ரூபாய் அதிகமாக கொடுத்து வந்ததை இப்போது 100 ரூபாய் என்று அதிகமாக்கியிருக்கிறார்கள். இனிமேல் எந்த விதமான தடையுமில்லாமல் டாக்டர்கள் போவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அவ்விதம் போனால் தான் கிராம மக்களின் நலத்தை நாம் எதிர்பார்க்க முடியும். சில ஹெல்த் சென்டர்களில் டாக்டர்கள் இருந்தாலும் சரியானபடி வருவதற்கு இயலாமல் இருக்கிறார்கள். அதாவது சில இடங்களில் ஒரு டாக்டருக்கு நாலைந்து சென்டர்கள் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இதனால் ஏழு நாட்களுக்கு ஒரு தடவைதான் அந்த டாக்டர் அந்த சென்டருக்கு போகிறார். அங்கு டாக்டர் வருவதை எதிர்பார்த்து மக்கள் எல்லாம் கூட்டம் கூடி காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் போக்கடிக்க வேண்டு மானால் இன்னும் அதிகமான அளவில் ஹெல்த் செண்டர்களை ஏற்படுத்தி, அதிகப்படியான டாக்டர்களை கொண்டு வர அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். அவ்விதம் முன்வந்தால் தான் மேலும் மக்கள் ஆரோக்கியத்தோடு வாழ்வார்களே தவிர, அதல்லாமல் எந்தவிதமான ஆறுதல்களை சொன்னா லும் மக்கள் நல்ல வாழ்வு வாழ முடியாது.

அது மாத்திரமல்லாமல், க்ஷயரோக நிவாரண விடுதி இருக்கிறது; அங்கே போன நோயாளி பல வருஷங்கள் கழித்து வருகிறான். அந்த நோய் அம்மாதிரியானது. குணமாவதற்கு வருஷக் கணக்காக ஆகின்றது. அது ஒரு ராஜரீக நோயாக இருக்கிறது. வேறு டாக்டர்களிடமும் சிகிச்சை பெற முடிவதில்லை. குறிப்பாக சென்னையில் அதிக மக்கள் வாழுகிற இடமாக இருப்பதால், இந்த வியாதி இங்கே அதிகமாகப் பரவி வருகிறது. அதற்கு வேண்டிய அளவுக்கு ஆஸ்பத்திரிகளும் இல்லை. இப்போது இருக்கக்கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளில் சேருவதற்கு லிஸ்ட் வைத்திருக் கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரியில் சேர வேண்டியவர்கள் பதிவு செய்து கொள் கிறார்கள். பதிவு செய்த பிறகு, "ஆஸ்பத்திரியில் சேருவதற்கு வா" என்று கடிதம் வருவதற்குள்ளாக அந்த நோயாளி இந்த உலகத்தை விட்டு விட்டு அடுத்த உலகத்திற்கே போய்விடுகிறார். இந்த நிலைமையில் ரொம்ப நாட்களாக மருத்துவ வசதி கிடைக்காமல் மக்கள் நசித்து விடு கிறார்கள். ஆகையால் "ட்யூபர் குலோஸிஸ்" பொருத்த மட்டில் அதிக வசதிகளைச் செய்து தருவது மிக மிக முக்கியம். இப்போது இருக்கக் கூடிய நிலையில் இந்த நோய் வந்தால் நோயாளி மீள மாட்டான் என்று இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய முறையில் மருத்துவம் செய்வதற்கு நல்ல வசதிகள் கிடையாது. ஆகையால் மேலும் பல க்ஷயரோக நிவாரண விடுதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

இப்போது சென்னை நகரத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் "ஸ்மால் பாக்ஸ்" பரவியிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. சில தினங்களுக்கு முன்பு செய்தித் தாளில் ஏதோ இதற்காக ஒரு இண்டென் ஸிவ் ஸ்கீம் தயாரித்திருப்பதாகச் செய்திவந்திருந்தது. இதற்குக் கார ணம் என்ன? ஏன் திடீரென்று வருகிறது? இதையெல்லாம் நன்கு பரிசீலித்து இதற்கு முடிவு கட்டுவது சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அவசியமாக இருக்கிறது—அவசரமாகவும் இருக்கிறது.

அது மாத்திரமல்லாமல் இன்னொரு குறை இருக்கிறது. இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக அதிகப்படியான டாக்டர்கள் ராஜிநாமா செய்து விட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். டாக்டர்கள் வேலை செய்வதிலே, கணவன், மனைவி இருவரும் டாக்டர்களாக இருந்தால், கணவனை ஒரு இடத்திலும், மனைவியை ஒரு இடத்திலுமாகப் பிரித்துப் போடாதீர்கள் என்று அமைச்சரிடம் நாங்கள் அடிக்கடி சொல்லி வருகிறோம். அமைச்சர் அவர்களும் ரொம்பவும் ஆறுதலோடு சொல்லுகிறார்கள் "நாங்கள் அம் மாதிரி பிரிப்பதில்லை, பிரிந்து இருந்தால் அவர்களைச் சேர்க்கிறோம்" என்று. ஆனால் நடைமுறையில் வேறு விதமாக இருக்கிறது, என்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலே எவ்வளவு உண்மை இருக்கிறதோ என்பது எனக்குத் தெரியாது. இதில் சற்று கவனம் செலுத்தி கணவன், மனைவி இருவர்களும் டாக்டர்களாக இருந்தால் அவர்களை ஒரே இடத்தில் போட் டால் வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதிலே டாக் டர்கள் இப்போது மாற்றப்படுகிறார்கள். அப்படி மாற்றப்படுவது அவர் களுக்குக் கஷ்டமில்லாத வகையில் இருக்க வேண்டும். இப்போது மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களில், பள்ளிகளில் பரீட்சை நடக்கும்போது, திடீரென்று ராமநாதபுரத்திற்குப் போ, திருநெல்வேலிக்குப் போ, கன்னியாகுமரிக்குப் போ என்று உத்திரவு போட்டுவிடுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் 2, 3 குடும்பங்கள் நடத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு பெரிய கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். மனிதத் தன்மையோடு இதையெல்லாம் பார்க்க வேண் டுமே தவிர வேறு குறிக்கோளோடு பார்க்கக்கூடாது. நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை, நம்மைப் போன்றுதானே இருக்கும் என்ற உணர்ச்சியோடு கவனித்து, மாற்றுவதை வசதியோடுமாற்றினால் தொல்லை கள் அவர்களுக்கும் இராது, இந்த இலகாவிற்கும் ஏற்படாது. அதனால் அதிக ராஜிநாமாக்கள் இல்லாமல் நல்ல முறையில் நிர்வாகமும் நடக்கும்.

மற்றொன்று, சென்னை மாகாணத்திலிருந்து ஒரு சில ஆண்டுகளாக எந்த டாக்டரையும் மேல் படிப்புக்கு அனுப்புவதில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. இதிலே என்ன குறைபாடு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பெங்களூரில் மெடிகல் ஸைகாலஜி படிப்பிற்கும், மற்றப் படி பிளாஸ்டிக் சர்ஜரி முதலியவைகளுக்கும் டாக்டர்களை அனுப்பலாம். வெளி நாடுகளுக்கெல்லாம் அனுப்பலாம். இந்த இலாகாவிலிருந்து அனுப்பக்கூடாது என்று முடிவு கட்டி விட்டார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். இங்குள்ள டாக்டர்கள் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று உயர் படிப்புகள் படித்துவிட்டு வருவது நல்லது. இரண்டு 3 வருஷங்கள் போய்ப் படித்துவிட்டு வருகிறவரை யில் வேறு யாரையாவது போடலாம். இரண்டு வருஷத்தில் வேலை ஒன்றும் கெட்டு விடாது. ஆகையால் மேல் படிப்புக்காக இங்குள்ள டாக்டர்களை அனுப்புவதில் அரசாங்கம் தங்கள் கவனத்தைச செலுத்தவேண்டும்.

குறிப்பாக சென்னையைப் பொருத்த வரையில் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி கழிவு நீரை அகற்றுவதற்கு தனியாக டிரெய்னேஜ் இல்லை. கழிவு நீரை எல்லாம் பகிங்ஹாம் கெனாலில் சேர்த்து விடுகிறார்கள். அதனால் தான் பகிங்ஹாம் கெனால் நாற்றம் அடிக்கிறது என்று ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி யையே காரணமாக கார்ப்பொரேஷனில் சொல்லுகிறார்கள். இதிலே கவ னம் செலுத்தி ஒழுங்காக டிரெய்னேஜ்ஜில் சேர்க்காமல் இருந்தால் சுகா தாரத்தை நாம் எப்படி காப்பாற்ற முடியும். இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் சுகாதாரம், சுகாதாரம் என்று பேசி விட்டு நாமே சுகா தாரத்தைக் கடைபிடிக்காமலிருந்தால் யார் கேட்பது? ஆகையால்,

பக்கிங்ஹாம் கெனலில் இந்த ஆஸ்பத்திரி கழிவு நீர் கலக்காமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, காலம் இல்லாத காரணத்தினுல் இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***Sri S. RAMALINGA PADAYACHI :** சட்ட மன்ற தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாநில சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

" பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து ", என்பது வள்ளுவர் மொழி.

" நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் "—என்பது பழமொழி. இவைகளை வைத்துக்கொண்டுதான் அரசாங்கம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்—பட்டணங்களிலே வசதிகளைச் செய்திருந்தாலும்—கிராம மக்களுக்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். கிராம மக்களுக்கு நல்ல வசதிகள் ஏற்படவில்லை என்பது எனது கருத்து. இதற்குக் காரணம் கிராமத்தில் சென்று பார்த்தால் " பழைய பாட்டி பாட்டி தான் " என்று சொல்வதுண்டு. கிராமங்களில் " பாட்டி " என்ருல் பிரசவ காலத்தில் அனுபவமுள்ள அம்மாக்களை வைத்துத்தான் பிரசவம் பார்ப்பது பழக்கம். இப்பவும் அந்தப் பழக்கம்தான் இருக்கிறது. கிராம மக்களுக்கு வசதி ஏற்படும் முறையில் ஒவ்வொரு ரெவின்யூ பிர்க்காவிலும் ஒரு இடத்தில் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரி வைக்கவேண்டியது அவசியம் என்பது எனது கருத்து. ஒவ்வொரு அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியிலும் 10 பிரசவ படுக்கைகளும், 10 ஜெனரல் படுக்கைகளும் இருக்க வேண்டும். அம்மாதிரி இல்லாமல் பெரிய நகரங்களில் மட்டும் வைத்தால், நகரங்களுக்கு கிராம மக்கள் ஓடி வரும்போது என்ன நிலைக்கு ஆளாகிருர்கள் ? மக்கள் அதிக துன்பத்திற்கு ஆளாகிருர்கள். பிரசவத்திற்காக நகரத்திற்குச் செல்லும்போது ரயிலிலேயேகூட பிரசவம் ஆகிவிடுகிறது. இந்தக் கஷ்டங்களைப் பார்க்கும்போது, கிராம மக்களுக்கு கிராமப் பகுதியிலேயே பிரசவ விடுதிகள் ஏற்படுத்தவேண்டியது அவசியமில்லையா என்று கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இம்மாதிரி ஆஸ்பத்திரிகள் ஒவ்வொரு பிர்க்காவிலும் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பது எனது கருத்து. உடையார்பாளையம் தாலூகாவிற்கும், பெரம்பலூர் தாலூகாவிற்கும் இடையில் அரியலூர் டிவிஷன் இருக்கிறது. அங்கே பல அரசாங்க அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே 8 பிரசவ படுக்கைகளும், 12 ஜெனரல் படுக்கைகளும் கொண்டு ஒரு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் பார்க்கும்போது, பிரசவ விடுதியில் சுமார் 30 பேர் பிரசவத்திற்காக வந்துள்ளவர்கள் தங்கியிருக்கிருர்கள். எட்டு பேர்கள் போக பாக்கிப் பேர்கள் கீழே படுத்துக் கொண்டு, பட்டியில் ஆடுகளை அடைத்திருப்பதுபோல இருப்பதைக் காண வேண்டியிருக்கிறது. ஜெனரல் வார்டில் போய்ப் பார்த்தால் படுக்கை இல்லாமல் எண்ணற்ற நோயாளிகள் கீழே படுத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்க வேண்டும். எனவே பிரசவ வார்டில் குறைந்தது 20 படுக்கைகளை ஏற்படுத்தி, அதேபோன்று ஜெனரல் வார்டிலும் படுக்கைகளை அதிகப்படுத்தி அவர்களுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டும். அம்மாதிரி செய்தால்தான் கிராம மக்கள் பலன் அடைவார்கள்.

அடுத்தபடியாக சுகாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நமது அரசாங்கம் மருத்துவ விஷயத்தில் கிராம மக்களுக்கு நன்மை செய்யாவிட்டாலும்கூட சுகாதாரத்தில் நல்ல நன்மை ஏற்படும்படி செய்கிறது என்பது புலப்படுகிறது. கிராம மக்களுக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிணறு வெட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுத்தாலும சில கிராமங்களில் உள்ள கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டம் இருக்கிறது. சில கிணறுகள் 50 அடி 60 அடி ஆழம் வெட்டினுலும் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த குடி தண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்க பவர் டிரில் மூலமாக ஆழக் குழாய் கிணறு இறக்கி அதிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்து ஓவர் ஹெட் டாங்க் கட்டி, தண்ணீரைத் தேக்கிக் கொடுத்தால்தான் ஓரளவுக்கு நன்மை ஏற்பட முடியும். இப்போது

இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் கிராமங்களில் கிணறுகள் வெட்டியும் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிருர்கள். தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினுல் குளத்திலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து குடித்து நரம்புச் சிலந்தி போன்ற வியாதிகளால் பீடிக்கப்படுகிருர்கள். இதற்கு பவர் டிரில் அவசியம் வேண்டும். குறிப்பாக திருச்சியில் ஒரு பவர் டிரில்தான் இருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்ய முடியவில்லை. இன்னும் 4, 5 பவர் டிரில்லாவது இருந்தால் தான் குடி தண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்று அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து தருவதற்கு இதற்கு முன்பு, கிராமக் குடிதண்ணீர் திட்டத்தில் அரசாங்கமே பூராச் செலவையும் ஏற்று வந்தது. இப்போது கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து • தருவது, லோகல் டெவலப்மெண்ட் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. குடி தண்ணீர் வசதிக்கு கிராமங்களில் ஓவர் ஹெட் டாங்கு கட்டும் லோகல் டெவலப்மெண்ட் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டத்தில் இச்செலவிற்கு மத்திய அரசாங்கம் 50 சதவிகிதமும், மாநில அரசாங்கம் 25 சதவிகிதமும், பஞ்சாயத்து 10 சத விகிதமும், மக்கள் 15 சதவிகிதமும் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. எங்கள் தாலூகா மிகவும் பிற்பட்ட தாலூகா. அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் ஏழ்மை நிலையில் உள்ளவர்கள். அவர்களால் 15 சதவிகிதம் பணம் கொடுக்க முடியாது. எனவே, இத்திட்டம் இந்த மாதிரி இருந்தால் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியாது. மாநில அரசாங்கம் இன்னும் பத்து சதவிகிதம் பணம் கொடுத்தால்தான் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். அதாவது மாநில அரசாங்கம் 35 சதவிகிதம் பணம் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது அரியலூர் பகுதியில் லோகல் டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் செய்ய முடியாமல் அரசாங்கத்தின் பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றப் பகுதிகளைப்போல அல்லாமல், இந்தப் பகுதிக்கு சலுகை கொடுத்தாவது இந்தப் பகுதியில் அதாவது, உடையார்பாளையம் தாலூகாவில், லோகல் டெவலப்மெண்ட் திட்டத்தின் கீழ் குடிதண்ணீருக்கு ஓவர் ஹெட் டாங்கு கட்டி தருவதில் வசதி செய்து தரவேண்டும். அதற்காக இந்தப் பகுதிக்கென அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

சரியான குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாத காரணத்தால் மேக வியாதி போன்ற கொடுமையான வியாதிகள் இப்போது எங்கும் காணப்படுகின்றன. கடந்த காலத்தில் மேக வியாதிகள் அதிகமாக காணப்படவில்லை. இப்போது ஒவ்வொரு ஊரிலும் மேக வியாதிகள் அதிகமாகியிருக்கின்றன. சுகாதார வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் இவை இருக்காது என்று நம்புகிறேன். நாஷனல் குடிதண்ணீர் வினியோகத் திட்டத்தின்கீழ் திருச்சி ஜில்லாவில் சில பகுதிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உடையார்பாளையத்திற்கும் இந்த திட்டத்தின்கீழ் சேர்ந்து தண்ணீர் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரிடம் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் பிரேரேபித்துள்ள மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri M. KANDASAMI PADAYACHI : மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் சுகாதார அமைச்சர் பிரேரேபித்துள்ள மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டு மக்களுக்கு சுகாதாரம் மிகவும் அவசியம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். நாம் சுகாதாரமாக வாழ வேண்டுமென்ருல், முதலில் கிராமங்கள்தான் முன்னேற வேண்டும். நகரங்கள் முன்னேறி வருவது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். கிராமங்களில் மக்கள் அவஸ்தைப்படுவது மிகமிக வருந்தத்தக்க விஷயம். அவர்கள் உண்ண உணவு இல்லாமல் கஷ்டப்படுவதுடன் மட்டுமின்றி, நோயினுலும் கஷ்டப்படுவது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. எனவே அரசாங்கம் ஒதுக்கும் மானியத்தை கிராமங்களுக்கும் வழங்கி அங்கும் வசதிகள் செய்ய வேண்டும்.

எங்கள் ஊரைப் போன்ற கிராமங்களை நகரங்களுடன் சேர்க்க முடியாது, கிராமங்களுடனும் சேர்க்க முடியாது. அது ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்தாகத் தான் இருக்க முடியும். அங்கே ஒரு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே எப்போதும் டாக்டர் இருப்பதில்லை. உளுந்தூர்ப் பேட்டைக்குப் பக்கத்தில் பல ரோடுகளில் லாரிகளும் பஸ்களும் போகின்றன. அந்த ரோடுகளில் லாரிகளிலோ பஸ்களிலோ அடிபட்டவர்களை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோக வேண்டுமென்றால் நகரங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிக்குத் தான் கொண்டுபோக வேண்டியிருக்கிறது. சாகக்கூடிய நிலையில் இருப்பவர்களை உடனடியாக ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போக வேண்டுமென்றால், கிராமத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரியில் டாக்டர் கிடையாது. இருபது மைலுக்கு அப்பால்தான் நகர ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. நகர ஆஸ்பத்திரிக்கு அடிபட்டவர்களைக் கொண்டு போகும்போது சில சமயங்களில் நடுவழியில் இறந்து போகிறார்கள். எனவே 20 மைல் ரேடியஸ் உள்ள கிராமங்களில் அவசியம் ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்தி அங்கே பல படுக்கை வசதியையும் செய்து தந்தால்தான், விபத்துக்களில் அகப்பட்டுக் கொண்டவர்களை காப்பாற்ற முடியும்.

நான் 7, 8 வருஷ காலமாக எம்.எல்.ஏ.-யாக இருந்து வருகிறேன். என் பகுதியில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரிடமும் கலெக்டரிடமும் நான் சொல்லியிருந்தபோதிலும் இன்னும் அதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை. இப்போது கிராமங்களில் நோய்கள் அதிகமாகப் பரவுவது எல்லோருக்கும் தெரியும். நோய்கள் அதிகமாகப் பரவுவதற்குக் காரணம், கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி சரிவர இல்லாததுதான். எங்கள் கிராமங்களில் நரம்புச்சிலந்தி என்ற நோய் மக்களுக்கு வருகிறது. இது தண்ணீர்க் கோளாறினால் வருகிறது. உடம்பில் எந்த இடத்திலும் நரம்புச் சிலந்தி வருகிறது. சுகாதார வசதிக் குறைவினால்தான் இந்த நோய் வருகிறது. மீனிலுள்ள சில பூச்சிகள் காரணமாக இந்த நோய் வருகிறது என்று சுகாதார அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். நரம்புச் சிலந்தி கால்களில் வருகிறது, கைகளிலும் வருகிறது. நோய்வந்து பலர் நொண்டியாகவும் முடமாகவும் ஆகி இருக்கிறார்கள். இந்த நோய்க்கு சரியாக சிகிச்சை செய்ய வசதிகள் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நோய் வருவதற்கு முக்கியமான காரணம் நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாததுதான். நகரங்களில் குழாய்களில் நல்ல தண்ணீர் விநியோகிக்கப்படுகிறது. கிராமங்களிலும் நல்ல தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு திட்டம் வந்திருப்பதாக பேப்பரில் பார்த்தேன். ஆனால் கிராமங்களில் ஓவர் ஹெட் டாங்க் கட்டி மக்களுக்கு குழாய்கள் மூலம் தண்ணீர் விநியோகிக்க பண வசதி இல்லை. எப்படியாவது இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி கிராம மக்களுக்கு நல்ல குடி தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்தால்தான் அவர்கள் சுகாதாரமாக நோயின்றி வாழ முடியும்.

கிராமங்களில் மக்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளிப்பதற்காக ப்ரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்ஸ் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்கள் தினமும் இருப்பதில்லை. அந்த நிலையங்களில் டாக்டர்கள் வாரத்திற்கு ஒரு முறையோ இரு முறையோதான் வருகிறார்கள். வாரத்திற்கு சில நாட்களே டாக்டர்கள் அங்கு வந்து ஒரு மணி நேரமோ இரண்டு மணி நேரமோ அங்கு இருந்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். ஒரு டாக்டரோ கம்பவுண்டரோ அங்கு தினமும் இருக்கும்படி செய்தால் மக்களுக்கு நல்ல மருத்துவ வசதி கிடைக்கும். உளுந்தூர்ப் பேட்டையில் ஒரு ப்ரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கு வந்த டாக்டர் திரும்பிச் சென்று விட்டார். காரணம், அவருக்கு வீட்டு வசதியும் மற்ற பல வசதிகளும் இல்லை. கிராமங்களில் வசதிகள் இல்லாததால் டாக்டர்கள் கிராம வைத்தியசாலைகளுக்கு வருவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு கிராமங்களில் மற்ற சௌகரியங்கள் இல்லாவிட்டாலும், வீட்டு வசதியையாவது செய்து தரவேண்டும். கிராமங்களில் ரோடு வசதிகள் இருந்தாலும் வீட்டு வசதியும் மற்ற பல வசதிகளும் இல்லாததால் அவர்கள் கிராமங்களிலிருந்து திரும்பிப் போய்விடுகிறார்கள்,

டாக்டருக்கு வீட்டு வசதி செய்துவிட வேண்டுமென்று எஞ்சினியரிடம் கேட்டுக்கொண்டேன். அதற்கு ஏற்கெனவே ஸாங்ஷன் இருந்தாலும், டி.எம்.எஸ். ஆபீஸிலிருந்தும் ஸாங்ஷன் பிற்பாடு வர வேண்டியிருக்கிறது என்று அவர் சொன்னார்.

(Mr. Speaker in the Chair)

கிராமங்களில் ப்ரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்களை அமைக்கு முன்பு, அங்கே டாக்டர்களும் கம்பவுண்டர்களும் தங்குவதற்கு வீட்டு வசதி செய்ய வேண்டும். இப்போது குடி தண்ணீருக்காக ஆங்காங்கு பல டாங்குகள் கட்டி வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கும், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கும் பண வசதி இல்லாததால் அந்த இடங்களில் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கக் கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் கடன் உதவி செய்து கொடுத்தால் நல்ல திட்டங்கள் போட்டு மக்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்துகொடுக்க முடியும்.

பொதுவாக, எல்லா ப்ரைமரி ஹெல்த் செண்டர்களுக்கும் " வான் " கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்போது புதிதாக " சாங்ஷன் " செய்யப்பட்டிருக்கும் ப்ரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்களுக்கெல்லாம் ஒருவிதமான சகாயமும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கிராமப் பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களிலே உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளை ஜில்லா போர்டால் நடத்த முடியவில்லை. அவைகளை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பல காலமாகச் சொல்லி வருகிறேன். அரசாங்கமே இந்த ஆஸ்பத்திரிகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Sri M. K. SOMASUNDARAM** : கனம் சபாநாயகர், அவர்களே, மன்றத்திலே கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சுகாதார மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்துள்ளேன். இப்போது நம் மாகாணத்தில் சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அந்த வேலை நல்ல முறையில், எல்லோரும் பாராட்டத்தக்க முறையில் நடந்து வருகிறது. குறிப்பாக, நம் மாகாணத்திலே இப்போது மலேரியா எராடிகேஷன், ஸ்மால் பாக்ஸ் பைலட் ஸ்கீம் ஆகியவை கொண்டு வருவது பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இவைகளையெல்லாம் இப்போது கொண்டு வருவதால் வியாதிகளை ஓரளவு மட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இவ்வளவும் கொண்டு வந்த பிறகும் இன்னும் அதிகமாக வியாதிகள் பரவுமோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்ற அதிகமான தொகை மானியமாகக் கோரப்பட்டிருக்கிறது. பொது சுகாதார வேலையைக் கவனித்து வரும் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு இப்போது அதிக வேலை செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து முறை 1962-ல் இருந்து ஏற்பட இருக்கிறபடியால் ரேஞ்சு ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டருடன் ஒத்துழைத்து விட்டு ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டரில் உள்ள மொத்த வேலையையும் பார்க்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால் இந்த சுகாதார வேலையை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த முடியாது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொது சுகாதாரத்தைப் பற்றிக் கவனிக்க ஒரு டைரக்டரும், தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு இலாகாவும் இருக்கிறது. இன்னொரு இலாகாவோடு இணைக்கப்பட்டால் வேலை அதிகமாகிறது. அதனால் தவறான முறையில் இயங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. பொது சுகாதாரத்தைக் கவனிப்பதிலும், வியாதிகளைச் சொஸ்தப்படுத்த சிகிச்சை செய்வதிலும் வேறுபாடு உண்டு. பொது சுகாதாரத்திற்கும் ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டருக்கும் எந்த விதமான தொடர்பும் இருக்கக் கூடாது. இப்போது வியாதி ஒரு இடத்தில் ஏற்பட்டால் மற்றொரு இடத்திற்கு இந்த மாதிரி வியாதி பரவாமல் இருக்க அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் பொறுப்பை ஹெல்த்

[Sri M. K. Somasundaram] [7th April 1960

இன்ஸ்பெக்டர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். ப்ரைமரிஹெல்த் சென்டர் டாக்டரின்கீழ் வேலை பார்க்கும் நிலை இருக்கக்கூடாது. பப்ளிக் ஹெல்த் என்பது வேறு. அவர்களெல்லாம் சுகாதார டைரக்டரின் கீழ்தான் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு இடத்திலும் சுகாதாரத்தைக் கவனிக்கக்கூடியவர்கள் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள்தான் என்று சொல்ல முடியும். டாக்டர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் இருப்பவர்களைக் கவனிக்க வேண்டியவர்கள். ஆகவே, ரேஞ்சு ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் அப்படியே இருக்க வேண்டும்.

அம்மையார் அவர்கள் சென்னையில் ஸ்மால் பாக்ஸ் அதிகமாகப் பரவியிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். தாய்மார்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு, பிறந்து 6 மாதத்திற்குள்ளாக அம்மைக் குத்திக் கொள்ள வேண்டும். அம்மை குத்த வந்தால், என்னுடைய பிள்ளை இல்லையென்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அம்மை வியாதி பரவாமல் இருக்க 6 மாதத்திற்குள்ளாக அம்மைக் குத்திக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் வியாதி வராமல் தடுக்க முடியும்.

ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் தங்களுக்கு பிரமோஷன் வேண்டுமென்று கோரி இருந்தார்கள். அது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குக்கூடத் தெரியும். செலக்ஷன் கிரேடு கொடுத்து வேலையில் அமர்த்துகிற காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. பொது சுகாதாரத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கும், மெடிகலில் இருக்கிறவர்களுக்கும் இடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் பல ரெக்கார்டுகளைத் தயார் பண்ண வேண்டி இருக்கிறது. மெடிகல் ஆபீசர்கள் ஒன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை. ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் மெடிகல் லைனில் படித்திருக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் தேவையில்லை. அமெரிக்க நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் பி.ஏ. பட்டதாரிகளை எல்லாம் சுகாதாரத்தில் பயிற்சி கொடுத்து ஹெல்த் ஆபீசர்களாக நியமித்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி நம்முடைய மாகாணத்தில் 10, 12 வருஷ காலம் அனுபவம் உள்ள ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களை ஹெல்த் ஆபீஸர்களாகப் போட வேண்டும். அவர்கள் அதற்குத் தகுதி உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு கவனித்து அவர்களை ஹெல்த் ஆபீசர்களாகப் போடுவது பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது 47 இடங்களில் ஹெல்த் ஆபீசர்கள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதை மந்திரியவர்கள் கவனித்து எந்தெந்த இடத்தில் இல்லை, அதற்கான காரணம் என்ன என்று பார்த்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களை எல்லாம் ஹெல்த் ஆபீசர்களாகப் போட வேண்டுமென்று மறுபடியும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் மருந்து கொடுக்கத் தேவையில்லாத காரணத்தால் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

சுகாதாரத் துறையில் வேலை பார்க்கும் எல்லோரும் யூனிபாரம் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற திட்டம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களும், அவர்களுக்குக் கீழே உள்ள சிப்பந்திகளும் மட்டுந்தான் யூனிபாரம் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று திட்டமிருக்கிறது. இன்று போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டை எடுத்துக்கொண்டாறு போலீஸ் கான்ஸ்டபிளில் இருந்து ஐ.ஜி. வரையில் யூனிபாரம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யூனிபாரம் திட்டத்தைக்கொண்டு வந்தால் கீழ் இருக்கும் சிப்பந்திகள் மட்டுமல்லாமல் எல்லா அதிகாரிகளும் யூனிபாரம் அணிய வேண்டுமென்ற முறையில் கொண்டுவர வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களை மதிக்கும் நிலை ஏற்படும். ஏதோ ஒரு சிலரை மட்டும் யூனிபாரம் அணிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திப்பது அவ்வளவு சரியல்ல. இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்துச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1962-ல் பஞ்சாயத்து யூனியன் வரும்போது இந்த ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களை என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அப்போது எப்படி நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவது என்பதைப் பற்றி டைரக்டருடன் கலந்தாலோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். டைரக்டர்

7th April 1960] [Sri M. K. Somasundaram]

அவர்களும் தகுந்த முறையில் ஆலோசனை கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு ப்ளாக்கில் 3 ப்ரைமரிஹெல்த் செண்டர் இருக்கிறது. மூன்று ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போட்டால் ஒவ்வொருவருடைய ஸ்டாடிஸ்டிக்சும் தேவைப்படுகிறது. ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர் ஒவ்வொருவரும் ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் தயாரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மூன்று பேருடைய கணக்கும் சேர்ந்துதான் தாலுகா ரீதியில் வரும். அதற்குப் பிறகு கடைசியாக ஹெல்த் ஆபீசர்கள் சர்க்காருக்கு ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியும். வேலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் காரியங்கள் செய்யும்பொது வேலைப் பளு அதிகமாகிறது. இப்போது இருந்துவரும் வேலைப் பளு குறைய ரேஞ்சு ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர் நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு இடத்தில் வியாதி அதிகமாகப் பரவினால் இன்னொரு இடத்தில் உள்ள ஆட்களை அனுப்பக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதை மந்திரி அவர்கள் கவனித்துச் செய்ய வேண்டும்.

சென்னை ராஜ்யத்தில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் சாக்கடை அதிகமாக 12 noon.
இருக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். ஆனால், திருநெல்வேலி ஜங்ஷனை எடுத்துக்கொண்டால், லெட்ரின் கட்டி இரண்டு வருஷங்கள் ஆகியும், இன்னும் திறந்துவிடுவதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை. லெட்ரினைத் திறந்துவிடுவதற்கு, ரயில்வே டிபார்ட்மெண்டிலே சேர்ந்திருக்கிறதா, முனிசிபாலிடியிலே சேர்ந்திருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி யாருக்கும் அக்கறை இல்லாமல், அதைச் சுற்றிலும் பாமர மக்கள் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் வியாதி பரவும்போது பாமர மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. பஸ் ஸ்டாண்டு பக்கத்தில், ரயில்வே ஸ்டேஷன் முன்னிலையில் இருக்கும் காரணத்தால், இம்மாதிரி வியாதியஸ்தர்கள் ஒவ்வொரு பஸ் ஸ்டாடண்டிலும் இருக்கிறார்கள். முனிசிபாலிடி லெட்ரின்களை மூன்று வேளை சுத்தப்படுத்த வேண்டிய திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டுவர வேண்டும். ஏனென்றால் லெட்ரினில் நுழையக் கூடாத நிலைமை இருக்கிறது. பஸ் ஸ்டாண்டு லெட்ரினை மூன்று வேளையும் சுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு முனிசிபல் ஹெல்த் ஆபீசர்களுக்குத் திட்டவட்டமாக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொது சுகாதாரத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்கள் பஸ் ஸ்டாண்டை ஒட்டி நீர் நிலைகள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி இருந்தால் கொசு அதிகமாக ஏற்பட்டு, அம்மையார் அவர்கள் தெரிவித்ததுபோல், யானைகால் வியாதி உண்டாகிறது. அந்த வியாதி வராமல் தடுக்க அரசாங்கம் முன் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு இடத்திலும் எந்த எந்த காலத்தில் என்ன என்ன வியாதி வருகிறது என்பதைத் தெரிந்து, அதைத் தடுக்க முன் கூட்டியே எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டும். ஆகையால், அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வியாதியஸ்தர்களின் மத்தியிலே வேலை செய்பவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டியது அவசியம். அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகளை முன் கூட்டியே கொடுக்க வேண்டும். இதை எல்லாம் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் ஊக்கத்துடன் சேவை செய்ய முடியும். டாக்டர்கள் கிராமப் பகுதிகளில் வேலை செய்ய உற்சாகம் ஏற்படும்பொருட்டு, அவர்களுக்கு 50 ரூபாயிலிருந்து 100 ரூபாய் வரை அலவன்ஸ் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல் கஷ்டப்படுகிற இந்த சுகாதார டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கும் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஹெல்த் அஸிஸ்டென்டுகள் இன்னும் அவர்களுக்குக் கீழே வேலை பார்க்கும் சிப்பந்திகளுக்கு நல்ல முறையிலே ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். வியாதியைச் சட்டை பண்ணாமல் உயிரையும் கூட மதிக்காமல் வியாதியின் மத்தியில் வேலை செய்யும் இத்தகையவர்களுக்கு அதிகமாக ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். அவர்கள் நல்ல நிலைமையில் வர நாம் மிகவும் பாடுபட வேண்டும்.

கிராம சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதற்குத் தனிப்பட்டதொரு திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியந்தான். கிராமம் முன்னேறினால்தான் நாட்டின் முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும். ஏனென்றால், பட்டணங்களில் இருக்கக் கூடியவர்கள் பட்டணங்களில் முன்னேற்றத்தைக் கவனிக்கும்போது, கிராமத்தில் உள்ள பாமர ஏழை மக்கள் நல்ல வாழ்வு வாழ முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிராம சுகாதாரத்தை நாம் முதலில் கவனிக்க வேண்டும். எங்கெங்கெல்லாம் நல்ல பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் திட்டம் ஏற்படுத்த முடியுமோ அங்கெல்லாம் கட்டாயமாகச் ஏற்படுத்த வேண்டும். மக்களுடைய உதவித் தொகை கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும், அரசாங்கமே முழுப் பொறுப்பையும் எடுத்துக்கொண்டு, பாமர மக்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் உதவித் தொகை கொடுத்தால் நல்லது ; கொடுக்காவிட்டாலும் முழுப் பொறுப்பை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் கிராம மக்கள் நல் வாழ்வு பாதுகாக்கப்பட முடியும். அந்தக் கடமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும் காரணத்தால், அதை நான் இங்கே எடுத்துக் கூற முன் வந்துள்ளேன்.

இன்னும், முனிசிபாலிடியில் இருக்கும் சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்களையும், மற்ற ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போல் கருதி, அவர்களுக்குப் பிரமோஷன் கொடுக்க வேண்டும். நாங்களும் மற்றவர்களைப் போல் ஒரே படிப்பு படித்திருக்கிறோமே, எங்களுக்கும் ப்ரமோஷன் கொடுக்கக்கூடாதா" என்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து, ஒரே படிப்பு உள்ளவர்களுக்கு ஒரே அளவு சம்பள விகிதங்கள் கொடுப்பதுடன், பிரமோஷனுக்கு வேண்டிய வசதியும் செய்ய வேண்டும் ; மற்ற எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இன்னும் என்ன என்ன சலுகைகள் கோரியிருக்கிறார்களோ, அவைகளை எல்லாம் கொடுத்து, அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த சுகாதார மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, நான் என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்

IV.—ANNOUNCEMENT.

VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Business Advisory Committee met to-day (7th April 1960) at 11-30 a.m., and decided as follows:—

"That the Assembly will not be sitting on the 12th April 1960 and the Demands VIII. Irrigation and XXXVII—Capital Outlay on Irrigation, to be discussed on that day will be taken up on the 28th April 1960 and the Demands V. Registration Department and XXX —Pensions, proposed for the 28th April 1960 will not be taken up for discussion."

SRI A. VEDARATHNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-ம் தேதியன்று கூட்டம் இல்லையல்லவா ?

MR. SPEAKER: 11th April is already a holiday. 11-ந்தேதி அசெம்பிளி கூட்டம் இல்லை என்று நேற்றே சொன்னேன். 11-ந்தேதியன்று விவாதிக்க வேண்டிய விஷயத்தை 22-ந்தேதியன்று எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம். 12-ந்தேதி சமாசாரத்தைப் பற்றித்தான் இப்பொழுது சொன்னேன். 12-ந் தேதி யன்று விவாதிக்க வேண்டிய விஷயத்தை 28-ந் தேதியன்று விவாதிக்கப் போகிறோம். 28-ந் தேதி விவாதிக்க வேண்டிய சமாசாரம் விவாதிக்கப் படப்போவதில்லை. அவ்வளவுதான். 10, 11, 12-ந் தேதிகள் ஆகிய மூன்று நாட்களும் சபை இல்லை. 13-ந் தேதியன்று எப்படியும் கிடையாது. 14-ந் தேதிதான் வரவேண்டும்.

III —VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61—*cont.*

(5) DEMAND XVII—MEDICAL.

(6) DEMAND XVIII—PUBLIC HEALTH—*cont.*

***SRI S. RAMASAMY THEVAR:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுகாதாரம் நாட்டிலே பெரிதும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், சுகாதாரத்திற்காகப் பெரிதும்தொகை ஒதுக்கிச் செலவிடப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. நமது சர்க்கார் சுகாதாரத்தைப் பாதுகாத்து வந்தாலும்கூட இன்னும் அதில் அதிக சிரத்தை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக எனது அரந்தாங்கி தாலுகாவிலே ஒரே ஒரு ஆஸ்பத்திரி இருந்தது. அது லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரியாக இருந்துவந்தது சமீப காலத்தில் அது கவர்ண்மெண்ட் ஹெட்க்வாட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரியாக ஆக்கப்பட்டிருந்தும்கூட, அதற்கு வேண்டிய இடம் ஒதுக்கப்படவில்லை. கட்டிடம் அமைக்கப்படவில்லை. அங்கோ தினசரி 300 நோயாளிகளுக்கு மேல் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரே ஒரு டாக்டர், ஒரே ஒரு கம்பவுண்டர், மருந்து கட்ட ஒருவர் இருக்கிறார்கள். 300 பேர்களை அவர்களால் சமாளிக்க முடியவில்லை. எவ்வளவு பொறுமைசாலியாக இருந்தாலும் கூட, எவ்வளவு கெட்டிக்காரர்களாக இருந்தாலும்கூட நோயாளிகளைக் கவனிக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அங்கு வேறொரு டாக்டர் உதவிக்காகப் போடும்படியாகக் கேட்டிருந்தோம். அப்படிக் கேட்டுங்கூட, இன்னும் அந்தக் கோரிக்கை கவனிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் வ்ருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தினம் 300 நோயாளிகளுக்கு மேல் வந்துகொண்டிருப்பதால், அந்தப் பகுதியினுடைய சுகாதாரம் எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் யூகித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காலை 7 மணியிலிருந்து மத்தியானம் 2 மணி வரையிலும், பிற்பகல் 3 மணியிலிருந்து இரவு 7 மணி வரையிலும் ஓயாது வேலை செய்கிறார்கள். எவ்வளவு காலம்தான் அவர்கள் பொறுமையோடு வேலை செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியும் ? ஆகையால், தயவுசெய்து இன்னொரு டாக்டரை அங்கே நியமிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், அரந்தாங்கி நகரத்திலே கோஷாப் பெண்கள் 2,000 பேர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு லேடி டாக்டர் போட வேண்டியது அவசியம். இதுவும் வற்புறுத்தப்பட்டது. ஆனால், கவனிக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். டாக்டர் இருந்தாலும்கூட மருந்து கிடைப்பதில்லை. மருந்து கிடைக்கும் இடத்தில் டாக்டர் இல்லை. கிராம ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டரும் இல்லை ; மருந்து கிடைப்பதும் அரிதாக இருக்கிறது.

சுகாதாரம் பெரிதும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் முதலிலே சொன்னேன். பொது இடங்களில், சந்தைகளில், தெருக்களில் பட்சணங்கள், தின்பண்டங்கள் விற்கப்படுகின்றன. திறந்த இடத்தில் தூசி, ஈ, எறும்பு வரக்கூடிய அளவுக்கு தின்பண்டங்கள் சுகாதாரமற்ற முறையில் விற்கப்படுகின்றன. அது தடை செய்யப்படுவதில்லை. இதனால் சுகாதாரம் பாதிக்கப்பட்டு மக்கள் அனேகம் பேர் நோய்வாய்ப்பட்டு வருகிறார்கள். இதை சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். திறந்த வெளியில், சந்தைகளில், ரோடுகளில், மற்ற இடங்களில் இம்மாதிரி பட்சணங்கள் விற்பதையும், ஈ, எறும்பு மொய்ப்பது போன்றவைகளையும் உடனடியாக சர்க்கார் கவனித்துத் தடை செய்ய வேண்டும். மக்கள் சுகமாக வாழ்ந்தாலன்றி நாடு சுபிட்சம் அடையாது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அடுத்து, குடி தண்ணீர் விஷயத்தில் அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அனேக மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். முக்கியமாக எடுத்துச் சொல்லப் போனால், அரந்தாங்கித் தாலுகாவில் குடி தண்ணீர் கிடைப்பது பெரிதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது

[Sri S. Ramasamy Thevar] [7th April 1960

அரந்தாங்கி தாலூகா வட பகுதியிலே மக்கள் கிணறுகளைத் தோண்டி. அந்த ஊற்றுத் தண்ணீரைத்தான் குடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அரந்தாங்கித் தாலுகா தென் பகுதியைப் பார்க்கும்பொழுது அங்கு கிணறுகள்கூட தோண்ட முடியாது. கிணறுகள் தோண்டினாலும் நல்ல குடி தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. உப்பு நீராகத்தான் இருக்கிறது. அதை மக்கள் குடிக்க முடியாது. அந்தப் பகுதியிலுள்ள குளம், ஏரியிலுள்ள தண்ணீரைத்தான் மக்கள் குடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். குளம், ஏரியில் இருக்கும் சேரும், குதியும் உள்ள தண்ணீரைத்தான் தேத்தாங் கொட்டை போட்டுத் தேற்றி, அந்தப் பகுதி மக்கள் குடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பெரும் வியாதி, நரம்புச் சிலந்தி நோய், சோகை போன்ற வியாதிகளினால் பீடிக்கப்பட்டு சென்ற ஆண்டிலே ஜில்லா சுகாதார அதிகாரி தென் பகுதிக்கு வந்திருந்தபொழுது ஒரு கிராமத்தில் மாத்திரம் கிட்டத்தட்ட 500 பேர்களுக்கு மேல் சோகை போன்ற வியாதியினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது கண்டு அவரே வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, அரந்தாங்கித் தாலூகா தென் பகுதிக்கு உடனடியாக குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிணறுகள் வெட்ட முடியாவிட்டாலும்கூட, குளத்துத் தண்ணீர் ஒரு பகுதி பாதுகாக்கப்பட்டு, அதை மக்கள் குடி நீராக உபயோகிக்கக்கூடிய அளவிலே வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றப்படி ஏதோ ஓவர்ஹெட் டாங்க்கு என்று பேசப்படுகிறது. எங்கள் தாலூகாவில் ஒரு ஓவர்ஹெட் டாங்குகூட பார்க்க முடியாது. அது என்னவோ தெரியவில்லை. நாங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறோம். தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கே அவசியமோ, எங்கே மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, எங்கே மக்கள் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அங்கே குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. ஆனால் மற்ற நகர்ப்புறங்களிலே பெரிய சீர்திருத்தங்களெல்லாம் ஏற்பட்டு வருகின்றன என்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம்.

இன்னும் சில கிணறுகள் வெட்டப்படும் வேலை கண்ட்ராக்டர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அந்தக் கிணற்று நீர், நல்ல நீரா, உவப்பு நீரா என்று கவனிக்கப்படுவதே இல்லை. ஏதோ கிணறு வெட்டும்பொழுது அது உப்பு நீராக இருந்தாலும்கூட, பக்கத்திலுள்ள குளத்து நீரையோ, அல்லது வேறு நல்ல கிணற்று நீரையோ கண்டிராக்டர்கள் கொண்டு, வந்து, அதை சுகாதார அதிகாரிக்கு பரிசோதனைக்காக அனுப்புகிறார்கள். அந்த நீர் நல்ல நீர் என்று அவரால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. அது போல் எங்கள் பகுதியில் பல கிணறுகளை எடுத்துச்சொல்லலாம். சமீபத்திலே சில கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளிலுள்ள தண்ணீர் வாயில் வைக்க முடியாது. அவ்வளவு உப்பு. இம்மாதிரி கண்டிராக்டர்களிடம் வேலையைக் கொடுத்து, அவர்கள் இம்மாதிரி செய்வதால் நம்முடைய பணம் பாழாகப் போவதை நான் பெரிதும் கண்டிக்கிறேன். இம்மாதிரித் திருட்டுத் தனம், கள்ளத்தனம் நடக்காமல் தடுக்க வேண்டும். இதிலே எல்லோரும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். கிணறு வெட்டுபவர்கள், கண்டிராக்டர்கள், பரிசோதனை செய்யும் அதிகாரிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து இம்மாதிரி மக்கள் வரிப் பணத்தைப் பாழாக்குவதை நாம் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரந்தாங்கியில் பொன்பேத்தி என்ற இடத்தில் ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் செண்டர் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பன்முறை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வேலை இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பகுதியை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். எல்லா வகைகளிலும் மிகவும் பின்தங்கிய ஒரு பிரதேசம் ஆனபடியினால், இதை கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

7th April 1960] [Sri S. Ramasamy Thevar]

இன்னும் கிராமங்களிலே தொத்து வியாதிகள் வரும்பொழுது உடனுக்குடன் அறிவிக்கப்படுவதில்லை. ஒரு கிராமத்தில் ஒரு தொத்து நோய் கண்டுவிட்டால், அங்குள்ள அதிகாரிகள் சிரத்தை எடுத்து உடனடியாகச் சுகாதார இலாகாவுக்குச் சொல்லுவதற்கு அவர்கள் முன்வருவதில்லை. தொத்து நோய் பரவி பல உயிர்கள் போன பிற்பாடுதான் அவர்கள் சொல்லுவதற்கு முன்வருகிறார்கள். இம்மாதிரி பல குறைகள் கிராமங்களில் காணப்படுகின்றன. சுகாதார விதிகள்கூட மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படுவதில்லை. கிராம மக்கள் கவனிக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கும் சுகாதாரத்திற்கும் வெகு தூரம். எங்கு சாலைகள் இருக்கிறதோ, அங்கு வழியில் சுகாதார வானை வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களுக்குப் பிரசாரம் செய்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். கிராம மக்களுக்குச் சொல்லுவதே கிடையாது. ஏதோ மலேரியாவைப் போக்குவதற்கும், மற்ற வியாதிகளைத் தடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் ஓரளவுக்குத் திட்டங்கள் போட்டிருந்தாலும்கூட, கிராம மக்களுடைய நஷ்டம்தான் பெரிது. நாள்தோறும் உழைப்பவர்கள், நாட்டுக்கு உணவு ஊட்டும் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டால், நாடே பாதிக்கப்பட்டதாகும். அவர்களுடைய சுகாதாரத்தைப் பெரிதும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

*SRI P. M. MUNUSWAMY GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் விவாதத்தில் இருந்துவரும் மருத்துவம், சுகாதாரம் இவற்றிற்கு கோரப்பட்டிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதுவும் தவிர நமது மாகாணத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த 3, 4 ஆண்டுகளாக சுகாதார இலாகாவை மிகவும் வெற்றிகரமாக நடத்தி வருவது பற்றி அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு மிக்க ஒத்துழைப்புடன் வேலை செய்துவரும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில், மருத்துவம், சுகாதாரம் ஆகியவைகளுக்கு நாம் வருஷத்திற்கு வருஷம் அதிகமான தொகை ஒதுக்கிக் கொண்டு வருகிறோம். நாம் வருஷத்திற்கு வருஷம் நல்ல இம்ப்ரூமெண்டு செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் பார்க்கிறோம். அதே நிலையில் பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லுவது போல ஆஸ்பத்திரிகளில் சரியான டாக்டர்கள் இல்லை. அதே சந்தர்ப்பத்தில் மருந்துகளும் சரிவரக் கிடைப்பதில்லை என்ற குரலையும் கேட்டோம். அதை நாம் கண்கூடாகப் பார்த்துவருகிறோம் என்பதை உங்களிடையில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். டாக்டர்கள் போதுமானதாக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லுவதோடு கூட, டாக்டர்களை வற்புறுத்தி அவர்கள் வேலை செய்யும்படியான நிலையை ஏற்படுத்த முடியாது என்பதைக்கூட நேற்றையதினம் அமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தின்போது சொன்னார்கள். சட்டத்தின் மூலம் நிரந்தரமாக அவர்கள் வேலை செய்வதற்கு உத்தரவு போடச் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஐந்து வருஷங்கள் மாணவர்களாக இருந்து படித்துப் பட்டம் பெற்ற பிறகு அவர்கள் 5 வருஷங்கள் கட்டாயமாக வேலை செய்துதான் தீரவேண்டும் என்ற ஒரு முறையை ஏன் ஏற்படுத்த முடியாது, அதற்குத் தகுந்தபடி சட்டத்தை மாற்ற முடியாது. அவர்கள் பணத்தைச் செலவழித்துவிட்டு படித்துப் பாஸ் செய்த பிறகு நாம் எப்படி சட்டத்தின் மூலம் அவர்களை வேலை செய்யுமாறு வற்புறுத்த முடியும் என்று கூடச் சொன்னார்கள். வருஷத்திற்கு வருஷம் மாணவர்களை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்த வருஷத்தில்கூட 420 மாணவர்களாக இருந்ததை, 445 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே சந்தர்ப்பத்தில் நமக்கு டாக்டர்கள் கிடைப்பதில் பற்றாக்குறை இருக்கும்பொழுது, அதை ஓரளவுக்கு போக்கித்தான் தீர வேண்டும் என்ற ஒரு நிலையில், 50 சதவிகித மாணவர்களுக்காவது சர்க்கார் மூலம் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்து, அவர்கள் படித்துப் பட்டம் பெற்ற பிறபாடு, நிரந்தரமாக அவர்கள் குறைந்தது 5 அல்லது 10 வருஷங்களுக்காவது வேலை செய்ய வேண்டு

மென்ற ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்த முடியும். அம்மாதிரி அவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதன் மூலம், அவர்கள் சொந்தப் பணத்தை உபயோகப்படுத்தி படிக்கவில்லை என்பதை காரணம் காட்டி சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்கலாம், அமைக்க முடியும். அவ்வாறு செய்யாமல் நாம் எவ்வளவு தூரம் அதிகமாக ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டினாலும்; மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு போனாலும், டாக்டர்கள் இல்லையென்றால், அவைகளை எப்படி பராமரிப்பு செய்ய முடியும். மக்களுக்கு என்ன சேவை செய்ய முடியும். எத்தனை பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் ஏற்படுத்தினாலும், அவைகளை எப்படி நடத்த முடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

கடந்த வருஷத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்தில், ஓசூர், ஹோசூர் தாலுகா தலைமை இடங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளாக மாற்றிவிட்டோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளாக மாற்றப்பட்ட பிறகு பெரிய அளவுக்கு அங்கே என்ன மாறுதல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கும்பொழுது, ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரியாக இருந்தபோது எந்த விதத்தில் நடந்து வந்ததோ, அம்மாதிரிதான் நடந்துவருவதைப் பார்க்கிறோம். அதோடு கூட லேடி டாக்டர் என்பதே அங்கே கிடையாது இது வரையில். டாக்டர் இல்லை என்ற பல்லவிதான் அதற்குக் காரணம். டாக்டர்கள் இல்லாமலிருக்கும் குறையை கண்டிப்பாக நிவர்த்தி செய்வதற்குச் சட்டத்தின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சுகாதாரத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மானியம் மேலும் அதிகரிப்பதோடு அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தும் நிலையில் இருக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் சேலம் ஜில்லாவில் சேலம் நகரிலிருக்கும் தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் போதுமான அளவு கட்டிட வசதிகள், சுகாதார அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி செலுத்துகிறேன். அதே சமயத்தில், வடக்கே உள்ள கிருஷ்ணகிரி, தர்மபுரி தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ்களில் எல்லா வசதிகளும் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளாக நிறுவ வேண்டும் என்று இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்பு கிருஷ்ணகிரிக்கு அமைச்சரவர்கள் விஜயம் செய்தபோது, அப்பொழுது மருத்துவ இலாகா தலைமை அதிகாரியும், ஸ்ரீமான் தாயுமானசுவாமியும் இருந்தார்கள், கோரிக்கை விடுத்திருந்தும், விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருந்தும், என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. அங்கு காலியான இடம் இருக்கிறது. அதை ஆர்ஜிதம் செய்து எல்லா வசதிகளும் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளை நிறுவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆஸ்பத்திரி ஆலோசனைக் குழுவிலும் இது சம்பந்தமாக ஒரு ரெசல்யூஷன் போட்டு அனுப்பி இருந்தோம். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தாலுகா தலைமை நகரங்களிலாவது, எல்லா வசதிகளும் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளாக அமைக்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும் விட, எக்ஸ்ரே மிகவும் முக்கியமானது. அது அவசியமான தேவையாக இருக்கிறது. இப்பொழுது எக்ஸ்ரே வேண்டுமென்றால், 75 மைல், 100 மைல் தூரத்திலுள்ள சேலம் போக வேண்டியிருக்கிறது. சிறிய சிறிய நகரங்களிலும் வைத்தால்தான், கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கு 20, 30 மைல் தூரத்திலாவது வசதிகளுள்ள ஆஸ்பத்திரிகள் கிடைக்கும். அவர்கள் அந்த தூரம் மாட்டு வண்டிகளில் வரும்போதே அவர்களுக்குப் பாதி உயிர் போய்விடுகிறது. ஆஸ்பத்திரியில் வரும் வரையிலாவது உயிர் போகாமல் இருக்க வேண்டுமானால், தாலுக்கா தலைமை நகரங்களிலாவது ஆம்புலன்ஸ் வான் ஒன்று வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியம். ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஒரு ஆம்புலன்ஸ் வான் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

குடி தண்ணீர் கிருஷ்ணகிரிக்கு நாலு மைல் தூரத்தில் உள்ள ரிசர்வாயரிலிருந்து நல்ல குடி தண்ணீர் கிடைக்க இன்னும் ஒரு ஏற்பாடும் செய்தபாடில்லை. பஞ்சாயத்து மூலமாகச் செய்யலாம் என்று, அவர்கள்

கொடுக்க வேண்டிய தொகையும் கொடுத்தாகிவிட்டது. ஆனால், அந்த வசதி இன்னும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஊரெல்லாம் ஒரே உப்புத் தண்ணீர், ஒரே ஒரு கிணறு நல்ல தண்ணீர், அந்த ஊரிலுள்ள அவ்வளவு ஜனங்களுக்கும் அது ஒன்றே என்றால் எப்படிப் போதும்? ஆகவே, நல்ல குடி தண்ணீர் கிடைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளை நல்ல முறையிலே செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிருஷ்ணகிரி நகரத்திலேயே பஞ்சாயத்து எல்லைக்குள் இருக்கிறது சுடுகாடு. குடியிருப்பு வீட்டிற்குப் பக்கத்திலேயே, பிணங்களை எரிக்கிறார்கள், புதைக்கிறார்கள். அது ஒரு தாழ்ந்த இடம், தண்ணீர் தேங்கும் இடம். பிணத்தையே தண்ணீரில்தான் கொண்டுபோக வேண்டும். அதை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்று விண்ணப்பங்கள் விடுத்திருந்தும், ஜில்லா சுகாதார அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருந்தும், தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. அதைப் பஞ்சாயத்து மூலம் நிறைவேற்ற உத்தரவு போட்டார்கள். ஆனால் உத்தரவு அமுல் நடத்தப்படவில்லை. சுடுகாடும் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்படவில்லை. சுடுகாட்டை வேறு தகுந்த இடத்திற்கு மாற்ற உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri V. K. KOTHANDARAMAN : சார், மருத்துவம், பொது சுகாதாரம் இவை மிக மிக முக்கியமான இலாகாக்கள். காரணம் ஒரு மனிதனுக்கு எவ்வளவு செல்வம் இருந்தாலும், ஆஸ்திகள் இருந்தாலும், நோய் இல்லாமல் இருக்கும் மனிதனுக்கே, எல்லாவித சந்தோஷமும் கிடைக்கும். அந்தக் காரணத்தினால்தான் "நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்" என்று பெரியோர்கள் எழுதி வைத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த இலாகாக்களை அமைச்சர் அவர்கள் எந்த விதமாக நடத்துகிறார்கள் என்பதைப் பற்றிச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. வெள்ளையன் காலத்தில்தான் பிரித்தாளும் நிலைமை என்று பார்த்தால், அமைச்சரவர்கள் இந்த இலாகாவிலும், பிரித்து வைக்கும் நிலைமையே இருக்கிறது என்பதை ஒரு சில புள்ளி விவரங்களோடு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொது சுகாதார இலாகாவில், சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள்—சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்று. இவர்கள் ஒரேவித கல்வி அறிவும், திறமையும், பயிற்சியும் அடைந்தவர்கள். அவர்களைப் பாகுபாடு படுத்த வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. நமது ராஜ்யத்திலே ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும், சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் சமீப காலத்தில் உத்தியோக உயர்வு என்ற பெயரால், ஸெலக்ஷன் கிரேட் இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும், டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹெல்த் ஆபீசர்களுக்கு பி.ஏ. என்ற பெயரிலும், உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்ன போதிலும் கூட, சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு 4 பர்சண்ட்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி பாகுபாடு காட்டும் அளவுக்கு இருக்கிறது. இதோடு மட்டுமன்றி, நகரசபைகளிலிருந்து எடுக்கும்போதும், அவர்கள் மத்தியில் சீனியாரிடி என்று பார்த்து பல பாகுபாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. அதே சட்டத்தின் அடிப்படையில், ஆந்திரா ராஜ்யத்தில் ராஜ்யம் பூராவும் ஒரே யூனிட்டாகத்தான் சீனியாரிடி பார்க்கிறார்கள். அதே முறையை நாம் ஏன் கையாளக் கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

சம்பள விகிதங்களைப் பார்த்தால், ஆந்திராவில் ரூபாய் 80 முதல் 150 வரை போகிறது. நம் ராஜ்யத்தில், 60-ல் தொடங்கி, இரண்டு படி தாண்டி ரிடையர் ஆகும் நேரத்தில் ரூ. 130 வாங்குகிறார்கள். எவ்வளவு பேர்கள் வாங்குவார்கள் என்பது சந்தேகம். அதே போன்று வித்தியாசம்தான் இருக்கிறது நம் செலக்ஷன் கிரேட் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும், ஆந்திர ஆபீசர்களுக்கும். ரெயில்வேயை எடுத்துக்கொண்டால், பர்ஸ்ட் கிரேட் இன்ஸ்பெக்டர்கள் சம்பளம் 200—400, செகண்ட் கிரேட், 150—200, தேர்ட் கிரேட் 60—150, நமது இன்ஸ்பெக்டர்கள் தேர்ட் கிரேட் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள்,

[Sri V. K. Kothandaraman] [7th April 1960

ஆகவேதான் இம்மாதிரிப் பாகுபாடுகள் எதுவுமின்றி, வெகு சீக்கிரத்தில் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் வெல்லூரில் நடந்த ஸ்டேட் சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் கான்பிரன்சுக்கு அமைச்சரும் வந்திருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த மகாநாட்டிலே, அமைச்சரவர்களே வாக்குறுதிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி வைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. சானிட்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்
12–30 p.m. கள் இந்த இரண்டு பேர்களுக்குள்ளும் பாகுபாடு இருக்கிறது. இரண்டு
பேர்களும் சங்கங்களை அமைத்துக் கொள்வதில் பாகுபாடு இருக்கிறது. ஒருவர் சங்கம் வைத்துக்கொண்டால் அதை அங்கீகரிக்கப்படுகிறது, மற்றவர் வைத்துக் கொண்டால் அது அங்கீகரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இந்தப் பாகுபாடு இருக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. இரண்டுக்கும் ஸ்டேட் ஆர்கனைசேஷன் இருக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டாலும் பிரதேசவாரியாக அமையத்தான் போகிறது. பிரதேச வாரியாக சங்கங்களை அங்கீகாரம் பண்ணக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இரண்டிற்கும் சங்கங்களை அமைத்து அதை அங்கீகாரம் பண்ண வேண்டும். அப்படிப் பாகுபாடு இருப்பதால் பெரிய அளவில் அது பாதிக்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

சமீபத்தில் எப்ரல் முதல் தேதி முதற்கொண்டு "ஸ்மால்பாக்ஸ் எராடிகேஷன்" என்ற முறையை ஆரம்பிக்கப் போவதாகவும், அதை செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் முதலில் ஆரம்பிக்கக்கூடிய நிலைமைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. அதே மாதிரி எல்லா ஜில்லாக்களிலும் ஆரம்பிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறேன். சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் முதலியவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய காலத்தில் பத்து அல்லது இருபது பர்செண்ட் என்ற முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதாக இருந்தால் அவர்கள் மத்தியில் ஒரு வித கிளர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய மனோபாவம் ஏற்படுகிறது. அப்படி ஏற்படாத வகையில் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் கனம் அமைச்சர் அவர்களை வாழ்த்துவார்கள் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகமூட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஆந்திர ராஜ்யத்திலும் காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் நடைபெற்று வருகிறது, இங்கேயும் காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் நடைபெற்று வருகிறது. அங்கே இவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இங்கேயும் அவர்களுக்கு ஏன் உயர்த்திக் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் இங்கேயும் கொண்டு வர முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு மருத்துவத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக இன்றைக்கு ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் சென்றால் சாதாரணமாகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள் டாக்டர்கள் கிடைக்கவில்லை என்று. எங்கு சென்றாலும் டாக்டர்கள் இல்லை, கம்பவுண்டர்கள் இல்லை, நர்சுகள் இல்லை என்ற குறைதான். இதே போன்று சிப்பந்திகள் போதுமான அளவில் இல்லாத நிலையில் பல ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொன்னால் குடியாத்தம் தாலூகா ஆஸ்பத்திரியில் நான்கு லட்சம் ஜனத்தொகையுள்ள இடத்தில், அதே போன்று வேலூர் தலைமை ஆஸ்பத்திரியில், அங்கே போதுமான அளவில் டாக்டர்களும் மற்ற சிப்பந்திகளும் இல்லாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. இதை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது அநேகம் பேர்கள் போஸ்ட் கிராடுவேட் எம்.பி.பி.எஸ். படித்துவிட்டு அதற்கு மேலும் படித்துவிட்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் அநேகம் பேர்கள் சென்னை நகரத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆஸ்பத்திரியிலும் வேலை பார்க்கிறார்கள், ப்ரைவேட்டாகவும் வேலை பார்க்கிறார்கள். அவர்களை டி.எம்.ஓ. க்களாக அப்பாயிண்ட் பண்ணும் போது சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்படி அதிகப்படியான படிப்பு படித்தவர்களை நியமிக்கும்போது சாதாரணமாக எம்.பி.பி.எஸ். படித்தவர்களுக்குக் கீழ் நியமிக்கிறார்கள், அதனால் அதிகப்படியாகப் படித்தவர்களை கீழ் உத்

7th April 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

யோகங்களுக்கு நியமிப்பதால் அவர்களிடத்தில் மனக் கசப்பு ஏற்படுகிறது. இப்படி பலர் இருப்பதற்கு விருப்பம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலை அவர்களிடத்தில் குழப்பம் ஏற்படக் கூடியதாக இருக்கிறது. இப்படிப் பல இடங்களில் இருக்கிறது. இந்த முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆஸ்பத்திரிகளை மேலும் மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது எம்.பி.பி.எஸ். ட்ரெயினிங் ஆன மாணவர்களை அதிகமாகக் கொண்டு வருவதற்கு அதிகப்படியான மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு அதிகப்படியான மாணவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்க முன் வரலாம். ஆகவே அதிகப்படியான மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு அதிகப்படியான டாக்டர்களை நியமிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இதே போன்றுதான் கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளில் 100 அல்லது 150 அல்லது 200 ரூபாய்க்கு குறைவாக வேலை செய்யச் சொல்வதால்தான் அதிகப்படியாக டாக்டர்கள் அங்கே செல்வதற்கு விருப்பம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். மற்றும் அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லாமல் இருப்பதால் அவர்கள் அங்கேயே தங்குவதற்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாம் எந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு அதிகப்படியாக வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு அவர்கள் கிராமங்களில் வேலை செய்ய முன் வருவார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. SANKARAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொத்து நோய்கள் பரவாமல் இருப்பதற்காக எராடிகேஷன் என்று நல்ல ஸ்கீம்களை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு ப்ராஜெக்டை ஆரம்பிக்கப்போவதாக இருக்கிறது. அதை நல்ல தலைமை அதிகாரியினிடத்தில் ஒப்படைத்து நமது ராஜ்யத்தில் அதை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஸ்கீமைக் கொண்டு வந்ததற்கு நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். அத்துடன் அங்குள்ள ஆபீசர்களுடைய சம்பள விகிதத்தில் மாறுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மாற்றி அமைக்கப்பட்டதில் சில அனுமலிகள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி கொஞ்சம் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக மாணவர்களாக இருந்துவிட்டு லெக்சரராக வருகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கீழ் சில மாணவர்களும் வருகிறார்கள். சாதாரணமாகப் பத்து வருஷங்கள் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் மாணவர்களாக இருந்துவிட்டு வேலைக்கு வருகிறவர்களுக்கும் இப்பொழுது ஒரே மாதிரியான ஸ்கேல் ஆப் பே யாக இருக்கிறது. இதனால் சிலருக்கு மனக் கசப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே பத்து வருஷம் வேலை பார்த்தவர்களுக்கும் சமீபத்தில் வேலைக்கு வந்தவர்களுக்கும் பாகுபாடு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக பத்து வருஷம் வேலை பார்த்தவர்களுக்கு வெயிட்டேஜ் கொடுக்கும் அளவில் அவர்களுக்கு இரண்டு மூன்று இன்கிரிமெண்ட் அதிகமாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே மாணவர்களாக இருந்துவிட்டு வேலைக்கு வருகிறவர்களுக்கும் பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்கள் லெக்சரராக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் பாகுபாடு இருக்கக்கூடிய அளவில் அவர்களுக்குச் சம்பள விகிதத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆஸ்பத்திரிகளைப் பார்த்தால் இப்பொழுது வார்டுகள் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவில் அங்கே இருக்கக்கூடிய மெடிகல் ஆபீசர்கள், நர்சுகள், ஆர்டர்லிகள், தோட்டிகள் போன்றவர்களுக்கு அதிகப்படியான வேலையும் அதிகரித்திருக்கிறது. பேஷண்ட்கள் எந்த அளவிற்கு அதிகரித்திருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு வேலையும் அதிகரித்திருக்

கிறது. அதனால் சிப்பந்திகளையும் அதிகப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அவர்களிடத்தில் மனக் கசப்பு ஏற்படும். ஆகவே அங்குள்ள சிப்பந்திகளை அதிகரிக்க வேண்டும்.

மதுரை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அங்கே மெடிகல் காலேஜ் இருக்கிறது. ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியும் இருக்கிறது. ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியாக பிரின்சிபால் இருக்கிறார். ஆனால் சென்னையில் இரண்டிற்கும் ஒன்றாகத் தான் இருக்கிறார். இதனால் மதுரையில் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பாதிக்கப்படுகிறது. சென்னையில் எப்படி டீன் என்று நியமித்து அவர் இரண்டையும் பார்த்துக்கொள்வது போன்று மதுரையிலும் அப்படியே நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதுரையில் தனித்தனியாக இருப்பதால் பல கான்ப்ளிக்ட் ஏற்படுவதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. அப்படி ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு ஒருவரையே இரண்டுக்கும் நியமிக்க வேண்டும்.

மதுரை மெடிகல் காலேஜ் நல்ல முறையில் அமைக்கப்பட்டு அது நன்றாக நடைபெற்று வருகிறது. அது அழகாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கு தண்ணீர் சப்ளை அவ்வளவு திருப்திகரமாகவே இல்லை. ரொம்பவும் மோசமான நிலைமையில் அங்கு தண்ணீர் சப்ளை இருக்கிறது. அதனால் அங்குள்ளவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எக்ஸ்பெரிமெண்ட் பண்ணுவதாக இருந்தாலும் டப்புகளில் தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு தான் பண்ண வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது கேவலமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு வாட்டர் பெசிலிட்டீஸ் பண்ணிக்கொடுக்க வேண்டும். மற்றும் அங்கே இப்பொழுது கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீர் ரொம்பவும் ப்ராக்கிஷாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட தண்ணீரை உபயோகித்தால் அங்கே உபயோகப்படுத்தக்கூடிய இன்ஸ்ட்ருமெண்டுகள் எல்லாம் சீக்கிரத்தில் கெட்டுப் போய்விடும். ஆகவே அங்கே உடனடியாக நல்ல வாட்டர் சப்ளை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிடம் கட்டி அதற்கு என்று பத்து அல்லது பதினைந்து ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். கட்டி அதை 11—10—1958-ல் ஓபன் பண்ணினார்கள். அதன் பிறகு 23—10—1959-ல் ஹாண்ட் ஓவர் பண்ணினார்கள். இப்படி ஒன்றரை வருஷங்களாகியும் கூட அங்கே அதற்கு வேண்டிய அமெனட்டிஸ்களை இன்னும் ப்ரோவைட் பண்ணவில்லை. அதன் காரணம் என்னவென்பது தெரியவில்லை. சர்ஜிகல் எக்யுப்மெண்ட், ப்ளாண்டுகள் எல்லாம் இப்போதுதான் ஆப்பரேஷன் தியேட்டருக்கு வந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். 15½ லட்சம் ரூபாய் செலவிட்டு 1½ வருஷமாகி இப்போதுதான் அவை வந்திருக்கிறது என்றால் காலம் வீணாகி விடுகிறது. ஆகவே கட்டிடம் கட்டும்போதே சைமல்டேனியசாக இதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி மெடர்னிடி ப்ளாக் 1960 பிப்ரவரி மாதம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. ஏராளமாகச் செலவழித்து கட்டிடம் திறந்து வைக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால், இதுவரைக்கும் 25 பெட்தான் வாங்கியிருக்கிறது. 30 பெட்டுக்கு இட வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கட்டில், மெத்தை ஒன்றும் இன்னும் ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. ஆகவே கட்டிடம் கட்டும் போதே இதற்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சாடர்டே மட்டும் செக்கிங் இருக்கிறது. ஒருநாள் செக்கிங் போதாது. மேல் இருந்து கீழ்வரைக்கும் ஊழல் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே சர்ப்ரைஸ் செக்கிங் அடிக்கடி இருக்கவேண்டும். குறிப்பாக டையட் சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு சப்ளை செய்வதில்லை என்கிறார்கள். வாங்குவதில் நர்சுகள் குறிப்பிட்டபடி வாங்குகிறார்களா, கொண்டு வருகிறார்களா என்பதை எல்லாம் செக் பண்ணவேண்டும். குக்ஸ், மீனியல்ஸ் இவர்கள் நடந்து கொள்வதைப் பார்த்து வேடிக்கையாக உறவிபுலாவின் நிலைமை இருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். வாங்குவது, வாங்கினது, கொடுத்தது இதற்கெல்லாம் இந்த நர்சுகள் ரெக்கார்டு வைத்திருக்கும்படி செய்தால்கூட நன்றாக இருக்கும். இன்னும் ஒன்று சொல்வேன், கோயில்

களுக்கு ஏரியாக் கமிட்டி போடுவதுபோல இதற்கும் அங்கங்கே அமைத்தால் லோகல் விவரங்கள் எல்லாவற்றையும் அவர்கள் தெரிந்து குற்றங் குறைகளை அவ்வப்போது எடுத்துச் சொல்லி சீர் திருத்துவதற்கு வழி ஏற்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதுரையில் முக்கியமாக அசிஸ்டெண்டு சர்ஜன்களுக்கு ஹவுஸ் சர்ஜன்களிடம் ஹோல்ட் கிடையாது. ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் ஸ்டாப் நர்சையே இன்செக்ஷன் பண்ணக்கூட அனுமதித்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது ஆபத்தில் கொண்டுபோய்விடும். ஆகவே கவனித்து தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். நான் ரூல் 41-ல் கூடக் கொடுத்தேன். ஸ்பீக்கர் இந்த டிமாண்டின்போது பேசலாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். மதுரையில் எக்டென்ஷன் ஜயஹிந்திபுரம் என்று இருக்கிறது. அங்கே உள்ள டிரெயினேஜில் சுற்றியுள்ள வாடர்களை எல்லாம் விட்டுவிடுகிறார்கள். அது தரைக்கு மேல் வந்து அந்த ஏரியா பூராவும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டியாரிடம் கேட்டால் எங்கள் பொறுப்பு இல்லை என்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டிடம் பணம் இல்லை. உடனடியாக இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்கத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI K. ANBAZHAGAN** : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மருத்துவம், பொதுச் சுகாதாரம் ஆகிய மானியங்களையொட்டி ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் பேசியபோது எடுத்துக் கூறிய பல்வேறு குறைகளை எல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி வரவேற்பதன் மூலம் இந்த மானியத்தை ஆதரிப்பவர்களாலும் நிர்வாகத்தில் உள்ள குறைகள் மிகப் பலவாகி வெளியிடப்பட்டுள்ளதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து உடனடியாக அவற்றை நிவர்த்திப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

பொதுச்சுகாதாரம், மருத்துவம் ஆகிய இரண்டு துறைகளுக்கும் முக்கியமாக பொதுச்சுகாதாரத்திற்கு 243 லட்சம் ரூபாயும் மருத்துவத்திற்கு 482 லட்சம் ரூபாயும் இப்போது செலவழிக்கப்படுகிறது. நம் நாட்டில் ஏறத்தாழ 3¼ கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய சுகாதாரத்திற்காக 234 லட்சம் ரூபாயும் பொதுச்சுகாதாரத் துறையில் செலவழிப்பது என்பது மிக மிகக் குறைவு என்று கருதுகிறேன். இந்தத் தொகை வளர வளரத்தான் மருத்துவத் துறையில் வளர்ந்துகொண்டே போகிற செலவு குறையும் என்பது இவ்விரண்டு துறைக்கும் உள்ள தொடர்பை அறிந்தவர்களுக்குத் தெரியும். பொதுச் சுகாதாரம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமாகப் பாதுகாக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவுதான் மருத்துவத் துறையில் இட நெருக்கடி குறையும், டாக்டர்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற ஏக்கம் குறையும். கிடைக்கக்கூடிய டாக்டர்களின் எண்ணிக்கை நமக்குப் போதுமான அளவாக மாறும். அப்படி இல்லாது இன்றைய தினம் பொதுச்சுகாதாரத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகக் குறைவு. மருத்துவத் துறையில் இன்றையதினம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதும்கூட பற்றாக்குறையாகத்தான் உள்ளது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, இன்றைய தினம், மருத்துவத் துறையைப்பற்றிக் கேள்விப்படுவது இப்போதெல்லாம் அதன் நிர்வாகம் கடுமை மிகுதியாக இருக்கிறது என்பதுதான். மாறாகப் பொதுச் சுகாதாரத் துறையில் தளர்ச்சி மிகுதியாக இருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். மருத்துவத் துறையில் கடுமை மனப்பான்மையும், பொதுச் சுகாதாரத்துறையில் தளர்ச்சி மனப்பான்மையும் இருப்பது மிக மிகக் கெடுதியானது. பொதுச் சுகாதாரத் துறையில் தளர்ச்சி அதிகமாக இருப்பதற்குக் காரணம் அங்கு 55 வயதுக்கு அதிகமானவர்கள் பலர் வேலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுவது உண்மையாக இருக்கலாம். 55 வயதுக்கு அதிகமானவர்கள் அங்கே ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள் பொதுச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்களே வயதானவர்தான் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார். கனம் ராமையா போன்ற இளைஞ

உள்ளவர்கள் அங்கே இருந்தால் தளர்ச்சிக்குப் பதிலாக விரைவு அதிகம் இருக்கும் என்றுதான் நான் நம்புகிறேன். அவ்விலாகாவில் 60 வயதைத் தாண்டினவர்கள் கூட அலுவலில் இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். இப்படித் தகுதி உள்ளவர்கள் கிடைக்கவில்லையென்று 60 வயதுக்கு அதிகமானவர்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பது அவ்விலாகா தளர்ச்சி அடைவதற்கு இயற்கைக் காரணமாக இருக்கலாம். அதை மாற்றுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எம். பி. பி. எஸ். படித்தவர்கள்தான் பொதுச்சுகாதார அதிகாரியாக வரலாம் என்று இருப்பது சரியல்ல. நாட்டில் எம்.பி.பி.எஸ். படித்தவர்களுடைய தொண்டு அதிகமாகத் தேவைப்படுகிற இடங்களுக்கே அவர்கள் கிடைப்பது இல்லை. மருத்துவம் பார்க்க ஒரு நிபுணத்துவம் தேவை. மருந்து தயாரிக்கக்கூடிய அந்த நிபுணத்துவம் இதற்கு வேண்டியது இல்லை என்பதால் வேறு ஒருவகைப் பயிற்சி கொடுத்து பார்மசி வகுப்பு பயிற்சி பெற்றவர்கள் அதில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர் கோர்ஸ் என்று ஒன்று தனியாக இருக்கிறது. அதுபோலவே மருத்துவ நிபுணத்துவம் தேவை இல்லாத பொதுச் சுகாதார அதிகாரியாக வருவதற்கு ஏற்ப ப்ரீயுனிவர்ஸிடி கோர்சுக்குப் பிறகு, தனிப் பாட திட்டத்தை ஏற்படுத்திப் பயிற்சி கொடுக்கலாம். இத்துறைக்கு வருகிறவர்களுக்குத் தனிப் பாட திட்டமும், பயிற்சியும் தனியாக இல்லாத காரணத்தினால் எம்.பி. பி. எஸ். படித்தவர்கள் இங்கே வர நேருகிறது. இதனால் அவர்களுடைய படிப்பு இத்துறைக்கு அதிகம் பயன்படாததோடு, பயன்படுகிற துறையில் அவர்கள் சேவை இழக்கவும் படுகிறது. ஆகவே இந்த அமைப்பு முறை மாறவேண்டும். இதற்கென்று சுகாதாரத்துறைக்குத் தனிப்பாட திட்டம் வேண்டும். தகுதி உள்ளவர்களைப் பயிற்றுவித்து, இதற்குத் தக்க திறமையோடு பணியாற்ற வழி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று. நாம் எண்ணிப் பார்ப்போமானால் பல துறையில் மேல் நாட்டுக்குச் செல்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறபோதுதான் ஊக்கமும், அநுபவ ஆராய்ச்சி அறிவும் உண்டாகும் என்பது விளங்கும். அதற்கான வாய்ப்பு இப்போது மருத்துவத் துறையில் குறைந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. லண்டனுக்கு முன்பு சென்றவர்கள் எண்ணிக்கையுடன் இப்போது செல்பவர்களைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் தெரியும். அண்மையில் இங்கிலாந்தில் [illegible]கும் செலவுத் தொகை குறைந்து வருவதன் காரணம் விளங்கவில்லை.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இங்கு மருத்துவத் துறையில் பல்வேறு வகையான மருத்துவத்தைப்பற்றி மக்கள் விருப்பம் தெரிவிக்கிறார்கள். சிலர், அலோப்பதி முறை, சிலர் ஹோமியோபதி முறை, சிலர் சித்தா முறை, சிலர் ஆயுர்வேத முறை, சிலர் யுனானி முறை, சிலர் நாச்சரோபதி முறை என்று இப்படியாக பல முறைகளில் விருப்பம் தெரிவிக்கிறார்கள். அப்படி மக்களின் விருப்பம் பல்வேறு வகையாகவிருக்கிறபோது ஒரு அரசாங்கம், ஒரு துறைக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் தந்து விட்டு மற்ற துறைகளுக்கு முக்கியத்துவம் தராமலிருந்தால், இயற்கையாக ஏற்படக் கூடிய நல்ல பலனை அதுவும் எளிதான மருத்துவ உதவியைத் தடுக்கும் குற்றத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் ஆளாக நேரிடும். இன்று ஹோமியோபதி முறையில் அரசாங்கம் அக்கறை காட்டுகிறது. என்றாலும், அவர்களது முயற்சி கரை சேருமா சேராதா என்று சொல்லமுடியாது, இப்பொழுது. இன்டக்ரேட்டட் மருத்துவக் கல்லூரியில் சித்த வைத்தியத் துறையை விரிவுபடுத்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று இந்த அறிவிப்பு கூறுகிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். சித்தர் மருத்துவத்துறை பாடங்களை மட்டும் மாணவர்கட்கு நடத்தினால் போதாது, அதற்கென்று அதிகப்படியாக இரண்டு ஆசிரியர்களை நியமித்தால் மட்டும் போதாது. அந்த மருத்துவ நூல்கள் எல்லாம் தமிழிலேயே இருக்கின்றன. அவற்றை அறிந்து ஆழ்ந்து அறியவும், அவற்றிலுள்ள மருந்துகளை நாமே தயாரிக்கவும் ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்தினால்தான் நமது தமிழ்நாட்டு மருத்துவ முறையும், நமது தமிழ் நாட்டு மருந்துகளும் சாகாது நிலைபெறும். தமிழ் மக்களும் குறை வாழ்வில் சாகமாட்டார்கள். சாகாதிருப்பதற்குக்கூட மருந்து இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சாகாது இருக்காவிட்டாலும், இளமையில்

சாகிற அளவையாவது குறைக்கலாம். ஆகவே, அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே, ஒரு சித்த மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிலையம் விரிவான முறையில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். மருத்துவத் துறை, அதையொட்டி சுகாதாரத் துறை இந்த இரண்டிலும் தகுதியுள்ளவர்களைத் தகுயான இடங்களில் நியமிக்காமல் சிலர் பொருத்தமற்றயிடங்களில் நியமிக்கப்பட்டு வேறு வேலை வாங்கப் படுகிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்வேன் அஸிஸ்டென்ட் டயரக்டர் ஆப் பப்ளிக் ஹெல்த் பதவியில் இருந்த திரு அம்மையாரை மேல்நாட்டிற்குச் சென்று மெட்டேர்னிட்டி அன்ட் சைல்ட் ஹெல்த் துறையில் சிறந்த பயிற்சி பெற்று வந்தவரை ஒரு கல்லூரியில் வேறு ஒரு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க நியமித்திருக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு சேவை செய்யவும் குழந்தைகளுக்கு சேவை செய்வதற்குமுள்ள ஒரு துறையில் தகுதியுள்ள ஒரு பெண் அதிகாரியாக இருந்தால் மற்றப் பெண்கள் அதில் பணியாற்ற மிகவும் வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆனால் இந்தப் பதவியில் ஆடவர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இதற்கென்று மேல் நாட்டுக்குச் சென்று படித்துவிட்டு வந்தவரை அந்த வேலையில் அமர்த்தாமல் அவர் சைக்காலஜி உளநூல் பாடம் நடத்துகிறார். அதை விட்டுவிட்டு ஹிஸ்டரி வரலாற்றுப் பாடம்கூடச் சொல்லிக் கொடுக்கலாம். அடுத்து இந்தத் தவறான போக்கு ஏன் என்று கேட்கிறேன். மாவட்ட சுகாதார அதிகாரிகள் கண்காணிப்பில் பணியாற்றிகொண்டிருந்த ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ், அஸிஸ்டென்ட் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் போன்றவர்கள் கம்யூனிட்டி டெவலெப்மெண்ட் டிப்பார்ட்மெண்டில் உள்ள டாக்டர்களின் கீழ் வேலை செய்ய வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாக்ஸினேட்டர்கள் போலகூட அல்ல கம்பவுண்டர்கள் போல் பயன்படுத்தப்படும் நிலை ஏற்படுகிறது. மருத்துவத் துறையினர் மனப்பான்மை வேறாகவும் சுகாதாரத் துறையினரின் மனப்பான்மை வேறாகவும் இருக்க வேண்டுமாதலின் இரு வகை மட்டுமன்றி—இரு நோக்குடைய வேலைகளாதலின்—தனித்தனி துறையாக இயங்க வழி செய்ய வேண்டும். ஆகவே, அவர்களை தனியாகவே சுகாதாரத் துறையில் தனிப்பட்ட அதிகாரிகளின் கீழ் பணியாற்ற அனுமதிக்க வேண்டும். திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள், அவர்களின் ஊதியம் மிகவும் குறைவாகயிருக்கிறதென்று. அதைக் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்த்தால், அவர்களது ஊதியத்தை அதிகப்படுத்தினால்தான் அவர்கள் தங்களது வேலைகளை செம்மையாகச் செய்ய முடியும் என்பது எவருக்கும் புரியும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கூறவேண்டியிருப்பதால் ஒன்று இரண்டு நிமிடங்கள் அனுமதிக்கக் கோறுகிறேன். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை நகரத்திற்காக ஒரு குடி தண்ணீர் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது சென்னை நகரில் இருந்த மக்கள் தொகை ஏழு லட்சம். ஆனால் இப்பொழுது 20 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அன்றுள்ள நிலையில் போடப்பட்ட திட்டத்தையே இப்பொழுதும் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அதனால் சென்னை நகர மக்களுக்கு சுகாதார வாழ்வோ தண்ணீர் வசதியோ கிடைக்காது. ஆகவே, அதற்காக ஒரு திட்டத்தை நகராண்மைக்கழகம் தயாரித்து ஒரு மாஸ்டர் ப்ளானைத் தயாரித்து இந்த அமைச்சரவைக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. அதற்குச் செலவாகக் கூடிய தொகை ஏற்றத்தாழ 10 அல்லது 15 கோடி ஆகும். ஆந்திர அமைச்சர் ஒருவர் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு தெரிவித்திருக்கிறார்கள், சோமசீலா திட்டத்தையும், சென்னை நகரக் குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தையும் சேர்த்து ஒரு திட்டம் தயாரிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதென்று. அப்படி கிடைத்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்பை நமது அரசாங்கம் கை நழுவவிட்டு விடாமல் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் 20 கோடி செலவு செய்து, சென்னை அரசாங்கமும் 20 கோடி செலவு செய்தால் அதை நிறைவேற்ற வாய்ப்பு இருக்கிறதென்று அந்த அமைச்சர் கூறியுள்ளார். சென்னை நகராண்மைக் கழகத்தில் யார் யாரோ இருக்கிறார்களே என்று பார்க்காமல் அதற்கு வேண்டிய வழி வகுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து ட்ரேயினேஜ்க்காக கழிவு நீர்க் கால்வாய்களுக்கு 50 வருடங்களுக்கு முன்பு இங்கு $6\frac{1}{2}$ லட்சம்

மக்கள் இருந்தபோது ஒரு திட்டம் போட்டு நிறைவேற்றினார்கள். அந்தத் திட்டம் தீட்டிய பிறகு மக்கள் தொகை வளர்ந்து இன்று மூன்று மடங்காகி இருப்பதால் டிரெயினேஜ்கள் கழிவு நீரைக் கொண்டுபோக முடியாமல் நிறைந்து வழிகிறது. இந்தக் கழிவு நீர் அடையாற்றிலிருந்து தொண்டையார்பேட்டை வரை போவதற்கு இன்றுள்ள கால்வாய்கள் காணவில்லை. சில புது அமைப்புகள் வேண்டியிருக்கிறது. எனவே சென்னை நகரை வட்டார முறையாக ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரித்து அதற்கு ஐந்து கோடி ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு மாஸ்டர் ப்ளானை கார்ப்பரேஷனை தயாரித்துத் தந்திருக்கிறது. இதை, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது நிறைவேற்றிக் கொள்ள இந்த அரசாங்கம் அந்தத் தொகையை ஒதுக்க முன்வர வேண்டும். ஆளும் கட்சியினரான ஒரு அம்மையார் இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள கழிவு நீரெல்லாம் நேராகக் கூவத்தில் சென்று கலந்து நகரெங்கும் நாற்றம் அடிக்கிறது என்று. இது, அரசாங்கத்தின் தவறே தவிர கார்ப்பொரேஷனின் தவறல்ல. அது மட்டுமே அல்ல, மெட்டர்னிட்டி ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள மலஜலமெல்லாம் மூடப்படாத கால்வாய்கள் மூலம் கூவத்திற்குப் போகிறது. இங்கு மெட்டேர்னிட்டி ஆஸ்பத்திரியில் 2000 மக்கள் தொடர்பு கொள்கிறார்கள். அங்குள்ள கழிவுப் பொருள்கள் எல்லாம் கால்வாய்க்குச் செல்கிறது. மத்திய ஜெயில் இருந்தும் கழிவு நீர் முழுவதும் கூவத்தில் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்குள்ள கழிவு நீருக்குக்கூட கூவம் ஆறுதான் போக்கிடம். ஆக, அரசாங்கத்தின் திறமைக் குறைவினால்தான் கடமை தவறுதலால் தான் நகரத்தில் இந்த நாற்றம் ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்ந்து சென்னை நகராண்மைக் கழகத்தின் மீது மட்டும் குற்றம் குறை காணாமல் இந்த கழிவுநீர் டிரெயினேஜ் திட்டத்திற்கும் இந்தக் குடிநீர் திட்டத்திற்கும் அரசாங்கம் வழி காண வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the cut motion before the House, I would like to make a few observations. Many hon. Members have given many suggestions on the floor of this House regarding this. Even last year they gave concrete suggestions. I also gave some suggestions last year and I am going to give some now. But what happens to all these suggestions? Medical and Public Health are important and very indispensable things and they cannot be denied to any citizen of the country. Even though many suggestions have been put forward on the floor of the House I am afraid all of them have been put in the cold storage, or they have not been implemented or given effect to by the Hon. Minister in charge. This is a very sorry state of affairs. I have myself a feeling of frustration, because I have also not succeeded in impressing upon the Hon. Minister the importance of these suggestions, or to see that they were implemented at any rate.

While we find that in the Second Five-Year Plan large amounts have been allotted, much has not been spent by the Hon. Minister in charge. He must give a categorical answer in his reply, why he allowed so much money to lapse and why money that was allotted under the Second Five-Year Plan has not been spent in time.

Sir, dearth of medical men in several of the dispensaries and hospitals has become a very common feature and every member stressed this point on more than one occasion. But what happened? Nothing has been done so far to solve the problem. One reason why they are not able to find doctors in adequate numbers is that the pay offered to them is not adequate. That is one of the many reasons, besides the amenities and facilities that are denied to them, when

they are transferred to the remotest rural parts. I would like to know the steps that the Government proposed to take with regard to the revision of the scales of pay of these officers. I am sure the Pay Commission, which I understand has recently submitted its Report to the Government, would have made some concrete suggestions and I am sure the Government would come forward immediately to see that some of the suggestions are implemented if they have so recommended or to see that their pay is enhanced with a view to attracting p.m.
more men to this profession.

I said on a previous occasion that they should all be put on a par with the I.A.S. Officers. Otherwise the best talents won't come to the profession. Granting some of them come, they will not be willing to go to the interior rural parts. And if they do not go to the interior rural parts and do this essential work, we would be denying the medical aid so fundamental to people in the rural parts. This is an important factor which should be taken into consideration.

Sir, while some increment has been granted to doctors working in non-clinical side—I agree that some kind of increment should be given to them to attract more men to the colleges and non-clinical side—I do not know why this has not been extended to the doctors working on the clinical side. I am of opinion that some increment should be given to those working on the clinical side also, that is in the infectious diseases hospital and other places. Otherwise many medical men would not come and gradually we will find we are faced with the problem of dearth of men here also.

Sir, with regard to the College of Integrated Medicine there has been so much of agitation going on for a long time and the Government, it is unfortunate to note, have not yet taken any decision. Concrete proposals have been put forward before the hon. Minister. I am anxious to know what he is going to do with them. My humble suggestion is that the college should be converted into an allopathic college and such of the students who want to undergo training in Ayurveda or Siddha should be given facilities and opportunities in post-graduate course or they may have a separate college or a school to Ayurveda and Siddha. The Government must come to a quick decision in this matter and see that something is done as early as possible.

Another feature is, we find so many colleges are coming up without adequate staff. Whenever men are posted, they post only inexperienced people. This is also a sorry state of affairs about which something should be done to see that we attract more trained men for post-graduate study. For that there must be a separate college with sufficient trained personnel and equipment and everything. The common college cannot serve both the purposes. The Government should therefore in all seriousness think of opening a separate post-graduate training college. They must also see that more men are sent abroad for training in special subjects. That is also a very important thing. Whenever we approach the Central Government we find that top priority is given to people coming from other States and Madras is completely neglected. That is the opinion prevalent in many circles. Whatever it is, without depending much on the Central Government, it should be possible for us to send more men abroad to get themselves qualified in some special courses. This is very important and urgent.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [7th April 1960

With a view to relieving congestion in the General Hospital, and other hospitals in big municipal areas, Government should wherever possible think of putting up hospitals for convalescent and fever patients. This is a very important thing and unless something is done in that direction the congestion in the big hospitals cannot be relieved. The Hon. Minister in charge has announced on the floor of this House that the Central Jail buildings will be shortly handed over to the Medical Department or the General Hospital. If that is so, my suggestion may be looked into and something done to relieve congestion in the General Hospital.

Sir, during my recent tours of the South East Asian countries, I found that free medical aid is given to all classes of people in those countries. Here I do not stand in the way of the Government giving aid to the non-gazetted and Gazetted officers and others. But still adequate provision should be made to see that poorer and middle class people also get all the medical facilities as and when they want. This should not be denied to them because this is a fundamental need which should be attended to.

With regard to rural dispensaries and local fund dispensaries, much has been said about them by hon. Members and therefore I do not propose to repeat what all they have said already. As one of the hon. Members pointed out, we find, either there are no doctors in many of the rural dispensaries, and even if there are doctors, there are no medicines. This is a long standing grievance and the whole thing is moving in a vicious circle. Government should see to it that sufficient stock of medicine is rushed to those places in time. As I have already said these rural areas should be made to attract medical men. For that all amenities should be provided in rural areas. At least so far as housing is concerned, they should be properly housed and not made to depend on the rural folk.

Regarding putting up of buildings for hospitals, there are so many complaints. As was pointed out by the hon. Member sitting behind me, with regard to the putting up of a building for the Paramakudi Hospital, the Director of Medical Services it seems had put up proposals even last year. Only now, I understand, the Government have taken it up in all seriousness. When proposals are put up by the Heads of Departments it should be possible for the Government to give top priority to them and see that something is done, as early as possible and also see that amounts are not allowed to lapse unnecessarily.

Another sorry state of affairs I find is that the medical inspection of the school children has been stopped. It is not known why it has been stopped. Government must take up this question and see that medical inspection of school children is done in the whole State.

Then, Sir, water-supply is a national problem both in rural areas and urban areas. Even during the general discussion on the Budget last month, I emphasised the point. So far as Madras City is concerned, the Government should see whether it would be possible for them to get Pennar water even though it is a hundred miels from here, because I found in some countries which I visited, water is brought from over a distance of 200 or 300 miles. Water-supply problem of the Madras City should be solved. In many of the urban and municipal areas the water-supply problem has not been solved

7th April 1960] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

at all. If the Government are serious in putting an end to the water-borne diseases, they must in all seriousness think about this and give top priority to water-supply schemes.

Sir, there has been some kind of discontent among the ward attendents and lower paid staff in the hospitals. Government must see to it that they do something to redress their grievance as early as possible. Otherwise we cannot have a contended staff in our hospitals.

With regard to public health, though much money is spent, I find it is still quite inadequate. So far as Malaria and Filaria eradication are concerned, the work done in that direction is not at all satisfactory. Even with regard to small-pox, it is still taking its toll every year. I find large number of cases of small-pox wherever I go. Recently in my district, in Periapalayam village, I understand from a reliable source, there were 200 deaths from small-pox recently and the Public Health Department has not raised its little finger to combat this dire disease. They did not rush adequate staff to that place to inoculate and to attend to other work. I would request the Hon. Minister in charge to pull up the Department through the Director of Public Health and see that steps are taken in time to protect people from all this dire disease in time.

Sir, these are the few suggestions that I could place before the Hon. Minister within the short time at my disposal. Several hon. Members have also given constructive suggestions. I am sure the Hon. Minister would take immediate action on these and do something as early as possible. That is all my submission, Sir.

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: கனம் உதவி சபாநாயகர்
அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது கனம் எதிர் கட்சி தலைவர் அவர்
களும் மற்ற அங்கத்தினர்களும் அநேக கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள்.
அநேக தேவைப்பாடுகள், அநேக குறைபாடுகள், சிப்பந்திகள் செய்கிற
வேலையிலே இருக்கிற முரண்பாடுகள் இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்
னார்கள். இதையெல்லாம் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏனென்
றால் இவையெல்லாம் நான் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியம்.
ஆனால் இதையெல்லாம் உடனடியாகத் திருத்திவிட முடியும் என்று
எதிர்ப்பார்ப்பது சரியாகாது. என்னுடைய கையில் "அலாடின்" விளக்கு
இடையாது. அப்படி இருந்தால் நொடிப்பொழுதில் இவைகளையெல்லாம்
செய்ய முடியும். இதையெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தான் திட்டம்
போட்டுச் செய்யவேண்டும். டாக்டர்கள், மற்றவர்கள் எல்லோருக்கும்
பயிற்சிக் கொடுத்துத்தான் இதையெல்லாம் செய்யவேண்டும். இதிலே
பணம் மாத்திரம் இருந்தால் போதாது. பணத்தோடு கூட தேர்ச்சி
பெற்றவர்கள் கிடைத்தால் தான் இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் பூராவாகச்
செய்து முடிக்க முடியும். அநேக இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்கள்
இல்லை. டாக்டர்கள் இருந்தால் மருந்து இல்லை, சில இடங்களில் இரண்டும்
இல்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அம்மாதிரி இருக்கலாம். குறிப்
பாக ஜில்லா போர்டின் கீழ் இருந்த நிலையங்களிலே அந்த மாதிரி குறை
பாடு இருக்கலாம். அரசாங்கம் நிர்வகிக்கின்ற ஆஸ்பத்திரிகளிலே டாக்டர்
கள் இல்லாமல் இருக்கலாமே தவிர மற்ற குறைபாடுகள் இருக்காது.
இதை நீக்கவேண்டுமென்று தான் அரசாங்கம் நேரடியாகச் சில ஆஸ்பத்திரி
களை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அந்தக் கோட்பாட்டின்படி தாலூகா
தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.
அநேக தாலூகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகள் ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்தின்
கீழ் இருந்து வந்தது. அப்போது அங்கெல்லாம் டாக்டர்கள் இல்லாமல்,
வேண்டிய மருந்து கிடைக்காமல் இருந்து வந்தது. மேலும் ஸ்தல
ஸ்தாபனங்களின் கீழே இருக்கக் கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை செய்யக்
கூடிய டாக்டர்களுக்குச் சம்பளம்கூடக் குறைவு. ஆகையால் அந்த நிர்வா

கத்தில் இருக்கக் கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளுக்குப் போவதற்கு டாக்டர்கள் இஷ்டப்படுவதில்லை. அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் இருக்கக் கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளுக்கே வரமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது எப்படி ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் கீழே இருக்கக் கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை செய்ய முன் வருவார்கள் ? இந்த நிலைமையினால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் கீழே இருக்கக் கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளில் பல குறைப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இப்போது தாலூகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகள் அரசாங்கத்தினால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. தாலூகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளை எடுத்துக்கொண்டு, அரசாங்கத்தின் நோக்கம் என்னவென்றால் ஒவ்வொரு தாலூகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரியிலும் குறைந்தது 40-ல் இருந்து 80 படுக்கை வரையிலும் இருக்கவேண்டும், ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியிலும் நல்ல ஆபரேஷன் தியேட்டர்—நற்கால முறையிலே இருக்கக் கூடிய ஆபரேஷன் தியேட்டர்—எக்ஸ்ரே பிளாக் எல்லாம் இருக்கக் வேண்டும் என்பது. இதுதான் பாட்டர்ண். அந்த பாட்டர்ணைப்பொறுத்து செய்ய கொஞ்ச நாட்கள் ஆகும். குறிப்பாக எக்ஸ்-ரே பிளாக் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒவ்வொரு தாலூகா தலைநகர ஆஸ்பத்திருக்கும் கொடுத்தாலும், அவைகள் வேலை செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் அதற்கு வேண்டி டெக்னிஷயன்கள் இல்லை. எனக்குத் தெரியும் இரண்டொரு ஆஸ்பத்திரிகளில் எக்ஸ்-ரே அப்பராட்டஸ் இருந்தும், அதை இயக்குவதற்கு வேண்டிய ஆட்கள் இல்லாமல் 5, 6 மாதங்கள் அதற்குத் வேலையில்லாமல் இருந்து வந்தது. அதை ஆபரேட் செய்வதற்கு டெக்னிகல்மென் இல்லை. அதற்கு வசதி செய்ய வேண்டிய ஆள்களுக்குத் தேர்ச்சி கொடுக்க, துரிதமாக கொடுக்க ஏற்பாடு ஆகியிருக்கிறது. அப்போது எப்படி சென்னை, மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் பெரிய பெரிய ஆஸ்பத்திரிகள் நவீன வசதிகளோடு இருக்கின்றனவோ, ஜில்லா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகள் எப்படி இருக்கின்றனவோ அந்த அளவுக்கு தாலூகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளிலும் இம்மாதிரியான வசதிகளெல்லாம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். அதைத் தான் திட்டப் பிரகாரம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். நாட்கள் போகப்போக எல்லா தாலூகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளையும் ஜில்லா தலைநகர ஆஸ்பத்திரி மாதிரி, அத்தகைய ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இப்போது மக்களுக்குச் செய்யவேண்டியது நிறைய இருக்கிறது. படுக்கைகளை அதிகரிக்கவேண்டும், ஸ்பெஷல் ட்ரீட்மெண்ட் வசதிகள் வேண்டும், குடி தண்ணீர் வசதிகள் வேண்டும், ஆஸ்பத்திரி கழிவுநீர்கள் சரியான முறையில் போவதற்கு வழி செய்யவேண்டும், தாய் சேய் நல விடுதிகள் வேண்டும்—எல்லாம் வேண்டியது தான். மூன்று கோடிக்கு மேல் இருக்கக் கூடிய ஜனத்தொகைக்கு செய்யவேண்டியது அவசியம் தான். இது நமது பண வசதி, மற்ற வசதி, இவைகளைப் பொருத்து இருக்கிறது. இந்த மான்யம் வரும் போது கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பாகப் பார்க்கவேண்டியது என்னவென்றால், நமக்கு எத்தனை தேவைகள் இருந்தாலும், அரசாங்கம் அவர்கள் போட்ட திட்டப் பிரகாரம் செய்கிறார்களா என்று பார்த்து அப்படி செய்வதில் ஏதாவது தவறுகள் இருந்தால் இந்த வெட்டுப் பிரேரணை அப்போது தான் பொருந்தும். இப்போது 10,000 பெட்டுகள் இருப்பது போதாது, 40,000 வேண்டியிருக்கும், 50,000 வேண்டியிருக்கும். 40,000 அல்லது 50,000 வேண்டியதைச் செய்யவில்லை, அதைச் செய்யவில்லை இதைச்செய்யவில்லை என்று குற்றம் சாட்டுவது சரியல்ல. நாம் சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பின்னால்தான் ஒரு புது சமுதாயத்தை உருவாக்கி வருகிறோம். அதையும் ஒரு திட்டப்பிரகாரம் செய்கிறோம். சுயராஜ்யம் வந்து இப்போது 12 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன, எல்லா வசதிகளும் வரவில்லை என்று எண்ணுகிறார்கள். சுயராஜ்யம் வந்தவுடனேயே எல்லாம் வந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியாது. இதற்காகத்தான் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு வருகிறோம், தேவைப்படக் கூடிய விஷயங்களுக்கு தேவைப்படும் பணத்தை ஒதுக்கிச் செய்கிறோம். இப்படி திட்டப்படி செய்வதில் தவறு இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், என்ன திட்டங்கள், ஒதுக்கிய பணமே செலவாகவில்லை, அது, இது என்று சொன்னார்கள். அதற்குத்தான் நான் சொல்லியிருக்கிறேன் குறிப்பாக, கடைசி பாரா என்று விட்டுவிட்டாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. அதிலே

'The plan schemes under "Medical" involved mainly the construction of buildings. Much headway could not be made in the implementation of the schemes during the first two years of the Plan period, as the building programmes required careful designing and as the technical personnel as well as building materials like iron and steel to implement the works were not easily available. There was also difficulty in securing the services of qualified medical officers. These difficulties are being got over and larger expenditure is anticipated in the current year என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். பிளான் காலத்தில் முதல் 2,3 வருஷங்களில் தவக்கம் இருந்தது. மெட்டீரியல்ஸ் அகப்படவில்லை, என்ஜினியர்கள் இல்லை, டிஸைனிங் செய்யவேண்டியிருந்தது. அதையெல்லாம் கடந்து வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஜாஸ்தி பணம் கிடைத்தால் அதையும் செலவழிக்கலாம். பிளானில் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டது என்றால், மெடிகலுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 459 லட்சம் ரூபாய். அதிலே 1956–57-ல் 24 லட்சம் ரூபாய், 1957–58-ல் 59 லட்சம் ரூபாய், 1958–59-ல் 90 லட்சம் ரூபாய், 1959–60-ல் 171 லட்சம் ரூபாய், இந்த வருஷம் 184 லட்சம் ரூபாய், ஆக இதையெல்லாம் கூட்டிப் பார்த்தால் 528 லட்சம் ஆகிறது. திட்டமிட்ட 459 லட்சத்திற்கு மேல் போகிறோம். பிளானில் என்ன "ப்ரொவைட்" செய்தோமோ அதைச் செலவு செய்து மேற்கொண்டு செலவு செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது . . . .

Sri A. GOVINDASAMY : ஒரு தலைப்பிலே ஒதுக்கியதைச் செலவு செய்யாமல் மிகுதியான தொகையைத் தானே இங்கே அதிகமாகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது ? அதல்லாமல் வேறு அதிகப்படியாக ஒன்றும் செய்யவில்லையே ?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : மெடிகல் நிலைமை அம்மாதிரி இருந்தால் சுகாதாரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். சுகாதாரம் என்ற தலைப்பிலே பிளான் "ப்ரொவிஷன்" 126 லட்சம் ரூபாய். அதிலே 1956–57-ல் 13 லட்சம் ரூபாய், 1957–58-ல் 15 லட்சம் ரூபாய், 1958–59-ல் 21 லட்சம் ரூபாய், 1959–60-ல் 27 லட்சம் ரூபாய், இப்போது இந்த வருஷத்தில் 48 லட்சம் ரூபாய் ஆக மொத்தம் கூட்டிப் பார்த்தால் 1,26,66,000 ஆகிறது. பிளான் ப்ரொவிஷன் 126 லட்சத்துச் சொச்சம். ஆக அதற்கு மேல் 30,000 ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். பிளானில் எவ்வளவு ப்ரொவைட் செய்கிறோமோ அவ்வளவு தான் செலவு செய்ய முடியும். இதெல்லாம் "கொஆர்டினேட்டட் ஸ்கீம்". அதற்காகத் தான் பிளான் போடுவது. பணத்தை நல்ல முறையில் ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கும் பிரித்துக் கொடுத்து வேண்டிய வசதிகளைச் செய்வதற்காகத் தான் பிளான் போடுகிறோம். பிளான் பிரகாரம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலும் கூட செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயமாகக் குறை கூறுவதற்கில்லை, எல்லாம் பிளான் பிரகாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஆஸ்பத்திரிகளில் படுக்கை வசதிகள் குறைவு, இன்னும் நிறையப் படுக்கைகள் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். படுக்கைகள் குறைவு என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இப்போது முன்பு இருந்ததை விட எவ்வளவு படுக்கைகள் ஜாஸ்தியாக இருக்கின்றன என்று பார்த்தால், படுக்கைகளை அதிகரிப்பதற்கு நாங்கள் போதிய முயற்சி எடுத்திருக்கிறோமா இல்லையா என்பது நன்றாகத் தெரியும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 7,955 படுக்கைகள் இருந்தன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில் 9,812 படுக்கைகள் இருந்தன. இப்போது இந்த மூன்று, நான்கு வருட காலத்தில் 3,000 படுக்கைகள் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்த வருஷத்தில் 2,000 படுக்கைகள் அதிகமாகும். அதாவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் மொத்தம் 5,000 படுக்கைகள் அதிகமாகும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கும் இடையில் அதிகப்படுத்தப்பட்ட படுக்கைகள் 1,557 தான். எனவே, இந்தத் திட்ட காலத்தில் அதைப் போல

மூன்று, நான்கு மடங்கு அதிகப்படுத்துகிறோம். படுக்கைகள் இன்னும் அதிகம் தேவை, அவைகளை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவைகளை அதிகப்படுத்த வேண்டு மென்றால் டாக்டர்கள் முதலியவர்களையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். எனவே இதுவரை அதிகப்படுத்தியிருக்கும் அளவு பாராட்டத்தக்க அளவே தவிர, இதில் குற்றம் சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

இந்த இலாகா சரியாக வேலை செய்கிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பதற்கு இன்னொரு டெஸ்ட் இருக்கிறது. மக்களுக்கு வசதிகள் செய்து தருவதற் காக இந்த இலாகா எவ்வளவு பணம் செலவு செய்கிறது என்று பார்த் தோம். அது நாம் ஏற்கனவே கையாண்ட டெஸ்ட். இன்னொரு டெஸ்ட் என்னவென்றால், மக்களின் ஆரோக்கிய நிலையும் சுகாதார நிலையும் சரியாக இருக்கிறதா, இல்லையா அல்லது அவை இன்னும் பின்னுக்குப் போகின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். அந்த டெஸ்டைக் கையாளு வோம். 1941-ம் வருஷத்தில் இங்கு மனிதனின் சாராசரி வாழ்க்கை அளவு (ஸ்பான் ஆப் லைப்) 26, 27 வருஷங்கள். அது 1958-ல் 42 ஆக ஆகியிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது மனிதன் இப்போது பூமியில் எவ்வளவு அதிகமாக காலம் இருக்கிறான் என்பது தெரிகிறது. இந்த அளவு இவ்வாறு அதிகரித்திருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இந்த இலாகா தொத்து நோய்களையும் இதர பல நோய்களையும் தடுத்திருக்கிறது; ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு வருபவர்களை சாகாமல் வீட்டுக்கு அனுப்புகிறது. (சிரிப்பு.) மேலும், முன்பெல்லாம் மக்கள் அதி கமாக ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகமாட்டார்கள். இப்போது ஆஸ்பத்திரிகளில் நோயாளிகள் அதிகமாக இருப்பதற்குக் காரணம், **people are hospital minded** முன் காலத்தில், மக்கள் தங்களுக்கு வியாதி வந்தால் 'இது தலை விதி நாம் செத்துப்போனால் போகிறோம்' என்று ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகாமல் இருந்தார்கள். முன்பு, ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகிறவர்கள் திரும்பிவரமாட் டார்கள் என்ற அபிப்பிராயம் மக்களுக்கு இருந்தது. மக்கள் தங்கள் கடைசிக் காலத்தில் தான் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவார்கள். அங்கே போகிற வர்கள் செத்துப்போய்விடுவார்கள் என்ற அபிப்பிராயம் மக்களுக்கு பல வருஷங்களாக இருந்துவந்தது. இப்போது அப்படி இல்லை. இப்போது, ஆஸ்பத்திரிகளுக்குப் போகிறவர்கள் நன்றாக உயிருடன் திரும்பிவருகி றார்கள். (சிரிப்பு). அவர்களில் அனேகம் பேர் திரும்பி வந்துவிடுகிறார்கள். சில பேர்கள் தான் செத்துபோய்விடுகிறார்கள். ஒருவர் ஹாஸ்யமாக ஒன்று சொன்னார். இந்தக் காலத்தில் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகிறவர்கள், அவர்கள் மாத்திரம் திரும்பிவருவதில்லை, கையில் ஒன்றிரண்டுடன் திரும்பி வருகிறார்கள் என்று அவர் சொன்னார். மெடர்னிடி அடைந்து பிரசவமான பிறகு கையில் ஒன்று அல்லது இரண்டு குழந்தைகளுடன் திரும்பிவரு வதை அவர் குறிப்பிட்டார்கள். ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகிறவர்கள் ஒரு குழந்தை பிறந்தால் ஒரு குழந்தையுடனும், இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்தால் இரண்டு குழந்தைகளுடனும் திரும்பிவருகிறார்கள் என்பதை அவர் வேடிக்கையாகக் குறிப்பிட்டார்கள். எனவே அந்த அளவுக்கு ஆஸ்பத்திரி வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. குழந்தைகள் பிறப்பு, இறப்பு கணக்கைப் பார்ப்போம். 1941-ல் ஜனன விகிதம் 33·7. இது ஆயிரத் திற்கு இருக்கும். ஜனன விதிகள் 1946-ல் 30 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. ஜனன விகிதக் குறைவு இப்போது வரவேற்கப்படுகிறது. அதற்கென என் னென்னமோ சிகிச்சைகளெல்லாம் செய்யப்படுகின்றன. ஜனன விகிதம் 1958-ல் 27-ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. எனவே இவ்விஷயத்தில் நாம் செய்துவரும் பிரசாரமும், செய்துகொடுக்கும் வசதிகளும் பிரயோஜனகர மாக இருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. இறப்பு விகிதம், 1941-ல் 24·7 இது 1946-ல் 17·6. 1958-ல் அது 14·9-ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. எனவே அது 1941-ல் 24·7-ஆக இருந்தது 1958-ல் 14·9-ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. நம் நாட்டில் இப்போது இன்பண்ட் மார்ட்டாலிடியும் குறைந்திருக்கிறது. குழந்தைகள் சில சமயங்களில் வயிற்றிலேயே இறந்துபோய்விடும். சில சமயங்களில் அவை பிறந்து 3, 4, 5 மாதங்கள் ஆனவுடன் இறந்துபோய் விடும். இப்போது நம் நாட்டில் இன்பண்ட் மார்டாலிடி அதிகமாக இல்லை. அது இங்கே 1941-ல் 160·8 ஆக இருந்தது. அது 1946-ல் 141·3-ஆகக்

குறைந்திருக்கிறது. அது 1958-ல் 103·4-ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. இது ரொம்பவும் குறைந்திருக்கிறது. சுமார் 60 அளவு குறைந்திருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம், வைத்திய, சுகாதார வசதிகள் அதிகரித் திருப்பது தான். இப்போது பிரசவ ஆஸ்பத்திரிகளில் இடம் கிடைப்பதில்லை என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். முன் காலத்தில் பிரசவ விடுதி வசதிகள் அவ்வளவாக இல்லை. கர்ப்பிணிகளை தொட்டிலிலோ வண்டியிலோ வைத்து தூரத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு கொண்டு போவார்கள். ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவதற்குள்ளாகவே நடுவழியில் ஏதாவது நிகழ்ந்து விடுவதும் உண்டு. இப்போது அப்படி இல்லை. இப்போது நம் மாநிலத்தில் 1,800 மெடர்னிடி ஸெண்டர்ஸ் இருக்கின்றன என்று சொன்னேன். அவையெல்லாம் நன்றாக வேலை செய்வதால் தான் குழந் தைகள் இறக்கும் விகிதம் குறைந்திருக்கிறது. ஸ்திரீகள் முன்பெல்லாம் திடகாத்திரமாக இருந்ததால், அக்காலத்தில் ஈஸி டெலிவெரி ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இப்போதெல்லாம் ஸெஸேரியன் ஆபரேஷன், போர்ஸெப்ஸின் உபயோகம் இவை இல்லாமல் பிரசவங்கள் ஏற்படுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம், நாகரீகம் உயர்ந்தது தான். அந்தக் காலத்தில் மக்கள் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தார்கள், இப்போது அப்படி இல்லை. இப்போது என்ன நாகரீகம் வந்திருக்கிறது என்றால், பெண்கள் நைலான் ஸாரி கட்டிக்கொள்கிறார்கள். (சிரிப்பு). அவர்கள் பௌடர் போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள், லிப்ஸ்டிக் பூசிக்கொள் கிறார்கள். அவர்கள் பலமுள்ளவர்களாக இல்லை. அவர்கள் நடப்பதைப் பார்த்தால், அவர்கள் மெல்லியவர்களாக, பொம்மை நடப்பது போல இருக்கும். முன்பு பெண்மணிகள் நன்றாக இருந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் நன்றாக இல்லை. இப்போது அவர்கள் "மேக்-அப்" மனிதர் களாகத் தோன்றுகிறார்களே தவிர, அவர்களிடம் உண்மையில் ஸப்ஸ்டான் ஷியலாக ஒன்றும் இல்லை. (சிரிப்பு.) இக்காரணங்களால் தான் பிரசவத்தில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எனவே பழக்க வழக்கங்களை மாற்றியமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் காலத்தில் மக்கள் கொஞ்சமும் சிரமம் மேற்கொள்வதில்லை. முதலில் பேசியவர் சொன்னதுபோல, முன் காலத்தில் காய்கறி வியாபாரம் செய்பவர்கள் காய்கறிகளைப் பறித்து, மூன்று, நான்கு மைல்கள் நடந்து நகரத்திற்கு வந்து அவற்றை விற்பார்கள்; இப்போது அவர்கள்கூட டவுனுக்குப் போவதற்கு பஸ்ஸுக்குக் காத்திருக் கிறார்கள். தேக வலிமை குறைந்தால் பிரசவத்தில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. பிரசவம் சுலபமாக இருக்க வேண்டுமானால் மக்கள் தங்கள் பழக்க வழக்கங்களை மாற்றியமைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் பேச விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: I think the House has no objection to sit till the Hon. Minister finishes his speech.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: மக்களுக்கு எல்லோருக்கும் வைத்திய வசதி அளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தான் அரசாங்கம் தாலூகா ஆஸ்பத்திரிகளையும், ஹெட்குவார்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகளையும் தானே எடுத்துக்கொண்டது. மேலும் கிராமங்களில் வைத்திய வசதிக்காக ப்ரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்களை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். சுமார் 70,000 ஜனத் தொகையுள்ள பிரதேசத்திற்கு ஒரு ப்ரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டரும், இரண்டு, மூன்று ஸப்-ஸெண்டர்களும் இருக்கும். இவைகள் எமெர்ஜென்ஸிக்குத் தான் பயன்படும். இவை ப்ரிவென்டிவ் ஸைட்-இலும் மிகவும் பயன்படு 1-30 p.m.
கின்றன. நோய் வந்த பிறகு சிகிச்சை செய்வதை விட நோய் வராமல் தடுப்பது நல்லது என்ற முறையில் மக்களிடையே பிராசாரம் செய்யப்படு கிறது. "ப்ரிவென்டிவ் ஆஸ்பெக்டில்" ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களை அமைப்பதாக உத்தேசம். ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களை தாலூகா ஹெட் க்வார்டர்சில் இல்லாமல் எங்கு மிக அவசியமோ அங்கு அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தி வருகிறது. (ஸ்ரீ கே. விநாயகம்: "பாமிலி ப்ளானிங்" பற்றி வெளியே சொல்லுங்கள்.) முக்கிய மானவற்றை முதலில் சொல்லி விடுகிறேன். குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தரப்படுவதைச் சொல்கிறீர்கள். உள்ளேயும் கொஞ்சம்

[Sri M. A. Manickavelu] [7th April 1960

கொடுப்பது மிகவும் அவசியம். அப்படிச் செய்தால் இரண்டு, மூன்று பரவலான நோய்களைத் தடுக்கலாம். (**water-borne diseases, like typhoid and filaria**) காலரா, டைபாய்டு, பிலேரியா ஆகிய வற்றைத் தடுக்கலாம். என்னதான் வசதி செய்து கொடுத்தாலும் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கு ஏதோ செய்ததாக இருக்கும். இதற்காகத் தனியாகவே ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடுவதாக உத்தேசம் இருக்கிறது. குடி தண்ணீர் சப்ளை செய்ய 5 வருஷத்திற்குள் ஒரு திட்டம் கொண்டு வந்து நம் தேசத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் "ப்ரொடெக்டெட் வாட்டர் சப்ளை" செய்யவேண்டு மென்ற திட்டம் இருக்கிறது. அதற்காக ஒரு சப் கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருக் கிறார்கள். அந்த சப் கமிட்டியில் நம் ராஜ்ய ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரியும் ஒரு தலைவியாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டு மந்திரிகள் மற்ற மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இங்கு அம்மையாராக இருப் பதால் இதில் அக்கரை காட்டுவார்கள் என்று தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இவர்கள் சப் கமிட்டிக்குத் தலைமை தாங்குகிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி சீக்கிரத்தில் கூடும். அவர்கள் நம் மாகாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில் எந்தெந்த கிராமத்தில், எங்கெங்கு, எப்படி குடித்தண்ணீர் வசதி செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்த பிறகு, அதற்கென்று தனியாகத் திட்டம் போட்டு மத்திய அரசாங்கமும், மாகாண அரசாங்கமும் ஒன்று பட்டு எப்படி கடன் கொடுத்தும், க்ராண்டு கொடுத்தும் திட்டத்தைப் பூர்த்தி பண்ணுவது என்று முடிவு செய்யப்படும். இது அமுலுக்கு வந்த பிறகு குடித்தண்ணீர் பிரச்னை ஓரளவு தீர்ந்து விடுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதுரையில் குடித்தண்ணீர் கஷ்டம் இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அங்கு வைகையில் இருந்து தண்ணீர் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதற்காக 20 லட்சம் ரூபாய் திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் அங்கு குடிதண்ணீர்ப் பஞ்சம் தீர்ந்துவிடும். மற்ற இடங்களில் கூட குடிதண்ணீர்க் கஷ்டத்தைத் தீர்க்க இரண்டு, மூன்று திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ரூரல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம், நேஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் என்று இருக்கின்றன. நேஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமில் என்ன அனுகூலம் என்றால், மக்கள் அதற்கு அதிகப் பகுதி கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்பதுதான். 100-க்கு 5 சதவிகிதம் மக்கள் கொடுத்தால் 95 சதவிகிதம் மத்திய அரசாங்கமும், மாகாண அரசாங்கமும் போட்டுக்கொள்ளும். இன்னும், பிற்பட்ட பகுதியாக இருந்தால் அந்த 5 சதவிகிதம் கூடக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. ஆறு ஜில்லாக்களில் இப்போது அமுலில் இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் அநேக கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காரியத் திற்காக முதலில், ப்ளான் பீரியடில் 125 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருந்தார் கள். 3 வருஷம், மூன்றரை வருஷம் வரையில் 25, 30 லட்சம் வரை தான் செலவு செய்ய முடிந்தது. எப்படியாவது, ஸ்பெஷல் ஸ்டாப் போட்டாவது 125 லட்சத்தையும் செலவு செய்துவிட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு செலவு செய்தாலும் "**Take over to the other period**" என்ற முறையில் காட்டிக்கொள்ளலாம். ஆகவே, ஓரளவு நாம் இந்தக் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஹெல்த் அஸிஸ்டன்டுக்கும், சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் இடையே வித்தியாசமிருக்கிறது. ஹெல்த் அஸிஸ்டன்ட்ஸ், ப்ரொவின்ஷியல் சர்வீஸில் உள்ளவர்கள். சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் லோகல் போர்டு சர்வீஸில் உள்ளவர்கள். அவர்களுக்கு ஏதோ அஸோசியேஷனை ரெகக்னைஸ் பண்ணவேண்டுமென்று "ரெப்ரசண்ட்" பண்ணியிருந்தார்கள். அதை ரெகக் னைஸ் பண்ணலாம் என்று சிபார்சு வந்திருக்கிறது. ஹெல்த் அஸிஸ் டென்ட்ஸ் சாகிற வரையில் அதே வேலையில் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது என்றும், அவர்களுக்குப் ப்ரொமோஷனே இல்லையென்றும் சொன்னார்கள். இப்போது "செகண்ட் கிரேடு, தேர்ட்டு கிரேடு" முனிசிபாலிடிகளில்

7th April 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

அவர்களை ஹெல்த் ஆபீசர்களாகப் போட வேண்டுமென்ற முறையிலே போட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். எக்ஸ்பீரியன்ஸ் உள்ளவர்களைப் போட்டுக் கொண்டு வருகிறோம்.

சீர்காழியில் ஆஸ்பத்திரி வைக்கும் விஷயம் பற்றிச் சொன்னார்கள். பட்ஜெட்டைத் துருவித் துருவிப் பார்த்தும் ஒன்றும் காணவில்லை என்று சொன்னார்கள்: இந்த மாதிரி ஒரு ஸ்டேஜுக்கு வராததற்கு "பல்க் ப்ரொவிஷன்" வைத்திருக்கிறோம்: அதைப் பயன்படுத்தி வேண்டிய காரி யங்கள் செய்யப்படும். ஆகவே, பட்ஜட்டில் இல்லையென்று கவலைப்பட வேண்டாம்.

திருநெல்வேலியில் மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள், அது உடனே கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய சமாசாரம் இல்லை. தஞ்சையில் மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்தவே பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. திருநெல்வேலியில் மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் அங்குள்ளவர்கள் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்தால் யோசிக்கலாம். கோயம்புத்தூரில் உள்ளவர்கள் ஜாஸ்தி பணம் கொடுப்பார்களா, திருநெல்வேலியில் உள்ளவர்கள் ஜாஸ்தி பணம் கொடுப்பார்களா என்று தெரியவில்லை. கோயம்புத்தூரில் உள்ளவர்கள் பணம் கொடுக்க முன் வருவதாகச் சொன்னார்கள். நெருங்கிப் பார்த்தால் பணம் வேண்டிய அளவில் வரவில்லை. 30, 40 லட்சம் வேண்டுமென்றால் 10, 12 லட்சந்தான் வந்தது. புதிதாக மெடிகல் காலேஜை ஏற்படுத்துவது பணத்தைப் பொறுத்தது. ப்ரைவேட் செக்டார் ஓரளவுக்கு முன் வந்தாலும் பார்க்கலாம். வேறுவிதமாக ஒன்றும் செய்யமுடியாது.

ராசிபுரம் போன்ற இடங்களில் வாட்டர் சப்ளைக்கு ப்ரையாரிடி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உடுமலைப்பேட்டை, ராசிபுரம் பகுதி களில் 2 அணா கொடுத்து தண்ணீர் வாங்குவதாகச் சொன்னார்கள். ராசிபுரத்திற்குத் சொற்பச் செலவில் தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டு மானால் பெருமத்தபட்டியில் இருந்து கொண்டுவந்தால் 7, 8 லட்சம் ரூபாய் செலவிற்குள் முடித்து விடலாம். நாமக்கல் பக்கத்தில் உள்ள மோக னூரில் இருந்து கொண்டு வருவது என்றால் 40 லட்சம் ரூபாய் வரை செலவாகி விடும். "சேலம் முனிசிபாலிடியிலிருந்து தண்ணீர் கொடுத்து விடுங்கள், உங்களுக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் வேண்டுமோ அதற்கு மேட்டூரில் இருந்து கொண்டுவர வசதி செய்கிறோம்" என்று சொன்னதற்கு அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அந்த வகையில் ராசிபுரத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும் பிரச்னை முக்கியமான பிரச்னையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

காலேஜ் ஆப் இன்டெக்ரேடெட் மெடிஸின் விஷயம் முக்கியமான பிரச்னை ஆதலால் அதைப்பற்றிச் சொல்லிவிடுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கிறப் போல் இருந்தால், அலோபதியும் சரியான முறையில் இல்லை உள்நாட்டு வைத்தியமும் (இன்டிஜெனஸ்) எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வளரவில்லை. வளரும் என்றுதான் எதிர்பார்த்தோம். எந்த உத்தேசத்தோடு அது ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அந்த உத்தேசம் நிறைவேறவில்லை. ஏதோ தேய்ந்து கட்டை எறும்பாகப் போய்விட்டது என்று சொல்வார்கள். அதுபோல, எந்த நோக்கத்துடன் செய்தோமோ அது நிறைவேறவில்லை. இப்பொழுது இன்டிஜீனஸ் ஸிஸ்டம் வளர வேண்டுமென்றால், அதற்குத் தனிப்பட்ட ஸ்டாடஸ் கொடுத்துச் செய்தால் தான் முடியும். அந்த முறையிலே தான் மத்திய அரசாங்கமும் சரி, மாகாண அரசாங்கமும் சரி யோசித்துக்கொண்டு வருகிறது. மத்திய அரசாங்கம் அதற்கென்று ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் ஏழு பேர்கள் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். முன்னே கூட வந்திருந் தார்கள். இன்டிஜீனஸ் ஸிஸ்டத்திற்கு என்று தனி ஸிலபஸ் போட்டுச் செய்தால்தான் உள்நாட்டு வைத்திய முறை அபிவிருத்தியாகும். என்ன தான் மாடர்ன் ஸிஸ்டத்திலே வைத்திய வசதி கொடுத்தாலுங்கூட, நம் மக்களுக்கு, குறிப்பாக கிராம, குக்கிராம மக்களுக்கு வைத்திய வசதி போக்கவே முடியாது. இதை உணர்ந்துதான் இன்னொரு பெரிய முன் னேற்றமடைந்த நாட்டிலே கூட, மாடர்ன் முறையில் வைத்திய வசதி இருந்தாலுங்கூட, அவர்கள் நாட்டு வைத்திய முறையைக் கைவிடவே

[Sri M. A. Manickavelu] [7th April 1960

இல்லை. அவர்கள் நாட்டு வைத்திய முறைக்கும் நிறைய ஆக்கம் கொடுத்து இரண்டையும் side by side விருத்தி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். சாதாரண நோய், ரண சிகிச்சை (ஸர்ஜரி) இல்லாத சாதாரண ஜுரம், ஜல்ப்பு இவைகளுக்கு கஷாயம் கொடுப்பது, இப்படியாக ஹெர்பல் ட்ரீட்மெண்டை பலப்படுத்தி நல்ல முறையிலே அந்த தேசத்தில்—பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை—கையாண்டுவருகிறார்கள். அதுபோல, நாமும் கிராம மக்களுக்கெல்லாம் வைத்திய வசதி கொடுக்கவேண்டுமென்றால், நம் நாட்டு வைத்திய முறையைக் கையாண்டால்தான் முடியுமே தவிர, எல்லாவற்றுக்கும் எக்ஸ்ரே, எல்லாவற்றுக்கும் மாடர்ன் வைத்தியம் என்றால் முடியாத காரியம். முடியவே முடியாது. இங்கே இருக்கும் பண வசதி நிலைமை, இன்னும் மற்ற நிலைமையைப் பார்த்தால், அமெரிக்காவிலோ, இங்கிலாந்திலோ இருப்பதுபோல் அலோபதி முறையைக் கையாளுவதென்பது முடியாத காரியம். ஆகவே, நாம் கட்டாயம் நம் நாட்டு வைத்திய முறையைப் பலப்படுத்தவேண்டும். அரசாங்கத்தின் மனதுகூட, எதிர்கட்சித் தலைவருடைய மனது எப்படி இயங்குகிறதோ அந்தமாதிரிதான் இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது. இன்னும் முடிவு ஏற்படவில்லை. அதனால் தான் நான் சொல்ல பின்வாங்குகிறேன். அந்தப் போக்கிலே தான் இருக்கிறது. இண்டிஜீனஸ் ஸிஸ்டத்தைத் தனியாகப் பிரித்து, தனியாக ஆக்கம் கொடுத்துச் செய்தால்தான் பிரயோஜனப்படும். இப்பொழுது இருப்பதுபோல் இருந்தால் பிரயோஜனம் இல்லை. இண்டிஜீனஸ் ஸிஸ்டத்தில் படித்துப் பட்டம் பெறுகிறவர்களுக்கு எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு இருக்கும் ஸ்டாடஸ் கொடுக்கவில்லை. அதுபற்றியெல்லாம் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். கூடியசீக்கிரத்திலே இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் எல்லாவற்றிற்கும் நான் பதில் சொல்லவேண்டுமானால் ஒரு மணி நேரம் கொடுத்தாலும் போதாது. ஆகையால், மற்றதையெல்லாம் கூடுமானவரை பார்த்து ஆலோசனை செய்யலாம். கனம் அங்கத்தினர்கள் சின்னச்சின்ன கிராமத்தைப்பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் சொன்னவற்றில் முக்கியமான விஷயத்தைத் தயவுசெய்து அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்தால், அவற்றைக் கவனிக்க இன்னும் சௌகரியமாக இருக்கும். கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன எல்லாவற்றையும் நான் எழுதியிருக்கமுடியாது. பெருவாரியானவற்றைக் குறித்திருக்கிறேன். ஏதாவது குறிப்பாகச் செய்யவேண்டுமானால், கனம் அங்கத்தினர்கள் எனக்குக் குறிப்பு எழுதியனுப்பினால் அதைப் பார்த்து, கூடுமானவரையிலே கவனிக்கலாம். "கூடுமானவரை" என்று தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால், தேவைப்பட்டவைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. பண வசதி, சிப்பந்திகள், டாக்டர்கள் இவையெல்லாம் குறைவாக இருப்பதால், Phased programme ஆக, படிப்படியாகத்தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. டார்ஜெட் இருக்கிறது. கடைசி நோக்கம் இருக்கிறது. பாட்டர்ன் இருக்கிறது. அதை அடைவதற்கு நாளாகும். அதுவரையில் எல்லோரும் பொறுமையாக இருக்கவேண்டும். பொதுமக்களும், நோயாளிகளும், கனம் அங்கத்தினர்களும் கூட பொறுமையாக இருந்தால்தான் இதெல்லாம் நிறைவேறும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரேபணைகளைக் கொடுத்த கனம் அங்கத்தினர்களெல்லாம், இவ்வளவு விவரமாக இதற்கெல்லாம் நான் ஜவாப் கொடுத்த பிறபாடு கூட, அவர்களுடைய வெட்டுப் பிரேரேபணையை வற்புறுத்த வேண்டியதில்லை என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sasivarna Thevar withdrawing his cut motion?

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR: I press my cut motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is:

'That the allotment of Rs. 4,82,16,900 under Demand XVII—Medical—be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

7th April 1960]

DEPUTY SPEAKER: I now put the Demand to the vote of the House. The question is:

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,82,16,900 under Demand XVII—Medical.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri Govindasamy withdrawing his cut motion?

SRI A. GOVINDASAMY: I press my cut motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is:

'That the allotment of Rs. 2,34,56,300 under Demand XVIII—Public Health—be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: I now put the Demand to the vote of the House. The question is:

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,34,56,300 under Demand XVIII—Public Health.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

* 96. *Notification under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, regarding the Ryotwari Settlement of Estates in Thanjavur district issued with Memorandum No. 111990-J-3|59-2, Revenue, dated 30th January 1960. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]*

B.—Reports, Notifications and Other papers.

† 51. *Notification regarding the Constitution of a Township for the Kodaikanal Municipality.*

* 52. *Report on the Administration of the Commercial Taxes Department for the half-year ended 30th September 1959.*

* 53. *Administrative Report of the Madras City Improvement Trust for the year 1957-58.*

* Placed on the table of the House on 6th April 1960.

† Sent by post on 1st April 1960.

APPENDIX I

[Vide answer to starred question No. 601 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th April 1960, page 68 supra.]

CLAUSE (a).

Routes for which representations were made for the grant of express stage carriages.

1958–59.

District. (1)	*Name of the route.* (2)
1 Chingleput	Madras to Tiruvannamalai, via Chingleput, Tindivanam and Ginjee.
2 Madurai	Madurai-Dindigul. Madurai-Virudhunagar. Madurai-Palani.
3 Kanyakumari	Nagercoil to Trivandrum via Tirunelveli.
4 North Arcot	Vellore to Pondicherry via Arcot, Cheyyar, Wandiwash and Tindivanam.
5 Ramanathapuram	Ramanathapuram to Madurai. Mandapam to Madurai.
6 Salem	Tiruvannamalai to Salem via Hosur.
7 Tiruchirappalli	Tiruchirappalli to Salem via Musiri, Thottiam, Namakkal, Rasipuram. Tiruchirappalli-Salem via Musiri, Thottiam and Namakkal.
8 Tirunelveli	Tirunelveli Junction to Madurai. Tirunelveli Junction to Sivagiri via Sankarankoil. Tuticorin-Kovilpatti via Ettayapuram. Tuticorin to Madurai via Ettayapuram and Aruppukottai. Tuticorin to Aruppukottai via Pudur. Tirunelveli to Trivandrum.
9 Coimbatore	Gobichettipalayam-Palani.
10 South Arcot	Cuddalore to Salem. Cuddalore to Vellore. Cuddalore to Madras.
11 State Transport Authority, Madras.	Madras-Tiruchirappalli. Pondicherry-Karaikkal. Madras to Neyveli via Virudhachalam.

1959–60.

1 Chingleput	Mahabalipuram to Vellore via Tirukalikundram, Chingleput, Walajabad, Kancheepuram, Kaveripakkam and Arcot.
2 Coimbatore	Erode to Palani via Dharapuram. Coimbatore to Palani via Udumalpet.
3 Madurai	Madurai-Rajapalayam. Madurai-Lower Camp. Dindigul-Lower Camp. Madurai-Theni. Madurai-Periakulam. Madurai-Tiruchirappalli. Dindigul-Palani. Madurai-Sattur. Madurai-Bodi. Madurai-Tirunelveli.

1959-60—*cont.*

District. (1)	*Name of the route.* (2)
4 North Arcot	Vellore to Tiruppattur via Ambur and Vaniyambadi. Chengam to Madras. Vellore to Salem. Tiruppattur to Madras.
5 Ramanathapuram	Madurai-Devakottai via Melur, Thirupattur and Karaikudi. Madurai-Devakottai via Varichur and Sivaganga. Madurai to Ramanathapuram via Manamadurai.
6 Salem	Salem to Tiruchirappalli.
7 Thanjavur	Kumbakonam to Salem via Lower Anicut, Sethiathope, Virudachalam, Veppur cross road, Chinnasalem Cross road and Attur. Thanjavur to Madurai via Gandarvakottai, Pudukottai, Tiruppattur and Melur. Kumbakonam to Madras via Lower Anicut, Sethiathope, Virudachalam, Veppur, Villupuram, Tindivanam, Chingleput and Vandalur.
8 Tirunelveli	Tuticorin to Madurai. Tuticorin to Courtallam.
9 State Transport Authority, Madras.	Madras to Villupuram via Tambaram, Chingleput, Madurantakam and Tindivanam. Madras to Nagapattinam via Tambaram, Chingleput, Madurantakam, Marakanam, Pondicherry, Cuddalore, Portonovo, Chidambaram, Shiyali, Karaikal and Nagoor. Madras-Salem via Tambaram, Chingleput, Madurantakam, Tindivanam, Villupuram, Ulundurpet, Kallakurichi, Chinnasalem, Attur, Vazhipaddi. Madurai–Salem via Dindigul, Pallapatti, Aravakurichi, Karur, Pugalur Bridge, Paramathi, Namakkal, Rasipuram. Neiveli to Madras, via, Virudhachalam, Mangalampet, Ulundurpet, Villupuram, Tindivanam, Madurantakam and Chingleput. Dharmapuri to Madras. Tiruppattur to Bangalore.

CLAUSE (b).

Particulars of express stage carriage permits granted.

1958–59.

District.	*Name of the route.*	*Number of buses.*
1 Chingleput	Vellore to Madras	1
2 Madurai	Madurai-Dindigul	3
	Madurai-Virudhunagar	1
	Madurai-Palani	[illegible]

1959-60—*cont.*

(1)	*Name of the route.* (2)	*Number of buses.* (3)
3 Salem	Salem–Krishnagiri	2
4 South Arcot ..	....	2
	..	No new permits have been granted to run as express services.
	But the two ordinary stage carriages running in the route, Madras to Tiruvannamalai via Tambaram, Chingleput, Madurantakam, Tindivanam, Gingee were converted as express services with effect from 14th April 1959.	(2 buses).
5 State Transport Authority, Madras.	Madras–Krishnagiri	2
	Salem–Hosur	1
	Madras–Chidambaram (in addition to the one already plying)	1
	Madras–Bangalore (on temporary permit on reciprocal arrangement with Mysore State according to which that State has also issued Temporary permit for one bus from Bangalore end).	1

1959–60.

Coimbatore	Coimbatore and Salem via Perundurai, Erode and Bhavani.	2
2 State Transport Authortity, Madras.	Madras–Krishnagiri	2

Appendix II.

[Vide answer to starred question No. 602 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th April 1960, page 69 supra.]

Statement.

Name of the centre.	*Number of candidates trained (including the present batch)*	*Financial assistance given for continuing the industry.*			
		Grant.		*Loan.*	
		Number of persons.	*Amount.*	*Number of persons.*	*Amount.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			RS.		RS.
1 Government Glass Bangles and Beads Training Centre, Madurai.	62	..	..	..	..
2 Training-*cum*-Service Centre for glass bangle industry, Nedumarathy.	18	..	..	11	13,500
3 Scientific Glass Training Centre, Guindy.	85	11	13,200	..	..

Proposals are under consideration for the organization of an industrial co-operative society for the ex-trainees of the Government Glass Bangles and Beads Training Centre at Madurai.

Appendix III.

[Vide answer to starred question No. 603 asked by Sri N. K. Palanisami at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th April 1960, page 70 supra.]

A.—(*a*) Yes, Sir.

(*b*) In their preliminary draft proposals for the Second Five-Year Plan, this Government suggested the inclusion of the following large and medium project :—

(1) Manufacture of aluminium and products of aluminium.

(2) Pilot blast furnace for utilizing the Salem iron ores.

(3) Manufacture of special and alloy steels.

(4) Units for manufacture of steel casting and forges.

(5) Manufacture of electrical transformers and switch gears.

(6) Manufacture of sulphuric acid and fertilizer using gypsum.

(7) Establishment of a paper mill unit.

(8) Manufacture of electrical porcelain and sanitary wares.

(9) Manufacture of power alcohol.

(10) Manufacture of doors and windows and bentwood fellowes.

(11) Manufacture of D.D.T.

Appendix IV.

[Vide answer to starred question No. 609 asked by Sri A. Vedarathnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 7th April 1960, page 74 supra.]

Soil-testing in Thanjavur district

The soils of the Thanjavur district have been examined by the Soil-Testing Laboratory at Coimbatore. The scheme itself was formally inaugurated at Nagappattinam on the 23rd February 1957 in the presence of the Honourable Minister for Agriculture, Madras State. This function was organised by the members of the Taluk Agricultural Association, Nagappattinam, who are of opinion that as the leading district in rice production in Madras State, the demands of the agriculturists of the district can be adequately met only when a separate Soil-Testing Service is started in that district.

Since then Thanjavur district has been sending a large number of samples to the Soil-Testing Laboratory for analysis. Out of a total of 13,000 received from the whole State, 3,050 samples

have been from Thanjavur district alone. A list of places where extensive soil-testing has been carried out is furnished below :—

Tiruthuraipundi Block	About	450
Tiruvarur Block	,,	400
Keevalur Block	,,	400
Vadapathimangalam Block ..	,,	350
Ammapet Block	,,	300
Aduthurai Block	,,	100
Kodavasal Block	,,	50
Nannilam Block	,,	75
Pattukkottai Block ..	,,	50
Sirkali Block	,,	50
Thirukattupalli Block ..	,,	50

The balance of about 750 samples are from other areas in the district.

Most of the taluks in the district have been visited by the Soil-Testing Service and the samples collected represent most of the block areas in the district.

The importance of soil-testing was stressed and given importance in a few village leader's camps. For example, during June 1957, a village leader's camp was held at Athoor, Kivaloor taluk, which was attended by a large number of farmers. Dr. Mariakulandai, the then Government Agricultural Chemist, met these farmers in person and while addressing the gathering cleared the doubts of the farmers regarding the fertility status of their soils and the proper application of fertilizers and manures. During this function, about 200 samples were received from the farmers for testing by the Soil-Testing Service Laboratory.

Most of the soils received from Thanjavur district have been analysed. A summary of the soil-testing result of samples analysed till the end of December 1959 is furnished below :—

Soil-test.	*Soil reaction. (PH)*		*Soluble salts status. (EC)*	*Nitrogen status.*			*Phosphorus status.*			*Potash status.*					
Condition	Acidic	Normal	Alkaline	HL	C	INJ	L	M	H	L	M	H	L	M	H
Percentage of the samples examined.	15	78	7	73	20	7	78	13	9	76	16	8	17	61	22

HL = Harmless.
C = Critical.
INJ = Injurious.
L = Low.
M = Medium.
H = High.

The above data gives a general picture of the fertility status of the analysed soils of the district.

The recommendations given by the Soil-Testing Service were followed with enthusiasm by most of the farmers particularly those of Nagappattinam, Tiruvarur and Tiruturaipundi block areas and definite increase in yields have been obtained.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 8th April 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

* 621 *Q.*—MR. SPEAKER: The Hon. the Minister for Industries has not yet come. So, question No. 621 would be taken up later.

Tree tax

* 622 *Q.*—SRI S. LAZAR (on behalf of SRI V. ARUNACHALA THEVAR): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the enhanced tree-tax recently ordered by the Government is applicable to Pudukkottai Division ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir.

SRI A. A. RASHEED: May I know the reason for such increase ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The rate was a very old one which was fixed long, long ago. So, considering the present condition it was raised.

SRI V. SUBBIAH : எங்கள் பகுதியிலே பனை மரத்திற்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பனை மரத்திற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரி குறைக்கப்படுமா ? அல்லது அதை பூராவும் நீக்குவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பனை மரத்திற்கு குறைவாகத் தான் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மரங்களுக்கு ரூ. 1-8-0. இதற்கு வரி 4 அணு தான்.

SRI S. LAZAR: Sir, in view of the fact that this highly backward area of Pudukkottai Division has been enjoying this privilege of paying a smaller tax or perhaps no tax in most cases all these years, especially during the Rajah's regime, will the Government consider the desirability of just abolishing it, if not just enhancing it only by a small extent ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I cannot make any distinction between one area and another. In the course of integration, they have to lose some privileges which they may have been enjoying and they will get some privileges which they may not have been enjoying.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : அரச மரத்திற்கு வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கபபட்டிருக்கிறதா ? அரச மரத்து அடியிலே விநாயகர் இருப்பதன் காரணத்தினால், அந்த மரத்திற்காவது விதி விலக்கு அளிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதற்கு வரி விலக்கு இருக்கிறது. விநாயகர் இருப்பது மாத்திரமல்ல. அரசமரத்திலிருந்து பிராண வாயு கூட வருகிறது.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, did the Government receive any protest from those dumb and mute trees that the tax levied upon them is too excessive?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the day has not yet come when trees can speak.

Copyist-Examiners

* 623 *Q*.—SRI N. K. PALANISAMI (on behalf of SRI M. KALYANASUNDARAM): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) the number of Copyist-Examiners of the Revenue Department in Tiruchirappalli, who were retrenched from service during the year 1955 consequent on the separation of Judiciary;

(*b*) the length of service of the employees so retrenched; and the details of retirement; and

(*c*) the benefits paid to them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (*a*) Seven Copyists and four Copyist-Examiners.

(*b*) *Length of service*.—Particulars of service are available only in respect of four employees. They had put in service ranging from about 25 years to about 34 years at the time of retrenchment. Particulars in respect of the other employees are not available.

Details of retirement.—As soon as finalisation orders were received from the High Court, the District Magistrate (Judicial), Tiruchirappalli, reverted seven Copyists and four Copyist-Examiners to the Revenue Department as they were overaged even prior to 1st January 1955 when the scheme of separation of the Judiciary from the Executive was introduced in the district. Out of these, those who were too old for useful service, (i.e., 9 of them) were weeded out from the Revenue Department as per orders of the Government and considered as retired from service.

(*c*) Nil so far. Claims for compassionate gratuity in respect of two deceased Copyists were rejected by the Board.

Proposals for sanction of gratuity in respect of three Copyists and one Copyist-Examiner are now with the Board. Proposals for sanction of gratuity in respect of one Copyist and one Copyist-Examiner are being called for from the Tahsildars concerned. Two Copyists are still in service as piece-work Copyists. No application has been received for benefit from one Copyist-Examiner.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, since the retrenchment matter has been pending with the Government for the last five years, may I know when the Government propose to give this benefit?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: நான் இப்பொழுது சொன்ன தகவலிலிருந்து அதெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு ரிபோர்ட்டு வந்திருக்கிறது. அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அது முடிந்த பிறகு, இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படும்.

SRI K. RAMACHANDRAN: Is it a fact that no dearness allowance is paid to these Copyists-Examiers and if so, will the Government think of paying that allowance to them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the question, I mean the original question, relates to a particular disability on account of the separation of the Judiciary from the Executive. But, the hon. Member has raised a separate issue in his supplementary. I can give information only about the matter contained in the original question which referred to a particular affair. If any further information is wanted by the hon. Member, he may put a separate question.

SRI S. LAZAR: Sir, may I know the number re-employed? If, however, nobody has been re-employed, will the Government consider the desirability of giving necessary directions to give priority to those people in the matter of re-employment?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, in the matter of employing them in the Revenue Department, as I have already stated, if they have the necessary qualifications, they are employed.

Inclusion of certain villages in Kodaikanal taluk

* 624 *Q*.—SRI V. K. KRISHNAMURTHY (on behalf of SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ): கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

கொடைக்கானல் மலையிலிருந்து வட பாரிசத்தில் பழனி தாலூகாவைச் சேர்ந்த பெரும் பள்ளம், மேல் பள்ளம் வடகஞ்சி முதலிய கிராமங்களைக் கொடைக்கானல் தாலூகாவோடு சேர்த்துக் கொள்ள ஏதேனும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir.

MR. SPEAKER: கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வந்து விட்டதால் இப்பொழுது 621-வது கேள்வியை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

Manufacture of electric motor, starter, switch, etc.

* 621 *Q*.—SRI S. M. ANNAMALAI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) the number of workshops under the private sector in our State which manufacture electric motor, starter, switch, etc.;

(*b*) their annual requirement in our State;

(*c*) whether the Government are giving any aid to these workshops?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) There are 24 units of small-scale industries and 31 units of large-scale industrial undertakings in this State in private sector, which manufacture motor, starters and switches.

(*b*) Particulars about demand are not available.

(*c*) A sum of Rs. 1,26,000 was disbursed as loan for five small-scale industries.

Three units were allotted space in the Government Industrial Estate, one in Madras and two in Madurai.

One unit was recommended for the supply of a lathe under hire purchase system.

No financial or technical assistance has been rendered to the large-scale industries.

SRI S. M. ANNAMALAI : நம் மாநிலத்திற்கு தேவைக்கேற்ற மோட்டார் ஸ்விட்ச்கள் போன்றவைகள் தயார் செய்யாமல் இருப்பதின் காரணத்திஞல், அதனுடைய விலே மேலும் மேலும் ஏறிக் கொண்டே போகிறது. அதைப் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் என்ன ? தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக வெளி நாடுகளிலிருந்து மோட்டார் ஸ்விட்ச்கள் இறக்குமதி செய்யப்படுகிறதா ? அப்படியாஞல் அது எவ்வளவு ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் தேவை எவ்வளவு என்று கணக்குப் போடுவதில்லே. அகில இந்தியாவுக்கும் தேவை எவ்வளவு இருக்கிறது என்று கணக்குப் போட்டு, அதற்கு வேண்டிய அளவுக்கு லேசென்ஸ்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த ராஜ்யத்திற்கும் எவ்வளவு தேவை என்பதை கணக்கு சொல்லுவதற்கு இல்லே. இறக்குமதி செய்வதற்கு வேண்டிய அவசியம் இருப்பதாக இப்பொழுது தெரியவில்லே. அதற்காக இந்த ராஜ்ய சர்க்காரிடமிருந்து தகவல் இல்லே.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : அரசாங்கத்தின் உதவி பெற்று இந்த மோட்டார் ஸ்விச் செய்யப்பட்டாலும் விலே நிர்ணயிக்கப்படாமல் இருப்பதின் காரணத்திஞலும், அயல் நாட்டிலிருந்து இந்த சாமான்கள் வராமல் இருப்பதிஞலும் அதிகமாக கொள்ளே லாபம் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பாராளுமன்றத்தில் இந்தக் கேள்வியைப் போடவேண்டும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : மத்திய சர்க்கார் வரி போட்ட பிறகு வரி போட்ட அளவுக்கு மோட்டார், ஸ்விட்ச்கள் போன்றவைகளின் விலேயை ஏற்றுமல், அதிகமாக உயர்த்திக் கொண்டிருக்கிறுர்களே ? அதைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது ?

MR. SPEAKER : பாராளு மன்றத்தில் இந்தக் கேள்வியைப் போட வேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் முன்னமேயே பதில்சொன்ஞரே ? அதே பதில்தான் உங்கள் கேள்விக்கும் கொடுப்பார்.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the Hon. Minister has got any information regarding the capacity of production in electric motors and switches in our State, Sir ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I have the number of units here. The list that I have shows that there are 24 small-scale units and 31 large-scale industrial units. I have also got figures relating to the production of each unit. But, I do not know whether it will be worthwhile to read it just now. If, however, the hon. Member puts a separate question, I will place the information on the table of the House.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : குடியாத்தம் பாரத் மெகானிகல் ஸ்டார்ட்டர் மிகத் திறமையாக செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என்பதைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களே நேரில் ஒரு முறை வந்திருந்த பொழுது பார்த்தோம். வெளிநாடுகளிலிருந்து வரக் கூடியதைவிட குறைந்த விலேயிலே, நல்ல முறையிலே, அமைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய இது போன்ற நமது ராஜ்யத்தில் தயார் செய்யக் கூடிய ஸ்டார்டர்களுக்கு, மேலும் என்கரேஜ் செய்வதன் மூலம் நாமே நமது ராஜ்யத்தில் அவைகளே தயார் செய்ய முடியும் என்கிற முறையிலே என்கரேஜ் செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நம்முடைய ராஜ்யத்தில் செய்யக் கூடிய மோட்டார் ஸ்விட்சகள் ரொம்ப சிறந்தது என்று எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது சர்க்கார் சலுகை தேவை என்று சொன்ஞல், அதை சர்க்கார் பரிசீலனே செய்யும்.

Construction of houses under the Second Five-Year Plan

*625 *Q*.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) how far each year's target has been achieved regarding houses planned to be built during the Second Five-Year Plan Period; and

(*b*) the reasons for the default if any ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) & (*b*) The attention of the hon. Member is invited to pages 194–197 and 283 of the Booklet relating to the second Five-Year Plan supplied to him (along with the State Budget Estimate for 1960–61), which contains a review of the progress of Housing Schemes included in the Plan for the first four years, and the programme for the fifth year (1960–61).

SRI S. LAZAR : ஸார், இந்த அறிக்கையிலே, சப்சிடைஸ்ட் இண்டஸ்ட்ரியல் ஹௌசிங் ஸ்கீம் பொருத்தவரைக்கும், அது எதிர் பார்த்த அளவு கட்டவில்லேயென்றும், பூராவாகக் கட்ட மானேஜ்மெண்ட்டார் ஒத்துழைக்க வில்லே என்ருல், அவசியம் ஏற்பட்டால், கட்டாய முறையை முயற்சிப்போம் என்று சொல்லப்பட்டதே, இந்த விதமான முறை கையாளப் பட்டதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த இண்டஸ்ட்ரியல் ஹௌசிங் ஸ்கீமில் இரண்டு வகை இருக்கிறது. ஒன்று முதலாளிகளே செய்ய வேண்டியது. இரண்டாவது, சர்க்காரோ, அல்லது கூட்டுறவு முறையிலோ செய்வது. சர்க்காரே செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்கெல்லாம், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து, ரூ 20 லட்சம் அடுத்த வருஷத்திற்கு வாங்கி இருக்கிறேம். தனியார் அவர்களே செய்யவில்லே என்பது உண்மைதான். அதற்கென்று இரண்டு மூன்று மகா நாடுகள் கூட்டி, விவாதம் செய்து இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களே திருத்தி கொடுத்து இருக்கிறேம். உதாரணமாக, தனியார் வீடுகளிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்தை பிசினஸ் அசெட்ஸ் ஆக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வருமானமாக எடுத்து அதற்கு வருமான வரி போடுகிறுர்கள் என்று சொன்ஞர்கள். அதை மத்திய சர்க்கார் நிதி அமைச்சருக்கு எழுதி, தனி வருமானமாக அல்லாமல் பிசினஸ் அசெட்டாக எடுத்துக் கொள்ளுவது என்று முடிவு செய்து அந்த விஷயத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறுர்கள் ; அது தனியார் துறைக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI A. A. RASHEED: May I know the facilities provided for private parties and individuals for construction of houses in our State ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If they are industrialists employing persons under the Factories Act then they get a 25 per cent subsidy and a fifty per cent loan for construction of houses.

SRI K. VINAYAKAM: How many houses have been planned to be constructed by the Corporation of Madras and the City Improvement Trust during this period in the City of Madras and how many have not been constructed and for what reasons ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Please refer to page 283 of the book entitled 'Second Five-Year Plan'.

[8th April 1960

Import of spare parts for Radio sets

* 626 *Q.*—SRI P. G. MANICKAM: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) ரேடியோக்களுக்கு தேவையான சில நுட்பமான சாமான்கள் அயல் நாடுகளிலிருந்து வாங்குவதற்கோ அல்லது உற்பத்தி செய்து கொள்ளுவதற்கோ லைசென்ஸ் கொடுக்கும்படியாக கோயம்பத்தூரிலிருக்கும் எவராவது அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டார்களா ?

(ஆ) அப்படியானால் இது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தார் என்ன உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) Yes, Sir. An application from one person from Coimbatore was received for the import of Radio components from abroad, during the periods of October 1958 to March 1959 and April 1959 to September 1959.

(*b*) Essentiality Certificates for the import of Radio components were issued.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், மேற்கண்டபடி முக்கியமான இனங்களை தனியே செய்ய சர்க்காரிடம் அனுமதி கோரி இருந்தார்கள அம்மாதிரிக் கொடுக்க இந்திய சர்க்காருக்கு நம் சர்க்கார் சிபாரிசு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: யார் என்ன புதினுட்பத் தொழில் செய்வதாக இருந்தாலும், ராஜ்ய சர்க்கார், அதற்கு வேண்டிய லைசென்ஸ் முதலியவைகளை வாங்கிக் கொடுக்கத் தயார். அவ்வாறு லைசென்ஸ் வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை என்று இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் ஒரு புகார் கூட இல்லை.

SRI A. VEDARATHNAM: ஸார், ரேடியோவுக்கு இன்னும் என்னென்ன பார்ட்டுகள் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்கு மதி செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்குகிறது ? அவைகளை இங்கேயே செய்ய என்ன முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன? அது எவ்வளவு காலத்தில் பூர்த்தி அடையும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இன்றைய நிலைமையில், 80 சதவிகிதம் உள் நாட்டிலேயே செய்யப்படுகிறது. பாக்கி 20 சதவிகிதம்தான் வெளி நாட்டிலிருந்து வரவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இப்பொழுது பாரத் எலக்ட்ரானிகல்ஸ் பெரு முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். அது பூர்த்தி ஆனவுடன், வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாவது 10 சதவீதமாகக் குறைந்து விடலாம்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: ட்ரான்ஸிஸ்டர் செய்வதற்காக தென்னாட்டிலிருந்து யாராவது உதவி கோரியிருக்கிறார்களா ? அம்மாதிரி உற்பத்திக்கு உதவியளித்து ஊக்கம் அளிக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இது வரைக்கும் ட்ரான்ஸிஸ்டர் செய்ய யாரும் முன் வரவில்லை. வெளி நாட்டிலிருந்து தான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. காம்பொனென்ட் பார்ட்டுகளை வரவழைத்து இங்கு அசெம்பிள் செய்துதான் செய்கிறார்களே தவிர, ட்ரான்ஸிஸ்டர் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு நம் நாட்டில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

SRI P. G. MANICKAM: மேற்கண்ட நபர், கோயம்புத்தூர் ஜி.டி. நாயுடு அவர்கள், சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்தால், 150 ரூபாயில் ஒரு ரேடியோ, வீட்டுக்கு ஒரு ரேடியோ செய்து தருவதாக சர்க்காருக்குத் தெரிவித்தார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அந்த விதமாகப் பொது மேடைகளில் பேசுகிறார்களே தவிர, சர்க்காரிடத்தில் அம்மாதிரித் தகவல் கொடுத்ததாக, சொன்னதாக எனக்குத் தெரியாது.

8th April 1960]

'Daya Sadan'

* 627 *Q.*—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether the Government's attention has been drawn to the necessity of extension of 'Daya Sadan' a Care Home for the destitutes and the disabled in Otteri, Madras City;

(*b*) whether there has been any request made for alienation of five acres of land in the Nekundram village (Chingleput district), for separating the leprosy section of the 'Daya Sadan'; and

(*c*) the steps taken for helping this institution with necessary alienation of the required land ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) Yes, Sir.

(*c*) The Government have proposed to drop the proposal to alienate the land in favour of Daya Sadan as the people of the locality are strongly opposed to it.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: இந்த குறிப்பிட்ட இடத்தில் அவர்களுக்கு கொடுக்க முடியவில்லை யென்றாலும் கூட, வேறு எந்த இடத்திலாவது சாத்தியம் உண்டா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அங்கு கிடைக்கும் நிலம் தயாசதனத்திற்குக் கொடுக்க முடியவில்லை. கிராமத்திலுள்ளவர்கள் ஆட்சேபித்தார்கள். வெறும் பிச்சைக்காரர்கள் என்றால், அவர்கள் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் ; ஆனால் , இங்கே குஷ்டரோகிகளும் இருப்பார்களாதலால், அவர்கள் பலமாக ஆட்சேபித்தார்கள். நிலம் கொடுப்பதற்கில்லை என்று தீர்மானித்தாகிவிட்டது.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த தயா சதனத்தில் வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு வேலை, தொழில் போதனை கொடுக்க ஏற்பாடுகள் உண்டா, அப்படி வேலைத் திறமை பெற்ற பிறகு, அவர்களுக்கு வேலை வசதிகள் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றனவா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதுபற்றி தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

Manufacture of chalk crayons

* 628 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether industries are started for the manufacture of chalk crayons in the State; and

(*b*) whether any grant has been promised by the Centre ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) The Tamil Nad Branch of Bharat Sevak Samaj has proposed to start a scheme for the manufacture of chalk crayons.

(*b*) The Government of India have sanctioned a grant of Rs. 8,100 and a loan of Rs. 4,500 to the Bharat Sevak Samaj.

SRI N. K. PALANISAMI: What is the amount of share our Government have taken in it ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is a very small, cottage-type of industry. There is no question of investment in shares.

[8th April 1960

Elementary schools in Kanyakumari district

*629 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state when the shift system in the Elementary schools of the Kanyakumari district will be abolished?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A proposal to abolish the shift system in vogue in the primary schools of Kanyakumari district, is under consideration.

SRI T. S. RAMASWAMI: Is it a fact that the same syallabus and text-books that are prescribed in other districts in the State are prescribed in this district also? Is it a fact that the same lessons that are taught in five hours in other Districts of Madras are taught here in three hours? If so, what steps have been taken to remove these difficulties?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is why we are considering the question of abolishing the shift system.

SRI T. T. DANIEL: May I know whether the order abolishing the shift system will be passed before the reopening of schools in the next year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not know whether it will be passed before the reopening of the schools this year. But whenever we pass orders, we do it before the reopening of schools so that they may be given effect to when the schools reopen.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: தலைவர் அவர்களே, ஷிப்டு சிஸ்டம் என்பது, பெரும்பாலோருக்கு கல்வி புகட்ட ஏற்ற முறையாயிற்றே, அந்த மாதிரித் திட்டத்தை எல்லா இடங்களிலும் புகுத்தி அதிகப்படியான பிள்ளைகளுக்கு கல்வி கொடுக்க—அந்தத் திட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு பதிலாக—அரசாங்கம் முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்த மாதிரித் திட்டம் நம் ராஜ்யப் பகுதிகளில்—கன்யாகுமரி தவிர—ஏற்படுத்தப்பட்டு, அதற்கு எதிர்ப்பு இருந்ததன் காரணமாக, எல்லாக் கட்சிகளும், அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற முடிவு எடுத்ததன் பேரில், அந்த முறை கைவிடப்பட்டது. இப்பொழுது, இருக்கும் பிரச்னைகளை, கன்யாகுமரியில் இருப்பதை இங்கு வைத்துக் கொள்வதா, அல்லது அங்கு உள்ள முறையை அங்கும் நடத்துவதா என்பதுதான். அது பரிசீலனை செய்யப்படும்.

SRI T. S. RAMASWAMI: இப்பொழுது எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. மாணவர்கள், கன்யாகுமரியில் ஷிப்டு ஸிஸ்டத்தைப் பின் பற்றி வந்தவர்களாதலால், டிஸ்அட்வான்டேஜியஸ் பொசிஷனில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன சலுகை செய்யப்போகிறார்கள் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: உடனடியாக அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. திட்டத்தை மாற்றியமைக்கும் போது, சரியான நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம், தாற்காலிகக் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கத்தான்வேண்டும் ?

SRI M. KALYANASUNDARAM: நமது ராஜ்யத்தில் ஷிப்டு முறைக்கும், கன்யாகுமரியில் இருக்கும் ஷிப்டு முறைக்கும் என்னென்ன வித்தியாசங்கள் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதிகமான வித்தியாசம் எதுவும் கிடையாது.

8th April 1960]

SRI A. VEDARATHNAM: ஷிப்டு முறையை அனுஷ்டிப்பதில், அரசாங்கம் என்ன முடிவு கண்டிருக்கிறார்கள்—அது அனுகூலமாக இருக்கிறதா அல்லது பிரதிகூலமாக இருக்கிறதா ? பாட திட்டம் தவிர உடற் பயிற்சித் திட்டம் போன்ற பாடமல்லாத பீரியட்களை நீக்கிப் பார்த்தால் எப்படி இருக்கிறது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது, 12 வருஷ பாடத்தை, 11 வருஷங்களில் படிக்க வேண்டும் என்று திட்டத்தை மாற்றியமைப்பதில், ஷிப்டு முறையில், ஒரு நாளைக்கு 5 மணி நேரத்திற்குப் பதில், 3 மணி நேரம்தான் கிடைக்கும். அது போதுமா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: ஷிப்ட் முறையை எந்த அரசியல் கட்சியும் எதிர்த்ததாக இல்லை. ஆனால் அப்படி எதிர்த்ததாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசியல் கட்சி எதிர்த்ததெல்லாம் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் கொண்டுவந்த குலதர்ம கல்வித்திட்டத்தைத் தான் எதிர்த்தார்களே தவிர ஷிப்ட் முறையை எதிர்க்கவே இல்லை. ஆகவே ஷிப்ட் எந்த எதிர்க் கட்சியும் எதிர்க்கவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: துரதிருஷ்டவசமாக கனம் அங்கத்தினர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தக் காலத்தில் இந்தச் சபையில் இல்லை. (ஸ்ரீ எ. கோவிந்தசாமி : நான் இருந்தேன்.) அவர் இருந்திருந்தாலும் அவருடைய கட்சி இல்லை, அவருடைய கட்சியையும் அப்பொழுது ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி அங்கத்தினர் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்தக் காலத்தில் அவரை ஏற்றுக்கொண்டார்களோ என்னமோ அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. (சில அங்கத்தினர்கள் குறுக்கிட்டார்கள்.) I am answering the question.

MR. SPEAKER: அவர் பதில் சொல்லிய பிறகு கேள்வி கேளுங்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆகையினால் சிலர்தான் அந்தக் கல்வியைப்பற்றிக் குறை கூறினார்கள். அப்பொழுது இருந்த அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் அந்த ஷிப்ட் முறையைத்தான் எதிர்த்தார்கள். எந்த முறையிலும் அதை அனுசரிக்க மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது வேண்டாம் என்று ஏகோபித்த முடிவுக்கு வந்தார்கள். அதனால் தான் அந்த ஷிப்ட் முறை மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் கல்வி அம்சம் வேண்டாம் என்றும் சொன்னார்கள் ஷிப்ட் முறை பாதிக்கும் என்று முடிவுக்கு வந்தார்கள். அவைகள் எல்லாம் கனம் ஆசைத்தம்பிக்கு தெரியாது. அப்பொழுது நடந்த சபை நடவடிக்கைகளை அவர்கள் படித்து விட்டு அவருடைய தலைவருடன் ஆலோசனை செய்து மற்ற கட்சித் தலைவர்களுடன் ஆலோசனை செய்து அதன் பிறகு உருவான ஒரு திட்டத்தை சமர்ப்பித்தால் அதைப்பற்றியும் பரிசீலனை பண்ணத்தயாராக இருக்கிறோம்.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர்கள் நடுவில் கேள்விகள் கேட்கக்கூடாது. கடைசியில்தான் கேட்கலாம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் தன்னுடைய இடத்தில் இல்லை.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் சீட்டில் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அதிகாரம் சபாநாயகருக்குத்தான் இருக்கிறது. வேறு யாருக்கும் கிடையாது. (சிரிப்பு.)

SRI A. GOVINDASAMY: This is my place, Sir. அதிருஷ்டவசமாக ஏற்கெனவே இந்த சபையில் நான் இருந்திருக்கிறேன். அப்பொழுது சபைத் தலைவரும் இருந்திருக்கிறார். நானும் இருந்திருக்கிறேன். அப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி இயங்கிக் கொண்டுதான்

[8th April 1960

வந்தது. அதன் சார்பில்தான் நானும் இந்தச் சபைக்கு வந்தேன். அப்பொழுதே என்னை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரித்தது என்பதை கனம் அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துவிட்டு கேள்விக்குத் தொடர்ச்சியாக அப்பொழுது ஷிப்டு முறையை ஆதரித்துத்தான் வந்தோம். என்று சொல்லுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member can put his supplementary question also.

MR. SPEAKER: The hon. Member is giving personal explanation. He can put his supplementary question.

SRI A. GOVINDASAMY: I always obey the Chair.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Can he do otherwise, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY: தகப்பன் தொழிலை பாதி நேரத்தில் பிள்ளைகளும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் திட்டம் வந்ததைத்தான் இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி எதிர்த்தது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உணருவார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் அப்பொழுதுள்ள மந்திரி சபை மாற்றி அமைக்கப்பட்டது என்பதை அவர் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மந்திரி சபையே அமைக்கப் படவில்லை. காங்கிரஸ் மந்திரி சபைதான் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். (சிரிப்பு) அப்பொழுதுள்ள கல்வித் திட்டத்தின் அம்சங்களில் சிலவற்றை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்றும் அதைப்பற்றி புனராலோசனை செய்ய வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அதன் பிறகு ஷிப்ட் முறையைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்தார்கள். அப்படிப் பரிசீலனை செய்த பிறகு ஷிப்ட் முறை வேண்டாம் என்கிற முடிவுக்கு எல்லோரும் வந்தார்கள். அதன் பிறகுதான் அதை மாற்றி அமைத்தார்கள்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: தகப்பன் தொழிலை மகன் செய்வது குற்றமாகுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister need not answer.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தகப்பன் தொழிலை மகன் செய்வது குற்றமா இல்லையா என்பது அவரவர்களுடைய கருத்தைப் பொருத்தது. அதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது தனிப்பட்ட கருத்து.

Sales tax on diesel oil

* 630 *Q.*—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to reduce the sales tax on diesel oil; and

(*b*) if so, when?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED: Sir, in view of the increase in excise duty on diesel oil, will the Government reconsider the decision and reduce the sales tax on diesel oil?

8th April 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Government considered this matter very carefully and in view of the difficulties involved in the prevention of evasion of tax, the Government are not able to do anything in this matter.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: During war time permit system was introduced when petrol was supplied to motorists. Similarly will the Government consider the desirability of introducing the permit system for issuing diesel oil at least to the agriculturists in view of the fact that so many agriculturists are affected?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This matter was very carefully examined by the Board of Revenue and it was felt that permit system in this case would also lead to abuse. If we try to strictly enforce the permit system there will be a lot of harassment. So Government have decided not to make any changes in the sales tax in respect of agricultural uses even though they sincerely feel that there is a case for relief.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the Government have recommended to the Union Government the reduction of excise duty in view of the high sales tax?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Inter-governmental communications are not generally given out.

Railway Project

* 631 *Q.*—SRI M. P. SARATHI: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த ராஜ்யத்தில் ஆரம்பப் பரிசீலனை (**Preliminary survey**) செய்யப்பட்ட புதிய இருப்புப் பாதை போடும் திட்டங்கள் எத்தனை உள்ளன? எவை எவை?

(ஆ) கடலூர்-சேலம் இருப்புப் பாதையை (**Broad guage**) ஆக விரிவு படுத்த மத்திய அரசாங்கத்திடம் கோரப்பட்டு உள்ளதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Our information is that preliminary survey has been completed for only one project in this State, viz., Salem-Bangalore line.

(*b*) No, Sir.

SRI M. P. SARATHI: வேலூர் - காஞ்சீபுரம் போக்கு வரத்து ரயில்வே பாதையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஒரு ஸ்கீம் தயாரிக்கப்பட்டு வந்தது. அது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் எடுத்துக்கொள்ள சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: முன்பே ஒரு முறை இந்த அரசாங்கம் அதைப்பற்றி சிபாரிசு அனுப்பியபோது அந்தத் திட்டமும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அதைத் தொடர்ந்து அதை அவர்கள் பின்பற்றவில்லை. அதை இப்பொழுது எடுத்துக் கொள்வதாகவே இல்லை.

SRI P. G. MANICKAM: அரக்கோணம் - ஈரோடு மார்க்கத்தில் இரட்டை இருப்புப் பாதை போடுவதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டதே அந்த வேலை இன்னும் எவ்வளவு காலத்தில் பூர்த்தியாகும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அம்மாதிரி டபிள் லைன் போடுவதாக எனக்குத் தகவல் இல்லை. அது அவசியமாக இருப்பதாகவும் எனக்குத் தகவல் இல்லை. அதைப் பற்றித் தனியாக கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

[8th April 1960

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, the Tanjore-Pattukkottai railway line was surveyed and land separated, separately surveyed and registered as railway poramboke in the survey records. What has become of that railway line now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: We require so many new railway lines. But very few lines are being taken up and the prospects are very poor. Even looking at the priority of this and various things, the line suggested by the hon. Member should have a lower priority.

SRI SOWDI S. SUNDARA BHARATHI: அருப்புக்கோட்டை-விருதுநகர் மானாமதுரை ரயில்வே லைனைப்பற்றி அரசாங்கம் மிகவும் கருணையுடன் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தயவு செய்து விளக்கமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இது பாதுகாப்பு வகையில் ரொம்பவும் முக்கியமானதுதான். அப்படியே இந்த அரசாங்கமும் அதைப் பற்றி வற்புறுத்தியிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்திற்கு முதல் நம்பர் ப்ரையாரிட்டி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் மத்திய அரசாங்க ரயில்வே போர்ட் ஏதாவது லைனை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் இதற்கு முதல் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நாங்கள் எதிர் பார்க்கிறோம்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ: நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பு பழைய சமஸ்தான ராஜ்யத்தில் சர்வே செய்யப்பட்ட ரயில்வே லைன்களைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்பொழுது இருக்கிற நிலையில் அம்மாதிரியான லைன்களை எதிர்ப்பார்ப்பதற்கு இல்லை என்பதைத் தான் நான் சொல்லுவேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN: அண்மையில் பாராளும் மன்றத்தில் நடைபெற்ற விவாதங்களில் இருந்து சென்னை மாகாணத்திலேயே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரயில்வே லைன் போடப்படும் திட்டம் சேர்க்கப்படவில்லை என்ற குறை இருக்கிறதே, அதை மாற்றுவதற்கு சென்னை அரசாங்கத்தின் சார்பிலும், சட்ட மன்றக் கட்சிகளின் சார்பிலும் வற்புறுத்தி மத்திய அரசாங்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ய வழிவகை காண்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சில முக்கியமான லைன்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. சென்னையைச் சேர்ந்த பாராளு மன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள்தான் மேலும் இதை அங்கே வற்புறுத்த வேண்டும்.

Ghosh Chandra Kant Scheme for Technical Education

* 632 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon.
9 a.m. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the details of the Ghosh Chandra Kant Scheme; and

(b) the total number of additional seats provided for technical education under this scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Ghosh Chandra Kant Scheme mainly consists of;

(i) expansion of the training capacity of selected existing Engineering Colleges and Polytechnics; and

8th April 1960]

(ii) establishment of new Engineering Colleges and Polytechnics in certain areas.

According to this scheme, the entire non-recurring expenditure will be borne by the Central Government. As regards recurring expenditure, the Central Government will bear 100 per cent of the additional cost in 1957–58, 80 per cent in 1958–59 and 50 per cent in 1959–60 and 50 per cent in 1960–61. This will stop with the end of the current plan period.

(b) The total number of additional seats provided for Technical Education under this scheme is 420.

Five Years' Course in the Engineering College

* 633 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer to Legislative Assembly Question No. 64 given on 27th April 1959 whether the Government have accepted the recommendations of the All-India Council for Technical Education regarding the introduction of five years' course in Engineering Colleges in this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The five year integrated course in Engineering recommended by the All-India Council for Technical Education has been introduced in the Engineering Colleges in this State from the year 1959–60.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the pre-professional course has been integrated with the five-year course?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is the idea. The pre-professional course has been integrated with the regular engineering course.

Polytechnics under private sector

* 634 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாநிலத்தில் தனியார் நிர்வாகத்தின் கீழ் மேலும் பாலிடெக்னிக்குகள் ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) அப்படியானால் எங்கே, எப்போது, என்ன செலவில்?

(இ) இவற்றிற்கு அரசாங்கம் அளிக்கும் உதவி என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) & (c) The Government of India have been addressed to sanction two more private Polytechnics during 1960–61 one each at Gudiyatham and Sirkali. Non-recurring expenditure of Rs. 16,63,000 and recurring expenditure of Rs. 1,60,000 per year will have to be incurred for running a Polytechnic. The State Government will give 25 per cent of the total non-recurring cost and 50 per cent of the approved net recurring expenditure, after taking into account the income from tuition fees, any other income derived in working the institution and the grant given by the Government of India.

SRI A. VEDARATHNAM: நம் மாகாணத்திற்கு இன்னும் எத்தனை பாலி டெக்னிக்குகள் தேவைப்படுகின்றன? அவற்றில் அரசாங்கம் எத்தனை எடுத்து நடத்தும்? தனியார் துறைக்கு எவ்வளவு விடப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தத் தேவை வருஷா வருஷம் பெருகிக்கொண்டிருக்கும். இப்போது இவ்வளவுதான் தேவை என்று வரையறுத்துச் சொல்ல முடியாது. 1960-61-ம் வருடத்தில் இரண்டு புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் எவ்வளவு ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பது இப்போது ஆலோசனையில் இருக்கிறது.

Yardstick of work for clerks.

*635 *Q.*—SRI V. ARUNACHALA THEVAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the recommendation of the Reorganisation Committee regarding the yardstick of work for each clerk in the offices of the Revenue Department is strictly implemented ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir.

SRI S. LAZAR: May I know the reasons for not implementing it ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The question is, whether it is being implemented strictly. So the technical answer is 'No'. But we are implementing it.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த ரெவினியூ இலாகா சீரமைப்புக் குழுவானது ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்னால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன்படி வேலைகளை நிர்ணயித்தோம். இப்போது சமுதாய அபிவிருத்தி வேலைகளும் அதிமாகிவிட்டபடியால் மீண்டும் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இப்போது இருக்கிற வேலைப் பளுவை சீராக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : முன்பு ஒரு கமிட்டியை நியமித்து வேலையைச் சீரமைத்தோம். அதையும் மாற்றுவதற்கு இப் போது ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டு ஆலோசித்து வருகிறது. இது முடிவான பிறகு தெரிவிக்கப்படும்.

SRI S. LAZAR: May I know the extent to which the recommendation has been implemented at least in the form of percentage ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The Committee recommended for the clerk at the taluk level, seven currents a day, at the divisional level 8 and at the Collector's level 10. The order is that it may be 8, 9 and 10.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, is it a fact that the quantum of work as stipulated by the Reorganisation Committee is not being properly done at the Collector's level ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It is rather a tall question.

SRI A. A. RASHEED: May I know the reasons for not implementing it *strictly* ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It is not practicable.

Consumption of fuel

*636 *Q.*—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) the annual consumption of fuel (wood) in the State; and

(*b*) the steps taken to reduce the same in quantity and price ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) About 20,00,000 (twenty lakhs) tons on a rough estimate.

(*b*) No steps have been taken.

SRI S. LAZAR : எந்த அளவுக்கு இந்த விறகுகள் வெட்டப்படுகின்றனவோ அந்த அளவுக்கு மரங்கள் திரும்பவும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றனவா ? மேலும் விறகுக்காக மரங்களை அதிகம் உயயோகப்படுத்துவதை மாற்றி குறைந்த அளவில் ஜனங்கள் விறகை உபயோகப்படுத்தும் திட்டம் ஒன்றை இந்த அரசாங்கத்தார் தயாரித்துப் பரப்புவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மரங்கள் வெட்டுவதற்கு ஏற்றவாறு காட்டு வளத்தை அதிகப்படுத்தும் திட்டம் செயல்பட்டுக் கொண் டிருக்கிறது. உபயோகத்தைக் குறைப்பது என்பதற்கான திட்டத்தை நிறை வேற்றுவது சாத்தியமில்லை. நகரங்களில் விறகுகளை அதிகமாக உபயோகப் படுத்துவது குறைந்துதான் வருகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : கடலோர மணல் பகுதிப் பிர தேசத்தில் புறம்போக்காக இருக்கிற இடங்களில் சவுக்கை வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சவுக்கை அரசாங்கம் நேரிடையாகவும், காட்டு இலாகா மூலமாகவும் வளர்ப்பதற்கு அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

SRI K. B. S. MANI : கடலோரப் பகுதியில் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான காடுகளில் உள்ள மரங்களை வெட்டுவதற்கு சமீப காலத்தில் ஏலம் விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காடுகளை அழிப்பவர்கள் வேரை கூடக் களைந்து எடுத்து வருகிறார்கள். சீர்காழி, தரங்கம்பாடி போன்ற இடங்களில் அப்படி வேரைக் கூடக் களைந்து காடுகளை அழித்து வருவதை தடை செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள் ளுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி இப்போது என்னிடம் தகவல் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல் கிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER : மூன்று நான்கு வருஷம் கூட வளராத பிஞ்சு சவுக்கு மரங்களை வெட்டி உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். பத்து வருஷம், எட்டு வருஷம் சவுக்கு போட்டால் வெட்டக்கூடாது என்று தடை விதிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சவுக்கு மரத்திற்கு கிராக்கி அதிகமாக இருப்பதனால் அப்படி வெட்டிவிடுகிறார்கள். தடை செய்தால் இன்னும் கிராக்கி ஏற்படும். விறகுப் பஞ்சம் கூட ஏற்படும்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: மாட்டுச் சாணத்திலிருந்து வாயுவை உண்டு பண்ணி எரி பொருளாக உபயோகப்படுவ்த்துவதற்கு ஏற்கனவே பரிசோதனைகள் செய்யப்பட்டு வந்ததே, அது எந்த முறையில் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது ? அந்தத் திட்டத்தையும் அமுலாக்கு வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றியும் எவ் வளவு தூரம் சாத்தியமோ அவ்வளவு தூரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

[8th April 1960

SRI A. VEDARATHNAM : அரசாங்கக் கைத்தொழில் இலாகா மூலம் செய்யப்படுகிற மகன்சூளா அடுப்பில் விறகின் உபயோகம் குறைவு. மூன்றில் ஒரு பாகம்தான் ஆகிறது. அதோடு புகையும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த அடுப்பை அரசாங்கம் இன்னும் பரவலாக மக்கள் உபயோகப்படுத்தும்படி பிரசாரம் செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டப் பகுதியில் இந்த மகன்சூளா அடுப்பையே உபயோகப்படுத்தும்படியாக பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. மக்களும் ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

SRI T. IRUSAPPAN : தலைவர் அவர்களே, ரிசர்வு காடுகளை வெட்டுவதற்கு காண்டிராக்ட் விடும்போது அவர்கள் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய கடுகளில் உள்ள மரங்களையும் வெட்டுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? அப்படி அந்த கண்டிராக்டர்கள் வெட்டாமல் இருக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது வேறு கேள்வி. அவ்வாறு கண்டிராக்டர்கள் தவறு செய்தால் அது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். ஆனால் அவர்கள் வெட்டுவதும் விறகுக்குத் தான் பயன்படுகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நெய்வேலித் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டவுடனே பழுப்பு நிலக்கரியை வெட்டி எடுத்தவுடன் விறகுக்கு அவசியம் இருக்காது. மரங்களை வெட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. விறகைக்காட்டிலும் மலிவான வகையில் இந்த நிலக்கரி உபயோகத்திற்குக் கிடைக்கும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்களே, எப்போது பழுப்பு நிலக்கரி உபயோகத்திற்குக் கொண்டு வரப்படும் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நெய்வேலித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்தவுடன் விறகுக்கே அவசியம் இருக்காது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்க முடியாது. ப்ரிக்கெட் உற்பத்தியான பிறகும் விறகுக்கு அவசியம் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : சார், இந்த விறகுக் கஷ்டம் இருப்பதால் பொதுச் சாலை ஓரங்களிலும் கிராம ரோடுகளிலும் ஒரு பஞ்சாயத்து ஏரியாவில் அபிவிருத்தி இலாகா அலுவலகங்கள் உள்ள இடங்களில் அதிகமாக மரங்களை வளர்க்க வேண்டும் என்று அந்த அந்த பஞ்சாயத்துகளுக்கும், அபிவிருத்தி இலாகாவுக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் சிபார்சு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சாலை ஓரங்களில் இருக்கிற மரங்களைக் பொறுத்த மட்டில் அவை அக்கிரமமாக வெட்டப்படுகிறது. அவைகளை இப்போது பஞ்சாயத்திடம் ஒப்படைப்பது யோசனையில் இருக்கிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : கடலூர், திண்டிவனம் போன்ற பகுதிகளில் இருந்து சவுக்கு சென்னைக்கு ரயில்வே கூட்ஸ் மூலமாக கிடைத்து வருகிறது. ரயில்வே கூட்ஸ் சரியாக கிடைக்காததினால் காலதாமதம் ஏற்பட்டு, இடைகுறைவாகி விலை அதிகமாக ஏறிவிடுகிறது. ஆகவே நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்தக் குறையை எடுத்துக்கூறி வாகின்கள் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரும்போதெல்லாம் அந்த விஷயம் அவ்வப்போது கவனிக்கப்பட்டுவருகிறது.

8th April 1960]

Shifting of Ramanathapuram headquarters from Madurai

* 637 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to shift the Headquarters offices of Ramanathapuram from Madurai to Ramanathapuram ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, as the headquarters offices like the Collector's office, the District Registrar's office, and the District Court, are all located in Madurai, the people of Ramanathapuram are feeling extreme difficulty to go seventy or eighty miles to their district headquarters. Will the Government, in view of this fact at least, change the headquarters to Sivaganga or Ramanathapuram itself ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Some of the Ramanathapuram people themselves prefer to have the headquarters as it is, because they find it more convenient.

MR. SPEAKER: Hon. Members, when they put interpellations, must elicit information and not give their view or make any recommendation on what they have in their minds. This is question-hour. Therefore I would again appeal to hon. Members to see, when they ask supplementary questions, that they put them solely for the purpose of eliciting information from the Government and not giving expression to their views.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, what are the valid reasons that weigh with the Government in retaining the headquarters of the Ramanathapuram district at Madurai town itself ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Because it is more centrally situated and serves the purpose of the Ramanathapuram people also well. Further, change of headquarters means finding buildings, accommodation, and all that, which is very difficult now.

Admission to Engineering Colleges

* 638 *Q.*—SRI T. S. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the number of candidates who applied this year for admission to the Engineering Colleges in the State, and the number with distinction in two subjects;

(*b*) the number selected for each College;

(*c*) the number among them with distinction in two subjects; and

(*d*) the number of candidates with distinction in two and more subjects not selected ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) Total number of candidates who applied was 2,947. Out of this, 455 obtained distinction

[8th April 1960

in both physical science and mathematics, the two subjects, the grades obtained in which alone are taken into consideration for purposes of admission.

(b)—

		Number.
1	College of Engineering, Guindy	275
2	Government College of Technology, Coimbatore ..	120
3	P.S G. College of Engineering and Technology, Coimbatore	120
4	Alagappa Chettiar College of Engineering and Technology, Karaikudi	120
5	Coimbatore Institute of Technology, Coimbatore ..	120
6	Thyagarajar Engineering College, Madurai ..	120
	Total ..	875

(c) Out of the candidates selected, 331 obtained distinction in both physical science and mathematics.

(d) Out of candidates not selected, 124 obtained distinctions in the two subjects—mathematics and physical science.

SRI T. S. RAMASWAMI: Sir, may I know the reasons why these 124 boys who obtained distinctions in two subjects were not selected? May I know whether the Government are going to take any effective action? Similar is the case with regard to medical colleges. About fifty per cent of the students who got more than two distinctions were not selected. May I know whether the Government are going to take effective action to prevent this?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the facts relating to the medical colleges. But this has to be borne in mind that forty-one per cent of the seats are reserved for Scheduled Castes and Backward Classes. Therefore, forty-one per cent, whether they have got dictinction or not, have to be filled up from out of the Scheduled Castes and Backward Classes. If it is the opinion of the House that this reservation should be taken away, I have no objection to consider it. But I am sure that the opinion of the House will be against that.

SRI S. RANGANATHA MUDALIAR: May I know, Sir, from out of the candidates mentioned in clauses (c) and (d), how many belong to Harijan community and how many to Backward Classes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have detailed figures with regard to this.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know, Sir, after allotting the quota for the Scheduled Castes and Backward Classes, whether the remaining seats have been filled up entirely on consideration of merit or on any other consideration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Merit is the only consideration. But when we say 'merit', there are other things included in it which have to be taken into consideration. We have to take into consideration whether we should be guided purely by the marks obtained at the public examination or anything else. After a good deal of consideration, we have come to the conclusion that not only the marks obtained in the examination should be taken into consideration, but we should take some other factors also into consideration,

8th April 1960]

for example, (a) aptitude, (b) general ability, (c) sports or N.C.C. activities or scouting or other similar activities, (d) extra curricular social service and (e) general physical condition and endurance. I may inform this House that many boys, who had obtained brilliant marks in the examinations, when they were confronted with simple questions, did not show even the basic element of knowledge in the subjects in which they have obtained distinctions. Therefore, we cannot be guided purely by the marks obtained in the examination. As a matter of fact, I am sure that hon. Members would have read the very interesting article written by Sri D. S. Sarma in the 'Hindu'.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI: தலைவர் அவர்களே, இந்த என்ஜினியரிங் காலேஜில் சேறுவதற்கு பெண்கள் விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்களா? அவர்களுடைய எண்ணிக்கை என்ன? எவ்வளவு பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: விண்ணப்பம் கொடுத்த வீரமணிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள்.

Liquor permits for foreign tourists

* 639 *Q.*—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to liberalise the system of issuing liquor permits for foreign tourists?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir, a proposal for introducing a system of issuing All-India Liquor permits to foreign tourists which would be valid in all States in which prohibition is in force has been under consideration.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is the Minister aware that foreign tourists are discouraged to come to our State because of the irksome Prohibition rules?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am not at all aware of that position. Foreign tourists are coming in large numbers.

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know the reason for taking a sum of Rs. 80,000 from a foreign tourist as security for bail in a Prohibition offence?

MR. SPEAKER: The hon. Member must put a separate question. If the Hon. Minister knows the case, he can answer.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member is wrongly informed.

SRI A. GOVINDASAMY: வெளிநாடுகளில் இருந்து இங்கு வருகின்ற யாத்திரீகர்கள், சென்னையில் எந்தெந்த ஓட்டல்களில் வசதிகளுடன் தங்குவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சென்னையில் நல்ல ஓட்டல்கள் இருக்கின்றன. இன்னென்ன ஓட்டல்களில்தான் தங்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் இல்லை. மேலும் அவர்கள் வேண்டிய வசதிகள் பெறுவதற்கு கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: அமெரிக்க கலைஞர் பிரட்ரிக் மார்ச் இங்கு வந்தபோது இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அவரை கைதி செய்து கோர்ட்டின் முன் நிற்க வைத்தார்களே, இது உள்ளபடியே தவறுதலாக கைது செய்யப்பட்டதா அல்லது வேறு காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன கலைஞர் பிரயாணி கைதி செய்யப்படவில்லை.

[8th April 1960

Use of State Police Force in Kerala General Election

*640 *Q.*—SRI M. P. SARATHI
SRI K. SATTANATHA KARAYALAR } கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) கேரள ராஜ்யத்தில் சமீபத்தில் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் உதவிக்காக இந்த ராஜ்ய போலீஸ் படை அனுப்பப்பட்டதா ?

(ஆ) எவ்வளவுபேர், எவ்வளவு காலத்துக்கு ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) 2,543 Police personnel including 10 Gazetted Officers and one platoon of the District Armed Reserve were deputed to the Kerala State from 29—1—1960 to 3—2—1960.

SRI M. P. SARATHI : இந்தத் தேர்தலுக்கு முன்பாக கேரள சர்க்கார் சென்னை சர்க்காரை போலீஸ் உதவி கேட்டார்களா ? அப்போது ஏன் அனுப்பவில்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தேர்தலுக்கு சென்னை போலீஸ் அனுப்பப்பட்டது. அதற்கு முன்பு தேர்தலுக்கு கேட்டு நாம் மறுக்கவில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : கேரளத்திற்குச் சென்ற போலீஸ் அதிகாரிகள் போலீஸ் உடையில் சென்றார்களா ? அல்லது மப்டி கதர் உடையில் சென்றார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : போலீஸ் உடையில்தான் சென்றார்கள்.

Hulling of paddy

*641 *Q.*—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) ரைஸ் மில்களில் நெல் அரைப்பதற்கு நாற்றமெடுத்த தண்ணீரில் ஊறவைத்து அரிசியை நாற்றமுள்ளதாகவும், அதிக உபரி அரிசியும் உண்டாக்கிவருவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

(ஆ) இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கையெடுத்துள்ளது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) No instances where water which has developed a bad odour is used to soak paddy in rice mills have come to the notice of authorities.

(*b*) Does not arise.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த அரிசியில் உபரி காண்பதற்காக ஒருதரம் அவர்கள் உபயோகப்படுத்துகிற தண்ணீரை மறுபடியும், மாற்றாமலேயே பல மாதங்கள்கூட வைத்துக் கொள்கிறார்கள். அதனால் தாங்க முடியாத நாற்றம் எடுத்து பக்கத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு சுகாதாரக் கேட்டை உண்டாக்குவதோடுமட்டுமல்லாமல் அவர்கள் அதிக லாபம் பெறுவதற்கும் இது உதவியாக இருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பாக அவர்கள் அப்படி பார்க்கிற இடத்தைக் குறிப்பிட்டு எந்த இடத்தில் தவறு செய்கிறார்கள் என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தால் சம்பந்தப்பட்ட இலாகா இதைக் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

8th April 1960]

SRI V. SANKARAN: நெல்லை அரிசியாக அரைப்பதற்கு முன்னால் அளவு அதிகமாக காண்வதற்கு இரண்டு மூன்று தடவை தண்ணீரில் ஊறவைப்பதால் நாற்றம் அடிப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா ? அதை தடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரசாங்கத்திற்கு அப்படி ஒரு தகவல் வரவில்லை. முன்பே விடையளித்ததுபோல், குறிப்பிட்ட மில்லில் தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொல்லுங்கள், அதன் மேல் சம்பந்தப்பட்ட இலாகா கவனம் செலுத்தும்.

Construction of over-bridges and under-bridges across railway level-crossings

*642 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether the Centre have called for a list of priorities with regard to the construction of over-bridges and under-bridges across railway level-crossings ; and

(*b*) if so, the number of such schemes suggested by this Government ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The matter is under consideration.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, may I know on what conditions these over-bridges and under-bridges would be taken up ? May I know whether a survey would be made throughout the State or whether these would be taken only in the cities ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A survey of the requirements of the entire State has been made and we have drawn up a big list of about 45 for the whole State. We have also drawn up priorities among these over-bridges that have to be taken up.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: May I know whether all these bridges would be taken up for construction before the end of the Third Plan or whether they would be taken up only in stages ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, we have recently drawn a list of 9 schemes including the requirements of the city and the requirements of certain mufassal centres. We have forwarded this list to the Government of India for their assistance. They have approved the schemes. But still the question of actual financial assistance has been under consideration and discussion with the Government of India. They have suggested that we may draw from certain funds that have already been earmarked and allotted for certain other purposes so far as this State is concerned. Therefore, this matter is under discussion with the Government of India.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, may I know whether the construction of an over-bridge near High Court is included in the list ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I may inform the hon. Member that it has not only been included in the list but has also been given a very high priority. However, the question of financial assistance has yet to be finalised.

Medium of instruction for higher education

* 643 *Q.*—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the attention of the Government has been drawn to a statement of Vice-Chancellor, Madras University, that the Government could not afford to experiment with higher education especially in the case of medium of instruction ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Government are aware of the statement.

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know whether this experiment of teaching in Tamil at the University level has been tried in some colleges and if so, with what result ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, we are starting this scheme only this year.

State-aid to Libraries

* 644 *Q.*—SRI M. P. SARATHI : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) கூட்டுறவு சங்கங்களால், பஞ்சாயத்துகளால், தனியாரால் நடத்தப்படும் நூல் நிலையங்கட்கு அரசாங்கம் எத்தகைய உதவி அளிக்கிறது ?

(ஆ) அவைகளுக்கு இலவசமாக எத்தகைய புத்தகங்கள் அளிக்கப் படுகின்றன ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) The libraries run by Co-operative Societies, Panchayats, Gramasangams and Private managements and recognized by the Department, are in receipt of aid from the State Funds at the following rates:—

	RS.	
(1) Libraries under private managements and Co-operative Societies.	95	per annum.
(2) Libraries under Panchayats .. .	40	"
(3) Libraries under Gramasangams	25	"

(*b*) No books are being supplied free of cost to these institutions.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஆண்டொன்றுக்கு 95, 40, 25 என்ற பணம் போதாது என்று சென்ட்ரல் லைப்ரரிக்கு ஏதாவது சிபார்சுகள் வரப் பட்டதா ? மத்திய அரசாங்கம் மூலம் இந்த லைப்ரரிக்கு ஏதாவது மான் யத்தொகை கிடைக்கிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நினைத்ததற்கெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் அதிகம் கோர வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த புகார் வந்திருப்பதுபற்றி என்னிடம் இப்பொழுது தகவல் இல்லை.

Attack on passengers in a bus

* 645 *Q.*—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that a bus proceeding from Madras to Poondy on 20th January 1960 was stopped at Coyambedu and the passengers attacked with knives and sticks; and

(*b*) if so, the action taken by the Government thereon ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) & (*b*) The case is now *sub-judice.*

Sri A. A. Rasheed rose . . . .

MR. SPEAKER: No supplementary can be asked on this question.

Sri A. V. P. Asaithambi rose . . . .

MR. SPEAKER: No. I am sorry I cannot allow hon. Members to put supplementary questions. The Hon. Minister has replied that the matter is *sub-judice.* So, I cannot allow any supplementaries.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : வேறு கேள்வி போடவேண்டும்.

MR. SPEAKER : வேறு கேள்வி போடவேண்டுமானால், தனி கேள்வி போடுங்கள். வேண்டுமானால் நாளைக்கே ஒரு ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி போடுங்கள். அதற்கு இந்த சபையிலேயே பதிலளிக்கப்படும்.

Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Members.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE STRIKE IN THE PETTAVAITHALAI SUGAR MILLS, TIRUCHIRAPPALLI DISTRICT.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri S. Lazar will now call the attention of the Hon. the Minister for Home, under Rule 41 of the Assembly Rules, to a matter of urgent public importance viz., the strike in the Pettavaithalai Sugar Mills, Tiruchirappalli district, and the consequent hardship and loss caused to the sugar cane-growers in the area.

SRI S. LAZAR : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலுள்ள பேட்டாவாத்தலை காவேரி ஷுகர் மில்ஸ்-ல் 11–3–1960 முதல் வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்று வருவது எல்லோருடைய கவனத் திற்கும் வந்திருக்கக்கூடும். இந்தத் தொழிற்சாலையில் ஏறக்குறைய 600 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலையின் ப்ரொடக்ஷன் கப்பாஸிட்டி ஏறக்குறைய ஒரு நாளுக்கு 800 டன் கரும்பு அடிக்கிறதாக தெரியவருகிறது. இந்தத் தொழிற் சாலையிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிக்கும் இடையே ஏதோ ஒருசில கோரிக்கைகளின் பேரில் தகராறு ஏற்பட்டு அந்தக் கோரிக்கைகள் பரிசீலனைக்கு இருந்து கொண்டு வந்தபோதே ஒருசில அரசியல் கட்சிகளின், ஒன்றிரண்டு தலைவர்களின் தவறுதலான தூண்டுதலால் திடீரென்று எதிர்பாராத முறையில் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்று அதன் வாயிலாக ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள், கரும்பு சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாய பெருமக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஏறக்குறைய 3,000 எக்கர் நிலத்தில் கரும்பு சாகுபடி செய்யப்பட்டு அந்த கரும்பு ஆலைக்கு வருவதாகயிருந்தது. அதில் ஏறக்குறைய 19,000 எக்கரில் கரும்பு வெட்டப்பட்டு ஆலையில் சர்க்கரையாக்கி விட்டார்கள். ஆனால் 1,800 எக்கரில் இன்னும் கரும்பு நின்று கொண்டிருந்தபோது தான் இந்த வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்றது. அதோடு மட்டுமல்ல. இந்த 1,800 எக்கரில் உள்ள கரும்பு வெட்டப்படாததின் காரணமாக அந்த கரும்பு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இன்றைய தினம் ஒரு மாத காலமாக வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இன்னும் ஒரு மாத காலம் நீடிக்குமென்றால், அந்த நிலக்காரருக்கு, மிகவும் நஷ்டம் ஏற்படும். கரும்பின் எடை வெகுவாகக் குறையும். சாதாரண மாக குறைந்தது 5 டன்னாவது எக்கர் ஒன்றுக்கு குறையும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அப்படி கணக்கிடுகிறபோது பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் விவசாயிகளுக்கும் சேதம் ஏற்படுகிறது. அதோடு மட்டுமல்ல. அவர்கள் இந்த நிலத்திலுள்ள கரும்பை வெட்டிய பிறகு

[Sri S. Lazar] [8th April 1960

அங்கு நெல் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு 1,800 எக்கரில் நெல் சாகுபடி செய்வதற்கு நாற்று தயார் செய்திருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட காலதாமதம் ஏற்பட்ட காரணத்தினால் நாற்றுகள் இப்பொழுது முற்றிவிட்டன. அவைகளை நடுவதற்கு முடியாது. அதன் காரணமாக பல லட்சக்கணக்காக ரூபாய் இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதோடு நின்று விடவில்லை. இந்த கரும்பு வெட்டும் வேலையில், இந்த 1,800 எக்கரில் ஏறக்குறைய 4,000 தொழிலாளர்கள் இதில் ஈடுபடுகிறார்கள், கரும்பை வெட்டிக் கொண்டு வருவதற்கு. அதோடுகூட கரும்பை கொண்டுவருவதற்கு ஏறக்குறைய 500 மாட்டு வண்டிகள் அங்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இப்பொழுது அவர்களுக்கும் வேலை கிடையாது. இத்தகைய ஒரு நிலை ஒருமாத காலமாக இருப்பதின் காரணமாக 600 வேலையாட்களுக்கும் வேலை கிடையாதிருக்கிறது. ஆலையில் உள்ள சர்க்கரை உற்பத்தியும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடுகூட 1,800 எக்கர் கரும்பும் பாதிக்கப்படுகிறது. இன்னும் எவ்வளவு காலத்திற்கு இந்நிலை நீடிக்கும் என்ற பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, விவசாயிகள் மத்தியிலே இந்த வேலை நிறுத்தம் நீடித்தால் 1,800 எக்கரும் பாழ்பட்டு விடும். அதனால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டமேற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதோடு ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கும் இதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் குறைகளையெல்லாம் நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது, எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இந்த நிலை அகற்றப்படும், எப்பொழுது இந்த வேலை நிறுத்தம் நீக்கப்பட்டு தொழிற்சாலை வேலை செய்ய இயங்கும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விளக்கம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற தொழிற்சாலைகளைப் போல் இல்லாமல், சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை யென்று சொன்னால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் ஏராளமான பாமர விவசாயிகளும் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இதில் தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இதுமாதிரி தவறுதலான பாதையில் இழுக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் என்ன பாதுகாப்பு கொடுக்கப் போகிறது அவர்களது நலம்கருதி என்னென்ன நடவடிக்கைகள் அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது என்பதுபற்றியும் கூறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

·30 m. * THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to make the following statement on the matter.

The Joint Committee of the Cauvery Sugar Factory Workers' Union and the Cauvery Sugar Factory Pattaligal Sangam, Pettaivaithalai, Tiruchirappalli district, presented six demands relating to revision of wage scales, increased dearness allowance, bonus, night allowance, etc., to the Management and informed the Management that the Joint Committee of the two Unions would resort to direct action if the demands were not conceded by the Management and invited the Management to hold direct negotiations with the representatives of the Joint Committee. The Unions presented the demands on 25—2—1960 and gave fifteen days time for the Management to decide.

It is reported that the Management agreed to have direct negotiations with the representatives of the Joint Committee on the demands in the second week of March 1960 but since the Unions informed the Management that they had taken a strike ballot on the 4th instant and the majority of the workers were in favour of the strike, the Management informed the Unions that they were not prepared to have direct negotiations under a threat of strike. The workers staged a stay-in-strike at 3 a.m. on 11th March 1960 and they are continuing the stay-in-strike even now. Out of 680 workers employed in the Factory, 465 workers are participating in the strike.

8th April 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

The workers struck work without giving proper notice as prescribed in the Madras Industrial Disputes Rules, 1958. As soon as he came to know of the strike, the Commissioner of Labour advised the Unions to call off the illegal strike and direct the workers to resume normal work pending discussions before him on their demands. The Commissioner of Labour called the parties for a discussion on the demands on 18th March 1960. The representative of the Management and the two Unions were present. The Managements' representative informed the Commissioner of Labour that unless the Unions called off the strike, which was illegal, and the workers resumed work, the Management would not participate in the discussions on the demands of the Unions. In view of this, the Commissioner of Labour could not discuss the demands with the parties and this has resulted in a stalemate.

The action of the workers in having gone on strike during the crushing season has caused considerable loss and inconvenience to the cane growers in the Pettaivaithalai Sugar Factory area. It has been represented to the Government by the cane growers of this area that nearly 1,100 acres of sugarcane which are to be harvested during this crushing season are getting over-mature and that there will be considerable deterioration in quality and loss in weight if the canes are not crushed immediately. As the cane crop is not being harvested, the land could not be released for cultivation of the second crop of paddy. It has been estimated that the consequent shortfall in paddy production will be 11,000 bags. The cane growers have complained that the paddy nurseries raised for growing the second crop of paddy are getting over-aged and will become useless shortly. It has also been represented that as the lands are still under the cane crop, the cane growers are unable to release the lands to the owners and have consequently to continue to pay the lease for these lands. It has also been complained that 4,000 agricultural labourers imported into the cane area from outside for harvesting the cane crop and 150 cartmen imported from outside for transporting the cane to the factory have been thrown out of employment.

The possibility of transporting the sugar-cane of the affected cane growers to some other factory is being explored.

III.—GOVERNMENT RESOLUTION.

NOMINATION OF THREE MEMBERS FROM THE COUNCIL TO ASSOCIATE WITH THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"that this House recommends to the Legislative Council that they do nominate three members from the Council to associate with the Committee on Subordinate Legislation of this House for the year 1960–61 and communicate to this House the names of the members so nominated".

MR. SPEAKER: The question is—

"that this House recommends to the Legislative Council that they do nominate three members from the Council to associate with the Committee on Subordinate Legislation of this House for the year 1960–61 and communicate to this House the names of the members so nominated".

The motion was put and carried.

[8th April 1960

IV.—ANNOUNCEMENT *RE*: THE MADRAS COINAGE (ALTERATION OF REFERENCES) BILL, 1960.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation to the introduction in the Legislative Assembly of the Madras Coinage (Alteration of References) Bill, 1960.

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS COINAGE (ALTERATION OF REFERENCES) BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"that leave be granted for the introduction of the Madras Coinage (Alteration of References) Bill , 1960".

MR. SPEAKER: The question is—

"that leave be granted for the introduction of the Madras Coinage (Alteration of References) Bill[a], 1960".

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61—*cont.*

MR. SPEAKER: We shall now take up the voting of Demands for Grans for the year 1960-61. There are two Demands—Demand No. XXII—Industries and Cinchona and Demand No. XL—Capital Outlay on Industrial Development. The time allotted is four hours.

DEMAND XXII—INDUSTRIES AND CINCHONA.
DEMAND XL—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

"that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,35,24,100 under Demand XXII—Industries and Cinchona".

On the recommendation of the Governor, I move—

"that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,43,30,000 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development."

MR. SPEAKER: May I make a suggestion? I would ask the cut motions to be moved. Then the Hon. Minister may speak.

SRI K. RAMACHANDRAN: Sir, I move the cut motion standing in my name, viz.—

"that the allotment of Rs. 2,35,24,100 under Demand XXII—Industries and Cinchona—be reduced by Rs. 100".

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move—

"that the allotment of Rs. 2,43,30,000 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Rs. 100".

MR. SPEAKER: The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

[a] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 8th April 1960.

8th April 1960]

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய ராஜ்ய பட்ஜெட் விவாதத்தில் அதிகமாக பங்கெடுத்துக்கொண்டு பேசப்படுவதும், கேள்வி நேரத்தில் அதிகப்படியான கேள்விகள் கேட்கப்படுவதும் இந்தத் தொழில் இலாகாவைப் பற்றித்தான். முன்பு எல்லாம் விவசாயத்தைப் பற்றித்தான் பெருவாரியாக ராஜ்ய சட்டசபைகளில் விவாதம் நடப்பது வழக்கம். இன்றைக்கு அந்த நிலைமை மாறி ராஜ்ய சட்டசபைகளில், அதிலும் முக்கியமாக சென்னை ராஜ்ய நமது சட்டசபையில் அதிகமாக தொழில் இலாகா சம்பந்தமாக அதிகமாக கேள்விகள் போடுவதும், இது சம்பந்தப்பட்ட விவாதங்களில் கலந்து கொள்வதும், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மாறுதலுக்கு ஒரு நல்ல அறிகுறியாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக்காலத்தில் எந்த அளவுக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில் வளம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறித்து சர்க்காருடைய அறிக்கையாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் என்ற புத்தகத்தில் 75-வது பக்கத்திலிருந்து 116-வது பக்கம் முடிய விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு பட்ஜெட் விவாதத்திற்கு உதவியாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஒரு ரெவ்யூ ஒன்று அச்சிட்டு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு விவாதம் நடக்கின்ற காலத்தில் இதை மேற்கொண்டு தொகுத்து ஜில்லாவாரியாக விவரங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்த முறையில் ரெவ்யூ ஸப்ளிமெண்ட்" என்று ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு துறையிலும் என்ன செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பவைகளை எல்லாம் அச்சிட்டு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு வினியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நான் முன்னுரையாக அதிகம் சொல்லுவதற்கு விரும்பவில்லை. ஒரு சில விவரங்களை மட்டும் இதில் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமையாகும். 1959-60-ம் ஆண்டில் மட்டும் சென்னை ராஜ்யத்தில், 100 தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாக நியமித்து வேலை நடந்துவரக்கூடிய தொழில்கள் முப்பது ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு 1959-60 ஆண்டில்மட்டும் பத்திலிருந்து ஐம்பது தொழிலாளர்களை நியமித்து நடத்தக்கூடிய தொழில்கள் 276 ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் பெரிய தொழில்களை நடத்த வேண்டும் என்றுள்ள முறையில் புதிதாக திருச்செந்தூரில் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை ஒன்று ஆரம்பிப்பதற்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சீக்கிரமாகவே இந்த வேலை தொடங்கப்பட இருக்கிறது. சேலத்தில் ஒரு நூற்பு ஆலைக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற சந்தோஷச் செய்தியையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 9-30 a.m.

சர்க்கரை ஆலைகள் சம்பந்தமாக நாம் தொடங்கியிருக்கக்கூடிய மூன்று ஆலைகளும் நடப்பு ஆண்டில் உற்பத்திக்கு வந்துவிடும். ஜூன் மாதத்திலேயே அவர்கள் டிரெயல் ரன் அதாவது வெள்ளோட்டம் என்று சொல்வார்கள்—பார்த்துவிட முடியும். புதிதாக அமைக்க வேண்டியசர்க்கரை ஆலைகளைப் பொருத்த வரையில் நாமக்கல், பெண்ணாடம், லால்குடி ஆகிய மூன்று இடங்களுக்கும் ராஜ்ய சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்கும்படி சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள்.

பேப்பர் தொழிற்சாலை பற்றி முன்பே கேள்வி நேரங்களிலும், பட்ஜெட் பொது விவாதத்திலும் சொல்லிவிட்டேன்.

அதைத் தவிர சூபர் பாஸ்பேட் உற்பத்தி செய்வதற்காக புதிதாக இரண்டு தொழிற்சாலைகளுக்கு லைசென்ஸ் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னைக்கு அருகாமையில் ப்ளூ மவுண்டன் எஸ்டேட்ஸ் என்ற ஒரு கம்பெனிக்கு 48,000 டன் கெபாஸிட்டி உள்ள ஒரு தொழிற்சாலையை அமைக்க ஒரு லைசென்ஸ் பிப்ரவரி மாதத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மெட்ராஸ் பெர்டிலைஸர்ஸ் என்ற மற்றொரு கம்பெனிக்கும் 40,000 டன் சூபர் பாஸ்பேட் உற்பத்தி செய்வதற்கான லைசென்ஸ் பிப்ரவரி மாதத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri R. Venkataraman] [8th April 1960

பொதுத் துறையை எடுத்துக்கொள்வோமானால், நெய்வேலி வேலைத் திட்டம் செவ்வையாக நடந்துகொண்டு வருகிறது என்பதை சில நாட்களுக்கு முன் நான் நேரில் சென்று பார்த்து கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறேன். நெய்வேலித் திட்டம் ஒழுங்காக திட்டப்படி நிறைவேறிக் கொண்டுவருகிற காரணத்தினால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மேன்மேலும் தொழில் அபிவிருத்திக்குப் பல வசதிகள் ஏற்படும் என்பது திண்ணம். அதிலும் முக்கியமாக அவர்கள் முதலிலே போட்ட 3-வது திட்டத்திற்கு சற்று உபரியாகவே மின்சார சக்தி உற்பத்தியை 250 மெ. வா.—லிருந்து 400 மெ. வா. உற்பத்தி செய்ய வேண்டியதற்கும், நிலக்கரி தோண்டி எடுப்பதில் 35 லட்சம் டன்னிலிருந்து 48 லட்சம் டன் வரையில் உடனடியாகத் தோண்டி எடுப்பதற்கும், தேவையானால் 60 லட்சம் டன் வரையிலும் எடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு யந்திரங்களை அமைக்கின்றதாகத் தகவல் இருக்கிறது.

இதைத் தவிர நீலகிரியில் கச்சா பிலிம் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைக்கு நேஷனல் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவெலப்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் அனுமதி கோரி அப்ளிகேஷன் போட்டு விட்டது.

சென்னை நகரத்தில் சர்ஜிகல் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் ரண சிகிச்சை கருவிகள் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க முயற்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதில் ஏறக்குறைய 2,000 பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேற்கொண்டு ஒரு டிரக் பார்ம் வைக்க மத்திய சர்க்கார், ராஜ்ய சர்க்காரிடையே கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

பொதுவாக இந்த மான்யக் கோரிக்கையைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது சர்க்கார் எல்லாத் தொழில்களையும் ஏன் நடத்தவில்லை என்ற ஒரு குறை அடிக்கடி இங்கே பேசப்படுகிறது. சர்க்கார் இது விஷயத்தில் தங்களுடைய கொள்கையை தேர்தல் பிரகடனத்தின் போதே வெளியிட்டு அந்த அடிப்படையில் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். பாதுகாப்புத் தொழில்கள், கனிப் பொருள்கள், இன்னும் முக்கியமாக உயர்ந்த கன ரகத் தொழில்கள் இவைகளை யெல்லாம் சர்க்கார் துறையில் செய்வதென்றும், சாதாரண லார்ஜ் ஸ்கேல், மீடியம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் எல்லாவற்றையும் தனியார் துறையில் செய்வதென்றும், சிறு தொழில்களை கூட்டுறவு முறையில் செய்வதென்றும் இந்திய சர்க்கார் ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் பாலிஸி ரெஸலூஷனை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஆணியிலிருந்து அணுகுண்டு வரையில் ஏன் சர்க்கார் செய்யவில்லை என்று சொல்லுவது, ஏன் அந்தக் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு பொது மக்கள் ஒட்டுப்போட்டார்கள் என்று கேட்பதாக இருக்குமே தவிர, சர்க்கார் கடைபிடிக்கக் கூடிய கொள்கையை ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்ல முடியாது.

கனிப் பொருள்களைப் பொருத்த அளவில் ராஜ்ய சர்க்கார் தனியாக ஒரு கனிப்பொருள் ஆராய்ச்சி இலாகாவை அமைத்து அதன் மூலமாகச் சில ஆராய்ச்சிகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். நீலகிரியில் முக்கியமாகச் செய்த ஆராய்ச்சி பயனுள்ளதாகி இன்றைக்கு நல்ல ரக பாக்ஸைட் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் இப்போது நீலகிரியில் உயர்ந்த ரக களிமண் கிடைக்கும் என்றும், அதிலிருந்து பீங்கான் முதலியவைகள் செய்யலாம் என்றும் தெரிகிறது.

சிறு தொழில்களைப் பொருத்த அளவில் பல புள்ளி விவரங்கள் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே நான் ஓரிரண்டு விஷயங்களை மாத்திரம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். "சப்ளிமெண்ட் டு தி ரெவ்யூ" என்ற புத்தகத்தில் முதல் பக்கத்தில் பார்த்தால் "ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஸ்கீம்"-ல் சென்னை ராஜ்யம் 1958-59 வரையில் சென்ற வருஷ இறுதியிலேயே 232·80 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறது. அதாவது அதற்கு அனுமதித்த தொகையைவிட அதிகமாக 109 சத விகிதம் அளவுக்கு—செலவு செய்து விட்டது என்பதாக நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

8th April 1960] [Sri R. Venkataraman]

அதே போல இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டை எடுத்துக்கொள்வோமானால் இந்த ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கியதொகை 56·25 லட்சம் ரூபாய். அதிலே நாம் செலவு செய்திருப்பது சென்ற ஆண்டு இறுதிவரையில் 75·05 லட்சம் ரூபாய். நாம் 34 சதவிகிதம் ஒதுக்கிய தொகையை விட அதிகமாக செலவு செய்திருக்கிறோம். 1959-60லும், நடப்பு ஆண்டிலும் மேற்கொண்டு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதோடு சர்க்கார் டிபார்ட்மெண்டில் யூனிட்ஸ் வைத்திருப்பதைக் கணக்குப் பார்த்தால் இங்கே மொத்தம் 272 யூனிட்டுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாக நாம் எவ்வளவு தொழில்கள் செய்திருக்கிறோம் என்ற புள்ளி விவரமும் சேகரித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தப் புத்தகத்திலே 15-வது பக்கத்தைப் பார்த்தால் மொத்தம் 2,012 கூட்டுறவுத் • தொழிற்சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரியும். அது கடந்த ஆண்டு இறுதி வரையில் அதாவது 31-3-60 வரையில் கணக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது.

நம் ராஜ்யத்திற்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய தொகை 333 லட்சம். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை போதிய நிதி வசதி இல்லை என்ற காரணத்தினால் மாற்றி அமைக்கும்போது அதை $2\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் ஆகக் குறைத்து விட்டார்கள். ஆனால் நம் ராஜ்யத்தில் நாம் திட்டம் வகுத்திருப்பது 424 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு. அதிலும் 1960-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாத இறுதிக்குள் 266 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தாகி விட்டது.

சிறு கைத்தொழில்களை எடுத்துக்கொள்வோமானால் நம்முடைய ராஜ்யம் தான் மற்ற ராஜ்யங்களை விட, அகில இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய எல்லா ராஜ்யங்களையும் விட முதன்மையாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்வதில் ஒன்றும் மிகையாகாது.

இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்ஸை எடுத்துக்கொண்டாலும், 158 இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்ஸ் யூனிட்டுகள் முடிந்திருக்கின்றன. மேற்கொண்டு 61 யூனிட்டுகளுக்கு இப்போது கட்டிடம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் கட்டவேண்டிய யூனிட்டுகளின் எண்ணிக்கை 170. ஆனால் நாம் கட்டி முடிக்கப்போவது 232.

பொதுவாக மற்றொரு குறை சொல்லப்படுகிறது. பெரிய தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் வெளியிலேயே கட்டுகிறார்கள், நாம் கற்றாழை நாரைத் தான் இங்கே உபயோகப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. கற்றாழை நாரை உபயோகப்படுத்துவது கூட ஒரு உயர்ந்த லட்சியம் என்று மேல் நாட்டார்கள், வெளிநாட்டார்கள் நினைக்கிறார்கள். ஒரு ராஜ்யத்தில் வாழ்க்கைத் தரம் உண்மையிலேயே உயர வேண்டுமென்றால், சிறு தொழில்களை அதிகமாகப் பரப்பி வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிக்க வேண்டும். ஒரு ராஜ்யத்தில் சிறு தொழில்களை எவ்வளவு அதிகமாகப் பரப்பி வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்குகிறோமோ, அந்த அளவுக்கு வாழ்க்கைத் தரம் அந்த ராஜ்யத்தில் உயரும். 100 கோடி ரூபாய் செலவழித்து ஒரு பெரிய கன ரகத் தொழிற்சாலையை அமைத்தால், அதில் சற்றேறக்குறைய 10,000 பேர்களுக்கு மேல் வேலை கிடைக்காது. ஆனால் 10 கோடி ரூபாய் செலவில் சிறு தொழில்களை நடத்தினால் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு கிண்டி இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டைப் பற்றித் தெரியும். 10 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்குமே. எனவே பத்து மடங்குக்கு அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க உதவுபவை சிறு கைத்தொழில்கள் தான். இன்னொரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கன ரகத் தொழில் எனப்படும் பெரிய தொழில் ஒன்று கூட பஞ்சாப் மாநிலத்தில் இல்லை. ஆனால் இந்தியாவிலேயே மிக உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரம் உள்ள மாநிலம் அதுதான். காரணம் சிறு தொழில்கள் அந்த மாநிலத்தில் பரவலாக இருக்கின்றன. பீகாரில் உருக்குத் தொழிற்சாலை இருக்கிறது, மத்தியப் பிரதேசத்தில் பிலாய் தொழிற்சாலை இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பேப்பரில் படிக்கும்போது மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறதே தவிர, உண்மையில் அந்த மாநிலங்களிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் பஞ்சாப் மாநிலத்திலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் பாதிகூட இல்லை. எனவே ஒரு ராஜ்யத்தில்

சிறு தொழில்கள் எவ்வளவு பரவலாக ஏற்படுகின்றனவோ அந்த அளவுக்குத் தான் அந்த ராஜ்ய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். சிறு தொழில்கள் அமைக்கப்படுவதில், இந்திய நாட்டிலேயே சென்னை ராஜ்யத்தில் பெரிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேற்கொண்டு விவாதம் நடந்த பிறகு, இதற்கான புள்ளி விவரங்கள் தேவையானால் அவைகளை நான் அப்போது சமர்ப்பிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்த மானிய கோரிக்கையை அங்கீகரிக்கும்படி சபையைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : விவாதத்திற்கு பதிலளிப்பதற்கு கனம் அமைச்சர் எவ்வளவு மணி நேரம் எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவருக்கு அதற்கு 3/4 மணி நேரம் போதுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்கு எனக்கு 45 நிமிஷங்கள் வேண்டும்.

MR. SPEAKER : இப்போது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. ராமச்சந்திரன் பேசலாம்.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானிய கோரிக்கை சம்பந்தமாக ஒரு சில முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்றெந்த வருஷங்களிலும் இல்லாமல் இந்த வருஷத்தில் ஜில்லாவாரியாகப் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்ததற்கு கனம் மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். நான் என் வெட்டுப் பிரேரணையில் வலியுறுத்தியிருக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி பிற்பாடு பேச எண்ணுகிறேன்.

(Sri T. Sampath in the Chair.)

சென்ற வருஷம் பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது தொழில் துறையைப் பற்றிப் பேசப்பட்ட சமயத்தில், இந்த ராஜ்யத்தில் எந்தெந்தத் தொழில் துறைகளில் எவ்வளவு அதிகமாக வேலை வாய்ப்பு விஷயத்தில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றிய புள்ளி விவரங்களை கனம் அமைச்சர் கொடுத்தார். அப்போது ஒரு முக்கிய கருத்தை கனம் நிதி அமைச்சர் தெரிவித்தார். விவசாயத் தொழில் துறையில் இருக்கும் நெருக்கடியை, தொழில்களின் வளர்ச்சியின் மூலம் குறைக்க வேண்டும் என்று அவர் அப்போது சொன்னார். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இந்த மாதிரியான ஒரு அட்ஜெஸ்ட்மெண்ட் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர் சொன்னார். அதாவது, 50 சத விகித வேலை வாய்ப்புகள் தொழில் வளர்ச்சியினால் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றும், பாக்கி வேலை வாய்ப்புகள் விவசாயத் துறையில் இருக்கின்றன என்றும் அவர் கூறினார். அங்கே அவ்வாறு ஒரு பாலன்ஸ் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர் கூறினார். அதே போல மற்ற மாவட்டங்களிலும் பாலன்ஸ் ஏற்படவேண்டும் என்று அவர் குறிப்பிட்டார். அத்தகைய புள்ளிவிவரங்கள் இந்த வருஷ பட்ஜெட் உரையிலோ அல்லது இந்த மானிய கோரிக்கை பிரேரேபணையின் போதோ நமக்குக் கிடைத்திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் போது நான் பேசியபோது எல்லாப் புள்ளி விவரங்களையும் கொடுத்தேன். இந்த வருஷம் புதிதாக எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது, பொதுத் துறையில் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது, தனியார் துறையில் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது என்ற விவரங்களை எல்லாம் நான் அப்போது கொடுத்தேன்.

*SRI K. RAMACHANDRAN : நன்றி. பொதுத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும், நமக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் தெரிவித்தார். எத்தொழில்களை நாம் பொதுத் துறையில் ஆரம்பித்தால் நமக்கு ஆக்கமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்தால் உபயோகமாக இருக்கும்.

தனியார் தொழில் வளர்ச்சியை சர்க்கார் ஆதரிப்பதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். ஆனால், அதே சமயத்தில், சர்க்கார், தாங்கள் தனியார் துறைக்கு ஆக்கம் கொடுப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு சர்க்கார் துறையை அலட்சியமாக விட்டு விடக்கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில காலமாகவே, நாம் பேசி வரும் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித்தொழில் தவிர மற்ற தொழில் துறைகளில் அரசாங்கத்தின் முயற்சிகள் திருப்திகரமாக இல்லை. பொதுத் துறையில் சில பெரிய தொழில்களையாவது ஆரம்பிக்க சர்க்கார் கண்டிப்பாக முயற்சி செய்யவேண்டும்.

நான் சில பிராந்தியங்களைக் குறித்து வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்துப் பேச நேர்ந்ததற்கு வருத்தப்படுகிறேன். இந்த மாதிரியான மானிய கோரிக்கைளின் போது நமது கொள்கைகளைப் பற்றி பேசுவதும், விவாதிப்பதும் தான் நன்றாக இருக்கும். சில வருஷங்களாகவே இந்த மாதிரியான பிராந்தியங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு அவை மிகமோசமான நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை சென்ற வருஷம் கூட நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் தொழில் துறையில் பரவலாக முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமானால் ஒரு சில பகுதிகள் மட்டுமே முன்னேறிக்கொண்டு மற்ற பகுதிகள் முன்னேறாத நிலைமை இருக்கக்கூடாது. தொழில் துறையில் ஒரு சில பகுதிகள் மட்டுமே முன்னேறிக்கொண்டிருந்தால் ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படாது, நாட்டில் சுபிட்சம் ஏற்படாது என்ற கருத்தை சென்ற வருஷத்திலேயே நான் வலியுறுத்தியிருந்த போதிலும், இந்த வருஷத்திலும் இந்த விஷயத்தில் ஏமாற்றமளிக்கும் நிலைமை இருப்பதால் நான் இந்த மாதிரியான வெட்டுப் பிரேரேபணையை வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விரிவான புள்ளி விவரங்களில் கூட, சென்னை மாநிலத்திற்கு சிறு தொழில்கள் துறையில் 247 லட்ச ரூபாயே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதிகமாக 235 லட்ச ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகளுக்கென 56 லட்ச ரூபாயே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், 75 லட்ச ரூபாய் அவ்வகையில் செலவாகியிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் பாராட்டுக்குரிய அம்சங்கள் தான். அவ்வாறு கொடுத்த தொகையை விட அதிகமாகவே செலவழித்திருக்கும் போது கூட இந்த மாதிரியான பல பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது. எங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகத்தில் சிறு தொழில்களைப் பற்றி சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் எந்த எந்தப் பகுதிகள் கவனிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த எந்த பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை விளக்குவதற்காக அதில் சில புள்ளி விவரங்களைப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பற்றிய விவரங்களை வாசிக்கிறேன்.

1. **General Purposes Engineering Workshop, Rajapalayam.**
2. **Industrial Estate, Virudhunagar.**
3. **Tool Room Servicing Shop in the Industrial Estate, Virudhunagar.**
4. **Fire Clay Products Factory, Sivaganga.**

சிவகங்கைக்கான இந்தத் தொழிலைப் பற்றி பிற்பாடு ஒன்று சொல்கிறேன்.

5. **Blacksmithy Unit, Srivilliputhur.**
6. **Carpentry Unit, Srivilliputhur.**
7. **Blacksmithy Unit, Sivakasi.**
8. **Carpentry Unit, Rajapalayam.**
9. **Blacksmithy Unit, Rajapalayam.**

இத்தகைய புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், ராஜபாளையம், விருதுநகர் போன்ற இரண்டு, மூன்று தாலூக்காக்களில் மட்டுமே இத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன என்பது தெரியவரும். இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், விருதுநகர் போன்ற பகுதிகளில் தான் அவை ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. "ரிப்ராக்டரி, சிவகங்கா" என்று ஒரு இடத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், அது அங்கே இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஒரு வேளை இனிமேல் அங்கே அதை ஆரம்பிப்பார்களோ, என்னவோ, எனக்குத் தெரியாது. 10, 12 தாலூகாக்கள் உள்ள ஜில்லாவில் 2, 3 தாலூக்காக்களில் மட்டும் அபிவிருத்திக்கு ஏற்பாடு செய்தால், மற்ற தாலூகாக்களின் கதி என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். இதே போல எல்லாப் புள்ளி விவரங்களையும் பார்த்தால், மற்ற பல ஜில்லாக்களிலும் பல இடங்களில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்பது தெரியவரும். இந்த மாதிரியான நிலைமை நிலவினால் உண்மையிலேயே, நாம் எதிர்பார்க்கும் பலனை மக்கள் தொழில் வளர்ச்சியினால் அடைய முடியாது. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பொதுவாக, இரண்டு மூன்று பகுதிகளைத் தவிர மற்றப் பகுதி
10 a.m. களில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. இந்த கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் வளர்ச்சிக்கு வழி இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கப்போனால் அங்கு வளர்ச்சிக்கு வழி இல்லாமல் இல்லை. எனக்குக் கிடைத்த புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டு பார்த்தால், குறிப்பாக 1951-ம் வருஷத்தில் பரமக்குடி, முதுகுளத்தூர் தாலூக்காக்களில் 48,949 ஏக்கரில் பருத்தி விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது உகண்டா பருத்தியை அதிகமாக விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே சற்று அதிகமாக பருத்தி விவசாயம் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இங்கு உற்பத்தியாகும் பருத்தி கிட்டத்தட்ட 100 மைல் தூரத்திற்குக் கொண்டு போகப்படுகிறது. ஜின்னிங் பாக்டரியையோ, டெக்ஸ்டைல் மில்லையோ பருத்தி உற்பத்தியாகும் பிரதேசங்களிலேயே ஏற்படுத்தினால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படும். கூட்டுறவு முறையில் இரண்டு ஸ்பின்னிங் மில்கள் ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதே மாதிரி கூட்டுறவு முறையில் பரமக்குடி, முதுகுளத்தூர் பகுதியில் டெக்ஸ்டைல் மில்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மூலதனத்தைப் பொறுத்தவரை சிரமப்பட வேண்டிய அவசியமில்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள பெரும்பான்மையான மக்கள் பர்மா, மலேயா போன்ற பிரதேசங்களுக்குச் சென்று வரக்கூடியவர்கள். ஓரளவு அவர்களிடம் பணம் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒருவரே முழுத் தொகையும் கொடுக்க முடியாதே தவிர, கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்தக்கூடிய தொழிலுக்கு அவர்கள் பணம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இதற்கான ஒரு பூர்வாங்க ஏற்பாட்டை அந்தப் பகுதி மக்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அதன்படி ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி செய்யும் சிபார்சுகளைத் தயவு செய்து ஏற்றுக்கொண்டு பரமக்குடியிலோ அல்லது கிழக்கு ராமநாதபுரத்தின் எந்தப் பகுதியிலோ ஒரு டெக்ஸ்டைல் மில்லை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனிப்பொருள்களைப் பொறுத்தவரை கீழக்கரை, தேவிப்பட்டணம் பகுதியில் ஜிப்ஸம் கிடைக்கிறது. இப்போது அந்த ஜிப்ஸத்தை எடுப்பதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு அந்த ஜிப்ஸம் அங்கிருந்து பல நூற்றுக்கணக்கான மைல் தூர பிரதேசங்களுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகிறது. அங்கு கிடைக்கக் கூடிய ஜிப்ஸம் ரொம்ப ஹை கிரேடு ஜிப்ஸம் என்று தெரிய வருகிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு சிமெண்டு செய்யலாம்; பர்டிலைசர் ப்ளாண்ட் ஏற்படுத்தலாம்; சல்ப்யூரிக் ஆஸிட் தயாரிக்கலாம். இதைப் பயன்படுத்தி அந்தப் பிரதேசத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தலாம். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு இதைப் பயன்படுத்த அந்தப்பிரதேசத்தில் ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய துரதிர்ஷடம்; அதுவும் ராஜபாளையம் பக்கம் துலுக்கப்பட்டி

என்ற இடத்துக்குப் போய்விட்டது. அங்கு கிடைக்கக் கூடிய மூலப் பொருள்களை தூரப் பிரதேசங்களுக்குக் கொண்டு போவதை விட அங்கேயே அந்த லைம் ஸ்டோனை உபயோகபபடுத்தி ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றொரு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால், மண்டபத்தில் க்வாரண்டைன் காம்ப் என்ற ஒன்று இருந்தது. அது இப்போது காலி செய்யப்பட்டு விட்டது. அதற்காக முன்னர் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் எதற்காக உபயோகப்படுத்துவது என்று தெரியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க தனிப்பட்டவர்கள் கூட பணத்தை ஈடுபடுத்தத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மூலதனத்தைக் கொண்டு சர்க்கார் நல்ல முறையில் அந்தப் பிரதேசத்தில் கிடைக்கும் ஜிப்சத்தை உபயோகப்படுத்தி பெரிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு அநதப் பிரதேசத்தில் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும்.

கெரோஸின் கூட கீழக்கரைப் பிரதேசத்தில் கிடைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் கொடுத்த அறிக்கையிலே பரமக்குடி தாலூகாவில் "அயர்ன் ஓர்" கிடைப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தது. இந்த வருஷம் அது பற்றிய தகவல் இல்லை. கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் சரியானபடி ஆராய்ச்சிகள் நடத்தினால் இந்தப் பிரதேசம் கனிப் பொருள்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய பிரதேசம் என்பது தெரியும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கு கிடைக்கக்கூடிய கனிப்பொருள்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தினால் பலருக்குத் தொழில் வாய்ப்பு கொடுக்கும் நிலைமை ஏற்படும். அந்தப் பகுதியை இவ்வளவு வருஷ காலமாக ஒதுக்கி வந்தபோதிலும் அடுத்த வருஷமாவது இந்த மாதிரி வெட்டுப் பிரேரணை வர முடியாத நிலைமையில் நல்ல தொழிற்சாலைகளை அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று கூட சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரதேசம் பின் தங்கிய பிரதேசம் என்று கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளில் நீங்கள் தெரிந்துகொண்டிருப்பீர்கள். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உதவியை அதிக அளவில் பெறும் வாய்ப்பை இந்தப் பிரதேசத்திற்குப் பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். "லேபர்" ரொம்ப "சீப்" ஆகக் கிடைக்கும் பிரதேசம் இது. ஆகவே, மத்திய சர்க்காருடைய உதவியை அதிக அளவில் பெற்று இங்கு கிடைக்கக்கூடிய கனிப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தி பல தொழில்களை இப்பிரதேசத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கரை ஆலைகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் பனை ரொம்ப அதிகம். இப்போது கருப்பட்டி செய்து வருகிறார்கள். சமீபத்தில் செய்யப்பட்ட ஆராய்ச்சியில் கருப்பட்டியை வெள்ளைச் சர்க்கரையாக மாற்றலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அதையும் சர்க்கார் ஆராய்ச்சி செய்து பனை அதிகமாக உள்ள பகுதிகளில் அந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்து மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தேடித் தரவேண்டும். சிறிய தொழில்கள் கூட அந்தப் பிரதேசத்தில் பரவலாக இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறேன். பனை அதிகமாகப் பயன்படக்கூடிய தொழில்களை அங்கே ஏற்படுத்த முடியும். நான் இப்போது ஒன்றைப் பற்றிக் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் அதைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பனை ஓலையில் இருந்து காகிதம் செய்யலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அது வெற்றிகரமாக இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். இருந்தாலும் கூட ஓரளவுக்கு நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பனை ஓலையில் இருந்து காகிதம் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். பெரிய தொழிற்சாலையாக ஏற்படுத்தாவிட்டாலும், சிறு சிறு யூனிட்டுகளாக அந்தப் பிரதேசத்திலே ஏற்படுத்த வேண்டும்.

நிலக்கடலை அந்தப் பிரதேசத்தில் தான் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அங்கு விளையக் கூடிய கடலை வேறு பிரதேசங்களுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நிலக் கடலையைப் பயன்படுத்தி எண்ணெய் ஆட்டவோ அல்லது சோப்புகள் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவோ

வாய்ப்பு இருக்கிறது. சர்க்காருடைய உதாசீனம் அந்தப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்த வரை ரொம்ப அதிகமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இவ்வளவு வளங்கள் இருந்தும் தொழில்கள் அங்கு பெருகவில்லை. சரியானபடி ஆராய்ந்து பார்த்தால் நல்ல முறையில் தொழில் வளர்ச்சியை அங்கு வளர்க்க முடியும். இந்த வெட்டுப் பிரேரணையில் கண்டிருக்கும் சில நல்ல அம்சங்களை எல்லாம் இந்த மந்திரி சபை ஏற்றுக்கொண்டு மத்திய சர்க்கார் உதவியை அதிகமாகப் பெற்று தொழில் வளர்ச்சிக்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அயர்ன் அண்டு ஸ்டீல் கண்ட்ரோலரிடம் இருந்து இரும்பு வாங்குவதற்கான பர்மிட் வாங்குவதில் மிகுந்த கஷ்டம் இருக்கிறது. வீடுகள் கட்டுவதற்கான இரும்புக்கு பர்மிட் வேண்டுமென்று அப்ளிகேஷன் போட்டால் ஒரு வருஷம் கழித்துக் கூட பர்மிட் கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் அந்த இரும்பு கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், வெளி மார்க்கெட்டில் தாராளமாக எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கிறது. வெளி மார்க்கெட்டில் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. கண்ட்ரோல் ரேட்டில் ஒரு அந்தர் 27 ரூபாய் என்றால் வெளி மார்க்கெட்டில் 60 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. வெளி மார்கெட்டில் இவ்வளவு அதிகமான விலைக்கு விற்பதற்கு அவர்களுக்கு அந்த இரும்பு எப்படிக் கிடைத்தது ? இதற்குக் காரணம் என்ன ? பற்றாக்குறை என்று சொல்லுகிறார்கள். வாஸ்தவந்தான். நான் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆபீசில் விசாரித்ததில் சரியான முறையில் அலாட்மெண்ட் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் கூட இந்த மாதிரி தனிப்பட்டவர்கள் கையில் அதிகமான அளவுக்குக் கிடைப்பதை நீக்க வேண்டும். குறைந்த விலையில் மக்களுக்குக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். மேலும் அதிக அளவில் கோட்டா பெறுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தை நம்முடைய அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டும். சர்க்கார் கட்டிடங்களுக்குக் கூட நல்ல பொருள்களைக் கொடுக்க முடியவில்லை. இதை உணர்ந்து அதிமான அளவில் அலாட்மெண்ட் கோரிப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri N. MAHALINGAM : சபைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்பிகிறேன். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகாவை ஏற்றுக் கொண்டது முதல் நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் தொழில் அபிவிருத்தியானது மிகவும் பாராட்டத் தகுந்த முறையில் இருக்கிறது. அவருடன் தொழில் இலாகாவானது மிகச் சிறந்த முறையில் வேலை செய்திருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். நமது தேசத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கக் கூடிய தொழில் பேட்டைகள் பலவற்றையும் சென்று பார்த்தோம் என்று சொன்னால், நமது மாகாணத்தில் கிண்டியில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தொழில் பேட்டையானது இந்தியாவிலேயே முதல் இடம் வகிக்கின்றது என்பதை யாரும் உணருவார்கள். ஆக, அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு சிறந்த தொழில் பேட்டையை மிகக் குறுகிய காலத்திலே நம்முடைய தொழில் இலாகாவினுடைய டைரக்டரும் அவருடைய உதவியாளர்களும் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு நம்முடைய பாராட்டுதல் அவருக்கு உரித்தாகிறது.

தொழில் துறையில் நம்முடைய மாகாணம் முன்னேற வேண்டியது மிகவும் அவசியமான காரியம் என்பதை நாம் உணர்ந்தவர்களாக இருக்கிறோம். நம்முடைய ஜனத் தொகை சதுர மைலுக்கு 630 பேர் இருக்கிறது. அது தவிர, நம்முடைய மாகாணத்திலே தொழில் நுட்ப கல்லூரிகளும், பாலிடெக்னிக்குகளும் சிறந்த தொழில் நிபுணர்களை வருஷா வருஷம் நிறைய தயார் செய்து கொண்டே இருக்கின்றன. இப்படிப் படித்துப் பட்டம் பெற்ற வாலிபர்களை நாம் தயார் செய்தும், நம்முடைய மாகாணத்தில் அவர்களுடைய படிப்புக்கு போதிய உத்தியோகங்கள் இல்லாமல் வெளி மாகாணங்களுக்குச் சென்று தங்களுடைய சேவையை அங்கு செய்து வருகின்றார்கள். நம்முடைய சிறந்த நிபுணர்கள் பல

இடங்களில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இங்கு வேண்டிய தொழில் வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம். படித்த வாலிபர்கள், தொழில் நுணுக்கம் பெற்றவர்கள் ஆகியவர்களை நாளுக்கு நாள் அதிகமாக நாம் தயார் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அவர்களை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய முறையில் வேண்டிய தொழில்களை இங்கே ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம்.

பெரிய தொழில்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால், நம்முடைய மாகாணத்தில் இரும்பு இல்லை, நிலக்கரி இல்லை என்று ஒரு குற்றம் சொல்லப்பட்டு, பெரிய தொழில்கள் இங்கு ஏற்படுத்தப் படுவதில்லை. அதன் காரணமாக, ரயில் பாதைகள் அமைக்கப்படுவதில்லை. இது போன்று பல அசௌகரியங்கள் நமக்கு ஏற்படுகின்றன. ஆகையால், சிறு தொழில்களையாவது பரவலாக நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. சிறு தொழில்கள் என்றால், வெறும் "காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ்" மட்டுமல்ல. மத்திய தரத் தொழில்களெல்லாம் நம்முடைய மாகாணத்தில் நிறைய ஏற்படுத்துவதற்கு இடம் இருக்கிறது. அம்மாதிரி தொழில்கள் நடத்தப்படவேண்டுமென்றால், அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் சரியானபடி காலாகாலத்தில் கிடைக்கவேண்டியது மிகமிக அவசியம். இப்பொழுது இந்தியாவில் மூன்று பெரிய உருக்கு ஆலைகள் ஏற்படுத்தி, வேண்டிய உருக்கு இப்பொழுது உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஆனால், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலும், சென்ற ஆண்டு கூட நாம் எதிர் பார்த்தது என்னவென்றால், ரோலிங் மில்களை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏற்படுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். அமைச்சர் அவர்களும் பல சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லியிருக்கிறார், நம்முடைய மாகாணத்தில் நான்கைந்து ரோலிங் மில்கள் வரக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை எதிர்ப்பார்க்கிறோம் என்று. ஆனால், இன்றைய தினம் கேள்விப் படுகிறோம். ரோலிங் மில்கள் எல்லாம் நம்முடைய மாகாணத்திற்கு வரப் போவதில்லை என்று. அங்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இடங்களிலேயே ரோலிங் மிஷின்களையும் மத்திய சர்க்காரே வைத்து, அந்த இடங்களில் பூரணமாக, வேண்டிய அளவு தேவைக்குத் தகுந்த மாதிரி ஸ்டீல் உறுப்புகளைத் தயார் செய்து அனுப்பப் போகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுவது மிக வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. அவ்வாறு செய்ய வேண்டியது அவசியமில்லை. ஸ்டீல் இன்காட்ஸ் எடுத்து மாகாணங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள் என்றால், அந்தந்த மாகாணங்களில் ஆங்காங்கு இருக்கும் தொழில் தேவைக்குத் தகுந்த மாதிரி வேண்டிய உருக்குச் சாமான்களை நாம் தயார் செய்து கொள்ள முடியும். அது அல்லாமல், ஆங்கில்கள், சானல்கள், கம்பிகள் இவையெல்லாம் ஒரே இடத்தில் தயார் செய்கிறது என்றால் அவர்கள் அகில இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய, ஒவ்வொரு பாகத்திலே இருக்கும் தேவை என்ன என்பதைச் சரியானபடி தெரிந்து கொள்ள முடியாது. ஏதோ அவர்களுக்குத் தோன்றியபடி தயார்செய்தால் பல இடங்களில் இருக்கும் தேவைகள் சரியானபடி பூர்த்தியாக மல் போகுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகையால், மத்திய சர்க்காரில் இப்பொழுது இருக்கும் யோசனைப்படி ஸ்டீல் இன்காட்ஸ் பூராவும் அங்கேயே ரோலிங் மில்கள் வைத்து உபயோகப் பொருள் தயார் செய்வது என்பதற்கு நம்முடைய சர்க்கார் பலத்த ஆட்சேபம் செய்ய வேண்டும். முன்பு நமக்குச் சொல்லியது போல் நான்கு ஐந்து ரோலிங் மில்கள் நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏற்பாடு செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை நம்முடைய அமைச்சரவை கட்டாயம் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

இவ்வாறு செய்தால் தான் நம்முடைய மாகாணத்தில் சிறு கைத்தொழில்களும், மத்திய தர இரும்புத் தொழில்களும் ஏற்படுவதற்கு நிறைய இடம் ஏற்படும். இன்றைய தினம் நம்முடைய மாகாணத்தில் வேண்டுமான மூலப் பொருள் கிடைக்காத கஷ்டம் மிகவும் இருக்கிறது. கோவையிலே பஸ் பாடி கட்டக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் போன்று பல சிறு தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு லைசன்ஸ் கோட்டா கொடுக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆனாலும் கூறு "ஆங்கில்" வந்து சேருவதில்லை. இது போன்று பல தொழில்கள்

சரியான முறையில் நடப்பதற்கு வேண்டிய சாமான்கள் வந்து சேரவில்லை என்பது நேரடியாக எனக்குத் தெரியும். கோட்டா கொடுக்கும் இரும்பு அவசியம் தொழில்களுக்குக் காலாகாலத்தில் வந்து சேர வேண்டும். அது ஒரு பிரச்னை. இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் கோட்டா மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. நம்முடைய மாகாணத்தின் தொழில் அபிவிருத்திக்கு அது போதாமல் இருக்கிறது. மாதம் பத்தாயிரம் டன்னுவது உருக்கு நம்முடைய மாகாணத்திற்கு அவசியம் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம்முடைய மாகாணத்தில் போதுமான அளவு சிறு தொழில்கள், மத்திய தரத் தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடைய முடியும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுக்கு எப்போதும் இருக்கும் வேகத்துடன் இந்த விஷயத்திலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் நிச்சயமாக வெற்றி காணமுடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். எந்த ஒரு துறையிலும் முன்னேற்றம் வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு அடிப்படை உருக்கு அவசியம் என்பதை எல்லோரும் உணருவோம். ஆகையால், அந்த உருக்கானது எந்த அளவு வேண்டுமென்றால், பத்தாயிரம் டன் இன்காட் நம்முடைய மாகாணத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டும். இங்கே ரோலிங் மில்கள் வைப்பதன் மூலம் நம்முடைய தேவைக்குத் தகுந்தாற்போல் செய்து கொள்ள முடியும். அம்மாதிரி செய்வதன் மூலம் நல்ல தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகையால், மத்திய சர்க்கார், ரோலிங்மில்களை பெரிய ஸ்டீல் மில்கள் இருக்கும் பிரதேசத்திலேயே வைப்பது என்பது இன்னும் அதிகமாக போக்குவரத்தில் பாட்டல் நெக்கை ஏற்படுத்தும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கின்றேன். இந்த இன்காட்ஸை உபயோகப்படுத்தக் கூடிய பொருள்களாக அங்கேயே செய்தால், இப்பொழுது எவ்வளவு வாகன் வேண்டுமோ அதைவிட இரண்டு மடங்கு மூன்று மடங்கு வாகன்கள், மாகாணத்திற்குப் பொருள் போய்ச் சேரவேண்டியிருக்கும். இதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை மத்திய சர்க்காருக்குத் நம்முடைய சர்க்கார் வலியுறுத்த வேண்டியதவசியம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆக, பல கோணங்களிலிருந்து பார்த்தாலும் ரோலிங்மில்கள் மாகாணத்திலேயே அமைக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதையும் நம்முடைய மாகாணத்திற்கு முக்கியமாக அதிகமாக இரும்பு கோட்டா வாங்கித் தர வேண்டியதும் சர்க்காருடைய பெருத்த கடமையாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பல பெரிய தொழிற்சாலைகளை மத்திய சர்க்காரிலே ஏற்படுத்துவதாக பல இடங்களிலே ஏற்படுத்துகிறார்கள். நம்முடைய மாகாணத்திலே அவ்வாறு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தொழிற்சாலை நெய்வேலியில் ஒன்று இருக்கிறது. அடுத்தபடி பொம்பூர் கோச் பாக்டரி இருக்கிறது. இன்னும் பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்திக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். பங்களூர் போன்ற ஒரே இடத்தில் ஐந்தாறு மத்திய சர்க்கார் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அவ்வாறு பல தொழிற்சாலைகளை நம்முடைய மாகாணத்திலே ஏற்படுத்தும்படியாக மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : பங்களூரை உதாரணம் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

Sri N. MAHALINGAM : தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு இப்பொழுது லைசென்சுகள் எல்லாம் நம்முடைய மாகாண சர்க்கார் சிபார்சு செய்து மத்திய சர்க்காருக்குப் போய் வர வேண்டியிருக்கின்றன. ஆனால், இப்பொழுது, பத்து லட்சம் ரூபாய் வரை முதலீடு செய்யக் கூடிய தொழிலுக்கு மத்திய சர்க்கார் லைசென்ஸ் அவசியம் இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது ஓரளவு வரவேற்கத் தகுந்தது. ஆனால், இது போதாது. பத்து லட்ச ரூபாய்த் தொகையைக் குறைந்த பட்சம் 25 லட்ச ரூபாய் என்று உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

பத்து லட்ச ரூபாய் மூலதனத்தில் அதுவும் மிஷின்களின் விலை உயர்ந்திருக்கும் இந்தக் காலத்தில் ஓரளவு நடுவாந்திரத் தொழில்கள் கூட ஆரம்பிக்க முடியாது. அந்த அளவு செய்ய வேண்டுமென்றால், 25 லட்ச ரூபாய் வரையிலும் மூலதனம் அதற்கு வேண்டும். ஆகையால், அந்த அளவு வரையில் முதலீடு செய்து ஆரம்பிக்கக் கூடிய தொழில்களுக்கும் மத்திய சர்க்காரின் லைசென்ஸ் தேவையில்லை என்று செய்ய வேண்டும். மாகாணத் தொழில் டைரக்டரே வேண்டிய லைசென்சு கொடுக்கலாம் என்று இருக்கவேண்டும். லைசென்சுக்காக அனுவசியமாக டில்லிக்கு அடிக்கடி போய் வரும் பிரச்னை இருக்கக் கூடாது என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுபோல் பல துறைகளில் பெரிய தொழில்கள் என்று சொன்னாலும் அதற்கு டில்லிக்கு லைசென்சுக்காக போக வேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. தொழில்களைத் திட்டமிட்டு முடிவுசெய்கிறோம். என்ன என்ன தொழில்கள் நம்முடைய திட்டங்கள் மூலம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று முடிவு செய்கிறார்கள். எந்த எந்த மாகாணத்தில் என்ன என்ன தொழில்கள் செய்யலாம், எங்கெங்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன என்று முடிவு செய்யப்படுகிறது. ஆகையால், ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் இன்ன இன்ன தொழில்கள் என்று முடிவு செய்து விட்டால், மாகாண சர்க்காரிலேயே விண்ணப்பங்கள் வாங்கி முடிவு செய்வது சுலபமாக இருக்கும். மாகாண சர்க்காருடைய பிரதிநிதிகள் டில்லிக்குப் போய்வந்தால் போதும். விண்ணப்பம் செய்கிறவர்கள் டில்லிக்குப் போக அவசியம் இல்லாமல் செய்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகாரம் மேலும் மேலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் மத்திய சர்க்கார் நடைமுறையில் என்ன செய்கிறதென்றால், நாளுக்கு நாள் மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரங்களை சிறிது சிறிதாக சில விஷயங்களில் அதிகரித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கும் போது, அவர்கள் சொல்வதற்கும் நடைமுறையில் நடப்பதற்கும் கொஞ்சம் வித்தியாசம் தெரிகிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய தொழில் இலாகா மிகச் சிறந்த முறையிலே வேலை செய்து வருகிறது என்பதைப் பார்க்கிறபொழுது, அந்த அதிகாரங்கள் நம்முடைய மாகாணத்திலேயே இருந்தால் தொழில் அபிவிருத்தி மிகச் சிறந்த முறையில் ஏற்படுவதற்கு பிரயோசனமாக இருக்கும் என்ற விஷயத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாகாணத்தில் பல ஜில்லாக்களிலும் தொழில் அதிகாரிகளை வைத்திருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் தொழில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த அதிகாரிகளை ஜில்லாக்களில் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். சமீப காலமாக அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் போஸ்டில் இருப்பவர்களுக்குக் கூட அம்மாதிரி பிரமோஷன் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை விட தொழில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த அதிகாரிகள் ஜில்லாக்களில் இருந்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கு பல யோசனைகளை அவர்களால் கூற முடியும், பல பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வு காணமுடியும். ஆகவே, இந்த விஷயத்தை தொழில் அமைச்சர், தொழில் டைரக்டர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பல பெரிய தொழில்கள் இப்பொழுது ஆரம்பிக்கக் கூடியதில், "ஹெவி எலக்டிரிகல்ஸ்" என்று சொல்லக்கூடிய தொழிலை மத்திய சர்க்கார் ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதை நம்முடைய மாகாணத்தில் கொண்டுவருவதற்கு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது தேசத்தில் வருஷத்திற்கு சுமார் 40, 50 கோடி ரூபாய் பெறுமான மோட்டார் சாமான்கள் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. அம்மாதிரி சாமான்களைத் தயார் செய்வதற்கு பல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மூலப் பொருள்கள் கிடைப்பது தான் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். அந்தத் துறையிலே முயற்சி எடுத்துக்

கொள்வோமானால் பல பெரிய தொழில்கள் நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏற்படுவதற்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **Sri A. VEDARATHNAM :** கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய இந்த அவையில் மிக அதிமாகக் குறை கூறப்படுகிற இலாகா இந்தக் கைத் தொழில் இலாகா என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அமைச்சர் அவர்களே அவர்களுடைய முன்னுரையிலே குறிப்பிட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையையும், மற்றபடி அந்த இலாகா செய்திருக்கும் வேலைகளையும் பார்த்தால், மிக நல்ல முறையிலே வேலை செய்கின்ற இலாக்காக்களிலே இது ஒன்று, இது மிக நல்ல பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறது என்று நமக்குத் தெற்றெனத் தெரிய வரும். இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை கொண்டு வந்த எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்களே அதை ஒத்துக் கொண்டு பேசியதை நான் வரவேற்கிறேன். கன ரகத் தொழில் இந்த மாநிலத்தில் இல்லை என்று இந்த அவையில் மாத்திரம் அல்ல, வெளியிலும் பல இடங்களில் கூறப்படுகிறது. அதைப் போக்குவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம், இந்த இலாகாவில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சி வரவேற்கத் தகுந்தது, பாராட்டத் தகுந்தது. முக்கியமாக, இந்த ஆண்டில் அலுமினியத் தொழில் இங்கே ஆரம்பிப்பதற்கு அவர்கள் போட்டிருக்கிற திட்டம் குறிப்பிடத் தகுந்தது. கிட்டத்தட்ட ரூ. 11 கோடி செலவில் அந்த தொழிற்சாலையை இங்கே அமைக்க அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதில் அன்னிய நாட்டு மூலதனம் 5 கோடி ரூபாய்தான். பாக்கியெல்லாம் இந்த நாட்டிலே செலவிடப்படுகிற பணம். இது டாலர் தகராறு இல்லாத ஒரு இனம். அதோடு, நம்முடைய நாட்டு நிபுணர்கள் பார்த்து சேலம் இரும்பு 36, 37 சதம் தான் இருக்கிறது, அது கவைக்கு ஆகாது என்றெல்லாம் தள்ளிவிட்ட அந்த யோசனையை உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல், நிபுணராக இல்லாது போனாலும் கூட, மேல்நாடுகளுக்கு அவர் செல்கின்ற இடத்திலே, வேறு பணியாகச் சென்றாலும் கூட, இதில் கவனம் வைத்து ஜெர்மன் நிபுணர்களைக் கொண்டு அந்த இரும்பை நல்ல முறையிலே பயன் படுத்தலாம் என்று அதற்கு புத்துயிர் ஊட்டியிருப்பது நம் மாநில மக்கள் ஒவ்வொருவரும் வரவேற்கத் தகுந்தது. இரும்பு இல்லை என்ற குறையை நீக்குவதற்கு அவர்கள் செய்திருக்கிற அந்த முயற்சி பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது. ஜெர்மன் நிபுணர்கள் வந்து அந்த இரும்பை நம் கவைக்கு ஒவ்வும்படி செய்ய முடியும் என்று சொன்ன பிறகு, நம்முடைய நாட்டு நிபுணர்கள், முதலில் அது உதவாக்கரை என்று சொன்னவர்கள் கூட, இப்பொழுது போட்டி போட்டுக் கொண்டு "நான் அப்பொழுது சென்னேனே" என்று இப்பொழுது அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அந்த நிலையில் நம்முடைய நிபுணர்களுடைய ஆலோசனைகளுக்குக் கூட எந்த அளவு மதிப்பு கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவோடு நிறுத்திக் கொண்டு, இதைக்காட்டிலும் சிறந்த நிபுணர்களைக் கொண்டு அதையெல்லாம் பயன் படுத்திக் கொள்ள அவர் முன் வந்திருப்பது பாராட்டத் தக்கது, வரவேற்கத்தக்கது. அது போன்று, அவர்களுக்கு மேல் நாட்டிலே இருக்கிற அனுபவம், திறமை மாத்திரம் இல்லாமல் அந்த இலாகாவில் பெரிய அதிகாரிகளையும், மேலை நாடுகளிலே இந்தத் தொழில் திறன் எப்படி வளர்கிறது என்று ஆராய்ந்து அறிந்து வருவதற்கு, நம்முடைய கைத் தொழில் டைரக்டர் அவர்களை பிரான்ஸுக்கு அனுப்பி, அதன் மூலம் இங்கே இயந்திரக் கருவிகள் செய்கின்ற ஆலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு அவர்கள் செய்திருக்கிற முயற்சி எல்லோராலும் வரவேற்கத் தகுந்தது, பாராட்டத் தக்கது என்ற விஷயத்தை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அத்துடன் இல்லாது, கன ரகத் தொழில் மூலம் அல்லாது இந்த நாட்டில் என்ன முன்னேற்றத்தைச் செய்ய முடியும் என்று குறை கூறுகிறார்கள். அந்தக் குறையை இவர்கள் நிவர்த்திப்பதற்கு அந்த மாதிரி

100 கோடி, 150 கோடி ரூபாய் மூல தனம் இல்லாமல், அதேபோன்று ஒரே இடத்தில் குவியல் முறையில் அந்தத் தொழிலை அமைக்காமல், சிறு தொழில்கள் மூலமாக அந்தக் குறைகளையெல்லாம் அதைக் காட்டிலும் அதிகத் திறமையாக போக்குவதற்கு, நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நீக்குவதற்கு, அதைக் காட்டிலும் தொழில் திறமை வளர்வதற்கு அவர்கள் போட்டிருக்கிற திட்டத்தை இந்த மாநிலத்தில் மாத்திரம் அல்ல, எல்லா மாநிலங்களிலும் உள்ளவர்கள் வரவேற்பார்கள் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நூறு பேர்களுக்கு அதிகமாக வேலை செய்யக்கூடிய 30 இயந்திர சாலைகளை இந்த மாநிலத்தில் துவக்க முன் வந்திருப்பது அதற்கு ஒரு சான்று. நூறு கோடி ரூபாய் முதல் போட்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் 10,000 பேர்களுக்கு வேலை அளிப்பதைக் காட்டிலும், 10 கோடி ரூபாய் முதலில் அதைக் காட்டிலும் அதிகமான நபர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய முறையில் அவர்கள் தொழில்களை ஆரம்பித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது, வரவேற்கக்கூடியது. இந்த மாநிலத்தில் மூலைமுடுக்கெல்லாம் பரவலாகத் தொழில்களைத் துவக்கி, ஆங்காங்கு இருக்கிற வேலை இல்லாத நபர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய முறையில், அதைக் காட்டிலும் சிறந்த முறையில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஐம்பது பேர்களுக்குக் குறையாமல் வேலை செய்யக்கூடிய பவர் அண்டு பவர் இல்லாத தொழிற்சாலைகளை இந்த நாட்டிலே 276 இடங்களில் அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கும் திட்டம் சாமான்யமானதன்று. அது மிகவும் பாராட்டத் தகுந்த, வரவேற்கத் தகுந்த விஷயம் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பஞ்சாபை உதாரணம் சொன்னார்கள். காந்தியடிகள் அதே கருத்தைத் தான், அதாவது வேலை இல்லாதவர்களுக்கு, அதிலும் 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகள் மலிந்த நாட்டில் விவசாய காலம் போக, அவர்கள் சும்மா இருக்கும் நேரத்தை தொழில் துறையிலே பயன்படுத்துவதற்கு உப தொழில் இல்லாமல் இந்த நாட்டினுடைய வாழ்க்கைத் தரம் வளம்பட முடியாது என்று கூறினார்கள். அவர்களுடைய கருத்தை இவர்கள் இந்த இலாகாவிலே புகுத்தி, அந்த மாதிரி திட்டத்திலே 300 தொழிற்சாலைகளை, 100, 50 பேர்கள் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிற்சாலைகளை அமைக்க அவர்கள் தீட்டியிருக்கிற திட்டம் எல்லோராலும் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கத் தகுந்தது என்ற விஷயத்தை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அலுமினியம் தொழிற்சாலைபற்றி குறை கூறுபவர்கள் நேற்றைய ஹிந்து பத்திரிகையை பார்த்தால், அதிலுள்ள விமர்சனம் அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய பதிலைக் கொடுக்கும் என்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதோடு இந்த மாநிலத்திலே இப்பொழுது இருக்கிற இயந்திர சாதனங்களையெல்லாம் பயன்படுத்தி, தொழிற்சாலைகளை விரிவு படுத்தி அதன் மூலம், புதிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தாமல், எந்த அளவுக்கு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு இருக்கிற சாதனங்களை வைத்துக்கொண்டே, இருக்கிற தொழிற்சாலைகளை வைத்துக்கொண்டே உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு அவர்கள் முன் வந்திருக்கிற விஷயத்தை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக சிமெண்டை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையும் கடந்த ஆண்டிலே உற்பத்தி செய்ததை விட இந்த ஆண்டிலே இரு மடங்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு 5 லட்ச டன்கள் உற்பத்தி செய்த அதே ஆலைகள், இந்த ஆண்டில் 14 லட்சம் டன்கள் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்த மாநிலத்தில் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு இருந்துவந்த சிமெண்ட் பற்றுக்குறை மறைந்து போய், இன்று வெளிநாட்டிற்கும் ஏற்றுமதி செய்யும் அளவுக்கு நம் உற்பத்தி பெருகி இருப்பது பற்றி நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். இவ்வளவும் புது ஆலைகள் இல்லாமலேயே நாம் சாதித்து இருக்கிறோம் என்றால், அது நம் ஆலைகளின் திறமை எவ்வளவு பெருகியிருக்கிறது, உற்பத்திச்

[Sri A. Vedarathnam] [8th April 1960

சாதனங்களை எவ்வளவு விரிவு படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேட்டூரில், காகித உற்பத்திச் சாலை நிறுவ இருப்பது குறிப்பிடத்தக்க விஷயம். அதேபோல, இன்னும் சிறு சிறு கைத்தொழில்கள் பலவற்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்சுலேட்டர், ஜெனரல் எஞ்ஜினியரிங் ரப்பர் உற்பத்தி, ரேடியேட்டர்கள் போன்ற பல சாதனங்களை, அது சம்பந்தப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக ஏராளமாகச் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். ஊசி முதல், இயந்தர சாதனங்கள் வரை உற்பத்தி செய்யப் போட்டிருக்கும் திட்டம் வரவேற்கத்தக்க விஷயம். பக்ரா நங்கலைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், அதைக் காட்டிலும், நம் சிறு சிறு பாசனத் திட்டங்கள்தான் அதிகப்படியான ஏக்கராக்களை உற்பத்திக்குக் கொண்டு வரும் என்று நான் பொது விவாதத்தின் போது குறிப்பிட்டது போல், இந்த சிறு கைத்தொழில்கள் இலாகாவின் பணியால் எவ்வளவோ நன்மைகள் உண்டு என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன. சில கன ரகத் தொழில்களை விட, இப்படிப் பல சிறு கைத்தொழில்கள் நிறுவுவதன் மூலம், அதிகப் படியான நபர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றன. அதோடு கூட, அத்தியாவசிய இயந்தர சாதனங்கள் உற்பத்தி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஏற்பட்டிருப்பது, மிகவும் பாராட்டத் தக்கது. அதற்கென்று ஒரு தனி வெளியீடு, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு வெளியீடு இருப்பது, அம்மாதிரியான வளர்ச்சிக்கு ஒரு சான்று ஆகும். அது மிகவும் போற்றத் தக்கது. அந்த மாதிரி சிறு கைத்தொழில்கள் விஷயத்தில், மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து தொழில்களுக்கு உதவி பெறும் விஷயத்தில், மற்றெல்லா மாகாணங்களையும் விட நம் சென்னை மாகாணம் அதிகம் முன்னணியில் இருந்து அதி த் தொகைகளைப் பெற்று பணியாற்றியிருக்கிறது. மற்ற மாக ணங்கள், 30, 40 அல்லது 50 சத விகிதமே பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால், சென்னை மாநிலமோ, 109 சதவிகிதம் வரை சிறு கைத்தொழில்களுக்காக ஒதுக்கியதில் உபயோகித்து இருக்கிறது என்றால், ஏனைய மாநிலங்களுக்கும், நம் மாநிலத்துக்கும் உள்ள ஆர்வத்தையும், திறமையையும் அதிகம் கூற வேண்டியது அவசியமில்லை.

ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை கனம் அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கன்யாகுமரியில், இலுமனைட் என்ற கருப்பு மண் ஏராளமாக இருக்கிறது. அதைத் தொழிலுக்கு எவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று தக்க முறையிலே ஆராய்ச்சி செய்து அதைப் பயன் படுத்திக்கொள்ள முன்வரவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொ ளுகிறேன்.

வெ டு பிரேரணையைக் கொடுத்த கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லியது போல், ஜிப்ஸம், வேதாரண்ணியம் ஸ்வாம்புகளில் ஏராளமாகக் கிடைப்பதாக மத்திய சர்க்கார் இலாகா ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து இருக்கிறார்கள். ரூ. 3 கோடி மூலதனம் செலவிட்டு, ஜிப்ஸம் தொழிலில் ஈடுபடுத்தினால், வருஷத்திற்கு ரூ. 3 கோடி லாபம் வரும் என்கிறார்கள். இதர உப பொருள்களும் கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும். ஏராளமான மூலப் பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு, பெருளாதார நிலையில் உயர நமக்கு எல்லா வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன. நெய்வேலியில், அம்மோனியம் சல்பேட் பாக்டரி ஏற்படுத்தி யிருந்தால், அத்தனை ஜிப்ஸமும் தேவைப்பட்டிருக்கும். அப்படிக்கில்லாமல், அங்கே யூரியா பாக்டரி வைக்க முடிவு செய்ததன் காரணத்தால், அதற்கு அவ்வளவு ஜிப்சம் தேவையில்லையென்று தெரிகிறது. ஆகவே, வேறு எந்த இடத்தில் சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றனவோ, அங்கே ஒரு அம்மோனியம் சல்பேட் பாக்டரி ஏற்படுத்தினால், நம் உர வளத்தைப் பெருக்குவதோடு, மூலப் பொருளைப் பயன் படுத்தவும் வாய்ப்பு இருக்கும்.

மின்சார உற்பத்தியில் நம் மாநிலம் முன்னணியில் இருக்கிறது என்பது மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயமானாலும், இன்னும் அதிக உற்பத்திக்கு நாம் அணு சக்தியைதான் நம்ப வேண்டும். அப்படி அணு

8th April 1960] [Sri A. Vedarathnam]

சக்தி உலைக்கூடங்களை மூன்று இடங்களிலே அமைக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரிகறது. அதில் ஒன்றை நம் மாநிலத்தில் அமைக்க தக்க வழி வகைகளை நம் அமைச்சரவர்களும் சர்க்காரும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் நிறுவப் போகும் மூன்று அணு சக்தி உலைக்கூடங்களில் ஒன்றை நம் மாநிலத்தில் வைக்க முன்வர வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சோழ மண்டலக்கரையில் கிரோசின் எண்ணை இருப்பதாகக் கூறினார்கள். அந்த ஆராய்ச்சி முற்றுப் பெறவில்லை. இதிலே நம் மாகாணம் கவனம் செலுத்தி, நமது எணணெய் வளத்தைக் கண்டு பிடித்துப் பயன் படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எனக்குக் கொடுத்த அவகாசம் முடிந்து விட்டதனால், அவகாசம் கொடுத்ததற்கு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

Sri P. U. SHANMUGAM : சட்டமன்றத் தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியத்தின் பது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நானும் என் கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல அங்கத்தினர்களும் பேசும்போது, நம் தென்னகத்திலே குடிசைத் தொழில்களும், கிராமத் தொழில்களும் வளர வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் ; அவை போற்றப்படவேண்டிய விஷயங்கள், பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயங்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்த அறிக்கையிலும், தென்னகத்தில் எத்தனை கிராமத் தொழில்கள் உதவியளிக்கப்பட்டு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன என்று, வில்லேஜ் இண்ட்ஸ்ட்ரீஸ் அண்டு காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற தலைப்பின் கீழ் விரிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்திய உபகண்டத்திலே, தென்னகத்தில்தான் ஒரு தனிப்பட்டவர் வாங்கும் வருட வருமானம் மிகக் குறைவு என்று நிதியமைச்சரவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தென்னாட்டில், தமிழ் நாட்டில் பர்காபிடா இன்கம் குறைவாக இருக்கிறது என்றால், கிராமத்தொழில்கள் மூலம் அது உயர்ந்து விடும் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. நாங்கள் வடக்கு, தெற்கு என்று சொல்கிறோம் என்றால், அது வெறுமனே குற்றம் குறை சொல்வதற்காக அன்று. வடக்கே பல இடங்களிலே பெரும் தொழில்கள், சைகிள் கட்டும் தொழில், ரேடியோ கட்டும் தொழில்கள் இருக்கும்போது, இங்கே, கிராமத்தொழில், குடிசைத் தொழில் என்றால், அது வேடிக்கையாக, கேலியாக இருக்கிறது.

குறிப்பாக டில்லிக்குப் பக்கத்தில் பரிடாபாத் என்ற இடத்தில் பாகிஸ்தானிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட அகதிகளுக்கு என்று முப்பது தொழில்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த முப்பது தொழிற்சாலைகளையும் சிறு ரக தொழிற்சாலைகள் என்று கருதி அங்கே ரேடியோ, சைக்கிள் சாமான்கள் போன்றவைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறு தொழிற்சாலைகள் என்ற பெயரால் தென்னகத்தில் எண்ணெய்ச் செக்கு, செங்கல் சூளை போன்றவைகளைத்தான் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். வடக்கே தொழில்கள் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன, தெற்கே தொழிற்சாலை தேய்ந்துகொண்டு வருகிறது என்பதற்கு இது ஒரு சான்றாக ஆகிறது. தெற்கே சிறிய தொழிற்சாலைகளைக் காட்டி விட்டு உங்களுக்கும் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லக்கூடிய அளவில்தான் இங்கும் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வகையில் தென்னாட்டு மக்கள் வாழ்வதற்கு வழி இருக்கிறதா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு இதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். தென்னாட்டு மக்கள் நல்ல பெரிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்து வாழ்வதற்கு வழி இருந்தும் கூட அப்படி வாழ்வதற்கு வகை செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இங்குள்ள அரசியலாரைக் கேட்டால் தென்னகத்தில் உங்களுக்கும் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதையேதான் அவர்கள் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். உள்ளபடியே குறைகளை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். தென்னகத்தில் உள்ள

படியே பெரிய தொழிற்சாலைகள் கிடையாது. நாங்களும் அடிக்கடி தென்னகத்தைப் பெரிய தொழில் பிராந்தியமாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதையே அரசியலாரையும் நாங்கள் அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். தென்னகத்தைத் தொழில் பிராந்தியமாக ஆக்குவதற்கு என்னென்ன முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதற்கு ஒத்துழைக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

வடக்கே பரிடாபாத்தை எடுத்துக்காட்டினால் தெற்கே தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டிய வாய்ப்பு இல்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். தென்னகத்தில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று டில்லியில் கேட்டதற்கு ஒரு பதில் சொன்னது எனக்கு இப்பொழுது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. எங்கேயெல்லாம் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள் என்று கேட்டால் எங்கே எல்லாம் ரயில் போக்குவரத்து சாதனங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் தான் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று ஒரு அமைச்சர் கூறுகிறார். அதேநேரத்தில் எங்கேயெல்லாம் ரயில் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்கப்போகிறீர்கள் என்று கேட்டால் எங்கேயெல்லாம் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கப்போகிறோம் என்று மற்றொரு அமைச்சர் கூறுகிறார். இப்படிப்பட்ட பதிலைக் கேட்கும்போது ரொம்பவும் வேடிக்கையாகத் தான் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பதில் சமீபத்தில் பார்லிமெண்டில் தரப்பட்டிருக்கிறது. தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கவேண்மென்றால் ரயில் வசதி இருக்க வேண்டும் என்றும் ரயில் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமானால் தொழிற்சாலைகள் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி விளக்கம் தேவையாக இருக்கிறது. ஆகவே தென்னகத்திற்கு போக்கு வரத்துச் சாதனங்கள் நல்ல முறையில் அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள விண்ணமங்கலம் தொழிற்சாலையைக் குறித்து சில வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விண்ணமங்கலம் என்ற இடத்தில் ஆட்டு ரோமத்தைக் கொண்டு சிலவற்றைத் தயாரிக்க ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. அது இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அதற்கு என்று சுமார் பதின்மூன்று லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் அந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படாமல் கால தாமதம் ஆகிறது. அதன் காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை. அதற்குக் காரணம் வேண்டிய இயந்திரங்கள் கிடைக்கவில்லை என்று அரசாங்கம் பதில் சொல்லலாம். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்கள் எல்லாம் கிடைத்து விட்டதாகத் தெரியவருகிறது. அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பது எனக்குப்புரியவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அதற்கு பதில் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் நான் ஒன்று கேள்விப்படுகிறேன் அது சம்பந்தமாக. அதாவது அதற்க்கென்று தொழிலாளர் ளை எடுக்கும் சம்பந்தமாக ஏதோ தகராறுகள் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அது உண்மைதானா என்பதையும் விளக்க வேண்டும். காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் விண்ணமங்கலத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கே ஏதாவது தொழில் ஏற்பட வேண்டும். தொழிலாளர்களை எடுக்கும் வகையில் பக்கத்து மாகாணத்துடன் ஏதாவது தகராறு இருந்தாலும் அதைச் சரி செய்து கொண்டு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்பொழுது நம்முடைய நாட்டில் மிகவும் சூடு பிடிக்கக் கூடிய பிரச்னை ராணுவம் தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ராணுவத்திற்கு கந்தகம் மிக மிக அவசியமாக இருக்கிறது. வட ஆற்காடு

ஜில்லாவில் களம்பூர் என்ற இடத்தில் அதிகப்படியான கந்தகம் இருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் அண்ணாமலை அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு அடிக்கடி கடிதம் எழுதி இருக்கிறார். அதைத் தவிர போளூர் முதலிய இடங்களிலும் அதிகப்படியான கந்தகம் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை வெட்டி எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏன் தயங்குகிறது என்று கேட்கிறேன். அப்படித் தயங்குவதற்குக் காரணம் என்ன என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் அதை எடுத்துப் பயன்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே போல் திருவண்ணாமலைக்கு பக்கத்தில் துரிஞ்சாபுரம் என்ற கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் வட குருங்களூர் என்ற இடத்தில் நல்ல மைக்கா கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை எடுத்து உபயோகப்படுத்த அரசாங்கம் ஏன் தயங்குகிறார்கள் என்பதும் எனக்குப் புரியவில்லை. அதை வெட்டி எடுத்து பரிசோதனை செய்ய வேண்டும் என்று அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிய தகவல் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதும் விளங்கவில்லை. ஆகவே அங்குள்ள மைக்காவை வெட்டி எடுத்து அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே சிறு தொழில்களைப் எடுத்து நடத்துவதற்குப் பல வழிகளில் வசதிகள் இருந்தும் அவைகளை பயன்படுத்திக் கொள்வதாகவே இல்லை. அவைகளையெல்லாம் எடுத்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத்திற்கு என்று கட்டிய கட்டிடங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் இப்பொழுது பாழடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதை சென்னை அரசாங்கம் எடுத்து நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள முயற்சிக்கா விட்டால் இன்னும் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில் அங்கே கட்டிடங்கள் இல்லாமலேயே போய்விடும் என்று நான் எண்ணுகிறேன். அவ்வளவும் கல்லாகப் போய்விடும். அந்த நிலையில் இப்பொழுது அங்குள்ள கட்டிடங்கள் பாழடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவைகள் பாழடைந்து போகாமல் இருப்பதற்கு அங்கே தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவைகள் எல்லாம் காட்டிற்கு நடுவில் அமைந்திருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அங்கே எண்ணெய் உற்பத்தி செய்வதற்கும் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கிறது. அந்த இடத்தைக் கட்டாயம் அரசாங்கம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். நல்ல திட்டம் வகுத்து அதை அங்கே பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய கட்டிடங்களை உபயோகப்படுத்தாமல் விட்டு விட்டால் அவைகள் பாழடைந்து அரசாங்கத்திற்குப் பெரிய நஷ்டத்தை உண்டாக்கலாம். ஆகவே அங்கேயெல்லாம் சிறுரகத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சர்வே நடத்த வேண்டும் என்று நிபுணர்கள் சொல்லி அது விரைவில் நடத்தப் போவதாகவும் அறிகிறேன். அதை நான் வரவேற்கிறேன், விரைவில் அந்த சர்வேயை நடத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வட ஆர்காடு மாவட்டத்தில் அநேகம் சிறு ரக தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri K. PONNIAN : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். சிங்கோனா தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப்பிரியப்படுகிறேன். நமது ஆட்சியில் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மையான சட்டங்களைச் செய்திருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் சிங்கோனா பிராந்தியத்திலுள்ள

தொழிலாளர்களுக்கு ஒருவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படும் நிலைமையில் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் வாங்கும் கூலியோ மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. கொய்னா தோட்டங்கள் எல்லாம் மலைப் பிராந்தியத்தில் தான் இருக்கின்றன. அவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு உணவு போன்ற தானியங்கள் வரவேண்டுமானால் அவைகள் எல்லாம் கீழே யிருந்துதான் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. கீழே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கே அவைகளின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் மலைப் பிராந்தியத்திலுள்ளவர்களுக்கு அவைகளின் விலை எப்படி உயர்ந்திருக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அந்த நிலையில் அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைக் கனம் அமைச்சருக்குச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆகவே அவர்கள் இப்பொழுது வாங்கும் கூலியைவிட அதிகமாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி, தண்ணீர் வசதி, கக்கூஸ் வசதி, சுகாதார வசதி இவைகள் எல்லாம் சரியாகவே கவனிக்கப்படவில்லை. அவைகளையெல்லாம் கவனிப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும் மதராஸ் ப்ளான்டேஷன் விதிகளை அங்கேயும் கண்டிப்பாக அமுல் நடத்தும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே சிங்கோனா பிரதேசத்தில் வாழும் தொழிலாளர்களுக்கு ப்ராவிடெண்ட் பண்ட் விதியையும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். போன வருஷம் கேட்டதற்கு அது தள்ளிப்போடப்பட்டது. அதாவது 1960-ம் வருஷம் மார்ச் மாதம் வரைக்கும். இப்பொழுது அது முடிந்து போய்விட்டது. ஆகவே அவர்களுக்கும் ப்ராவிடெண்ட் பண்ட் ஆக்ட்டை அவசியம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மதராஸ் ஜெனரல் எக்ரிமெண்ட் பிரகாரம் கங்காணி சிஸ்டம் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற தொழில்களுக்கும் ஒழிக்கப்பட்டிருப்பது போன்று சிங்கோனா தொழிலாளர்களுக்கு அந்த சிஸ்டத்தை ஒழித்துவிட்டு சூப்பர்வைசராக ஆகும்படியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மெடிகல் க்ரௌண்ட்ஸில் போகிறவர்களுக்கும் வயதாகிப் போகிறவர்களுக்கும் க்ராட்யூட்டி சிங்கோனா பிரதேசத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் வேலையில் இருக்கும்போதே இறந்து போகிறவர்களுக்கு கிராட்யூட்டி கொடுக்கப்படுவது இல்லை. அவசியமாக அதையும் கவனிக்க வேண்டும். கிராட்யூட்டி கொடுக்கும்போது அந்தக் குடும்பம் பூராவுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வயது வந்து வேலையைவிட்டு நீக்கப்படுவதாக இருந்தால் அவருக்கு கிராட்யூட்டி கொடுத்துவிட்டு அவருடைய குடும்பத்திற்கு வேலை கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுப்பதால் அது அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய பாரமாகி விடுகிறது. இதையும் அவசியம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வீட்டு வசதியை எடுத்துக் கொண்டால் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஒரு சிறு வீட்டில் ஒரு குடும்பத்துக்கு மேற்பட்ட பல குடும்பங்களைப்போட்டு திணித்து வாழவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். இன்னும் வைத்திய வசதியை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு டிவிஷன் என்பது பல மைல்களுக்கு அப்பால் இரு கிறது. ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு வரவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாகத் தொல்லையாக இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு ஆம்புலன்ஸ் வான் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ப்ளாண்டேஷன் ரூல்சுகளை அங்கே அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் ஸ்கூலும், காண்டினும் மற்றும் மின்சார விளக்குகள் போன்ற வசதிகளும் ஏற்படுவதற்கு வசதி ஏற்படும். நமது ராஜ்யத்தில் கிராமத்திற்கு கிராமம், வீட்டிற்கு வீடு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கின்றோம். ஆனால் இந்தத் தொழிலாளர்கள் வசிக்கின்ற பகுதிகளில் தெருவுக்குக் கூட விளக்குக் கிடையாது. வீடுகளுக்கு மின்சாரம் அளிக்காவிட்டாலும் அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு எதிராக, அவர்கள் நடக்கிற சாலைகள் இங்கெல்லாம்

மின்சார வசதி அளித்துத் தர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தினந்தோறும் காட்டுப் பிராணிகளோடு எதிர்த்துப் போராடி வாழ வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவசியம் மின்சார விளக்கு வசதி அளிக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிங்கோனா பிரதேசம் சர்க்காரைச் சேர்ந்தது. அங்கே வாழும் ஸ்டாப்களுக்கு மின்சார வசதி கிடையாது. வால்பாறை கிட்டத்தட்ட 12 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. அந்த இடத்தோடு தொடர்பு கொள்ள போன் வசதி கிடையாது. ஆகவே உடனடியாக இந்த ஸ்டாப்களுக்கு மின்சார வசதி அளிப்பதோடு வால்பாறையோடு தொடர்பு கொள்ள போன் வசதியும் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI SOWDI S. SUNDARA BHARATHI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில்துறை இலாகாவின் மானியக் கோரிக்கையானது சென்னை மாகாணத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி, தொழில்துறை வளர்ச்சி ஆகிய அடிப்படையில் பார்த்தால் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. ஆனால் சென்னை மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளின் நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சர்க்கார் எந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் இந்த மானியம் கோரியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் சிறிதளவு ஏமாற்றத்தைத் தருவதாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாகவே ஓரிரு வார்த்தைகளை நான் சற்று வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏனென்று கேட்டால் நம் மாநிலத்திலே பொருளாதாரத் துறையிலும் சரி, தொழில் துறையிலும் சரி சில பகுதிகள் நல்ல வளர்ச்சி அடைந்து வந்திருக்கிறது. சில பகுதிகள் பிற்போக்காக இருக்கின்றன. இன்னும் சில பகுதிகள் பிற்போக்கிலும் பிற்போக்காக—மோஸ்ட் பாக்வேர்ட் ஏரியாவாக இருக்கின்றது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி மிகவும் பின்தங்கிய பிற்போக்கு ஏரியாவாக இருக்கக்கூடிய பகுதிகள் மற்ற நல்ல வளர்ச்சி அடைந்து பகுதியோடு சம நிலை அடையவேண்டும் என்ற நோக்கோடு, சோஷலிஸ அடிப்படைக் கண்ணோட்டத்தோடு இனிமேலாவது இந்த மானியத்தை நமது சர்க்கார் தயாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளவே நான் பேசுகின்றேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

நம்முடைய கொள்கை படிப்படியாக மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளாக இருக்கக்கூடியவைகளும் மிகவும் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கக் கூடிய பகுதிகளோடு சம நிலை பொருளாதாரத் துறையிலும், தொழில் துறையிலும் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வழி செய்வதாக இருக்கவேண்டும். இந்த நோக்கோடும், சோஷலிஸக் கொள்கை அடிப்படையிலும் பார்த்தால் ஓரளவு நாம் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளாக இருக்கக்கூடியவற்றுக்கு அதிகச் சலுகை காட்டவேண்டும் என்பது விளங்கும்.

இன்றையதினம் மிகவும் முற்போக்காக உள்ள நாடுகள் கூட மிகவும் பிற்போக்காக உள்ள நாடுகளுக்குச் சில பிரத்யேகச் சலுகைகள் காட்டி வருகின்றன. கொள்கை அடிப்படையிலும், (ஹ்யுமானிடேரியன் பாயின்ட் ஆப் வ்யு) மனிதாபிமான நோக்குடன் பார்த்தாலும் கூட பிற்பட்ட பகுதிகளுக்குத் தனிச் சலுகை அளிக்க வேண்டியது நம் கடமையாகும்.

கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதி இன்றையதினம் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கின்றன, நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் எதுவும் அமைத்து விவசாயத்தில் கூட அந்தப் பகுதியை வளம் செய்யக்கூடிய நிலை இல்லை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்தப் பகுதிகளில் தொழில்துறையில் நல்ல திட்டங்கள் கிடையாது. அந்தப் பகுதி வளம் பெறவேண்டும் என்றால்,

[Sri Sowdi S. Sundara Bharathi] [8th April 1960

இதர அதிக வளம்பெற்ற பகுதிகளோடு சமநிலை அடைய வேண்டும் என்றால் அமைச்சர் அவர்கள் சில தனிச் சலுகைகளைக் காட்டவேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் கைத்தறித் தொழிலை நம்பி வாழ்கிற மக்களே அதிகம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் தொழிலுக்கு மூலப்பொருளாகிய நூலை நம்பி வாழ வேண்டியிருக்கிறது. தங்களுடைய எதிரியாகிய மில் தொழிலோடு போட்டியிட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. நாம் ஏதாவது ஒரு கொள்கை வகுப்பது என்றால் அந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு மாற்று தேடிவிட்டு அந்தக் கொள்கையை அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். இன்றைய தினம் குறிப்பாக அருப்புக்கோட்டை பகுதியில் உள்ள நெசவாளர்களுடைய நிலைமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்கு சர்க்காருடைய கொள்கையே காரணம். நூல் விலையினால் அவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்றால் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ரா மெட்டீரியல்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற நூல் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக, உத்தரவாதம் செய்யப்பட்ட விலையில் கிடைப்பதற்கு கூட்டுறவு மில் ஆலைகளை அந்தப் பகுதியில் ஏற்படுத்தித் தந்திருக்க வேண்டும். இப்போதாவது உடனடியாக ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்பதாகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களை வேறு தொழிலுக்கு மாறுங்கள் என்று சொல்லும்போது மாற்றுத் தொழில் தேடித் தரவேண்டிய பொறுப்பு நம்முடையது. இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலெப்
11 a.m. மெண்ட் இன் மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்ற புத்தகத்தைப் பார்த்தால் ராமநாதபுரம் மேற்குப் பகுதியில்தான் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிழக்குப் பகுதி மிகவும் கீழ்த்தரமான நிலைமையில் இருக்கிறது. இந்தப் பகுதிக்கு எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. இங்கே இனிமேலாவது இந்த எண்ணத்தை மனதில் கொண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவெலப்மெண்ட் கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri S. RAMAKRISHNA THEVAR:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக பெரிய கனரகத் தொழிலில் இருந்து சிறிய கொட்டான் முடையும் தொழில் வரையிலும் நம் ராஜ்யத்தில், முன்னேறி வருகிறது. ஆனால் என்னுடைய பிராந்தியம் எப்படி இருக்கிறதென்றால் ஏதோ துரதிஷ்டவசமாக பல ஆண்டு காலமாக அன்னிய ஆட்சியிலிருந்து நமது ஆட்சிக்கு வந்திருந்தும்கூட இன்னும் ஒரு நிவாரணமும் ஏற்படாமலிருக்கிறது. இங்கே தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த முறையில் அபிவிருத்தி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். விவசாயத்துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்த வருஷம் ஒரு பகுதி சுத்தமாக விளைவே இல்லாமல் போய்விட்டது. அதனால் இங்குள்ள மக்கள் தஞ்சாவூருக்கு கதிர் அறுக்க கூலி வேலை செய்யப் போகிறார்கள். மற்றப்படி வேறு அபிவிருத்தி வேலை ஏற்படவில்லை. நமது சர்க்கார் மற்ற காரியங்கள் நல்ல முறையில் செய்து வருகிறார்கள். அப்படியிருந்தும் எங்களுடைய துரதிஷ்டவசமாக எங்களுக்கு இயற்கையே பாதகமாக இருக்கிறது.

ஆகவே இந்த நிலையில் இங்கு கூட்டுறவு முறையில் நூல் ஆலை ஒன்று ஏற்படுத்தினால் இங்குள்ள மக்கள் தஞ்சைக்கு கூலிவேலைக்குப் போகாமல் இங்கேயே அந்த ஆலையில் வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது என் தாலூகாவில் சிறிய கொனு அடிக்கும் தொழில் செய்வதென்றால், அதற்குக்கூட இரும்பு வாங்குவதற்கு 25 மைல் தூரத்தில் இருக்கும் ராமநாதபுரத்திற்குப் போக வேண்டும். இல்லையென்றால் 35 மைல் தூரத்தில் இருக்கும் காரைக்குடிக்கு விவசாயிகள் போக வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

8th April 1960] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

இந்த மாதிரி நிலைமையில் விவசாயிகள் இருப்பார்களேயானால் அவர்கள் எந்த வகையில் முன்னேற முடியும் என்று சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். நமது சர்க்கார் எவ்வளவோ நல்ல காரியங்கள் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதில் ஒன்றும் குறை கிடையாது. ஆனால் குறுகிய நோக்கத்தோடு பார்ப்போமானால் கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு எந்தவிதமான திட்டமும் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பொதுவாக என்னுடைய தாலூகா கடற்கரைப் பகுதியாக இருக்கிறது. இங்கு ஏராளமான கனிப்பொருள்களும், உலோகப் பொருள்களும் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நமது சர்க்கார் இதை கவனித்து நன்கு ஆராய்ந்து நல்ல முறையில் இந்த வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இங்கே மண்ணெண்ணை வளமும் இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதைப்பற்றி எந்தவிதமான ஆராய்ச்சியும் யாரும் செய்ய முன்வரவில்லை. என்போன்ற கனி வளம் அறிய நிபுணத்துவம் இல்லாதவர்கள் கூட சில இடங்களில் மண் எண்ணை கடற்கரை ஓரங்ளில் உறைந்து நிற்பதை பார்க்கிறேன். ஆகவே இந்தப் பகுதியை நல்ல முறையில் வளமாக ஆக்குவதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதையெல்லாம் பார்த்து எங்கள் பகுதியை வளம் பொருந்திய பகுதியாக மாற்றவேண்டும் என்று மறுமுறை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தப் பகுதியில் நல்ல வேலைகள் நடைபெறுகிறதென்றால், அவைகள் மராமத்து வேலையும், மின்சார வேலையுமே தவிர வேறொன்றுமில்லை. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் மற்ற காரியங்களில் அங்கே எந்தவிதமான திட்ட வேலையும் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால் அங்குள்ள விவசாயிகள் தஞ்சைக்குக் கூலி வேலை செய்ய போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பயிர் காலங்களில்தான் வேலை கிடைக்கிறது. மற்ற நாட்களில் அவர்கள் தஞ்சைக்குக் கூலி வேலைக்குப் போக வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி நிலைமை இருந்து கொண்டு போனால் எந்தக் காலத்தில்தான் அவர்கள் முன்னேறமுடியும் என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஒரு வளமான பகுதி. அங்கு எல்லாவிதமான சூழ்நிலை இருந்தும் வளம் பெறாததற்குக் காரணம், இந்த இடத்தில் போக்கு வரத்து மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. யாரும் போவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இல்லை. ஆகவே கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதியை வந்து பார்க்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். அவர்கள் அப்படி வந்து பார்ப்பார்களேயானால்; "இந்தப் பகுதியைப் பற்றி ராமகிருஷ்ண தேவர் சொன்னது உண்மை தான்" என்று உணர்வார்கள். அதோடு கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு ஒரு அபிவிருத்தி சபை டெவெலப்மெண்ட் ஸ்கீமின் கீழ் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இம்மாதிரி அபிவிருத்தி சபை என் தாலூகாவில் ஏற்படுத்தி விட்டால் இந்தப் பகுதியில் உலோகப் பொருள்களை எந்த விதத்தில் பயன்படுத்த முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து யோசனை சொல்லக்கூடிய நிலைமை சர்க்கார் ஏற்படுத்தவேண்டு மென்று மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என் பகுதியில் விவசாயத்தைத் தவிர வேறு தொழிலே கிடையாது. இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலமாக இயற்கையே சதி செய்வதால் விவசாயம் கூட சரியாக நடைபெறவில்லை. எங்கள் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கக் கூடிய திட்டத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இந்தத்திட்டம் உருவானால்தான் மற்ற தாலூக்காக்களுக்கு சரிசமானமாக நடமாடுவதற்கு சக்தியுள்ளவர்களாக இருக்க முடியும். இல்லை என்றால் இங்குள்ளவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிற்குச் சென்று கதிர் அறுக்கும் கூலி வேலை செய்யவேண்டியதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. கடற்கரையில் கனிப்பொருள்களும் உலோகப் பொருள்களும் கிடைக்கின்றன. இதைப் பயன்படுத்தக்கூடிய திட்டங்களை சர்க்கார் தயார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபைமுன் கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் முற்போக்கு மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய பிற்பட்ட ஜில்லாவான சேலம் ஜில்லாவில் சில தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு முன் வந்திருப்பது பற்றி என்னுடைய ஜில்லா சார்பாக அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். முதலாவதாக இங்கு உற்பத்தி ஆகும் கரும்பு எல்லாம் இங்கேயே பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு இங்கு சர்க்கரை ஆலை கிடையாது. அதனால் புகலூரில் இருக்கும் கரும்பு ஆலைக்கு விவசாயிகள் எடுத்துக் கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்தக் கோரிக்கையைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது நாமக்கல்லில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தபோவதாகச் சொன்னார்கள். இதற்காக நான் அவர்களை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இதைத் தவிர சேலம் ஜில்லாவிலே இரும்புத் தொழிற்சாலையும், அலுமினியம் தொழிற்சாலையும், மேட்டூரில் காகிதத் தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்தப்போவதாக இருக்கிறது. இதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டுவர முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டுவந்தால் சேலம் ஜில்லா வாசிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு உடனடியாக ஏற்படுவதற்கு முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இருந்தாலும் அவர்கள் சீக்கிரம் இந்த விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு சேலம் ஜில்லாவில் இருப்பவர்களில் பெரும் பகுதியினர் நெசவாளர்கள்தான். அவர்கள் தற்சமயம் நூல் விலை ஏற்றத்தால் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் இருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் வாழ்வதா அல்லது சாவதா என்ற நிலையில் இருப்பதை உணர்ந்துதான், கோவையில் முக்கூட்டு மகாநாடு ஒன்றைக் கூட்டினார்கள். அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களால் இயன்ற அளவுவேலை செய்தும்கூட அது ஓரிரு வாரங்களுக்குத்தான் பயன்பட்டதே தவிர, பின்னர் பழையபடியும் நூல் விலை ஏறிவிட்டது. அதன காரணத்தை அமைச்சர் அவர்களும் நன்கு அறிவார்கள். வியாபாரிகளுககு எவ்வளவு தூரம் எடுத்துச் சொல்லியும்கூட அவர்கள் அதைக் கேட்காது தங்களால் எவ்வளவு தூரம் லாபம் சம்பாதிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் தங்கள் முயற்சியைப் பெருக்கிக் கொண்டு போகிறார்களே தவிர தொழிலாளர்களின் நிலையைப் பற்றி அவர்கள் சிந்திப்பதில்லை. பல லட்சக்கணக்கான நெசவாளிகள் பசியாலும், பட்டினியாலும் வாடி வதங்குவதைப் பார்க்காது, ஈவிரக்கமற்ற முறையில் அவர்கள் நடந்துகொண்டிருப்பதை உணர்ந்துதான் அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்தில் கூட்டுறவு நூற்பு மில் ஆலை ஒன்றை ஏற்படுத்த முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள நெசவாளர்கள் அனைவரும் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். பெருவாரியான நெசவாளர்கள் அங்கு வேலையின்றி திண்டாடும்போது இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆலையை அங்கு கொண்டுவருவதன் காரணமாக அநேகருக்கு அது வேலை வாய்ப்பு அளிக்க உதவும். வேறு ஒரு தொழிற்சாலையை அங்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டி வரும். அதில்லாமல், கூட்டுறவு நூற்பு மில் ஆலை ஒன்றை அங்கு ஏற்படுத்தி, அங்கு உற்பத்தியாகும் நூல் அவர்களின் தேவையை ஓரளவு பூர்த்தி செய்யும் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் இந்த ஆலை அங்கு ஏற்படுத்துவதை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். அதோடு அந்த ஆலையை ஏற்படுத்தினாலும் கூட நமது ராஜ்யத்தில் குறைந்தது 5 லட்சம் நெசவாளர்களுக்கு இப்பொழுது உற்பத்தியாகக்கூடிய நூலை மில் முதலாளிகள் சரிவரக் கொடுக்காததால், இந்த ஆலையில் உற்பத்தியாக இருக்கும் நூலைமட்டும் கொடுத்தால் போதாது என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. அதற்காக நமது அமைச்சர் அவர்கள், பல வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று பல தேசங்களையும், அங்குள்ள நிலையைப் பார்த்துவிட்டு வந்திருப்பதால் பல இடங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். சிற்சில இடங்களில் குடிசைத் தொழில்கள் மிகச் சிறப்பாக நடந்துவருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஜப்

பானில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சிறு சிறு குடிசைத் தொழில்கள், இயந்திரத் தொழிலை வைத்து நடத்தி வருவதால்தான் அந்நாடு இன்று முற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது. அதே போல் இந்த நெசவாளர்களின் நூல் பிரச்னையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்த ஆலையை மட்டும் வைத்தால் போதாது என்ற நிலை இருப்பதால், குடிசைத் தொழில் மாதிரி ஒவ்வொரு வீட்டிலும், ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் ரூபாய் வசதியுள்ளவர்கள் இயந்திரக் கருவிகள் வைத்து உற்பத்தி செய்யும் அளவிற்கு 16, 32 கதிர்கள் கொண்ட சிறு சிறு இயந்திர நூற்பு ஆலைகளைத் துவக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது, முதலாளிகள் அரசாங்க உத்தரவு வாங்கிக்கொண்டு பர்மிட் வாங்கி நூலை வெளியிடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்துவிட்டு இங்குள்ள நெசவாளிகளுக்கு நூல் இல்லை என்று சொல்லும் கஷ்டத்தை ஓரளவு குறைக்கலாம். பதினாறு கதிர்கள் கொண்ட சிறிய இயந்திரத் தொழிலைப் பரவலாக நமது ராஜ்யத்தில் அமைக்க ஏற்பாடு செய்தால், தொழில் துறையில் நமது ராஜ்யம் முன்னேறுவதோடுகூட பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு அதனால் வேலை வாய்ப்பும் ஏற்படும். ஏனெனில் இப்பொழுது நெசவாளிகளுக்கு இந்த நூல் பிரச்னை மிகப் பெரிய தொல்லையைக் கொடுக்கிறது. மில் முதலாளிகள் ஒரு சில சமயங்களில் எங்களிடம் பல்லாயிரக்கணக்கான பேல்கள் தேங்கிவிட்டன, அதனால் அவைகளை ஏற்றுமதி செய்ய பர்மிட் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அப்படி இல்லாவிட்டால் நாங்கள் மில்களை மூடிவிட வேண்டியிருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி மில் மூடி அதனால் ஸ்டிரைக் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாதே என்று நினைத்து அதற்கு பெர்மிஷன் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி பெர்மிஷன் கொடுத்து அவைகளை வெளியேற்றிய பிறகு பழையபடியும், நூலின் விலையை உயர்த்திவிடுகிறார்கள். ஐந்து, ஏழு ரூபாய் என்று விலை ஏறுகிறது. இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால், அது மில் முதலாளிகளிடம் தேக்கம் இருப்பதைக் காட்டவில்லை, அரசாங்கத்தின் நெருக்கடியான நிலையை உணர்ந்துகொண்டு முதலாளிகள் கூடுதல் லாபம் சம்பாதிக்கவே அந்த விதத்தில் செய்கிறார்கள். நெசவாளர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 40 அல்லது 50 ரூபாய் என்று சம்பாதித்தாலும்கூட மாதந்தோறும் நமக்கு நிச்சயமாக 50 ரூபாயாவது நிரந்தரமாக வரும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்களால் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியவில்லை. ஒரு சில மாதங்களுக்கு அரை வயிறுக்குக் கஞ்சி கிடைக்கும் நிலையிலிருக்கும், மீதி மாதங்களில் நெசவுத் தொழிலையே நிறுத்தி வைக்கும் அளவிற்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், சிறிய சிறிய இயந்திரங்களை வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்து, அப்படி இறக்குமதி செய்யும் போது மில் முதலாளிகளிடமிருந்து அதற்குப் பல விதத்திலும் தடங்கல்கள் வரக்கூடும், அதற்கு இடம் கொடுக்காது, 16 கதிர் கொண்ட இயந்திரங்களை இறக்குமதி செய்து கொடுத்தால் அதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான நெசவாளர்கள் நூலை உற்பத்தி செய்து அதை வைத்துக்கொண்டு தங்கள் தொழிலை நடத்துவதற்கு வசதியாயிருக்கும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்று நமது ராஜ்யத்தில் பல்வேறு குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி நமது ராஜ்யத்தில் அபிவிருத்தியடையவில்லை என்று சொன்னால் இன்னும் பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தினால் தவிக்க நேரிடும். குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதின் காரணத்தினால் நமது ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஓரளவு போக்கியிருக்கிறார்கள். (பெல்).

முடித்துவிடுகிறேன் ஒரு நிமிடத்தில். அடுத்தபடியாக, அம்பர் சர்க்கா. அதை ஒவ்வொரு நெசவாளியும் தன் தன் வீட்டில் வைத்து நூற்று தனது தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு அம்பர் சர்க்காக்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். எல்லோருக்குமே கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு அது விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். அவ்வளவு அதிகமாக அது தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக, சேலம் ஜில்லாவில் சுக்கம்பட்டியில் யுரேனியம் இருப்பதாக பூகர்ப்ப ஆராய்ச்சியாளர்கள் பரிசீலனையில் தெரிந்திருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். அது மிகவும் விலை உயர்ந்ததும், அருமையான பொருளும் ஆகும். அதையும் பரிசீலனை செய்து வேண்டியதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குடிசைத் தொழில் நமது ராஜ்யத்தில் அபரிமிதமாக அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. எதிர்க்கட்சியினர் கூட, அதை மறுக்க முடியாது. கூடை பின்னுதல், கயிறு திரித்தல், பாய் முடைதல் போன்ற சிறு சிறு தொழில்கள் நமது ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது பரவலாக இருப்பதால், இன்று கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் தொழில் துறையில் ஈடுபட்டு, ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆக, அம்பர் சர்க்கா, 16 கதிர் கொண்ட நூற்பாலை இவைகளைப் பரவலான முறையில் பரவச் செய்தால், கைத் தொழிலில் ஜப்பானைப் போன்று நம் ராஜ்யமும் முன்னேறுவதற்கு முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு உடனடியாக இந்த இரண்டிலும் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. P. SUBRAMANIAM : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மானியத்தின் மேல் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு பேசும்போது ' நமது ராஜ்யத்தில் சிறு தொழில்களை ஏராளமாக உண்டாக்கி இருக்கிறோம். திட்டத்தில் ஒதுக்கிய தொகையை நாம் ஏற்கனவே செலவு செய்திருக்கிறோம், 2¼ கோடி ரூபாய்தான் திட்டத்தில் ஒதுக்கினார்கள். ஆனால் நம் ராஜ்யத்தில் 4 கோடியாக ஒதுக்கி இதுவரையில் 2½ கோடிக்கு மேல் 1959-வது வருடத்திலேயே செலவு செய்திருக்கிறோம் ' என்று சொன்னார்கள். பெரிய தொழில்களை விட சிறிய தொழில்கள் மூலமே மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்ற அடிப்படையில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக பஞ்சாப் மாநிலத்தை இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய பிரதேஷ், பீஹார், போன்ற இடங்களில் பெரிய தொழில்கள் மூலம் ஏற்பட்டிருப்பதைவிட பஞ்சாப்பில்தான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் அதிகமாகி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அங்குதான் வேலை வாய்ப்பு கூடுதலாக இருக்கிறது என்றார்கள். அங்கு பெரும் தொழில்கள் இல்லை, நாம் பெரும் தொழில், பெரும் தொழில் என்று சொல்வதால் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துவிடாது என்ற கருத்து தெரிவிக்கிற முறையில் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் திட்டக் கமிஷனோ அல்லது திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு முக்கியமானவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களாகிய நேரு போன்ற தலைவர்களோ என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், உண்மையிலேயே மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமென்றால், ..ட்டின் பொருளாதாரம் நல்ல முறையில் அமைந்து மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டுமென்றால், பெரும் தொழில்கள், பேசிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ் உறுதியாக, விரிவாக ஏற்பட்டால்தான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்று ஒரு முறையல்ல பல முறை வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

சிறு தொழில்கள் அதிகமாக ஏற்படுவதனால் வேலை வாய்ப்புகள் பெருகும் என்பதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் பெருவாரியாக பெரும் தொழில்கள் ஏற்பட்டால்தான் அவைகளின் அடிப்படையில் சிறு தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும். இவ்விதமாகப் பெரும் தொழில்கள் அதிகம் ஏற்படுத்துவதின் மூலமாகத்தான் மக்களிடையே வேலை வாய்ப்புக்களை பெருக்குவதற்கும், சிறு தொழில்களை அதிகமாக்குவதவற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களே, இதே சபையில் முன்பு சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன், சேலம் இரும்பும், நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியும் கிடைக்க ஆரம்பித்து விடுமானால், சேலத்திலிருந்து நெய்வேலி வரை ஏராளமான சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு முடியும். அதோடு பெரும் தொழில்களையும் ஏற்படுத்த முடியும். இதில் முக்கியமாக பெரும் தொழில்களை நாம் அதிகமாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று பன்முறை வலியுறுததிக் கூறி இருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்து எதைக் காட்டுகிறது என்றால், பெரும் தொழில்கள் அதிகமாக ஆரம்பித்தால்தான் சிறு தொழில்கள் ஏற்பட முடியும் என்பதை நமக்கு உணர்த்துகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்

களுடைய ஞாபகத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதல்லாமல், பஞ்சாப் பிரதேசத்தைக் காட்டி, அங்கே ஏற்பட்டிருப்பது போன்று சிறு தொழில்கள் அதிகமாக ஏற்பட்டுவிட்டால் போதுமானது; பாய் முடைவது கூடை முடைவது, குடம் செய்தல், அப்பளம் செய்தல், இது போன்ற தொழில்களை மட்டும் ஏற்படுத்திவிட்டால்போதும் என்று நினைப்பது சரியல்ல என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் அவசியம் தான், இவைகள் எல்லாம் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இவைகள் எல்லாம் நாட்டில் தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதற்குப் போதாது என்பதை நான் இங்கு கூற விரும்புகிறேன். இந்த மானியத்தின் பேரில் இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் துண்டு அறிக்கையில், ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ், வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற தலைப்பில் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற தொழில்களை எல்லாம் பார்த்தால், பாய்கள் முடைதல், கூடைகள் முடைதல் என்ற அளவில்தான் இருக்கின்றன. சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை கங்காவல்லியில் தோல் உரித்தல், தேனீ வளர்த்தல், தேனீக்களைக் கொண்டுவருதல், இவை போன்ற தொழில்கள்தான் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற இனத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளின் மூலம் அதிகமான அளவுக்கு வே..லை வாய்ப்புகள் ஒன்றும் பெருகவில்லை என்பதுதான் நான் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. சாதாரணமாக தேசீய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் யு.ஒ. பார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். இவ்விதமான அதிகாரிகளின் மூலம் தொழில்களைப் பெருக்கி அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருக்கலாம். ஆனால் உண்மையில் அங்கே என்ன பார்க்கிறோம் என்றால் ஏற்கனவே அந்தப் பிராந்தியங்களில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் தச்சன், கொல்லன் முதலானவர்களை அழைத்து உங்களுக்குத் தனியாகப் பயிற்சி தருகிறோம் என்று சொல்லி ஓரளவுக்கு அவர்கள் முறையாக வேலைகளை செய்வதற்கும், சரியாக வேலைகளைச் செய்வதற்கும் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். இதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், இதன் மூலம் அவர்களுடைய தொழில் பெருகிவிடும் என்று நினைப்பதற்கோ, அல்லது வேலை வாய்ப்புகள் பெருகிவிடும் என்று நினைப்பதற்கோ, அல்லது அவர்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கோ இம்மாதிரிப்பட்ட முயற்சிகள் எந்த அளவுக்குப் பயன்படும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தேசீய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமாக நடைபெறும் எந்த வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவற்றில் ஒன்றும் வேலை வாய்ப்புக்களை பெருக்குவதற்குரிய திட்டமாக இல்லை. இதற்காக யு.ஒ. பார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அதற்குமேல் அஸிஸ்டெண்ட் டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். இவர்களின் மூலமாக எல்லாம் இப்போது செய்யப்பட்டுவரும் வேலைகள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு வேலை வாய்ப்புக்களை பெருக்கும் என்று என்னால் கூற முடியாது. ஆகவேதான் சிறு தொழில் கூடாது என்று மட்டும் சொல்லவில்லை. சிறு தொழில்கள் அதிகமாக ஏற்பட வேண்டுமென்றால், அதற்கு முதலாவதாகப் பெரும் தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஆனால் நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பெரும் தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு நம் நாட்டில் அதிகமான அளவில் சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்களே பல சந்தர்ப்பங்களில் இங்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.. ஏற்கனவே இது பற்றி பல தடவை இங்கு சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நாம் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும், அதன் பின்னால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு காலம் முடிந்து மூன்றாவது திட்டத்திற்குப் போகக் கூடிய நேரத்தில் இருக்கின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், தமிழ்நாட்டில் முழுவதும் பூ தத்துவ ஆராய்ச்சி, எந்தெந்த இடங்களில் எந்தெந்த கனிப் பொருள்கள் கிடைக்கும், எந்தெந்த இடங்களில் எந்தெந்த தொழில்களுக்கு எல்லாம் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றிப் பூ தத்துவ ஆராய்ச்சி செய்து ஏற்கனவே ஒரு முடிவு எடுத்து வைத்திருப்போமானால், மூன்று

இருந்துகொண்டிருக்கிறது. தவிர அரசாங்கத்தின் சலுகையில் ஒன்றும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்று ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலூக்காவில் நூல் நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்தியிருப்பவர்கள் கீழ்ராமநாதபுரம் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது எனது சக அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். ராஜபாளையத்தைச் சுற்றி 2, 3 நூற்பு ஆலை ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் கீழ்ராமநாதபுரம் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். கூட்டுறவு நூல் நூற்பு ஆலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், ஆலைகளை ஸ்தாபிப்பதற்கு முன்பு அவைகளை கீழ்ப் பகுதியில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று இருந்தார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதிலே கூட்டுறவு நெசவாளர்கள் மட்டும் 11 லட்சம் ரூபாய்க்கும் அதிகமாகப் பங்குத்தொகை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 12,000 நூற்பு ஸ்பீண்டில்கள் கொண்ட ஆலை. இதற்கு அதிக அளவு பணம் தேவை இருக்கிறது. கூட்டுறவு ரீதியில் ஏற்படுத்தும்போது கீழ்ப் பகுதியில் பங்குத் தொகை ஒன்றும் கிடைக்காது இருந்தது என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த நிலைமையிலே இங்கே ஸ்தாபிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த ஆலையை இங்கே ஸ்தாபிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதோடு அல்லாமல், இப்போது விருப்பம் இருக்கிறதோ இல்லையோ அதனுடைய முழுப் பொறுப்பையும் என் தலையில் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை யாவரும் அறிவார்கள். நூற்பு ஆலைகளைப் பொதுவாக கூட்டுறவுத் துறையில், தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்கும்போது, பொருளாதார அடிப்படையில் லாபகரமாக நடைபெறக் கூடிய ஒரு தொழிலாக இருக்குமா என்று சிந்திக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பிக்கப் பட்டால் தொழில் துறையில் நல்ல முதலீடு தேவையாக இருப்பதால், அதன் மூலம் நல்ல வாய்ப்பு நல்ல பலன் இருக்கிறதா என்று சிந்திக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. நூற்பு ஆலை விஷயத்தில் இப்போது சோதனை காலமாக இருக்கிறது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது ஒரு சில ஸ்தாபனங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நூற்பு ஆலைகளை நல்ல முறையில் செயல்படச் செய்யவேண்டியது ஒரு கவலை தரத் தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. நெசவாளர்களுக்குக் கூட்டுறவு முறையில் நூற்பு ஆலை ஏற்பட்டுவிட்டால் தான் அதன் மூலமாக குறைந்த விலைக்கு நூல் கிடைக்கும் என்பது தத்துவ ரீதியாகச் சரியாக இருந்தாலும், இப்போது கூட்டுறவு ஆலை மூலமாக உற்பத்தி செய்து கூட்டுறவு சங்கங்கள் அதை உபயோகிக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டபடி கூட்டுறவு துறையினரால் வற்புறுத்தப்படும் சமயத்தில், இந்த நூல் வேண்டாம், வேறு நூல் வேண்டும் என்று கேட்கக் கூடிய நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்ற ஒரு பிரச்னையை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த நேரத்தில் திட்டமிட்டபடி செயல்பட முடியவில்லை—அந்தத் தன்மை வரவில்லை. அந்த நிலைமையை சீராக உண்டாக்கவேண்டிய அவசியத்தில் நாம் இருக்கிறோம். மொத்தத்தில் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும், அதாவது மற்ற இடங்களில் தனியார் உதவியின் பேரில் பல தொழில்கள் ஏற்பட்டு இருந்தாலும் ராமநாதபுரம் கீழ்ப் பகுதி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் யாரும் முயற்சி எடுக்காவிட்டாலும், தனியார் நிதி உதவி செய்யாவிட்டாலும் கூட அங்கே ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். இன்னும் என்னென்ன தொழில்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று யோசிக்கவேண்டும்.

நான் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சமுதாய நலத் திட்டத்திலே ஒவ்வொரு பகுதிலும் 10 பிளாக்குகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிளாக்குக்கும் ஒரு கிராம சேவக் இருக்கிறார். கிராமத் தொழில் சம்பந்தமாக ஒரு விஸ்தரிப்பு அதிகாரி இருக்கிறார். ஒரு கிராம சேவக் இருக்கக் கூடிய குரூப்பிலே ஏதேனும் குடிசைத் தொழில் ஆரம்பிக்க 1,500 ரூபாய் இனாமாகக் கொடுக்க சர்க்கார் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். பொதுமக்களிடமிருந்து 1,500 ரூபாய் வசூல் செய்து ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். ஏதேனும் ஒரு பகுதியில் இன்ன தொழில் ஆரம்பிக்க சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன, 1,500 ரூபாய் சர்க்கார் கொடுப்பதோடு கூட பொது மக்களிடமிருந்து 1,500 ரூபாய் வசூல் செய்து இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க விரும்புகிறோம் என்று திட்டமான நிலையில் நாம் இருக்கிறோமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும், 10 இடங்களில், 1,500 ரூபாய் சர்க்கார் கிராண்ட் கொடுப்பதோடு, குறைந்தது 5,000 ஜனத்தொகை இருக்கக் கூடிய இடத்தில் 1,500 ரூபாய் வசூல் செய்து 3,000 ரூபாய் செலவில் ஒரு குடிசைத் தொழில் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டாலும்கூட அந்தப் பகுதியில் ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது எந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பது, எந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்குத் தோது இருக்கிறது என்ற முடிவுக்கு வர முடியாமல் இருக்கிறது, அங்குள்ள சூழ்நிலை. இதைக் கொஞ்சம் யோசிக்கவேண்டும். பொதுப்படையாகத் தொழில் ஆரம்பிக்கவில்லை என்று சொல்வதை விட்டுவிட்டு, இன்னென்ன சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன, பொது மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள், அரசாங்கம் செய்யவில்லை, அரசாங்கம் பாராமுகமாக இருக்கிறது, இன்னென்ன வகையில் செய்ய முடியும் என்று எடுத்துக் காட்டாகப் பேசினால், அவர்களுக்கு சாத்தியக் கூறுகள் என்னென்ன இருக்கிறது என்பதை யோசிக்க நாம் ஏற்பாடு செய்கிறதாக இருக்கும். ஆகையால் இந்த சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய பகுதியைப் பற்றி அன்பர்கள் கூறிய அந்தப் பகுதிக்கு அவர்கள் கூறிய வாழ்த்துகள் எனக் கருதி நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அவர்களுக்கு நான் என்னுடைய பகுதியின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மான்யத்தின் மீது பேசிய ஒரு சக அங்கத்தினர் ரிக் வேதம், யஜுர் வேதம் என்பதெல்லாம் மாற்ற முடியாது என்பது உண்மைதான் என்று மறைமுகமாக ஒத்துக்கொண்டார்கள்—சந்தோஷம். அப்பேர்ப்பட்ட தொழில் கொள்கை ரிக் வேதம் மாதிரி மாற்றக் கூடாதது அல்ல என்று ஒப்புக் கொண்டது வரவேற்கத் தக்க விஷயம் என்று அதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, ராமநாதபுரம் ஜில்லா இன்னும் முற்போக்கு அடையாத ஒரு பகுதி, அதிலும் கீழ் பகுதியில் அமைச்சர் அவர்கள் அதை வளப்படுத்தவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI A. MARIAPPAN**: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சேலத்தைப் பொருத்த வரையில் அங்கே ஒரு நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்த முன் வந்ததற்காக அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் நம்முடைய மாகாணத்தில் பெரும் அளவுக்கு ஆரம்பித்திருப்பதன் காரணம் அமைச்சருடைய உழைப்பினாலும், அந்த இலாகாவினுடைய உழைப்பினாலும்தான். அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் சிறிய தொழில்கள் செய்ய வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் நம் மாகாணத்தில் கிடைப்பதில்லை. உதாரணமாக, ஆணி போன்ற பொருள்களைச் செய்ய சிற்சில இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியான இடங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு வொயர்கள் கிடைப்பதில்லை. அம்மாதிரி வொயர்கள் கிடைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய நம்முடைய அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். அதே மாதிரி நம்முடைய தேசத்தில் உற்பத்தியாகும் டயர் போன்றவைகள் இந்த சமயத்தில் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் வியாபாரிகள் இவைகளைச் சரிவர வினியோகிக்காமல் கொள்ளை இலாபம் அடிக்கிறார்கள். 450 அல்லது 500 ரூபாய்க்கு கிடைக்க வேண்டிய டயர்களுக்கு 800 ரூபாய் வரையில் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி கிடைக்காத பொருள்களை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவோ அல்லது வேறு எந்த முறையிலேயோ வினியோகிக்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்களை சம்பந்தப்பட்ட லாரி சொந்தக்காரர்கள் பார்த்தபோது, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை விரைவாகச் செய்யுமாறும் கனம் அமைச்சரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. Mariappan] [8th April 1960

மேலும் சேலத்தில் இண்டஸ்ட்ரீயல் எஸ்டேட் அமைக்கப்படுவது, இடப் பிரச்னை காரணமாகக் காலதாமதமாகிறது. அதையும் உடனடியாக அமைக்க வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரிடம் வற்புறுத்திக்கொள்கிறேன். நமது மாநிலத்தில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலை நம்பி அதிகமான மக்கள் வாழ்கிறார்கள். துணி களுக்குச் சாயம் போடுவதற்கு ஹைட்ரோ ஸல்பேட், ஸோடா போன்ற பொருள்கள் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றன. அவை இப்போதும் வெளி நாடுகளிலிருந்தே இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. ஹைட்ரோ ஸல்பேட், ஸோடா ஆகிய பொருள்களை செய்வதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் இந்த மாநிலத்திலேயே இருப்பதாக நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். எனவே அந்தப் பொருள்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை இந்த மாநிலத்தி லேயே ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். தவிரவும், பவர் லூமைப் பொறுத்தவரையிலும், அதன் உபயோகத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு ஆதரவு தருவதற்கில்லை என்று சர்க்கார் சொல்வதை நான் பாராட்டு கிறேன். நமது மாநிலத்தில் மாத்திரம் பவர்லூமிற்கு ஆதரவு தருவதற் கில்லை என்று சொல்வது போதாது ; அவ்வாறு சொல்வதினால் மாத்திரமே நமது கைத்தறித் தொழிலுக்கு நன்மை ஏற்படாது. பவர் லூம் உப யோகத்தை இந்தியா பூராவிலுமே விஸ்தரிக்கக்கூடாது என்று மத்திய சர்க்காரிடம் நமது சர்க்கார் வற்புறுத்த வேண்டும்.

சேலம் ஜில்லாவில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை அமைக்க சர்க்கார் நீண்ட நாட்களாக முயற்சித்து வருவதற்காக சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். நெய்வேலியில் கிடைக்கும் பழுப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டும் சேலத்தில் கிடைக்கும் இரும்புக் கனிகளைக் கொண்டும் இங்கு இரும்பு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று நிபுணர்கள் அபிப்பிராயம் கூறியிருப்பதால், இந்த ஆண்டில் சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரிடம் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

சேலம் நகரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜனங்கள் கம்பளி நெசவு செய்துகொண்டிருந்தார்கள். தற்போது அந்தக் கம்பளி அமெரிக்கா போன்ற மேல்நாடுகளுக்குச் செல்லாததால் அவர்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக அங்கே உடனடியாக ஒரு கம்பளி நெசவுத் தொழிற் சாலையை அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். சேலத்தில் கம்பளி நெசவுத் தொழிலுக்கு ஒரு ட்ரெய்னிங் ஸெண்டர் அமைக்கப்படு வதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதற்காக கனம் அமைச்சரைப் பாராட்டு கிறேன். ட்ரெய்னிங் ஸெண்டர் மட்டுமே போதாது. அங்குள்ள ஆயிரக் கணக்கான கம்பளி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரிடம் வற்புறுத்துகிறேன்.

சேலம் நகரத்தில் தோல் பதனிடும் தொழில் தெரிந்த ஆயிரக் கணக்கான ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே அங்கே ஒரு தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையையும் அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். செருப்பு போன்ற பொருள்கள் விற்பனையாகவில்லை என்று இந்த இலாகாவினர் சொல்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவைப்பொறுத்த வரையிலும், சேலத்தில் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டு அதைத் தொடர்ந்து அங்கே செருப்புத் தைக்கும் தொழிற்சாலையும் அமைக்கப்பட்டால், அங்கே தயாரிக்கப்படும் செருப்புகளை விற்கும் பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்—சம்பந்தப்பட்ட சங்கத்தினர் அப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வார்கள்—என்று கனம் அமைச்சருக்கு நான் உறுதி கூறுகிறேன்.

சென்னையிலுள்ள டெக்ஸ்டைல் இன்ஸ்டிட்யூட்டை சேலத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று 5—7 வருஷங்களாகச் சொல்லப்பட்டு வந்தபோதிலும், இதுவரையிலும் அது அங்கே மாற்றப்படவில்லை. அந்த இன்ஸ்டிட்யூட்டை கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்த ஆண்டிலேயே சேலத்திற்கு மாற்ற வேண்டு மென்றும், அதற்கு மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தவேண்டுமென்றும்

8th April 1960] [Sri A. Mariappan]

சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில், இடப் பிரச்னை வேறு இருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலேயே அந்த இன்ஸ்டிட்யூட்டை அங்கே மாற்றினால்தான் இடத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யமுடியும். அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய உள்ளூரிலுள்ளவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டிலேயே இந்த இன்ஸ்டிட்யூட்டை சேலத்திற்கு மாற்ற முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவில் தலைவாசல், ராசிபுரம் போன்ற இடங்களில் நிலக்கரி கிடைப்பதாக சர்க்காருக்குத் தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நிலக்கரி கிடைக்கிறதா என்று பரிசீலித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் இந்த இராஜ்யத்திலேயே பெரிய ஜில்லா. அது 36 லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட ஜில்லா. அந்த ஜில்லாவில் ஒரே ஒரு காலேஜ் தான் இருக்கிறது. அங்கே ஒருவர் ஒரு பாலிடெக்னிக்கை அமைத்தார். அது நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. அந்த ஜில்லாவிற்கு அந்த ஒரு பாலிடெக்னிக் போதாது. சர்க்கார் தங்கள் செலவிலேயே அங்கே இன்னொரு பாலிடெக்னிக் அமைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், மாநிலத்திலுள்ள மற்ற ஜில்லாக்களுடன் ஒப்பிடும்போது சேலம் ஜில்லா இதர எந்த ஜில்லாவையும் விட 1½ மடங்குக்கும் அதிகமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அது பிற்பட்ட ஜில்லாவாக இருக்கிறது. அது அவ்வளவு பெரிய ஜில்லாவாக இருப்பதாலும், அது மிகப் பிற்பட்ட ஜில்லாவாக இருப்பதாலும், அங்கே இன்னொரு பாலிடெக்னிக்கை தங்கள் செலவிலேயே அமைக்க முன்வரவேண்டும்.

ஸ்பிண்டில்களைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 36 ஸ்பிண்டில், 100 ஸ்பிண்டில்களைக் கொண்ட இயந்திரங்களைக் கொண்டு நூற்க ஏற்பாடு செய்ய சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். இம்மாதிரி சிறிய நூற்பு இயந்திரங்களைக் கொண்டு நூற்க ஏற்பாடு செய்தால்தான் கிராமங் களில் உள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். மேலும், அவ்வாறு செய்தால்தான் நூல் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்ய முடியும். எனவே 16, 36, 160 ஸ்பிண்டில்கள் கொண்ட சிறு இயந்திரங்களை மாநிலத்தில் ஆங்காங்கு வினியோகித்து அவைகளின் மூலம் நூல் நூற்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரிடம் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி சிறு இயந்திரங்களை உபயோகிப்பதற்கு மில்களிடமிருந்து ஆதரவு இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். அவர்களுடைய ஆதரவு கிடைக்காமல் தான் இருக்கும். இந்த இயந்திரங்களால் அவர்களுடைய தொழிலுக்கு ஹானி ஏற்படுமோ என்று அவர்கள் பயப்படுவதாக நாம் அறிகிறோம். சிறு நூற்பு இயந்திரங்களை சர்க்கார் உடனடியாக மக்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டு கூட, நமது மாநிலத்தில் நூற்பு ஆலைகள் அதிகமாக இருந்தாலும், 60-ம் 80-ம் நெம்பர் நூல்களை வெளி நாடு களிலிருந்து இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த இறக்கு மதியைத் தடுக்கவும் அன்னியச் செலாவணி நெருக்கடியைக் குறைக்கவும் சிறு நூற்பு இயந்திரங்களை விநியோகிக்குமாறு சர்க்காரை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் பிரேரேபித்துள்ள மானிய கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். சிறு தொழில்கள்தான் நமது மாநிலத்தில் உள்ள பெரும்பாலான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய நல்ல தொழில்கள் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டப்பட்டபோது, பின் தங்கிய பிரதேசங்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. 1956-ம் வருஷம் இந்திய அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தில் அதுசம்பந்தமான தொழிற் கொள்கையை வகுத்து

[Sri N.K. Palanisami] [8th April 1960

தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியபோது என்ன சொல்லப்பட்டது என்று பார்க்க
வேண்டும். அதில் 16-வது ஷரத்துப் பிரகாரம், நாட்டில் எல்லாப் பகுதி
களிலும் சம அளவில் பொருளாதார நிலை இருக்கும் வகையில் தொழில்
வளர்ச்சிக்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்றும், அதற்காக வளர்ச்சியற்ற
பிரதேசங்களில் இருக்கும் குறையைப் போக்க முன் வர வேண்டுமென்றும்,
தொழில் வளர்ச்சி நாட்டில் அவ்வாறு ஏற்பட்டால்தான் நாடு பொருளாதார
முன்னேற்றம் அடையும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த
ஷரத்து நமது மாநிலத்தில் எப்படி அமலாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று
பார்க்க வேண்டும். சமீபத்தில் 1960-ம்ஞூ ஜனவரி மாதம் 10-ந் தேதி
நடந்த நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தில், பின்தங்கிய
பகுதிகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்
சொல்லப்பட்டிருக்கும் கொள்கை எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றப்
பட்டிருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று, சென்னை,
காஷ்மீர், உத்தரப் பிரதேச அரசாங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் கோரியிருக்
கிறார்கள். அதுமட்டுமன்றி, ஒரிசா போன்ற ராஜ்யங்களின் பிரதிநிதிகள் தங்கள்
ராஜ்யத்திலுள்ள தேனிரும்பு போன்ற கனிப்பொருள்களைக் கொண்டு
நடத்தக்கூடிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கோரியிருக்
கிறார்கள் என்று "ஹிந்து" பத்திரிகை நிருபர் எழுதுவதைப் பேப்பரில்
பார்த்தோம்.

இன்றைய தினம் பீகாரை எடுத்துக் கொண்டால் சில தொழில்களை
ஏற்படுத்தியதால் வறுமை போய் விட்டது; பஞ்சாபை எடுத்துக்
கொண்டால் நீர் வளமும், நில வளமும், சிறு தொழில் அபிவிருத்தியும்
உள்ளது; தொழில் வளர்ச்சித் திட்டத்தை நீங்கள் கேட்கக்கூடாது என்ற
முறையில் பேசியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்றைய தினம் உருக்கை
எடுத்துக் கொண்டால் ரொம்ப விலையாக இருக்கிறது. நிலக்கரி, தொழில்
அபிவிருத்திக்கு எந்த அளவுக்குப் பயன்படுகிறது என்பது நமக்குத்
தெரியும். பீகாரில் ஒரு விலையும், சென்னையில் ஒரு விலையும் இருக்கிறது.
"ப்ரைட் சார்ஜஸ்" சேர்த்து இங்கே வசூலிக்கப்படுகிறது. இது ஒரு பகுதி
யில் அதிகமான அளவில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவும், இன்னொரு
பகுதியில் தொழில் வளர்ச்சி குறைவான அளவில் ஏற்படவும் வழி
செய்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிலக்கரியின் விலையை
நிர்ணயம் செய்யும்போது வாடகையைத் தனியாகக் கழித்து விட்டு அதற்கு
விலை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். தொழில் வளர்ச்சிக்கான முறையில்
நிலக்கரியைக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வழி வகைகள் செய்ய
வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நம் நாட்டில் மேலும் தொழில்கள் அதிக அளவில்
வளர வேண்டுமென்றால் மேலும் வரி போட்டுத்தான் ஆகவேண்டுமென்று
சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு (மாடர்ன் எகானமி) திட்ட
மிட்ட பொருளாதாரத்தில் வரி போட்டே எல்லாவற்றையும் நடத்திவிட
முடியாது. ஆகவே, சில தொழில்களை சர்க்காரே எடுத்து அவசியம் நடத்த
வேண்டும். ஷெட்யூல் பாங்குகளை எடுத்து நடத்த வேண்டும். மூன்றாவது
ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 2,000 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரி போட்டாக
வேண்டும். நமது மாகாணத்திற்கு 5 கோடி ரூபாய் வரும். அந்த
அளவுக்கு வரி கொடுக்க மக்களுக்குச் சக்தி இருக்கிறதா? சில தொழில்
களை சர்க்காரே அவசியம் எடுத்தாகவேண்டும். லைப் இன்ஷூரன்ஸை
சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டதால் 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் லாபம்
வருகிறது. அதே போல் ஜெனரல் இன்ஷூரன்ஸையும் எடுத்துக்கொண்டால்
பல கோடி ரூபாய்கள் லாபம் வரும்.

பூகற்ப ஆராய்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது. காவிரி நதிக் கரையில்
எண்ணெ வளம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே உடனடியாக
வேலை செய்வதற்கான நிலைமை இல்லை. "காம்பெல்" வேலை
முடிந்த பிறகுதான் இங்கு கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள்.
நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏராளமான அளவில் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டி
யிருக்கிறது. இதில் துரிதமான நடவடிக்கையைச் சர்க்கார் எடுக்க
வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

8th April 1960] [Sri N. K. Palanisami]

நிர்வாகத்தில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இரண்டு வருஷங்
களுக்கு முன்பே "ரா பிலிம் பாக்டரி"யை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது.
இன்றையதினம் 5 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் அந்த பாக்டரியை
ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு
ஈஸ்ட் ஜெர்மனி நிபுணர்கள் பரிசீலனை செய்து எந்த இடத்தில் அந்த
பாக்டரியை வைப்பது என்பது பற்றி 6 மாத காலத்தில் தகவல் கொடுப்ப
தாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இரண்டு வருஷம் காலதாமதம் ஏற்பட்டி
ருக்கிறது. இப்போது பிரஞ்சு கம்பெனியுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்
டிருக்கிறார்கள். முக்கியமான ஒரு விஷயம் பத்திரிகையில் வந்தது.
நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஈஸ்ட் ஜெர்மனிக்குச் சென்றிருந்த
போது இங்குள்ள நிலக்கரியைக் "கோக்" ஆக மாற்றுவது பற்றி
பரிசீலிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் அங்கிருக்கும் நிபுணர்களை
அழைத்ததாகவும், மத்திய சர்க்கார் தங்களுடைய அனுமதி
இல்லாமல் எப்படி அழைத்தார்கள் என்று சொல்லி விசா
மறுத்தாதாகவும் செய்திகள் வந்தன. வெஸ்ட் ஜெர்மனியில்
இருந்து நிபுணர்கள் யாருக்கும் தெரியாமல் இங்கு வந்து பரிசீலனை
செய்து விட்டுப் போனதாகவும் தகவல் வந்திருக்கிறது. நமது மந்திரி
அவர்கள் நேரில் நேருவைப் பார்த்துச் சொன்னவுடன்தான் அந்த ஈஸ்ட்
ஜெர்மனி நிபுணர்களுக்கு விசா வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஈஸ்ட்
ஜெர்மனிக்காரர்கள் எனக்குச் சொந்தம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்
னார்கள். ஈஸ்ட் ஜெர்மனிக்காரன் சொந்தக்காரனா, வெஸ்ட் ஜெர்மனிக்காரன்
சொந்தக்காரனா என்பது பிரச்னையல்ல. யார் யார் எந்தெந்தத் தொழிலில்
திறமைசாலிகளோ அவர்களைத்தான் நாம் வரவழைக்க வேண்டும்.
இப்போது "ரா பிலிம் பாக்டரி" வைக்க பிரஞ்சு கம்பெனியுடன் ஒப்பந்தம்
செய்திருக்கிறார்கள். முன்பு கோடாக் கம்பெனியாரும் வைப்பதாகச்
சொன்னார்கள் என்று தெரிகிறது. அப்படி உற்பத்தி செய்தால் அவர்
களுக்கு லாபம் குறையாதா? இந்த சர்க்கார் லாபம் கிடைக்கக் கூடிய
வகையில் எப்படி உதவி செய்வார்கள் என்று தெரியவில்லை.

ஏராளமான மூலிகைகள் இந்த நாட்டில் இருந்துவெளி நாட்டுக்குச்
சென்று அந்த நாட்டில் அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்தி ஏராளமாக,
லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இங்கு நாம் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியாத
தற்குக் காரணம் ரசாயன ஆராய்ச்சி இல்லாததுதான். ராசாயன ஆராய்ச்
சியை நம் நாட்டில் அவசியம் செய்யவேண்டும். தனிப்பட்ட முதலாளிகள்
இதற்கு ஆதரவு கொடுப்பது கிடையாது. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் லாபத்
தில் ஒரு பங்கை ரசாயன ஆராய்ச்சிக்கென்று ஒதுக்கவேண்டும்.

சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தவரை ஏற்கனவே நாம் பல தொழில்களை
ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். கிண்டியில் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுக்குக்
கட்டிடம் கட்டியாகிவிட்டது. ஆனால் வருஷக் கணக்கில் மெஷின்கள் வராத
நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் எவ்வளவு நஷ்டம் என்று பார்க்க
வேண்டும். "எஸன்ஷியாலிடி சர்டிபிகேட்" எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்
படுவதில்லை. பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. மத்திய சர்க்காரிடம் ஏதாவது
வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் பூராவும் கொடுப்பதில்லை. கொஞ்ச
அளவுதான் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அந்தத் தொழில் பாதிக்கப்
படுகிறது. இந்தச் சிறு தொழில்கள் நடத்த யார் யாருக்கு சர்க்கார் கடன்
உதவி அளிக்கிறார்கள் என்பது ஜனங்களுக்குத் தெரியாது. ஆகவே, பட்ட
வர்த்தனமாக இன்னின்ன தொழில்களுக்கு, இன்னின்ன உதவி கொடுக்
கிறோம் என்ற முறையில் ஜனங்கள் மத்தியில் அறிவிக்கவேண்டும்.

டெக்ஸ்டைல் வளர்ந்து இருக்கக் கூடிய ஒரு தொழில். இப்போது
ஜனங்களுக்கு "ஆடோமோபைல்சில்" அதிகக் கவனம் இருக்கிறது. சர்க்
கார் தொழில் நடத்துவதற்கு உதவி செய்யக்கூடிய காலத்தில் எந்
தெந்தத் தொழில்கள் ஏற்கனவே வளர்ந்திருக்கின்றனவோ அவற்றுக்கு
உதவி செய்யாமல் புதுத் தொழில்களுக்கு உதவி கொடுக்கும் முறையில்
செயல்படவேண்டும்.

[Sri N. K. Palanisami] [8th April 1960

(Deputy Speaker in the Chair.)

கடைசியாக, தனிப்பட்ட முதலாளி 4 கோடி ரூபாய் செலவில் பேப்பர்
மில் ஸ்டார்ட் பண்ணப் போகிறார். அந்த 4 கோடி ரூபாயில் மூன்றரைக்
கோடி ரூபாயைத் தனிப்பட்ட முதலாளிக்கு லாபம் அளிக்கக்கூடிய
வகையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 4 கோடி ரூபாயில் மூன்றரைக் கோடி
ரூபாயைக் கொடுத்து . . . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : யார் மூன்றரைக் கோடி
ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெளிவாக்கினால் தேவலை.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம்
நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்
கொள்கிறேன்.

12 noon. * SRI J. MATHA GOWDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,
தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மான்யக்
கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பு
கிறேன். வடக்கே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது, தெற்கே தேய்ந்துகொண்
டிருக்கிறது என்பவர்களும்கூட, இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்கள்
கொடுத்திருக்கும் "Supplement to the review of Industrial
development in Madras State" என்ற புத்தகத்தைப் படித்துப்
பார்த்த பிறகு, ஓரளவு உணர்ந்துவிட்டார்கள்,
வாழ்கிறது என்பதைப்பற்றி. அவர்கள் வடக்கைப் பற்றிச் தெற்கு
கொண்டிருக்கும் குறை, அதிகமாக அங்கு வாழ்கிறது என்று சொல்லிக்
கொண்டே, தெற்கிலே செக்குத் தொழில் போன்ற சிறிய தொழில்கள்
தான் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது சற்று குறையாக எடுத்துச்
சொன்ன கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தங்களுடைய தொகுதியிலே
சிறிய தொழில்கள் அதிகமாகச் செய்து தரவேண்டுமென்று அமைச்சர்
அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள் இந்தச் சபையிலே. அதைப் பார்க்கும்
போது, சிறிய தொழில்கள் நம்முடைய நாட்டிலே அதிகமாக இருக்க
வேண்டும் என்ற ஆசை ஒரு பக்கம் வைத்துக்கொண்டு மறு பக்கத்திலே
பெரிய தொழிற்சாலை இல்லை என்று குறைபட்டு வடநாட்டார் பேரிலே
சாட்டுவதிலே இவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை இப்பொழுது நாம்
நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். சிறு சிறு கைத்தொழில்களில்
அதிகமாக நம்முடைய நாடு முன்னேறியிருக்கிறது என்று புள்ளி விவரங்க
ளிலிருந்து நன்றாகப் புலப்படுகிறது. எந்த ராஜ்யத்திலும் சாதிக்கக்கூடாத
அளவிலே இந்த ராஜ்யம் சாதித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது
நாம் மிகவும் வரவேற்கவேண்டும். செய்த காரியத்தை நாம் வரவேற்றால்
தான் அடுத்து இருக்கும் தொழில்கள் வளருவதற்கு அந்த இலாகாவும்
பாடுபட உற்சாகம் உடையவர்களாக இருக்குமேதவிர, செய்த காரியத்தைக்
கூட குறைகூறிக்கொண்டே இருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை.

அடுத்தபடியாக, பெரிய தொழிற்சாலை என்ற வகையில், நீலகிரி
ஜில்லாவிலே கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப் போவதென்பது
உறுதியாய்விட்டது. அதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய
மாவட்ட மக்களுடைய சார்பிலே நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள
விரும்புகிறேன். மேற்கு ஜெர்மனியோடு முதலில் நாம் ஒப்பந்தம்
செய்துகொள்ளும்போதுகூட அவர்கள்கூட உள்ளத்திலே சிக்கல்கள்
வைத்து காலதாமதம் ஆக்கினார்கள். இன்றைக்கு பிரெஞ்சு அரசாங்கம்
நம்முடைய அரசாங்கத்தோடு ஒப்பந்தம்செய்து, நீலகிரியில் கச்சா பிலிம்
தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு முடிவு ஏற்பட்டதைப்பற்றி மிகவும் சந்தோ
ஷம் அடைகிறோம். ஆனால், அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று
அமைச்சர் அவர்களை நான் மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

8th April 1960] [Sri J. Matha Gowder]

நம்முடைய மாநிலத்தில், நீலகிரியில் ஏற்படுத்தக்கூடிய பெரிய
தொழிற்சாலையில், அந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தியதற்குப் பிறகு,
அதில் நம்முடைய மாநில மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கும்
அளவிலே ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான்
முன்கூட்டியே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், அண்டை
மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் நம்முடைய மாகாணத்தில்
ஏற்படுத்தக்கூடிய தொழிற்சாலைகளிலே வந்து வேலை செய்யும்போது
நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல்
போய்விடுகிறது. அதைச் சற்று கவனத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

காகித உற்பத்திச்சாலையைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.
நேற்று முன்தினம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேள்வி நேரத்தில் கேட்கும்
போது மேட்டூருக்கும் மேட்டுப்பாளையத்திற்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல்
மத்திய அமைச்சர் சொல்லியிருக்கலாம் என்பதாக பதில் சொல்லி
விட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்பு
கிறேன். உதகமண்டலத்திலே காகித உற்பத்திச் சாலையை ஏற்படுத்தப்
போகிறோம் என்று மனுபாய்ஷா அவர்கள் பார்லிமெண்டில் சொல்லி
யிருக்கிறார்—உதகமண்டலம் என்பதற்கும் மேட்டுப்பாளையம் என்பதற்கும்
அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சற்று
ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். உதகமண்டலத்தை ஏன்
குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், காகிதம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய கச்சாப்
பொருள்கள் அங்கேதான் இருக்கிறதே தவிர, மேட்டூரிலோ மேட்டுப்பாளையத்
திலோ இல்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போதே விளக்கி
விடலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்ரீ வி. டி. கோபாலய்யர்
மற்றும் நான்கு பேர்களும் கடலூரில் ஒரு சிறு தொழிற்சாலை, ஐந்து டன்
அளவுக்கு, வைப்பதற்காக அப்ளிகேஷன் போட்டு அது பரிசீலனையில்
இருக்கிறது. இதைத் தவிர வேறு எதுவும் பரிசீலனையில் இல்லை. வேறு
யாராவது சொல்லியிருந்தால் எங்களிடம் அந்தத் தகவல் இல்லை என்
பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : மிக்க நன்றி, கூடலூரிலாவது
அவர்கள் ஏற்படுத்தப் போவதற்காக, சிறிய தொழில் என்ற முறையில்
காகித உற்பத்திச்சாலை வைக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர்
அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். எதற்காகத் தனிப்
பட்டவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்றால், நீலகிரியில் கச்சாப் பொருள் இருக்
கிறது என்ற அடிப்படையிலே வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார்கள் என்று
நினைக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களே கூட, இதே மன்றத்தில் சொல்லி
யிருக்கிறார், இந்த மாநிலத்திலே ஒரே ஒரு காகித உற்பத்திச்சாலை செய்யக்
கூடிய அளவிலே தான் இன்றைக்குக் கச்சாப் பொருள் இருக்கிறது என்று.
ஆகையால் அந்தத் தொழிற்சாலையை நீலகிரியில்தான் அமைக்கவேண்டு
மென்று நான் எதற்காக வற்புறுத்துகிறேன் என்றால், நீலகிரியில் இருக்
கும் கச்சாப் பொருள்களை அடுத்திருக்கும் மேட்டூரிலோ, மேட்டுப்பாளையத்
திலோ கொண்டுவந்து தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்பதில்
அர்த்தமில்லை. நீலகிரியில் பெரிய தொழிற்சாலை என்ற முறையில் கச்சா
பிலிம் தொழிற்சாலை தவிர வேறு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு
அங்கு சீதோஷ்ண நிலை சரியில்லாததால், அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு
வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்ற அந்த நோக்கத்துடன் அந்த
ஜில்லாவிலே அந்தப் பொருள்களை நாம் வைத்து ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று
நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அந்தக் கச்சாப் பொருள்களை நீலகிரியி
லிருந்து மேட்டுப்பாளையத்திற்கும் பவானிசாகருக்கும் கொண்டுவந்து
அங்கு தொழிற்சாலை வைப்பதென்றால், ட்ரான்ஸ்போர்ட் செலவுக்கு யார்
பொறுப்பாளி, அதற்கு எவ்வளவு செலவாகும், அந்தச் செலவை யார்
ஏற்பது என்று பார்க்கும்போது, உற்பத்தி செய்பவர்களைத்தான்—வைப்பவர்
களைத்தான்—பாதிக்குமே தவிர, வேறு யாரையும் பாதிக்காது என்பதை
அமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், கச்சா பிலிம்

தொழிற்சாலையை நீலகிரியில் வைக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிசெய்து, நீலகிரி மக்களுக்கு வாங்கிக்கொடுத்ததுபோல, காகிதத் தொழிற் சாலையையும் நீலகிரியில்தான் வைக்கவேண்டும், நீலகிரி மக்களுடைய நன்றியறிதலையும் பெறவேண்டும், பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை நான் மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

" ஒயிட் க்ளே " என்னும் வெள்ளைக் களிமன் நீலகிரியில் கிடைக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த நேரத்தில் நான் அவர்களுக்குக் காட்டினேன். அதைக்கொண்டு பல பொருள்களை நாம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதற்காக ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்து வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ப்ரைவேட் ஸெக்டாரில் யாராவது முன்வந்தால், அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி மான்யம் கொடுத்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நீலகிரியில் வுட் ஒர்க்கிங் செக்ஷன் வைக்கவேண்டும். இப்பொழுது வேறு ஜில்லாக்களிலெல்லாம் வைக்கிறார்கள். பொள்ளாச்சியிலேகூட வைக்கிறார்கள். ஆனைமலையிலிருந்து கொண்டு வந்து அங்கே வுட் ஒர்க்கிங் செக்ஷனை வைக்கிறார்கள். நீலகிரியில் இருக்கும் மரங்களை முன்பெல்லாம் அண்டையிலுள்ள மலபார் ஜில்லாவுக்குக் கொண்டு சென்றிருந்தார்கள். அங்கு போகிறதே என்று இந்த மன்றத்தில் சொன்ன பிறகு, அதைத் தடை செய்து, மேட்டுப்பாளையத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். காட்டிலாகா வினர் நீலகிரியிலிருந்து மரங்களை வெட்டி லாரிகள் மூலமாக மேட்டுப் பாளையத்திற்குக் கொண்டு வந்து அவைகளை அறுக்கிறார்கள் என்றால், அதனால் எவ்வளவு அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறதென்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஏன் நீலகிரியிலேயே வுட் ஒர்க்கிங் செக்ஷன் வைத்து, அங்கேயே அறுப்பதற்கு வழி செய்யக்கூடாது ? அப்படிச் செய்தால் பளு குறைவதால், லாரிச் செலவு குறையும். லாரியில் ஏற்றிச்செல்வதற் கும் சௌகரியமாக இருக்கும். அதையும் சற்று பரிசீலனை செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காட்டிலாகாவினருக்கு அடுத்திருக்கும் இடத் திற்குக் கொண்டுவரத் தோன்றுகிறதே தவிர, நீலகிரியிலேயே ஏதாவது செய்யலாமே என்ற உத்தேசம் வரவில்லை. இதைப் பற்றி காட்டிலாகா வினருக்குச் சொல்லவேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பாக்ஸைட் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல் கிறார். ஆனால், அதை என்ன செய்யப்போகிறோம் என்பதற்கான ஆராய்ச்சியைச் சற்று துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். நீலகிரி சின்ன ஜில்லா வாகும். அந்த ஜில்லாவில் என்ன என்ன மூலப்பொருள்கள் இருக் கின்றன என்று சர்வே செய்து கண்டுபிடிப்பதற்கு மிகச் சுலபமாகச் செய்துவிடலாம். சர்வே செய்வதில் தேர்ச்சியுள்ளவர்களை அனுப்பி நீலகிரியில் இருக்கும் மூலப்பொருள்களைச் சர்வே செய்து முடிப்பதற்கு துரிதமான ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தேயிலை பாக்டரியைப் பொறுத்தவரையில், குந்தாவிலே கூட்டுறவு சொஸைட்டி மூலமாக தேயிலை பாக்டரி ஆரம்பிப்பதாக அறிக்கையிலே கொடுத்திருக்கிறார். அதற்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். கோத்தகிரியில் ஒன்று ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய ப்ரூக் பாண்டு, போன்ற கம்பெனிகளிலே என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், சாதா ரணமாக எங்களைப்போன்ற சிறு தேயிலை உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து குறைவான விலைக்கு தேயிலை வாங்கிக்கொண்டுபோய், அவர்கள் ஏராளமான பணம் சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பவுண்டு தேயிலையை இரண்டு ரூபாய்க்கு நாங்கள் விற்றால், அதை அவர்கள் வாங்கிக்கொண்டு போய், மூன்று ரூபாயிலிருந்து ஐந்து ரூபாய் வரை விலை வைத்து விற்றுக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். இடையிலே இருக்கும் லாபத்தை அங்கிருக்கும் சிறு தேயிலை உற்பத்தியாளர்கள் அடையக்கூடிய வகையிலே, கூட்டுறவு பாக்டரி வைத்துவிட்டால், அந்த லாபம் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருமே என்ற நோக்கத்துடன் கேட்டிருக்கிறேன். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் பரி சீலனை செய்து சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கக்கூடிய மான்யத்தொகையும் கடன் தொகையும் கொடுக்கவேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தியாவிலேயே நீலகிரியில் மாத்திரம் தான் சிறிய தேயிலை உற்பத்தி யாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அஸ்ஸாமிலே ஓரளவு இருந்தாலும், நீலகிரியில் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். பத்தாயிரம் பேர்களுக்குமேல் சிறு தேயிலைத் தோட்டக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 19 பேர்கள் சேர்ந்து சாதாரணமாக பாக்டரி நடத்திக்கொண்டு கூட்டுறவு மாதிரி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், தேயிலையின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு அவர்களிடத்தில் எந்தவிதமான முதலீடும் இல்லை. அவர்களால் புதிய மெஷினரி வாங்கமுடியாத காரணத்தால் தேயிலையின் தரம் உயரவில்லை. தரம் உயராத காரணத்தால், நமக்கு அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி குறைந்திருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சற்று யோசித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

* SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் உதவி சபநாயகர் அவர் களே, சுமார் இரண்டு கோடி முப்பத்தைந்து லட்சத்திற்கு மேற்கொண்டு மான்யம் கோரி இருக்கும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஆதரித்து, அவர்களையும் பாராட்டி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிற் துறையில் மற்ற மாகாணங்களைக் காட்டிலும் நமது மாகாணம் முன் நிற்கிறது என்ற வார்த்தையையும் அவர்கள் சொன்னார்கள். சந்தோஷம். இதுபோல் நமது மாகாணம் இன்னும் கூட சில இலாகாக்களில் முன்னேறி வருகிறது என்பதும் நாம் ஏற்கனவே அறிவோம். மின்சாரத்திலானாலும் சரி, ரஸ்தா அமைப்பதிலானாலும் சரி, கதர் முதலிய இன்னும் பல துறைகளிலேயும் நமது மாகாணம் முன் நிற்கிறது என்பது சர்க்காருடைய வெளியீடு. வெளியீடு என்று நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால், அது உறுதியான சாஸனம். இதற் காக நமது தலைவர்களையும், அமைச்சர்களையும், அந்தத் துறையிலே வேலை செய்யும் இலாகா அதிகாரிகளான சகோதரர்களையும் நாம் மிக்க பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இலாகாதார்களுடைய ஒத்துழைப்பு இந்த வகையிலேயே முன்னேறி அவர்கள் இன்னும் வேண்டிய சந்தர்ப்பங் களில் சர்க்காருக்கு துரிதமான வழிவகைகளையும், தங்களுக்கு தெரிந்த யோசனைகளையும் சொல்லி, மேலும் மேலும் ஒத்துழைத்து இந்த நாட்டை சீர்படுத்துவார்கள் என்பதிலே எந்தவிதமான ஐயமும் இல்லை. இம் மாதிரி முன்னேறுகிறோம் என்று சொல்லுகிறபொழுது, இதோடு முடிந்து விட்டது என்று நாம் தளர்ந்துவிடக்கூடிய நிலை ஒன்றும் ஏற்படக்கூடாது. நாம் முன்னேறவேண்டிய அணி வெகு தூரத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே, பாராட்டுகின்ற அதே நேரத்திலே சில தேவைகளையும் நான் இங்கே சொல்லப்போகிறேன். அப்படிச் சொல்லும்பொழுது அவைகள் குறைக ளாகப் படலாம்; அல்லது அவைகளை குறைகளாக எடுத்துக்கொள்ளலாம் சிலர். ஆனால் நாம் அடையவேண்டிய நோக்கத்திற்கு வேண்டிய வகை யில், செய்தவைகளை அங்கீகரித்துக்கொண்டு, குறைசொல்லுவார்களே யானால் என்றுமே அது நியாயமானது. அதைவிட்டு வேறு ஏதோ ஒரு நோக்கத்திற்காக குறை சொன்னால், அது சரியல்ல. ' அவலை நினைத்து வெறும் உரலை இடிப்பது ' என்ற ஒரு பழமொழி உண்டு. " கனவா, நினைவா, நான் கண்டது வீணே " என்று ஒரு பெரியவர் சொன்னார். தொழில் துறையில் இந்த மாகாணம் முன் நிற்கிறது என்று சொன்னாலும், " இல்லை, அதெல்லாம் ஒன்றும் கிடையாது, நாம் கெட்டுவிட்டோம், நம்மை யாரோ கெடுத்து விட்டார்கள், நம்முடைய அமைச்சர்கள் ஏமாந்தோ அல்லது வேறு காரணத்திற்காகவோ அல்லது பதவிக்காகவோ இப்படிச் செய்கிறார் கள் " என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. அதை நான் என்னவென்று

புரிந்துகொள்ளுவது ? எனக்கு புரியவில்லை. "கண்ணிருந்தும் குருடனானேன், கண்ணிருந்தும் குருடனானேன்" என்று ஒரு சினிமாப் பாட்டுக்கூட உண்டு. அந்த பாட்டு எதாக இருந்தாலும், அது இந்த சமயத்தில் உதவுகிறதா என்று தெரியவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிமாண்டு—சினிமா டிமாண்டு அல்ல.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஏதோ சில காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்து உண்மையிலேயே குறை சொன்னால் அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால், நடந்திருப்பதை இல்லை என்று சொன்னால் அது எனக்கு மிகவும் வருத்தத்தை தருகிறது. தேவையை சொல்லுவதற்கு முன்னால் சில கருத்துக்களையும் சொல்லுகிறேன். தனியார் துறை, பொதுத் துறை என்பதைப் பற்றி அநேக முறை கேள்வி நேரத்தின்போது பேசப்படுகிறது. இரண்டையும் அனுசரித்து நாம் நடந்துகொண்டு போகிறோம். ஆனால், சில சமயங்களில் தனியார் துறை என்று பார்க்கிறபொழுது, தனியார் துறைக்கு பாதகம் வந்துவிட்டது என்று ராஜாஜி சொல்லுகிற காரணத்திற்காகவா, அல்லது தனியார் துறையும் இருக்கவேண்டும், அதனால் நம்முடைய நோக்கத்திற்கு பாதகம் இல்லை, எல்லாவற்றையும் நாமே எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள், வேலையாட்கள் நம்மிடத்தில் இல்லை, ஆதலால் தனியார் துறை கொஞ்ச காலத்திற்கு இருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகவா—ஏதோ நொண்டிக்கு ஒரு கோல் வேண்டும் என்பது வாஸ்தவம்—நாம் முன்னேறுவதற்கு கொஞ்ச காலத்திற்கு கோல் வேண்டும், தனியார் துறை இருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகவா என்று பார்க்கவேண்டும். என்றுமே கோலை வைத்துக்கொண்டு நொண்டியாகவே இருக்க முடியாது. கோல் எத்தனை நாட்களுக்கு என்பதுதான் கேள்வி. தனியார் துறையின் நோக்கம், தனிப்பட்டவர்கள் லாபம் சம்பாதிப்பதை கருத்தாகக் கொண்டுதான் தொழிலை நன்றாக நடத்துகிறார்கள் என்று அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நாடு முன்னேறுவதற்கு அவர்கள் தொழிலை நன்றாக நடத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால், பெரும் பகுதி மக்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். கணக்கு முதலியவைகளையெல்லாம் அவர்கள் எவ்வளவோ சந்தர்ப்பத்தில் தவறாக வைத்திருப்பதையும், வரி வசூல் செய்வதில் கஷ்டத்தை ஏற்படுத்துவதையும் நாம் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, கூடுமான அளவிலே பொதுத் துறையிலே தொழில்களைக்கொண்டு வருவது நல்லது. பொதுத் துறையின் நோக்கம் வேறு என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. சீக்கிரம் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைத் தவிர, தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு எங்காகிலும் ஏதோ வசதிகள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்திற்காக அரசாங்கம், இந்த நாட்டை நிர்மாணிக்கிற நேரத்தில், ஒரு சில இடங்களிலே வசதிகள் இருப்பதால் தொழில்களை சுலுவாக ஏற்படுத்தலாம் என்ற காரணத்திற்காக அந்த இடங்களிலேயே தொழில்களை அமைக்கிறார்கள். இதை நான் ஒப்புக்கொள்ள தயாராக இல்லை. சில இடங்களில் வசதிகள் இருக்காது, இருக்கலாம். வசதிகள் இல்லாத இடங்களில் தொழில்கள் ஆரம்பித்தால் ஓரளவுக்கு ஆரம்ப காலத்தில் நஷ்டம் ஏற்படலாம். அல்லது நமது முன்னேற்றப் பாதையில் கொஞ்சம் நிதானமாகப் போகவேண்டியிருக்கலாம். ஆனால், அஸ்திவாரம் பலமாக இருப்பதற்கு தொழில்கள் பரவலாக ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். பரந்த கொள்கையை, காந்திஜியின் கொள்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். கொஞ்சம் கஷ்டம் இருந்தாலும் அதை அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டு, பரவலாக தொழில்களை எல்லா இடங்களிலும் அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். உதாரணமாக மேட்டூரில் இருக்கிற 2, 3 தொழிற்சாலைகளோடு இன்னும் அங்கேயே [illegible] தொழிற்சாலை, அலுமினியம் தொழிற்சாலை ஆகியவைகள் ஏற்பட இருக்கின்றன. அங்கே வசதி இருக்கிறது - - மின்சாரம் இருக்கிறது, நீரும்

இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக ஒரே இடத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. இம்மாதிரி செய்வது சரியல்ல. தொழில்களை பரவலாக பல இடங்களிலும் ஏற்படுத்தவேண்டும். சேலம் இரும்புக் கனி என்ற பெயர் வந்துவிட்டது. அது சேலத்தில் இல்லாமல் போய் விட்டால் ஒரு பெரிய லாபமாக இருக்கும் என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். அம்மாதிரி ஒரு பிரசாரம் இருக்கிறது. அம்மாதிரி செய்வதற்கு வழி விடாமல் அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குப் போய் வேண்டிய முயற்சி செய்தால் அதற்கும் ஒரு பிரசாரம். நஷ்டம் ஆகப்போகிறது என்று ஒரு பிரசாரம். அம்மாதிரி இல்லாமல் இதை சேலம் ஜில்லாவிலே சேலத்திற்கு பக்கத்திலே ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சில அங்கத்தினர்கள் கூறுவது போல நம்முடைய மகாணம் தனி மகாணமாக பிரிந்தாலும், இரும்புக்கு வேறு வழியில்லாமல் பிற நாட்டை நம்பி காத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டோம் என்ற முழு தைரியம் எனக்கு இருக்கிறது; சர்க்கார் இதை கைவிடாது என்றும் மட்டரக இரும்பாக இருந்தாலும் எடுத்து வேலை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

சேலம் கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி கேட்டபொழுது நித்தம் நித்தம் சாப்பிடுகிறோம், அதற்காக என்ன செய்வது என்று சொன்னார்கள். என்ன கருத்தோடு சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. இருந்தாலும் இந்த உன்னதமான கைத்தொழிலின் முன்னேற்றத்திலே ஒன்றும் பின் இல்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய சில ரகங்களை மில்களில் நெய்யாமல் இருப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்படவில்லை. அவர்களுக்கு ரிபேட் கொடுப்பதைவிட வேறு விதத்தில் ஏதாவது உதவி செய்யலாம். எவ்வளவு நாட்களுக்கு துணி வாங்கும்பொழுது கெஜத்திற்கு ஒரு அணா, இரண்டு அணா என்று ரிபேட் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும் ? மேலும் ரிபேட் கொடுப்பதில் அநேக ஊழல்கள் வருகின்றன. ஆகவே, அதை விடுத்து வேறு எத்தனையோ ஏற்பாடுகள் செய்யலாம். இதை குடிசைத் தொழிலாக வைத்து, நூலுக்கு மட்டும் கோவையிலும், அகமதாபாத்திலும் உள்ள மில் முதலாளிகளை எஞ்சி பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நிலைமை இல்லாமல், அரசாங்கமே அம்பர் சர்க்கா மூலம் நூல் நூற்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். 8, 10 கதிர்களைக்கொண்ட சிறிய சிறிய இயந்திரங்களை அவரவர்கள் இல்லத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு அவரவர்களுக்கு தேவையான நூல் நூற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். இம்மாதிரியெல்லாம் செய்வதற்கு சீக்கிரம் வழி வகுக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்களுடைய சேலம் வட பகுதியிலே ஒரு சிறந்த அரக்குத் தொழில் இருந்தது. (லாக் இண்டஸ்டிரி at டங்கனிக்கோட்டை). அதை அங்கிருந்து எடுத்து விட்டார்கள். வருஷக்கணக்கில் ஆகியும் அமைச்சரவர்களிடத்திலிருந்தும் அது அங்கு இன்னும் கொண்டு வரப்படவில்லை. Lac Industry at Thangani Kottah, Canning industry at Barugoor, somewhere in North Salem, Til s industry ஆகியவைகளெல்லாம் பல வருஷங்களாக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும், இன்னும் அவைகளை ஆரம்பிக்க வழி செய்யப்படவில்லை. சேலத்தில் மேட்டூரில் உள்ள கால்வனைஸிங் பிளாண்டு நன்றாக வேலை செய்கிறது. அதை அபிவிருத்தி செய்யலாம். அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வட சேலத்தில் ராகி ஏராளமாக கிடைக்கிறது. கடலை, கடலைப்பொட்டு இவைகளும் கிடைக்கின்றன. இவைகளைக்கொண்டு அங்கு ஏதாகிலும் தொழில் செய்ய முடியுமா என்று ஆலோசிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நெடுமார்தியில் பாங்கிள் இண்டஸ்டிரியில் வருஷத்திற்கு 6 பேர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கிறார்கள். ஐந்து வருஷங்களில் வருஷத்திற்கு 6 பேர்கள் வீதம் 30 பேர்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்து அதற்குப் பிறகு ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒரு திட்டம் போட்டு எப்படி இந்தத் தொழில் அபிவிருத்தி அடையப் போகிறது. அவர்கள் "எலக்ட்ரிக் பர்ணஸ்" முதலிய சாதனங்கள்

வேண்டுமென்று கேட்டுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சாதனங்களை கொடுத்து உதவவேண்டும். இந்தத் தொழில் ஒரு புராதனத் தொழில். இந்த வேகத்தில் நாம் சென்றோமானால் அந்தத் தொழில் அபிவிருத்தி அடைய அது ஒவ்வாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை இன்னும் துரிதமாக அபிவிருத்தி அடையச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கைத் தொழில்கள் நம் நாட்டில் அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : சட்ட மன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறைக்குக் கோரியிருக்கும் தொகையைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற வெட்டு திட்டத்தை ஆதரிக்கும் நேரத்தில், அது சம்பிரதாயத்திற்கான வெட்டு திட்டமே தவிர, தொழில் துறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் அமைச்சரின் தனிப்பட்ட திறமையைக் கவனித்தாலும், நம் நாட்டு தொழில் வளர்ச்சியின் அவசியத்தைக் கவனித்தாலும், அவர்கள் முன்பே குறைந்த தொகையைக் கோரியிருக்கிறார்களே என்ற கருத்துப்படத்தான், இரண்டு கோடி ரூபாயை இன்னொரு 100 ரூபாய் குறைத்துவிடலாம் என்று சொல்வதன் நோக்கம், குறைந்தது இந்தத் தொழில் துறைக்கு ரூ. 10 கோடியாவது கேட்டு இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால்தான். சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, ஒழுங்காக நடந்துகொண்டிருக்கிற மக்கள் பெருவாரியாக இருக்கிற இந்த மாநிலத்தில், போலீசுக்கு ரூ. 5, 6 கோடி தேவை என்று துணிந்து அமைச்சர் கேட்டு, அதையும் இந்த சபை மனம் ஒப்பி கொடுத்திருக்கிறபோது, தொழில் துறையில் மிகவும் பின் தங்கியிருக்கிற இந்த மாநிலத்தின் தொழில்களை பெருக்குவதற்கு ஒரு வெறும் இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான், அமெரிக்கா போய் வந்த பிறகும் நம் தொழில் அமைச்சரவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவை விட்டுத் திரும்பி வந்து, கப்பலிலோ விமானத்திலோ இருந்து இறங்கிய உடனேயே, " அதெல்லாம் அந்த நாட்டுக்கு சாத்தியம், நாம் இருக்கும் இடத்திற்கு சாத்தியமில்லை " என்று விட்டுவிட்டார்களோ என்று வருத்தப்படவேண்டியிருக்கிறது.

இன்றைய தினம் வழக்கத்திற்கு மாறாக, நம் தொழில் துறை அமைச்சரவர்கள், சிறிது அரசியலையும் கலந்து நம் துவக்க உரையில் பேசினார்கள். " நாங்கள் ஒரு தொழில் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம்; அதற்கு மக்கள் ஆதரவு அளித்து, ஓட்டு அளத்திருக்கிறார்கள்; ஆகையினால், நாங்கள் அதன்படித்தான் நடப்போம்; தனியார் துறை, பொதுத் துறை என்ற பாகுபாடோ, மத்திய சர்க்கார் நிர்வாகம் அல்லது மாநில சர்க்கார் நிர்வாகம் என்ற வித்தியாசமோ, ஆகியவைகளெல்லாம் எங்களுக்குத் தேவையில்லை. 1956-லேயே தீர்மானித்து விட்டோம்; மக்கள் அதைக் கேட்ட பிறகுதான் எங்களுக்கு ஓட்டு அளித்திருக்கிறார்கள்; ஆகையினால், இப்பொழுது யாரும் குறை சொல்லாதீர்கள் " என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டு பேசினார்கள். நான் சொல்லும் அளவில் விளக்கிச் சொல்லவில்லையே தவிர, அவர்கள் பேச்சிலே இந்த கருத்துக்கள் தொக்கி இருந்தன. அவர்கள் ஓரளவுக்கு அரசியலைக் கலந்து இருக்கிறார்கள் என்று நான் கொஞ்சம் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டேன். அவர்கள் தத்துவார்த்திகள் பேசுவதுபோல், பெரிய தொழில்களை ஆரம்பித்தால், பல பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்காதே, ஆகையால் சின்னச் சின்ன தொழில்களை ஆரம்பித்தால்தான், பலபேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற ஒரு கருத்தை இங்கே தெரிவித்தார்கள். நான் அவர்கள் அந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்கும் நேரத்தில் இந்த சட்ட மன்றத்தை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இங்கே ஓடுகின்ற மின்சார விசிரிகளை நிறுத்திவிட்டு, சிறிய சிறிய பனை ஓலை விசிரிகளை, மின்சார விசிறிகளுக்குப் பதிலாகக் கொடுத்திருந்தால், ஒரு மின்சார விசிரிக்குப் பதிலாக தொழில் அமைச்சரவர்கள் 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கலாம்; அது போலவே, எல்லா மில்களையும் நிறுத்திவிட்டு, அம்பர் சர்க்காவையே வைத்து நூல் [illegible]று, அதன் மூலமாகத்தான் தறி நடத்துவோம் என்று ஏற்படுத்தினார் [illegible] எத்தனையோ லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்க

லாம்; அது போலவே, சர்க்கரை ஆலைகளை வைப்பதற்குப் பதிலாக, கரும்பு ஆலைகளை ஆங்காங்கே சிறிய குடிசைத் தொழிலாக வைத்து நடத்தினால், எத்தனையோ லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கலாம். நமது அமைச்சரவர்கள் நம்மை அந்தப் பாதைக்கு அழைத்துச் செல்ல விரும்புகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். பெரிய தொழில்கள் வேண்டும் என்று கேட்கும் நேரத்தில், பெரிய தொழில்களில் அதிக ஆட்கள் வேலை செய்ய முடியாது, சிறிய தொழில்களை வைத்தால் ஏராளமான மனிதர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற சாதாரண உண்மையையும் மறந்து விட்டுக் கேட்டதாக அமைச்சரவர்கள் கருதக்கூடாது. அவர்கள் அப்படிக் கருதியிருப்பார்களேயானால், அவர்கள் அதனை திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெரிய தொழில்கள் சிறிய தொழில்களுக்கு அடிப்படையாக இருந்து அமைந்திருக்கின்றன. பெரிய தொழில்களில் கிடைக்கும் மூலப் பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு, பெரிய தொழில்களில் கிடைக்கக் கூடிய எஃகு, இரும்பு இவைகளை வைத்துக்கொண்டு, சிறிய சிறிய தொழில்களில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதனால்தான், பேசிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ், ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்றும், அவைகளை எந்த நாடும் இழக்கக்கூடாது என்றும், தொழில் துறை நிபுணர்களும், பொருளாதார நிபுணர்களும், வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை மறுக்கும் தன்மையிலே, தொழில் அமைச்சரவர்கள் சிறு தொழில்கள் மட்டும் இருந்தால் போதும் என்று எடுத்துப் பேசியதை மிக வருத்தத்தோடு கவனித்தேன். முன்பு பேசியபோது, கற்றாழைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களை வெளிநாட்டு நிபுணர்கள் பாராட்டினார்கள் என்று பேசினார்கள். அதன் வழுவழுப்பைப் பார்த்தா? கற்றாழை நாற்றத்தைப் பார்த்தா? எதைப் பார்த்து வெளிநாட்டார் பாராட்டினார்கள் என்று விளங்கவில்லை. ஆகையினால், தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற அமைச்சரவர்கள், தனக்கு இருக்கிற அடிப்படை கருத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மக்கள் ஓட்டு அளித்து விட்டார்கள், அதனால், மாற்றிக் கொள்ளப் போவதில்லை என்று அவர்கள் சொல்வார்களேயானால், மக்கள் இடத்தில் இப்படித் தெளிவாகச் சொல்லி வோட்டும் வாங்கப்படவில்லை என்பதையும், தேர்தல் வருவதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளே இருக்கிற காரணத்தால், இப்பொழுதே அமைச்சரவர்கள் தெளிவாக எண்ணிப் பார்க்க முடியும் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டவே அதனைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உண்மையிலேயே, நம் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமானால், என்னென்ன நமக்குத் தேவை என்பதை நான் சிறு குறிப்பாக அமைச்சரவர்கள் பேசும்போதே எழுதிப் பார்த்தேன். நம் நாட்டில் தொழில் துறை வளரவேண்டுமானால், முதலிலே என்னென்ன விளை பொருள்கள், செய் பொருள்கள், கனிப் பொருள்கள் இந்த நாட்டிலே கிடைக்கக் கூடும் என்ற பரிசீலனை செய்வதற்கு நமக்கு ஒரு சர்வே வேண்டும்; இரண்டாவதாக, நாம் அறிந்து பார்த்திருக்கும் உண்மைகள் சரியானதுதானா, தேவைதானா, நடைமுறைக்கு ஏற்றவைதானா என்பதையெல்லாம் நமக்கு அறிவிக்க, நம்மைவிட தொழில் துறையில் உயர்ந்திருக்கிற, மேல் நாட்டு நிபுணர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை நமக்கு அளிக்க வேண்டும்; மூன்றாவதாக தொழிலுக்குத் தேவைப்படும் மூலதனம் கிடைக்க வேண்டும்; அதற்கு ஏற்ற வகையில் பாங்கிங் ஸிஸ்டம் சரியான முறையில் அமைக்கப்படவேண்டும்; அதற்குப் பிறகு, நான்காவதாக, தொழிலுக்குத் தேவையான இயந்திர வசதிகளை, வெளி நாடுகளிலிருந்து பெருவதற்கு ஏற்ற வெளிநாட்டுச் செலாவணி வேண்டும். இந்த நாலும் நம்மிடம் இல்லை என்று வருத்தத்தோடு சொல்லுவேன். நம் தொழில் துறை அமைச்சரவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று துணிந்து சொல்லுவேன். இந்த நாலு துறைகளிலும் தொழில் துறை அமைச்சருக்கும் சரி, மாநில சர்க்காருக்கும் சரி ஒரு துளி உரிமையும் இல்லை. எதிர் வீட்டுக் கதவை எட்டிப் பார்ப்பவர் போல, நம் திட்டங்களைப் பற்றி டில்லியில் வாதாடலாமே தவிர, யஜமானர் சிரித்த நேரத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் கொடு என்று பெற்றுக்கொண்டு வரலாமே தவிர, தொழில் துறைக்கு அடிப்படைத் தேவைகளான இந்த நான்கு துறைகளிலும்

நம் மாநில சர்க்காருக்கு ஒரு துளி ஆதிக்கமும் இல்லை. அது மட்டும்
போதாமல், இத்துறை வளத்திற்கு அவசியமாகிற, பாதை வசதிகள்,
ரெயில்வே வசதிகள், உள்நாட்டு நீர்துறை என்னும் இன்லண்டு வாட்டர்
வேஸ், வாய்க்கால் துறை இவைகளில் நம் சர்க்காருக்கு எந்த விதமான
அதிகாரமும் இல்லை. அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லும் நேரத்தில்,
" நம் சர்க்கார்தான் டில்லியில் இருப்பது கூட " என்று தொழில்
அமைச்சரவர்கள் வாதாடக்கூடும். நான் அப்படிக் கருதவில்லை என்பது
மட்டுமல்ல, அப்படிக் கருதிக்கொண்டேயிருப்பவர்களானாலும், அவர்
களும் தொழில்களெல்லாம் வடக்கேயே இருக்கட்டும், இங்கே வேண்
டாம் என்று ஒரு முயற்சியும் எடுக்காமல் சும்மா இருந்திருக்கலாம்.
இந்த இடத்தில் நெல் விளைவிப்போம், சோளம், கம்பு விளைவிப்போம், பனை
ஓலையால் விசிறிகள் செய்வோம், கத்தாழை நார் உரிப்போம், கருங்கல்லை
உடைப்போம், வடக்குப் பகுதியிலேயே மற்றத் தொழில்களெல்லாம் இருக்
கட்டும் என்று சும்மா இருந்து இருக்கலாம். ஆனால், இங்கு வேண்டு
மானால் மறுக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் டில்லிக்குப் போகும் நேரத்
தில், அவர்களையும் அறியாமல் நான் அவர்களோடு டில்லிக்குப் போகி
றேன் என்று அரசியல் உலகம் நிச்சயமாக மறந்து விட முடியாது. அங்கே
இவர்கள் எதை, எதையோ அத்தனையும் எங்களுடைய மாநிலத்தில் இருக்க
வேண்டும், எங்கள் மாநிலத்திற்குத் தேவை என்று வாதாடிக்கொண்
டிருக்கிற உள்நோக்கம் உண்மையிலேயே இருந்தாலும் கூட, இந்த இடத்
தில் ஒப்புக்கு மறுக்கிறார்கள். நம்மிடத்தில் இருக்க வேண்டும், நம்
மாநிலத்தில் இருக்க வேண்டும் என்ற பாசத்திலிருந்து அவர்கள் நீங்கி
விடுவார்கள் என்று நான் கருதவில்லை.

இங்கே பார்த்தோம்—ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்
டால், கிழக்குப் பகுதி என்கிறார்கள், மேற்குப் பகுதி என்கிறார்கள்.
சேலம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், கிழக்கு சேலம், மேற்கு சேலம்
தஞ்சாவூர் என்றால் கிழக்கு தஞ்சை, மேற்கு தஞ்சை, நாங்கள் தெற்கு,
வடக்கு என்றால், இவர்கள் கிழக்கு, மேற்கு என்று பேசுகிறார்கள்.
ஆகவே, தங்களுக்கு, தங்கள் பகுதிக்கு எந்த வழியில் பெருமை வளரு
கிறதோ, பொருளாதாரம் வளருகிறதோ, வேலைவாய்ப்புகள் மக்க
ளுக்கும் கிடைக்கிறதோ, அப்படிப் பேசுகிறார்கள். (குறுக்கீடு)

ஆகையினால், தொழில் துறை வளர்ச்சிக்குத் தேவையான நான்கு
முக்கியமான காரியங்கள் நம் துறைத்தனத்தாருக்கு அதிகாரமில்லாததால்
வடக்கு—தெற்கு என்று பேசுவது தவறு என்று கருதிக்கொண்டு இருக்
கும் நண்பர்கள், அந்த முறையிலே நம் மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்
சியை அமைக்க அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கும் நேரத்தில், தொழில்
30 அமைச்சர் என்று இங்கே வைத்திருப்பதில்தான் என்ன பலன் என்று
நான் அறிய விரும்புகிறேன். இன்னொன்று, தொழில் துறையைப்பற்றி
யோசிக்கும் நேரத்தில் நாம் ஏற்கெனவே கிடைத்திருக்கிற பொருளை வைத்
துக்கொண்டுதான் தொழில்களை வளர்க்க வேண்டுமென்று கருதுகிறோமே
தவிர மறைந்திருக்கும் இயற்கை சக்திகளை வளப்படுத்தவேண்டுமென்று
இன்னும் முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இஸ்ரேல் நாட்டில்
மின்சாரத்தை உண்டாக்குவதற்கு பணம் செலவழிக்க முயற்சி எடுத்
துக்கொள்ளும் வகையில் இஸ்ரேல் நாட்டில் சூரிய வெளிச்சம் கொடுக்
கக்கூடிய வெப்பத்தை அதாவது சோலார் எனர்ஜியை வைத்துக்கொண்டு
தொழில் துறையில் மிகுந்த முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். அதைப்
பற்றி இந்த சட்ட மன்றத்தில் ஒன்று, இரண்டு ஆண்டுக்கு முன் ஒரு
உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில் சூரிய வெளிச்சத்தைப் பற்றி
மற்றவர்களும் கருதினார்கள். சூரிய வெளிச்சம் கொடுக்கக்கூடிய மின்
சக்தியை விட இயற்கையாக உண்டாக்கக்கூடிய மின்சக்தியைவிட குறைந்
குறைய இருபத்தி நாலாயிரம் மடங்கு அளவுக்கு அதிகம் என்பதை நிபு
ணர்கள் கணக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்து
வந்து சிறு தொழில் கண்காட்சியை நடத்தியபோது சோலார் எனர்ஜியி
லிருந்து பல இயந்திரங்களை எல்லாம் இயக்கிக் காட்டப்பட்டது.
நம்முடைய நாட்டில் இன்றைக்கு இருக்கும் இயற்கைப் பொருள்களை வைத்துக்
கொண்டும் இன்னும் பூமியில் மறைந்து இருக்கிற பொருள்களை

வைத்துக்கொண்டும் நாம் புதிய தொழில்களை உண்டாக்க முயற்சி எடுத்துக்
கொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்தில் இந்த சட்ட மன்றத்தில் மதிப்
பிற்குரிய வேதாரண்யம் தொகுதி அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது
யாரோ ஒரு பொறுப்புள்ள பாராளு மன்ற உறுப்பினர், சேலம் இரும்பை
எடுத்துக்கொண்டு போய் லண்டனில் ஒரு வாராவதியைக் கட்டிக்
யிருக்கிறார்களே என்று சொல்லுகிறாரே, அப்படி கட்டப்பட்டிருக்கிற தகவல்
இந்த சர்க்காருக்கு உண்டா என்று கேட்டதற்கு அப்படிப்பட்ட தகவல்
இல்லை என்றும் சேலம் என்னும் ஊர் அமெரிக்காவிலுள்ள ஒரு ஊராக
இருக்கலாம் என்றும், அப்படிப்பட்ட ஊரைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறாரோ
என்னமோ என்றும், ஏதோ பொழுது போக்கான முறையில் கனம் அமைச்சர்
அவர்கள் பதிலளித்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரிடத்தில் அந்தத் தகவல்
இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கா
ரிடம் அந்தத் தகவல் இல்லாத காரணத்தால் அந்தத் தகவல் இல்லை
என்று இந்த அமைச்சர் அவை சொல்லுவதற்கு இல்லை. நான் இன்னும்
சொல்லுகிறேன். நான் அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாக வேண்டிய அவகாசம்
தருகிறேன். அப்படிப்பட்ட தகவல் இருக்கிறது, அந்தத் தகவலை
ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற வகையில் சர்க்கார் ஒரு அறிக்கையை
வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். தொழில் துறை மூலமாக அதை வெளியிட்டிருக்கி
றார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் இருக்கிற இரும்பை உபயோகப்படுத்துவது
சம்பந்தமாக. "ஐரன் ஓர் அண்ட் யூடிலைசேஷன்" என்ற புத்தகத்தில்
1830-லேயே சென்னை மாநிலத்தில் உத்தியோகத்திலிருந்து விலகிய
பிறகு ஜெ. எம். மார்ஷல் என்ற வெள்ளைக்காரர் அந்த அறிக்கையில்
அங்குள்ள இரும்பை வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கலாம்
என்று அவர் ஒரு குறிப்பு கொடுத்திருக்கிறார். 1953-ல் இன்னொரு தொழிற்
சாலை வட ஆர்க்காட்டில் முள்ளப்பட்டி என்ற இடத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்
கள். அதில் எவ்வளவு டன் எஃகு தயாரிக்கப்பட்டது. அது ஏன் கைவிடப்
பட்டது என்று அவர்களே போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்களே
வெளியிட்டிருக்கிற அறிக்கையில் ஏற்றுக்கொள்வதானால் இந்த இரும்பு
வெளி நாட்டுக்குப் போயிருக்காது என்று எப்படி அவர்களால் வாதாட
முடியும். இந்த இடத்தில் இல்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம்
இந்தத் தகவலை ஒரு பாராளு மன்ற உறுப்பினர் தாம் படித்துப் பார்த்து
அதை அந்த ஏட்டிலிருந்து எடுத்து சொன்னாரே தவிர அமெரிக்காவில்
சேலம் என்கின்ற ஊர் எங்கேயோ இருக்கிறதோ என்னமோ என்று
அமெரிக்கா போய் வருவதில் அக்கரை கொண்டிருக்கிற தொழில்
அமைச்சர் அவர்களே சொல்லி விட்டால் அதை வேடிக்கையில் ஒன்றாக
தள்ளிவிடுவோமே தவிர அதை ஒரு பொறுப்புள்ள பதிலாக நாங்கள்
சொல்வதற்கு இல்லை. சேலம் இரும்பைப்பற்றி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற
ஆராய்ச்சி உரைகளை இது வரையில் எந்த நாட்டுக்காரர்களும் பார்த்தார்
களானால் சேலத்தையே குத்தகைக்கு எடுக்காலாமோ என்ற ஆசை
வரத்தக்க அளவில் அந்த அறிக்கையை தயாரித்திருக்கிறார்கள். நேற்
றைய தினம் பாராளு மன்றத்தில் அங்குள்ள தொழில் அமைச்சர்
அவர்கள் சேலத்தில் உருக்குத் தொழிற்சாலை உண்டாகுமா என்பதைப்பற்றி
திட்டவட்டமாக இன்னும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை, காவேரித் துறையில்
எண்ணெய் வளம் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு ஆட்களை
அனுப்ப உத்தேசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் பேசியிருக்கிறார்.
எண்ணெயைப்போல் வழவழப்பாக வளைந்து பேசியிருக்கிறாரே தவிர
இரும்பைப்போல் எஃகைபோல் திட்ட வட்டமாக சேலத்தில் மூன்றாவது
ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இதனை சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் என்று அவர்
களால் சொல்லப்படவில்லை. ஆகையால் தான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்
திட்ட காலத்தில் சேலம் இரும்பு எஃகு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்ப
தற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கனம் அமைச்சர்
அவர்களையும், அமைச்சர் அவையையும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று, அவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் 1959-60-ல் ஏற்பட்டு
இருக்கும் தொழில் வளத்தைப் பற்றி அவர்கள் புத்தகமாக வெளியிட்டி
ருக்கிறார்கள். தொழில் அமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்
கொள்ளுகிறேன், தயவு செய்து இன்று இரவு, இந்த விவாதம் நடந்த
பிறகு அதை படித்துப் பாருங்கள், அதை விவாதத்திற்கு முன்னதாக

[Sri C. N. Annadurai] [8th April 1960

படித்தால் எங்களுக்கு பதில் சொல்வதற்கு அதில் எங்கே இடம் இருக்
கிறது என்ற கண்ணேட்டம்தான் இருக்கும். இந்த மாநில குடி மகன்
என்ற முறையில் இன்றைய இரவில் படித்துப்பார்த்த பிறகு அவர்கள்
ஏற்படுத்தியிருக்கிற தொழில் இந்த மாநிலத்திற்கு பெருமை தருவதுதானு
என்பதை அவர்களே எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். வீரிகல்சர் என்ற
பட்டுத்தொழிற்சாலைக்கு அதன் விரிவுக்கான தொழிலைப்பற்றி ஒரு இடத்தில்
பன்னிரெண்டு லட்சம் ரூபாய் ப்ளானிங் கமிஷன் அதற்கு ஒதுக்கி
இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதில் பன்னிரெண்டு பைசா கூட
இந்த சர்க்காருக்குத் தர முடியாது என்று மறுத்துவிட்டார்கள்.
இப்பொழுது சர்க்காருக்கு எவ்வளவோ பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.
அதற்காக எவ்வளவோ பணத்தைச் செலவு செய்து தேனி வளர்ப்புத்
தொழிலைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பட்டு உற்பத்திக்காக தருவதாகச்
சொன்ன பன்னிரெண்டு லட்சம் ரூபாய் நமக்குத் தரவில்லை. ராஜ்யப்
பிரிவினையினால் மைசூருக்கு கொள்ளேகாலம் போனதன் மூலமாக நமக்கு
ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நஷ்டத்தை இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடத்தில்
எடுத்து வாதாடி அந்தப் பணத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அவர்கள்
தங்களுடைய வாதத் திறமையை எங்களிடத்தில் காட்டுகிறார்கள். அவர்
களுக்குள்ள அதிகாரத்தை எங்களிடத்தில் காட்டுகிறார்களே தவிர அங்கே
போகிற நேரத்தில் ஏன் இந்த பன்னிரெண்டு லட்சம் ரூபாயை கேட்டு வாங்கி
இருக்கக்கூடாது ?

இதைத் தவிர இன்னும் ஒரே ஒரு ஆபத்தான விஷயம் இருக்கிறது.
அதாவது Thalawadi area, Coimbatore District, Industrial
Co-operative Unit with a working capital of Rs. 1·14 lakhs
என்று நீங்கள் செலவழிக்கிறீர்கள் என்று சொன்னேன். இதற்கு
முன் நடந்ததைப் பார்க்க வேண்டும். தளவாடி என்ற இடம் மைசூ
ருக்குச் சேர வேண்டும் என்றும், சென்னைக்குச் சேரக்கூடாது என்றும்
கிளர்ச்சி நடத்தி, அங்குள்ள எல்லா மக்களும், நாம் அன்பாக கருதுகிற முதல்
அமைச்சர் காமராஜ் அவர்கள் படத்தை எ த்தும் அவர்கள் ஒரு கிளர்ச்சியை
நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். தளவாடி
நமக்குத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று தயவுசெய்து முயற்சி எடுத்துக்கொள்
ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆரணியார் ப்ராஜெக்டை செலவு
செய்தபின் விட்டுக்கொடுத்ததுபோல், இதையும் கொடுத்து விடமாட்டார்கள்
என்ற தைரியம் இருந்தால் பணத்தை செலவு செய்து விட்டு தேனியை
வளர்த்து அது வேறுபக்கத்தில் பறந்து போவது போல் போய்
விடாது அதை நாமே எடுத்துக்கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள
வேண்டும். அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய முயற்சியில்தான், போதிய
அதிகாரம் இருந்தால்தான் தொழில் வளருமே தவிர வேறு ஒன்றும்
இல்லை. நமக்கு தொழில் வளம்தான் முக்கியமானது. தொழில் வளம்
மக்களுடைய திருப்தியைப் பொறுத்திருக்கிறது. மக்களுக்கும் அதில்
வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குத் திருப்தி கொடுக்க வேண்டு
மானுல் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். கட்டுப்படுத்தப்பட்ட
விலையில் பொருள்களைக் கொடுத்தால்தான் மக்கள் திருப்தி அடைவார்கள்.
கட்டுப்பாடு செய்த விலையில் கொடுத்தால்தான் அதை உபயோகிக்கக்கூடிய
வர்களுக்கு திருப்தி இருக்கும். தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழி
லாளர்களுக்கு நல்ல கூலி விகிதங்களைக் கொடுத்து அவர்கள் தங்களுடைய
வாழ்க்கைத்தரத்தை நல்ல முறையில் நடத்திக் கொண்டால்தான் அவர்கள்
தொழிலில் நல்ல அக்கறை காட்டுவார்கள். நமது தொழில் அமைச்சர்
அவர்கள் தொழிலுக்கும் அமைச்சராக இருக்கிறார், தொழிலாளர்களுக்கும்
அமைச்சராக இருக்கிறார். அப்படி இருந்து அவர் தராசின் இரண்டு தட்டு
களாகத்தான் இருக்கிறார். எந்தெந்த சரக்குகளை யார் யார் எந்தெந்த
தட்டுகளில் போடுகிறார்களோ அந்த பக்கத்தில் தான் அவர் சார்ந்து
விடுவார் என்ற அச்சம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர் தராசு பிடிப்பவராக
இருந்தால் அப்படிப்பட்ட அச்சம் இருக்காது. ஆனால் தராசு தட்டாக
இருப்பதால்தான் அவருக்கு ஒரு பைல் தொழில் அமைச்சர் என்று
வரும், இன்னொரு பைல் லேபர் மினிஸ்டர் என்று வரும். இந்த இரண்
டையும் வைத்துக்கொண்டு அவர் முன் நாளில் தொழிலாளர்களுக்கு
தலைவராக இருந்த பழைய நிலையை வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது

8th April 1960] [Sri C. N. Annadurai]

சிரமப்படுகிறாரே என்று
இருக்கிற சக்தியையும் வைத்துக்கொண்டு அவர் சிரமப்படுகிறாரே என்று
தான் நான் அனுதாபப்படுகிறேன். இன்றைய தினம் அவருடைய சகா
வாக இருக்கிற உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்குக்
காட்டக்கூடிய அக்கரை என்ன என்பதையும் அவர்களுக்கு தொழிலாளர்க
ளிடத்தில் இருக்கும் நல்ல எண்ணம் என்ன என்பதையும் போலீஸ்
பாஷையில் எடுத்துக்காட்டி அவர்கள் சொன்னார்கள். பேட்டைவாய்தலையில்
இரண்டு அரசியல் கட்சிகள் தூண்டி விட்டார்கள் என்று சொல்லி
விட்டார். ஆம். நாங்கள் அங்கே தொழில் சங்கத்தை நடத்திக்கொண்டி
ருக்கிறோம். அது குற்றங்களில் ஒன்றும் இல்லை. தூண்டி விட்டிருக்கிறோம்
என்று சொன்னது தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச்
சொன்ன நேரத்தில் அவர்களிடத்தில் எந்தவகையிலும் மன்றாடிப் பார்த்தும்
அவர்கள் எதற்கும் செவி மடுக்காது இருந்த காரணத்தால் தொழிலாளர்
களுக்கு இருக்கும் கடைசி ஆயுதமாகிய வேலை நிறுத்தத்தை அவர்கள் செய்
திருக்கிறார்கள். பிப்ரவரி மாதம் முதல் வாரத்தில் அவர்கள் அரசாங்கத்
தினிடத்தில் முறையிட்டிருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தம் துவங்கியது
11—3—1960, அதாவது ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு அது ஏற்பட்டிருக்கிறது.
இப்பொழுது கூட கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறார் அங்கே தொழி
லாளர்கள் திரும்பவும் வேலைக்கு செல்ல வேண்டும், தொழில் கெடக்
கூடாது, வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடாது, உண்மையான கோரிக்கை
களை தாங்கள் கவனிப்போம் அல்லது தன்னுடைய சகா அமைச்சர் கவனிப்
பார் என்றும் சொல்லவில்லை. அதற்கு மேல் தங்களால் என்ன செய்ய
முடியும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார். இந்தக் கரும்பு அங்கே இல்லை
யென்றால் ஆரூரான் ஆலைக்கு எடுத்துச் செல்வோம், அங்கேயும் அது
முடியவில்லை என்றால் அண்ணாமலைக்கு எடுத்துச் செல்வோம், அங்கேயும்
இல்லை என்றால் ஆழ் கடலில் கொட்டுவோம் என்ற விதத்தில் போகிறார்
களே தவிர தொழிலாளர்களுடைய குறைகள் என்ன அதை நாங்கள்
தீர்த்து வைக்கிறோம் என்று இந்த மாமன்றத்தில் சொல்வதற்கு போலீஸ்
அமைச்சருக்குதான் மனம் இல்லை என்றாலும் தொழிலாளர்களிடத்தில்
பழகி அவர்களுடைய குடிசைகளை நேரடியாகப் பார்த்து அவர்களுடைய
கண்ணீரைக் கண்டு அந்தக் கண்ணீரால் குளிப்பாட்டப்பட்ட கனம் தொழில்
அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைய தினம் என்ன பதில் சொல்ல இருக்கிறார்
என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஆகையால் தொழிலாளர்களுடைய
பிரச்னை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிற நேரத்தில்
உடனடியாக அதை கவனித்தால், கவனித்திருப்பாரானால் அவர்கள் இந்த
வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்க மாட்டார்கள். வேலை நிறுத்தம் என்
பது ஒரு விளையாட்டு அல்ல. தொழிலாளர்கள் அதை நன்றாக அறிவார்
கள். கனம் தொழில் அமைச்சர் எவ்வளவோ வேலை நிறுத்தங்களை நடத்தி
இருக்கிறார், எவ்வளவோ வேலை நிறுத்தங்களை தடுத்திருக்கிறார். அவர்
இப்பொழுது நான் இருக்கிற இடத்தில் இருந்தால் எவ்வளவோ திறமை
யாக வாதாடி இருப்பார். துரதிருஷ்டவசமாக நீங்கள் அங்கேயும், நாங்கள்
இங்கேயும் வீற்று இருக்கவேண்டியிருக்கிறதே தவிர அந்த வாதங்கள் தெரி
யாது என்று அர்த்தம் இல்லை. இப்போது எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற
வழக்கு அவர்களுக்குச் சொத்தையாக இருக்கிற காரணத்தினால் பல
அரசியல் பிரச்சனைகளை எல்லாம் எழுப்பி குழப்பிப் பேசினார்களே தவிர
தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை, குறைகள் எல்லாம் அவருக்குத் தெரி
யாது என்று சொல்ல முடியாது. நான் கேட்பது எல்லாம் தொழிலாளர்
களுடைய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களைக் கூப்பிட்டு அனுப்பிக் கேட்பதிலே
என்ன குறை வந்துவிடும் ? நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது என்றால்
எங்கெங்கே நிலம் இருக்கிறது, நிலச்சுவாந்தார்கள் இருக்கிறார்கள் என்று
சுற்றிப் சுற்றிப் பார்க்கவில்லையா ? பஸ்களை எடுத்துக்கொள்வதென்றால்
பஸ் முதலாளிகளைக் கூப்பிட்டுப் போடவில்லையா ? வெளிச்சத்திலேயும்,
இருட்டிலேயும் தனியாகவும், பத்துப் பேர்களுக்கு மத்தியிலும், லாபத்திலும்,
லாபம் இல்லாமலும் பேசுவதே இல்லையென்று சொல்கிறார்களா ?
தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்பதனால் என்ன
குறை வந்துவிடும் ? நானும் என் நண்பர் திரு. கல்யாணசுந்தரம்
அவர்களும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களை இது சம்பந்தமாகக் கண்டு
பேசினோம். அவர் பேசியது கொஞ்சம். ஆனால் அவர்களுடைய எண்ணத்தை

முகம் காட்டியது அதிகம். நாடகத் துறையில் ஈடுபட்டு வந்துள்ள காரணத்தினுல் முகத்தில் தோன்றும் மாறுதல்களைக் கொண்டே அவர் களுடைய உள்ளக் கருத்தை என்னுல் புரிந்துகொள்ள முடியும். தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் உள்ளத்தில் உள்ளது தெரியாமல் இருப்பதற்காக முயன்ருர். இருந்தும் அவர் முகம் அவர் உள்ளத்தில் இருந்ததைக் காட்டிவிட்டது. "பைத்தியக்காரர்களே, இந்த நேரத்தில் வருகிறீர்களே ? நான் தொழிலாளர்களுடைய தலைவராக இருந்த நேரத்தில் வந்திருந்தால் என்ன என்னவோ யோசனைகளை நானும் உங்களுக்குச் சொல்லியிருப் பேனே. இப்போது வருகிறீர்களே ?" என்று தெள்ளத் தெளிய அவர் முகம் எடுத்துக் காட்டியபோதே அவரிடத்திலும் போலீஸ் மனப்பான்மை வந்துவிட்டதே என்று பரிதாபப்பட வேண்டியிருந்தது. போலீஸ் மனப் பான்மையை விட்டு பொறுப்பு மனப்பான்மையைக் கைக்கொண்டால்தான் தொழில்கள் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைகிற க்ஷேமநல அரசாங்கம் ஏற்பட முடியும். ஆகையால் அந்த வகையில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் கருத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போடுகிற நேரத்திலே தொழில்கள் வளர "நாங்கள் தனியார் துறையா, பொதுத் துறையா என்று பார்க்கப் போவதில்லை. எப்படியோ தொழில் வளர்ந்தால் போதும்" என்று சொல்கிருர்கள். இந்த மனப்பான்மை பிற்காலத்தில் இவர்களை எங்கே கொண்டுபோய்விடும் என்று சொல்ல வருத்தப்பட வேண்டியிருக் கிறது. எப்படியோ தொழில் வளர வேண்டும் என்று "லேஸி பார்" என்ற முறையில் சக்ரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் தனிக் கட்சி அமைத்துச் சொல்லி வருகிருர்கள். உங்களை அறியாமல் அவர் ஒரு கட்சி ஆரம்பித்துவிட்டாரே என்று நீங்கள் கோபப்படலாமே தவிர உள் இருந்து நீங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைத்தான் அவர் வெளியில் இருந்து சொல்கிருர். ஆனுல் பத்தொன்பதாவது நூற்ருண்டுக்குப் பிறகு இந்த உலகத்தில் பொருளாதார அறிவு படைத்தவர்கள் எல்லாத் தொழில்களும் பொதுத் துறையில் போய்விடுவது எவ்வளவு ஆபத்தானது, அதுவும் ஆபத்துக் காலத்தில் எப்பேர்ப்பட்ட ஆபத்தான நிலைமையை அது உண் டாக்கிவிடும் என்பதை அறியாமல் இருக்க முடியாது.

இதைப்பற்றி பேசும்போது நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ஞர்கள். "யாரும் முன் வரவில்லை. ஐந்து கோடி மூல தனம் போட்டு ஆரம்பிக்க யாரும் இல்லை. நல்ல வேளையாக சேஷசாயி கம்பெனியார் முன்வந்தார்கள். அவருக்குக் கொடுத்தோம்." என்று சொன்ஞர்கள். அதைத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏன் வரவில்லை என்ருல் ஐந்து கோடி மூலதனம் போட பணம் இல்லாதது ஒரு காரணம். போட்ட பணம் திரும்பி வருமா என்பது மற்ருெரு காரணம். அந்தப் பணத்தைப் போட்டாலும் வெளிநாட்டுச் சலுகையை இவர்கள் பெற்றுத் தருவார்களா, இல்லையா என்பது வேருெரு காரணம். எப்படி இருந்தால்தான் என்ன, இங்குள்ளவர்கள் வெறும் கையெழுத்துப் போட்டு அனுப்பி வைக்கிறவர்கள்தானே, மேலே பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிற நிலைமை மற்ருென்று. ஆகவே இன் றுள்ள நிலைமையில் இங்குள்ள முதலாளிகளும், சாதாரண மக்களும் தொழில் துறையில் பணம் போட்டு ஈடுபட முன்வர வேண்டுமென்ருல் பங்கைக் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் நம்மிடத்தில் இருக்க வேண்டும்.

அவர்களே சொன்ஞர்கள், சேஷசாயி கைநீட்டிய பிறகு ஒரு இடத்தில் இருந்து ஒரு கோடி வந்தது, இன்ஞெரு இடத்தில் இருந்து இன்ஞெரு கோடி வந்தது, அவர் கை நீட்டுகிற இடமெல்லாம கோடிக்கணக்கில் வரு கிறது என்ருர்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன ? அந்தக் கைக்கு இருக் கிற வலிவு அல்ல, சர்க்கார் அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது என்றவுடன் [illegible] நிற்கிருர்கள். இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் இருக்கிற [illegible] டெல்லியில் இருக்கிற [illegible] அவர்களும் சேர்ந்தால் எதையும் செய்ய முடியும் என்ற [illegible]

நமக்கு என்ன பொறுப்பு இருக்கிறது ? நமது தொழில் இருக்கிறதே தவிர நமக்கு என்ன பொறுப்பு இருக்கிறது ? நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மாதாமாதம் தம் சம்பளத்தை வேண்டுமானுல் பாங்கியில் போட்டுக்கொள்ளலாம், தேவையானுல் வாங்கிக்கொள்ளலாம் அதைத் தவிர இவருக்கு அதிகாரம் இல்லை. யார் ஒருவர் பாங்குகளை கட்டுப் படுத்துகிற அதிகாரத்தை வைத்து இருக்கிருரோ அவர் ஒருவரே தொழில் துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்த முடியும் என்பது தொழில் துறையின் அரிச்சுவடி காட்டுகிறது. அதை அறியமாட்டாதவர் அவர் என்று நான் கருதமாட்டேன் சொல்லமாட்டேன் என்கிருர். சொன்ஞல் என்னுடைய இடத்திற்கு வரவேண்டியவராக இருக்கிருர். "எல்லா அதிகாரமும் டெல்லியில்தான் இருக்கிறது, நம்மிடத்தில் ஒன்றும் இல்லை" என்று அவர் சொல்லமறைப்பதை நான் சற்று வெளிப்படையாகச் சொல்கிற காரணத்தினுல் ஏதோ விரோத உணர்ச்சியுடன் சொல்வதாகக் கருதிவிட வேண்டாம். "தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல திறமைசாலி. அவர் குணம் தங்கம். அவர்கள் செய்து முடிக்காத காரியங்களே கிடையாது. அவர்கள் வாழ்க, வாழ்க" என்று நான் சொன்ஞலும் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூட வராந்தாவில் என்னைப் பார்க்கும்போது புன்னகை காட்டிப் போவார். அத்தகைய புன்னகையை என்னுடைய சொந்த லாபமாகச் செய்துகொள்கிற சூதாட்டக்காரன் அல்ல நான். ஆகவேதான் அவரைப் பாராட்டுவது தேவை என்று கருதாமல் அவருக்கு இருக்கிற திறமைக்கு செய்கிற காரியங்கள் குறைவு, இன்னும் சற்று அவருக்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேனே தவிர விரோதத்தினுல் சொல்கிறேன் என்று கருதத் தேவை யில்லை. தொழில்துறை கனிவளங்களை ஆராய்ச்சி செய்கிற முழு அதிகாரம் நம்முடைய ராஜ்யத் திட்டங்களை நாமே வகுத்துக்கொண்டு அதற்குத் தேவை யான முதலீட்டைப் பெறுவதற்கான பாங்கு வசதிகளையும், இயந்திரங்களை வரவழைத்துக்கொள்கிற செலாவணி வசதிகளும் இந்த மாநிலத்திற் கென்றே ஒதுக்கித் தராத வகையில் நம்முடைய தொழில்துறையில் விருத்தி திறமை என்பது எல்லாம் கற்ருழை நாரினுல்தான் காட்ட முடியும். தேவையான அளவுக்கு தொழில் வளரவேண்டுமென்ருல் கொள்கை, திட்டங்கள், மனப்போக்கு, பற்று, பாசம் இவைகள் நீக்கப்பட வேண்டும். இவைகள் நீக்கப்பட்ட பிறகுதான் இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான வளத்தைப் பெற முடியும். அதை எந்த அளவுக்குப் பெற வேண்டும் என்பதை அவர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிற அறிக்கையில் இத்தனை தொழில் வைத்திருக்கிரும் என்று சொன்ஞர்களே அன்றி ஒரு ஆண்டிலே, ஒரு மாதத்திலே வேலை வாய்ப்பைத் தேடி அலைகிற மக்கள் மக்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டு, கிராமத்தில் இருக்கிற மக்கள் தொழில் கிடைக்காமல், விவசாய காலம் போக பாக்கி எத்தனை காலம் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிருர்கள் என்பதை எல்லாம் எம்பிளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேன்ஜ் மூலமாகப் புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து கொடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் நாம் எத்தனை வளர்ச்சி அடைந்திருக் கிரும் என்று பார்த்துக்கொள்ள வசதி உண்டு.

பல அங்கத்தினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் மற்ற மாநிலத்தைவிட இந்த மாநிலத்தில்தான் குடிசைத் தொழில் அதிகம் வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்ஞர்கள். அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனுல் குடிசைத் தொழில் என்பதற்கு நம் சர்க்கார் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற இலக்கணம் குடிசையிலேயே அந்தத் தொழிலாளர்கள் இருக்க வேண்டும், குடிசையில் இருந்து செய்வதுதான் குடிசைத் தொழில் என்ருல் அப்போது பூரண வெற்றி. ஆனுல் அவர்கள் ஓட்டி வீட்டுக்கு வரக்கூடாதா ? இருட்டுக் குடிசையைவிட்டு ஒளியுடைய மாளிகைக்கு வரக்கூடாதா ? அந்த நிலையில் அவர்கள் பொருளாதாரம் வளர்ந்ததா ? அப்படி வளரவேண்டுமென்று தான் நான் சொல்கிறேன். வெள்ளைக்காரன் கிராமத்திலுள்ள தன் பங்க ளாவுக்கு காட்டேஜ் என்ருன். காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரி என்னும் போது அதை அப்படியே குடிசைத் தொழில் என்று வைத்து இந்தத் தொழில் செய்பவர்கள் குடிசையைப் போட்டுக்கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும் என்பதுபோல நாம் இருக்கிரும். காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரி என்று சொல்லப் படுகிற சின்னத் தொழில்கள் எல்லாம் அமெரிக்க நாட்டில் எவ்வாறு செய்யப்படுகிறது, எல்லாத் துறையிலும் மின்சாரம் எவ்வாறு உபயோகப் படுத்தப்படுகிறது என்று நாம் பார்த்தால் அவ்வாறே இங்கும் செய்ய முயல வேண்டும்.

மின்சாரத்தைப்பற்றி பேசுகின்ற நேரத்தில் குந்தாத் திட்டம் முடிந்த பிறகு நமக்கு வேறு வழி இல்லாத காரணத்தினால் நமது அமைச்சர் அவை மேலே இருக்கிற டெல்லி அமைச்சர் அவையிடம் வற்புறுத்தி, முடியுமானால் நம் கோரிக்கைக்கு அவர்களை இணங்கச் செய்ய ராஜீநாமாச் செய்து விடுவோம் என்று—ஒப்புக்காக, உண்மையாக அல்ல—மிரட்டியும் நமது மாநிலத்தில் ஒரு அணு உலையை ஏற்படுத்தியே தீரவேண்டும்.

அப்படி ஒரு அணு உலைக் கூடத்தை ஏற்படுத்தித் தருவதால் மின் சாரத் தட்டுப்பாடுகளை நீக்கிக் கொள்வதன் மூலம் இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான ரெயில்வே வசதியையும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பெறுவதற்கான விதத்தில் நீங்கள் வாதாடுவதினால்தான் தொழில் வளர்ச்சி பெற முடியுமே தவிர தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு பிற இலாகாக்கள் அறிக்கை வெளியிடுகிறார்களே அதே போல் நமது இலாகாவிற்கும் ஒரு அறிக்கை வெளியிடலாம் என்று வெளியிட்டிருக்கும் இந்த அறிக்கையில் இரண்டு பக்கத்திற்கு மேல் போனால் அதற்குப் பின் னால் காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ், பாட்டரி, காயர் மேக்கிங் என்று வருவதைப் பார்த்தால், அவர்கள் மீண்டும் ஐக்கியநாட்டுச் சபைக்கு போகும்போது, அமெரிக்காவிற்கு விமானத்தில் பறக்கும்போது இந்த அறிக்கையை படித் துக்கொண்டே பறக்க வேண்டும். முதல் பக்கத்தில் நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷன். அதில் 25 சத வீதம் போக மற்ற அதிகாரமெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத்தான். அடுத்தபடியாக, "பிக் அயர்ன்", அது தனிப்பட்ட கம்பனிக்கு சொந்தமானது; அடுத்தபடியாக "ரப்பர் பாக்டரி", அது டன்லப் கம்பனிக்கு சொந்தமானது; அடுத்தபடியாக "சைக்கிள் கம்பனி", அது டீ.ஐ. சைக்கிள்ஸ்க்கு சொந்தமானது; பின்னர் "அலு மினியம் ப்ளாண்ட்", அது தனிப்பட்ட ஒரு முதலாளிக்கு சொந்தமானது; பின்னர் "சர்ஜிக்கல் இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்ஸ் ப்ளாண்ட்", அது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமானது; பின்னர் "ரா பிலிம் ப்ராடக்ட்ஸ்" அது வெளிநாட்டிலும், மத்திய அரசாங்கமும் சேர்ந்து போடுவது. இப்படி யாக பக்கங்களை தள்ளிக்கொண்டே வந்தால் கடைசியாக நமது அரசாங்கத் திற்கு சொந்தமானது என்னவென்று பார்த்தால், மன்னிக்க வேண்டும் கற்றாழை நார் மட்டும்தான் நமக்கு சொந்தமாக இருக்கிறது. கற்றாழை நாரில் வேலை செய்வது என்பது தவறு அல்லது மோசமானது என்று நான் சொல்லவில்லை. தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும், இந்த மாநில அரசாங்கம் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் தொழில் திட்டம் போதுமானதா ? என்று. 10,000 கோடி ரூபாய் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்குகிற இந்நேரத்தில் நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக மிக அதிகமாக தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்லி இரண்டு கோடி கேட்ட தற்குப் பதிலாக பத்து கோடி கேட்டிருந்தால் நிச்சயமாக நான் அதை வரவேற்றிருப்பேன். மற்றொன்று, சேலம் இரும்பைப்பற்றி நேற்று நமது வேதாரண்யம் தொகுதி உறுப்பினர் சொன்னதைக் கேட்டு, பலர் விவரம் தெரியாமல் பேசி விட்டாரே என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கலாம், அது ஒரு ஆதாரத்தின்பேரில்தான் பேசப் பட்டதே தவிர ஆதாரமின்றியல்ல. அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது என்பதற்கு நீங்கள் தந்திருக்கிற அறிக்கையே ஆதாரம். இன்னொன்று, நாங்கள் எந்தப் பிரச்னையைக் கிளப்பினாலும் நீங்கள் இலாகாக்களைத்தான் நாடுகிறீர்கள், அது ஓரளவு முறைதான். இருந்தாலும் இலாகாக்களின் தகவல்கள் எல்லாம் "அப்டுடேட்டாக", அன்றாடம் தரும் தகவல்கள் என்று தப்புக் கணக்கு போடாதீர்கள். நேற்று நான் இந்த சட்டசபையின் படிப்பகத்திற்கு சென்றிருந்தேன். அங்கு எம். எஸ். கிருஷ்ணன் என்ற பொருளாதார நிபுணர் நம் நாட்டுக் கனி வளத்தைப்பற்றி எழுதியிருக்கும் அறிக்கையைக் கேட்டேன். அவர் சேலம் மாவட்டத்தைப்பற்றி ஓர் அறிக்கை தயார் செய்திருக்கிறார். அது இருக்கிறதா என்று கேட்டால் எம். எஸ். கிருஷ்ணனா, ஜியாலஜிக்கல் சர்வேயா என்று இல்லாத பொருளைக் கேட்டு விட்டதைப் போல் கேட்டு விட்டு இல்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த லட்சணத்தில்தான் நமது படிப்பகம் இருக்கிறது. அடுத்து, நமது மாநிலத் தொழில் வளர்ச்சிப் பற்றி புத்தகம் போட்டு கொடுக்கும்போது மற்ற மற்ற மாநிலங்களின் தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றியும் ஒரு பக்கம் கொடுத்திருந்தால் உங்கள்

திறமை எவ்வளவு, நீங்கள் எந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறீர்கள் என்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வழி வகையிருக்கும். அதை நீங்கள் செய்யவில்லை அதோடு சிறிய தொழில்களை வளர்க்கப் போகிறோம் என்று சொல்வார் களானால் வேதாரண்யம் தொகுதி உறுப்பினருக்கு அது பிடித்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். நல்ல ஆலமர நிழலிலோ அல்லது நல்ல ஆற்றங்கரை ஓரத்திலோ இருந்து கொண்டு பனை ஓலையை கையில் வைத்துக்கொண்டு அதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல, நிதி யமைச்சர் அவர்கள் அதை எழுத, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் திரும்ப படிக்க, வேதாரண்யம் தொகுதி உறுப்பினர் அதற்கு வியாக் கியானம் சொல்லவும், காஞ்சீபுரம் தொகுதி அங்கத்தினர் அதற்கு மறுப்புறை சொல்லவும் மற்றுமுள்ளவர்கள் சந்தியாவந்தனம் செய்யவோ அல்லது ஜபதபம் செய்யவோ செய்து விட்டு குடிசைக்குத் திரும்பச் செல்லலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலை அல்ல, இப்பொழுதிருப்பது. ஜெட் விமானத்தில் பறக்கும் நிலையில் இப்பொழுது நாம் இருக்கிறோம். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஜெட் விமானத்தில்தான் பறக்கிறார்கள் அடிக்கடி. அப்படி அவர்கள் விமானத்தில் அதிக உயரத்தில் பறந்தும் கூட, இன்னும் கற்றாழை நாரு இருக்க வேண்டும். எங்களைப் போல் மேலை நாடுகளுக்கு விமானத்தில் செல்லாமல் இருந்தால் ஒரு சமயம், கற்றாழைநார் தான் நமக்குத் தேவையோ என்று கருதியிருக்கலாம். பெரிய பெரிய தொழில் வளர்ச்சி பெற்றயிடங்களுக்கு சென்றிருக்கும் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தரக்கூடிய திட்டமல்ல இது. அவர்களது தற்போதைய நிலையில், அவர்களால் இவ்வளவுதான் தர முடிந்திருக் கிறது. அவருக்கு திறமையிருக்கிறது என்பதை அவர் கட்சிக்காரர்கள் மட்டுமல்ல நாங்களும் அதற்காக அவரைப் பாராட்ட கடமைப் பட்டிருக் கிறோம், பாராட்டவும் செய்கிறோம். ஆனால் பாராட்டுதலை மட்டும் எதிர் பார்த்து அவர்கள் அறிக்கை வெளியிட்டார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. என்னால் முடிந்தது இவ்வளவுதான், வேறு ஏதாவது இருந்தால் சொல் லுங்கள் என்று எங்களைத் தூண்டுவதுபோல்தான் இருக்கிறது, இந்த அறிக்கை. எல்லாவற்றையும் ஜீர்ணித்து விட்டு, அஜீரணமான அறிக்கை அல்ல இது. நமது நாட்டின் விவசாயத்தின் தரம் நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருவதை தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் துவக்க உறையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முன்னால் எல்லாம் விவசாயத்தைப்பற்றித்தான் இந்த மன்றத்தில் அதிகமாகப் பேசுவார்கள். ஆனால் இப்பொழுது தொழிலைப்பற்றித்தான் அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள். அதுபற்றி மகிழ்ச்சி யடைகிறேன் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே பூர்ண மகிழ்ச்சி யுடைய வேண்டுமென்றால், விவசாயத்தை எந்த அளவு மக்கள் நம்பிக் கொண்டிருந்தார்களோ அது படிப்படியாக பல காரணங்களால் குறைந்து வருகிறது. இனி தொழில் துறை வளர்ச்சி யடைவதின் மூலம் தான் மக்களுக்கு வயிறாரச் சோறு, நோயாற மருந்து, குடியிருக்க இடம், படிப்பதற்கு கல்வி வசதி, செய்வதற்குத் தொழில் ஆகியவைகள் கிடைக்க வேண்டும். அதைவிடச் சிறந்ததொரு லட்சியம் எந்த நாகரீக அரசாங்கத் திற்கும் இருக்க முடியாது, அந்த லட்சியத்தை வைத்துக்கொண்டு முன் னேற வேண்டுமென்று அமைச்சரவையை கேட்டுக்கொண்டு நான் எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, நம் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சித் தலைவர் அண்ணாதுரை அவர்கள் அழகாகப் பேசக் கூடியவர் என்று. அவர்கள், பல கருத்துக்களை சுவையோடு அழ காக எடுத்துச் சொல்லி இந்தச் சபையை சற்று மயங்கும்படி அடித்து விட்டார்கள். அந்தத் தூக்கத்திலிருந்து உலுக்கி எழுப்ப வேண்டிய நிலை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் எனது துவக்க உரையில் கனரகத் தொழில்கள் அவசியமில்லையென்று சொல்லவில்லை. எனது துவக்க உரை யில் சிறுதொழில்கள் மட்டும்தான் இருக்கவேண்டுமென்றும் நான் சொல்ல வில்லை. நான் முக்கியமாக எடுத்துக் காட்டியது என்னவென்றால் சிறு தொழில்கள் அதிகமாக வளர்வதின் மூலம்தான் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நாம் சமாளிக்க முடியுமென்று. அந்தள விற்கு நாம் வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் என்று முதன் முறையாக அதைச்

சொன்னேன். கனம் ராமசந்திரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது அதைக் குறிப் பிட்டுக் கேட்டார்கள், இந்த ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலே வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லவில்லே, அதைச் சொல்லியிருந் தால் நன்றாகயிருந்திருக்குமென்று சொன்னார்கள். பொது விவாதத்தில் கலந்துகொண்டபோது நான் அதைப்பற்றி . குறிப்பிட்டேன். இந்த ராஜ்யத்திற்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய தொகை, காம்போஸிட் ஸ்டேட்டாகயிருந்தபோது 173 கோடி ரூபாய். அப்பொழுது கணக்கிட்டபடி நமது ராஜ்யத்தில் சற்றேரக்குறைய 330,000 பேர்களுக்கு சர்க்கார் துறையில் வேலே கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. பின்னர் ராஜ்யம் தனியாக பிரிந்த பிறகு நமது ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டது 152 கோடி ரூபாய். அப்பொழுது இங்கு சர்க்கார் துறையில் எந்தளவிற்கு வேலே வாய்ப்பு கிடைக்குமென்று கணக்கிட்டதில் 284,000 பேர்களுக்கு வேலே கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்தோம். அந்தவிதமாக கணக்கு போட்டபோது இன்றைக்கு சர்க்கார் துறையில் மாத்திரம், அதாவது பொதுத் துறையில் மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்கார் இந்த இரண்டையும் எடுத்துக்கொண்டு பொது விவாதத்தின்போது கொடுத்த புள்ளி விவரத்தை மீண்டும் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அதில் 2½ லட்சம் பேர்களுக்கு நமது ராஜ்யத்தில் வேலேவாய்ப்பு வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது, பொதுத் துறையில் மட்டும். பொதுத் துறைக்கும் தனியார் துறைக்கும் உள்ள ஒரு ரேஷியோ என்னவென்றால், இது ஒன்றாகயிருந்தால் அது மூன்றாக யிருக்குமென்று கணக்குப் போட்டு ஒரு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலனே செய்து சராசரி வைத்து கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அப்படி கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது இதில் இரண்டரை லட்சமிருந்தால் தனியார் துறையில் 7½ லட்சம் மக்களுக்கு வேலே கிடைக்குமென்று கணக்கிட்டுச் சொன்னேன். இந்த 7½ லட்சம் பேர்களுக்கு வேலே வாய்ப்பு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், சர்க்கார் துறையில் பெரிய கனரகத் தொழில் வைத்தாலும் அது முடியாது. பெரும் அளவில் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பித்த காரணத்தினால்தான், பிற ராஜ்யங்கள் தங்கள் லட்சியக் குறிக்கோளே நிறைவேற்ற முடியாமல் இருந்தபோது நாம் அதை நிறைவேற்ற முடிந்தது என்பதை எடுத்துக் காட்ட அதைச் சொன்னேன்.

1 p.m. **Sri M. P. SUBRAMANIAM**: அமைச்சர் அவர்கள் சென்னே ராஜ்யம் தனியாக பிரிந்த பிறகு 152 கோடி ரூபாய் தொழில் வளர்ச்சிக் காக ஒதுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இவ்விதம் ஒதுக்கப்பட்ட 152 கோடி ரூபாயும் சிறு கைத்தொழில்களுக்கு மட்டுமா அல்லது மொத்தம் எல்லா தொழில்களுக்கும் சேர்த்து ஒதுக்கப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: சென்னே ராஜ்யம் தனியாக பிரிந்து பிறகு இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு மொத்தம் 152 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக கணக்கிடப்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர் களுக்கு நன்றாகத் தெரிய வரும் என்று நினைக்கிறேன். ராஜ்யத்தில் ஏற்பட வேண்டிய தொழில், கல்வி வசதிகள், ரோடுகள் வசதி எல்லா வற்றுக்கும் சேர்த்துத்தான் 152 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கிடப்பட்டது. நாம் தனி ராஜ்யமாக பிரிவதற்கு முன்னால் 173 கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னால்தான் 152 கோடியாக குறைந்தது.

இரண்டாவது, அங்கத்தினர்களில் சிலர் நம்முடைய கொள்கையின் அடிப்படையில் குறைகள் இருப்பதாக சொன்னார்கள். சென்னே மாகாணம் தனி ராஜ்யமாக சுதந்திர ராஜ்யமாக இருந்தால் நாம் மத்திய சர்க்காருக்கு கட்டுப்பட வேண்டிய தேவையில்லே. நாம் தனி ராஜ்யமாக இருந்தால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், எதை வேண்டுமென்றாலும் கட்டுப் பாடு செய்யலாம். எல்லா உரிமைகளும் நம்மிடத்தில் இருக்கும், அதில் சந்தேகமில்லே, அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் சென்னே ராஜ்யம் தனியாக இருக்குமானால், நமக்கு சில நன்மைகளும் உண்டு, அதே சமயத்தில் சில கஷ்டங்களும் உண்டு. இன்றைக்கு உலக அரசியலில் தனி யாக சிறு ராஜ்யங்கள் இருக்கின்ற நிலேமையைப் பார்த்தால் அவைகள் எல் லாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன, அவைகள் எல்லாம் இன்று

பின்தங்கிய நிலேமையில் இருக்கின்றன. சிறு சிறு ராஜ்யங்களாக இருப்ப தின் காரணமாக அவர்களுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்திருக்கிறது என்று பெயரளவில் இருக்கக்கூடிய நிலேமையில்தான் இருக்கிறதே தவிர மற்ற வர்களின் பொருளாதார உதவியை தேடிக்கொண்டும் மற்றவர்களுக்கு கட்டுண்டும் இருக்கிற நிலேமைகளே நாம் உலக அரசியலில் நன்கு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இந்த ராஜ்யம் தனி ராஜ்யமாக இருக்க வேண்டுமா அல்லது பெரிய ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கவேண்டுமா என்கின்ற பிரச்னே இந்த விவாதத்திற்கு புறம்பானது. திரு. அண்ணுத் துரை அவர்கள் சொன்னார்கள், அரசாங்கத்தைப் பார்த்து, உங்களுக்கு பாங்குகளே கட்டுப்படுத்துவதற்கு அதிகாரமில்லே, தனியார் தொழிலே, எல்லாம் ஏற்றெடுத்து நடத்துவதற்கு அதிகாரமில்லே, நமக்கு வேண்டிய காரியங்களே எல்லாம் உடனடியாக செய்வதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரமில்லே என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இவர்கள் குறிப்பிட்டது எல்லாம் சென்னே ராஜ்யம் தனியாக இருந்தால் எதையெல்லாம் செய்திருக்க கூடுமோ அதையெல்லாம் செய்யவில்லே என்று சொன்னார்கள் என்று வேண்டுமானால் அவர்கள் சொன்னதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். தனியாக இருக்கக்கூடிய ராஜ்யம் இவைகளே எல்லாம் செய்யலாம் என்பது எல்லோ ரும் அறிந்த உண்மை. தனி ராஜ்யமாக இருந்தால் என்னென்ன உரிமைகள் எல்லாம் உண்டு, அதில் என்னென்ன சிக்கல்கள் எல்லாம் உண்டு, உலக நாடுகளில் பல இப்போது எந்தவிதமான சிக்கல்களில் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இப் போது விளக்கிச் சொல்லவேண்டிய தேவையில்லே. ஆனால் இந்தக் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், அதாவது காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் பெரிய ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியாக சென்னே ராஜ்யம் இருந்தால் தான் முன்னேற்றமடைய முடியும் என்பதை தெளிவாக தீவிரமாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில்தான் எல்லாம் செய்து கொண்டுவருகிறது. தனி ராஜ்யமாக இருந்தால் என்னவெல்லாம் செய்யக் கூடுமோ அவைகளே எல்லாம் செய்யவில்லே இந்த அரசாங்கம் என்று சொல்லுவது, இந்த அரசாங்கத்தின் பேரில் சொல்லுகின்ற குற்றச்சாட்டு என்று எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. இன்னும் இதைப்பற்றி விளக்கம் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லே என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் உலக அரசியலில் இன்றைக்கு தனியாக இருந்துகொண்டிருக்கின்ற நாடுகள் பல உலக அரங்கில் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுடைய நிலேமையெல்லாம் இன்னும் சந்தோஷகரமாய் இல்லே, பொருளாதாரத் துறையிலும் சரி, முன்னேற்ற பாதையில் செல்வதிலும் சரி, அவர்கள் எல்லாம் மற்றவர்களே பார்த்து கையேந்தி நிற்கக்கூடிய நிலேமையில், யார் எப்போது நம்மீது ஆக்கிரமிப்பு செய்வார்களோ என்ற பயத்தினாலும், அதனால் ஏற்படுகின்ற பலவிதமான தொல்லேகளிலும் பல்வேறுவிதமான சிக்கல்களிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இதைப்பற்றி நான் இன்னும் அதிக மாக பேச விரும்பவில்லே.

இரண்டாவது, கொள்கை அடிப்படையில் சில குறைகள் சொல்லப் பட்டது. அதாவது எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கவில்லே என்பது. காங்கிரஸ் சர்க்கார் எல்லாத் தொழில்களேயும் தேசிய மயமாக்குகிறோம், அல்லது ஆட்டுக்குட்டி வளர்ப்பது முதல் அணுக்குண்டு செய்வது வரையில் சர்க்காரே செய்துகொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லியிருந்தால் தான் இந்தக் குறை சொல்வது பொருத்தமாயிருக்கும். எல்லாவற்றையும் தேசியமய மாக்க வேண்டும் என்பதை நாங்கள் அல்லது இந்த சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லே. மக்களிடத்தில் இப்போது கடைபிடித்து வருகிற இண்டஸ் ரீஸ் பாலிஸி தீர்மானத்தை வைத்துக்கொண்டுதான், அதை மக்களிடத்தில் சொல்லித்தான் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று இந்த நிர்வாகத்தை காங்கிரஸ் கட்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தைத்தான் நாட்டு மக்க ளும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே பாங்குகளே தேசீயமயமாக்க வில்லே, இன்ஷுரன்ஸை தேசீயமயமாக்கவில்லே என்று சொல்லப் படுகிற குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் இந்த சர்க்காரின் பேரிலுள்ள குற்றச் சாட்டாகாது, வேண்டுமென்றால் வேறொரு கொள்கையின் விளக்கமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். கனம் பழனிசாமி அவர்கள் எல்லா தொழிலேயுமே,

ஆடு வளர்ப்பது முதல் அணு குண்டு செய்வது வரை என் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்ற முறையில் சொன்னார்கள். (இச் சமயத் தில் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் பேசுவதற்கு எழுந்திருந்தார்) ஏதோ தமாஷுக்காக சொல்லுகிறேனே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. . .

(ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி : எல்லாவற்றையும் தேசீயமயமாக்கவேண்டும் என்று நான் எப்போதும் சொன்னது கிடையாது.)

அப்படியே எடுத்துக்கொண்டாலும் சர்க்கார் துறையில் எந்தவிதமான தொழிலையும் நடத்தவில்லையா என்பதைப் பார்த்தால், இந்தக் குற்றச் சாட்டும் சரியல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனரகத் தொழில்கள், கனிப் பொருட்கள் தொழில்கள் இவைகள் எல்லாம் சர்க்கார் துறையில்தான் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இண்டஸ்ட்ரீஸ் பாலிஸி தீர் மானத்தின் அடிப்படையில்தான் நெய்வேலியில் மைனிங்-தொழிலை நாம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் ஆவடியில் டிபன்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் நடத்தப்படுகிறது. அதோடு மேலும் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும் சர்ஜிக்கல் இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்ஸ் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் சர்க்கார் துறையில்தான் நடத்தப்படவிருக்கின்றன. இதில் எல்லாவற்றையும் ராஜ்ய சர்க்காரே நடத்தவில்லை என்பது உண்மை. மத்திய சர்க்கார் நடத்தினாலும் சரி, ராஜ்ய சர்க்கார் நடத்தினாலும் சரி, அது சர்க்கார் துறையாகவே கருதப்படும். இதைப்பற்றி கனம் அண்ணாத்துறை அவர்களும் அவர்கள் உரையில் சொல்லிவிட்டார்கள். ராஜ்ய சர்க்கார் நடத்தினாலும் சரி, மத்திய சர்க்கார் நடத்தினாலும் சரி அதில் எங்களுக்கு எந்தவிதமான பாகுபாடும் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படியே குறை இருந்தாலும் சிலருக்குத் தான் இருக்குமே தவிர மக்களுக்கு இந்தக் குறை இருக்காது. சர்க்காரைப் பொறுத்த அளவில், தனியார் தொழில்களிலிருந்து நியாயமாக எந்தெந்த தொழிலை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறதோ, எந் தெந்த தொழிலுக்கு எல்லாம் மூலதனம் போடுவதற்கு சக்தி இருக கிறதோ, எந்தெந்த தொழிலை எல்லாம் நடத்தினால் நஷ்டமில்லாமல் லாபகரமாக நடத்தலாம் என்று இருக்கிறதோ அவைகளை எல்லாம் சர்க்கார் ஏற்றெடுத்து நடத்த தயங்காது என்பதை நான் உறுதியாக கூறிக் கொள்கிறேன். அதல்லாமல் எல்லாவற்றையும் சர்க்காரே ஏற்றெடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இல்லை. இன்னும் இங்கு சொல்லப்பட்ட ஒரு குறையை நான் பெருமை யாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். எப்படியாவது எங்கள் லட்சியம் தொழில் வாய்ப்புகள், வேலை வாய்ப்புகள் பெருக வேண்டும் என்பதுதான். அது தான் இந்தக் கட்சியின் நோக்கம். அதற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் செல்வத்தை வளர்த்தா அதைத்தான் நாம் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும், அதல்லாமல் ஏழ்மையை பகிர்ந்துகொள்வதில் எந்தவிதமான அர்த்தமுமில்லை. ஆகவே செல்வத்தை அதிகரிக்க வேண்டும், அதற்கான முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். அதற்கு முக்கியமாக தொழிற்வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும், அதன் மூலம் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முயர்ச்சி செய்ய வேண்டும், அப்பொழுதுதான் செல்வத்தை பகிர்ந்துகொள்வதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும்.

இதற்கு பிறகு, தனித்தனியே பல அங்கத்தினர்கள் சொன்ன குறை களைப் பற்றி பேசுகிறேன். சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் எல்லாத் தொழில் களையும் உடனடியாக அமைக்கவேண்டும் என்றோ அல்லது உடனடியாக எல்லாம் அமைத்து விடும் என்றோ ஒருநாளும் சொல்லவில்லை. அதிலும் இதைப்பற்றி சொல்லப் போனால், விடுதலை அடைந்த பிறகு தான், காங் கிரஸ் கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு இரண்டு ஐந்தாண்டு திட்டங்களை போட்டு தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய் திருக்கிறது. எல்லா தொழில்களையும் செய்து முடித்துவிட்டோம் என்று சொல்லவில்லை, சில தொழில்களை நல்ல முறையில் செய்திருக்கிறோம் என்று தான் சொன்னேனே ஒழிய, இந்த நாட்டிற்கு செய்ய வேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் செய்து முடித்துவிட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. அவ்வாறு உலகத்தில் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் எவ்வளவோ இருக் [illegible]றன. அந்த காரியங்களை எல்லாம் செய்து விட்டோம் என்று நாங்கள் சொல்லுவதாக இருந்தால், இங்கு எங்களுக்கும் இடமில்லை, இனிமேல்

இங்கு வரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற உங்களுக்கும் இடமில்லை. (சிரிப்பு). ஆகவே எல்லா காரியங்களை நாங்களே செய்து விட்டோம் என்று சொல்ல நாங்கள் தயாராக இல்லை. அவ்விதம் செய்து முடித்து விட்டது இந்த அரசாங்கம் என்று சொல்லுவதாக இருந்தால், இந்த ஆட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கு இனிமேல் எர்தவிதமான வேலையும் இல்லாமல் போய்விடும், இங்கு வரவேண்டும் என்ற நினைக்கிற மற்றவர் களுக்கும் வேலையில்லாமல் போய்விடும் என்பதைத்தான் நான் திரும்பவும் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இரு கிறவர்கள் எல்லோரும் மாற்றுக் கட்சிகள் வரும் என்று நம்பித்தான் பேசுவார்கள். ஒரு வேளை உங்களுக்கே நம்பிக்கையில்லாமல் " நாங்கள் வரமாட்டோம் " என்று நினைக்கிறீர்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரி யாது.

இந்தத் துறையிலே பிற ராஜ்யங்களில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்காகத் தான் நான் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் முதலில் கொடுக்க வேண்டாம் என்று கூட நினைத்தேன். ஏனென்றால் இதைப் பார்த்து மற்ற ராஜ்யங் கள் பொறாமை கொண்டு நமக்குக் கிடைப்பது கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்க வில்லை என்று அவர்கள் கேட்கக் கூடிய நிலைமை ஆகிவிடுமோ என்று தான் கொடுக்கவேண்டாமென்று நான் நினைத்தேன். பிற ராஜ்யங்களில் சென்னை ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு லைசென்ஸ் வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற கணக்குகளையெல்லாம் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு சிறு தொழில்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கணக்கு எடுத்து வைத் திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான குற்றச் சாட்டு வந்து விட்டால் திடீ ரென்று ஒரு புத்தகத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று தான் விபரங்கள் அச்சிடப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Sri K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற சென்னை மாநில இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலெப்மெண்ட் அறிக்கையிலே ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற தலைப்பிலும், இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் என்ற தலைப்பி லும் சென்னை மாநிலத்தை பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார் கள். அதே போல ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸ், பேஸிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இவை கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சென்னை மாநிலம் அடைந்திருக்கிற முன்னேற் றத்தை பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டுவார்களா ? இப்போது இல்லாவிட்டாலும் இனியாவது ஒப்பிட்டுக் காட்டுவார்களா ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட காலத்தில் நாங்கள் என்ன செய் தோம் என்று காட்ட முடியும். எங்களுக்கு பொறுப்பு இல்லாத காலத் தில், பிற ராஜ்யங்கள் பல்வேறு துறைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்த போது அதைப்பற்றி ஆலோசனை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தவர்களும், அப்போது அதைப்பற்றி குறை சொல்லாமல் இருந்தவர்களும் அந்தக் குற்றச்சாட்டைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தத் துறையில் பார்க்கும்போது கூட சென்னை ராஜ்யமானது சிறந்த முறையில் பயனடைந்திருக்கிறது என்று தெரிவித் துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிழக்கு ராமநாதபுரத்தைப்பற்றி நண்பர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசினார்கள். அது இந்த ராஜ்யத்தில் பல பகுதிகளுக்குச் சரியாகப் பொருந்தும். நாங்குனேரி தாலூகா அப்படித்தான் இருக்கிறது. கிழக்கு ராமநாதபுரத்தை விட்டு என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்தால் அரந்தாங்கி அப்படித்தான். அங்கிருந்து வந்தால், புதுக்கோட்டை அப்படித்தான் இருக் கிறது. பல்லடம் தாலூகா கூட அப்படித்தான் இருக்கிறது. பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்து விட்டதாக யாரும் சொல்லவில்லை. தொழில் வளர்ச்சியை சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், இயற்கை வசதிகள் இருக்கிற இடத்தில் தான் முதலில் அந்தத் தொழில் கள் ஏற்படும். இயற்கை வசதிகள் இருக்கிற இடத்தில் இம்மாதிரி பல தொழில்கள் ஏற்படும்போது நெருக்கடி உண்டாகும். அதனால் விலைவாசி கள் உயரும், சம்பள வீதங்கள் உயரும். போதிய அளவு விசை போன்ற,

வைகள் கிடைக்காது. அப்போது வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுகொண்டே
இருக்கும். இதுதான்—ஆறு மேட்டிலிருந்து பள்ளத்திற்குப் போவது
போல—இயற்கை நிலைமை. இதிலே ஓரளவுக்கு திருத்தலாமே தவிர
உடனடியாக இதை மாற்றி பரவலாக ஏற்படுத்தி விட முடியும் என்று
சொல்வது சரியாகாது. என்றாலும் நிச்சயமாக இந்தப் பகுதிகளுக்கு
உதவவேண்டும், இவைகள் முன்னேற்றத்திற்கு வருவதற்கு சிறப்பாக
முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்று சில திட்டங்களை கிழக்கு ராமநாத
புரத்திற்கு மாத்திரம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதாவது ரிப்ராக்டரீஸ் சிவ
கங்கையில் செய்வது, கார்பெண்டரி முதுகுளத்தூரில் வைப்பது, பரமக்குடி
யில் ஒரு கார்பெண்டரி செண்டர் . . . (குறுக்கீடு) . . . அதே
கருவிகளை வைத்துக் கொண்டு, அதே உளியை வைத்துக்கொண்டிருக்
கிறார்களா, புதிதாக என்ன செய்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு
சிறிய சர்க்குலர் ரம்பம் ஒருவரிடத்தில் கொடுத்தால், அவர் 10 நாளில்
சம்பாதிக்கக் கூடியதை ஒரே நாளில் சம்பாதிக்க முடியும். குடிசைத்
தொழில் என்று சொல்லும்போது கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் கேலி
யாகப் பேசினார்கள் என்று நான் எடுத்துக்கொண்டேன்—குற்றமாகச்
சொன்னார்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. குடிசையில் இருப்பது
குடிசையிலேயே இருக்கிறதே, அப்படி இருக்கக் கூடாது என்று சொன்
னார்கள். சிறு தொழில்கள் ஆரம்பித்திருக்கக் கூடிய இடத்தைப் பார்த்
தால் பழைய முறைகளில் நடப்பதை மாற்றி, நவீன முறைகளைக் கற்பித்து
அந்தத் தொழில்களைச் செய்து வருகிறார்கள். சாதாரண ரம்பத்தை வைத்
துக் கொண்டு செய்வதற்குப் பதிலாக சர்க்குலர் ரம்பத்தை வைத்து, விசை
யைக் கொண்டு செய்கிறார்கள். சாதாரண உளியை வைத்துக் கொண்டு
பித்தளை பாத்திரங்களைச் செய்வதை விட்டு, ஸர்க்குலர் டிஸ்க் செய்து யந்திர
சாதனங்களைக் கொண்டு செய்கிறார்கள். எல்லா சிறு தொழில்களையும்
எடுத்துக் கொண்டு ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்தால் புதிதாக யந்திர சாதனங்
களை உபயோகப்படுத்தி, மின்சாரத்தை உபயோகித்துச் செய்கிறோம். சிறு
தொழில்கள் என்று சொல்லும்போது எல்லாம் யந்திரங்களையும் மின்
சாரத்தையும் உபயோகப்படுத்திச் செய்வதுதான். அதற்கு அடுத்தாற்போல
இருக்கக்கூடியது காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ், வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று
சொல்லக்கூடியவை. வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸில் எந்த அளவு மின்சாரத்தை
உபயோகப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்
டிருக்கிறோம். மின்சாரம் இல்லை என்று வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆரம்
பிக்காமல் விட்டுவிட்டால், கிழக்கு ராமநாதபுரத்தைப்பற்றிச் சொல்லக்கூடிய
குற்றச்சாட்டுகள் தான் வரும். பழைய முறைகளை மாற்றி புதிய முறை
களில் அமைப்பது எல்லாத் துறைகளிலும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்
கிறது. எந்தெந்த இடங்களில் விசையை உபயோகப்படுத்த முடியவில்லையோ,
எங்கெங்கே மின்சார சக்தி இல்லையோ அந்த இடங்களில் பழைய
முறைகளை வைத்துச் செய்கிறோம். ஆனால் பழைய முறைகளில் கூட
இப்போது செய்கிறவர்களுக்கு பயிற்சியளித்து, சௌகரியமான விதத்தில்
நவீன முறையில் தான் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே சிறு தொழில்கள்
செய்வதை குறையாகச் சொல்லக்கூடாது. சிறு தொழில்களை இன்னும்
வளர்க்க வேண்டும். இப்போது நமது ராஜ்யத்தில் 2,000 கூட்டுறவு
சங்கங்கள் வைத்திருக்கிறோம். அதுவே 20,000-ஆக இருந்தால் இந்த
ராஜ்யத்தில் தொழில்கள் உன்னதமாக உயர்ந்து இருக்கும் என்பதில்
சந்தேகம் இல்லை. இப்போது எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியில் இன்னும்
பரவலாக அதிகரிக்கவில்லை. 2,000 என்பது மூன்று கோடி மக்கள் இருக்கும்
இடத்தில் பற்றாது. 20,000 அளவில் இருந்தால் தான் அதனுடைய இம்
பாக்ட் தெரியும். குறைவாக இருப்பதால் தான் இன்னும் தெரியவில்லை.
நான் கீழ் ராமநாதபுரத்திற்கு என்னென்ன திட்டங்கள் இருக்கிறது என்று
சொன்னேன். அது மாத்திரமல்லாமல், யார் எந்த வித லைசென்ஸ்
கேட்க வந்தாலும் அவர்களை நான் கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் வைத்தால்
உங்களுக்கு சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய சிபாரிசுகளைச் செய்து, தேவைகளை
பூர்த்தி செய்து, கேட்கக் கூடியதைச் செய்வதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்
கிறேன். நான் ராமச்சந்திரன் அவர்களையே கூட கேட்டுக் கொண்டிருக்
கிறேன். கூட்டுறவு முறையில் ஸ்பிண்டில்ஸ் கூடக் கிடைக்கக் கூடிய
[illegible]இல் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருந்தால் அதற்கும்
[illegible] செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம், அதற்கு வேண்டிய உதவிகளை

செய்யும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த விதமாக கீழ் ராமநாதபுரம்
மாத்திரமல்லாமல், எந்தெந்தத் தொகுதிகளில் தங்களுக்குக் குறைவாக
தொழில் வளம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்களோ அந்த இடங்களிலே
எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறது
என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்போது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உண்மையாக ஒரு
குறைபாடு இருக்கிறது. அது கனம் மகாலிங்கம் அவர்கள் சொல்லியது
தான். நமக்கு வேண்டிய அளவு இரும்பு, எஃகு கிடைப்பதில்லை. இன்
னும் சொல்லப் போனால் 10-ல் ஒரு பங்கு கூட கிடைப்பதில்லை. அதுவும்
அதிகமாக சிறு தொழில்கள் வளரும்போது, இரும்பு, எஃகு ராட்ஸ்,
ரவுண்ட்ஸ், பிளாட்ஸ் இவைகளெல்லாம் வேண்டியிருந்தும் விரும்பும்
போது கிடைக்காமல் பற்றாக்குறையினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்
கிறார்கள். இதைப் பற்றி சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன் கடிதப் போக்கு
வரத்து செய்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் மகாலிங்கம் சொன்னதுபோல
நம் ராஜ்யத்தில் சில ரோலிங் மில்கள் ஏற்பட்டால் தான் இந்தக் குறை
தீரும். அதைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்
கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள
விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வேதரத்னம் சில நல்லயோசனை
கள் சொன்னார். நமது மாநிலத்தில் 'இலுமினைட்', 'ஜிப்ஸம்' இவை
களைக் குறித்து ஆராய்ச்சிகள் நடத்த வேண்டும் என்று அவர் சொன்னார்.
நமது ராஜ்யத்தில் கிடைக்கும் பொருள்களை உபயோகித்து என்ன தொழில்
களை நடத்த முடியும் என்று நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். இந்திய
நாட்டிலேயே ஒரு பெரிய குறைபாடு என்னவென்றால், நமக்குக் கிடைக்கும்
மூலப் பொருள்களை உபயோகித்து என்ன பொருள்கள் செய்ய முடியும்
என்று நாம் ஆராய்ச்சி செய்வதில்லை. மேல் நாடுகளில் ஆராய்ச்சி செய்து
கண்டுபிடித்து என்ன பொருள்களை உபயோகித்துத் தொழில்கள் நடத்து
கிறார்களோ அந்தப் பொருள்கள் நம் நாட்டில் இருக்கின்றனவா என்று
நாம் பார்க்கிறோம். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். இது சம்பந்தமாக
ஆராய்ச்சி செய்ய ராஜ்ய சர்க்கார் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. இலு
மினைட், ஜிப்ஸம் முதலியவைகளை இதற்கு எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம்
முயற்சி செய்யும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஷண்முகம் ஓரிரண்டு விஷயங்களைத் தவறாகச்
சொன்னார். ரேடியோ, ஸைக்கில், மோட்டார் ஆகிய தொழில்களில்
சென்னை ராஜ்யம் முன்னணியில் நிற்கிறது. மற்ற தொழில்களில் நமது
ராஜ்யம் பின்னால் இருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம் தான். இந்த மூன்று
தொழில்களில் நாம் முன்னணியில் இருக்கிறோம். ஆனால் கனம் அங்கத்
தினர் ஸ்ரீ ஷண்முகம், நாம் இந்த மூன்று தொழில்களிலும் பின்னணியில்
இருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டார். டீஸல் எஞ்ஜின்கள், எலெக்ட்ரிக்
மோட்டார்கள், பம்ப் செட்டுகள் ஆகியவைகள் உற்பத்தி செய்வதில் நாம்
முதன்மையாக இருக்கிறோம். நாம் இன்னும் அதிகமாக சிறு தொழில்
களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.
ஆனால் அதை ஒரு குறைபாடாகச் சொல்வதற்கில்லை என்று சொல்லிக்
கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விண்ணமங்கலத்தில் இருக்கும் தொழிற்சாலை இயங்
காமல் இருப்பதற்குக் காரணம், ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்கிடையே இருக்கும்
மனக்கசப்பு என்று சொல்லப்பட்டது. அங்கே மெஷனரி வந்து சேரவில்லை.
அவை வந்து சேர்ந்தவுடன் வேலை துவங்கும் என்று சொல்லிக் கொள்
கிறேன்.

மேலும், தனியார் காடு என்ற இடத்தில் ஸல்பர் கிடைக்கிறது என்றும்
சாத்தனூரில் கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன என்றும் சொல்லப்பட்டது. சாதா
ரணமாக, யாரும் ஏதோ ஒரு இடத்தில் கொஞ்சம் இரும்பையோ கொஞ்
சம் ஸல்பரையோ, கொஞ்சம் வேறு ஏதாவது கனிப்பொருளையோ பார்த்த
வுடன் நம்மிடம் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று சொல்ல ஆரம்பித்து
விடுகிறார்கள். நமக்கு இருக்கும் ஆசை காரணமாக இவ்வாறு பேசு
கிறோம். ஆனால் அவைகளைக் கொண்டு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முடி
யுமா முடியாதா என்பதைப் பொறுத்தவரையில், ஜியலாஜிகல் ஸர்வே

[Sri R. Venkataraman] [8th April 1960

செய்து, அவை எவ்வளவு இருக்கக்கூடும், தொழிலை ஆரம்பித்தால் நமக்குக் கட்டுபடியாகுமா, ஆகாதா என்றெல்லாம் பரிசீலித்த பிறகுதான் அபிப்பிராயம் சொல்ல முடியும். அதிலும் ஸல்பரைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸல்பரானது யுத்த காலத்தில் தங்கத்தைப் போல் விலை உயர்ந்ததாக இருக்கும். யுத்தம் முடிந்தவுடன் அது மண்ணை விடக் குறைந்த மதிப்புள்ளதாக ஆகிவிடும். எனவே கந்தகம் முதலிய வற்றைப் பொறுத்த வரையில், கட்டுப்படியாகுமா என்று பார்த்து எதற் கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். (ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணாமலை எழுந் தார்). கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவசரப்பட வேண்டியதில்லை. கனிப் பொருள் ஆராய்ச்சிக்கு வட ஆற்காடு ஜில்லாவை நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அடுத்த வருஷத்தில் அங்கே எல்லாக் கனிப் பொருள் ஆராய்ச்சிகளையும் நடத்த உத்தேசித்திருக்கிறோம். மற்ற கனிப் பொருள்கள் ஆராய்ச்சி நடக்கும்போது ஸல்பர் சம்பந்தமாகவும் ஆராய்ச்சி செய்யப்படும். அங்கே கந்தகம் இருக்குமானால் அது ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்களுக்கு மாத்திரம் வெற்றியல்ல, அது எனக்கும் பெரிய வெற்றி தான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிங்கோனாத் தொழிலிலுள்ள குறைபாடுகள் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. மற்ற சிங்கோனாத் தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களுக் குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்துடன் இங்கே கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, அந்தத் தோட்டங்களில் கொடுக்கப்படும் அளவுக்கு இங்கே சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் கொடுத்து விடலாம். ஆனால் டீ தோட்டங்களில் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தைப் போல் இங்கேயும் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அது கட்டுப்படியாவதில்லை. டீ நல்ல விலையுயர்ந்த பொருள். அது வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகிறது. டீ தோட்டத்தில் கொடுக்கும் சம்பளத்தைப் போல இங்கேயும் கொடுக்க முடியுமா என்று சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக சீக்கிரத்திலேயே உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீ பாரதி, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தேவர் ஆகியவர் கள் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் அவர்களுடைய கருத்துக்களைத்தான் வற்புறுத்தி னார்கள்.

அடுத்தபடியாக, நமது ராஜ்யத்தில் என்னென்ன தொழில்கள் செய்ய முடியும் என்று தீர்மானிப்பதற்கு உதவக்கூடிய ஸர்வேயை ராஜ்யத்தில் நடத்த வேண்டுமென்று ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் சொன்னார். நான் என்னுடைய சென்ற உரையிலேயே சொன்னேன். அதைச் செய்து கொண் டிருக்கிறோம். நமது நாட்டு நிபுணர்களையும் வெளி நாடுகளிலிருந்து இங்கு வரும் நிபுணர்களையும் கொண்டு ஸர்வே நடத்துவதற்கு டெக்னோ இகனமிக் ஸர்வே என்ற ஸர்வேக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அவர்களுடைய யாதாஸ்து சர்க்காருக்கு வந்துவிட்டது. அந்த யாதாஸ் தைப் பார்த்தாலே பயமாக இருக்கிறது. அது அவ்வளவு பெரியதாக இருக்கிறது. அதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. சீக் கிரத்திலேயே, பரிசீலனை முடிந்தவுடன் அதைப் பிரசுரிக்க வேண்டு மென்று உத்தேசித்திருக்கிறோம். அதை அச்சடித்துப் பிரசுரித்தால், இந்த ராஜ்யத்தில் நிறையத் தொழில்கள் வளருவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

ராஜ்யத்தில் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் பொருள்களைப் பற்றிப் பேசப் பட்டது. இரும்பு, டயர்கள் முதலியவை கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. இதை நாம் ஓரளவு கவனிக்கத்தான் வேண்டும். நாட்டில் பற்றாக் குறை இல்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இருக் கும் பொருள்களை நியாயமான முறையில் விநியோகிக்க சர்க்கார் முயற்சி கள் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் பேட்டைவாய்த்தலையைப்பற்றிப் பேசினார்கள். நான் அது சம்பந்தமாக ஒரு பெரிய சர்ச்சை செய்யப் போவதில்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல் யாணசுந்தரம் என்னை வந்து பார்த்தபோது, இது சட்ட விரோதமான

8th April 1960] [Sri R. Venkataraman]

வேலை நிறுத்தம் என்று சொல்லப்படுவதால் தொழிலாளர்கள் உடனடி யாக வேலை நிறுத்தத்தை முடித்து, வேலையைத் துவக்கி மேற்கொண்டு சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னேன். சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகள் முறிந்துவிட்டால் சர்க்கார் கோர்ட் கொடுப்பார் கள் என்று நாங்கள் உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியுமா என்று அவர் கேட்டார். எந்த விதமான ரிப்போர்டையும் பார்க்காமல் சர்க்கார் அத்த தகைய உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்க முடியாது. சர்க்காரானது, எந்த விதமான பரிசீலனையும் செய்யாமல், தான் என்ன செய்யும் என்பதை முன் கூட்டியே சொல்வது சர்க்காருக்கு அழகல்ல. சர்க்கார் அவ்வாறு செய்ய முடியாது. எனவே சர்க்கார் அவ்வாறு செய்வதற்கில்லை. அப்படியே சர்க்கார் அவ்வாறு உத்தரவாதம் கொடுத்தாலும், எப்படி சமரசப் பேச்சு வார்த்தை நடக்கும்? ஒப்பந்தம் ஏற்படாவிட்டால் நிச்சயமாக சர்க்கார் கோர்ட் கொடுப்பார்கள் என்று தெரிந்தால், ஒப்பந்தமே ஏற்படாது. அத னால் தான் நான் " நீங்கள் வேலைத் துவக்கம் செய்து நேரடியாகப் பேச்சு வார்த்தை நடத்துங்கள். சமரசத்திற்கு வர முடியாவிட்டால், அப்போது இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட் பிரகாரம் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுங்கள். சர்க்கார் காலக்கிரமத்தில் எல்லாவற்றையும் பரிசீலிக்கும்" என்று சொன்னேன். இப்போது கூட நான் மீண்டும் சொல்ல விரும்பு கிறேன். இதில் எந்தத் தனிப்பட்டவருடைய கௌரவப் பிரச்னையும் இல்லை நாம் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது, " கோட் ஆப் டிஸிப்ளினை " ஒத்துக் கொள்கிறோம் என்பது. எந்தவிதமான அசந்தர்ப்பமாவது ஏற் பட்டுவிட்டால் தொழிலாளர்கள் உடனடியாக வேலைக்குத் திரும்பிச் சென்று, சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமோ சர்க்காருக்கு இருக்கும் அதி காரங்களை உபயோகிப்பதன் மூலமோ, தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள வழி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். என் னுடைய ஆலோசனை ஏற்கப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். இதில் யாருக்கும் கௌரவக் குறைவு ஏற்படாது. சர்க்கார் என்றைக்கும் இதை நியாயமான முறையில் பரிசீலிக்கும். இந்த சட்ட சபையில் இந்த மூன்று வருஷ காலத்தில், சர்க்கார் இத்தகைய பிரச்னைகளை நியாயமான முறையில் பரிசீலிக்கவில்லை என்று இது வரையிலும் ஒரு சமயம் கூட எதிர்க் கட்சிக் காரர்களோ காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களோ சொல்லவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சர்க்கார் தான் செய்ய வேண்டியதை நியாயமான முறையில் செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள் கிறேன்.

கடைசியாக, பட்டு உற்பத்தியைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணா துரை கூறியதை நான் முழுவதும் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அவர் குறிப் பிட்ட ஒரு புள்ளி விவரம் சரியல்ல. இந்த வருஷம் இந்தத் தொழிலுக் கென 3 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து ஆண்டு களுக்கு இந்தத் தொழிலுக்கென மொத்தம் 15 லட்சரூபாய் கொடுக்கப்படும். இருந்தாலும் நம் ராஜ்யத்தில் பட்டு உற்பத்தி மிகவும் குறைந்துவிட்டது. ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப் பிறகு நமது ராஜ்யத்தில் பட்டு உற்பத்தியே இல்லாமல் போய்விட்டது. அதாவது கொள்ளேகால் இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிந்துபோன பிறகு நமது ராஜ்யத்தில் பட்டு உற்பத் தியே இல்லாமல் போய்விட்டது. எனவே தான் மத்திய சர்க்கார் பணம் கொடுத்தாலும் கொடுக்கா விட்டாலும், ஸெண்ட்ரல் ஸில்க் போர்ட் நமக்கு உதவி செய்தாலும் உதவி செய்யாவிட்டாலும், நாம் பட்டு உற்பத்திக்கு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்து, தளவாடி பிர்க்காவில் 40 பேஸின்களுக்கும் ஹொசூர் பிர்க்காவில் 25 பேஸின்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்கிறோம். இன்னொன்று உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்தெந்த இடங்களில் விவசாயிகள் மல்பெரி மரங்களை வைத்து கொக்கூன்ஸ் தயாரித்துக் கொடுக்க முன் வந்தாலும், 1-30 p.m.
அவர்கள் கொடுக்கும் கொக்கூன்ஸ் எல்லாவற்றையும் வாங்கிக் கொள்ள சர்க்கார் தயாரா யிருக்கிறது என்ற உறுதிமொழியை நான் கொடுக்கிறேன். " கொக்கூன் " உற்பத்தியை பெருக்கி அதன் மூலம் இன்னும் அதிக மாக பேஸின்கள் போடவேண்டுமென்றார்கள். அதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் சர்க்கார் தயாரிக்க இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri R. Venkataraman] [8th April 1960

விழுப்புரம் வனஸ்பதியைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை விற்றுவிடவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் இறுதியாக வந்துவிட்டது. ஒரு தொழிலை விற்றுவிடுவதைவிட அதை நடத்துவது தான் சிறந்தது என்பது என்னுடைய அடிப்படையான கருத்து. அதை இப்போது எடுத்து நடத்த சிலர் முன் வந்திருக்கிறார்கள். பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். வெகு சீக்கிரத்தில் அதைத் தொடங்க முடியும் என்று தான் நான் எதிர்பார்க்கிறேன். சர்க்கார் சில நிபந்தனைகளைப் போட்டிருக்கிறது. அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டால் உடனடியாக வேலை துவங்க ஆரம்பித்துவிடும். (ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணாமலை..ஸ்மால் ஸ்கேல்ஸ் இண்டஸ்டிரியல்ஸ் பற்றி . . . .) வட ஆற்காட்டில் ஸ்மால் ஸ்கேல்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பற்றி, ஷண்முகம் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொல்லி விளக்கினேன். உங்கள் பெயரைச் சொல்லவில்லை.

நம்முடைய நாட்டில் தொழில் வளம் எந்த அளவுக்கு அதிகமாகப் பெருகுகின்றதோ அந்த அளவுக்கு நாட்டு மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். தொழில் வளம் பெருக நாம் எல்லோரும் பெரிய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதில் யார் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும் சர்க்கார் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறது. இதில் கட்சிப் பாகுபாடோ, யார் வேண்டும், யார் வேண்டாம் என்ற நிலைமையோ கிடையாது. காரணம் இன்று நம் ராஜ்யத்தில் எத்தனை விதமான தொழில்களைச் செய்வதற்கு முன் வருகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு தொழில் வளம் பெருக இடம் இருக்கிறது. யார் வந்தாலும், தாரங்கதாரா வந்தாலும், ஹிமாலயத்திற்கு இப்பால் இருந்து வந்தாலும் தொழில் வளர வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் வரவேற்கிறோம். ஆகவே, தொழில் நடத்த அதிகமான மக்கள் ஊக்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தொழில் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் ஏராளமான மூலதனம் இருப்பவர்கள், பணக்காரர்கள்தான் வரவேண்டுமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அது அவசியமில்லை. பெரிய அளவுக்கு மூலதனம் போட வசதி இருக்கிறவர்கள் பெரிய தொழில்களைச் செய்ய முன் வரலாம். சிறிய அளவில் மூலதனம் வைத்திருக்கிறவர்கள் கூட்டுறவு முறையில் தொழிலை ஆரம்பிக்க முன் வரலாம். கூட்டுறவு முறையில் இன்றைக்கு அவர்கள் முன் வந்து முயற்சி எடுத்துக் கொண்ட இடங்களில் எல்லாம் தொழிலை ஆரம்பிக்க எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, இதில் எல்லோரும் பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு...ஹாண்ட்லூம் பற்றி. . . . .) ஹாண்ட்லூம் பற்றி கோவாப்பரேட்டிவ் மானியம் வரும்போது பேசலாமென்று கருதுகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை வலியுறுத்தமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தத் தொழில் சம்பந்தமாக எந்தவித கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. இந்த இலாகாவை மிகவும் செவ்வையாகப் பரிபாலனம் செய்து கொடுத்து, எல்லாத் தொகையும் சிறந்த முறையில் செலவழிக்கப் பயன்படும் முறையில் உதவி செய்து கொடுத்தவர்களுக்கு நமது சட்டசபையின் நன்றி உரித்தாகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri K. RAMACHANDRAN : கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதி பற்றி நிச்சயமாக அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால் என்ன வகையில் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்ற வகையில் ஆலோசனை கூறும் அபிவிருத்தி சபையைச் சீக்கிரத்தில் ஏற்படுத்துவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : அது சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி யோசனை செய்து முடிவு செய்யப்படும்.

Sri T. S. RAMASWAMI : டெக்னோ எகனாமிக் சர்வே பற்றிப் பிரசுரிப்பதாகச் சொன்னார்கள். எப்போது வெளிவரும்? கேள்வி நேரத்தில் கேட்டபோது "It is not in the public interest to disclose" என்று சொன்னார்கள். பிரசுரிக்காத காரணம் என்ன?

8th April 1960]

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : 'டிராப்ட் ரிப்போர்ட்' வந்திருக்கிறது. அதிலிருக்கும் எண்கள் சரியாக இருக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயமெல்லாம் சரியாக இருக்கின்றனவா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். அப்படியே பிரசுரித்து விட்டால் பல தவறுகள் ஏற்பட்டு விடும். பலவித தொழில்களைப் பலர் செய்ய முன் வரவேண்டுமென்ற காரணத்தால் பரிசீலனை செய்து பிரசுரிக்க உத்தேசித்திருக்கிறோம்.

The cut motion of the hon. Member, Sri K. Ramachandran, was by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,35,24,100 under Demand XXII—Industries and Cinchona."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"that the allotment of Rs. 2,43,30,000 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Rs. 100."

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,43,30,000 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

12-30 p.m.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again to-morrow at 8-30 a.m.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

* 97. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3576, Home, dated 17—12—1959, amending the rule 2 of the Madras Liquor permit (Personal Consumption) Rules, 1956. [Laid on the Table of the House under Section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]*

* 98. *Notification issued with G.O. Ms. No. 390, Local Adminis-tration, dated 27th February 1960, extending the term of office of the members of the Mannampandal Panchayat (Thanjavur district) under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the Table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]*

* 99. *Notification issued with G.O. Ms. No. 339, Local Adminis-tration, dated 29—2—1960, extending the term of office of the members of the Avadi Panchayat (Chingleput district) under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the Table of the House under Section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]*

B.—Reports, Notifications and other papers.

*54. *First Report of the College Tamil Committee.*

†55. *Policy note on Industrial Development in Madras State 1959–60.*

†56. *The Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill,* 1960.

---

* Placed on the Table on 7th April 1960.

† Circulated on 6th April 1960.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 9th April 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Electricity cut

* *S.N.Q.* 8.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இவ்வாண்டு மின்சார வெட்டு வரும் என்பது உண்மையா ?

(ஆ) அப்படியானால் எந்த அளவுக்கு எப்போதிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (*a*) Not likely, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : சென்ற ஒரு மாத காலமாக மேற்கொண்டும் 'கனெக்ஷன்' கொடுக்கவேண்டாம் என்று நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமென்ன ? விவசாயத்திற்காவது கனெக்ஷன் கொடுப்பதற்கு சர்க்காரால் விதிவிலக்கு கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : நமது மின்சார நிலையத் தேக்கங்களிலே ஒரு மாதத்திற்கு முன் இருந்த நிலை திருப்திகரமாக இல்லாத காரணத்தால், புது கனெக்ஷன் கொடுக்கவேண்டாம் என்று உத்தரவு போட்டார்கள். ஆனால், அந்த உத்தரவு அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னாலேயே அந்த உத்தரவை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டாம் என்று மறு உத்தரவு போட்டுவிட்டோம்.

SRI J. MATHA GOWDER : நீலகிரியில் இருக்கும் பச்சைத் தேயிலை அழுகும் பொருள்களில் சேர்ந்திருப்பதனாலும், ஒரு நாள் மின்சாரம் இல்லாமல் வேலையை நிறுத்திவிட்டால் அது அழுகிவிடும் என்ற காரணத்தாலும், தேயிலை பாக்டரியைப் பொறுத்தவரையிலாவது மின்சார வெட்டு இல்லாமல் செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்வார்களா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : மின்சார வெட்டு இல்லை என்றே நான் முதல் கேள்விக்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகையால், இது எப்படி எழும் என்று தெரியவில்லை.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, புது இணைப்பைத் தாமதப்படுத்தாமல் கொடுக்கும்படியாக உத்தரவிட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது அந்த உத்தரவு அமுலில் இருந்து அதுமாதிரி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : புது கனெக்ஷன் கொடுக்க வேண்டாம் என்று மின்சார போர்டார் முடிவு செய்தார்கள். ஆனால், அந்த உத்தரவு அமுலுக்கு வருவதற்குமுன்பே, அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டாம் என்று மறு உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

[9th April 1960

SRI S. M. ANNAMALAI: அமைச்சர் அவர்கள் மறுபடியும் கனெக்ஷன் செய்வதற்கு உத்தரவு போட்டிருப்பதாக இங்கே சொல்கிறார்கள். ஆனால், அதிகாரிகளை அணுகினால், 'நான்கு மாதங்களுக்கு புது சர்விஸ் கனெக்ஷன் கொடுக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள் ; ஆகையால், கொடுக்க முடியாது' என்று சொல்கிறார்கள். இது உண்மையா ? அல்லது அது உண்மையா ?

MR. SPEAKER: சட்ட சபையில் மந்திரி சொல்லுவதுதான் உண்மை.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: நான் அதிலே ஏற்பட்ட சிறு குழப்பத்தை விளக்கும் முறையிலேதான் உபகேள்விக்கு என்னுடைய பதில் இருந்தது. மின்சாரத் தேக்கத்தில் நீர் நிலைமை ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் திருப்திகரமாக இல்லாத காரணத்தால், மின்சார போர்டார் புதிதாக கனெக்ஷன் கொடுக்கவேண்டாம் ; கொடுத்தால் மின்சார வெட்டு வந்துவிடும் என்ற பயத்தினால் உத்தரவு போட்டார்கள். அந்த உத்தரவு அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னாலேயே அது நிறுத்திவைக்கப்பட வேண்டுமென்று மறு உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the Kundah generator is working now?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: A separate question may be put.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: உத்தரவை பேப்பர் மூலமாக பப்ளிஷ் பண்ணிவிட்டால் நல்லது. மனுக் கொடுத்தவர்கள் நேரில் கேட்கும்போது, 'எங்களுக்கு உத்தரவு வரவில்லை' என்று காரணம் சொல்லி மனுவை நிராகரித்துவிடுகிறார்கள். "ப்ரெஸ் கம்யூனிக்கே" கொடுத்து விட்டால் இலகுவாக இருக்கும்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இந்தக் கேள்விக்கு நான் இங்கே பதில் சொன்னதன் மூலம் அதிக விளம்பரம் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM: ரத்து செய்த உத்தரவு எப்பொழுது போடப்பட்டது ? எது முதல் அது அமுலுக்கு வருகிறது ? கனெக்ஷன் கொடுக்கத் தடை நீடிக்காமல் செய்து, உடனடியாக கனெக்ஷன் கொடுப்பதற்காக விரைவாக ஏதேனும் ஸர்க்குலர் அனுப்புவதற்கு அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: முதல் உத்தரவு அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னாலேயே அந்த உத்தரவை ரத்து செய்துவிட்டார்கள்.

Use of Hindi numerals

* *S.N.Q.* 9.—**SRI A. A. RASHEED**: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(*a*) whether the attention of the Government has been drawn to the reply given by the Hon. Home Minister for Union Government that Madras Government did not protest against the use of Hindi numerals; and

(*b*) if so, whether the Government propose to protest to the Union Government against the use of Hindi numerals?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) Instructions so far received from the Government of India are to use only international numerals on milestones. Therefore the question of making any protest does not arise.

9th April 1960]

SRI A. A. RASHEED: Sir, is the Minister aware that, because no protest was received from the Madras Government, the Central Government are encouraged to use more of Hindi numerals as against the international numerals? If so, will the Government protest against the use of the Hindi numerals?

THE HON. SRI P. KAKKAN: I have stated in my answer that the Government of India did not ask us to use the Hindi numerals. They have asked us to use the international numerals. So, we are not making any protest.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The matter is governed by the Constitution—even the use of numerals. Therein it is stated that the international numeral should be generally used. For certain purposes, the Hindi numerals can be used. As far as we are concerned, there is not even a suggestion so far that we should use the Hindi numerals.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: தலைவர் அவர்களே, மைல் கற்களில் இந்தி எழுத்து, குருடன் கை விளக்கு போன்றது என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே சொன்னார்கள். ஆனால், வெளியிலே போய், நிதி அமைச்சர் அவர்கள், இதைக் கட்டாயம் எதிர்க்கவேண்டும் என்கிற மாதிரி பேசினார்கள். இந்த எதிர்ப்பை எந்த அளவு தெரிவித்து வெற்றி பெற்றார்கள் என்று அவர்கள் சொல்ல முடியுமா ? மைல் கற்களில் இந்தி எழுத்துக்கள் எழுதப்படுவதைக் கடுமையாக ஆட்சேபித்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிலே பேசினார்கள் என்று பத்திரிகையிலே வெளிவந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி அவருடைய அபிப்பிராயம் என்ன ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தி எழுத்துக்கள் அல்ல. இந்தி ந்யூமரல்ஸ் (எண்கள்) வேறு ; இந்தி எழுத்துக்கள் வேறு ; இந்த இரண்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். எல்லா மொழிகளிலும் ந்யூமரல்ஸ் இண்டர்நாஷனல் ந்யூமரல்ஸாக இருக்க வேண்டும். இந்தி மொழியாக இருந்தாலும் சரி, குஜராத்தி மொழியாக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்த மொழியாக இருந்தாலும் சரி, ந்யூமரல்ஸைப் பொறுத்தவரையில் இண்டர்நாஷனல் ந்யூமரல்ஸை முதல்படியாக ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதைத்தான் வற்புறுத்தியிருந்தேன். அதை இன்னும் வற்புறுத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: 'இந்தி எழுத்தோ அல்லது இந்தி ந்யூமரல்ஸோ எதுவாயிருந்தாலும் தேவையில்லை. தமிழ்நாட்டில் நம்மைக் கேட்காமலேயே அவர்கள் போட்டது தவறு, அதை எதிர்க்கிறோம்' என்று —நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாக ஞாபகம் இல்லை—ஹோம் மினிஸ்டர் சொன்னதாக ஞாபகம் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி இங்கு விளக்கம் தர முடியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கேள்வி கேட்கும்போது 'க்ராஸ்-எக்ஸாமினேஷன்' செய்யக்கூடாது. இருக்கக்கூடிய விஷயத்தைச் சொல்லியாய்விட்டது. அதற்குத் தகுந்த சந்தர்ப்பங்கள் வரும்போது இதைப்பற்றிப் பேசலாம்.

MR. SPEAKER: இல்லாவிட்டால் தனிக் கேள்வி கேளுங்கள்.

SRI A. VEDARATHNAM: அரசியல் நிர்ணய சபையிலே இந்த இந்தி எழுத்துக்களை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்ற தீர்மானம் வந்தபோது, அங்கே இதற்குப் பலமான எதிர்ப்பு தோன்றி, அரசியல்

[9th April 1960

நிர்ணய சபையே இந்த சர்வ தேசீய எண்களை உபயோகப்படுத்தவேண் டியது என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறதா ? அதன்படியே அரசியல் சட்டத்தி லும் இடம் பெற்றிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைத்தான் சொன்னேன். கான்ஸ்டிட்யூஷனிலேயே இது ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தி நியூமரல்ஸைப்பற்றி அந்த நேரத்திலே ஒரு பெரிய சர்ச்சை எழுந்து, கடைசியில் ஒரே ஒரு அங்கத்தினர்தான் இந்தி நியூமரல்ஸை ஏற்றுக் கொண்டாகவேண்டுமென்று வோட்டுச் செய்தார்கள். மற்றவர்கள் எல் லோரும் இந்தி நியூமரல்ஸ் வேண்டியதில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இதெல்லாம் சரித்திர சம்பவம். அது கான்ஸ்டிட்யூஷனிலேயே இடம் பெற்றிருக்கிறது.

Hunger strike by the Leaders of the Kundah Electricity Project Works

* *S.N.Q.* 10—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) குந்தா மின்சார தொழிலாளர்களின் குறைகளை தீர்த்துவைக்கும் படி தொழிலாளர்களின் தலைவர்கள் உண்ணுவிரதமிருந்து வருவது உண்மையா ?

(ஆ) எந்த தேதி முதல் ?

(இ) அப்படியானல் அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) & (*b*) The President and the General Secretary of the National Project Workers' Union, Kundah, went on hunger strike from 7th March 1960 to impress upon the Government the need for passing favourable orders on certain demands raised by the Union. The hunger strike was called off from about 7-30 p.m. on 9th March 1960.

(*c*) The Commissioner of Labour advised the Union leaders not to go on hunger strike as the demands were under the active consi- deration of the Government. The Government have examined the demands and orders will be issued shortly.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் சர்க்கார் முதலாளிகளான எலெக்ட்ரி ஸிடி போர்டு நிர்வாகத்தினர் ஒப்பந்தப்படி தொழிலாளர்களுடைய கோரிக் கைகளை நிறைவேற்ருத காரணத்தினல், இதுபோன்று உண்ணுவிரதப் போராட்டத்திலே இறங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? அங்கே உண்ணுவிரதத்தைக் கை விட்டு நேரடியாக சென்னைக்கு வந்தால் பேச்சுவார்த்தை மூலமாகத் தீர்த்து வைக்கிரேும் என்று சொன்னதன்பேரில் அவர்கள் வந்தார்களே, அதன் விளைவாக பேச்சுவார்த்தை நடத்தி இதுவரை தீர்த்துவைக்கப் பட்டதா ? அப்படியில்லையென்ருல், அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதிலே இரண்டு அமைச்சர் களுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. கனம் கோதண்டராமன் அவர் கள் கேட்ட கேள்விகளெல்லாம் கனம் மந்திரி ஸ்ரீ ராமைய்யா அவர்களுக்குப் போட வேண்டியவை. நேரடியாகத் தொழிலாளர்களிடத்தில் தொடர்பு வைத்து, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கவனிக்கவேண்டியது நிர்வாக இலாகாவினுடைய பொறுப்பு. அது சரியாய் வராமல் ஏதாவது வேலை நிறுத்தம் போன்று தொழில் தகராறு ஏற்படும்போது சர்க்கார் தொழி லாளர் இலாகா தலையிட்டுத் தீர்த்து வைக்க முயற்சி செய்கிறது. அதைத் தான் நான் சொன்னேன்.

9th April 1960]

SRI J. MATHA GOWDER : உண்ணுவிரதத்தை நிறுத்திவிட்டு சென்னைக்கு வாருங்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூப்பிடுவதற்கு முன்னலேயே உண்ணுவிரதம் இருந்தது தவறு என்று அவர்களாகவே வேலைக்குப் போய்விட்டார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ?

(பதில் இல்லை.)

SRI K. ANBAZHAGAN : உண்ணு விரதத்தில் ஈடுபட்டுள்ள அந்தத் தொழிலாளர்கள் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்திருக்கிற குறைகள் என்ன ? அந்தக் குறைகளை அதற்குரிய நிர்வாகப் பொறுப் புள்ள குழு நிறைவேற்றிவைக்கத் தவறிவிட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிருர்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : குறைகள் என்ன என்று கேட்டால் அது ஒரு பட்டியல். அதைப்பற்றி தனியாக ஒரு கேள்வி போட்டால் அதை மேஜையின்மீது வைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். குறைகள் நிவர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறபொழுது, தொழி லாளர்கள் எதைக் கேட்டாலும் உடனே அதைக் கொடுத்துவிட வேண்டும், அப்பொழுதுதான் குறைகள் நிவர்த்தி செய்ததாகும் என்று யாரும் கூறமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சர்க்கார் அவைகளை பரிசீலனை செய்துதான் எந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற முடியும், எதை நிறை வேற்ற முடியாது என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக எல்லா தொழிலாளர்களையும் பர்மனெண்ட் செய்யவில்லை என்ற ஒரு குறை இருக்கிறது. எல்லோரையும் பர்மனெண்ட் செய்துவிட்டால் ப்ராஜக்ட் முடிந்தவுடன் அவர்களை என்ன செய்வது என்ற பிரச்சினை எழுகிறது. ஆகவேதான் இந்தக் குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படவில்லை என்று சொல்லுகிற பொழுது, அவைகளை பரிசீலனை செய்யாமல் ஒன்றும் சொல்ல முடிய வில்லை. பரிசீலனை செய்வதற்கு பல சந்தர்ப்பங்களை கவனிக்க வேண்டி யிருக்கிறது. அதுவும் முக்கியமாக வேறு ப்ராஜக்ட்களில் எத்தனை பேர் களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்பது போன்ற விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்துதான் நிர்ணயம் செய்ய முடியும். ஆகையால் சற்று தாமதம் ஆகிறது.

MR. SPEAKER : மூலக் கேள்விக்கு சம்பந்தமில்லாமல் உப கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. மூலக் கேள்விக்கு சம்பந்தப்பட்ட உப கேள்விகளைத்தான் கேட்க வேண்டும். 'Whether it is a fact that the leaders of the workers of the Kundah Electricity Project are on hunger strike, and if so, the action taken in the matter' என்பது தான் மூலக் கேள்வி.

SRI K. ANBAZHAGAN : அதில் காரணம் கேட்டிருக்கிறது. அதனல்தான் கேட்டேன். Is my supplementary irrelevant, Sir ?

MR. SPEAKER : நான் கனம் அங்கத்தினருக்கு என்று சொல்ல வில்லை. பொதுவாகத்தான் சொன்னேன். அதை கனம் அங்கத்தினர் தனக்கு என்று எடுத்துக்கொண்டால் நான் என்ன செய்ய முடியும் ?

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்தக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தப் பட்ட வரையில் அவைகள் லேபர் கமிஷனரால் பரிசீலனை செய்யப் பட்டு, லேபர் டிபார்ட்மெண்டுக்கு ரிப்போர்ட்டு அனுப்பப்பட்டிருந்தும், என் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. லேபர் கமிஷனர் சிபார்சு செய்திருக்கக்கூடிய கோரிக்கைகளாவது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக் கிறதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் வருவதற்கு முன்னல்தான் இந்த இரண்டு இலாகாக்களுடைய பொறுப்புக்களையும் நான் விளக்கிச் சொன்னேன். தொழிலாளர்கள் இலாகா எது நியாயமோ, தொழில் சங்க சட்டப்படி, இப்பொழுது தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இருக்கும் உறவுப் படி எதை அனுமதிக்க வேண்டும், எதை கொடுக்கவேண்டுமென்ற

[9th April 1960

அபிப்பிராயம் கூறுகிறது. நிர்வாக இலாகா அதை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தினால் அதற்கு எவ்வளவு செலவு ஆகும், அதற்கு பணம் எவ்வளவு வேண்டும், எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படும் என்பதையெல்லாம் கணக்கு செய்து அவர்கள்தான் அதுபற்றி முடிவு செய்யவேண்டும். சர்க்கார் இலாகாக்களில் தொழிலாளர் இலாகா சிபார்சு செய்யக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : 'இரண்டு ஆட்டை ஊட்டிய குட்டி' என்று சொல்லுவது போல. . .

MR. SPEAKER : இதற்கும் மூலக் கேள்விக்கும் சம்பந்தமில்லை. கனம் அங்கத்தினர் நான் சொல்லுவதை கேட்காவிட்டால் அவர்கள் உப கேள்வி கேட்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கமாட்டேன். கேள்வி நேரத்தில் இந்த மாதிரி பழமொழி எல்லாம் சொல்லுவது சரியல்ல. நேராக கேள்வி கேட்க வேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தொழிலாளர் மந்திரியைக் கேட்டால் மின்சார மந்திரியை கேட்கவேண்டும் என்றும், மின்சார மந்திரியைக் கேட்டால், போர்டை கேட்க வேண்டுமென்றும், போர்டை கேட்டால் சர்க்காரைக் கேட்க வேண்டுமென்றும், மூன்று ஆட்டை ஊட்டிய குட்டி போல. . .

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி 'அவுட் ஆப் ஆர்டர்'. கனம் அங்கத்தினருக்கு உபகேள்விகள் கேட்பதற்கு சான்ஸ் கொடுக்க மாட்டேன் என்று 'வார்ன்' பண்ணுகிறேன். கேள்வி நேரத்தின்போது பழமொழி சொல்லக்கூடாது என்று சொன்னால், கனம் அங்கத்தினர் திரும்பவும் பழமொழியை 'ரிபீட்' செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உப கேள்வி கேட்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காவிட்டால் மன்னிக்க வேண்டும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தொழிலாளர்கள் பட்டினி இருப்பதன் காரணம் முன்னர் ஏற்பட்டிருந்த ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்பது. அந்த ஒப்பந்தத்தை பாதுகாக்க தொழில் இலாகாவுக்கு உரிமை இல்லையா ? அந்த ஒப்பந்தம் நடத்தப்பட்டு வருகிறதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பழைய ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதற்கும் இப்பொழுது இவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருப்பதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Housing Scheme for Plantation Labour

* 646 *Q.*—SRI N. R. THIAGARAJAN (on behalf of Sri W. P. A. R. CHANDRASEKARAN) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to include the housing scheme for the Plantation Labour in the housing scheme for the Industrial Labourers ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

SRI N. R. THIAGARAJAN : சாதாரண பிராந்தியங்களைக் காட்டிலும் மலைப் பிராந்தியங்களில் தொழிலாளர்கள் கஷ்டம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் கொஞ்சம் கருணை கூர்ந்து இதை பரிசீலனை செய்யுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : வீடு கட்டும் திட்டத்தில் 'பிளான்டேஷன் லேபர் ஹௌஸிங்'க்கு தனியாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அது பூராவும் கடன் தொகையாகத்தான் கொடுக்கப்படும். 'ஸப்ஸிடைஸ்டு இண்டஸ்டிரியல் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்' படி ஓரளவு மானியம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மானியம்தான் இப்பொழுது இல்லை என்று சொன்னேன். ஆனால் 'பிளான்டேஷன் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்' பிரகாரம் கடன் கேட்டால் அது கொடுக்கப்படும்.

9th April 1960]

National Research Institute

* 647 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the National Research Institute requested the Government to give space to locate the Institute in this State itself, before it was shifted to Hyderabad; and

(*b*) the reason for refusing space for this Institute ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) It is presumed that the hon. Member refers to the Nutrition Research Laboratory. The Secretary, Indian Council of Medical Research, asked for information regarding the availability of a suitable site in Madras for the location of the Laboratory.

(*b*) Space was not refused. In fact the availability of a number of premises in the City was notified to the Government of India and the Indian Council of Medical Research for their consideration.

Regional language as medium of instruction

* 648 *Q.*—SRI T. S. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government are watching the progress of the college or colleges in which the regional language has been introduced as medium of instruction;

(*b*) if so, the nature of the progress;

(*c*) whether any text-books in subjects like History, Economics, Logic, Philosophy and the like have been published; and

(*d*) if not, the steps taken by the Government to bring out those text-books for the guidance of the students ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) The Regional Language has not been introduced as medium of instruction so far in any of the colleges in this State. It is proposed to be introduced in Government Arts College, Coimbatore, in 1960-61 in the first year of the three year B.A. Degree classes.

(*b*), (*c*) & (*d*) The progress reports [a] on the work of the College Tamil Committee submitted by its Chairman (Sri G. R. Damodaran) which meet the points raised are placed on the table of the House for information.

SRI T. S. RAMASWAMI : Sir, in the report it is stated, 'The Committee hoped that it would be possible to bring out the books by the beginning of May at the earliest and not later than middle of June at the latest, depending upon the time taken for getting the consent of the foreign publishers for translating the various books.' Sir, may I know whether any books have been made ready for the coming academic year, as the month is fast approaching ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is already stated that it would be ready by the month of May. Some of the books are already ready.

---

[a] Printed as Appendix on pages 309–336 infra.

[9th April 1960

Sri K. ANBAZHAGAN : புதிய மூன்று ஆண்டு பட்டப் படிப்பிற்குத் தமிழ் மொழியிலே பாடம் போதிப்பதற்கான திட்டம் அடுத்த ஆண்டில் வருகிறபொழுது, அதற்கு முதல் ஆண்டில் ' ப்ரீ யுனிவர்ஸிடி வகுப்பு ' என்று சொல்லப்படுகின்ற புகுமுக வகுப்பில் பாடங்கள் இந்த ஆண்டில் தமிழிலே நடத்தப்பட்டுள்ளதா ? அப்படி நடத்தப்படாமல் இருக்குமானால், மேல் படிப்பில் தமிழ் போதனை மொழியாக வரும்பொழுது இடற்பாடுகள் ஏற்படும் என்று அரசாங்கம் கருதவில்லையா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : ப்ரீ யுனிவர்சிடி வகுப்பில் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான கஷ்டம் என்னவென்று சொன்னால், எல்லா பாடங்களும் அங்கே ஆங்கிலத்தில் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் எல்லா பாடங்களையும், சயன்ஸ், ஹிஸ்டரி எல்லாவற்றையும் மாணவர்கள் எடுத்தாக வேண்டும். இதிலே படிப்பவர்களில் பல பேர்கள் அடுத்தாற்போல் சயன்ஸ் எடுப்பார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு ஓரளவாவது இங்கே ஆங்கிலப் பயிற்சி ஏற்பட்டால்தான் என்ஜினியரிங் காலேஜ், மெடிகல் காலேஜ் போன்றவைகளில் அவர்கள் பிறகு சேர்ந்து படிக்க முடியும். ஆகையினால் இந்த ஒரு வருஷத்தில் தமிழை போதனை மொழியாக வைத்தால் கஷ்டம் ஏற்படும். அதோடுகூட, இந்தத் திட்டம் 1963–64-ல் அமுலுக்கு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. ஏனென்றால் 1963–64-ல் தான் ப்ரீ யுனிவர்சிடி கிளாஸ் போய், ஹையர் செகண்டரி கிளாஸ், 11-வது ஸ்டாண்டர்டு ஏற்படும். அப்பொழுது ப்ரீ யுனிவர்சிடி கிளாஸுக்கு அவசியம் இல்லாமல் உயர்நிலைப் பள்ளியிலிருந்தே நேராக மாணவர்கள் மற்ற படிப்புகளுக்குச் செல்லக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய ப்ரீ யுனிவர்சிடி கிளாஸ் அப்பொழுது இருக்காது.

Sri M. KALYANASUNDARAM : ஒரே கல்லூரியில் பரீட்சார்த்தமாக தமிழ் போதனை மொழியாக்கப்படுவது சம்பந்தமாக யுனிவர்ஸிடியை கலக்காமல் ஏதோ அரசாங்கம் அவசரப்பட்டு காரியங்கள் செய்வதுபோன்ற புகார்கள் சொல்லப்படுவது அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியுமா ? இது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கும் யுனிவர்சிடிக்கும் இடையே முரண்பாடுகள் ஏதாவது உண்டா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : இது கேள்வி நேரத்தில் பதில் சொல்லித்தீர்க்கக்கூடிய ஒரு விஷயம் அல்ல. ஆகையினால், கல்வி மான்யக் கோரிக்கை சபை முன்னால் வரும்பொழுது அதுபற்றி விரிவாக நாம் விவாதிக்கலாம். அதுபற்றிய எல்லாவிதமான தகவல்களும் அச்சடித்து அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்.

Sri K. VINAYAKAM: Sir, are there any lecturers and professors who can handle these classes in the regional language medium ? Does the Hon. Minister think that the professors and lecturers who have been trained and who have studied these subjects in the English-language medium in their colleges, when appointed in future, will be able to handle these classes in the regional-language medium, or in the alternative, is it proposed to give some special training to these lecturers and professors ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: Sir, among the existing teachers, there are many who are competent and proficient in the Tamil language and who will be in a position to express their ideas in Tamil. In addition to that, it is the intention of the Government to have a re-orientation course for about a month or six weeks so that all the difficulties arising in expressing themselves in Tamil could be removed.

Sri K. ANBAZHAGAN : பல்கலைக் கழக புகுமுக வகுப்பில், ப்ரீ யுனிவர்ஸிடி வகுப்பில், முழுதும் தமிழிலேயே பாடம் நடத்துவது அவ்வளவு பயன் தராது என்ற கருத்தை அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள் ; ஆனாலும், தமிழிலேயே படிக்க வேண்டும் என்று யார் யார் விசேஷமாக

9th April 1960]

விரும்புகிறார்களோ, அவர்களுக்கு மட்டிலாவது தேர்ந்தெடுக்கும் (ஆப்ஷனல்) பாடமொழியாக அமைக்கும் முறையிலே, தமிழ் படிக்க இருக்கும் முட்டுக் கட்டையை அகற்ற, தடையை நீக்க, அமைச்சரவர்கள் முயற்சி எடுப்பார்களா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : அதைத்தான் சொன்னேன். இடைக்காலத்தில், ப்ரீயுனிவர்ஸிடி வகுப்பே இல்லாமல் போகப் போகிறது. அதுவும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் இல்லாமல், ஒரு சிலருக்காக மட்டும் தனிப்பட்ட முயற்சிக்கு அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

Sri A. A. RASHEED: Is it a fact that a few years back the National College, Tiruchirappalli, and the Municipal College, Salem, introduced the regional language as medium of instruction and later on gave it up for want of popular support and because of difficulties experienced ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: That is always the difficulty with half-hearted attempts made without making full preparation, when we launch upon a new project. That is why we are trying our best to see that preparations are made adequately and proper atmosphere created and all the difficulties in implementing the scheme are removed.

Sri A. GOVINDASAMY : ஸார், வட்டார மொழியிலே பாடம் கற்பிப்பது என்ற போது, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தை முதலில் எடுக்கக் காரணம் என்ன ? மற்ற மாவட்டங்களில் எடுத்தால் எதிர்ப்பு இருக்கும் என்ற காரணத்தினாலா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : முதலில் சர்ச்சைக்கு வந்தது, சர்க்கார் பள்ளியில் செய்வதா அல்லது, தனிப்பட்டோர் பள்ளியில் செய்வதா என்பது. அதை முதலில் தீர்மானிக்க வேண்டியிருந்தது. தனிப்பட்டவர்கள் கல்லூரியைவிட, சர்க்கார் கல்லூரியில் வைப்பதே சரி என்று தீர்மானிக்கப் பட்ட பிறகு, எந்தக் கல்லூரி என்ற பிரச்னை எழுந்தது. இன்று சென்னையில் ஒன்றும், கோயம்புத்தூரில் ஒன்றும் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. இங்கே, பல மொழி பேசுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். முன்பு இதுவே "மகம்மடன் காலேஜ்" ஆக இருந்தது, அதைப்போய் தமிழுக்கு எடுத்தால், நகரத்தில் பல மொழி பேசுகிறவர்கள் இருப்பதனால், அது தவறாக இருக்கும் என்று நினைத்து, கோயம்புத்தூர் கல்லூரியை, அதுவும் வைஸ்-சான்சலர் அவர்களே கோயம்புத்தூர் கல்லூரியே சிறந்தது என்றதின் பேரில், அது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

Sri T. S. RAMASWAMI : குறிப்பிட்ட கல்லூரியில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடங்களுக்கான கலைச் சொற்கள் முதலியவை ஸ்டாண்டர்டைஸ் செய்து, எல்லா மாணவர்களுக்கும் வழக்கமாக வரக்கூடிய அளவுக்கு என்னென்ன ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள் ? மேல் படிப்புக்குத் தடையில்லாமல், மாணவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே அமைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : கலைச் சொற்கள் பகுதி பகுதியாக அச்சிடப்பட்டு வழங்கப்படுகிறது. வழக்கமாக வருவதற்கு, கலைச்சொற்கள் வழக்கத்தில் வரவேண்டும். அப்படி வரும் காலத்தில், மாறுதல்கள் வேண்டும் என்றால், கஷ்டம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

Raw Film Factory

* 649 *Q*.—**Sri A. A. RASHEED**: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to purchase shares of the raw film factory by this Government; and

(*b*) if so, the amount of share to be purchased ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No. Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the raw film factory to be established in Ootacamund will be entirely run by the Government of India? In view of the importance of the factory, why should not this Government take some shares in it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If the Government of India take up the factory, we can utilise the resources we have for starting some more factories.

Kathayee Ammal Mutt

*650 Q.—SRI P. S. SANTHANAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு ஜில்லா திருவண்ணமலை டவுனில் உள்ள காத்தாயி அம்மாள் மடத்திற்கு சொந்தமான திருவண்ணமலை டவுன் திருவூடல் தெருவில் உள்ள கட்டிடங்களை அந்த மடத்தின் டிரஸ்டி ஒருவர் பதினைங்கு ஆயிரத்திற்கு ஒரு நபருக்கு விற்ற விஷயம் சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) அப்படியாயின், அதன் பேரில் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Government have notified their intention to extend the provisions of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, to this charitable endowment on this and other irregularities committed by the present agent of the Trust.

Gandhigram

*651 Q.—SRI M. P. SARATHI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள காந்தி கிராமத்தை ஒரு சர்வ கலாசாலையாக உயர்த்த யோசனை உண்டா?

(ஆ) அது பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI M. P. SARATHI: காந்திக் கிராமத்திலிருந்து ஏதாவது கோரிக்கை வந்ததா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: என்னிடம் கோரிக்கை எதுவும் காணோம்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: இந்த காந்திக் கிராமத்திற்கு இது வரை சர்க்கார் என்னென்ன உதவிகள் செய்து வருகிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதற்குத் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI K. ANBAZHAGAN: கிராமாந்தரப் பல்கலைக் கழகம் தமிழ் நாட்டில் காந்தி கிராமத்தில் ஏற்படுத்துவது என்று ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறதா, அல்லது வேறு இடத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அங்கத்தினர் இரு ஸ்தாபனங்களையும் குழப்பிக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ரூரல்யுனிவர்ஸிடி வேறு, ரூரல் இன்ஸ்டிட்யூட் வேறு. ரூரல் இன்ஸ்டிட்யூட் தான் இந்தியாவில்

4, 5 இடங்களில் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள் தமிழ் நாட்டில். காந்திக் கிராமம், பெரியநாயக்கன் பாளையம் இரண்டு இடங்களிலும் ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY: ரூரல் இன்ஸ்டிட்யூட், பேசிக் எஜுகேஷன் யுனிவர்ஸிடியாக அமைக்க முயற்சிக்கிறார்களா, காந்திக் கிராமத்தில்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: காந்திக் கிராமத்தில் இப்பொழுது ரூரல் ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிட்யூட் நடக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படிப்புக்குப் பிறகு, விவசாயத்தில், எஞ்ஜினியரிங்கில், சில தொழில்களில் பயிற்சி கொடுத்து, அதற்கு டிப்ளோமா பெறுகிறார்கள். ரூரல் யுனிவர்ஸிடிக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அப்படிப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் சில தொழில்களுக்குப் போகலாம் என்று சர்க்கார் அனுமதித்திருக்கிறது. சர்வகலாசாலையைப் பற்றி எந்தவிதமான தகவலும் இல்லை.

Trial of Police Officers for corruption

*652 Q.—SRI M. P. SARATHI: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த ராஜ்யத்தில் போலீஸ் இலாகாவில் அதிகாரிகள் ஊழியர்கள் எவ்வளவு பேர் தற்காலிக வேலை நீக்கத்தில் (Suspension) இருக்கிறார்கள்?

(ஆ) அவர்களில் இலஞ்சக் குற்றத்திற்காக விசாரணையிலுள்ளவர்கள் எவ்வளவு பேர்?

(இ) இந்த விசாரணை அதிக பட்சம் எவ்வளவு நாட்களில் முடிய வேண்டும் என்று விதியுள்ளதா?

(ஈ) இல்லையென்றால் அவ்வாறு விதி ஏற்படுத்த யோசனை உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The number of persons under suspension as on 31st January 1960 in the Police Department was 134.

(b) Twenty-three have been placed under suspension for corruption charges.

(c) No, Sir.

(d) There is no proposal to fix a time limit for such enquiries as the time required for such enquiries depends on the nature and number of allegations to be enquired into. Every effort is being made to complete the enquiries in as short a time as possible.

SRI K. ANBAZHAGAN: போலீஸ்காரர்கள், ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் பணியின் கடினத்தால் பெரும்பாலும் கடமை செய்யும்போதே தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடுவது இயல்பாக இருப்பதினால் இரவு கண் விழிப்பு முதலியவைகளால் இயல்பாகவே தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடுவதால் அவர்களைத் தண்டிக்கும் விதிகளைத் தளர்த்த, இந்த நிலைமையைக் கருதி, அரசாங்கம் புனராலோசனை செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: போலீஸார் தங்கள் கடமையைச் செய்யும்போது தவறுகள் ஏற்படுகிறது இயல்பாக என்று அங்கத்தினர் கூறியதற்கு மகிழ்ச்சி தெரிவிக்கிறேன். இருந்தாலும், நடவடிக்கை எடுக்கும் விஷயத்தில், சந்தர்ப்பங்களைப் பார்த்துத்தான் தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது; எவ்வளவு கடமை இருந்தாலும், பொறுப்பு இருந்தாலும், கஷ்டம் இருந்தாலும், தவறு செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்படத்தான் வேண்டும்.

[9th April 1960

SRI M. KALYANASUNDARAM : டி.எஸ்.பி.-கள் கோர்ட்டில் எத்தனை பேர், சஸ்பென்ஷனில் எத்தனை பேர், சஸ்பெண்ட் ஆகாமல் விசாரணையில் இருப்பவர் எத்தனை பேர்கள் என்று சொல்ல முடியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதையெல்லாம் பற்றி இப்பொழுது என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know whether there is any provision in the Police departmental rules that officers facing enquiry should not be kept under suspension for more than three months—that is what I think if my memory serves me a right—and if so, are there officers who are kept under suspension for more than even a year ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I believe certain officers have been kept under suspension for longer periods than three months. But I am not aware of any such rule referred to by the hon. Member.

SRI C. NATARAJAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த போலீஸ் சம்பந்தப்பட்ட வரை, டிபார்ட்மெண்டிலே அதிக தாமதம் ஆகிறது ; ஆகவே, கோர்டின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : டிபார்ட்மெண்டிலே விசாரணையை குறுகிய காலத்தில் முடிக்கவேண்டும் என்ற காலவரம்பு இருக்கிறது. அப்போதைக்கப்போது தாமதம் செய்யக்கூடாது என்று குறிப்பிடப்பட்டு வருகிறது. சீக்கிரத்தில்தான் முடிப்பார்கள். சில சமயங்களில், தவிர்க்க முடியாத தாமதம் ஏற்படுகிறது.

SRI P. G. MANICKAM : நமது சென்னை மாகாண போலீஸ் டிபார்ட்
9-00 a.m. மெண்டிலுள்ள போலீஸார்கள் நேர்மையான முறையில் நடந்து கொண்டாலும்கூட அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வறுமையின் காரணமாக தங்களுடைய குடும்பங்களின் சௌகர்யத்திற்காக ஒரு சிலர் தவறான முறையில் நடந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வார்களா ?

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்விக்கும் மூலக் கேள்விக்கும் சம்பந்தமே இல்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வறுமைக்கும், சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கும் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. தவறாக நடந்து கொண்டு தண்டனை அடைவதற்கும் சம்பள உயர்வுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சேலம் டி.எஸ்.பி. அவர்கள்மீது 1958-ம் வருஷத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டு அது இன்னும் விசாரணையில் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது உண்மையா ? அவர் பதவியில் எங்கே இருக்கிறார் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்த டி.எஸ்.பி. பதவியில் தான் இருக்கிறார். அவர் இந்தியா சர்வீசைச் சேர்ந்தவர். அவர்மீது விசாரணை நடத்த வேண்டுமானால் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கலந்துகொண்டு விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது முடிந்தபிறகு தான் அவரை பதவியில் வைத்துக்கொள்வதா அல்லது சஸ்பெண்ட் செய்வதா என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது, இப்போதைய நிலைமையில்.

SRI K. ANBAZHAGAN : போலீஸ்காரர்கள் தவறுகள் செய்யும்போது தண்டிக்கப்படுவதில், தங்களுடைய கடமையைச் செய்யும்போது தவறுகள் நடந்தால் அதற்கு தண்டிக்கப்படுவதற்கும், சரியான முறையில்

9th April 1960]

நடந்துகொள்ளாமல் குற்றம் புரிந்தால் அதற்குத் தண்டிக்கப்படுவதற்கும் வேற்றுமைகள் இருக்கின்றன என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா ? அப்படி இல்லாவிடில் அப்படிப்பட்ட தண்டனையை மாற்றி அமைக்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வேற்றுமைகள் இல்லை. அந்தந்த சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் அவர்களுக்கு தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. தவறுகளைப் பார்த்துத்தான் தண்டனைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

SRI K. B. S. MANI : இந்த போலீஸ் இலாகாவைப் பொறுத்த அளவில் சாதாரணமாக கான்ஸ்டபிள்களிலிருந்து பல மாகாண அதிகாரிகள் வரையில் இம்மாதிரியான குற்றங்கள் செய்வதாகத் தெரியவருகிறது. அதனால் அவர்கள் குற்றங்களைச் செய்யாத முறையில் அவர்கள் சரிவர நடந்து கொள்வதற்கு அவர்கள் செய்கின்ற குற்றங்களைப் பரிசீலனை செய்து எதனால் அப்படிப்பட்ட குற்றங்களைச் செய்கிறார்கள் என்று கண்டுபிடித்து அந்த அளவில் குற்றம் செய்யாது இருக்கும்படியான சௌகர்யங்களைச் செய்யும் பொருட்டு அதற்குள்ள சட்டங்களையும் விதிகளையும் மாற்றி அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் குற்றங்கள் செய்யாமல் இருப்பார்கள் என்பதற்காக அதைப்பற்றிப் பரிசீலனைசெய்து அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சந்தர்ப்பத்திற்குத் தக்கபடிதான் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. சட்டங்களைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டியதில்லை. திருத்தி அமைக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் அப்பொழுது திருத்தி அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : அரசியல் குழப்பத்தின் காரணமாக அந்த குழப்பத்தை விளைவிப்பவர்களை தண்டிக்காமல் குழப்பத்தை சமாளிக்க முடியவில்லை என்ற காரணத்திற்காக தென்னாற்காடு டி.எஸ்.பி.யை மாற்றியிருப்பது உண்மைதானா ? அப்படியானால் அதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சமாதானம் சொல்லுகிறார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவ்வாறு தகவல் ஒன்றும் எனக்கு இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் விவரமாக அந்தச் செய்கையைப் பற்றி விளக்கம் கூறலாம்.

Teaching of English

* 653 *Q.*—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of SRI S. LAZAR): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether steps have been taken to teach English from third standard ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

Adulteration of foodstuffs

* 654 *Q.*—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) the number of cases that were registered for adulteration of foodstuffs in the City of Madras during the year 1958–59 ;

(*b*) the steps taken to prevent adulteration in foodstuffs ; and

(*c*) whether there is any proposal to bring in legislation to provide deterrent punishment for adulterators ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (*a*) 8,404 samples were taken. Of these 2,292 were found adulterated.

[9th April 1960

(b) After the Prevention of Food Adulteration Act, 1954, came into force, in addition to 5 Food Inspectors, 57 Divisional Sanitary Inspectors have been taking samples regularly in the City under the Act. 2,292 prosecutions were launched during the year of which 1,795 ended in conviction.

(c) No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is the Minister aware that milk and ghee are invariably adulterated in the City, and if so, will the Government entrust the detection of adulteration to the Police instead of Sanitary Inspectors?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I do not understand why the Police should take up only the cases about milk and ghee. I said we have appointed more Inspectors to go into the question and from the number of detection and prosecution I have mentioned the hon. Member will understand that effective steps are being taken.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சென்னை நகரத்திலுள்ள பல ஹோட்டல்களில் குடி தண்ணீர் கொடுக்கும்போது நல்ல குடி தண்ணீருடன் உப்பு குடி தண்ணீரையும் கலந்து கொடுக்கிறார்களே அதைப்பற்றி ஏதாவது புகார்வந்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? இல்லையானால் இதை வைத்துக்கொண்டாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்களா?

MR. SPEAKER : மூலக் கேள்வி தண்ணீரைப் பற்றிய கேள்வி அல்ல, உணவைப் பற்றிய கேள்வி. ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வதாக இருந்தால் சொல்லலாம்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பலர் உப்புக் குடி தண்ணீர் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கலாம். அதனால் அப்படிக் கலந்துகொடுக்கிறார்களோ என்னமோ? அதனால் சில சமயங்களில் அப்படிக் கொடுக்கப்படலாம்.

SRI S. NARARAJA MONIGAR: May I know if all the major panchayats have got Food Inspectors and samples are being sent from these areas also, and if not, may I know what the Government propose to do in those areas?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The Act is now worked in 159 local bodies.

Public Health Laboratories

*655 Q.—SRI M. P. SARATHI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number and the places where Public Health Laboratories are functioning in this State;

(b) the number to be started newly during 1960; and

(c) whether trained personnel are available to serve in these institutions?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Eight District Public Health Laboratories have been sanctioned for establishment at the following places:—

(i) Vellore.
(ii) Palayamkottai.
(iii) Salem.

9th April 1960]

(iv) Thanjavur.
(v) Nagercoil.
(vi) Tiruchirappalli.
(vii) Dindigul.
(viii) Cuddalore.

Of these the first six laboratories are functioning.

(b) During 1959–60, two laboratories at Dindigul and Cuddalore were sanctioned. Three are proposed to be opened during 1960–61.

(c) Sufficient number of trained persons are not available.

SRI A. GOVINDASAMY: இந்த லாபரெட்டரியில் என்னென்ன வேலைகள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதில் பாக்டீரியலாஜிகல், செரோலாஜிகல், க்ளினிகல் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் எல்லாம் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. கிருமிகளால் எப்படிப்பட்ட நோய்கள் வருகின்றன என்றெல்லாம் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன.

SRI C. NATARAJAN : பூச்சிகளால் பீடிக்கப்படுகிற நோய்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க என்ன தகுதி வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது? சிலருக்கு அப்படிப்பட்ட தகுதி இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அவர்களுக்கு வேண்டிய தகுதி பல இருக்கின்றன. ஒன்று மட்டில் விளக்கமாகச் சொல்லலாம். அவர்களுக்கு மைக்ராஸ்கோப்பை எப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்ற பயிற்சி அவசியம் இருக்கவேண்டும். மற்ற டெஸ்டுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. பூச்சி நோய்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு வேண்டிய பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இப்பொழுது அனேகம் இல்லை. அதனால்தான் பயிற்சி கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் இப்பொழுது பயிற்சி பெற்றவர்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : இப்படிப் பூச்சி நோய்கள் ஏற்படுவது போன்று பயிர்களுக்குப் பூச்சிகள் பிடித்து பயிர்கள் அழிந்து போகின்றன. அதைத் தவிர்க்க பயிற்சி கொடுக்க ஏதாவது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறதா?

MR. SPEAKER : விவசாயத்தைப் பற்றிய கேள்வி இதில் வராது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வதாக இருந்தால் சொல்லலாம்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டியதுதான்.

Central Film Library for Madras

*656 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Southern Regional Committee of All-India Council for Technical Education has recommended the setting up of a regional distribution centre for the Central Film Library in Madras;

(b) the result thereof; and

(c) whether there is any proposal to utilise the Tamil films for educational purposes?

[9th April 1960

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The recommendation is addressed to the Government of India and has presumably been communicated to them.

(c) No specific proposal is now under consideration.

SRI A. VEDARATHNAM : மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து இதற்கு ஏதேனும் அனுகூலமான பதில் வந்திருக்கிறதா ? எப்போழுது இந்த விஷயம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது ? இல்லையானல் இதை உடனடியாக அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி அவர்களுடைய பதிலைத் தெரிவிக்க இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய சிபாரிசு அல்ல. 1960 ஜனவரி 8-ந் தேதி சதர்ன் ரீஜனல் கமிட்டி ஆப் தி ஆல் இந்தியா எஜூகேஷனல் அண்ட் டெக்னிக்கல் கமிட்டி இதைப் பற்றி முடிவு எடுத்து அங்கே அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அது இந்தப் பகுதிக்கு மட்டும் அல்ல, மற்ற எல்லா பகுதியையும் அந்த தென் பிராந்தியத்தில் சேர்ந்து இருக்கக் கூடிய எல்லா கமிட்டியும் இந்த ஆல் இந்தியா டெக்னிகல் எஜூகேஷன் கவுன்சிலில் வந்து கலந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

SRI A. VEDARATHNAM : நம்முடைய மாநிலத்தில் இந்த படவினியோகத்திற்காக இந்த லைப்ரரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அந்தக் கவுன்சில் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது என்ற காரணத்தால் நமது மாகாண கவுன்சிலும் கூறியிருப்பதால் அதைப்பற்றி அவர்கள் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா, அப்படி ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : துரிதமாக கவனிக்க ரீஜனல் கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஆலோசனை கூறுவார்கள். அதனுல் அவர்களே துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு இடம் இருக்கிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : மற்ற தென் பிராந்திய மாகாணங்கள், நமது மாகாணத்தில் நீலகிரியில் ஆரம்பிப்பதை பின்பற்றிக் கொண்டு, பிலிம் தொழில் ஆரம்பமாவதற்கு உதவி செய்கிறார்கள் என்று தெரியவருகிறது. அப்படியானல் நாம் ஆரம்பிப்பதற்கு மற்றவர்கள் ஆரம்பிப்பது நேர் விரோதமாக இருக்கும் அல்லவா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வேறு விதமான அபிப்பிராயத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அது சம்பந்தமாக டெக்னிகல் எஜூகேஷன் கமிட்டி எடுக்கக் கூடிய சினிமா படத்தைப் பற்றியது அது.

Abolition of Double-Member Constituencies

* 657 *Q*.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the abolition of double-member constituencies was considered at the Conference of State Chief Ministers held at Delhi on 20th March 1960 ; and

(b) if so, the details thereof ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The proposal is under the consideration of the Government of India.

9th April 1960]

Panchayat Court

* 658 *Q*.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to establish panchayat courts in the villages with powers to try civil cases ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: In view of the fact that a large number of cases are being taken to courts, will the Government reconsider their decision and establish panchayat courts in villages to try civil cases ? Is the Hon. Minister aware that such courts have been established in other States ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: As the hon. Member is aware, civil and criminal jurisdiction has been taken away from village panchayats under the legislation passed by this House in 1958. The question of reconstituting village courts as such is under examination.

SRI S. M. ANNAMALAI : இப்போது இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துச் சட்டப்படி பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுகள் சிவில் வழக்குகள் சம்பந்தமாக விசாரிக்கக்கூடாது என்று இருக்கிறது. பழைய சட்டத்தில் விசாரிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. சட்டக் கமிஷன் இதை ஆராய்ந்து அவர்கள் தொடர்ந்து விசாரிக்கலாம் என்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களா ? அதன்படி இவர்கள் விசாரிக்க அனுமதிக்கப்படுவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நாம் செய்த சட்டத்தின்படி இந்த வழக்குகளை விசாரிக்கிற வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. வேறு எந்த வகையில் இந்த முறையை மாற்றி அமைத்து கிராமங்களில் இந்த வழக்குகளை விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம் என்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : பொதுவாகவே வழக்குகளின் எண்ணிக்கை பெருகிவருவதாலும், வழக்குகளுக்கு ஆகும் செலவு அதிகப்பட்டு வருவதாலும், இவை அரசாங்கத்தின் பொறுப்பை பாதிப்பதனுலும் இந்த வழக்குகள் அங்கங்கே விசாரிக்கப்பட்டு முடிவு பெறுதலை மட்டும் மேல் கோர்ட்டுகளுக்குப் போகக்கூடிய வகையில் முதல் நிலையில் பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுக்களின் மூலம் விசாரித்தால், ஒத்துப்போக இம்முறை பயன்படுமாதலால் ஏன் இதை ஏற்படுத்த முன்வரக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன் ?

THE HON. SRI M. BHAKTVATSALAM : கிராம வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு இப்போது இருக்கிற முறைப்படி கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. இப்போது இருக்கிற முறையை எவ்வாறு மாற்றுவது என்பதுதான் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்தப் புதிய சட்டம் 1956 ஜனவரியில் இருந்து அமுலுக்கு வந்துவிட்டது. பழைய சட்டப்படி வழக்குகள் விசாரிப்பதா, புதிய சட்டப்படி விசாரிக்காமல் விடுதவா என்பதைப் பற்றி சிக்கல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கூடிய சீக்கிரம் இதில் முடிவுக்கு வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது அந்த மாதிரி சந்தேகம் ஒன்றும் இல்லை. கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் விசாரிப்பதற்கு இல்லை. மற்றப்படி இதை எவ்வாறு மாற்றுவது என்பது அகில இந்திய ரீதியில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதில் முடிவு திருப்திகரமாக ஏற்பட்டால் அதைப் பொறுத்து முடிவு எடுக்கப்படும்.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—INFORMATION *RE* ALLEGED INCORRECT PUBLICATION OF THE PROCEEDINGS IN THE PRESS.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : On a point of clarification சார்,
நேற்று கேள்வி நேரத்தின்போது விநாயகர் அமர்ந்திருக்கிற அரசமரத்திற்கு
வரி விலக்கு அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா என்று நான் கேட்ட
கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் " அதற்கு வரி விலக்கு இருக்கிறது "
என்பதாகப் பதில் சொன்னதாக நினைவு. ஆனால் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும்
" வரி இருக்கிறது " என்பதாகப் பிரசுரம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறதே.
சபை நடவடிக்கை குறிப்புகளில் எப்படி இருக்கிறது ? எது உண்மை என்று
அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : எது உண்மை என்றால் அமைச்சர் அவர்
கள் சொன்ன பதில்தான் உண்மையென்று சொல்வேன். இதைப்
பற்றி என் அறையில் வந்து சந்தித்துப் பேசுங்கள். அவசியமானால்
ஒரு பிரிவிலேஜ் மோஷன் எழுப்புங்கள். நான் பதில் சொல்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : திரு. ஆசைத்தம்பி நடத்துகிற
பத்திரிகையிலேயே அந்த மாதிரி செய்தி வந்திருக்கிறதே, அது உண்மை
தானா ?

MR. SPEAKER : அவர் பத்திரிகையிலேயே எழுதியிருந்
தாலும் அவர் இந்தச் சபையில் வந்து பதில் சொல்ல வேண்டியது
தான்.

III.—GOVERNMENT RESOLUTION.

CONSTITUTION OF A TOWNSHIP FOR THE KODAIKANAL MUNICIPALITY.

MR. SPEAKER: The next item in the Agenda is the Government Resolution relating to the Constitution of a Township for the Kodaikanal Municipality. The consideration of this resolution which was moved the other day was postponed, as hon. Members wanted time to study. The resolution is before the House for discussion. . . . . . . If no hon. Members is willing to speak, I will put the resolution to the vote of the House.

*SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : குற்றாலம் டவுன்ஷிப்படி
கோடைக்கானலைக் கொண்டுவருவதுபற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன்.
நடைமுறையில் குற்றாலம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சில கஷ்டங்கள் இருப்
பதை அநுபவ ரீதியில் நான் தெரிந்துகொண்டு கோடைக்கானலுக்கும்
அந்தக் கஷ்டங்கள் வந்து விட வேண்டாம் என்ற எண்ணத்துடன் சில
வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

டவுன்ஷிப் கமிட்டியில் non-official மெம்பர்கள் போடப்படுகிறார்கள்,
சர்க்கார் நியமனம் மூலமாக உருவாக்கப்படுகிறது. Non-official ஆக
உருவாக்கப்பட்ட யோசனைகளை அதன் தலைவர் ஜில்லாக் கலெக்டர்
ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. நான் அபிஷியல் கோரிக்கையை (Policy
Schemes) பற்றிச் சொல்லும்போது அதற்கு மதிப்புக் கொடுக்
கிறது இல்லை. ஏனென்றால் அவர்களுக்குக்கீழ் கட்டுப்பட்ட அபிஷியல்ஸ்
இருப்பதனால் கலெக்டர் என்ன நினைக்கிறாரோ அதன்படியே மற்றவர்கள்
நடந்து போவதனால் நான்-அபிஷியல்ஸ் யோசனைகள் எடுபடுவதில்லை.
நான்-அபிஷியல் யோசனைகளுக்கும் மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று
சட்டத்தில் விதி வேண்டுமென்பது என் கோரிக்கை. அத்துடன் திட்டங்கள்
உருவாக்கப்படுகிறது. கலெக்டருக்கு ஜில்லா பூராவும் அதிகாரம் இருந்து
கொண்டிருப்பதனால் அவர்கள் வந்து பார்த்து ஒரு நாள் ஆவது கலந்து
கொள்வது என்பதே முடியாததாக இருக்கிறது. அநேகமாக ஒரு நேரம்

குறிப்பிட்டிருந்தால் அந்தக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவர்கள் வருவது
இடையாது. நான்-அபிஷியலை கலந்து கொண்டு நேரம் குறிப்பிடுவதும்
இடையாது. குற்றாலம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அந்தக் கஷ்டத்தை அனு
பவிக்கிறோம். நான்கு மணிக்குக் கூட்டம் என்று போட்டால்
அநேகமாக கலெக்டர் 6 மணிக்கு வருகிறார்கள். கலெக்டர் ப்ரோக்ராம்
பிரகாரம் அவர்களுக்கு என்றைக்கு வேலை இல்லாமல் இருக்கிறதோ
அன்றைக்கு டவுன்ஷிப் மீட்டிங்கை வைத்துக்கொள்ளுகிறார். நான்—அபி
ஷியல் சௌகர்யத்தை கவனிப்பது இடையாது. நான் மூன்று மீட்டிங்கிற்கு
போயிருந்தேன். நாலாவது கூட்டத்தில் நான்-அபிஷியல் சௌகர்யத்திற்கு
கொஞ்சம் கொஞ்சம் கவனித்து அடுத்த கூட்டத்தைப் போட்டுக்கொள்ள
வேண்டுமென்று சொன்னேன். அதற்கு சேர்மன் எனக்கு என்றைக்கு
சௌகர்யம் இருக்கிறதோ அப்பொழுதுதான் போட்டுக் கொள்வேன் என்று
தெரிவித்தார். நான்-அபிஷியல்களை கலெக்டர் கலந்து கொள்ளாமல்
திடீரென்று கூட்டத்தை நடத்துவதால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதை
அவர்களிடம் பல தடவை சொல்லியும் அவர்கள் செவி சாய்க்கவில்லை.
நான் பக்கத்து ஊர் வாசியாக இருப்பதனால் என்னை Vice-Chairman ஆக
போட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தும் என்னாலே ஒரு வித வேலையும் செய்ய
முடிவதில்லை. கோடைக்கானல் டவுன்ஷிப் கமிட்டித் தலைவராக ஒரு
Technical man-ஐப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தலைவராக
Retired Technical officer போட்டால் நன்றாக இருக்கும். ஆற்றல் பொருந்
திய சேர்மன் ஆக இருந்தால் அதிக பங்கு கொண்டு உழைக்க முடியும்.
மேலும் கலெக்டர் மதுரையில் இருந்து கோடைக்கானலுக்கு போவ
தென்றால் மற்ற வேலைகளை விட்டு விட்டு போக வேண்டியிருக்கும்.
ஆகையால் Non-official சேர்மனாக போடவேண்டும். கலெக்டருக்கு ஜில்லா
பொறுப்பு அதிகமாக இருப்பதனால் கோடைக்கானல் வேலை கஷ்டமாக
இருக்கும். கோடைக்கானலில் பெரிய உத்தியோகங்களிலிருந்து ஓய்வு
பெற்றவர்கள் அதிகப் பேர்கள் permanent ஆக குடியிருக்கிறார்கள். ரிடய
ரான டெக்னிகல்மென் எவ்வளவோ பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒரு
வரை நியமிக்கலாம். கோடைக்கானலில் டவுன்ஷிப் கமிட்டியின் நன்மை
யைக் குறித்துத்தான் இந்த யோசனையைச் சொல்லுகிறேன். குற்றாலம்
டவுன்ஷிப் கமிட்டியில் நமது முதல் அமைச்சர் அடிக்கடி அக்கரை
எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். நான் மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தச் சபை முன் விவாதத்தில் இருக்கக்
கூடிய விஷயம் கோடைக்கானலைப் பற்றியது. அதனால் கனம்
அங்கத்தினர் குற்றாலத்தைப்பற்றிப் பேசுவது பொருத்தமாகாது என்று
நினைக்கிறேன். குற்றாலம் டவுன்ஷிப் கமிட்டியைப்பற்றிச் சொல்வது
சரியல்ல. ஆகவே குற்றாலத்தைப்பற்றிப் பேசவேண்டாமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : குற்றாலத்தில் சில கஷ்டங்
கள் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால்தான், இதே மாதிரி கோடைக்கான
லிலும் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்குத்தான் அதை எடுத்துப் பேசினேன்.
ஆகவே கலெக்டரை சேர்மனாக போடாமல் Retired non-official-ஐ
சேர்மனாக போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளு
கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர்
அவர்களே, கோடைக்கானல் நகர அமைப்புக் குழு அமைக்கக்கூடிய ஒரு
திட்டத்தை உருவாக்கும் இந் நிலைக்கு ஏற்ப நான் இந்தத் தீர்மானத்தை
வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக,
நகர சபை நிர்வாகத்தை நடத்துகிறவர்கள் மக்களின் நியாயமான கோரிக்
கைகளையும், உரிமைகளையும், வசதிகளையும் அளிப்பதற்கான வாய்ப்பை
இன்று பெற்றிருக்கவில்லை. நகர சபையில் உள்ளவர்கள் அவ்வாறு
வசதியும் வாய்ப்பும் பெற்றிருந்தால் எந்த நகரமும் வளர்ச்சி அடைய
முடியும். பொதுவாக டவுன்ஷிப் குழு ஏற்படுத்துகின்ற இடங்களில்
எல்லாம் ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் பெரும்பாலும் நிர்வாகம், அரசாங்க

[Sri K. Anbazhagan] [9th April 1960

அதிகாரிகளிடம் இருப்பதனுல் பொதுவாக பொது மக்களின் நலம்
கவனிக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்ட அதிகாரிகள் அதிகார
மனப்பான்மையில் நடந்துகொள்வதன் காரணமாகத்தான் இவ்விதம்
நேருகிறது என்பதை எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் விளக்கினர்.
குற்ருலத்திற்கு வரக்கூடிய நோய் கோடைக்கானலுக்கு வரக்கூடாது என்று
தான் அவர்களும் சொன்னர்கள். மேட்டூர் டவுன்ஷிப் கமிட்டியைப்
பற்றியும் அங்கிருந்து குற்றச்சாட்டுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இப்படிப்
பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பரிகாரம் தேடாமல் இருந்தால் அரசாங்கத்திடம்
பொது மக்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கை ஏற்படும்? ஆகவே அரசாங்கம்
பொது மக்களுக்கு ஏற்ற முறையில் அங்குள்ள பொது மக்களின் பிரதி
நிதிகளை டவுன்ஷிப் குழுவில் இடம் பெறச்செய்து பல்வேறு வகையில்
அந்த நகரத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கும், வளர்ச்சி அடைவதற்குமான
ஆலோசனைகளைக் கேட்டு நடந்தால் நிர்வாகம் சரியான முறையில் இயங்க
முடியும்.

நகர அமைப்புக் குழுவில்—அதன் நிர்வாகத்தில் குற்றம் குறைகளை
அறிவதற்கும் நீக்குவதற்கும், மேலும் நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறு
வதற்கும் பொது மக்களின் ஆர்வம் ஓங்குமாறு பொது மக்களின் பிரதி
நிதிகளை இடம் பெறச் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு கோடைக்கானல் நகர
அமைப்புக் குழு ஏற்படுத்தினுல் அப்பகுதி நல்ல முறையில் வளர்ச்சி
அடைய முடியும். ஊட்டியாவது கவர்னர் அவர்கள் அடிக்கடி போவ
தனுலும், ஒரு முறை சட்ட சபை அங்கு கூட்டப்பட்டதினுலும் வளர்ச்சி
பெற்றுவிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இதுவே வளர்ச்சி அடைவதற்கு வாய்ப்பு
அல்ல என்ருலும் மற்ற நகரங்களில் முன்னேற்றம் ஏற்படுத்துவதற்கு
அரசாங்கம் தக்க உதவி செய்ய முன் வரவேண்டும். கோடைக்கானலில்
டவுன்ஷிப் குழுவை அமைப்பதுமூலம் அங்குள்ள குறைகளை நீக்குவதற்குத்
தக்க வழி காண வேண்டும் என்று சொல்லி, நான் பொதுவாக இந்தத்
தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்
களே, கோடைக்கானலில் டவுன்ஷிப் அமைக்கவேண்டுமென்ற தீர்
மானத்தை வரவேற்று ஆதரிக்கும் முறையில் நான் ஒரு சில வார்த்தைகள்
சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கோடைக்கானல் தமிழ் நாட்டிலே மிகச்
சிறந்த ஒரு சுக வாசஸ்தலம். என் தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் அல்ல
தென் இந்தியாவிலேயே ஒரு நல்ல சுக வாசஸ்தலம் என்று சொல்லலாம்.
இந்த சுக வாசஸ்தலத்தில் மக்கள் சென்று நல்ல காற்று அனுபவிக்கவேண்டு
மென்றுதான் அங்கு ஒரு டவுன்ஷிப் இருக்கவேண்டுமென்று முடிவிற்கு
வந்திருக்கிருர்கள். ஆனுல் இன்றைக்கு அங்கே போகக்கூடியவர்கள்
குபேரர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள்தான். அங்கே ஏழை
களும், நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும், விவசாயிகளும், தொழி
லாளிகளும் அங்கு போய் சுகத்தை அனுபவிக்கக்கூடிய நிலைமையில்
இல்லை.. ஆகவேதான் ஏழை மக்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய அளவிற்கு
ரயில்வே கட்டணத்தையும், பஸ் கட்டணத்தையும் குறைக்க வேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் தொழிலாளர்களும்,
ஏழை மக்களும் அங்கு போக முடியும். அவர்கள் ஓய்வு பெறுவதற்கு
லீவ் எடுத்துக்கொள்கிருர்கள். அந்த சமயத்தில் அவர்கள் அதிக பணம்
செலவழிக்காமல் அங்கு சென்று தங்கி அனுபவிக்க முடியும். சர்க்கார்
இதை எல்லாம் கவனித்து கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச்
செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதுபோல் கோடைக்
கானலில் டவுன்ஷிப் அமைக்கக்கூடிய நேரத்திலே அங்கத்தினர்களை
சர்க்காரே நியமிக்கிருர்கள். அம்மாதிரி அவர்களை நியமிக்காமல்
9-30 தேர்தல் மூலமாக அங்கத்தினரை நியமிக்கும் ஒரு முறை இருந்தால்
p.m. மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆனுல் கனம் அமைச்சரவர்கள் சொல்லலாம் சட்டத்தில் இடமில்லை,
நியமனம் தான் செய்யவேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருக்கிறது என்று.
சட்டத்திலே தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற
அடிப்படையில் அது திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்தச்

9th April 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஞாபகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி
திருத்தியமைப்பதற்கு முன்னுல் இந்த டவுன்ஷிப் அமைக்கப்
பட்டாலும்கூட கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லாக் கட்சி
களிலும் உள்ளவர்களுக்கும் சலுகை கொடுத்தால்தான் ஊழல் இல்லாமல்
நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடக்கும் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில்
சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதேபோன்று டவுன்ஷிப்பைப் பொறுத்த
வரையில் அதன் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டை சட்டசபையில் வைப்பது
கிடையாது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இன்றிருக்கக்கூடிய டவுன்ஷிப்
களுடையவும், இப்பொழுது வர இருக்கிற டவுன்ஷிப்பினுடையவும் அட்
மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டை சட்டசபையில் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்பதை
நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு
ஏழை மக்கள் இந்த சுகவாசஸ்தலத்தை அனுபவிக்கக்கூடிய தன்மையில்
அது இருக்க வேண்டும். அதே போன்று ஜனநாயக அடிப்படையில்
தேர்தல் மூலம் அதை அங்கு கொண்டுவரக்கூடிய அடிப்படையில் இருந்
தால் ரொம்பவும் நலமாயிருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்
கிறேன். ஆகவே இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில்
எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நம்பிக்கொண்டு இதை
வரவேற்று எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கோடைக்கானல் ஒரு
பெரிய டூரிஸ்ட் சென்டர். அதை ஒரு டவுன்ஷிப்பாக்க வேண்டுமென்று
சர்க்கார் இந்த மசோதாவை இங்கு சமர்ப்பித்திருக்கிருர்கள். நமது
பிராந்தியத்தில் கோடைக்கானல் ஒரு முக்கியமான டூரிஸ்டு (Tourist)
ஸ்டேஷனுகும். ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்தும் நமது அரசாங்
கத்திலிருந்தும் பொருள் உதவி கொடுத்து, எவ்வளவு தூரம் அந்த
இடத்துக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவையும் செய்து
கொடுத்து அதை ஒரு டூரிஸ்ட் சென்டராக்குவதில் முக்கியமான கவனம்
செலுத்தவேண்டுமென்பதில் யாருக்குமே அபிப்பிராயம் பேதம் இருக்க
முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் குற்ருலத்
தில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் டவுன்ஷிப்பிலுள்ள கோளாறுகளைப்பற்றிச்
சொன்னர்கள். அப்படிப்பட்ட கோளாறுகள் இந்த டவுன்ஷிப்பில் ஏற்படா
மல் அவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.
குழுவில் அங்கத்தினர்களை நியமிக்கும்போது எல்லாக் கட்சிகளிலிருந்தும்
பொறுக்கியெடுத்து முக்கியமாக, உத்தியோகத்தில் இல்லாதவர்கள்
சொல்லக்கூடிய குறைகளை எல்லாம், பிரசிடென்டாக இருக்கப்போகும்
கலெக்டர் அவர்கள் அவைகள் எல்லாவற்றையும் கவனித்து மெஜாரிட்டி
பேரில் பாஸ் செய்வதைத்தான் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற
நிபந்தனையை ஏற்படுத்தி நல்ல விதத்தில் இந்தக் குழு நிர்வாகம் செய்ய
வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய கவனத்தை சர்க்கார் செலுத்த வேண்டும்.
அதற்கு வேண்டிய எல்லா வித வசதிகளையும், உதவிகளையும், பண
வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அம்மாதிரி செய்தால்
நாங்களும் இதை வரவேற்கிறேம் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது
வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

The Hon. Srimathi LOURDHAMMAL SIMON : கோடைக்
கானல் நல்லதொரு "சுகவாசஸ்தலம்". அதை ஒரு டவுன்ஷிப்பாக
ஆக்கவேண்டுமென்பதற்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒத்துக்
கொண்டதற்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதை ஒரு டவுன்ஷிப்பாக்க
வேண்டுமென்பது இப்பொழுதுள்ள எண்ணம். கோடைக்கானலைப்
பொறுத்த வரையில் இப்பொழுதுள்ள நிலைமை, அதை ஒரு டவுன்ஷிப்பாக
மாற்றுவிட்டால் அந்த இடத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க
முடியாது. அது நல்ல முறையில் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று அங்கத்
தினர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். அதிலும் விசேஷமாக
சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் பேசும்பொழுது, அவர்கள் குற்ருலத்தை
மனதில் வைத்துக்கொண்டு அங்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்பதைப்
பற்றிச் சொல்வதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தினர்கள் என்று
தோன்றுகிறது. அவர் பேசியது, ஒரு தனிப்பட்ட அதிகாரியின் செயல்

[Srimathi Lourdhammal Simon] [9th April 1960

அவர்களுக்கு ஒவ்வாத காரணத்தினுல் அந்த முறையில் பேசியதாகத் தெரிகிறது. பொது மக்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இதை ஒரு டவுன்ஷிப்பாக அமைக்க வேண்டுமென்று இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. வசதிக் குறைவாயிருப்பவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அங்கு வீட்டு வசதி ஏற்படுத்திக்கொடுப்பது போன்ற காரியங்களில் கோடைக்கானலை டவுன்ஷிப்பாக்கிய பின்னர் கவனிப்பது தான் நலமென்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது அங்கு மத்திய சர்க்கார் அவர்கள் செலவில் இரண்டு ரெஸ்ட் ஹவுஸ்கள் 2·5 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்ட உத்தேசமிருக்கிறது. மேலும் மத்திய அரசாங்கமும் நமது அரசாங்கமும் சேர்ந்து "லோ இன்கம் க்ரூப் ரெஸ்ட் ஹவுஸ்" கட்டுவதற்கு, 2½ லட்சம் ரூபாய் செலவில் செய்ய உத்தேசித்திருக்கின்றது. அதோடு அங்கு போட்டிங் பெஸிலிட்டீஸுக்காக நமது அரசாங்கம் 25,000 ரூபாய் செலவு செய்ய எண்ணமிருக்கிறது. இவ்விதமாக அதை ஒரு டவுன்ஷிப்பாக்கி மக்களுக்கு எல்லா விதமான சௌகர்யங்களையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. ஆகவே, இதை ஒரு டவுன்ஷிப்பாக்கிய பிறகு என்னென்ன வசதிகள் செய்ய வேண்டும், என்னென்ன மாறுதல்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதையெல்லாம் பற்றி அங்கத்தினர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை பின்னர் தெரிவிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இதை டவுன்ஷிப்பாக்குவதற்கு முன்னமேயே அங்குள்ள அதிகாரிகள் இப்படித்தான் நடப்பார்கள் என்றோ அல்லது நிர்வாகம் இப்படித்தான் நடக்குமென்றோ நினைக்கவேண்டியதில்லை. நல்ல அதிகாரிகள் வருவார்கள், அபிஷியல்ஸ்-ம் நான்-அபிஷியல்ஸ்-ம் சேர்ந்து கொண்டு நிர்வாகத்தை நன்கு நடத்துவார்கள் என்று தான் எதிர்பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு நல்ல அபிப்பிராயங்களையும், ஆதரவையும், தந்ததற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the House do resolve that the area comprised within the jurisdiction of the Kodaikanal Municipality in the Madurai district which is a health resort, be declared to be a township under sub-section (1) of section 4-A of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920)."

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

TRANSACTION OF OFFICIAL BUSINESS ON A NON-OFFICIAL DAY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

"That rule 23 of the Assembly Rules be suspended and that official business be transacted on Thursday, the 14th April 1960."

MR. SPEAKER: The question is—

"That rule 23 of the Assembly Rules be suspended and that official business be transacted on Thursday, the 14th April 1960."

The motion was put and carried.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960–61—*cont.*

DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES—ADMINISTRATION.

MR. SPEAKER: We will now take up Demands for Grants for the year 1960–61. Demand No. VII.

9th April 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,97,58,300 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration."

MR. SPEAKER: Now the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman, will move his cut motion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move—

"That the allotment of Rs. 1,97,58,300 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER: The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பொது விற்பனை வரியை எல்லாம் திருத்தி அமைத்து புதிதாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அதன்கீழ் எவ்விதம் நிலவரம் எல்லாம் இருக்கிறது என்பதை பரிசீலனை செய்து அதன் பின்னுல் ஏதாவது மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்ருல் மாற்றம் செய்யலாம் என்ற உறுதியை அப்போது நான் கொடுத்திருந்தேன். இந்தச் சட்டமானது சர்க்காருக்கு எந்தவித மான பாதகமும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை முதலில் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக பொது விற் பனை வரியில் 1957–58-ல் நமக்கு பதினேரு கோடி 78 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்தது. அதன் பின்னுல் 1959–60-ல் கணக்கிடப்பட்ட ரிவைஸ்ட் எஸ்டி மேட்படி 11 கோடி 72 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சில இனங்களுக்கு அதாவது சர்க்கரை, பருத்தி நெசவு இன்னும் புகையிலை போன்ற பல பண்டங்கள் மத்திய சர்க்கார் எக்ஸைஸ் வரிக்குள்ளான பின்பும் நமக்கு விற்பனை வரி இவ்வளவு கிடைத்திருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டாவது மத்திய விற்பனை வரியின் மூலமாக நமக்கு 1957–58-ல் ரூ. 98 லட்சம் 80 ஆயிரம் அளவுக்கு கிடைத்தது. 1959–60-ல் நமக்கு ஒரு கோடி 70 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு வரி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிரும். இதைக் குறித்து கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்ருல் இந்த ஸெண்ட்ரல் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகமாக வருவதின் மூலமாக நமது ராஜ்யத்தின் வளர்ச்சியை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. மத்திய விற்பனை வரி ஒரு சாதனமாகும். சென்னை ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் வெளி ராஜ்யங்களுக்கு ஏற்றுமதி ஆகக்கூடிய சமயத்தில்தான் இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறது. இதிலிருந்து தொழில் வளம் நமது ராஜ்யத்தில் பெருகியிருப்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. அதுவும் இதில் நாம் ஒரு சதவிகிதம்தான் என்று சாரசரி வைத்துக் கொள்வோமானுல் ஏற்றுமதியாகும் பண்டங்கள் இன்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய 170 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருகிறது. இதன் மூலமாக நமது ராஜ்யத்திலுள்ள பண்டங்கள் பிற ராஜ்யங்களுக்கு எவ்வளவு வியாபாரம் ஆகிறது என்பதையும் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதிலும் சில பண்டங்களுக்குத்தான் நாம் ஆறு சதவிகிதம் போட்டிருக்கிரும். அதைக் கணக்கிட்டு சொல்லவில்லை. ஒரு சதவிகிதம் என்ற முறையில்தான் கணக்கிட்டு இதைச் சொல்லுகிறேன். தவிர சில பண்டங்களுக்கு, அதாவது கைத்தறி நெசவு ஆடைகள் முதலியவை களுக்கு வரி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளைக் கணக்கில் எடுக்கவில்லை. இவைகளை எல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டுப் பார்க்கும்போது 170 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து உற்பத்தியாகும் பொருட் களிலிருந்து கிடைக்கிறது என்று சொல்வதைப்பரார்த்து கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[Sri R. Venkataraman] [9th April 1960

அடுத்தபடியாக, மோட்டார் ஸ்பிரிட், பெட்ரோல் எண்ணெய் இவைகளின்
பேரில் 1957-58-ல் ஒரு கோடி 5 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்தது.
இப்போது இரண்டு கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்கின்ற நிலைமை
இருக்கிறது. அதேபோல் சினிமாவின் மூலம் முன்னால் 1 கோடி 25
லட்சம் கிடைத்து வந்தது, இப்போது ஒரு கோடி 72 லட்சம் கிடைக்கும் என்று
கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் நான் வரவேற்கிறேன். இதில் நிதி
வருகின்றது என்பது மட்டும் முக்கியமல்ல. நமது ராஜ்யத்தில் தொழில்
அதிகமாக பரவுகின்றது என்பதையும் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அடுத்தபடியாக பெட்டிங் டாக்ஸ், அதாவது குதிரைப் பந்தயத்தின்
மூலமாக வந்து கொண்டிருந்த வருமானம் பெருமளவு அதிகரிக்கவில்லை
என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதற்காகவும் நான்
மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். 1957-58-ல் 18 லட்சம் கிடைத்தது. இப்போது
22 லட்சம் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. மற்ற வரிகளினுடைய
இனத்தை எல்லாம் எடுத்துப் பார்த்தால் இது மிகவும் குறைவு என்று
தான் சொல்ல வேண்டும். மற்ற இனங்களில் 50 சதவிகிதத்திற்கு
உயர்ந்திருக்கும்போது, இதில் 25 சதவிகிதம்தான் கிடைக்கிறது, ஆகவே
இதுவும் நமக்கு சந்தோஷகரமான செய்திதான் என்பதையும் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன். இந்த இனம் ஒன்றில்தான் சரியாக வரி கிடைத்துக்
கொண்டிருக்கிறது. புக்கீஸ் மூலமாகவும், டோட்டலிலேட்டர் மூலமாகவும்
இயந்திரங்களின் மூலமாக கணக்குப்படி சரியான கணக்கு தெரிந்துவிடுவதால்
இதில் எந்தவிதமான ஏமாற்றத்திற்கும் இடமில்லாமல் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, சில பண்டங்களுக்கு புதிதாக வரிவிலக்குக் கொடுக்க
லாம் என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்த்தோம். விற்பனை வரியின்
மூலம் நமது ராஜ்யத்திலுள்ள வியாபாரம், வர்த்தகம் எந்தவிதத்திலும்
பாதிக்கப்படலாகாது என்பதுதான் சர்க்காருடைய முதல் கொள்கை
யாகும். நமக்கு வருமானம் வரவேண்டியது முக்கியமானது என்று
இருந்தாலும்கூட, தொழில் வர்த்தகம், பாதிக்கக்கூடாது என்கிற லட்சியத்தின்
அடிப்படையில் அதை நன்றாக பரிசீலனை செய்து சில பண்டங்களுக்கு வரி
விலக்குக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறோம். உதாரணமாக தோல் பதனிடும்
தொழில் நம் ராஜ்யத்தில் மிகவும் முக்கியமாக இருந்து வருகிறது. இது
வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாவதின் மூலம் நமக்கு அன்னிய நாட்டு
செலாவணி அதிகமாக கிடைக்க வழி ஏற்படுகிறது. அதோடு இதற்கு
தேவைப்படும் வாட்டில் பார்க்-க்கு மூன்று சதவிகிதம் என்று 1959-ல்
விதித்தோம். அதை இப்போது நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்த்து அதைக்
குறைக்க வேண்டும் என்று கருதி, இப்போது அதை 1—4—1960-லிருந்து
ஒரு சதவிகிதம் என்று குறைத்துவிட தீர்மானித்திருக்கிறோம் என்பதைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Item 59 in the First Schedule to the Act relating to wattle bark including dyeing and tanning materials will be reduced from three per cent to one per cent.

இதைப் பத்திரிகையில் வெளியிடும்போது தவறுகள் ஏற்படக்கூடாது
என்பதற்காகத்தான் இதை ஆங்கிலத்தில் வாசித்தேன். நம்முடைய
ராஜ்யத்தில் அதிகமாகக் கிடைக்கும் பனை மரத்திலிருந்து, பனை நார், ஈர்க்கு,
இவைகளை உபயோகப்படுத்தி பிரஷ் போன்றவைகளைத் தயார் செய்து
நாம் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருந்தோம். ஆனால்
வெளி நாடுகளில் இதற்குப் போட்டியாக பிளாஸ்டிக்கிலும், நைலா
னிலும் உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். ஆகவே நமது
நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதியாகும் இந்தப் பொருள்கள் தடைப்பட்டு விடக்
கூடாது என்கிற கருத்தை பொது விவாதத்தின்போது கனம் அங்கத்
தினர் எ.பி.சி. வீரபாகு அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்த முறையில்
இந்த பொருட்களுக்கு 1—4—1960-லிருந்து விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு
அளிப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்
துக்கொள்கிறேன்.

Exemption of palmyra stalks and fibre, item 51 of the First Schedule, from sales tax with effect from 1st April 1960.

9th April 1960] [Sri R. Venkataraman]

அடுத்தபடியாக, செக்கு எண்ணெய்க்கு வரிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்
கிறது. செக்கு எண்ணெய் என்று சொல்லும்போது, ஹாண்ட் பிரஸ்ட்
ஆயில்—அதாவது கை இயந்தரங்களின் மூலம் தயாரிக்கப்படும் எண்ணெய்க்
கும் வரி விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதை பரி
சீலனை செய்து அதற்கு 1-4-1960-லிருந்து வரி விலக்கு கொடுப்பது
என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் பொது விவாதத்தின்போது சில விளக்கங்களை கனம்
அங்கத்தினர்களில் பலர் கூறினார்கள். வெஜிடபிள்ஸ் என்று
சொல்லும்போது அதில் எவையெல்லாம் அடங்கும் என்கின்ற விளக்கம்
கேட்கப்பட்டது. அதற்கு விளக்கம் தரும் வகையில் இதை சொல்ல
விரும்புகிறேன். இதில் கருணைக் கிழங்கு, வெங்காயம், மரவள்ளிக் கிழங்கு
சர்க்கரை வெள்ளிக் கிழங்கு, போன்ற பண்டங்களும் "பெரிஷபிள் ஆர்ட்டி
கிள்ஸ்" என்பதில் சேர்ந்ததாகும். இவற்றிற்கு எல்லாம் வரிவிலக்கு உண்டு,
அதாவது இந்தப் பொருட்களுக்கு எல்லாம் வரி கிடையாது என்பதை
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கருவாடுக்கு வரி விலக்கு
அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்ற சந்தேகம் வெளியிலும், இந்த
சபையிலும் கேட்கப்படுகிறது. அதற்கும் வரிவிலக்கு உண்டு என்பதை
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) நான் அதைச் சாப்பிடாவிட்டாலும்
கூட அதற்கு வரிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை அமுல்
நடத்துவதில் பல தொழில் நடத்துகிறவர்களிடத்திலிருந்தும், வியாபாரி
களிடத்திலிருந்தும் குறைகள்—கஷ்டங்கள்—இருப்பதாக சர்க்காருக்கு மனுக்
கள் வந்திருக்கின்றன. அதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சட்ட சபையின்
முன்னால் வைத்தால் அதைப்பற்றி சட்ட சபையின் அபிப்பிராயம் என்ன
என்று தெரிந்துகொண்டு முடிவு எடுக்க உதவியாக இருக்கும் என்ற
காரணத்தினால் அவைகளை இப்போது விளக்க முன் வந்திருக்கிறேன்.

எல்லோரும் பொதுவாக ஒரு முனை விற்பனை வரிதான் வேண்டு
மென்று கூறி, அந்த அளவில் 75 பண்டங்களுக்கு ஒரு முனை விற்பனை
வரி போடப்பட்டது. ஆனால் ஒரு முனை விற்பனை வரி என்று சொல்லு
வதானது அது உற்பத்தியாளர்கள் கொடுக்குகின்ற வரி. பல முனை விற்பனை
வரி என்பது வியாபாரிகள் கொடுக்கக் கூடியது. வியாபாரிகள் எல்லோரும்
சேர்ந்து ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டுமென்று சொன்ன காரணத்
தினால், சில உற்பத்தியாளர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டு, அவர்கள் கொடுக்க
வேண்டிய வரி அதிகரித்து, அவர்களுடைய வியாபாரம் சற்று பழுதடைந்து
விட்டது என்று சர்க்காரிடத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக,
சோப் உற்பத்தி செய்வதில், தங்களுக்கு ஒரு முனை வரி தேவையில்லை
அவை பல முனை வரியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று மனு வந்திருக்
கிறது. இரும்புச் சாமான்கள் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள்—அதாவது பக்
கெட்டுகள், தோண்டிகள் இவைகளை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் எல்லோரும்
—ஒரு முனை வரி போடும்போது இந்த உற்பத்தியாளர்களுக்குக் போடக்
கூடிய காரணத்தினால், பழைய முறைக்கு—பல முனை வரியாக— மாற்றி
விட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இரும்பு அல்மைரா, ஷெல்ப்ஸ்
போன்றவைகளைச் செய்கிறவர்களும் அதே மாதிரி பாதிக்கப்பட்டிருக்
கின்றதாகச் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கிளாஸ்வேர் செய்கிறவர்களுக்கும்
இது மிகவும் பாதகமாக இருக்கிறது என்று மனு வந்திருக்கிறது. இவை
களையெல்லாம் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. நான் ஆரம்
பத்தில் சொன்னபடி ராஜ்யத்தில் நடக்கக்கூடிய தொழில்களுக்கு எந்த
விதமான பாதகமும் ஏற்படக்கூடாது என்ற கண்ணோட்டத்துடன்
இந்த வரி விதிப்பு சம்பந்தமாக யோசனை செய்யப்படும். மேலும் ஒரு
முனை வரி விதித்ததின் காரணமாக உற்பத்திப் பண்டங்களான நிலக்கடலை
போன்றவைகளில், சமீபத்தில் விலக்கு கொடுத்த "கிரீன் டீ லீவ்ஸ்"—
—தேயிலை—போன்றவைகள் விஷயத்தில் எல்லாம் இந்த வரியை உற்பத்தி
யாளர்கள் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு முனை
வரி விதிப்பதின் மூலமாக எவ்வளவு பேர்களிடமிருந்து இந்த வரி
வசூலிப்பதானது குறைந்து விடும் என்று நினைத்தோமோ, அதற்கு
மாறாக பலரிடத்திலிருந்து வசூலிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

உதாரணமாக 2 லட்சம் சிறு உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து—விவசாயிகளிடத்திலிருந்து—மணிலா கொட்டைக்கான வரியை வசூலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் என்ன செய்யலாம் என்று பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியிலே பெருவாரியாக வியாபாரிகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால்— உற்பதியாளர்களுடைய பிரதிநிதிகள் அங்கு இல்லை—இந்தக் கமிட்டியை மாற்றி அமைக்கும்போது பாதி அளவுக்கு உற்பத்தியாளர்களையும், பாதி அளவுக்கு வியாபாரிகளையும் போடுவது என முடிவு செய்திருக்கிறது அரசாங்கம்.

இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துகின்றபோது ஒரு வருஷ காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சட்டபூர்வமான சிக்கல்கள் குறைவாகத்தான் இருக்கின்றன—குறைவாகத்தான் சட்ட மாறுதல்கள் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. உதாரணமாக இப்போது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் ரிஜிஸ்டிரேஷனிலிருந்து விலக்குச் கொடுக்கச் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை. ரிஜிஸ்டிரேஷனிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. இன்னும் பொருள்களை ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குக் கொண்டுபோகும்போது, அவைகளை எடுத்துச் செல்லக்கூடிய லாரிகள் "பில் ஆப் ஸேல்"-ஐ எடுத்துச் செல்லவேண்டுமென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது—அதாவது விற்பனைக்குரிய பத்திரங்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. புதியதாக அமைக்கப்பட்ட சட்டத்தில் எவ்வளவோ சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்று நாங்கள் எதிர் பார்த்தோம். ஆனால் வெகு சில பிரச்னைகள்தான் கடந்த ஒரு ஆண்டில் வந்திருக்கின்றன. அவற்றிற்கு வேண்டிய சிறு மாறுதல்கள்—திருத்தங்கள்—செய்ய வேண்டிய ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sri T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணை மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல இஷ்டப்படுகிறேன். விற்பனை வரியானது நமது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு காமதேனு போன்றது. இதுதான் நிறைய வருமானம் தரக்கூடிய வரி என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். முதலாவதாக இந்த வரி நமது மதிப்பிற்குரிய ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களால் போடக்கூடிய காலத்தில், மதுவிலக்கினால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை ஈடு கட்டத்தான் போடப்பட்டது. அது வர வர வளர்ந்து, பிரம்மாண்டமான வருமானம் வரும் வரியாக இப்போது நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

(Sri M. Jagannathan in the Chair.)

ஆனால் வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற நினைப்பு சர்க்காருக்கு என்றாவது ஏற்பட்டால், அளிக்கக் கூடிய வரி விலக்கு விற்பனை வரியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். காரணம், சர்வ ஏழை மக்கள் முதல் எல்லோரும் கொடுக்கக் கூடிய வரி இதுதான். விற்பனை வரியானது சாதாரணமாக ஒரு சொத்தும் இல்லாதவர்கள் கூட, ஏதாவது கடையில் போய் சாமான் வாங்கினால் அவர்களும் கொடுத்துதான் ஆக வேண்டும். நிறைய வருமானம் வரக்கூடிய வரியாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து இதை விட்டுக்கொடுக்க சர்க்கார் ஒரு நாளும் முன்வர மாட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். விற்பனை வரி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், இதை வசூலிப்பதில் வியாபாரிகளுக்குத் தொந்தரவு இருப்பதைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய காலத்தில் இது சம்பந்தமாக ஏற்படக் கூடிய கஷ்டங்களை முடிந்த அளவுக்கு பின்னால் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து நிவர்த்தி செய்வதாக வாக்குறுதி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக்கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இதிலே வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டிய அம்சங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாகவாவது வரி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆட்சியாளர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமீபத்தில் அழுகும் பொருள்களுக்கு வரி

விலக்கு கொடுத்ததானது மக்களிடத்தில் திருப்தியையும், சந்தோஷத்
தையும் கொடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பு
கிறேன். அதில் கூட, வெங்காயம், சர்க்கரை வெள்ளிக் கிழங்கு முதலி
யவைகளுக்கு வரி உண்டா இல்லையா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது
என்று மக்களிடத்திலே நான் அன்றைய தினம் சொன்னேன். இன்றைய
தினம் அமைச்சர் அவர்கள் அவைகளுக்கும் வரி விலக்கு உண்டு
என்பதாகச் சபையின் மூலமாக அறிவித்ததைப் பற்றி நான் சந்தோஷப்
படுகிறேன். மேலும் பெரிஷபிள் ஆர்ட்டிகிள்ஸுக்கு வரி இல்லை என்று
சொல்லும்போது, ரெஜிஸ்டிரேஷன் செய்ய வேண்டுமென்ற கட்டாயம்
இருக்கக் கூடாது என்பது எனது அபிப்பிராயம்; 10 ரூபாய் கொடுத்து
வர்த்தகத்தை ரெஜிஸ்டிரேஷன் செய்ய வேண்டுமென்ற அவசியம்
ஏற்பட்டால் பின்னால் கணக்கு கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படு
கிறது. இந்த பெரிஷபிள் ஆர்ட்டிகிள்ஸில் வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர்
கள் பெண்களும், எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களும் இருப்பதால்
கணக்குவைத்து, பின்னால் விற்பனை வரி அதிகாரிகளிடத்தில் வாதாடி
குறைத்துக்கொள்வது முடிவதில்லை. ஆகையால் இதை உடனடியாக
கவனித்து இந்த வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்களாக இருந்தால்,
வர்த்தகம் என்ற முறையில் பணம் கொடுத்து ரெஜிஸ்டிரேஷன் செய்ய
வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை என்று ஒரு உத்திரவு போட வேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வரி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இருக்கக் கூடிய எல்லா கஷ்டங்களையும் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri A. VEDARATHNAM : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த விற்பனை வரி மான்யத்தை நான் முழு மனதோடு ஆதரிப்பதோடு, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்க்கிறேன்.

விற்பனை வரி நம்முடைய மாகாணத்தில் காமதேனு போன்றது 10-00 a.m.
என்று கூறப்பட்டு வருகிறது. இம்மாநிலம் மது பானத் தீமையிலிருந்து
—பஞ்சமாபாதகத்திலிருந்து—விடுபட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த
விற்பனை வரி இல்லையானால், அந்த தீமையை ஒழித்திருக்க முடியாது.
அதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த கைத் தொழில் இலாகாவும், விற்பனை
வரி இலாகாவும் ஒரே அமைச்சரிடத்தில் இருப்பதில், அதில் ஒரு சிறப்பு
இருக்கிறது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். தொழில் வளம் பெற
வேண்டுமானால், வரிக் கொள்கையும் அதற்கு ஒரு முக்கியக் காரணம்
என்று சொல்ல வேண்டும், எந்தெந்தத் தொழில்கள் வளர வேண்டுமோ
அந்தத் தொழில்களுக்கு விற்பனை வரிச் சலுகை கொடுக்க வேண்டியது
அவசியமாதலால், விற்பனை வரி இலாகாவும் தொழில் இலாகாவும் ஒரே
அமைச்சரிடம் இருப்பதில் தனிச்சிறப்பு இருக்கிறது. சிறப்பாக சிறுகைத்
தொழில்களையும் குடிசைத் தொழில்களையும் ஆதரிப்பதன் பொருட்டு என்
னென்ன அத்தகைய தொழில்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது
என்பதை கனம் அமைச்சரே தனது முன்னுரையில் தெரிவித்துவிட்டபடியால்,
நான் மீண்டும் அதைப் பற்றி பேசவிரும்பவில்லை. ஆரம்ப தசையில் இருக்கும்
குழந்தைப் பருவத்தில் இருக்கும், குடிசைத் தொழில்களுக்கு சலுகை
காட்டினால்தான்—விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்தால்தான்
—இந்தத் தொழில்கள் வளர முடியும். எனவே இந்தத் தொழில்கள்
வளருவதற்கு அனுசரணையான முறையில் விற்பனை வரி இலாகாவும்
கனம் தொழில் அமைச்சரிடம் இருப்பது சாலவும் பொருந்தும் என்று
கூற விரும்புகிறேன். குடிசைத் தொழில் என்றால், ஆலமரத்திலி
ருந்து ஆற்றங்கரை வரையிலும் கற்றுழை நாற்றமெல்லாம் அதில்
வந்து புகுந்துகொள்கிறது என்று இங்கே கேலி செய்கிறார்கள். ஆல
மரத்திலும் ஆற்றங்கரையிலும் தோன்றியதுதான் எங்களுடைய நாகரிகம்
என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். நான் அதற்கு வெட்கப்படவில்லை.

[Sri A. Vedarathnam] [9th April 1960

இன்றைக்கு நேற்று அல்ல. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக எங்கள் பண்பாடு ஆற்றங்கரையில்தான் தோன்றியிருக்கிறது. ஆலமரத்தடியில் தான் அது வளர்ந்திருக்கிறது. அந்தப் பண்பாட்டை உருவாக்கி வளர்க்கும் ஸ்தாபனத்தை, நோபல் பரிசு பெற்ற உலகம் போற்றும் ரவீந்திரநாத் டாகூர் அவர்கள் ஆலமரத்தடியில்தான் உருவாக்கி வளர்த்திருக்கிறார்கள் என்ற விஷயத்தை கனம் காஞ்சீபுரம் தொகுதி அங்கத்தினருக்கு நினை வூட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் வேண்டுமானால், தாங்கள் ஜெட் விமானத் தில் வான மண்டலத்தில் பறப்பதாகக் கூறிக்கொள்ளலாம். அவர் கள் இந்த கற்றாழையின் நாற்றத்தையும் வழவழப்பையும் வான மண்டலத்தில் நட்சத்திரங்களிடையே பறக்கும் காலத்தில்தான் கண்டார்கள் போலிருக்கிறது.

Sri K. ANBAZHAGAN: On a point of order, Sir. இப்போது விவாதிக்கப்படுவது, விற்பனை வரியும் வேறு வரிகளும் என்ற தலைப்பைப் பற்றியதா, அல்லது வேறு ஏதேனும் பிரச்னை இந்த மன்றத்தில் விவா திக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

Sri A. VEDARATHNAM : நான் விற்பனை வரியைப் பற்றித் தான் பேசுகிறேன். குடிசைத் தொழில்களும் கைத்தொழில்களும் வளர வேண்டுமானால் அவைகளுக்கு விற்பனை வரிச் சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும். ஆனால் நாங்கள் குடிசைத் தொழில்களைப்பற்றி பேசுகிற போது எதிர்க் கட்சியினர் கேலி செய்தும் கிண்டல் செய்தும் பேசு கிறார்கள் என்பதால், அவர்கள் அவ்வாறு பேசுவதற்கு நான் பதில் கூறு கிறேனேயல்லாமல் விவாத விஷயத்திற்குப் புறம்பாக நான் ஒன்றும் பேசவில்லை என்பதை கனம் சபைத் தலைவர் மூலமாக கனம் அங்கத் தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri K. ANBAZHAGAN: Sir, I rise on a point of order again. Is my point of order to be answered by the Presiding Officer of the House or by the hon. Member? A point of order is addressed only to the Presiding Officer.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: Of course when the hon. Member is allowed to speak, the point of order is not upheld.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri M. Jagannathan): There is no point of order raised. Therefore, I allowed the hon. Member to continue his speech.

Sri A. VEDARATHNAM : இங்கே பேசப்படுகிற கற்றாழை நாற்றில் வழவழப்பும் கிடையாது நாற்றமும் கிடையாது என்பதை இவர்களுக் குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கற்றாழையிலிருந்து இந்த நாட்டில் செய்யப்படும் கயிறு அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்குக் கூட ஏற்றுமதியாகிறது என்பதை இத்தொழில் பற்றிக் குறைகூறுபவர் களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இந்தக் கைத்தொழில்கள் வளரும் விஷயத்தில் வரிக் கொள்கை எவ்வளவு முக்கியமான இடம் பெறுகிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமில்லை. ஊசி முதல் அணு உலைக் கூடம் வரையிலுள்ள தொழில்கள்பற்றி இங்கே பேசப் பட்டது. ஆனால் அவர் கற்றாழை நாற்றத்தை மாத்திரம்தான் எடுத்துக் கொண்டாரேயல்லாமல்................

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri M. Jagannathan): Let there not be any noise please.

Sri A. GOVINDASAMY : **On a point of order, Sir.** நேற்று இங்கே பேசப்பட்ட விஷயத்திற்கும் இன்று இங்கே பேசப்படும் விஷயத் திற்கும் சம்பந்தமில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே இது சம்பந்தமாக தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9th April 1960]

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: The Presiding Officer has given his ruling. It looks like questioning the ruling of the Chair. I strongly object to this. I do not think such things should be allowed.

Sri A. VEDARATHNAM : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, லண்டனில் இரும்பு வாராவதி கட்டப்பட்டது குறித்து 7-ம் தேதியன்று இங்கே பேசப்பட்ட விஷயம் குறித்து நேற்றுப் பேசுவதற்கு ஒரு தலை வருக்கு இங்கே உரிமை இருந்திருக்குமேயானால், நேற்று நடந்த விவாதம் சம்பந்தமாக இன்றையதினம் பேசுவதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஊசி முதல் அணு உலைக் கூடம் வரையிலுள்ள தொழில்கள் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. ஆனால் அவர் நாற்றக் கற்றாழையைத்தான் எடுத் துக்கொண்டார். நாற்றக் கற்றாழைதான் அவருக்குப் பிடிக்கும் போலி ருக்கிறது. அதை அவர் எடுத்துக்கொண்டு கேலி செய்தார். அந்த கேலியை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். வெளியில் எங்கேயாவது பாமர மக்கள் மத்தியில் அவ்வாறு அவர் பேசியிருந்தால் அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் பல அறிஞர்கள் நிறைந்த இந்த அவையில்........

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri M. Jagannathan): Order, order. I hear a lot of noise in the House. I want hon. Members to observe silence.

Sri A. VEDARATHNAM : பல அறிஞர்கள் நிறைந்த இந்த அவையில் அவர் அந்த மாதிரிக் கூறுவது முறையாகாது என்றுதான் நான் கூற விரும்புகிறேன். அவர் நல்ல அறிவாற்றல் படைத்தவர். அவர் அறிஞர் என்ற பட்டத்திற்கு உரியவர். அவர், தம் அறிவுத் திறனையெல்லாம் நாட்டுக்குப் பயன்படக்கூடிய நல்ல முறையில் பயன்படுத்தினால் அது வரவேற்கத்தக்கது. அந்த முறையில் அவர் தம் அறிவுத் திறனைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அவரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடி சைத் தொழில்கள் சம்பந்தமாக அவர் இந்த மாதிரி கேலியாகப் பேசி னார். அன்றொரு நாள் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 'உங்களுடைய பொருளாதாரத் திட்டத்தைக் கூறுங்களேன்' என்று அவரைக் கேட்ட போது, 'கோழி முட்டைத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யலாம்' என்று அவர் சொன்னார். நாம் நமது நாட்டின் எதிர்காலத் திட்டத்தை 10,000 கோடி ரூபாய் அளவில் போட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, கோழி முட்டைத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும், கோழிகளை வளர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதைக் காட்டிலும் கேலிக்கிடமான பேச்சு வேறொன் று இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கவில்லை. அணு உலைக் கூடத்தை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு கற்றாழையை எடுத்துக்கொண்டு கேலி செய்வது நியாயமன்று, நீதியன்று என்று கூற விரும்புகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri M. Jagannathan): The hon. Member will please come to the topic under discussion directly.

Sri A. VEDARATHNAM : நேற்றைய தினம் வேதாரண்யம் தொகுதி மெம்பர் என்று சொல்லி என்னைக் குறிப்பிட்டு ஒரு எதிர்க் கட்சியின் தலைவர் சில வார்த்தைகள் சொன்னார். அவர் பேசியதற்குப் பிறகு நான் பேசுவதற்கு எனக்கு உரிமை இல்லாததால், எனக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கும்போதுதான் அவர் சொன்ன விஷயங்களுக்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டுமேயல்லாமல் நான் வேறு சந்தர்ப்பத்தை உண் டாக்கிக்கொண்டு பதில் சொல்ல முடியாது.

இந்த நாட்டு அரசாங்கம் உரத்திற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவிட்டு வருகிறது. இதை மிச்சம்பிடிக்க வேண்டுமானால், கழிவுப் பொருள்களை, வீணாகப் போகிற மலத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி னால்.....................

[9th April 1960

Sri T. L. Sasivarna Thevar rose.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri M. Jagannathan): Is the hon. Member rising on a point of information or point of order?

Sri T. L. SASIVARNA THEVAR: On a point of information, Sir. இப்பொழுது நடக்கும் விவாதம் கற்ருழை நாற்றைப் பற்றியதா, அல்லது விற்பனை வரியைப்பற்றியதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri M. Jagannathan): இப்போது நடக் கும் விவாதம் விற்பனை வரியைப்பற்றியதுதான். ஆகவே விற்பனை வரியைப் பற்றிப் பேசவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வேதரத்தினம் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sri A. V. P. ASAITHAMBI: On a point of order, Sir. நேற்று இங்கே சொல்லப்பட்ட விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு தமக்கு இப்போது சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருப்பதால், நேற்றுச் சொல்லப்பட்ட விஷயத்திற்கு இப்போது பதில் சொல்வதாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வேதரத்னம் அவர்கள் தாமே சொல்கிருர். இப்போது நடக்கும் விவாதம் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் டிமாண்டைப் பற்றியது. ஆகவே அவர் இதைப் பற்றித்தான் பேச வேண்டும். நேற்று இதைப் பற்றி ஏதாவது புகாராகப் பேசப்பட்டிருந் தால் அதற்கு அவர் பதில் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆனுல் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி அவர் இப்போது இங்கே பேசுவது சரியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri M. Jagannathan): கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எ. வேதரத்னம் விற்பனை வரியைப்பற்றியே தொடர்ந்து பேசு வாரானுல், அது உசிதமாக இருக்கும் என்று நானும் நினைக்கிறேன். எனவே அவர் இதுவரை பேசியதெல்லாம் விட்டுவிட்டு இனிமேல் விற்பனை வரியைப்பற்றி பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sri A. VEDARATHNAM: தலைவர் அவர்களே, நான் விற்பனை வரி விஷயத்தைப் பற்றித்தான் பேசுகிறேன். அதிலே கிராமக் கைத் தொழில் குடிசைத் தொழில்கள் ஆகியவை வருகின்றன. அந்தத் தொழில் களுக்கு வரி விலக்கு அளித்தால்தான் தொழில் வளம் பெருகும். எனவே, அந்தத் தொழில்களுக்கு வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறேனே அல்லாமல் வேறு விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உரத்திற்காக ஆண்டுதோறும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை நாம் செலவழிக்கிறோம். அப்படிச் செலவு செய்து உரத்தைப் பெருக்குவதற்காக நாம் மலத்தையும், கழிவுப் பொருள்களையும் வீணுக்காமல் பயன் படுத்துவதற்காக லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழிக்கிறோம் என்று கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே கூறியிருக்கிருர்கள். அந்த உரத்தைப் பற்றி பேசிய காலத்தில் 'நிதியமைச்சர் அவர்கள் மலத்திலே காலை வைத்துவிட்டார்கள்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் கேட்கி றேன்—ஜெட் விமானத்தில் பறந்துகொண்டிருக்கிற அவர்கள் மலக் குழியிலே விழ வேண்டியிருக்கிறது என்று...........

Sri P. U. SHANMUGAM: On a point of order, Sir. The hon. Member is again not in order.

கனம் வேதரத்னம் பிள்ளையவர்கள் பேசும்போது "மலக் குழியில் வந்து விழுந்து விட்டார்கள்" என்று சொல்கிருர்களே, இது முறைதானு என்று கேட்கிறேன்.

TEMPORARY CHAIR AN (Sri M. Jagannathan): கனம் வேதரத்னம் பிள்ளையவர்கள் "மலக் குழியில் விழுந்து விட்டார்கள்" என்று கூறியது "அன்பார்லிமெண்டரி" ஆகாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

9th April 1960]

Sri A. GOVINDASAMY: தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப்பிரச்னை, தாங்கள் தீர்ப்பளித்த பிறகும் மீண்டும் மீண்டும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தொடர்ந்து அதே முறையில் பேசுவதைத் தலைவர் அவர்கள் அங்கீகரிக்கிருர்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri M. Jagannathan): The hon. Member Sri A. Vedarathnam may continue his speech.

Sri A. VEDARATHNAM: தலைவர் அவர்கள் பாதுகாப்புக் கொடுத்ததற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கி றேன். இந்த விற்பனை வரி நம்முடைய நாட்டில் தொழில் வளருவதற்கு எந்தெந்த முறையில் எப்படியெல்லாம் ஊறு செய்கின்றது என்ற விஷ யத்தை நான் குறிப்பிட முடியும். நான் தலைப்பிலே சொன்னதுபோல் இந்த விற்பனை வரியினுல் தொழில்களை ஆக்கவும் அழிக்கவும் முடியும் என்று கூற விரும்புகிறேன். வரிச் சலுகை கொடுப்பதன் மூலமாக எத்தனையோ தொழில்களை வளர்க்க முடியும். நம்முடைய நாட்டில் சேலத் தில் இருக்கும் இரும்புக் கனி, அதனுடைய ஆராய்ச்சி முடிந்த பின் இன்னும் அங்கே வேலை துவக்குகிற நிலை வரவில்லை. சேலத்தில் இரும் புக் கனிச் சுரங்கம் இருந்ததாகவாவது, அதிலிருந்து நாற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான டன் இரும்பை எடுத்ததாகவாவது யாரும் கண்டதில்லை, கேட்டதில்லை, சரித்திரமும் இல்லை. அத்தகைய ஒரு இடத்திலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான டன் இரும்பை லண்டன் மாநகரத்திற்கு ஏற்றி......

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri M. Jagannathan): I hear a lot of noise in the House. I would request the hon. Members to kindly listen to the speech of the hon. Member, Sri Vedarathnam, in silence and not to disturb the proceedings.

Sri A. VEDARATHNAM: லண்டனில் ஒரு பெரிய இரும்பு வாராவதி கட்ட சேலம் இரும்பு பயன்படுத்தப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டது. ஆனுல் இது எந்த முறையில் சரி என்ற விஷயத்தைத்தான் ஆலோசிக்க வேண்டும். கோப்பையில் நெய் இருக்கிறதென்று சொன்னுல் கேட்பா ருக்கு அறிவு இருக்கிறதென்று எண்ணிப் பார்த்துப் பேசவேண்டும். அது வும் பொறுப்புள்ள தலைவர்.....

Sri P. U. Shanmugam rose.

Sri A. GOVINDASAMY: Sir the hon. Member is speaking about Salem iron ore and all those things.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri M. Jagannathan): Let the hon. Members resume their seats. The hon. Member, Sri A. Vedarathnam, may continue his speech.

Sri M. P. SARATHY: On a point of order, Sir, சபைத் தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி சம்பந்தமாகப் பேசுங்கள் என்று கட்டளையிட்ட பிறகும் இம்மாதிரி பேசிக்கொண்டே போவதை அனுமதிக்கிருர்களா? எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு அனுமதிக்கிருர்கள்?

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri M. Jagannathan): I think the hon. Member, Sri Vedarathnam, is making his speech with reference to the General Sales Tax Demand which is under discussion. I have already requested him to confine his speech to the subject under discussion. I think he is perfectly in order in the theme that he is dwelling upon. So, I call upon the hon. Member to continue his speech and request all the other hon. Members to observe perfect silence in the House.

[9th April 1960

Sri A. VEDARATHNAM : கனம் தலைவர் அவர்களுடைய ஆணை யைச் சிரமேற்கொள்கிறேன். சேலம் இரும்பைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அதன் மேல் தாங்கமுடியாத விற்பனை வரி போட்டால் அந்தத் தொழில் வளருவதற்குத் தடையான நிலை ஏற்பட்டுவிடும். இரும்பு தோன்று வதற்கு முன்பே பாலம் கட்டிவிட்ட கதையும் இதிலே வரும் காரணத் தினால்தான் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அது வர வில்லை என்றால் நானும் பேசியிருக்கமாட்டேன். இந்தப் பேச்சுக்கு இத்தனை இடையூறுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. நான் இன் னும் நிறைய சமாசாரங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆயினும் தலைவர் ஆணையை சிரமேற்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri N. MARUDACHALAM : தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மானியத்தின்மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என் அபிப்பிராயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். பாலுக்கு அதி கப்படி வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. பாலானது குழந்தைகளுக்குக் கொடுக் கக் கூடியது. பொதுவாக பால் மிகவும் முக்கியமானது. ஆகவே, பாலுக்கு வரி போட்டிருப்பதை எடுத்து விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறு கடலைக்கு இருமுனை வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வறு கடலையை விற்பவர்கள் ஒரு வரியும், வாங்குபவர்கள் ஒரு வரியும் கொடுக்க வேண்டி யிருக்கிறது. இதை ஒரு முனை வரியாக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். உணவு தானியங்களுக்கு வரியைப் பரிபூரணமாக ரத்து செய்தால், உணவு தானியங்களை விற்பவர்களுக்கும், வாங்குபவர் களுக்கும் இடையில் ஏற்படும் பல கஷ்ட நஷ்டங்கள் தவிர்க்கப்படும். மக்கள் சாதாரணமாக உபயோகப்படுத்தக் கூடிய சோளம், ராகி முதலிய தானியங்களுக்குக் கூட வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரிகளையெல்லாம் பரிபூரணமாக ரத்து செய்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையைச் சமாளிக்க வேண்டுமானால் உணவு தானிய விநியோகத்தை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன் றைக்கு விறகின் பேரில் கூட இரு முனை வரி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. விறகின் பேரில் இருக்கும் அந்த வரியை எடுத்துவிட்டு ஒரு முனை வரியாக்குவது நலமாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு கிராமங்களில் ரோடு வசதி இல்லாத காரணத்தினால் அங்கு போக்குவரத்திற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் சண்டை சச்சரவுகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. அப்போது போலீஸ்காரர்கள் போக வசதி இல்லை. அப்பேர்ப்பட்ட கிராமங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்தக் கிராமங்களில் தீ பிடித்தால் கூட தீயணைக்கும் படையினர் போகவும் வசதி இல்லை. அந்த மாதிரி பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அது பற்றி பல விண்ணப்பங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் கிராமங்களி லுள்ள பாதைகளைச் செப்பனிட்டு, அங்கே நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி, மற்ற வசதிகள் ஏற்படுத்தினால்தான், அந்த மக்களுக்கு நன்மை செய்ததாக இருக்கும். விற்பனை வரி சம்பந்தமாக நான் கூறுவது இவ்வளவுதான். கிராமங்களைப் பற்றி மற்ற சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

Sri K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில விஷயங்கள் பேச முன்வந் துள்ளேன். இந்த விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில், இந்த ஆண்டு அழுகும் பொருள்களுக்கும், ' ஹாண்டு ப்ரஸ் ' மூலமாக எடுக்கப்படும் எண்ணெய்களுக்கும் வரி விலக்குக் கொடுத்திருப்பதைக் குறித்து அமைச் சர் அவர்களைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி அழுகும் பொருள் களுக்கும், ' ஹாண்டு ப்ரஸ் ' மூலமாகத் தயாரிக்கப்படும் எண்ணெய் களுக்கும் விதிவிலக்கு கொடுத்ததுபோலவே, சிறு கைத்தொழில் களுக்கும் விதிவிலக்கு அளித்தால் இன்னும் சிறிய முறையிலே வியா பாரம் செய்யக்கூடிய வியாபாரிகளுக்கும் நல்ல முறையிலே ஊக்கம் அளிக்கும் அளவிலே இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளு கின்றேன்.

9th April 1960] [Sri K. S. Subramania Gounder]

அழுகும் பொருள்கள் என்று சொல்லும்போது, அதிலே பழம், காய் கறிகள் என்பதோடு விட்டு விடாமல், பாலுக்கும் இந்த விதி விலக்குக் கொடுப்பது மிகவும் அவசியம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளு கின்றேன். காரணம், இதிலே அதிகமாக பாதிக்கப்படுவது கூட்டுறவு சங் கங்கள் தான் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். சாதாரணமாக, பாலிலே வியாபாரம் செய்கின்ற சிறு வியாபாரிகள், இதனால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், அதிகமாக இப் பொழுது கூட்டுறவு பால் சப்ளை சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் கார ணத்தால், அவர்கள் கணக்கு வைத்தாக வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் இருக்கும் காரணத்தால், இம்மாதிரி பல கூட்டுறவு சங்கங்களெல்லாம் மிகவும் இதனால் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகையால், பாலுக்கும், அதுவும் ஒரு அழுகும் பொருளாக இருக்கும் காரணத்தால், அவசியம் வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். காய் கறிகளென்றால் அவற்றை இரண்டு நாட்களுக்குக் கூட வைத்திருக்க லாம். ஆனால் பாலைப் பொறுத்தவரையில், சில மணி நேரத்திற்கு மேல் நிச்சயமாக வைத்திருக்க முடியாது. என்னதான் Pasteurisation செய்தாலுங்கூட, ஒரு நாளைக்கு மேல் வைத்திருப்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கும் காரணத்தால், அவசியம் அமைச்சர் அவர்கள் பாலுக்கும் விதி விலக்கு அளிப்பதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஒருமுனை விற்பனை வரி என்று சொல்லும்போது, பல பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, விவசாயப் பொருள்களுக்கெல்லாம் விதிவிலக்குக் கொடுப்பது என்ற முறையிலே சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, மணிலாப் பயறுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் என்னவென் பதை அவர் சொல்லிவிட்டார்கள். மணிலாப் பயறு என்று வரும்போது, வேண்டுமானால் அதைப் ' ப்ராஸெஸிங் ' என்று வைத்துக் கொள்ளலாமே தவிர, ' இனிஷியல் க்ரௌண்ட் நட் 'டுக்கும் இப்பொழுது கூட்டுறவு மார்க் கெட்டிங் சொஸைட்டியிலே விற்பனை வரி வாங்குகிறார்கள். இப்பொழு திருக்கும் சட்டத்திற்கே புறம்பான காரியங்கள் நடக்கின்றன என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இப் பொழுதிருக்கும் சட்டத்திலே ' எக்ஸெம்ப்ஷன் க்ளாஸ் 2 (r)-ல்,

" . . . provided that the proceeds of the sale by a person of agricultural or horticultural produce, other than tea . . . shall be excluded from his turnover."

என்று தெளிவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு,

" Explanation (1), 'Agricultural or horticultural produce' shall not include such produce as has been subjected to any physical, chemical or other process."

என்ற அளவிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி விவசாயப் பொருள்கள் ' ப்ராஸெஸ் ' ஆன பிறகு வரி வாங்கப்படுகிறது என்று சொல்லும்போது அதற்கு யாரும் தடை சொல்ல முடியாது. மணிலாப் பயறு போன்றவைகளுக்கும் விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ப தையும் அமைச்சர் அவர்கள் ' அதற்காக நாங்கள் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் ' என்றதையும் நான் உண்மையிலேயே வரவேற் கிறேன் ; பாராட்டுகிறேன். ஆனால், ஏற்கெனவே சட்டத்திலே எதற்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றதோ அதற்கும், கூட்டுறவு மார்க் கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் மூலமாக வியாபாரம் செய்வதிலே அதற்கும், இப்பொழுது வரி வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அம்மாதிரி இப்பொழுது இயற்றப்பட்டிருக்கும் சட்டத்திற்குப் புறம்பான காரியங்கள் நடக்கின்றன இந்த இலாகா வுக்குத் தெளிவான சர்க்குலர் அனுப்பவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் அது செய்யக்கூடாது என்ற அளவிலே அமைச்சர் அவர்கள் கொள்ளுகின்றேன்.

இரண்டாவதாக, இம்மாதிரி மணிலாப் பயறு போன்றவைகள் வாங்கும்போது ப்ராஸெஸிங் எந்த இடத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது என்று பார்க்கும்போது அது எண்ணெய் ஆகும்போது வாங்குவது சுலபமாகக்கூட இருக்கும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். தென்னாற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களிலே 'ப்ரோஸெஸிங்' என்றால், 'டிகார்ட்டிகேடரி'ல் போட்டுத்தான் 'ப்ராஸெஸ்' செய்வது என்பதல்ல. கையாலேயே உடைத்துப் பருப்பாகச் செய்து வருகிறார்கள். அது சாதாரணமாக எண்ணெயாகப் பிழியப்பட்டாலும், மார்க்கெட்டுக்குச் சென்று வரும்போது நேரடியாகச் சாப்பிடுவதற்கோ அல்லது விதை போன்ற காரியங்களுக்கோ உபயோகப்படுத்துகிறார்களே தவிர, மற்றவைகளுக்கெல்லாம் இந்த வரி தேவையே இல்லை. ஆகையால், எண்ணெயாக வரும்போது ப்ராஸெஸ் செய்வது சுலபமாக இருக்கும். இப்பொழுது எக்ஸ்ட்ராக்டரிலோ ரோடரியிலோ எந்த அளவு எண்ணெய் உற்பத்தியாகிறது என்பதற்கு மத்திய அரசாங்கமே அதற்கான பர்மிட்டுகள் எல்லாம் வைத்து, அதில் ஏமாற்ற முடியாத அளவிலே நல்ல மாதிரியாக அதற்கு தணிக்கை வைத்து இருக்கிறது. ஆகையால், எண்ணெய் அளவில் தான் இதற்கு விற்பனை வரி என்று சொல்லும்போது, அதிலே அதிகமாக பணம் வரும். அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய வருவாயிலே குறையாது. அந்த சமயத்தில் அதிகமாக விவசாயிகளைப் பாதிக்காத அளவிலேயும் இருக்கும்.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : அவ்வாறு எண்ணெய்த் தயாரிப்பவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து விட்டால் ராஜ்யத்திற்கு ஒரு தம்படிகூட விற்பனை வரிமூலம் வராது.

Sri K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: இதிலே வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வது என்பது விவசாயிகளுடைய கையிலே இல்லை என்பதைத்தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதென்றால், அதற்கு பர்மிட்டுகள் எல்லாம்வேண்டும். அதுவும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குப் பர்மிட் கொடுத்து, வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும்போது அவர்கள் நடத்தினால் அனுகூலமாக இருக்குமே தவிர, சாதாரண விவசாயிகள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் இப்பொழுது சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம் 'பர்சேஸ் டாக்ஸ்' என்று வரும்போது வியாபாரிகள் நேரடியாக மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியிலே வாங்கும்போது என்ன விற்பனை வரி இந்த மசோதாவிலே போட்டிருக்கிறார்களோ அதையும் குறைத்துத்தான் விவசாயிகளிடத்தில் வியாபாரிகள் பெறுகிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நாம் எந்த அளவிலே வியாபாரிகள் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும், கடைசியாக இதனால் பாதிக்கப்படக் கூடியவன் விவசாயிதான் என்ற காரணத்தால் விற்பனை வரி என்பது பருப்புக்கு இல்லாமல், எண்ணெய் அளவிலே செய்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மற்றும் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள தகவலிலே இந்தத் தமாஷா வரியைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக இரண்டு கோடி ரூபாயாகவே இருக்கிறது. அது ஏன் இரண்டு கோடி ரூபாயாகவே இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது சினிமாக்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி, சினிமாப் பார்ப்பவர்களும் அதிகமாகியிருக்கிறார்கள். கிராமந்தோறும் சினிமா பார்ப்பவர்கள் அதிகமாகியும் ....

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : ஒரு கோடி 25 லட்ச ரூபாயிலிருந்து, இப்பொழுது ஒரு கோடி 72 லட்சம் ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது.

Sri K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: இந்தத் தமாஷா வரி முதலியவைகளிலே இன்னும் சற்று கண்காணிப்பு அதிகமாக இருக்குமானால், நிச்சயமாக இன்னும் அதிகமாக தமாஷா வரியிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வரும் என்பதை மாத்திரம் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலும் எந்த அளவு தவறுதல் எல்லாம் நடக்கிறது என்

நான் விவரமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இருந்த போதிலும் டிக்கட் விற்பது போன்ற விஷயங்களிலே அதிகமாக தவறுகள் நடக்கின்றன, இதிலே தணிக்கை போதிய அளவில் இல்லை என்பதை மாத்திரம் நான் சொல்லி அத்துடன் இதை நிறுத்திக் கொள்ளுகின்றேன்.

மற்றொன்று, விற்பனை வரி சம்பந்தமான தவறுகளை கண்டு பிடிப்பதற்கு தனியாக ஒரு பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். தனியாக 'இன்டெலிஜென்ஸ் அண்டு இன்ஸ்பெக்ஷன் விங்' என்று ஆரம்பித்திருப்பது உண்மையிலேயே இம்மாதிரி தவறு செய்வதையெல்லாம் தடுப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். இருந்தபோதிலும், இந்தப் பிரிவில் இருக்கக்கூடிய ஆபீஸர்களெல்லாம் குறைந்தது கெஜடட் பதிவு உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். அம்மாதிரி இருந்தால் தான் அரசாங்கம் இவர்கள் சம்பளத்திற்காக எவ்வளவு செலவழிக்கிறதோ அதைப் போல பல மடங்கு அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வரும் என்பதை மாத்திரம் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி தனியாக ஒரு 'இண்டலிஜென்ஸ் அண்டு இன்ஸ்பெக்ஷன் விங்' என்று ஒரு பிரிவை வைத்து, அதிலே குறைந்த சம்பளம் வாங்கக் கூடிய சிப்பந்திகளை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், அரசாங்கம் எந்த அளவிலே காரியங்கள் ஆக வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களோ, அதற்கு மாறாக காரியங்கள் நடந்துவிடலாம் என்பதையும் நான் அரசாங்கத்திற்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

10-30 p.m.

மற்றொன்று, இந்த கமர்ஷியல் டாக்ஸைப் பொறுத்தவரையிலே பணம் வசூலிக்க வேண்டும் என்பதிலே ஒரு டார்ஜெட் நிர்ணயித்து, அந்த டார்ஜெட் அளவு பணம் வசூலிக்கப்படாமல் குறைவாக வசூலிக்கப்பட்டிருந்தால், அந்த சமயத்தில் கணக்குகளையெல்லாம் துரிதமாக 'செக்' செய்து, எந்த அளவிலே பணம் வசூலிக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு பணம் வசூலிக்கப்பட்டுவிட்டால், பிறகு தணிக்கையை ஓரளவு தளர்த்திவிடுவது என்ற முறை கூடாது. எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரியாக தணிக்கை இருக்கவேண்டும் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நமக்கு இது முக்கியமான வருமானமாக இருப்பதின் காரணத்தினால் தணிக்கை முதலிலிருந்து கடைசி வரையிலும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தால் நாம் எந்த அளவுக்கு பணம் வசூலிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ, இப்பொழுது எந்த அளவுக்கு பணம் வருகிறதோ அதை விடபல மடங்கு அதிகமாக பணம் வரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும், 'டபிள் அகௌண்ட்ஸ்' என்ற அளவிலெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலே எந்த அளவுக்கு விற்பனை வரி இலாகா கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள், அம்மாதிரி கணக்குகளை பிடிப்பது சம்பந்தமாக எந்த அளவிலே காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருந்தால், இந்த இலாகா இன்னும் நல்ல முறையிலே தீவிரமாக வேலை செய்கிறது என்பதையும் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு சௌகரியமாக இருந்திருக்கும். நான் எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், கூட்டுறவு சங்கங்கள் வேலை செய்வதிலே அவர்கள் பூரணமாக கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மற்றவர்கள் கணக்கு வைக்காத அளவிலே வியாபாரம் செய்யும் பொழுது—எல்லோரும் அம்மாதிரி செய்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை, சிலர் அம்மாதிரி செய்யும் பொழுது, கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்வதற்கு தடையாக இருக்கிறது. வியாபாரம் முதலியவைகள் பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே நிலைமை ஏற்படுகிறது. இவர்கள் நல்ல முறையிலே நடந்துகொள்ளுமாறு சற்று தீவிரமாக காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. P. SARATHI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து, என்னுடைய யோசனைகளை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விற்பனை வரியினால் மக்களுக்கு அதிகமாக தொந்தரவு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்

[Sri M. P. Sarathi] [9th April 1960

என்பதற்காக நமது ராஜ்யத்திலே பல இடங்களில் பல மகா நாடுகள்
வாயிலாகவும், வியாபாரிகளின் சங்கங்கள் வாயிலாகவும் பொது ஜனங்கள்
எடுத்துச் சொல்லி ஒரு முனை வரி வேண்டுமென்று கோரி, அதன் மூலமாக
நமது சர்க்காரால் சுமார் 75 பொருள்களுக்கு ஒருமுனை வரி விதிக்கப்பட்
டிருக்கிறது. அந்த முறையிலே இப்பொழுது சில பொருள்களுக்கு
விற்பனை வரியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று மக்கள் கோரிக்கைக்கு
இணங்க, அழுகும் பொருள்களுக்கும், உள்நாட்டுச் செக்கில் உற்பத்தியாகிற
எண்ணெய்க்கும் வரி நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோலவே சாதாரணமாக
மக்கள் அன்றாடம் உபயோகிக்கக்கூடிய பாலுக்கு ஏன் விற்பனை வரியை
எடுக்கவில்லை என்பது புரியவில்லை. பல ஹோட்டல்களில் பாலில் அதிக
மாக தண்ணீர் கலந்து விற்கிறார்கள், ஆகையால் அதற்கு விற்பனை வரியி
லிருந்து ஏன் விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் தான் சர்க்
காருக்கு அநேகமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பாலில்
தண்ணீர் கலந்து விற்றால், அதற்கு 300 ரூபாயிலிருந்து 1,000 ரூபாய்
வரையில் அபராதமும் அதற்கு மேல் சிறை தண்டனையும்கூட சர்க்கா
ரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், எல்லாமே அப்படி நடைபெறு
கிறதா என்றால், இல்லை. ஆகவே, அம்மாதிரி தண்டனையை ஏற்படுத்தி
யிருக்கும் சர்க்கார், பாலுக்கு ஏன் விற்பனை வரியை எடுக்கவில்லை என்பதை
தெளிவுபட கூறி, பாலுக்கு போட்டுள்ள விற்பனை வரியை எடுக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக அமைச்சர் அவர்கள் முதலில் குறிப்பிட்டது போலவே
இப்பொழுது பல வியாபாரிகளுடைய கோரிக்கை என்னவென்றால், வியா
பாரிகள் ஒரு சரக்கை மற்றொரு இடத்திற்குக் கொண்டு போவதற்கு முன்
பாக முக்கியமாக லாரி வசதி அவசியமாக வேண்டியிருக்கிறது. லாரிகளின்
சொந்தக்காரர்களிடம் போய் லாரி வேண்டும் என்று கூப்பிடும்பொழுது
" பில் இருக்கிறதா, பில் இருந்தால் தான் சரக்கை ஏற்றிக்கொண்டு
போவோம் " என்று கூறுகிறார்கள். " பில் " நாளைக்கு வருமென்றால்
சரக்கை உடனே எடுத்துக்கொண்டு போகமுடியாது. இதற்குக் காரணம்
என்னவென்றால், " செக் போஸ்டு " என்று ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்
கிறது. ரோடில் நாலா பக்கங்களிலும் போய்க்கொண்டிருக்கும் லாரிகளை
நிறுத்தி அவர்கள் " பில்லைக் " கேட்கிறார்கள். ஏதோ தவறுதலாக பில்லை
கொண்டுவராவிட்டால், கைசோர்ந்து தவறிவிட்டாலும், எடுத்துக்கொண்டு
வருவதற்கு ஞாபகம் இல்லாமல் மறந்துவிட்டாலும்கூட, லாரியை அங்
கேயே நிறுத்திவிடுகிறார்கள். லாரி அந்த இடத்தைவிட்டுப் போவதற்கு 2,
3 நாட்கள் பிடித்துவிடுகிறது. உண்மையாகவே, " பில் " எடுத்துக்
கொண்டுவந்து, அது காணமல் போய்விட்டாலும்கூட, அல்லது ஞாபகப்
பிசகால் எடுத்துவருவதற்கு மறந்துவிட்டாலும்கூட, அந்த இடத்திலேயே
அதற்கு பெருமான சேல்ஸ் டாக்ஸ் வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். அதற்குப்
பிறகு பில்லைக் காட்டி அதை வாபஸ் வாங்குவதற்கு எவ்வளவோ சிரமம்
இருப்பதை நாம் பல படங்களில் பார்க்கிறோம். அதோடுகூட இதன்
வாயிலாக என்ன நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால், அமைச்சர்
அவர்கள் கவனத்திற்குக்கூட வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். செக்
போஸ்டில் உள்ள ஆபீஸர்களுக்கும், லாரி டிரைவர்களுக்கும் கூட அடிதடி
சண்டை ஏற்படக்கூடிய நிலவரம் இருந்து வருகிறது. இதையெல்லாம்
பார்த்தால் விற்பனை வரியின் மூலமாக மக்களுக்கு அதிக தொந்தரவுகள்
இருப்பது நன்றாக புலப்பட ஏதுவாக இருக்கிறது. அதில் உடனே சர்க்கார்
சவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எப்படி செக்
செய்யவேண்டியிருந்தாலும் வியாபார ஸ்தலத்திலேயே செக் செய்யவேண்
டும் என்ற நியதியை ஏற்படுத்தவேண்டும். வேண்டுமானால் லாரி அல்லது
வேறு வாகனங்களில் சரக்குகளை ஏற்றும்பொழுது லாரி சொந்தக்காரர்
களோ அல்லது சரக்குக்கு சொந்தக்காரர்களோ " பில்லை " காட்ட
வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யலாம். இப்படி போகும் வழியில் செக்
செய்யப்படுவதை சர்க்கார் நிறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன்.

முக்கியமாக ஒருமுனை விற்பனை வரியைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய
கனம் அங்கத்தினர்கூட குறிப்பிட்டார்கள். எண்ணெய் உற்பத்திக்காக
வேண்டி இப்பொழுது சென்டிரல் டாக்ஸ் மூலம் வரி விதிக்கப்படுகிறது.

9th April 1960] [Sri M. P. Sarathi]

அந்த சென்டிரல் டாக்ஸ் மூலம் வரி விதிக்கப்பட்ட பொருள்களுக்கு,
புகையிலை போன்ற பொருள்களுக்கு ஏற்கனவே விற்பனை வரி நமது
சர்க்காரிலே இருந்ததை எடுத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்பொழுது
இந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக ஏற்பட்டுள்ள எண்ணெய் உற்பத்திற்கு இந்த
சர்க்காரால் 3 சத விகிதம் ஒருமுனை வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால்
உற்பத்தியாளர்கள் எவ்வளவோ பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ
எக்ஸ்பெல்லர் மில்கள், ரோடரி மில்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பது
சர்க்காருக்கு தெரியும். இதனாலேயே நாட்டிலே உற்பத்தி குறைகிறது,
நமக்கு வருமானமும் குறைகிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுதவிர, உணவுப் பொருள்களுக்கு வரியை எடுக்கவேண்டுமென்று
முன்பு குறிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் அது பற்றி சர்க்கார் ஏதோ
கவனிப்பதாக சொல்லிக்கொண்டிருந்தும், இதுவரையிலும் உணவுப்
பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. உணவுப்
பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன்.

அதுதவிர, வரி வசூல் செய்வதிலே ஏதோ ரூ. 200, 300 நிலுவை பாக்கி
யிருந்தால்கூட, ஞாபக மறதியாக கட்டுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்
விட்டாலும்கூட, உடனே போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வாரண்டு முறையில்
அழைத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகளாக இருந்
தாலும்கூட அம்மாதிரி அழைத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இதை
சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். எந்தக் காரணத்திற்காக அவர்கள் கட்டாமல்
இருந்தார்கள், அவர்களுக்கு கட்டுவதற்கு யோக்கியதை இருக்கிறதா
என்பதைப் பார்த்து, அவர்களுக்கு பணத்தை கட்டுவதற்கு யோக்கியதை
இருந்தால், அவர்களை கவனப்படுத்தி பாக்கியை வசூல் செய்வதற்கு
நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டு,
என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri G. ANNAMALAI MUTHURAJA : தலைவர் அவர்களே,
இன்றைய தினம் அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தை
ஆதரித்து, ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சீக்கிரமாக
கெட்டுப்போகும் பொருள்களை ஆராய்ந்து பார்த்து, அப்படிப்பட்ட
பொருள்கள் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் விற்பனை வரியை எடுத்துவிட
வேண்டும் என்று முயற்சி செய்து, நல்ல முறையிலே அதை ஆராய்ந்து
பார்த்து, அப்படி எடுத்து இருப்பதற்காக சர்க்காருக்கு நன்றி
தெரிவிக்கிறேன். சில வியாபாரிகள் விற்பனை வரி விதிப்பு சம்பந்த
மாக குறை சொல்லிக்கொண்டு இருந்தார்கள். சில இடங்களில் வியாபாரி
கள் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று ஆர்ப்பாட்டம்
செய்து, கடையடைப்பும் செய்து தவரான வழியில் நடவடிக்கைகளை எடுத்
தார்கள். அம்மாதிரி அவர்கள் செய்ததாலேயே சர்க்கார் இந்த விலக்கு
அளிக்க முன்வந்தார்கள் என்று சிலர், எதிர் கட்சிக்காரர்கள் தப்பான
பிரசாரம் செய்கிறார்கள். அது தவறானது. சர்க்கார் வியாபாரிகள் ஆர்ப்
பாட்டம் செய்ததாலும், ஸ்ட்ரைக் செய்ததாலும் தான் இந்த விலக்கை
அளித்துவிடவில்லை என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.
அதற்காக அந்த வரியை எடுக்க இல்லவேயில்லை. முக்கியமாக ஏழை
ஜனங்கள், அதுவும் இந்த வியாபாரம் பெரும்பாலும் பெண்களால் செய்யப்
படுவதால், அந்த மக்களின் கஷ்டத்தைப் போக்க, அவர்களுக்கு நன்மை
செய்வதற்காகவே சர்க்கார் இந்த வரி விலக்கு அளித்தார்கள் என்பதை
வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே, தப்பான முறையில் பிரசாரம்
செய்வது சரியில்லை.

வியாபாரிகள் எல்லோரும் லைசென்சுக்கு ரூ. 10 கட்டி லைசென்சு
வாங்கி வியாபாரம் செய்ய வேண்டும் என்று பொதுவாக இருக்கிறது.
எப்படி வரிவிலக்கு அளிக்கிறோமோ, அதேபோல் இதிலும் விலக்கை
அளிக்க வேண்டும் என்று, அமைச்சரவர்களையும் மற்றவர்களையும் கேட்டுக்
கொண்டு இந்த விலக்கு அளித்ததற்காக என் பாராட்டுதல்களையும் தெரி
வித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[9th April 1960

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை
வரி மானியத்தின்பேரில் பேசும் நேரத்தில், மது அரக்கனை ஒழித்துவிட்டோம்,
அதனால் பல லட்சக்கணக்கான ஏழை மக்களின் துன்பத்தையும், துயரத்தை
யும் ஒழித்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால்,
மது அரக்கனை அழிக்கவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லா
மல் இருக்க முடியாது. மது அரக்கன் ஒழியாமல் இருப்பதற்கு சான்று
வருஷா வருஷம் கடுமையான சட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டே இருப்பது
போதும். ஒரு மது அரக்கனை ஒழிக்கிறேன் என்ற முயற்சியில் பல மது
அரக்கர்கள் வளர்ந்து வருகிறதையே பார்க்கிறோம். பகிரங்கமாக இருந்
ததை இப்பொழுது மறைமுகமாகச் செய்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில்
விற்பனை வரி என்ற அரக்கனையும் உற்பத்தி பண்ணியிருக்கிறோம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நீங்கள் பதவிக்கு வந்தால்,
விற்பனை வரி போடமாட்டீர்களா ?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : விற்பனை வரி போடக்கூடாது என்று
நான் சொல்லவில்லை (சிரிப்பு). அது யாரைப்பாதிக்கும், யார் மீது அதைப்
போடவேண்டும் என்று பார்க்கவேண்டும். வரியே போடக்கூடாது என்று
சொல்லவில்லை. சிட்டுக்குருவி தலையில் பாரங்கல்லைப் போட்டால், அது
சட்டினியாகப் போய்விடும். அதேபோல ஏழை மக்கள் தலைமேல்
போடக்கூடாது என்கிறோமே தவிர, வரியே போடக்கூடாது என்று நான்
சொல்லவில்லை. எப்பொழுதும் சொன்னதும் இல்லை. (குறுக்கீடு) இப்
பொழுது குறிப்பாக 34 அம்சங்கள்மீது, பலமுனை வரியாக இருந்தது இன்று
ஒரு முனை வரியாக மாற்றியிருப்பதால், வருமானமும் அதிகம் கிடைத்
திருக்கிறது. மக்களுக்கும் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதே
போன்று மற்ற பொருள்களுக்கும் கூடுமான வரைக்கும் ஒரு வரியையே
போட்டால் அது வியாபாரிகளுக்கும் சுலபமாக இருக்கிறது என்பதோடல்லா
மல், வருமானமும் அதிகமாகும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, அழுகல் பொருள்களின் மீதிருந்த வரியை விலக்
கியது, மாகாண ரீதியில் ஆர்ப்பாட்டம், போராட்டம், வேலை நிறுத்தம்
இவை செய்ததாலா அல்லது வேறு எந்த காரணத்தால் என்பதல்ல
பிரச்சினை. . . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த வரிவிலக்கு அளித்
ததன் விளைவாக கறிகாய்களின் விலை குறைந்திருக்கிறதா என்பதை
அங்கத்தினர் சொன்னால் சந்தோஷமாக இருக்கும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : விலை குறைந்திருக்கிறதா இல்லையா
என்பது முக்கியமல்ல. ஆனாலும், அது பொதுமக்களைப் பாதிக்கும்
நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை ஆலோசனை செய்து விதிவிலக்கு
அளித்தார்கள் என்பது சரியல்ல. கொட்டினால் தேள், இல்லாவிட்டால்
பிள்ளைப் பூச்சி என்று தள்ளிவிடுவார்கள். இரண்டு வருஷம்
போனால் தேர்தல் வருகிறது, விதிவிலக்களிக்காவிட்டால் என்ன ஆகுமோ
என்று யோசித்துதான் இந்த விலக்கு அளித்திருக்கிறதே தவிர வேறு
ஒன்றும் இல்லை. அப்படி விலக்களிக்காவிட்டால், என்ன ஆகுமோ என்று
பயந்துதான் செய்திருக்கிறார்கள். என்ன ஆகும் என்பது வேறு விஷ
யம்.

அழுகும் பொருள்களில், பாலும் இருக்கிறது. காலையில் பால் கறந்
தால் மத்தியானம், மாலைக்குள் அது கெட்டுப் போய்விடுகிறது. பால்
விற்பனை சொஸைடிகளில் பால் விற்பனை ஆகாவிட்டால், மிச்சமிருக்கும்
பாலை தயிராகவோ அல்லது கோவாவாகவோ மாற்றி விற்கிறார்கள்.
அப்படியும் விற்க முடியாவிட்டால், கீழே ஊற்றிவிடும் நிலை யிருக்கிறது.
ஆகவே, அவர்கள் பல வகையான கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்
கிறது. ஆகவே, அந்த பாலுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு
அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

9th April 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

அதேபோன்று உணவு பொருள்கள் இருக்கின்றன. ஒரு முனை
வரியாக ஒரு சதவிகிதம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.
ஏழை பணக்காரர்கள் என்ற பாகுபாடில்லாமல் உபயோகிக்கும் பொருள்
கள் இந்த உணவுப் பொருள்கள். குறிப்பாக ஏழை மக்கள் உபயோகிக்
கும் உணவுப்பொருள்களாகிய ராகி, சோளம் போன்ற பொருள்களுக்கு
2 சதவிகிதமும், அரிசிக்கு ஒரு சதவிகிதமும் இருக்கிறது என்று நினைக்
கிறேன். ஆகவே இம்மாதிரியான உணவுப் பொருள்களுக்கு வரியிலிருந்து
விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கனம் அமைச்
சரவர்களை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று வறு கடலை வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு
முழுக்க முழுக்க வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்ல
வில்லை. சாதாரணமான வியாபாரிகள் ஒரு நாளைக்கு ஒன்று அல்லது
இரண்டு மூட்டைகளைத்தான் விற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு செலவு எல்லாம்
போக ஒரு நாளைக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு ரூபாய்கள்தான் கிடைக்
கின்றன. அதனால் அவர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் ஒரு முனை வரியாகப்
போடவேண்டும். வருஷத்தில 40 ஆயிரம் ரூபாய் டர்ன் ஓவர் இருக்கக்
கூடியவர்களுக்கு போடலாம். அப்படிப் போட்டால் ஓரளவிற்கு சாதாரண
வியாபாரிகள் அதிலிருந்து ஓரளவு தங்களுடைய வாழ்க்கையில் வாழ்வ
தற்கு வழிவகை செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை
எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான்
கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று இப்பொழுது கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் இருக்கின்றன.
இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் கூட்டுறவு முறை வளர வேண்டும்
என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அது வளருவதற்கு எந்த எந்த விதங்
களில் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டுமோ அந்த அளவில் நாம் அவை
களுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு சொஸை
ட்டிகள் நமது மாகாண மக்களுக்கு எந்த எந்த வகையில் உதவி செய்ய
வேண்டும் என்று நாம் கருதுகிறோமோ அந்த அந்த அளவில் அவர்களுக்கு
சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தால் அவைகளுக்கு
விற்பனை வரியிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன். கொள் முதல் செய்யக் கூடிய சரக்குகளை இத்தனை சத
விகிதம்தான் லாபம் வைத்து விற்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிபந்தனை
கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அவர்கள் அதிகப்
படியான அளவிற்கு லாபம் வைத்து விற்பனை செய்ய முடியாது. ஆனால்
வியாபாரிகளோ தாங்கள் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய சரக்குகளை பதுக்கி
வைத்துவிட்டு வேண்டிய லாபம் வைத்து விற்க இடம் இருக்கிறது. அப்
படிப்பட்ட வசதி கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கிடையாது. வியாபாரிகள் கள்ள
மார்க்கெட்டில்கூட சம்பாதிக்க வழி இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வசதி
கள் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்குக் கிடையாது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஒரு
குறிப்பிட்ட அளவிற்கு விற்க வேண்டிய நிலைமையில் இருப்பதால் அவர்
களுக்கு விற்பனை வரி போடுவதில் பயன் இல்லை. ஆகவே கூட்டுறவு
சங்கங்கள் மேலும் மேலும் விருத்தி அடையச் செய்வதற்கும், மக்களுக்குக்
குறைந்த அளவு விலையில் பொருள்களை விற்பதற்கும் வழிவகை
செய்யும்பொருட்டு அவைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க
வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்பு
கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு தோல் பதனிடும் தொழில் இருக்கிறது.
அதன் மூலம் நமது நாட்டில் பெரிய வியாபாரம் நடைபெற்று வரு
கிறது. பல பெரிய வியாபாரிகள் அந்நிய நாட்டிற்கு பதனிடப்பட்ட தோல்
களை ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவில் இருக்கிறார்கள். ஏற்றுமதி செய்வ
தெல்லாம் பெரிய வியாபாரிகள் மூலமாகத்தான் நடைபெறுகிறது.
சிறிய வியாபாரிகள் எல்லோரும் அவர்களுடைய தோல்களையெல்லாம்
நமது நாட்டிலேயேதான் விற்பனை செய்கிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகள்
தாங்கள் எல்லாவற்றையும் வெளி நாட்டிற்கு விற்பனை செய்துவிடுகிறோம்
என்று காரணம் காட்டி அவர்களுக்கு விற்பனை வரி போடக்கூடாது என்று
கேட்டுக்கொண்டதின் பேரில் அவர்களுக்கு விற்பனை வரி போடுவதாக இல்லை

[Sri V. K. Kothandaraman] [9th April 1960

(Mr. Speaker in the Chair.)

ஆனால் சிறிய வியாபாரிகளுக்கு இப்பொழுது விற்பனை வரி போடுகிறார்கள். இதனால் சிறிய வியாபாரிகள் பெரிய அளவில் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறார்கள். நமக்கு தோல்தான் அந்நிய நாட்டு செலாவணியாக இருக்கிறது. தோல் பதனிடும் தொழில் 70 சத விகிதம் சென்னையில்தான் நடைபெற்று வருகிறது. அதில் 75 சத விகிதம்தான் அதை நடத்தக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் நமது ராஜ்யத்தில் சிறிய டானரி தொழிலாளர்கள் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பதன் மூலமாக அவர்களுடைய தொழில் மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி அடைய வழி ஏற்படும். அப்படி வழி ஏற்படவும் முடியும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஆகவே இன்றைக்கு விற்பனை வரியை, ஏற்கனவே வியாபாரிகள் ஒரு முனைவரி வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்ததன் விளைவாக ஒரு குறிப்பிட்ட சில வஸ்துக்களுக்கு மட்டிலும் ஒரு முனை வரி கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கிறது. அது மிகவும் தெட்டத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அது போன்றுதான் மேலும் ஒரு சில பொருள்களுக்கும் விதி விலக்கு அளித்து ஒரு முனை விற்பனை வரி போட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு சில பொருள்கள் இன்றைக்கு குறிப்பாக தீப்பெட்டி போன்றவைகள் விற்பனை வரியிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் வெளி மாகாணங்களில் விற்பனையாகிறது என்ற காரணம் காட்டி அவைகளுக்கு இங்கே விற்பனை வரி அளிக்கப் படாமலிருக்கின்றன. அதன் மூலமாக அதனால் வரக்கூடிய வருமான வரி பாதிக்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. குறிப்பாக இந்த ராஜ்யத்தில் இறக்குமதி ஆகக்கூடிய சிலதுகள் வெளி ராஜ்யங்களில் விற்பனையானவை என்று இங்கு வரி விலக்கு வாங்கிக்கொள்ளப்படுகின்றன. அப்படியே அதற்கு கணக்கும் காட்டுகிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்ததே. ஆகவே அவைகளுக்கு ஒரு முனை வரி விதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த அடிப்படையில் அதற்கு வரி கொண்டுவரவேண்டும் என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஆகவே உணவு பொருள்களுக்கு விதி விலக்கு இருக்க வேண்டும் என்றும், பாலுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், மற்றும் வறுகடலை போன்றவைகளுக்கு ஒரு முனை விற்பனை போட வேண்டும் அதாவது வருஷத்தில் குறைந்த பட்சம் 40 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு டர்ன் ஓவர் இருக்கக் கூடிய அளவிற்கு அந்த அடிப்படையில் அதற்கு விற்பனை வரி ஒரு முனையில் இருக்க வேண்டும் என்றும், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு உடனடியாக விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இல்லையானால் குறைந்தபட்சம் புதியதாக ஆரம்பிக்கக்கூடிய, அதாவது ஐந்து வருஷங்களுக்குள் ஆரம்பித்திருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கங்களுக்காவது விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்றும், அதன் மூலம் கூட்டுறவு முறையை பலப்படுத்த வேண்டும் என்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri J. MATHA GOWDER : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த விற்பனை வரி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனக்குத் தோன்றிய சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். உருளைக் கிழங்குக்கு சென்ற ஆண்டு விதித்திருந்த வரியை இந்த ஆண்டு ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய மாவட்ட மக்களின் சார்பாக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற வருஷம் உருளைக்கிழங்குக்கு வரி போட்டுவிட்டார்கள் என்று சென்ற வருஷம் சிலர் தவறாக எண்ணியிருந்தார்கள். சென்ற வருஷம் உருளைக்கிழங்குக்கு விற்பனை வரி போட

9th April 1960] [Sri J. Matha Gowder]

வில்லை, ஆனால் பர்சேஸ் வரி அதாவது வாங்குகிறவர்களுக்குதான் வரி போட்டார்கள். அதை விற்பனை வரி போட்டு விட்டார்கள் என்ற மாறுபட்ட கருத்தை மக்களிடத்தில் பரப்பியிருந்தார்கள். அப்படி மாறுபட்ட கருத்தை சொல்லியிருந்தாலும் அந்த வரியைக்கூட இந்த ஆண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ரத்து செய்து விட்டார்கள். உருளைக்கிழங்கும் அழுகும் பொருள் என்று கருதி அவற்றிற்கும் இந்த ஆண்டு விற்பனை வரி இல்லாமல் செய்துவிட்டார்கள். அதற்கு நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம்.

அதைப்போலவேதான் பச்சை தேயிலையும் அழுகும் பொருளைச் சேர்ந்தது. அதுவும் ஒரு ரா மெடீரியல்தான். அது ஒரு நாளைக்குமேல் வைத்திருந்தால் தாங்காது. இன்றைக்குக் காலையில் பச்சை தேயிலையை அறுவடை செய்தால் அன்று மாலையே அது அழுகிப்போய்விடும். அந்த நிலைமையில் சென்ற செப்டம்பர் மாதத்தில் நீலகிரி சிறிய தோட்டக்காரர்கள் அதாவது தேயிலை உற்பத்தியாளர்கள் ஒன்றுகூடி கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தங்களுடைய கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதன் பிறகு கனம் அமைச்சர் அதைப்பற்றி ஒரு சர்க்குலர் விட்டார், பல முனை வரியாக மாற்றலாம் என்று. அதற்கு பிறகு இதைப்பற்றி சட்ட சபையில் வந்தபோது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் பல முனை வரி ஒரு முனை வரியாகிவிட்டது. அதுவும் இப்பொழுது எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. இப்பொழுது பச்சைத் தேயிலைக்கு வரி இல்லை என்று போட்டிருப்பதைக்கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த வரி விலக்கு எல்லா தேயிலைக்குமா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது விளக்கம் கொடுக்குபடியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பச்சை தேயிலைக்கு மட்டுமா அல்லது எல்லா தேயிலைக்குமா என்பதைப்பற்றி புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இது மிகவும் சிக்கலான விஷயம். அது சிக்கலாகவே இருக்கிறது. தேயிலைக்கு ஒரு முனை வரி போடுவதைவிட அதற்கு செண்ட்ரல் எக்ஸைஸாக அதாவது மத்திய அரசாங்க கலால் வரியாக விதித்துவந்தால் வியாபாரிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும். பெரிய தோட்டக்காரர்கள் எல்லாம் பாக்டரிகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வியாபாரம் முழுவதும் வெளி நாட்டில்தான் நடக்கிறது. அதனால் இங்கு அவர்களுக்கு விற்பனை இல்லாமல் இருக்கிறது. சிறிய வியாபாரிகள் மட்டிலும் இங்கேயே வியாபாரம் செய்வதால் அவர்களுக்கு மட்டும்தான் வரி விதிக்கப்படுகிறது. அதனால் எல்லோருக்கும் வரி இருக்கும் அளவில் இதை மத்திய அரசாங்க கலால் வரியாக மாற்றி அமைத்தால் நன்மையாக இருக்கும். அத்துடன் பாக்டரி முதலாளிகள் ஒரே கணக்கு வைத்துக் கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் இரண்டு வித கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படி ஒரே மாதிரியாக செண்ட்ரல் வரியாக விதிப்பதற்கும் அதைக்கட்டுவதற்கும் அவர்கள் தயாராகத்தான் இருக்கிறார்கள். பெரிய தோட்டக்காரர்களின் தேயிலை இந்த மாகாணத்தில் ஒரு பவுண்டுகூட விற்கப்படுவது இல்லை. அந்நிய தேசத்திற்குதான் போகிறது. அப்படி போவதால் சிறிய வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்குத்தான் வரி விதிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் மூலமாகத்தான் அதிகப்படியான வருவாய் கிடைக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே இரண்டு வரியையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து சென்ட்ரல் எக்சைஸ் வரியாக விதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் நேற்றையதினம் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். பார்லிமெண்டில் கேள்வி நேரத்தின்போது மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் எக்சைஸ் வரியோடு விற்பனை வரியைச் சேர்ப்பதற்கு எல்லா 11-00 a.m. மாகாணத்தவர்களும் ஆதரிக்கிறார்கள், ஆனால் ஒன்றிரண்டு மாகாணத்தவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். எதிர்க்கிறவர்கள் சக்தி வாய்ந்தவர்கள் என்று கூறப்படுகிறது; நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களே எதிர்ப்பதாகத் தெரிகிறது. அது எவ்வளவு உண்மையென்று தெரியாது. அப்படி இருந்தால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கலால் வரியோடு விற்பனை வரியைச் சேர்ப்பதை வற்புறுத்திக் கூறவேண்டும் என்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[Sri J. Matha Gowder] [9th April 1960

க்ரீன் டீ என்பது நம் மாகாணத்தில் இடையவே இடையாது. அஸ்ஸாம்
மாகாணத்தில்தான் உற்பத்தியாவதாகச் சொல்கிருர்கள். ஆனுல் சென்ற
ஆண்டு பில்லில் க்ரீன் டீ என்று போட்டு அதன்காரணமாக பச்சைத்
தேயிலைக்கு வரி என்று ஏற்பட்டு எவ்வளவோ சிரமம் ஏற்பட்டிருக்
கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற ஆண்டு
போட்ட வரியின் நிலையைப் பரிசீலிக்கவேண்டும். அதையே என்ன செய்
வது என்று புரியவில்லை. சென்ற ஆண்டு ஒரு முனை வரி என்றதால்
கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம் சிறிய தேயிலை வியாபாரிகள் கூடக் கணக்கு
வைக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இப்போது பலமுனை வரி என்று
மாற்றி இருக்கும்போது இதற்கு ஏற்ற கணக்கு அவர்களிடத்தில் இல்லை.
ஆகவே இதை வற்புறுத்தக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.
சென்ற ஆண்டு நிலையை நன்கு பரிசிலனை செய்து விதிவிலக்காவது அவர்
களுக்கு அளித்து உதவவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மன்த்லி ரிடர்ன்ஸ் அதிகாரிகள் சென்ற ஆண்டு
ஏப்ரல் மாதத்து மன்த்லி ரிடர்ன்ஸ் அனுப்பவில்லை என்று இவ்வாண்டு
ஏகத்தாருக கம்பவுண்டு வரி போட்டுவிடுகிருர்கள். சென்ட்ரல் எக்சைஸ்
கணக்கு வைக்கவேண்டியிருக்கின்றன. அப்படியிருக்க மத்திய சர்க்காருக்கு சரியான
ஏப்ரல் மாத மன்திலி ரிடர்ன்ஸ் அனுப்பவில்லை என்ருல் உடனடியாக
அடுத்த இரண்டொரு மாதங்களிலேயே ஏன் அனுப்பவில்லை என்று அந்த
வியாபாரிகளைக் கேட்டால் அவர்கள் மறந்திருந்தாலும் உடனடியாக
அனுப்பிவைப்பார்கள். அம்மாதிரி கடிதம் எழுதாமல் இவ்வாண்டு மொத்த
மாகச் சேர்த்து வரி விதிப்பது பல சங்கடங்களை உண்டாக்குகிறது. இவ்வாறு
செய்யக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த வரியை வசூல் செய்யும்போது சட்டத்தில் ரெவின்யூ
டிபார்ட்மெண்டு வசூல் செய்வது போல செய்யவேண்டும் என்று இருக்கி
றது. இருந்தாலும் இந்த விற்பனை வரி அதிகாரிகள் போலீஸ் ஸ்டே
ஷன் மூலமாக கோர்ட் மூலமாக வழக்குத் தொடர்ந்து வாரண்டு பிறப்
பித்துவிடுவார்கள். போலீஸ்காரர்களுக்கு வாரண்டு இருந்தால் போதும்.
இந்த வியாபாரிகளை கைது செய்து இழுத்துப்போய்விடுகிருர்கள். இப்படி
வியாபாரிகளுடைய கௌரவத்திற்கு இழுக்கு உண்டாக்கக்கூடாது என்பது
என் அபிப்பிராயம். கண்டிப்பாக பாக்கிக்கு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்
மூலமாக நோட்டீஸ் அனுப்பிவைத்து வசூல் பண்ணமுடியாத காலங்களில்
வீட்டையோ, நிலத்தையோ ஜப்திக்குக் கொண்டுவந்து பணத்தை
வசூல் செய்துகொள்ளலாம். இப்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று
கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த
வருட ஆரம்பத்தில் பல நல்ல விதிவிலக்குகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
அழுகும் பொருள்களுக்கு விலக்கு அளித்திருப்பதை அமைச்சர்
அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இன்று நம் ராஜ்யங்களிலேயே இங்கே விற்
பனை வரி அதிகமாக இருக்கிறது. நகரங்களில் உள்ள இந்தக் காரியா
லயங்களைப் பார்த்தால் இவர்களுடைய வாடகை கட்டிடங்கள் எங்கோ
மூலைகளில் கட்சிக்காரர்களும், வக்கீல்களும் சென்ருல்கூட தங்கு
குவதற்கு வசதி இல்லாததாக இருக்கிறது. அதிக வருவாய் சேகரித்துத்
தரக்கூடிய இந்த இலாகா கட்டிடங்களில் இன்னும் நல்ல வசதி செய்து
கொடுக்கப்படவேண்டும். தங்குவதற்கும், காத்து இருப்பதற்கும் நல்ல
வசதி அளிக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசர்களுக்கு ப்ரொஹிபிஷன் சம்பந்
தமான ரெய்ட் என்ருல் போகவேண்டும் என்பதாக மற்ற வேலையும்
கொடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். இதற்கு வசதி கிடையாது. முப்பது
மைல் நாற்பது மைல் என்று பஸ்ஸில் போய்வர வேண்டியிருக்கிறது.
இதனால் காலதாமதத்தினுல் மற்ற வேலையும் கெடுகிறது. ப்ளாக்குக்கு
எல்லாம் வாகன வசதி கொடுப்பது போல இவர்களுக்கும் வாகன வசதி
அளிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

9th April 1960] [Sri V. Sankaran]

இன்னென்று. வரி விதிப்பில் தவறு நடந்து ட்ரிப்யூனல் வரைக்கும்
போய் பணம் ரீபண்டு பண்ணவேண்டும் என்று வந்தால் உடனடியாக
அந்த வியாபாரிகளுக்கு பணம் ரீபண்டு செய்யப்படுவதில்லை. பின்னுல்
கட்டவேண்டிய வரிக்கு அட்ஜஸ்ட் பண்ணிக்கொள்ளுகிருர்கள். அது சரியல்ல.
எப்படி கைமேல் வரி வசூல் பண்ணுகிருர்களோ அதுபோல ரீபண்டு என்ரு
லும் வியாபாரிகளுக்கு பணத்தை உடனடியாக கொடுத்துவிடவேண்
டும். அவர்களுக்கும் அது உதவியாக இருக்கும்.

அதோடு வரி முறையில் மாறுதல் செய்வதாக இருந்தால் ஏப்ரல் மாதத்
திலேயே செய்யவேண்டும். இடையில் செய்தால் அந்தக் கணக்குகளை
சரிசெய்ய அதிகாரிகளால் முடியாது போகிறது. பல சிக்கல்கள் ஏற்படு
கின்றன. செய்கிற மாறுதலை ஆரம்பத்திலேயே செய்துவிடவேண்டும்.

சென்ற வருஷ ஆரம்பத்திலேயே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சில
வாக்குறுதிகளை அளித்தார்கள். அதாவது விற்பனை வரி நல்ல நிலைமை
யிலே எதிர்ப்பார்க்கிற அளவிற்கு வசூலிக்கும் பட்சத்தில் ஓரளவு உயர்த்
துவதற்கு வகுக்கப்பட்டது. இப்போது ஓரளவு அதிகம் கிடைத்திருக்கிற
காரணத்தால் அப்பர் லிமிட்டை 25 ஆயிரத்திலிருந்து 50 ஆயிரம்
வரை உயர்த்துவதற்கும் லோயர் லிமிட்டை 20 ஆயிரத்திலிருந்து 25
ஆயிரம் வரை உயர்த்துவதற்கும் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன். எதிர்ப்பார்த்த அளவிற்கு வரி வசூலாகும் என்ற
நம்பிக்கை இருந்தால் அப்பொழுது மாற்றுகிறேன் என்று கனம் அமைச்
சர் அவர்கள் உறுதி கொடுத்தார். அந்த முறையிலே சில கோடி ரூபாய்
அதிகம் கிடைத்து இருக்கும் காரணத்தால் கம்போசிட் லிமிட்டை அதிகப்
படுத்தவேண்டுமென்று வியாபாரிகள் வற்புறுத்துகிருர்கள். இதனுல் அவர்
களுக்கு நல்ல அபிவிருத்தி இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உணவு தான்யங்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க
வேண்டும் என்பதுபற்றி ஏற்கெனவே பல தடவை சொல்லப்பட்டது.
உணவுப் பொருள்களில் மிகவும் முக்கியமான நெல் தான்யத்திற்கு
கண்டிப்பாக விதி விலக்கு அளித்தால் நன்ருக இருக்கும். இதை ஒரு
கெஸ்சர் ஆக எல்லோரும் வரவேற்பார்கள். முதலில் நெல்லுக்கு வரி
விலக்கு கொடுக்க ஆரம்பித்து படிப்படியாக மற்ற தான்யங்களுக்கு விலக்கு
கொடுக்கலாம். ஆகவே நெல்லுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதில் ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. கமிஷன் முறை
யில் நெல் வியாபாரம் நடக்கிறது. இப்பொது ஒரு மூட்டைக்கு 4 அணு
விலிருந்து 5 அணு வரைக்கும் கமிஷன் கிடைக்கிறது. நெல் விற்பனை வரி
இருக்கிற காரணமாக மூட்டைக்கு இரண்டணு விற்பனை வரிக்கே போய்விடு
கிறது. இதனுல் மூட்டைக்கு ஒரு அணு இரண்டணுகூட கிடைப்பதில்லை.
மதுரை போன்ற நகரங்களை எடுத்துக்கொண்டால் பல இடங்களில் இருந்து
அங்கே நெல் வருகிறது. பத்தாயிரக்கணக்கான மூட்டைகள் அங்கே
கமிஷன் மார்க்கட்டிலே செலவிடப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலைமை
யில் தவருன கணக்கு வைக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. மூட்டை ஒன்
றுக்கு சராசரி ஒரு அணுகூட கிடைக்காமல் பெரும்பாலும் விற்பனை வரிக்கே
போய்விடுகிறது.

விவசாயிகள் நேரடியாகத் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லை விற்கும்
போது அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இதிலே பெரிய சிக்கல்
என்ருல் கமிஷன் வியாபாரிகள் வேண்டுமென்ருல் சொந்தக்காரர்கள்
நெல் அறுப்பவர்களிடம் நெல் வாங்கி நேரடியாக கிராஷிங் ப்லோர்களில்
நேரடியாக நெல் வாங்கி விடுகிருர்கள். நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள 10, 15
மைலில் உள்ள ஊருக்கு நேரே சென்று நெல்லை வாங்கிவிடுகிருர்கள்.
அப்படி வாங்கும்போது விற்பனை வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள இடம்
இருக்கிறது. மதுரை போன்ற இடங்களில் கமிஷன் மார்க்கட்டில் வியா
பாரம் நடத்துவதற்குப் பதிலாக வியாபாரம் பூராவும் கள்ளமண்டிகள்
மூலமாக நடைபெறுகிறது. இதனுல் கமிஷன் வியாபாரம் நசிக்கும்
நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மில் சொந்தக்காரர்கள் கிராமங்களில் நேரடி
யாக சென்று வாங்குவதனுல் மூட்டை 2½ அணு அளவிற்கு விற்பனை வரியி
லிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளுகிருர்கள். இதனுல் கமிஷன் வியாபாரம்

[Sri V. Sankaran] [9th April 1960

பூரணமாக நசுங்கும் நிலைமையில் இருக்கிறது. இந்த ஒரு கஷ்டத்தை
மனதில் கொண்டு நெல்லுக்கு நேரடியாக விற்பனைவரியிலிருந்து விலக்கு
அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பாலுக்கு விற்பனைவரியிலிருந்து விலக்கு அளித்தால் அதை நல்ல
முறையில் பொதுமக்கள் வரவேற்பார்கள். பாலிலிருந்து வரக்கூடிய விற்
பனை வரி ஒருசில லட்சம் ரூபாய் இருக்கலாம். பாலும் ஒரு அழுகும்
பொருள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. சாதாரணமாக காய்கறிகளை விட
சீக்கிரமாக கெட்டுவிடக்கூடிய பொருள் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும்.
ஒரு அழுக்கு பட்டால்கூட பால் திரிந்து போய்விடுகிறது. ஒரு மாட்டுப்
பாலை இன்னொரு மாட்டுப்பாலுடன் கலந்தால்கூட பால் கெட்டு விடுகிறது.
பாலை உடனடியாக செலவழித்து விடவேண்டும். ஓட்டல்களில் வேலை
நிறுத்தம் போன்றவை எல்லாம் இப்பொழுது இருப்பதனால் உடனடியாக
செலவழிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. மேலும் மாடுகள் வைத்துக்
கொள்ளுபவர்களிடம், ஒரு மாடு கரக்கும், ஒரு மாடு கரக்காது. பாலுக்கு
வரி விதிவிலக்கு அளித்தால் பொதுமக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்.
மொத்தத்தில் இதனால் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் இருந்தபோதிலும்,
இதைப் பொருட்படுத்தமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பட்டாணி, வறுகடலை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உண்ணும் பொருளாக
இருக்கிறது. அந்தப் பொருள்கள் 95 சதம் வடநாட்டிலிருந்து வரு
கின்றன. நாளைக்கு இரண்டு மூட்டைக்கு மேல் விற்பனையாகாது. அந்த
அளவிலேகூட வரி விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக
பருப்பு ஊறப்போட்டு, காயப்போட்டு வறுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.
அப்படிப்பட்ட குடிசைத்தொழில் குறிப்பாக ஏழைகள் உண்ணும் பொரு
ளாக இருப்பதனால் அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்ளுகிறேன். இதில் வரக்கூடிய ஒரு சில லட்ச ரூபாயைப் பொருட்
படுத்தாமல் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.
குறிப்பாக பிஸ்கேட் போன்ற வஸ்துக்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சில பிஸ்கேட் வகைகள் வீட்டிலேயே
உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அவைகளும் சீக்கிரத்தில் பாழாகக்
கூடும். அதனால் அவைகளுக்கும் விலக்கு அளிக்கவேண்டும். அதே
மாதிரியாக சென்டட் ஸ்டிக்ஸ்க்கும் கொடுக்கவேண்டும். இன்னும் சோப்பை
எடுத்துக்கொண்டால் சோப்பிற்கு முக்கியமாக தேவைப்படுவது எண்ணெ;
எண்ணெக்கும் வரி போடுகிறார்கள். சோப்பிற்கும் வரி போடுகிறார்கள்
ஆகவே கண்டிப்பாக எண்ணெக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது ராஜ்யத்தில் சைக்கிள் பாக்டரி இருக்கிறது. அந்நிலையில்
அதற்குத் தனியாக 5 பர்சென்ட் ஸிங்கிள் பாயின்டில் வரி விதிக்கும்
போது வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து அதற்கு போட்டி ஏற்பட்டு நமது ராஜ்யத்தி
லுள்ள அந்தத் தொழில் நசித்துப் போக வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதே
போல் கட்லரி, பெயின்ட்ஸ் போன்ற பொருள்கள் இருக்கின்றன. ஆக,
நம் ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகக் கூடிய இதுபோன்ற பொருள்களுக்கு வரி
விதிக்கும்போது அதை சிறிது கவனித்துப் பார்த்துச் செய்யவேண்டும்
அந்தத் தொழில்கள் நமது ராஜ்யத்தில் நசித்துப் போய் விடாதபடி.
அடுத்தபடியாக எலெக்ட்ரிக்கல் குட்ஸ்-க்கு 6 பர்சென்ட் என்றிருக்கிறது.
ஆகவே, அடுத்த ஆண்டிலாவது இவைகளைப் பற்றி கவனித்து நமது ராஜ்
யத்தில் உள்ள தொழில்கள் நசித்துப் போகாத விதத்தில் மாற்றியமைக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு
தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த
படியாக, இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் அட்வைசரி கமிட்டியை அடிக்கடி கூட்ட
வேண்டும்.

Mr. SPEAKER: I have been observing the hon. Member, Sri Sankaran, discussing item by item, clause by clause the Sales Tax Act as though this is a discussion on the Sales Tax Bill. The matter

9th April 1960] [Mr. Speaker]

under consideration is Demand No. VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration. He can only talk generally on the items coming under the purview of this Demand.

Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, I think the hon. Member is in order.

Mr. SPEAKER: I am afraid I cannot agree with the hon. Leader of the Opposition. This is not an occasion where he can discuss item by item and clause by clause. But he can talk in a general way.

Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: If there are any lacuna or difficulties, it is left to the hon. Member to point them out.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: If there is a lacuna or a difficulty it is worthwhile pointing out. But what the hon. Member does is he is taking each item from the Schedule and offering comment on each item. That is really germane to a debate on the Bill but not on this Demand.

Mr. SPEAKER: I think so. That is what he is doing. Can the hon. Leader of the Opposition point out one lacuna or difficulty to which the hon. Member had referred? He is paraphrasing each item.

(The hon. Members was standing.)

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: When the Hon. Speaker is on his legs, the hon. Member should sit down.

Sri V. SANKARAN: இந்த அட்வைஸரி கமிட்டி ஆண்டொன்
றுக்கு ஒன்றிரண்டு தடவைகள்தான் கூடுகின்றன. ஆகவே, இந்த அட்வை
ஸரிக் கமிட்டிகள் அடிக்கடி கூட்டப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்
கிறேன். அப்படி அடிக்கடி கூட்டப்பட்டு பொதுமக்களின் ஆலோசனைகள்
அபிப்பிராயங்கள் கேட்கப் படவேண்டும். நான் முன் குறிப்பிட்ட பொருள்,
களுக்கு விலக்கு அளித்து விட்டு, அதனால் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தை ஈடு
கட்ட கூடுதலாக அட்வர்டைஸ்மென்ட் வரி போட்டு அதை ஈடுகட்டலாம்.
அடுத்தபடியாக, ஹோட்டலுக்கு இப்பொழுது 50 பர்சென்ட் வரி என்
றிருக்கிறது. அவைகளின் லாபத்தை சரிவர கணக்கிட முடியாவிட்டால்
போடப்பட்டிருக்கிற காப்பிட்டலுக்கு 50 பர்சென்ட் லாபம் கிடைக்கிறது
என்று வைத்துக்கொண்டு வரி விதிக்க வேண்டுமென்று ட்ரிப்யூனலின்
தீர்ப்பு இருக்கிறது. அப்படி 50 பர்சென்ட் லாபம் வருகிறது என்று
வைத்துக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது அநியாயமாகயிருக்
கிறது. ஆகவே, அதுபற்றியும் சிந்தித்து அதற்கும் நிவாரணம் அளிக்க
முடியுமா என்பனதயும் பார்க்க வேண்டும். பின்னர், பல பொருள்களின்
மேலுள்ள எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியை மாற்ற சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டில்
யோசனையிருக்கிறது. அதையும் கவனித்து வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும்.
ஏழை மக்களை பாதிக்காத விதத்தில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: இந்த சபை வியாழக்கிழமை 14 தேதி அன்று
காலை 10-30-க்கு கூடும், 8-30 மணிக்கல்ல. இதை கடைசியில்
சொல்கிறேன். இப்பொழுது இதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.
கூடும்போது

Sri A. GOVINDASAMY: கனம் சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே,
இந்த விற்பனை வரி மான்யத்தின்மீது நானும் கோதண்டராமன் அவர்
களும் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகள் மீது எனது கருத்துக்களை
வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீண்ட நாட்களாகவே இந்த

[Sri A. Govindasamy] [9th April 1960

சபையில் உணவுப்பொருள்கள் மீது விதித்திருக்கிற எல்லா விற்பனை வரிக்
கும் வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.
இந்தக் கோரிக்கையானது எதிர்தரப்பிலிருந்து மட்டுமல்ல, ஆளும் கட்சி
யைச் சார்ந்தவர்களும் இதை வற்புறுத்தித் தொடர்ந்து கூறிக்கொண்டு
வருகிறார்கள். ஆனால் அண்மையில் அழுகும் பொருள்களுக்கு மட்டும்
விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்து ஓரளவு நல்ல பேர் வாங்கும்
நிலைக்கு வந்தது உள்ளபடியே பாராட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் நாங்
கள் அழுகும் பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று
சொன்னபோது முடியாது என்று வாதாடினவர்கள் இறுதியில், அதில்
நியாயம் இருக்கிறது என்று ஒத்துக்கொண்டு செய்தார்களே என்பதைப்
பார்க்கும்போது வியாபாரிகள் மட்டுமல்ல பொதுமக்களும் உண்மையி
லேயே அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் நீண்ட நாட்க
ளாக வாங்கிய அந்த வரியை திருப்பி வியாபாரிகளுக்கு கொடுத்திருந்தால்
அவர்கள் உண்மையிலேயே அதிகம் சந்தோஷப்பட்டிருப்பார்கள். இது
ஏதோ பயந்து கொண்டுதான் எடுக்கப்பட்டது என்று வாதாடினார்கள்.
பயம் என்று இல்லாவிட்டாலும் நியாயத்தையாவது ஒப்புக்கொண்டார்
களே என்று நினைத்து பெருமைப் படுகிறோம். நியாயத்தின் அடிப்படை
யில் உணவுப் பொருள்களின் மீதுள்ள வரியை நீக்க வேண்டுமென்று
பல அங்கத்தினர்கள் இங்கு வற்புறுத்தி கூறியிருக்கிறார்கள். நானும்
அதை வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். பின்னர், வறுகடலை, பட்டாணி இவை
களுக்கு இருக்கிற வரியும் நீக்கப்பட வேண்டும். ஏழை வியாபாரிகள்,
அவர்கள் பெரும் மூலதனம் வைத்துக்கொண்டு செய்யும் வியாபாரம்
அல்ல இது. ஒரு மூட்டை அல்லது இரண்டு மூட்டைக்கு மேல் வறுகடலை
அல்லது பட்டாணி விற்க முடியாது. அப்படி அவை விற்பனையாகாவிட்டால்
அது நமத்துப் போய் அதை விற்க முடியாத நிலையில் இருக்கும் பொருள்
களாகும், அவை. ஆகவே, அவைகளை அழுகும் பொருள்கள் என்ற
தலைப்பில் வைக்கவேண்டும். அழுகுகிற என்று சொல்லாமல் கெட்டுப்
போகிற பொருள் என்று வைத்து அவைகளுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பாலுக்கு வரி
விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று பொதுவாக இந்த சபையில் பேசாதவர்
களே கிடையாது. அமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூட விலக்கு அளிக்கவேண்டு
மென்ற எண்ணம் இருக்கும். ஆனால் அதில் ஏதாவது சங்கடம் இருக்கு
மானால் அதைப் பரிசீலித்து அடுத்த கூட்டத்திலாவது அல்லது
இடையில் அதை நீக்கி விட்டோம் என்று உத்தரவு மூலமாவது செய்ய
வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, 61 பொருள்
களுக்கு வரிவிலக்கு அளித்திருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்
கிறது. அந்த 61 பொருள்களின் லிஸ்ட்டும் இருந்தால் நன்றாகயிருந்
திருக்கும். அமைச்சர் அவர்களே அதுபற்றி தனியாக கேட்டபோது அவை
களை இடையிடையில் செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதையும்
இதோடு தொகுத்துக் கொடுத்திருந்தால் எவைகளின் பேரில் வரியை
அறவே நீக்கியிருக்கிறார்கள் என்று ஒரு லிஸ்ட் கொடுத்திருந்தால் இன்
னும் எடுக்கப்பட வேண்டியது எவைகளின் பேரில் என்பதைப் பற்றிச்
சொல்வதற்கு எங்களுக்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் இருந்திருக்கும். ஆகவே,
நான் பேசும்போது சொல்லும் பொருள்களின் மீது வரி விலக்கு கொடுத்
திருந்தால் அதைப் பற்றி சொல்லுமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்
கொள்கிறேன். ஏற்கனவே பொது விவாதத்தின்போது பேசுகிறபோது
வெங்காயம், பச்சைமிளகாய் மீதுள்ள வரி நீக்கப்பட வேண்டுமென்று
சொன்னபோது அமைச்சர் அவர்கள் இருந்தார்கள். வரியை நீக்கி விட்
டோம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையிலிருந்தும் இன்று அது நீக்கப்பட்டு
விட்டதாகத்தான் அர்த்தம் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அன்
றிருந்த சந்தேகம் இன்றுதான் நீக்கப்பட்டது. அந்நிலையில் விலக்கு
அளிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த 61 பொருள்கள் எவை என்று தெரிந்து
கொள்ள விரும்புகிறேன். 7,500 டர்ன்ஓவர் என்று கணக்கிட்டால்
அவர்கள் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலையிருக்கிறது.
10,000-க்கு மேல் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் 120 ரூபாய் வருடம் ஒன்றுக்கு
வரி கட்டவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். 7,500-லிருந்து 10,000
என்று சொன்னால் இடையில் 2,500 ரூபாயிருக்கிறது. அதை வைத்துக்
கொண்டு அஸெஸ் செய்பவர்கள் 10,000 இருக்கக் கூடும் என்று வரி

9th April 1960] [Sri A. Govindasamy]

விதிக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதை 30,000 ஆக உயர்த்த
வேண்டுமென்று கேட்டோம். குறைந்தது 25,000 என்றாவது உயர்த்தப்பட
வேண்டுமென்ற எங்கள் கோரிக்கையை இந்த மன்றத்தில் பலமுறை வலி
யுறுத்தியிருக்கிறோம். அதைச் செய்வதால் ஏழை, நடுத்தர வியாபாரிகள்
பாதிக்கப்படாமலிருப்பதற்கு அது ஒரு வழியாகயிருக்கும். வரியைத் தாங்
கக்கூடியவர்கள் மீது வரி போடும் நேரத்தில் நாங்கள் அதை எதிர்ப்ப 11
தில்லை. ஆனால் வரியால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் யார் என்று பார்த்து, க.
அவர்கள் வரியைத் தாங்கமுடியாதவர்கள் என்று வரும்போதுதான்
அதை எதிர்த்து நாங்கள் எங்கள் கருத்தைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது,
சொல்லுகிறோம். இந்த வரியைக் கொண்டு வந்தபோது அதை நாங்கள்
எதிர்த்தவுடன் இந்த வரியின் கர்த்தாவாகயிருந்தவர், வியாபாரிகள்
தானே வரி கட்டுகிறார்கள், நீங்கள் ஏன் இதை எதிர்க்கிறீர்கள் என்று
சொல்லி இதைப் பற்றிய வியாக்கியானத்தைச் சொன்னார்கள்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அதே நேரத்தில் வியாபாரிகள் இதைப்பற்றி குறைபடுகின்ற நேரத்தில்
பொதுமக்களிடமிருந்துதானே நீங்கள் வரியை வசூல் செய்து தரப்
போகிறீர்கள் என்று வியாபாரிகளுக்கு சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள்.
இன்றையதினம் இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும் போது சர்க்கார் தரப்பில்
இந்த இலாகாவானது காமதேனுவாக இருந்த போதிலும், இதன் மூலம்
மக்கள் அனுபவித்து வருகின்ற கொடுமை அனேகம் இருக்கிறது என்
பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். பொதுவாக இதிலுள்ள சில சட்டங்
களின் மூலமாக மக்கள் அஞ்சிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு வியா
பாரிகள் படுகின்ற கஷ்டங்களும் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் பல பெரிய
வியாபாரிகள் இதிலிருந்து தப்புவதற்காக கள்ள கணக்கு எழுதி வைத்துக்
கொள்கிறார்கள். இதற்காக புத்திசாலித்தனமாக முறைகள் எல்லாம்
கையாளப்படுகின்றன. இதற்காக திறமையான கணக்களார்களும் இருந்து
வருகிறார்கள் என்பதும் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நம்பு
கிறேன். சென்னையில், சவுக்கார்பேட்டையில் இருக்கின்ற பல பெரிய வியா
பாரிகளை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுடைய கணக்குகளை எல்லாம் அதி
காரிகள் போய் தகுந்த முறையில் சோதனை செய்வதற்குகூட முடியாத
நிலைமையில் மிரட்டி வைத்திருக்கக்கூடிய நிலைமையும், அவர்களுக்கு
தங்களுக்கென்றே வேறு ஒரு மொழியில் கணக்கு எழுதி வைத்துக்
கொள்ளுகின்ற நிலைமையும் சர்க்காருக்கு நன்கு தெரியும் என்றே நினைக்
கிறேன். இதன் காரணமாக சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய வருமானம்
வராமல் ஏமாற்றப்படுகிறது என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு
வர விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் வேறு ராஜ்யத்திலுள்ள சிலர் நம்
ராஜ்யத்தில் வந்து வியாபாரம் செய்து அவர்கள் மொழியிலேயே கணக்
கெழுதி சர்க்காரை ஏமாற்ற முயற்சி செய்கிறார்கள்......

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் இலாகாவில்
குஜராத்தி செக்ஷன் என்று ஒரு செக்ஷன் இருக்கிறது. அதில் குஜராத்
மொழி தெரிந்தவர்கள், இந்தி மொழி தெரிந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்.
அவர்கள் மூலம் இந்த சோதனைகள் எல்லாம் நடைபெற்று வருகின்றது
என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri A. GOVINDASAMY: அப்படி உண்மையிலேயே இருக்கு
மானால் நான் அதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்
கிறேன். இருந்தாலும்கூட அங்கே நடக்கின்ற வியாபாரங்களை எல்லாம்
சரியான முறையில் பார்த்துக்கொள்வதற்கு ஒரு விஜிலன்ஸ் ஆபீஸர் போட
வேண்டும். அவ்விதம் போடுவதாக இருந்தால்தான் நமக்கு வரவேண்
டிய வரியை சரியான முறையில் வசூல் செய்ய முடியும் என்பதை அரசாங்
கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அங்கு இருக்
கின்றவர்கள் எல்லாம் பெரிய பெரிய வியாபாரிகள், அவர்கள் மீது எந்த
அதிகாரியாவது நடவடிக்கை எடுத்தால், அந்த அதிகாரிகள்தான் மாற்றப்
படுகிறார்களே தவிர, நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அந்த அதிகாரிக்கு எந்த
விதமான பாதுகாப்பும் தரப்படவில்லை என்கிற நிலைமைதான் இருந்து
கொண்டிருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு தகுந்த

பாதுகாப்பு இருக்குமானுல்தான் சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறவர்களை அவர்
கண்டு பிடிக்க முடியும். இவைகளை எல்லாம் விட்டு விட்டு, ஒரு மூட்டை
அரிசி வாங்கி விற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர் மீதோ அல்லது இரண்டு
மூட்டை நெல் வாங்கி விற்கிறவர்கள் மீதோ கணக்கு சரியாக வைக்கவில்லை
என்று நடவடிக்கை எடுப்பதால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை
என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்
கள் சொன்னது சரியல்ல, இவ்விதம் ஒருவர்கூட மாற்றப்படவில்லை என்
பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : மாற்றப்படவில்லை என்ருலும், யார்
மீதாவது வேறு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அல்லது
சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிருர்களா என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள்
விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழை மக்கள் தங்கள்
பிழைப்பை நடத்த வேண்டும் என்கின்ற முறையில் ஏதாவது வியாபாரம்
செய்தால், அதில் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் இருக்கிறது
என்று போலீஸ் அதிகாரி நேரடியாக நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று
இருக்கிறது. தங்களுக்கு 10 ரூபாய்க்கு வியாபாரம் இல்லை என்று சொல்
லக்கூடிய சாதாரண வியாபாரி பலவிதமான தொல்லைகளுக்கு ஆளாக
வேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஏதாவது ஒரு மூட்டை
அல்லது இரண்டு மூட்டை நெல் வைத்துக்கொண்டு விற்ருலும் வரி
கொடுக்கவேண்டும், அவ்விதமே அரிசி விற்ருலும் வரி கொடுக்கவேண்டும்
என்கிற அளவில் இரட்டை வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்
கிறது. இந்த இரட்டை வரியை போக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்
கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது கருவாடுக்கு வரிவிலக்கு
கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிவித்தார்களா இல்லையா என்று எனக்குத்
தெரியவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கருவாடுக்கு வரிவிலக்கு
அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் முன்பே சொல்லிவிட்டேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : அதனுடைய ருசியைக்கூட தெரியா
மல் அதன் மீதுள்ள வரியை நீக்கியிருக்கிருர்கள். அதற்காக நான்
மிகவும் நன்றி செலுத்துகிறேன். (குறுக்கீடு) அழுகும் பொருட்களாகத்
தான் இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை அழுகிப்போய் விடும்
என்பதற்காக இதில் உப்பு வைக்கப்படுகிறது. ஆகவே இதை அழுகும்
பொருளாக கருதி இதற்கு வரிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதற்காக உண்மையி
லேயே இதை வரவேற்று, இதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்
பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும், கதர் துணியைப்பொறுத்த வரையில், கதர் துணியிலுள்ள
ரெடி மேட் ஆடைகளுக்கு எல்லாம் வரிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.
அது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதுதான். அதே போல் கைத்தறி துணி
களுக்கும் வரிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று நீண்ட நாளாக சொல்லி
வருகிருேம். கைத்தறி துணியும் கதர் துணியை போன்றதுதான் என்று
இங்கு வாதாடப்படுகிறது. அவ்விதம் சொல்லப்படுவது உண்மையானுல்,
ஏன் இந்த கைத்தறி துணிகளுக்கு மட்டும், கைத்தறி துணியில் ஓரத்தை
தைத்து கர்சீப் என்ற துணியாக விற்று விட்டால்கூட, வரி விதிக்கப்படு
கிறது. இவற்றுக்கு ஏன் வரிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று அமைச்சர்
அவர்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே அமைச்சர்
அவர்களுக்கு கைத்தறி துணிகளின் மேல் அக்கரை இருக்கிறது என்று
நான் கருதுகின்ற காரணத்தால், இதற்கும் வரிவிதிப்பிலிருந்து விலக்கு
அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக ஜில்லா
லெவலில் இதற்கு ஒரு அட்வைஸரி கமிட்டி ஒன்று இருப்பதாக தெரி
கிறது. இதில் யார் அங்கம் பெறுகிருர்கள், இதில் பப்ளிக் ரெப்றஸெண்டே
டீவ் என்ற முறையில் யாராவது இடம் பெறுகிருர்களா, தனியார்கள்
தரப்பில் யாராவது இடம் பெறுகிருர்களா, வியாபாரிகள் தரப்பில் யாரா
வது இடம் பெறுகிருர்களா, அரசாங்கத்தின் தரப்பில் பேசுவதற்கு யாரா
வது உண்டோ என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வொர்க் ஷாப்பில், அதாவது லேத் தொழில் செய்யு
மிடங்களிலும் விற்பனை வரி வாங்கப்படுகிறது. இது தொழில் வரியா
அல்லது விற்பனை வரியா, இதை எந்த அடிப்படையில் வாங்குகிருர்கள்
என்று தெரியவில்லை. விற்பனை வரி என்ருல் உண்மையிலேயே இங்கு
விற்பனை நடப்பதில்லை, தொழில்தான் நடக்கிறது. இங்கு சிறு சிறு
சாமான்கள் செய்கிருர்களே தவிர விற்பனை ஒன்றும் நடப்பதில்லை.
அதேபோன்றுதான் டெய்லரிங் நடக்கும் இடங்களிலிருந்து விற்பனை வரி
வாங்கப்படுகிறது. இங்கும் விற்பனை ஒன்றும் நடப்பதில்லை, தொழில்தான்
நடக்கிறது. இவர்கள் தொழில் செய்கின்ற காரணத்தால் இது தவிர
தொழில் வரியும் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதில் விற்பனை
வரி வாங்குவது முறையாகுமா என்பதையும் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மோட்டார் வொர்க் ஷாப்பில் ஒரு கார் ரிப்பேர்க்காக
கொண்டுவிடப்பட்டாலும் அதற்கும் விற்பனை வரி வாங்கப்படுகிறது.
இங்கும் தொழில்தான் நடக்கிறதே தவிர வியாபாரம் ஒன்றும் நடப்ப
தில்லை. இவ்விதமான பல சங்கடங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவற்றை
யெல்லாம் மக்கள் சரியான அளவில் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமை
யில், தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் அமைச்சர் அவர்
கள் இவைகளுக்கு எல்லாம் விளக்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம், அமைச்சர் அவர்கள் அழுகும் பொருட்களுக்கு எல்
லாம் வரிவிலக்கு கொடுத்து மக்களிடமிருந்து நல்ல பெயர் வாங்கியிருப்
பதைப்போல், பாலுக்கும், வறு கடலைக்கும், நெல்லுக்கும், அரிசிக்கும்
விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரியை எடுத்துவிட்டோம் என்று பதில் அளிக்கும்
நேரத்திலாவது—அல்லது இப்போது திடீரென்று சொல்ல முடியவில்லை
யென்ருலும், இதை கவனத்தில் எடுத்து தக்க பரிசீலனை செய்யப்படும்
என்று வழக்கமாக சொல்லப்படும் முறையிலாவது நம்பிக்கை தரும்படி
சொல்லுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பொது
மக்கள் சார்பிலும், வியாபாரிகள் சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன் என்பதைக் கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : கனம் உதவி சபாநாயகர்
அவர்களே, சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வந்திருக்கும் விற்பனை வரி மான்
யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதை
ஆதரிப்பதோடுகூட எதிர்தரப்பிலிருந்து சொல்லப்பட்ட சில கருத்துக்களை
ஆட்சேபித்தும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விற்பனை வரி
யானது நம்முடைய மாகாணத்தில் காமதேனுவைப் போன்றது என்பதில்
சந்தேகமில்லை. ஏனென்ருல் அது எப்படி தேவையுள்ளபொழுது நமக்கு
தேவையான பொருளைக் கொடுக்கின்றதோ அதே முறையில் விற்பனை வரி
யானது பெரும்பாலும் நம்முடைய மாகாணத்தில் வேண்டிய வருமானத்
தைத் தேடித் தரக்கூடிய செல்வமாக இருக்கின்றது. அதன் காரணத்
தாலேதான் நம்முடைய மாகாணத்திலுள்ள மக்களின் தேவைகளை எல்
லாம், மக்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் செய்வதற்கு பல
வழிவகைகளை செய்திருக்கிருேம். இதில் பலவிதமான குறைபாடுகள் இருக்
கின்றது என்பதை நாம் உணருகின்ருேம். அப்படி இருப்பினும் குறை
களை நீக்கி சாத்தியப்படுகிற அளவுக்கு வரிகளை வசூல் செய்து கொண்
டிருக்கிருேம். ஆனுல் சில துறைகளுக்கு நாம் விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்
கிருேம். சில தொழில்களிலிருந்து நாம் சரியான முறையில் வரி வசூல்
செய்யாததின் காரணமாக நமக்கு வரக்கூடிய வருமானத்தை இழந்து
விடுகிருேம். அதே சமயத்தில் அதிலுள்ள முதலாளிகள் அதை அனுப
வித்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். இதில் முக்கியமான தொழில் என்னவென்
ருல் சினிமாதான். இந்த சினிமாத் தொழிலில், நாம் பொது மக்களிடத்தி
லிருந்து வரியை வாங்கிவிடுகிருேம். தமாஷா வரி என்ற இனத்தில் வரி
விதிக்கப்படுகின்றது பொது மக்கள்மீது. பொதுமக்கள் இதை
கொட்டகைக்குள் போவதற்கு முன்னுலேயே டிக்கட் வாங்கும்போது
இந்த வரியையும் கொடுத்துவிடுகிருர்கள். ஆனுல், உண்மையாக

அரசாங்கத்திற்கு—மக்களுடைய நலனுக்காக—ஏழைகள் கொடுக்கும் வரி
யானது அரசாங்கத்திற்கு நேரடியாக வராமல் குறுக்கே இருக்கக்கூடிய
வர்கள்—தரகர்கள்—கொள்ளை அடிக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின்
கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதிலே சம்பந்தப்பட்ட
அதிகாரிகள் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று அவர்களுக்கும் ஒரு வேண்டு
கோளாக விடுக்கிறேன். முக்கியமாக சினிமாவை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலே
பல பல தவறுகள் நடக்கின்றன. நான் ஏதோ குற்றம் சொல்லவேண்டு
மென்று இதைச் சொல்லவில்லை. தவறு நடக்காமல் இருந்தால் பொது
மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்யக்கூடிய பணம் அப்படியே நமது அர
சாங்கத்திற்கு வரும். அதோடுகூட அதிகாரிகளின் மீது குற்றங்களைச்
சொல்வதும் நீங்கும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்லிக்
கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் பார்த்தால் கிராமங்களில்
பல இடங்களில் உள்ள சினிமாக் கொட்டகைகளில் கொடுக்கக்கூடிய
டிக்கெட்டுகளை கிழித்துக் கொடுப்பது கிடையாது. அவைகளை அப்படியே
வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, இரண்டாவது ஆட்டம் ஆரம்பிக்கும் காலத்தில்
அதே டிக்கெட்டுகளைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஒரு கொட்டகையில் 500
டிக்கெட்டுகள் கொடுத்தால், 500 பேர்கள் உள்ளே இருந்தால், அதிலே 200
டிக்கெட்டுகளை மாத்திரம் உண்மையான டிக்கெட்டுகளாகக் கொடுக்கின்றார்
கள். இது வரியை ஏமாற்றுவது இல்லையா? 500 டிக்கெட்டுகள்
கொடுத்திருக்கும்போது, 500 டிக்கெட்டுக்கும் உண்டான வரியைக் கொடுக்
கிறார்களா என்றால் இல்லை. முதலிலே கொடுத்ததையே திரும்பவும்
கொடுத்து, கொடுக்க வேண்டிய வரியை மறைத்து விடுகிறார்கள். இன்னும்
சில இடங்களில் வேறு ஒரு முறையைக் கையாளுகிறார்கள்.
இப்போது அரசாங்கத்திலே ரசீதுகளுக்கு சீல் போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள்.
அரசாங்க சீல் போட்டதை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, 200 டிக்கெட்டுகள்
கொடுக்கும்போது 100 டிக்கெட்டுகள் உண்மையான டிக்கெட்டுகளைக்
கொடுக்கிறார்கள். அதோடு அவர்களே ஒரு டியூப்ளிகேட் சீல் வைத்து 100
டிக்கெட்டுகள் கொடுக்கிறார்கள். இன்றைக்கு டிக்கெட்டில் இருக்கக்கூடிய
சீல் எந்த சீல் என்பது கிராம மக்களுக்குத் தெரியாது. இதைக் கண்டு
பிடிக்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு உண்டு. இருந்தாலும் இப்
போது அவர்களே ஒரு சீல் செய்து வைத்துக்கொண்டு, தனி
யாக டிக்கெட் புத்தகங்களை அச்சடித்து வைத்துக்கொண்டு, அவைகளில்
இந்த சீலைப் போட்டு, 200 டிக்கெட்டுகளில் 100 டிக்கெட்டுகள் டியூப்ளி
கேட் டிக்கெட்டுகளைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு இடத்
தில் நடந்து ஒரு டெபுடி கலெக்டர் பரிசீலனை செய்து பிடித்து 1,000
ரூபாய் அபராதம் போட்டு, அந்தக் கொட்டகையில் சினிமா நடத்த முடியா
மல் 15 நாட்கள் லைசென்ஸை ஸஸ்பெண்டு செய்து வைத்திருக்கிறார்கள்
சேலம் ஜில்லாவிலே. ஒரு நாள் விஸிட் செய்து பார்க்கும்போதே இப்படி
இருக்கிறது என்றால், இதிலிருந்து எந்த அளவுக்கு பொது மக்களிடமிருந்து
வசூல் செய்யக்கூடிய பணத்தை மோசடி செய்கிறார்கள் என்பதை அதிகாரி
கள் கவனித்து அதைத் தவிர்க்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.
அடிக்கடி அதிகாரிகள் போய் செக் செய்யக்கூடிய முறை இருந்தால்
தான் இதிலிருந்து வரக்கூடிய வருவாய் பெருகக் கூடியதாக இருக்கும்.
இதிலே ஜனங்களும் வரி கொடுத்து, அரசாங்கமும் அதிகாரிகளை நியமித்
தும், குறுக்கேஇருக்கக் கூடியவர்கள் மக்களுடைய வரிப் பணத்தை
ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகவும் வருத்தப்பட
வேண்டிய ஒரு விஷயம்.

இதிலே அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, இதிலிருந்து வரக்கூடிய
வரியானது 125 லட்சத்திலிருந்து 172 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று
சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கக்கூடிய சினிமாக்களையும், அவை
களுக்குப் போகக்கூடியவர்களையும் கவனித்தால், இன்றைக்கு முன்பு
இருந்ததைவிட மூன்று மடங்கு அதிகமாக வசூலாக வேண்டிய நிலைமை
இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது 50 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத்தான்
வருவாய் உயர்ந்திருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது, இதிலே பெரும்
பகுதி நடுவில் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது கண்கூடாகத்
தெரிகிறது. இதை இன்னும் தீவிரமான முறையில் பரிசீலனை செய்தால்
இன்னும் சுமார் 1 கோடி, 2 கோடி ரூபாய் வசூல் ஆகும் என்பதில்

சந்தேகம் இல்லை. இதை அரசாங்கம் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும்.
அதோடுகூட கள்ள சீல்கள் வைத்திருப்பதையும் தடுக்க வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, வியாபாரிகளிடம் அந்த வருஷம் என்ன டர்னோவர்
ஆகியிருக்கிறதோ அந்த டர்னோவருக்குக் தகுந்த டாக்ஸ் கட்டவேண்டு
மென்று கேட்டு முதலிலேயே வாங்கிவிடுகிறோம். பிற்பாடு கணக்குப்
பார்த்து அவர்களுக்குத் திருப்பிக்கொடுக்கும்போது வருஷக் கணக்கில்
நீடிக்கின்றன. என்ன தொகைக்கு அஸெஸ்மெண்ட் செய்கிறார்களோ
அந்தத் தொகைக்கான டாக்ஸை கழித்துக்கொண்டு பாக்கி பணத்தைக்
கொடுப்பதில் கால தாமதம் ஆகிறது. இதற்காக நடந்து நடந்து வசூலிக்கக்
கூடிய காலத்தில், இதற்காக ஆகக்கூடிய செலவானது வசூலாகக்
கூடிய தொகையைவிட அதிகமாகிவிடுகிறது என்று அவர்கள் குறை
சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். இதைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க
வேண்டும். ஏனென்றால் ஏராளமான அளவுக்கு வருவாயைத் தேடிக்
கொடுக்கும் வியாபாரிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய அந்த விதமான கஷ்டத்தை
உடனடியாகப் போக்கவேண்டும். அதோடுகூட வரி வசூல் செய்யக்
கூடிய அதிகாரிகள் வியாபாரிகளை கௌரவமாக நடத்தவேண்டுமென்று
சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கும் ஒரு அந்தஸ்து,
தொழில் துறையில் ஒரு கண்ணியம், கௌரவம் இருக்கிறது என்பதை
உணர்ந்து அவர்கள் ஆபீஸிற்குப் போகும்போது உட்காருவதற்கு இடம்
கொடுத்து, அன்பாகப் பேசினால், 10 ரூபாய் வரி அதிகமாகப் போட்டு
வசூல் செய்தாலும் அது அவர்களுக்குச் சிரமமாக தெரியாது. அங்கு
ஆபீசில் நடந்து கொள்ளக்கூடிய முறையானது அவர்களுக்கு திருப்தி
அளிக்கும் முறையில் இருக்க வேண்டும். பல ஆபீஸ்களில் போனால்
அவர்களுக்கு உட்கார இடம் கொடுப்பதில்லை. கண்ணியமில்லாமல் பேசு
கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் நீக்க வேண்டு
மென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பாலுக்கு வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று
கருதுகிறேன். நமது நாட்டிலே பாலும் ஒரு உணவுப் பொருளாக இருக்
கிற காரணத்தினால், பால் வரியால் வரக்கூடிய சில ஆயிரக்கணக்கான
ரூபாய்கள் நமது மாகாணத்தில் பெரிய செலவை சரிக்கட்டுவதாக ஆகாது.
இதனால் "பாலுக்குக் கூட வரி" என்று ஏழை எளியவர்கள் கூக்
குரலிடக் கூடியதாக இருப்பதால், சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் கூட்டத்திலும்
சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போதும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால், இதிலே
சில ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் இதற்கு
வரிவிலக்கு கொடுப்பது நல்லது என்று எண்ணுகிறேன். இதைப்பற்றி
அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புஷ்பம், உருளைக் கிழங்கு, மற்றும்
அழுகும் பொருள்கள், கருவாடு முதற்கொண்டு, வரி விலக்கு அளித்
திருப்பதைப்போல பாலுக்கும் வரி விலக்கு அளித்தால் அதனால்
சிரமப்படக்கூடிய பால் வியாபாரிகளுக்கும், பால் உற்பத்தி செய்யக்
கூடிய விவசாயிகளுக்கும் நல்ல பலனை அளிக்கும் என்று தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன். ஆகையால் அதையும் நீக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளை
அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதோடு இந்த விற்பனை வரி விதிப்பில், விற்பனை வரியினால்
தான் ராஜ்யத்தை நடத்த வேண்டுமா என்று கேட்கிறார்கள். ஆளும்
கட்சியானது மது விலக்கினால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைச் சரிக்கட்ட வேண்டு
மென்று கொண்டுவந்தும், இன்னும் மது ஒழியவில்லை என்று
சொன்னார்கள்—வாஸ்தவமே. கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்
னார்கள். மது அரக்கன்—அவன் பேரே அரக்கன்—அரக்கன் சீக்கிரம்
சாக முடியாது. அரசாங்கம் முழு பலத்தோடு வேலை செய்தும் இன்னும்
சாகாமல் இருக்கிறான் என்று சொன்னால் அவன் எவ்வளவு பலசாலி
என்பது தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட பலசாலியை அழிக்க இவ்வளவு
செலவு செய்தும் போதவில்லை என்றால் இந்தப் பணம் வசூலாக
வில்லை என்றால், இதை வேறு ரூபத்தில் வசூல் செய்ய வேண்டியதாக
இருக்கும்—குடியை ஒழிக்க.

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar] [9th April 1960

அடுத்தபடியாக, அழுகும் பொருள்களுக்கு வரியை அரசாங்கம் நீக்கிய
தானது எங்கள் பிரசாரத்தினுல்தான் என்றும், வியாபாரிகளுடைய
நிர்ப்பந்தத்தினுல்தான் என்றும், இதற்கு நாங்கள்தான் காரணம்
என்றும் சிலர் பேசினுர்கள். யார் இதற்குக் காரணம் என்பதைப்பற்றி
நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. இன்றைய தினம் சர்க்கார்
இருக்கிறதே அது ஏந்த சமயத்தில், எந்த ரூபத்தில், மக்களுக்குக் கெடுதல்
கள் ஏற்படுகின்றனவோ, அந்தந்த சமயத்தில் கஷ்டங்களையும், சங்கடங்
களையும் நீக்குவது அவர்களுடைய கடமை. இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை
எடுத்துச் சொல்லத்தான் நம்மை அங்கத்தினர்களாக இங்கே அனுப்பி
யிருக்கிறுர்கள். அந்த விதத்தில் பார்த்தாலும் நாம் நம்முடைய கடமை
யைத்தான் செய்கிறோம். எல்லா அங்கத்தினர்களுடைய ஒத்துழைப்பின்
காரணமாகத்தான் இந்த வரி விலக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம்
மக்களை தொந்தரவு செய்ய வேண்டுமென்று வரியைப் போடவில்லை.
அபிவிருத்தி காரணமாக பல விதத்தில் வரி போட்டு நாட்டை செழிக்க
வைக்க வேண்டுமென்று போட்டார்கள். உண்மையில் கஷ்டம் இருக்கிறது
என்று எடுத்துக்காட்டிய காலத்தில், அதை ஒப்புக்கொண்டு நீக்கி
யிருக்கிறுர்கள். அதைப்பற்றிப் பெருமைப் படுகிறோம்—சந்தோஷப்படு
கிறோம். வரப்போகிற எலக்ஷனுக்காக நீக்கினுர்கள் என்று சொன்னுர்கள்
—அப்படி சொல்வது சரியல்ல. தீப்பெட்டிக்கு முன்பு வரி போட்டார்கள்.
அப்போது ஒரு உப தேர்தல் நடந்தது சேலம் ஜில்லாவிலே. அந்த
தீப்பெட்டிக்குப் போடப்பட்ட வரியை எதிர்த்து பிரசாரம் நடந்து வந்தது.
அந்த பிரசாரம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே ஒரு மறு தேர்தல்
வந்தது. அதில் அமோகமான வெற்றியும் பெற்றோம். ஜனங்களுக்கு
நன்மை செய்யக்கூடிய வகையில் இருந்தால்—ஜனங்களுடைய நன்மைக்
காகவென்று இருந்தால்—அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக
இருக்கிறோம் என்று மக்கள் உறுதி அளித்திருக்கிறுர்கள் என்பது
இந்தத் தேர்தலிலிருந்து நன்கு தெரிகிறது. ஆகவேதான் இந்த
வரியை ஆதரித்தார்கள் மக்கள். அதோடு, உணவுப் பொருள்களுக்கும்
பாலுக்கும் போடப்பட்டுள்ள விற்பனை வரியை நீக்கி விடுவது நல்லது என்று
நாங்கள் கருதுகிறோம். வேறு எத்தனையோ ரூபத்தில் வரி போட்டு
பாங்க்காரர்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்கலாம். பணக்காரர்கள் ஏழைகள்
எல்லோரும் உபயோகிக்கும் பாலுக்கும் உணவுப் பொருள்களுக்கும் விற்
பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும். அவைகளுக்கு வரி
விலக்கு அளிப்பதால் ஏற்படக்கூடிய வருமானக் குறையை வேறு வகை
யில் சரிக்கட்டிக் கொள்ளலாம். எனவே அவைகளுக்கு வரி விலக்கு
அளிக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், பதிவுக் கட்டணம் 7,000 ரூபாயாக இருப்பது பல வியாபாரி
களைத் தொந்தரவுக்கு உள்ளாக்குகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.
சாதாரண பெட்டிக் கடை வியாபாரிகள்கூட, சிறு வியாபாரிகள்கூட,
ஓரளவு நிறைய வியாபாரம் செய்கிறுர்கள். அவர்களிடம் சென்று "11,000
ரூபாய்க்கு வியாபாரம் ஆகியிருக்கிறதே, பதிவுக் கட்டணம் வேண்டும்"
என்று சொன்னுல் அவர்கள் தொந்தரவுக்கு உள்ளாவார்கள். அவர்கள் மிக
அதிகமாக வியாபாரம் செய்திருந்தால் அவர்களிடம் பதிவுக் கட்டணம் வாங்க
லாம். இல்லாவிட்டால் அவர்களிடம் பதிவுக் கட்டணம் வாங்குவது உசித
மல்ல. அதிகாரிகள் சிறு வியாபாரிகளைத் தொந்தரவு செய்யாத முறை
யில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த 7,000 ரூபாய் வரம்பை 15,000
அல்லது 20,000 ரூபாயாக நிர்ணயித்து விட்டால் பெரிய வியாபாரம்
செய்பவர்களை மட்டுமே பாதிக்கும். எனவே இந்த வரம்பை 15,000
ரூபாயாக நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்
கிறேன். இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, என் வார்த்தையை முடித்துக்
கொள்கிறேன்.

Sri M. S. SELVARAJAN : கனம் உதவி சபாநாயகர்
அவர்களே, விற்பனை வரி, இதர வரிகள் நிர்வாக இலாகாவிற்கான
மானிய கோரிக்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன். கடந்த வருஷம் நமது
ராஜ்ய அரசாங்கத்தார், தீர்க்காலோசனைக்குப் பின்னர் பல பொருள்களுக்கு
ஒரு முனையில் விற்பனை வரி விதிக்க முற்பட்டார்கள். ஒரு முனை விற்பனை வரி

9th April 1960] [Sri M. S. Selvarajan]

வேண்டுமென்று கோரியவர்கள் வர்த்தகர்கள் மாத்திரமல்லர். பொருள்
களை உற்பத்திசெய்பவர்கள், அவைகளை வாங்கி உபயோகிப்பவர்கள், வர்த்
தகர்கள் ஆகிய மூன்று தரப்பினரும் ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டும்
என்று கோரினுர்கள். ஒரு முனை விற்பனை வரி வந்தால் இந்த மூன்று
தரப்பினரும் அனுகூலமடைந்திருக்கிறுர்களா என்று பார்க்கவேண்டும்.
நான் துணிந்து கூறுவேன் : இந்த வரி விதிப்பு மாற்றத்தால், வர்த்தகர்
களுக்கு இதற்கு முன் இருந்து வந்த சிரமம் ஓரளவு நீங்கியிருக்கிறதே
தவிர, பொருள்களைத் தயாரிப்பவர்கள்—ப்ரொட்யூஸர்ஸ்—கடுகளவுகூட
பயனடையவில்லை. பல பொருள்களின் மீதுள்ள பல முனை விற்பனை வரியை
ஒரு முனை விற்பனை வரியாக மாற்றுவதால் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம்
ஏற்பட்டுவிடும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. இந்த மாற்றத்தால், முன்பு
வந்ததைவிட அதிமாகக்கூட வருமானம் வரும் என்று நான் கருது
கிறேன். வரிப் பளு முழுவதையும் சுமக்க வேண்டியவர்கள், ஒன்று
உற்பத்தியாளர்கள் அல்லது வாங்கி உபயோகிப்பவர்கள். அரசாங்கத்திற்கு
வேண்டிய வரியை மக்களிடமிருந்து வசூலித்துக் கொடுப்பவர்கள் வர்த்
தகர்கள். வியாபாரிகளுக்கு, அவர்களே வரியைக் கொடுப்பது போன்ற
உணர்ச்சி இருக்கிறது. அது சரி இல்லை. ஆனுல் இந்த விற்பனை வரி
விதிப்பு மாற்றத்தால் யார் யாருக்கு என்னென்ன பலன்கள் ஏற்படும்
என்று அரசாங்கத்தாரும் மற்றவர்களும் எதிர்ப்பார்த்தார்களோ அந்த அந்
தப் பலன்கள் அவரவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை என்பது என் அபிப்பிராயம்.
உண்மையிலேயே, இந்த மாற்றத்தால் ப்ரொட்யூஸர்ஸுக்கு எந்த அள
விற்கு சிரமம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பரிசீலிக்க அரசாங்கம் கடமைப்
பட்டிருக்கிறது. பொருள்களை வாங்கி உபயோகிப்பவர்களுக்கு உண்மையி
லேயே இதனுல் அனுகூலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டு
மானுல் பொருள்களின் விலையேற்றத்தில் தளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்க வேண்
டும், விலை வாசி குறைந்திருக்க வேண்டும். அத்தகைய விளைவு இந்த
வரி விதிப்பு மாற்றத்தால் கடுகளவுகூட ஏற்படவில்லை என்றுல், உண்
மையிலேயே, இந்த மாற்றத்தால் அனுகூலம் பெற வேண்டியவர்கள்
அனுகூலம் பெறவில்லை என்று தான்கூற வேண்டும். இதைப்
பரிசீலிக்க வேண்டும். பொருள்களைத் தயாரிப்பவர்கள்—ப்ரொட்யூஸர்ஸ்
—தங்கள் குறைகளையும் கோரிக்கைகளையும் தெரிவிப்பதற்கு அவர்களுக்கு
உதவும் வகையில் சம்பந்தப்பட்ட ராஜ்ய ஆலோசனைக் குழுவில் அவர்
களுக்கு 50 சதவிகிதம் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்திருப்பது பாராட்டுதற்
குரியது. இதனுல் வர்த்தகர்கள் உண்மையிலேயே பலனடைந்திருக்கிறுர்
களா என்பது காலக்கிரமத்தில்தான் தெரியும். எனக்குத் தெரிந்த மட்
டில் இந்த வரிவிதிப்பு மாற்றம் வந்த சில மாதங்களிலேயே கூட
வர்த்தகர்கள் "நாம் என் இந்த மாற்றத்திற்கு ஒத்துக் கொண்டோம்.
இதனுல் சிரமம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது" என்று எண்ண ஆரம்பித்
திருக்கிறுர்கள். எனவே, பழைய விற்பனை வரி முறையே எந்த அளவிற்கு
சாத்தியமோ அந்த அளவிற்கு கையாளப்படட்டும் என்று வர்த்தகர்
சங்கங்கள் அரசாங்கத்திடம் முறையிட்டால் நான் ஆச்சரியப்படமாட்டேன்.
விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழுவினர், விற்பனை வரி விதிப்பு முறையில்
செய்யக்கூடிய மாற்றத்தால் புரொட்யூஸர்ஸ், கன்ஸ்யூமர்ஸ், வர்த்தகர்கள்
ஆகிய மூன்று தரப்பினரும் சலுகை பெறக்கூடிய வகையில் ஆலோசனை
களை சொல்வதற்குரிய முறையில் பிரச்னைகளைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்
இதை இன்னும் பரிசீலிக்க இடம் இருக்கிறது, மீன், கருவாடு, தும்பு,
பனைப்படு பொருள்கள் போன்ற பொருள்களுக்கு, புனராலோசனைக்குப்
பிறகு சலுகை காட்டியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது. அந்தப் பொருள்கள்
சம்பந்தமாக இருந்து வந்த சிரமத்தை அந்த அளவுக்கு நீக்கியிருக்கிறுர்
கள். அதனுல் உண்மையிலேயே, அவைகளை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு
அனுகூலம் ஏற்படும். அதனுல், வர்த்தகர்களுக்கு மட்டுமின்றி அவைகளை
தயாரிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் அனுகூலம் ஏற்
படும் என்பது என் பணிவான அபிப்பிராயம்.

சமீப நாட்களில், நமது ராஜ்யத்திற்கு புதிதாகச் சில பகுதி
கள் வந்திருக்கின்றன. திருத்தணியை அடுத்த சில பகுதிகள் நமது
ராஜ்யத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் தமிழ் பாஷையுடன்

தெலுங்கு பாஷையும் பழக்கத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது. அவர்கள் சமீப காலம் வரையில் வேறு ராஜ்யத்தில் இருந்ததால் அங்குள்ள வர்த்தக நிலைக்குத் தகுந்தவாறு கணக்கு வைத்திருக்க வேண்டிய நிலை யில் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சிறிதளவும் சிரமம் இல்லாத முறையில் அரசாங்க அதிகாரிகள் தங்கள் காரியங்களைச் செய்யவேண்டு மென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இதுவரையில், அரசாங்கத்தார் எவ்வளவு அதிகமாக விற்பனை வரி வசூலித்திருந்தாலும், இப்போதும் வரியிலிருந்து தப்பியிருக்கக்கூடிய வர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். விற்பனை வரி இலாகாவில் நாம் பல அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறோம். சிலர் வரி கொடுக்காமல் தப்பினாலும், அரசாங்கத் திற்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வராதபடி போய்விடும். எனவே இந்த விஷயத்தில் அதிகாரிகளின் கண்காணிப்பு இன்னும் அதிகமாக வேண்டும். யாரும் வரி கொடுக்காமல் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாதபடி இந்த இலாகா இயங்கவேண்டும். அந்த விஷயத்தில் இந்த இலாகா "ஃபூல் ப்ரூப்" வழியைக் கையாள வேண்டும். கடுகளவு கூடத் தவறு ஏற்படாத வழிகளைக் கையாளவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். மக்களிடமிருந்து வரியை வசூலித்துக் கொடுக்கும் பொறுப்புள்ளவர்கள், வர்த்தகர்கள். அவர்களுக்கு சிரமம் இல்லாத முறையிலும் அதிகாரிகள் பணியாற்ற வேண்டும். இந்த அரசாங் கத்திற்கு வரும் மொத்த வருமானத்தில் 1/5 பகுதி விற்பனை வரியிலிருந்து வருகிறது என்று தெரிகிறது. சரிவர வரி வசூலித்தால் இந்த ராஜ்யத் திற்குத் தேவையான முழு வருமானமும் விற்பனை வரியின் மூலம் கிடைக்கும் என்றுகூட நான் சொல்வேன். எனவே அவ்வாறு பார்க்கும் போது, "டாக்ஸ் எவேஷன்" அதிமாகத்தான் இருக்கிறது என்று நான்
12-00 நினைக்கிறேன். ஆகவே, மத்தியில் வசூலிக்கக்கூடியவர்களுக்கு இருக்கக்
00 1. கூடிய சிரமத்தைக் குறைக்க ஜாக்கிரதையாக வழி வகுத்து விட்டால் இந்தத் துறையில் மேலும் வெற்றி பெற உதவியாக இருக்கும். கடந்த வருஷத்தில் டீசல் ஆயிலுக்கு கூடுதலாக வரி போடப்பட்டது. அந்த வரியைப்போடுகிறபோதே, பெட்ரோலுக்கு எப்படி இருக்கிறதோ அந்தக் முறையில் டீசல் ஆயிலுக்கு வரி போடுவது நியாயமில்லை என்பது ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கே தெரியும். அது எல்லோரும் உணர்ந்ததுதான். ஆனாலும் டீசல் ஆயிலுக்கு வரி போட்டிருந்தோம். சமீபத்தில் மத்திய அரசாங்கம் "செஸ்" விதிப்பதின் மூலமாக, (எக்ஸைஸ் டாக்ஸ்) டீசல் ஆயிலுக்கு வரி விதிப்பதாகத் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வரியும் விதிக்கப்பட்டுவிட்டால் டீசல் ஆயிலுக்கும், பெட்ரோலுக்கும் எந்த வித வித்தியாசமும் இல்லாத அளவில் விலையேற்றம் ஏற்பட்டுவிடும். பஸ் காரர்கள் மற்றும் சில துறைகளில் இருப்பவர்களுக்கு ஏற்படும் சிரத்தையைப் பற்றி அதிகமாக நான் நினைக்கவில்லை. ஆனால், விவசாயத்தில் ஈடு பட்டிருப்போர் டீசல் ஆயிலைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அந்த வகையில் ஆயிரம் ஆயிரம் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. உண்மையிலேயே அவர் களுக்கு அதிகச் சுமை ஏற்படுகிறது. அந்தச் சுமையைக் குறைக்க வேண்டி யது அரசாங்கத்தின் கடமை. ஆனால் அரசாங்கம் எந்தத் துறையில் இந்த நிவர்த்தியைக் கொடுப்பது என்ற பரிசீலனையிலேயே அரசாங்கம் வருஷம் ஒன்றாக இருக்கிறார்கள். வேறு மார்க்கமே இல்லையா ? விவசாயிகளுக்கு கார்டு வழங்கி விட்டால் துஷ்பிரயோகம் ஏற்பட்டு விடும் என்று பயம் இருக்கலாம். ஆனால் என்றாலும் அந்தத் துறையில் இந்த விவசாயி களுக்கு இந்த சலுகையை எட்டச் செய்ய முடியும் என்பதில் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம் ராஜ்யத் தில் புதிதாகப் பல்வேறு தொழில் துறைகளை முன்னேற்றும் வழிவகை களில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். சைக்கிள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை, மோட் டார் சைக்கிள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை, ட்ரான்ஸ்பார்மர்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஆகியவைகளில் எல்லாம் சென்னை நகரைச் சுற்றிலும் பல இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அண்டை ராஜ்யமான ஆந் திரப் பகுதியை அடுத்தும்கூட நடந்து வருகிறது. இந்தப் பொருள்களுக் கெல்லாம் நாம் விதித்து வரும் வரி விதிப்புக்கும், அண்டை ராஜ்யமான

ஆந்திரத்தில் விதிக்கக்கூடிய வரி விதிப்புக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. மாறுபாடான நிலைமை இருப்பது பாதகமான நிலைமையை உருவாக்குகின்ற நிலைமை இருப்பதால் இதைப்பற்றித் தீர்க்கமாக பரிசீலிக்க வேண்டும். வேறு ராஜ்யத்திலிருந்து இங்கு வந்து விற்பனை செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு ஒரு பர்செண்ட் வரி விதிக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. வேறு ராஜ்யங்களில் இருந்து அங்கு வரும் பொருள்கள் மலிவான விலையில் இங்கு கிடைக்குமாயின் வளர்ந்து வரும் நம்முடைய தொழில்கள் பாதிக்கப் படாதா என்பதைத் தீர்க்கமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். நம்முடைய ராஜ் யத்தில் எந்தெந்தப் பொருள்களுக்கு வரிச் சலுகை காட்ட முடியுமோ அவைகளுக்கெல்லாம் வரிச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விற்பனை வரி வசூலிக்கும் முறையில் முன்பு இருந்த கெடுபிடி பல்வேறு வகையில் குறைந்திருக்கிறது. ஆனால், இன்னும் வர்த்தகர்கள், வாங்கி உபயோகிப்போர் பயம் தணியும் அளவுக்கு ஆங்காங்கு வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்கள் நூற்றுக்கு நூறு நடந்து கொள்வ தில்லை. போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டைப் பார்த்தால் தெரியும். ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் குறைந்தது இத்தனை கேஸ்கள் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்றிருந்து வந்தது. ஆகவே, அவர்கள் உண்மையாகப் பிடித் துக்கொண்டு போக வேண்டியவர்களை விட்டுவிட்டு யார் யாரையோ பிடித்துக்கொண்டுபோய் எப்படியாயினும் கேஸ் போடுவது வழக்கம். தகாதவர்களை, சம்பந்தப்படாதவர்களைப் பிடித்து கஷ்டம் கொடுக்கும் முறை சில பகுதிகளில் இருந்து வருகிறது. அது போன்ற தவறுகளுக்கு இடம் கொடுக்காத அளவில் இந்த இலாகா நிர்வாகம் இயங்கக்கூடிய அளவுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய திருத்தத்தைப்பற்றி நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இந்த மான்யக் கோரிக்கையை வைப்பதற்கு முன்னாலேயே இந்த அழுகும் பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்து விட்டதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அழுகும் பொருள்கள் என்று சொல்லும்போது சில காய்கறிகள் விவரம் போடவில்லை என்று தெரிகிறது. சில கிழங்கு வகைகள் விடப்பட்டிருக்கின் றன. உருளைக் கிழங்கு மாத்திரம் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தைத் திருத்தும்போது ஏதாவது ஒரு பொருளுக்கு விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆக்ட் படி நோடிபிகேஷன் மூலமாக கொடுக்கலாமென்று இடமிருந்தால்கூட, நோடிபை செய்யும் போது எந்தெந்தப் பொருளுக்கு என்று விவரமாகத் தெரிவிக்க வேண்டி யது அவசியம். அப்படித் தெரிவிக்காமல் விட்டுவிட்டால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பட்ஜெட் உரையிலேகூட உருளைக் கிழங்கை மாத்திரம்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மற்றக் கிழங்கு வகை களைப் பற்றிக் குறிப்பிடக் காணோம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஆரம்பத்திலே என் உரையின் போது சொன்னேன். என்னென்ன என்ற விவரங்களைச்சொன் னேன். உருளைக் கிழங்கைத் தனியாகப் போட்டதற்குக் காரணம் தனியாக ஷெட்யூலில் வந்திருப்பதை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான்.

SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, நாம் சேல்ஸ் டாக்ஸை எடுத்ததற்கு முன்பே கோர்ட்டுக்கு வந்தது. உருளைக் கிழங்குக்கு மாத்திரம்தான் விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கருணைக் கிழங்கு, சேனைக் கிழங்கு ஆகியவை களுக்கெல்லாம் சட்டத்தில் இடம் இல்லை என்பதால் அவைகளுக்கு வரி செலுத்தியாக வேண்டுமென்ற வகையிலே சிக்கல் ஏற்பட்டு அது விஷயமாக கோர்ட்டுக்குக்கூட வியாபாரிகள் போகும் அளவுக்கு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே, நோடிபை செய்யும்போது நல்ல முறையில் விவரமாக, மக்களுக்கு விளங்கக்கூடிய முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மரவள்ளிக் கிழங்கு பச்சையாக இருக்கும்போது ஒரே நாளில் அழுகிப்
போகும். சேலம், கன்னியாகுமரி பகுதிகளில் இருந்து வரக்கூடியவர்
களுக்கு அந்தக் கிழங்கின் தன்மை நன்ருகத் தெரியும். உருளைக்கிழங்கு,
கருணைக்கிழங்கு ஆகியவைகள் எல்லாம் ஒரு வாரம் வரையில் தாங்கக்
கூடிய சக்தி உடையவை. ஆனல், மரவள்ளிக் கிழங்கு மறுநாளே
அழுகிவிடக் கூடியது. ஆகவே, இந்தக் கிழங்குகளுக்கெல்லாம் விதிவிலக்கு
அளிக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஐயோ கஷ்டம். நான்
என்ன சொல்வது ? இவைகளுக்கெல்லாம் அளித்திருக்கிருேம் என்று
ஆரம்பத்திலே சொல்லிவிட்டேன்.

SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL: அமைச்சர் அவர்கள்
சொன்னதற்கு மிகவும் நன்றி. நோடிபை பண்ணும்போது விவரமாக
வள்ளிக் கிழங்கையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக
வற்புறுத்திச் சொல்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லே.

கமிஷன் ஏஜண்டுகள் எல்லாம் ரிஜிஸ்டர் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டு
மென்று சொல்கிருர்கள். கமிஷன் ஏஜண்டுகள் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொண்
டால் அவர்கள் யாரிடமிருந்து சேல்ஸ் டாக்ஸை வசூலித்துக் கொடுப்பது ?
அவர்கள் பெறக்கூடியது தரகு, வியாபாரத்திற்கான கமிஷன். அவர்கள்
ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லும்போது கணக்கு
வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இதில் பெரிய
சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, அதற்கு ஏதாவது வழிவகைகளைச்
செய்ய வேண்டும். கிராமங்களில், 500 ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களில்
சிறு சிறு மளிகைக் கடை வைத்திருப்பவர்கள், ஒரு நாளைக்கு 10, 12
ரூபாய் வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர்கள் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்து கொள்ள
வேண்டுமென்றிருக்கிறது.

படிப்புத் தெரியாதவர்கள் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் என்ற கட்டத்திற்குக் கீழ்
வந்தவுடனே, கணக்கு என்பதும் பின்தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது.
படிப்புத் தெரியாதவர்கள், பத்துப் பதினைந்து ரூபாய் மாத்திரம் முதல்
வைத்து மளிகை வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள்கூட கிராமத்திலே
கணக்கு வைக்கவேண்டுமென்ருல், அது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது.
அவர்களால் கணக்கு வைக்க முடிவதில்லே. கணக்கு வைக்காவிட்டால்,
நோட்டீஸ் கொடுத்து கோர்ட்டிலே நிறுத்துகிருர்கள். அங்கு நிறுத்தின
லும்கூட கணக்கு காட்ட முடியாது. சட்டப்படி அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்
தண்டனை விதிக்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இதில் அடிப்
படையாக ஏதாவது செய்யவேண்டும். சட்டப்படி, பத்தாயிரம் இருபதாயிரம்,
முப்பதாயிரம் என்ற வகையிலே வரம்பு நிர்ணயித்திருக்கிருர்களே தவிர,
ஆனல், கணக்குவைக்கும் முறையில் மிகவும் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. அதைத்
தவிர்க்க மேலும் இந்த மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்து, சிக்கல்
ஏற்படாத வகையிலே ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று அமைச்
சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, பேச இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்த சபா
நாயகருக்கு மனமார்ந்த நன்றியைச் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய
உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபா
நாயகர் அவர்களே, இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் கடந்த பத்து ஆண்டு காலத்
திற்கு முன்பாகவே குதிரைப் பந்தயச் சூதாட்டத்தைத் தடுப்பதற்குச்
சட்டம் செய்தது. ஆனல், அந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர
வில்லே இன்னும். அப்படிக் கொண்டுவராததன் காரணமாக, இந்த
ஆண்டிலே சுமார் 22 லட்சத்து 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் குதிரைப்
பந்தயச் சூதாட்டத்தின் மூலமாக ராஜ்ய சர்க்காருக்கு வருமானமாகக்
கிடைக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையிலிருந்து நான் காண்கிறேன்.
கொலே, களவு, கொள்ளை, காமம், சூது இவ்வைந்து பஞ்சமா பாதகங்களை
யும் சட்ட பூர்வமாக ஒழிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே சட்டத்தை நிறை
வேற்றிய இந்தச் சபை, நியாயமாக சர்க்காரிடத்திலேயிருந்து சூதாட்

சம்பந்தமான சட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டும் என்ற கொள்கையைத்
தான் இயற்கையாக எதிர்ப்பார்க்கின்றது. இந்தச் சபையும், ராஜ்ய மக்களும்
இதை வெகுவாக எதிர்ப்பார்க்கிருர்கள் என்ருல், அதில் தவறு ஒன்று
மில்லே. அதாவது, ராஜ்ய சர்க்கார் யாது காரணம் பற்றியோ, கடந்த
பத்து ஆண்டு காலமாக அந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தாமல் ஒவ்வொரு
ஆண்டிலும் அதன் மூலமாகக் கிடைக்கும் பணத்திலே மகிழ்ச்சி அடைந்து
வருகிருர்கள் என்று காண மிகவும் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது.
இதன்மூலம் 22 லட்ச ரூபாய் வருகிறது என்ருல், இந்த 22 லட்ச ரூபாயும்
பல குடும்பத்தினருடைய கண்ணீரைக் காய்ச்சி உருக்கி அதிலே வார்த்
தெடுக்கப்பட்ட பணம் என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.
இப்படிப்பட்ட பணத்தை நாம் ஏன் விரும்பவேண்டும் என்று எனக்குத்
தோன்றவில்லே. சுமார் 15, 16 கோடி ரூபாய் வருமானம் தரத்தக்க
நிலேயிலே கள்ளும் சாராயமும் இருந்தபோது, அதைச் சட்ட பூர்வமாகத்
தடுப்பதற்கு நாம் முன்வந்தோம். அதை நிறைவேற்றியும் வைத்தோம்.
16 கோடி ரூபாய் வருமானத்தையும் அதன் மூலமாக இழந்தோம்.
ஆயினும் மனம் கலங்காமல் நிற்கிருேம். ஏதோ வகையிலே வரவையும்
செலவையும் சரிக்கட்டிக் கொண்டும் வருகிருேம். இந்தியா முழுவதி
லேயே நம்முடைய ராஜ்யம் ஒன்று தான் பூரண மதுவிலக்கை முதன்
முதலில் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தது என்பதைப் பற்றி நாம் பெருமை
கொள்ளலாம். அது சரிவர அமுல் நடக்கிறதோ இல்லேயோ, சட்டபூர்வ
மாக அதைத் தடுக்க ஒரு பெருமை நமக்குத் தான் சாரும். பதினறு கோடி
ரூபாய்களைத் தியாகம் செய்த பெருமை நமக்குத் தான் சாரும். அப்படி
யிருக்க 22 லட்சம் ரூபாய்க்காக ஏன் குதிரைப் பந்தயச் சூதாட்டத்தை
இன்னும் அனுமதித்திருக்கிருர்களோ தெரியவில்லே. ஒருக்கால் ராஜ்ய
சர்க்காரானது குதிரைப் பந்தயத்தைச் "சூதாட்டம்" என்று கருதவில்லே
யோ என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அப்படி இந்த ராஜ்ய சர்க்கார்
சூதாட்டம் என்று கருதாமல் வேறு வகையிலே ஆடம்பர விளேயாட்டு என்று
கருதுவார்களானல், அந்த ஆடம்பர விலேயாட்டுக்கு இன்னும் சற்று அதிக
வரி விதிக்கலாமே என்று யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அந்தச்
சூதாடடம் என்ற நிலேயை மாற்றிக்கொண்டு, பழைய சட்டத்தை வாபஸ்
பெற்றுவிட்டு, இன்னும் அதிகப்படியான வரி போட முடியுமானல் போடுங்
கள், இல்லாவிட்டால் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவாருங்கள், ஆடம்பர
விளேயாட்டு என்று கருதினல், எவ்வளவு அதிகமாகப்போடவேண்டு மென்று
கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பார்களானல், நான் சொல்லிவிட விரும்பு
கிறேன். விவசாயிகள் டீசல் எண்ணெய் உபயோகப்படுத்துகிருர்கள் அல்லவா?
அந்த டீசல் எண்ணெக்கு வரி விலக்குக் கொடுத்தால் எத்தனே லட்ச ரூபாய்
நஷ்டம் வரும் என்று எதிர்ப்பார்க்கிருர்களோ அந்த அளவுக்கு இங்கே
வரி போட்டால் போதும் என்று நான் கருதுகிறேன். சுமார் 40 லட்ச
ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் குறையும் என்று அரசாங்கம் சொல்
கிறது. நான் கூற விரும்புகிறேன், அந்த நாற்பது லட்ச ரூபாயை இந்தச்
சூதாட்ட வரி மூலமாக, அல்லது இன்னும் நாகரீகமான வார்த்தையிலே
சொல்லப்போனல், ஆடம்பரமான விளேயாட்டின் மூலமாகப் பெறுங்கள்
என்று தான் நான் தங்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு கூறுவேன். அப்படிச்
செய்வது உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்குப் பெரிய உதவியாக இருக்க
லாம் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அழுகும் பண்டங்களுக்கு இந்த ஆண்டிலே விற்பனே வரியிலிருந்து
விலக்கு கொடுத்து வியாபாரிகளுடைய நியாயமான குறையை அரசாங்கம்
நிவர்த்தி பண்ணியிருக்கிறது. உண்மையிலேயே வியாபாரிகளுக்குத் தான்
கஷ்டமாக இருந்ததால், அழுகும் பொருள்களிலே வியாபாரம் செய்யக்
கூடிய வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் பெரும் அளவுக்கும் தாங்கள்
சொந்தமாகவே கஷ்டப்படவேண்டிய நிலேமை இருந்தது. அதனல் வியா
பாரிகள் பெரும் கிளர்ச்சி செய்தார்கள் சென்ற ஆண்டுகளிலே. அதை
ஏற்றுக்கொண்டு அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வரி விலக்குக் கொடுத்தது
மிகவும் பாராட்டத் தகுந்த செய்கையாகும். ஆனல், விவசாயிகள் விஷயத்
தில் ஏன் இந்தப் பாரபட்சம் காட்டுகிறீர்கள் என்று அரசாங்கத்தைத்
தங்கள் மூலமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் என்ன வாய்

பேசாத மௌனிகள், அவர்களால் கிளர்ச்சி பண்ண முடியாது, அவர்கள் ஒன்றுகச் சேரமாட்டார்கள், கிராமங்களிலே சிதறிக் கிடக்கிறார்கள், அவர்களை ஒன்றுசேர்க்க ஒரு மார்க்கமும் கிடையாது, அப்படிச் சேர்க்கவும் யாரும் முன்வரமாட்டார்கள், விவசாயிகளை எப்படி வேண்டுமானாலும் ஆட்டிவைக்கலாம் என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறதா என்று தங்கள் மூலமாக இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே விவசாயிகள் பேரில் மிகவும் தேவையற்ற பளு திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. டீசல் எண்ணெய் வரியை உயர்த்தினோம், அதே நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கமும் டீசல் எண்ணெய்க்கு இன்னொரு வகையிலே வரிப்பளுவை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். ஒன்று, மத்திய அரசாங்கம் இந்த வரியை ஏற்றியபோது அதைத் தடுக்க நம்மால் இயலவில்லை. அல்லது, நாமே இந்த வரியிலிருந்து விலக்குக் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய எதும் நம்மால் இயலவில்லையென்றால், பெரும்பாலும் விவசாய மக்கள் எந்த வகையிலே நம்முடைய அரசாங்கத்தினிடத்திலே இருந்து உணவு உற்பத்திப் பெருக்குவதற்கான ஊக்கத்தை நாட முடியும் என்று தெரியவில்லை. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட பலர் கூறினார்கள் இதனைக் குறித்து. அவர்கள் கட்சிக் கூட்டத்தில் இது கிளப்பப்பட்டதா என்ற சந்தேகம் கூட எழுகிறது. ஒருக்கால் கட்சிக் கூட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகள் விவாதிக்கப்பட்டிருந்தால், இந்தச் சபையிலே வந்து அங்கத்தினர்கள் அதைப் பேசியிருந்திருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நேரிட்டிருக்காது. பொதுவாக, வெளிப்படையாகத் தோன்றுவதெல்லாம், ஆளும் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் பலர், விவசாயிகளின் உண்மை நிலையை மனமாற அறிந்த பலர், டீசல் எண்ணெய்க்குள்ள வரியை விவசாயிகள் பேரில் சுமத்தியது மிக நியாயமல்ல என்று கருதுகிறார்கள் என்பதுதான். ஆயினும், அவர்கள் கட்சிக் கூட்டத்தில் சொல்ல முடியாத நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கும் போல் தோன்றுகிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜனநாயக முறையிலே கட்சிக் கூட்டங்களிலே பேசுவதையெல்லாம் சட்டசபையிலே விவாதிப்பது சரியல்ல. என்ன குறைகளை அவர்கள் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் மீது சொல்லவேண்டுமானாலும், அதைச் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : நான் விஷயங்களை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாக மனதிலே பதியவைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொன்னேன். அந்த நோக்கம் நிறைவேறிவிட்டது என்றே நான் கருதுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதை நன்றாகத் தான் மனதிலே பதிய வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் மேலும் மேலும் இந்தக் குறையை எடுத்துச் சொல்லி அதன்மூலம் நான் தனிப் பெயரைப் பெறவேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. நான் விரும்புவதெல்லாம், விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் பாரத்தைக் குறைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பதுதான். அவர்களுக்கு ஒன்றுகூடி கிளர்ச்சி செய்ய அதிக நேரம் இல்லை. அவர்கள் உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், கிளர்ச்சி செய்ய அதிக நேரம் இல்லை தயவு செய்து அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்யவேண்டுமென்று எதிர்பாராமல் இந்தப் பிரச்னைகளிலே அரசாங்கம் தலையிட்டு இந்த வரிப்பளுவை அவர்களுக்கு இல்லாமல் பண்ணவேண்டும். அதோடு மாத்திரமல்லாமல், "உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நாம் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டுமானால் நீங்கள் விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தும் டீசல் எண்ணெய்க்கு வரி விதிக்காதீர்கள்" என்று மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் சொல்ல வேண்டும். அப்படி நம் ராஜ்ய அரசாங்கம் சொன்னால்தான் உண்மையிலேயே அவர்கள் விவசாயிகளுடைய நல்ல ஆதரவைப் பெறுவதற்கு முடியும். ஆதரவை வேண்டுமென்று வேறு வகையிலே பெற்று விடலாம். மனதார நல்லாசியைப் பெறவேண்டுமானால், நிச்சயமாக அவர்கள் செய்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதை இந்த அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற 1958-59-ம் ஆண்டிலே இருந்ததைவிட இந்த நடப்பு ஆண்டிலே ஒரு கோடி எட்டு லட்ச ரூபாய் அதிகப்படி

யான வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். வேறு வகையிலே வருமானத்திற்கு என்ன வழி என்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக, ஒரு கோடி எட்டு லட்ச ரூபாய் அதிகப்படியாக வருமானம் வருகிறதை வைத்துக்கொண்டே கூட டீசல் எண்ணெய்க்கு ஏற்றப்பட்ட வரியிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு விலக்குக் கொடுக்கலாம் என்று நான் கூறுகின்றேன். இந்த அதிகப்படியான வருமானம் பல முறை விற்பனை வரி என்பதை ஒரு முனை விற்பனை வரியாக மாற்றினதால்தான் பெரும்பாலும் நேர்ந்திருக்கிறது. வியாபாரம் அதிகப்பட்டதனாலே கொஞ்சம் அதிகம் கிடைத்திருக்கலாம். ஆனால், பெரும்பாலான வருமானம் ஒருமுனை வரியாக மாற்றினதால்தான் கிடைத்தது என்று நான் கூறுவேன். எது எப்படியிருந்தபோதிலும், தயவு செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்சம் கருணை காட்டுங்கள் என்று நான் மறுபடியும் சொல்லிக்கொண்டு, இனி அடுத்த ஆண்டும் இதுபோல் பேசும்படியான நிலைமைக்கு விட்டு வைக்காமல், இந்த ஆண்டிலேயே ஒரு விசேஷ உத்திரவின்மூலமாக விதிவிலக்கு அளிக்கச் செய்வார்கள் என்று நம்பி என் வார்த்தையை முடிக்கின்றேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் முதலாக இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன், அமைச்சர் அவர்களுடைய ஆரம்ப உரையில் விற்பனை வரி மூலமாக சர்க்காருக்கு வருஷா வருஷம் வருமானம் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. முன்பு சொன்னபடி காமதேனு மாதிரி நிறைய வருமானம் வந்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாகத்தான் இம்மாதிரி விற்பனை வரியிலிருந்து அதிக வருமானம் வருகிறது என்பதைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். அதுபற்றி நான் ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால், இந்த இலாகாவில் சட்டத்தை அமுல் செய்வதைப் பற்றி சில குறைகள் இருக்கின்றன. சமீபத்தில் அழுகும் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்தது பற்றி நான் ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பழையபடி மற்ற அங்கத்தினர்கள் சொன்னதையே தான் மறுபடியும் நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னும் சில பண்டங்களுக்கு கண்டிப்பாக வரியிலிருந்து விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதிலும் முக்கியமாக பாலுக்கு விலக்கு கொடுப்பதன் காரணமாக சுமார் 6, 7 லட்சம் ரூபாய் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவசியமானால், அதை வேறு எந்த விதத்திலாவது சரிக்கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமே தவிர, பாலும், சீக்கிரம் கெட்டுப்போகக்கூடிய ஒரு பொருள் என்பதனால் அதற்கு கண்டிப்பாக விலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே மாதிரி தான் அரிசி, நெல் போன்ற தானியங்கள் ஏழைகள் உள்பட எல்லோராலும் பிரதி தினமும் உபயோகப்படுத்தப் படுகின்றன. அவைகளுக்கும் கண்டிப்பாக வரியிலிருந்து விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டும் அதன் காரணமாக சர்க்காருக்கு எவ்வளவு துண்டு விழும் என்பதைப் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயத்திற்கு முக்கியமாக இருக்கும் டீசல் எண்ணெய்க்கு வரி விலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் முன்பு சொன்னேன். இப்பொழுது கனம் சின்னதுரை அவர்கள் அதுபற்றி விஸ்தாரமாக பேசினார்கள். இது சம்பந்தமாக கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்பொழுது நேற்று அமைச்சர் அவர்கள் 'இதற்கு விதி விலக்கு கொடுப்பதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன, அது பற்றி நாங்கள் பரிசீலனை செய்து பார்த்தோம், போர்டு ஆபீஸ் அதற்கு போதுமான சிபார்சு செய்யவில்லை. சில கஷ்டங்களெல்லாம் ஏற்படும் என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள்' என்று கூறினார்கள். என்ன கஷ்டங்கள், எப்படி வரப்போகின்றன என்பதையெல்லாம் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் விஸ்தாரமாக அவர்கள் பதில் உரையில் சொல்லவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். யுத்தம் நடந்த காலத்தில் மோடார், பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு

பர்மிட் மூலம் பெட்ரோல் வழங்கப்பட்டது. அதற்காக ஒரு தனி இலாகா வைத்து, சரிவர பரிசீலனை செய்து பெர்மிட் முறையில் பெட்டோல் கொடுத் தார்கள். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகிறது. டீசல் எண்ணெய் உபயோகமும் நாளுக்கு நாள் குறைந்துக் கொண்டே வருகிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது சில பிற்போக்கான பிராந் தியங்களில், மின்சார வசதி இல்லாத இடங்களில் டீசல் எண்ணெயை உபயோகித்துத்தான் என்ஜின் வைத்து விவசாயம் செய்து உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இதற்காக ஒரு பெர்மிட் முறை வைத்தால் என்ன கஷ்டம் ஏற்படும். அதற்கு ரெவின்யூ போர்டார் என்ன ஆட்சேபனை சொல்லுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி திட்டவட்டமாக அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் கூறவேண்டும். துஷ்பிரயோகம், "அப்யூஸ்" ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. சில பிராந்தியங்களில் சாராயத்திற்கு பெர்மிட் வழங்கப்படுகிறது. துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படவில்லையா ? அதன் காரணமாக துஷ்பிர பிரயோகம் ஆகவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும், முக்கியமாக விவசாயிகள் யார் யார் எந்த பிராந்தியங்களில் என்ஜின்கள் வைத்து டீசல் எண்ணெய் உபயோகித்து சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்பதை தாசில்தார்களை வைத்து கணக்கெடுக்கலாம். மழை காலத்தை விட்டு விட்டாலும், வெய்யில் காலத்தில் அவசியம் டீசல் எண்ணெய் உபயோகிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. தமிழ் நாடு பூராவும் எடுத்துக்கொண் டால், எவ்வளவு காலன் டீசல் எண்ணெய் வேண்டிருக்கும், அதற்கு விவசாயிகட்கு மட்டில் வரி விலக்கு கொடுத்தால் எவ்வளவு நஷ்டம் வரும் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் தீர்க்க ஆலோசனை செய்து, கண்டிப்பாக டீசல் எண்ணெய்க்கு வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது தோலுக்கும், பனை நார் முதலியவைகளுக்கும், முக்கிய மாக அவைகள் சில ஏற்றுமதியாவதன் காரணமாக, வரியை குறைத்திருக்கி றார்கள். அதுபற்றி நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

ஒரு வியாபாரியிடம் ஒரு சாமான் செய்வதற்கு கொடுத்தால், அதற்கு விற்பனை வரி போடுகிறார்கள். உதாரணமாக ஒரு வியாபாரி டீசல் ஆயில் என்ஜினை ரிபேர் செய்வதற்கு ஒரு கம்பெனியிடம் கொடுத்தால், அதற்கு "மேகிங் சார்ஜ்" (**Making Charge**) என்று 40, 50 ரூபாய் போடுகிறார் கள். "மேகிங் சார்ஜுக்கு" எப்படி விற்பனை வரி விதிக்கப்படலாம் என்பது பற்றி நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தீர்க்க ஆலோசனை செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் சில கருவிகளை ரிபேர் செய்தால், "மேகிங் சார்ஜு"க்கு விற்பனை வரி போடுகிறார்கள். அதேமாதிரி கிராமப் பிராந்தியங்களில் மண் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து விற்பனை வரி அதிகாரிகள் கணக்கு கேட்கிறார்கள். சுமார் ரூ. 1,000, 5,000 அளவில் மண் வேலைகள் செய்யும் சிறிய காண்டிராக்டர்களிடமிருந்து விற்பனை வரி வசூலிக்கிறார்கள். அதேமாதிரி கருங்கல் கட்டிட வேலை செய்பவர்களிடமிருந்தும் விற்பனை வரி கேட்கிறார்கள். அதாவது மதகு போன்றவைகளை கட்டுகிறவர்களிடமும் விற்பனை வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. இதுபற்றி எந்தவிதமான உத்தரவை சர்க்கார் சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகளுக்கு போட்டிருக்கிறார்கள், அது நியாயமான முறையில் வசூலிக்கப்படுகிறதா என்பதைப்பற்றி திட்டவட்ட மாக சொல்லவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகி றேன்.

இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் விற்பனை வரிக்குப் பதிலாக எக்ஸைஸ் வரி போட்டு, அதை பகிர்ந்து கொடுக்கலாமா என்பதைப்பற்றி மாகாணங் களை கேட்டிருப்பதாகவும், சில மாகாணங்களிலிருந்து நல்ல பதில் வந்திருப்பதாகவும், சில பேர்கள் இதற்கு ஆட்சேபனை சொல்லியிருப்ப தாகவும் நான் பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருப்பதைப் பார்த்தேன். நம் மாகாணத்தில் அதுபற்றி எம்மாதிரி முடிவு எடுக்கப்போகிறார்கள் ? அம் மாதிரி விற்பனை வரியை ரத்து செய்துவிட்டு, மத்திய சர்க்கார் எக்ஸைஸ் வரி வசூல் செய்து அவர்களிடமிருந்து நாம் நம் பங்கை வாங்கிக்கொள்வ தென்றால், நமக்கு இப்பொழுது விற்பனை வரி மூலமாக எவ்வளவு பணம் வருகிறதோ அதற்கு ஈடாக கொஞ்சமும் குறைக்காமல் நம்முடைய பங்கை

மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பார்களா, நம்முடைய சர்க்கார் என்ன முடிவு செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12 30 p.m.

இதிலே செக் போஸ்ட்களெல்லாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். முக்கிய மாக சென்னைக்கு மூன்று பக்கங்களிலும், செக் போஸ்ட்கள் ஏற்படுத் தியிருக்கிறார்கள். லாரிகளெல்லாம், நிறுத்தப் பட்டு, அவர்கள் மிகுந்த சங்கடத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். லஞ்ச ஊழல்களும் அதிகமாக இருக்கிறது. இதைச்சர்க்கார் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஸி.ஐ.டி. ஆபீசர்களைப் போட்டாலும், உயர்ந்த ஆபீசர்களைப் போட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அமைச்சரவர்கள் மாறுவேஷத்தில் சென்று கண்டு பிடிக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எந்த இடங்களிலெல்லாம் மாறு வேஷத்தில்போக முடியுமோ அப்படிப் பார்த்து அவர்களே நேரிடையாக நடவடிக்கை எடுத் துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பல இடங்களில் லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. லார்க்காரர்களும், மற்றவர்களும் மிகவும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். இதையெல்லாம், போலீஸ்காரர்களுக்கும், மற்ற சேல்ஸ்டாக்ஸ் அதிகாரிகள் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, லஞ்சத்தை ஒழிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

போக்கு வரத்து சம்பந்தமான கணக்குப் பரிசீலனை செய்வதிலும், ரொம் பவும் டிலேகள் ஏற்படுகிறது. வரி நிர்ணயம் செய்வதிலும், அதிகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரித் தாமதங்களை தீர்க்கவேண்டியது அவசரமாகக் கவனிக்க வேண்டிய காரியம். லஞ்ச ஊழலும் ஒழிக்கப் படவேண்டும். எது எப்படி இருந்த போதிலும், இந்த இலாகாவை நல்ல முறையிலே பரிபாலிக்கும்படியும், வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கு கஷ்டங்கள் இல்லாமல் பரிபாலிக்கும் படியும் கேட்டுக் கொண்டு, என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சட்ட சபையிலே உள்ள 205 அங்கத்தினர்களையும் பாதிக்கும் ஒரு இலாகாவைப்பற்றி இவ்வளவுகுறைவான குற்றச் சாட்டுகளோடு விட்டிருக்கிறதற்காக என்னையே நான் பாராட்டிக் கொள்ளுகிறேன். இது எல்லோரையும் பாதிக்கும் ஒரு வரி ; இதை எல்லோரும் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இதையாரும் தவிர்க்க முடியாது. ஆனால், இந்த வரி போடாமலே நிர்வாகத்தை இப்பொழுது நடத்த முடியுமா என்று பார்த்தால், உலகத்தில் எந்த நாடும் விற்பனை வரி போடாமல் அரசாங்கத்தை நடத்த முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண் டாவதாக, நம் சர்க்கார் க்ஷேமநல சர்க்காராக இயங்க வேண்டும் என்றால், அதற்கு சாதாரண மக்கள் கூட தங்கள் தங்களாலான பொருள் உதவி செய்ய வேண்டியது அவசியம். அந்த முறையில், இந்த வரி நியாய மானது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக விவாதத்தில் பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும், பழைய பிரச்னையையே பற்றிப் பேசினார்கள். ஒருமுனை வரியா, பல முனை வரியா ? இதில் உண்மை என்னவென்றால், ஒரு முனைவரி வியா பாரிகளுக்கு லாபம் ; பலமுனை வரி உற்பத்தியாளர்களுக்கு லாபம், சௌகரியம். ஆகவே, உங்களுக்கு யாரிடத்தில் அனுதாபம் இருக்கிறதோ, அதைப் பொருத்திருக்கிறது, நீங்கள் ஒன்றை ஆதரிக்கிறீர்களா அல்லது மற்றதை ஆதரிக்கிறீர்களா என்பது. உற்பத்தியாளர்களில், பெருவாரியாக விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும், சிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும், பெரிய சங்கங்கள் கிடையாது ; அவர்கள் பக்கத்தை எடுத்துச் சொல்ல அவர்களுக்கு வசதி கிடையாது. அவர்கள் குரல் சட்டசபையிலும், வெளியிலும் கேட்பதில்லை. ஆனால், பெரிய உற்பத்தி யாளர்களுக்கு கவலை இல்லை. பெரிய உற்பத்தியாளர்கள், அந்தச் சுமையை மற்றவர்களுக்கு மாற்றி, ஷிப்டு, செய்து விடுகிறார்கள். ஆகை யால் அவர்கள் அதைப் பற்றி குறை சொல்வதில்லை. ஏதோ ஒரு முனை வரியாகச் செய்து விட்டால் நாட்டுக்கே நன்மை ஏற்பட்டுவிடும் என்ற உண்மையான ஒரு விற்பனை தவறான அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது.

[Sri R. Venkataraman] [9th April 1960

வரி, சேல்ஸ் டாக்ஸ், எது என்று சொன்னால், எந்த விதமான பாகு
பாடுமில்லாமல், கடைசி முனையில் வாங்குகிறவர், கன்ஸ்யூமர், அதை
ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அந்த முறையை அமைக்க நாட்டில் பொரு
ளாதார நிலை சரியாக அமையவேண்டும். அந்தமாதிரியான சூழ்நிலை
நமக்கு இல்லை. அவ்வப் பொழுது, என்னென்ன பிரச்னைகள் எழு
கின்றனவோ அதற்கேற்றவாறு அவ்வப்பொழுது அதைமட்டும் தீர்க்க முயற்சி
செய்துவருகிறோம். அவ்வாறு பல பண்டங்களுக்கு ஒரு முனை வரி விதித்தும்,
இதில் அப்படி நன்மை ஏற்படுகிறதா, ஒரு முனை வரியால் உற்பத்தி
கஷ்டப்படுகிறதா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து வருகிறோம். எந்
தெந்த இடங்களில் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் அதை
மாற்றி அமைக்க அதிகாரிகள் முன்வந்திருக்கிறார்கள்; மாற்றியும் இருக்
கிறார்கள். பொதுவாக ஒரு முனை வரி நல்லது என்று சொல்லுவது
சரியில்லை. அது பண்டங்களைப் பொருத்து, உற்பத்தியைப் பொருத்து நாட்டிலே
செலாவணியைப் பொருத்து எந்த விதமான வரி விதிக்க வேண்டும் என்று
முடிவு செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால்தான் நான் சொல்லிய
இனங்களில் மாறுதல் செய்ய வேண்டுமோ என்று சர்க்கார் பரிசீலனை செய்
கிறது என்று சொன்னேன்.

கனம் சங்கரன் இப்பொழுது இல்லை. அவர்கள் ஒவ்வொரு ஐடமாக
எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளிலுள்ள கஷ்டங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்;
சிங்கிள் பாயின்ட்டை, மல்டி பாயின்டுக்கு மாற்றுவது பற்றி யெல்லாம்
அந்த முறையில் அவர்கள் ஒவ்வொரு இனமாக எடுத்துக்கொண்டு,
உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கஷ்டம் இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லிக்
கொண்டு போகும்போது, இது ஏதோ மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்வது
போல் இருந்ததே தவிர, வரி விதிப்பைப் பற்றி பேசுவது போல் இல்லை.
ஒரு பண்டத்தின்மீது வரி விதிக்கும்போது, சர்க்காருக்கு இரண்டு
நோக்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று அந்த வரி விதிப்பின்
காரணமாக நாட்டிலே உற்பத்தி, அல்லது வர்த்தகம் தடை அடையக்
கூடாது; இரண்டாவது, வரி விதிப்பின் அல்லது விலக்குக் கொடுப்பதன்,
காரணமாக பெரிய தொந்தரவுகள் ஏற்படக்கூடாது. இந்த இரண்டு அடிப்
படையில் தான் ஒவ்வொரு இனத்தையும் பரிசீலனை செய்கிறோம். அவ்
வாறு பார்க்கும் போது, பல பண்டங்களுக்கு ஒரு முனை வரி விதித்த
இடத்தில் உற்பத்தியாளர்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று
சொன்னார்கள். முக்கியமாக, கனம் சுப்பிரமணிய கௌண்டர் மணிலாப்
பயிருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உற்பத்தி
யாளர் ஒரு முனையில் வரி கட்ட வேண்டி யிருக்கிறது; ஒரு மரக்கால்
கொண்டு விற்றாலும், ஒரு மூட்டை விற்றாலும், வரி கட்ட வேண்டி
யிருக்கிறது. அந்தக் கஷ்டத்தை நீக்க சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொண்
டிருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால், இதிலும் கடலையை
எடுக்காமல் இருந்தால், அதற்கு வரி கிடையாது. அதை பயிராக எடுத்துக்
கொண்டு வந்தால்தான் வரி என்று விதி செய்து இருக்கிறோம்.
ஆகையால், விவசாயிகள், மற்ற மாறுதல் வரும் வரை, தங்களுக்கு
கஷ்டம், தொல்லை இல்லாமல், இந்த விதிக்கு உட்பட்டு வர்த்தகம்
செய்யலாம் . . .

Sri A. GOVINDASAMY : கனம் சுப்பிரமணிய கௌண்டர்
பேசும்போது, ப்ராஸெஸிங்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள்,
டெகார்ட்டிகேடிங் முறையில் எடுப்பதற்கும், கையால் எடுப்பதற்கும் உள்ள
பாகுபாட்டைச் சொல்லி, கையால் எடுப்பதற்குமட்டுமாவது விதிவிலக்கு
அளிப்பார்களா என்றார்கள்.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : அந்த விஷயம் பரிசீலனை
யில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். ஆனால், அது வரைக்கும் . . .

Sri N. MAHALINGAM : இந்த மணிலாக் கொட்டை விஷயமாக,
பயிர் எடுக்காமல் விவசாயிகள் பொள்ளாச்சிக்குக் கொண்டு வரும்போதும்,
அவர்கள் விலாசம் முதலியவற்றை எழுதிக்கொண்டு, விற்பனை வரி
இலாகா நடவடிக்கை எடுக்கிறது. ஆகவே, கடலை எடுக்காமல் இருந்தால் வரி
இல்லை என்பது பூரணமாகச் சரியில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

9th April 1960]

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : தடை உத்தரவு
போட்டு, நிறுத்தி வைத்திருப்பதுகூட அங்கத்தினருக்குத் தெரியும்
என்று நினைக்கிறேன்.

அதில் ப்ராசசிங் எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது.
அது எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பார்த்துதான் முடிவு செய்யப்படுகிறது.
எந்த விதமான ப்ராசசிங் செய்கிறார்கள் என்று பார்க்கப்படுகிறது. ஆகை
யால் அடித்தாலும் மிஷினால் அடித்தாலும் அது ப்ராஸஸிங் என்ற அடிப்
படையில்தான் வருகிறது. அதைப்பற்றி நாங்கள் மேற்கொண்டு
விசாரணை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். கனம் சுப்ரமணிய கௌண்டர் ஒரு
யோசனை கூறினார். அதையும் கவனிக்கலாம். மணிலாப் பயிரை எண்ணெ
யாக மாற்றி விற்கிறார்கள். அதை வாங்குவதினால் சென்னை ராஜ்யத்
திற்கு ஒரு தம்படிகூட வருவதில்லை, விற்பனை வரி மூலமாக. ஏனென்
றால் சட்டப்படி வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதியாகக் கூடியவைகளுக்கு
விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில பண்டங்கள் வெளி நாட்டிற்கு
ஏற்றுமதியாவதால் அவைகளுக்கு எல்லாம் விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்
கப்பட்டிருக்கிறது. மணிலாப் பயரை வாங்கி அதை எண்ணெயாக மாற்றி
அதை வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்து விட்டால் அதன் மூலமாக
ராஜ்ய சர்க்காருக்கு விற்பனை வரி வருமானம் இல்லாம[illegible]கிறது.
அந்த அடிப்படையில் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடிய[illegible]ன்
னேன்.

Sri A. GOVINDASAMY : தெ[illegible]ற்காடு மாவட்டத்[illegible]
மணிலா மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி செஸ் [illegible]தித்து பணம் வசூல்[illegible]
கிறார்கள். அந்த வருமானம் அரசாங்கத்தி[illegible]குத்தான் வருகிறது. அப்ப[illegible]
மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி வசூலிக்கும் இட[illegible] இரட்டை வரி வாங்காமல்
இருப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா ?

The Hon. Sri R. VENKATARAM[illegible] செஸ் வரி [illegible]
வசூலிப்பது அங்கே நடக்கக்கூடிய நிர்வ[illegible] செலவிற்காக [illegible]
வசூலிக்கப்படுகிறது. அப்படி வசூலிப்பது இர[illegible]

அடுத்தபடியாக எண்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்[illegible] சம்பந்தமாக
அதில் ரொம்ப கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும் என்று அதைப்பற்றி
சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்று
உத்யோகஸ்தர்களைப் போட்டு திடீர் திடீர் என்று சோதனை செய்யச்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. டிக்கட் கொடுக்காமல் ஆட்களை விடுகிறார்களா
என்பதையும், டிக்கட் கொடுத்துவிட்டு மறுபடியும் அந்த டிக்கட்டுகளை
திருப்பி வாங்கி அந்த டிக்கட்டையே மறுபடியும் கொடுக்கிறார்களா
என்பதையும், கையில் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு டிக்கட் கொடுக்காமல்
ஆட்களை கொட்டகைக்குள் விடுகிறார்களா என்பதையும் சோதனை போட்டு
பார்க்க ஆட்களை நியமித்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் நாம் இந்த
சினிமா ஒன்றுக்கும் குதிரைப் பந்தயம் ஒன்றுக்கும் தான் வரி விதிக்
கிறோம். மற்ற எண்டர்டெயின்மெண்ட் வரிகள் எல்லாவற்றையும் எடுத்து
விட்டோம் என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் மனதில் வைத்துக்
கொள்ள வேண்டும். சங்கீதம், நாடகம், நாட்டியம் முதலியவைகளுக்கு
வரி வசூலித்துக்கொண்டு வந்தோம். அவைகளையெல்லாம் விட்டுக்
கொடுத்தும் கூட இன்றைக்கு ஓரளவு ஒரு கோடி எழுபத்திரண்டு லட்சம்
ரூபாய் அளவுக்கு நமக்கு எண்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ் மூலமாக
வருகிறது. அதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. (1) இதற்கு முன்
எக்ஸ்செம்ஷன் கொடுத்து வந்தோம், இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட
எக்செம்ஷன் கொடுப்பது இல்லை. (2) இப்பொழுது அதிகப்படியானவர்கள்
சினிமா பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகமாகவும் காண்பிக்கிறார்கள்.
அதனால் ஒரு அளவு அதிகமாக வருகிறது. (3) இது வரைக்கும் வரி சில
வற்றில் வசூலாகாமல் இருந்தது. இப்பொழுது அதை நன்றாக கண்
காணித்து வரி கொடுப்பதை ஏமாற்றாமல் இருப்பதைத் தடுத்து நல்ல
முறையில் கண்காணித்து வரியை வசூலித்து வருகிறோம். இந்த மூன்று
காரணங்களினால் தான் வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை மட்டும்
தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தனித்தனியாக ஒவ்வொரு உணவு பொருள்களின் மீதும் விதிக்கப்
படுகிற வரிக்கு விலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறினார்
கள். அப்படி ஒவ்வொரு பண்டங்களுக்கு கொடுக்க முடியுமா முடியாதா
என்று அலசிப் பார்த்ததில் அப்படி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டியது
அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் என்ன காரணத்
திற்காக வரி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்களோ
அது சரியான காரணமாக இல்லை. ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்,
அதனால் உணவு பொருள்களின் மீது விதிக்கப்படுகிற வரியை ரத்து
செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த வாதம் சரியல்ல.
உணவு பண்டங்களுக்கு இரண்டு சதமானம் இருந்ததை இப்பொழுது ஒரு
சதமானத்திற்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் உணவு பண்டங்
களில் விலை குறையவில்லை. மற்றப்படி ஒவ்வொரு பண்டங்களுக்கும்
விலக்குக் கொடுத்தும் எந்த விதத்திலும் அவைகளுடைய விலை குறையவே
இல்லை. ஆகவ விலைவாசிகள் குறையும் என்று சொல்லக்கூடிய வாதம்
சரியல்ல. விலைவாசிகள் குறைய வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டாலும்
அது குறையவே இல்லை. வரியைக் குறைத்ததனால் எந்த விதத்திலும்
மக்களுக்கு லாபம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் வியாபாரிகள்
தான் லாபம் அடைகிறார்கள். அவர்களுக்குத்தான் லாபம் இருக்கலாம்.
ஆகவே மக்களுக்கு சலுகைகள் தேடும் வகையில் வியாபாரிகளுக்குத்
தான் லாபம் தேடிக்கொடுக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய வருமானம் குறை
வதனால் மக்களுக்கு சௌகரியம் வருகிறதா என்பதை நிர்ணயம் செய்து
கொள்ள வேண்டும். ஏழைகளுக்கு சௌகரியம் கிடைக்கவில்லை என்ற
காரணத்தினால்தான் இது சம்பந்தப்பட்ட வரி விலக்கைக் கொடுக்க
முன் வரவில்லை.

பால் சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு கூட்டுறவு
சங்கங்கள் மூலமாக விற்றால் யார் அந்த லாபத்தை அடைகிறார்கள்?
இப்பொழுது பாலுக்கு ஒரு சதமானம் விதித்திருக்கிறோம். பாலை
சொசைட்டி மூலமாக விற்றால் அவர்களுக்கு வரி கிடையாது. அப்படி
ஒரு சதமானம் குறைத்ததால் அதனால் பால் விலை குறைந்திருக்கிறதா
என்றால் அந்த ஒரு சதமானம்கூட விலையில் குறையவில்லை. அதே
போல் ஒவ்வொரு பண்டங்களுக்கு விற்பனை வரி எடுத்தும் விலை குறையா
மல் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த விற்பனை வரியை குறைக்க
வேண்டும் என்று நாம் சொல்லும்போது உண்மையாகவே மக்களுக்கு
அதனால் நன்மை ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா என்பதைப்
பார்க்க வேண்டும். ஆனால் எந்த விதத்திலும் மக்களுக்கு நன்மை
கிடைப்பதாகவே இல்லை. ஆகவே விற்பனை வரியை குறைத்துக்கொள்ள
வேண்டும் என்று சொல்வதெல்லாம் கொள்கை அளவில்தான் பொருத்த
மாக இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்வது கொள்கை அளவில் பேசுகிற
மாதிரி தான் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். நாட்டு மக்களுக்கு
நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்திற்கு என்று இருக்க முடியாது.

அடுத்தபடியாக வறுகடலை பட்டாணி போன்றவைகளைப்பற்றி சொன்னார்
கள். அவைகளைப்பற்றியும் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து அதிலும்
ஒன்றும் இல்லை என்று கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். சிறு வியாபாரி
களுக்கு வரி போடவில்லை. பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம்
செய்யக் கூடியவர்களுக்குத்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது.
ஒரு சதமானம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சதமானம் என்று காம்பவுண்ட்
டாக்ஸ் வருகிறது. இருபத்தைந்து ஆயிரம் ரூபாய்க்கு அதிகமாக வியாபாரம்
செய்கிறவர்களுக்கு ஏன் சலுகை காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுகிறேன்.
அப்படிகாட்ட வேண்டும் என்று இந்த சபை ஏன் கூறுகிறது என்பதுதான்
புரியவில்லை. அவர்களுக்கு வரி விதிப்பதினால் பாதகம் ஒன்றும் இல்லை.
உண்மையாகவே அவர்கள் சிறு வியாபாரிகளாக இருந்தால் அவர்களுக்கு
வரி கிடையாது. இருபத்தைந்து ஆயிரம் ரூபாய்க்கு குறைவாக வியாபாரம்
செய்தால் அவர்களுக்கு கம்பவுண்ட் டாக்ஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது
அதை பரிசீலனை செய்துதான் அதற்கு ஒரு விலக்குத் தேவை இல்லை
என்று முடிவு செய்தோம்.

கணக்கு வைப்பதைப்பற்றி பல கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.
அது நாம் செய்த சட்டத்தினுடைய விளைவு. பல பண்டங்களுக்கும் ஒரே
விதமாக பல முனை வரி என்று சொன்னால் ஒரு கணக்கு இருந்தால்
போதும் அது இஞ்சினியரிங் பண்டமாக இருந்தாலும் சரி வேறு பண்டமாக
இருந்தாலும்சரி இரண்டு பர்செண்ட் என்று சொல்லிவிட்டால்
ஒரு கணக்கு போதும். ஆனால் சில பண்டங்களுக்கு நாம் ஒரு முனை
வரி என்று சொல்லியும் சில பண்டங்களுக்கு வரி விலக்கும் சில பண்டங்
களுக்கு பல முனை வரியும் போடுவதாக முடிவு செய்ததால் இரண்டு
மூன்று கணக்கு வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அது நம்
முடைய சட்டசபை செய்த முடிவின் விளைவு என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளு
கிறேன். அதை தவிர்க்க முடியாது. எல்லா பண்டங்களுக்கும் இரண்டு பர்
செண்ட என்று சொல்லிவிட்டால் சர்க்காருக்கும் கஷ்டம் கிடையாது, வரி
விலக்கு சிலவற்றிற்குக் கொடுத்து விட்டு ஒரே கணக்கு வைத்துக்கொண்டால்
போதும் என்று சொல்லிவிட்டால் அப்பொழுதும் சர்க்காருக்குக் கஷ்ட
மில்லை. ஒரு முனை வரி விதிப்பதால்தான் பலவிதமான வரி விதிப்புக்கு
கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.
அப்படி கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டிருக்
கிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கும் இல்லை. குஜராத்தி பாஷையில் கணக்கு
வைத்துக் கொள்வதைப்பற்றி டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் சொன்னார்.
அதையும் உடனடியாக ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு பாஷையிலும் எழுதி
கணக்கை பரிசீலனை செய்ய தனி இலாகாவை வைத்திருக்கிறோம்.
ஆகவே இதில் மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால் அதை
சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக்கொண்டு வந்தால் அதைப்பற்றி சர்க்காரும்
பரிசீலனை செய்து கவனிக்க ஏற்பாடு செய்யும், என்பதையும் தெரிவித்துக்
கொள்ளுகிறேன்.

ரெடிமேட் சூட்ஸைப்பற்றி கனம் கோவிந்தசாமி குறிப்பிட்டார்.
ரெடிமேட் சூட்ஸ் சட்டை போன்றவைகளுக்கு ஒரு பர்செண்ட் வரி விதிக்கப்
பட்டிருக்கிறது. தையற்காரன் ரெடிமேடாக தைத்து விற்றால் அதற்கு
வரி உண்டு. சாதாரணமாக கனம் கோவிந்தசாமிக்கு சட்டை தைத்துக்
கொடுத்தால் அதற்கு வரி கிடையாது. கோவிந்தசாமி என்றால் கோவிந்த
சாமிக்கு மட்டும் என்பதல்ல. யாருக்குத் தைத்துக் கொடுத்தாலும் அதற்கு
வரி கிடையாது. துணியை வாங்கி அதை சட்டைகளாக தைத்து விற்பனை
செய்தால் அதற்கு விற்பனை வரி உண்டு. அவ்வாறு அதில் தவறுகள்
இருக்குமானால் அதை சர்க்காருக்கு எழுதி அனுப்பினால்—சட்டம் இது
தான்—இது நிச்சயமாக அமுல் நடத்தப்படும் என்று தெரிவிக்கிறேன்.

வொர்க்ஸ் காண்டிராக்ட்டுக்கு வரி போடப்படுவது பற்றி எதிர்கட்சித்
தலைவரும், திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களும் சொன்னார்கள். இதற்கு
முன்னால் இருந்த சட்டப்படி வரி போடப்படுகிறது. ரிப்பேர் முதலிய
காரியங்கள் செய்து கொடுத்தால் அந்த பண்டங்களுக்கு விற்பனை வரி
போடப்பட்டு வருகிறது. அதைக்கூட எடுத்து விட வேண்டும் என்பதற்காக
இப்போது ஒரு திருத்தமே கொண்டு வருவதாக இருக்கிறேன். அதைக்
கொண்டுவந்துவிட்டால் வரி இல்லாமல் போய்விடும்.

அடுத்தபடியாக முக்கியமான பிரச்னை குதிரைப் பந்தயம். திரு. சின்ன
துரை அவர்கள் கோபமாகக்கூடக் கேட்டார்கள், "சர்க்கார் இந்தக்
குதிரைப் பந்தயத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று
நினைக்கிறதா" என்றார்கள். அது சூதாட்டாமா, ஆடம்பரமா என்று கேட்
டார்கள். இப்பொழுது நல்ல குதிரை வளர்க்க வேண்டுமென்று சொன்
னால் அதற்கு ஓரளவு இந்தப் பந்தயம் தேவை என்று கருதப்படுகிறது.
குதிரைகள் அதற்குத் தேவை. டிபென்சு சர்வீசுக்குக்கூட அவசியமானது.

SRI A. GOVINDASAMY: இண்டி ரேஸில் ஓடும் குதிரைகள்
பட்டாளத்திற்கு உபயோகப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இவை பின்னால் "ஸ்டட்டுக்கு"
அனுப்பப்பட்டு நல்ல குதிரைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. வெளிநாடுகளி
லிருந்துகூட நல்ல குதிரை வருகிறது. ஆகவே குதிரைப் பந்தயத்தை

நிறுத்திவிட்டால் குதிரைப் பாதுகாப்பு பாதிக்கப்படுமோ, இதனும்
தேச பாதுகாப்புக்கே பெரிய அபாயம் ஏற்படுமோ என்று கருதியதால்
பழைய சட்டத்தை அமுல் நடத்தாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: அப்படியானுல்
அந்த சட்டத்தை ரத்து செய்ய முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதில் முடிவான
அபிப்பிராயம் இன்னமும் தெரியவில்லை. இந்த குதிரைகள் வேண்டிய
தில்லை, போர் என்றுலும் டாங்கிகளை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று
சொன்னுல் அந்தக் காலத்தில் இந்தச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்படும்.
குதிரை வளர்ப்பை தடுக்கக்கூடாது என்ற அபிப்பிராயம் இருந்தால்
அந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்யலாம். இன்றைக்கு முடிவான அபிப்
ராயம் ஏற்படாததன் காரணமாக அந்தச் சட்டத்தை அப்படியே வைத்துக்
கொண்டிருக்கிறோம். குதிரைப் பந்தயமே வேண்டாம் என்று எல்லா
அங்கத்தினர்களும் சொல்லுகிறுர்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

வரி வசூல் சம்பந்தமாக 10 பர்செண்ட் பெட்டிங் டாக்ஸ் வசூல்
செய்கிறோம். இந்த பெட்டிங் டாக்ஸை 30 பர்செண்ட் ஆக ஏன் உயர்த்தக்
கூடாது என்று சொன்னுர்கள். பத்து சதமானத்தை முப்பது சதமானமாக
உயர்த்திவிடலாம். பத்து சதமானம் இருக்கிறபோது இரண்டு லட்சம்
வருகிறது என்றுல் முப்பது சதமானமாக்கினுல் அறுபது லட்சம் வரும்
என்று கணக்கிடமுடியாது. ஒரு குதிரை ஒரு மணியில் 20 மைல்
ஓடிற்று என்றுல் அந்த ஒரு மணியில் 5 குதிரைகள் ஓடினுல் 100 மைல்
ஆகாது. அதே 20 மைல் தான் ஓடும். அதுபோல இன்றைய தினம்
பத்து சதமானம் இருப்பதை 30 சதமானமாக உயர்த்தினுல் பணம்
கூடுதலாகாது. இல்லீகல் பெட்டிங்தான் ஏற்படும். உள்ளேயே போகாது,
வெளியில் நின்று சூதாட்டம் செய்வார்கள். வரி விதிப்புக்கு எப்போதும்
எல்லை உண்டு. லிமிட்டெட் டாக்சேஷன் என்பதுதான் பொருளாதாரத்
திலேயே அடிப்படையான கொள்கை. ஆகவே இதற்கு மேல்
உயர்த்துவது சரியில்லை.

அடுத்தபடியாக டீசல் எண்ணெயைப் பற்றிய பிரச்னை சென்ற வருஷத்
திலேயே சொல்லப்பட்டது. நான் அவ் விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும்
போதும் சொன்னேன், சர்க்கார் இதைப் பரிசீலனை செய்து இயன்ற அளவுக்கு
நிவாரணம் கொடுக்கும் என்று. அது போல் சர்க்கார் இதை மிகவும்
நன்றுக ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து அதில் இருக்கிற சாதகபாதகங்களை உணர்ந்து
செய்வதால் நன்மையைவிடத் தீமை அதிகம் என்று முடிவுக்கு வந்து
விட்டுவிட்டார்கள். காரணம் என்னவென்றுல் விவசாயி யார் என்று
பார்த்து, ஆயில் என்ஜின் இருக்கிறதா என்று பார்த்து பர்மிட் கொடுக்க
வேண்டும். இந்த எண்ணெயை பஸ்ஸுக்கும் உபயோகப்படுத்துவதால்
கள்ளமார்க்கெட் நடக்காமல் இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படி
யும் நாம் 35 பைசா போடுவதைக் குறைத்து இவர்களுக்கு 25 பைசா
வுக்குத் தருகிறோம் என்றுலும் அதிகாரிகள் இவர்களிடம் சென்று
அடிக்கடி வாங்கின எண்ணெய், உபயோகப்படுத்திய எண்ணெய், கள்ள
மார்க் கெட்டில் விற்காமல் இருக்கிறுர்களா என்ற கேள்வி கேட்பது இந்த
தொல்லைகளையெல்லாம் பார்த்தால் விவசாயிகளே நாளாவட்டத்தில் இந்த
விலக்கும் வேண்டாம், இந்த தொல்லையும் வேண்டாம் என்பார்கள்.
எதிர்கட்சித் தலைவர்கள் யுத்த காலத்தில் பெட்ரோல் கூப்பன் கொடுத்தது
போலக் கொடுக்கலாம் என்றுர்கள். அப்போது என்ன நிலைமை உண்டா
யிற்று என்று நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த நிலைமை மீண்டும்
நம் நாட்டுக்கு வர வேண்டாம் என்றுதான் இதைச் செய்யவில்லை.
கூப்பனைக் கொடுத்துவிட்டு சும்மா இருங்கள் என்றுல் இந்தச் சட்டத்தை
நாமே அவமதிப்பது போலாகும்.

1—00

ஏனெனில் இவர்கள் இவ, வாங்கி வெளியில் பல வர்ணங்
கள் உள்ள மார்க்கெட்டில் விற்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அப்படி
இருக்கும்போது இதே சட்ட சபையில் மறுபடியும் அங்கத்தினர்கள்
வந்து ஏராளமான கூப்பன்கள் தவறுக உபயோகிக்கப்பட்டது

அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா அல்லது கருப்பு மார்க்கெட்டில்
அவற்றை விற்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா என்று
கேட்பார்கள். இதிலுள்ள லாப நஷ்டங்களைப் பார்த்து இதில்
இப்பொழுது எந்த விதமான சலுகை கொடுத்தாலும் அதனுல் ஏற்படக்
கூடிய நிர்வாகத் தொல்லை அதிகமாகும் என்ற காரணத்தினுல் நாம்
இதைக் கொடுக்கவில்லை. "கானன்ஸ் ஆப் டாக்ஸேஷன்" என்று
விதிகள் இருக்கின்றன. வரி விதிப்பில் முக்கியமாக "ஸிம்ப்ளிசிட்டி ஆப்
அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்" இல்லாததை நாம் உபயோகப்படுத்துவதில்லை.
நிர்வாகம் எவ்வளவு சுலபமாக செய்ய முடிகிறதோ அந்தக் கொள்கை
அடிப்படையில்தான் நாம் வரிகள் விதிக்கிறோம். வரி விலக்கு கொடு
பதின் மூலம் தொல்லை தொந்தரவுகள் அதிகமானுல் அப்பொழுது அத
கொடுக்கப்பட முடியாமல் இருக்கிறது. அடிஷனல் எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி
போடுவது பற்றி மத்திய அரசாங்கம் இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின்
நிதியைப் பற்றியும், அபிப்பிராயத்தையும் கேட்டார்களா என்று எதிர்கட்சித்
தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதில் இரண்டு அபிப்பிராயங்கள் இருக்
கின்றன. ஒன்று மத்திய அரசாங்கம் வரி விதித்து, அடிஷனல் எக்ஸைஸ்
வரி விதித்து ராஜ்ய சர்க்காருக்குள்ள பாகத்தை ராஜ்ய சர்க்காருக்கு
கொடுப்பது. அது நல்லதுதான், அதனுல் செலவு குறையும். சிக்கன
மாக நிர்வாகம் நடத்தவும் முடியும். இரண்டாவதாக, அடிஷனல்
எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி போட்டு ராஜ்யங்களுக்கு இருக்கிற சொற்ப வரிகளை
மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்துவிட்டால் உங்களுக்குத் தேவையிருக்கிற
போது அதை உயர்த்தவோ அல்லது நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று
விரும்பும்போது நிவாரணம் அளிக்கவோ, அல்லது வரியைக் குறைக்கவோ
அப்பொழுது ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்காது. அந்த அதிகாரம்
மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சென்றுவிடும். ஆகவே, ராஜ்ய சர்க்கார்
கையிலுள்ள சில தலைப்புகளை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மாற்றிக் கொடுப்ப
தால் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு வரி விதிப்பிலுள்ள நெகிழ்ச்சி (elasticity)
இல்லாமல் போய் விடும். இது, இரண்டாவது கருத்து. ஆகவே, சில
ராஜ்யங்கள் மத்திய அரசாங்கம் அடிஷனல் எக்ஸைஸ் வரி விதிப்பதை
மறுத்துவிட்டார்கள். சில ராஜ்யங்கள் அப்படிக் கொடுப்பதற்கு ஒத்துக்
கொண்டார்கள். ஆனுல் எல்லா ராஜ்யங்களும் ஒத்துக் கொள்ளாததால்
அது நடைபெறவில்லை. அதுதான் நிலைமை. ஆகவே, இதில் நாம்
என்ன சொல்கிறோம் என்பதல்ல பிரச்னை. எல்லா ராஜ்யங்களும் சேர்ந்து
இதற்கு ஒத்துக்கொண்டால்தான் இதைச் செய்ய முடியும். சென்ற முறை
துணி, புகையிலை, சர்க்கரை இம் மூன்று பண்டங்களுக்கும் விற்பனை வரிக்கு
பதிலாக எக்ஸைஸ் வரி விதிக்க வேண்டுமென்று கூட்டிய மகாநாட்டில்
டெல்லியில் எல்லா ராஜ்ய சர்க்கார்களும் கலந்துகொண்டார்கள். அப்பொழுது
எல்லா ராஜ்ய சர்க்கார்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதனுல் இம் மூன்று
இனங்களுக்கும் எக்ஸைஸ் வரி, விற்பனை வரிக்குப் பதிலாக அமைக்கப்
பட்டது. இப்பொழுது இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார் அனுப்பிய
சர்க்குலரை எல்லா ராஜ்ய சர்க்கார்களும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற
காரணத்தால் அது செய்யப்படவில்லை. அடுத்தபடியாக, சௌக்கி போஸ்ட்
தொல்லை இருக்கிறது என்று சொல்கிறுர்கள். அதில் தொல்லைகள்
இருக்கக்கூடும் என்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதிலிருக்கிறவர்
கள் தவறு செய்யக்கூடும் என்பது சர்க்காருக்கும் நன்கு தெரியும். இதைத்
தவிர்ப்பதற்கு ஓரளவு லாரி வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களின் ஒத்துழைப்பு
கிடைத்தால் சர்க்கார் அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். அதற்காக திருத்தம்
கூட கொண்டு வருவதாக யிருக்கிறேன். அது என்னவென்றுல், லாரியில்
போனுல், யார் யார் சரக்கு கொண்டு போனுலும் அவர்கள் ஒரு "டூப்ளி
கேட் பில் ஆப் ஸேல்"ஐ சரக்கோடு வைத்துக்கொண்டு அதை சௌக்கியில்
கொடுத்து விட்டால் அவர்களை விட்டு விடுவது என்ற ஒரு தீர்மானம். அந்த
பில்லைப் பார்த்தால் அது யாருக்குப் போகிறது என்று கண்டுபிடிக்கலாம்
அதில்லாமல் இருந்தால் கஷ்டமாக இருக்கும். இப்பொழுதுள்ள சட்டத்
தின் படி "பில் ஆப் ஸேல்" கொண்டு வரவேண்டுமென்றில்லை. அதை
மாற்றியமைக்க முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுதுகூட
பெரிய கூட்ஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் நிர்வாகிகளிடம் சொல்லியிருக்கிறோம்.
அப்படி "டெலிவரி நோட் ஆர் பில் ஆப் ஸேல்" கொடுத்தால் தடை

[Sri R. Venkataraman] [9th April 1960

செய்வதில்லை. அப்படி கொடுக்காமல் இருக்கும் இடங்களில் தான் சற்று தடை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, லாரி நடத்துகிறவர்கள் ஒத்துழைத்து "டெலிவரி நோட் அல்லது பில் ஆப் ஸேல்" கொடுத்து அதை சவுக்கியில் கொடுத்துவிட வேண்டும். Now it is only a log sheet. யார் கையில் அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் துஷ்பிரயோகம் செய்யமாட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. கண்டுபிடித்தவர்களின் மேல் அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கிறது. அகப்படாதவர்கள் மீது ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. பொது மக்கள், லாரி டிரான்ஸ்போர்ட் நிர்வாகிகள் சர்க்காருக்கு உதவியாக இருந்து எந்த இடங்களில் எப்படி தவறு நடக்கிறது என்று தெரிவித்தால் சர்க்கார் கண்காணிப்பாயிருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக அஸெஸ்மெண்ட் போன்ற விஷயங்களில் இப்பொழுது முன்பிருந்த "டிலே" குறைந்து விட்டது என்று மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நாம் மூன்று பாகமாக இவ்விலாகாவை பிரித்து விட்டோம். ஒன்று, அஸெஸ்மெண்ட் விங், இரண்டாவதாக அப்பலேட் விங், மூன்றாவதாக இன்டெலிஜென்ஸ் விங் என்று. முன்பு ஒருவரே பல வேலைகளை கவனித்து வந்தார். அப்பீல்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர் அஸெஸ்மெண்டையும், அஸெஸ்மெண்ட் செய்து கொண்டிருந்தவர் அப்பீல்களையும் கவனித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதனால் பல தொல்லைகள் இருந்தன. இந்த புது விற்பனை வரிச் சட்டம் வந்த பிறகு இப்படி பிரித்ததிலிருந்து ஒரளவு இந்த "டிலே இன் அஸெஸ்மெண்ட்" குறைந்து விட்டது. மேற்கொண்டு இதை இன்னும் எவ்வளவு சீக்கிரம் செய்ய வேண்டுமோ அதற்கு வேண்டியதை செய்கிறோம். கடைசியாக, சென்ற வருடத்தில் கம்பவுண்டிங்கை உயர்த்துவது பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும் என்று சொன்னார்களே, இதற்கு என்ன செய்தார்கள் தெரியாது என்று சொன்னார்கள். ஒரு வருடக் கணக்கைப் பார்த்துத்தான் முடிவு செய்ய முடியும். இதுவரை எவ்வளவு பேர்கள் கம்பவுண்டிங் முறையை ஏற்றுக் கொண்டார்கள், அதில் எவ்வளவு வருவாய் வந்திருக்கிறது, இதே முறையில் சென்ற ஆண்டில் எவ்வளவு பேர்கள் அஸெஸ் செய்யப்பட்டார்கள்? நேரடியாக, அதில் எவ்வளவு வந்திருக்கிறது என்றெல்லாம் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்துதான் முடிவு எடுக்க முடியும். அந்த புள்ளி விவரங்களை ஒரு ஆண்டு முடிந்த பிறகுதான் சேகரிக்க முடியும் என்பதினால் அவற்றை சேகரிக்கச் சொல்லி போர்ட் ஆப் ரெவின்யூவுக்கு உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் அதை பரிசீலனை செய்யுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இறுதியாக இந்த மான்யக் கோரிக்கை மீது பலர் பங்கெடுத்துக் கொண்டு அரிய கருத்துக்களை சொன்னதற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இதை நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL: On a point of information, Sir, சௌக்கி போஸ்டில் இப்பொழுது எந்தெந்தப் பொருள்களுக்கு வரி அங்கேயே வசூலிக்கலாம் என்று விதியிருக்கிறது? அந்தப் பொருள்களுக்கு அங்கே வரி வசூல் செய்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: சட்டப்படி எந்தெந்தப் பொருள்களுக்கு வரி வசூலிக்கவேண்டுமோ அவைகளுக்கு வசூல் செய்கிறார்கள்.

SRI J. MATHA GOWDER: டீக்கு மல்டிபாயிண்டா அல்லது ஒரு முனை வரியா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: டீ தழைக்கு வரி கிடையாது. ஸிங்கில் பாயிண்ட்.

SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL: லாரியில் வரும் சரக்குகளை நாலைந்து பேர்கள் சேர்ந்து போட்டு அனுப்புகிறார்கள். அப்படி வரும் போது சங்கடமாயிருக்கிறது. நாலைந்து பேர்கள் மீதும் பில் போட்டு கொடுத்தால் அப்ஜெக்ட் செய்கிறார்கள். அது எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இது பற்றி விவரமாக எழுதியனுப்பினால் தெரிவிக்கிறேன்.

9th April 1960]

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman withdrawing his cut motion?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: I press my cut motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"That the allotment of Rs. 1,97,58,300 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration—be reduced by Rs. 100."

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: I now put the Demand to the vote of the House. The question is—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,97,58,300 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. on Thursday, the 14th April 1960.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

Nil.

B.—Reports, Notifications and other papers.

* 57. *Note circulated by Education and Public Health Department on Demand No. XVII—Medical.*

* 58. *Note circulated by Education and Public Health Department on Demand No. XVIII—Public Health.*

† 59. *Supplement to the Review on Industrial Development in Madras State for the year 1959-60.*

* Circulated on 6th April 1960.

† Circulated on 7th April 1960.

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 648, asked by Sri T. S. Rama-
swamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th
April 1960, on page 245 supra.]

கல்லூரித் தமிழ்க் குழு செயல் நிலை அறிக்கை.

கொடுத்தவர் :
திரு. G. R. தாமோதரன்,
தலைவர், கல்லூரித் தமிழ்க் குழு.

முதற் பிரிவு : ஏற்பாட்டுக்கு முன்னர்

அரசாங்கக் குறிக்கோளும் விளைவும்

குடியரசின் தத்துவமும் லட்சியமும் வெறும் கொள்கையளவில்
நின்றுவிடாமல் நடைமுறையிலும் செயல்பட வேண்டுமென்றால், நாட்டு
மக்களின் கருத்துக்கு மதிப்புத் தர வேண்டும். இது நல்ல அரசாங்கத்தின்
நேர்மையான போக்கு. இந்தப் போக்கினைப் பின்பற்றும் முறையிலே
சென்னை ராஜ்ய அரசாங்கம் பல ஆண்டுகளாக நடைமுறையை அமைத்துக்
கொண்டுள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்தினரால் நியமிக்கப்பட்ட நிர்வாக
மொழி ஆணைக்குழு (Official Language Commission) விடம் சமர்ப்பித்த
அறிக்கையிலும் சென்னை ராஜ்ய சர்க்காரின் இந்தப் போக்குத் தெளிவாகக்
காணப்படுகின்றது. இந்தக் கோட்பாட்டை எழுத்தளவில் நிறுத்திவிடாமல்
செயல் படுத்திக் காட்டுவதற்காக நிர்வாக மொழிச் சட்ட நிறைவேற்று
குழு (Official Language Act Implementation Committee) உருவாகி
செயல் புரிந்து வருகிறது. ஆனால், இம் மாநிலத்தின் மொழியாகிய
தமிழுக்கு உரிய தலைமையும் முக்கியத்துவமும் ஏற்படுவதற்கு இந்த ஒரு
குழுவின் செயல்கள் போதிய அளவில் இருக்க முடியாது. அந்தக்
குழுவின் அதிகார வரம்பு நிர்வாகத் துறையுடன் நின்றுவிடும். ஆதலால்
பிற துறைகளில் தமிழ் வளர்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்
வதற்கெனத் தனியே ஒரு ஸ்தாபனம் வேண்டியிருந்தது. அவ்வாறு
தோன்றியதுதான் தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம். சென்ற குடியரசு
நாளன்று, 1959-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 26-ந் தேதி ராஜ்ய கவர்னர்
அதைத் தொடங்கி வைத்தார். அதன் துணை அமைப்பாகச் சென்ற தமிழ்
புது வருடப் பிறப்பன்று (1959 வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 14 தேதி) கல்லூரித்
தமிழ்க் குழு உருவாகியது. கிட்டத்தட்ட ஓர் ஆண்டு பூர்த்தியாகியுள்ள
இந்நிலையில், அதன் நடவடிக்கைகள் பற்றிய அறிக்கை ஒன்றை அதன்
தலைவர் என்ற முறையில் சுருக்கமாக இங்கே தர விரும்புகிறேன்.

வரலாறு

நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துக் கூறுவதற்கு முன் இந்தக் கல்லூரித்
தமிழ்க் குழு உருவாகிய வகையை நினைவூட்டுவது பொருத்தமாகும்.

நிர்வாக மொழி ஆணைக் குழுவிடம் சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் தெரி
வித்துள்ளபடி, மிக மிக உயர்ந்த கல்வி உள்பட எல்லாப் பாடங்களையும்
வட்டார மொழியிலேயே நடத்த வேண்டும். இந்த முடிவை லட்சியமாகக்
கொண்டு, தக்க வகையில் அந்த வட்டார மொழியை வளம்படுத்த
வேண்டும். இந்த நோக்கத்தின்படி, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் எல்லாப்
பாடங்களையும் தமிழிலே கற்பிப்பதோடு, பல்கலைக் கழகப் படிப்பிலும்
தமிழைக் கையாளுவதற்கு வசதிகள் செய்யவேண்டும். பல்கலைக் கழகப்
போதனா மொழியாகத் தமிழை ஆக்குவதில் உள்ள பிரச்சினைகளையும்
செய்ய வேண்டிய அரிய முயற்சிகளையும் சர்க்கார் அறியாமலில்லை.

சிக்கல்களையே நினைத்துக்கொண்டிருந்து, செயலிலே தளர்ந்தால்
குடியாட்சித் தத்துவம் வெறும் ஏட்டுச் சுரைக்காயாகி விடும். மேலும்,
ஆக்கச் சிந்தனை வளர்வதற்கு இந்நாட்டு மக்களுக்கு என்றுமே வாய்ப்பு
ஏற்படமுடியாமல் போகும்.

சிக்கல்களை ஆராய்ந்து, அவற்றை நீக்குவதற்குரிய வழிமுறைகளை
வகுத்துக் கொடுப்பதற்கு என்ன செய்வதென்று ஆலோசித்துப்பார்த்தே
அரசாங்கம் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவை நியமித்தது என்பது தெளிவாக

விளங்குகின்றது. கல்லூரித் தமிழ்க்குழுவில் இடம் பெற்றிருப்பவர்கள்
யாவருமே கல்லூரிக் கல்வித் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களே. கல்லூரித்
தமிழ்க் குழுவினரால் ஆராயப்பட வேண்டியவை எவை என்பதைத் தெரி
விக்கும் அரசாங்க உத்தரவும் இது முற்றிலும் கல்வித் துறையினரின்
கவனத்தையும் ஒத்துழைப்பையுமே பெற வேண்டியது என்பதைத்
தெளிவாக்குகிறது.

கல்வித் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்களை ஆராய்ந்து நீக்குவதற்கு
அத் துறையில் உள்ளவர்களின் ஆலோசனைகளும் ஒத்துழைப்பும் வேண்டும்
என்பதால்தான், அதே துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களை மட்டும் கொண்ட
குழுவாகிய கல்லூரித் தமிழ்க்குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இத்தகைய பின்னணியிலும் சூழ்நிலையிலும்தான் கல்லூரித்
தமிழ்க்குழு பிறந்தது. இக் குழுவின் நடவடிக்கைகளை மதிப்பிட்டுப் பார்ப்ப
தற்கு இந்தப் பின்னணி தேவை. ஆதலால்தான் இந்த வரலாற்றுப்
பின்னணியை இங்கே விவரிக்க நேர்ந்தது.

அரசாங்க ஆணையும் அதன் குறிப்புகளும்

வழி காட்டும் கல்லூரியில் (Pilot College) பி.ஏ. வகுப்புகளில் தமிழைப்
போதனா மொழியாக ஆக்குவதற்குரிய வழி முறைகள் பற்றி அரசாங்கத்
துக்கு ஆலோசனை கூறிச் செயல் படுவதற்கென்று கல்லூரித் தமிழ்க்
குழுவை சென்னை சர்க்கார் தம் ஆணையால்—ஜீ.ஓ. 748, 14—4—1959—
தோற்றுவித்தது.

கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினரால் ஆராயப்பட வேண்டிய குறிப்புகள்
எவையென அந்த உத்தரவு குறித்துள்ளது. விவரமாக விளக்கப்பட்டுள்ள
அக் குறிப்புகளைப் பின் வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம் :—

1. வழி காட்டும் கல்லூரியில் பி.ஏ. பாடங்களைத் தமிழில் படிக்க வரும் மாணாக்கர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய முறை.
2. அக் கல்லூரியில் பாடம் கற்பிக்கப் போகும் ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.
3. பாட நூல்களைத் தமிழில் தயாரித்தல்.
4. ஆசிரியர்களுக்கு உரிய கைக்குறிப்புகள் தயாரித்தல்.
5. கலைச் சொற்கள் உருவாக்குதல்.
6. இவை தவிர, மேற்படி கல்லூரியில் பி.ஏ. பாடங்களைத் தமிழில் நடத்துவதற்கு உதவக்கூடிய பிற குறிப்புகள்.

இந்தக் குறிப்புகளை முன்னே அமைத்துக்கொண்டுதான் கல்லூரித்
தமிழ்க்குழு தன் ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கிற்று.

முதலில்

மேலே குறித்த குறிப்புகளை முறைப்படி ஆராய்வதற்கு முன், பி.ஏ.
பாடங்களைத் தமிழில் நடத்துவதற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கோவை
அரசினர் கலைக் கல்லூரியை ஒட்டியும், அங்கே என்னென்ன பாடங்களை
பி.ஏ. வகுப்பில் நடத்த வேண்டும் என்ற ஆராய்ச்சியை ஒட்டியும் சில
முடிவுகள் செய்யவேண்டியிருந்தது. அந்தக் கல்லூரியில் உள்ள இட
வசதி, அங்கே இப்போது நடக்கும் பாடங்கள், இன்னும் புதிய பாடங்களைச்
சேர்ப்பதால் எதிர்காலத்தில் இத் திட்டத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள்—
இவற்றைப்பற்றி எண்ண வேண்டியிருந்தது. போதிய அளவு நூல்கள்
அக் கல்லூரியின் நூல் நிலையத்தில் இருக்கவேண்டும்; பி.ஏ. வகுப்பில்
நடத்துவதற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பாடங்கள் மாணவர்களிடையே
செல்வாக்குப் பெறுவனவாக இருக்க வேண்டும்: அந்தப் பாடங்களுக்குரிய
சொல்வளம் இருக்கவேண்டும்—இந்தக் குறிப்புகளும் கல்லூரித் தமிழ்க்
குழுவின் முதற் கவனத்திற்கு வந்தன.

இந்த வழியில் ஆராய்ந்தபின், கோவை அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் அடுத்த ஆண்டு பி. ஏ. வகுப்பில் நடத்துவதற்கு வசதி செய்ய பின்வரும் பாடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன:

1. வரலாறு (History)
2. அரசியல் (Politics)
3. உளவியல் (Psycology)
4. பொருளாதாரம் (Economics)
5. புவியியல் (Geography)

இவற்றுள் பொருளாதாரமும் புவியியலும் இப்போது அக் கல்லூரியில் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

புதிய பாடத் திட்டத்தின்படி பி. ஏ. வகுப்பில் படிக்கிற மாணவர்களும் விஞ்ஞானப் பாடங்களை ஓரளவு படிக்கவேண்டும். எனவே விஞ்ஞானப் பொது அறிவு (Minor Sciences)க்குரிய பாடங்களையும் தமிழிலேயே கற்பிக்க வேண்டுமா என்பதுபற்றி முடிவுசெய்யவேண்டியிருந்தது. முதலில் பிறப்பித்த சர்க்கார் உத்தரவில் இதுபற்றி தெளிவு இல்லை. இப்போது மேற்கொள்ளப்படும் போதனுமொழிக் கொள்கை உறுதியாகி, எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் எல்லாப் பாடங்களும் தமிழில் படிக்க நேரிடும். அப்போது விஞ்ஞானப் பட்டத்து பி. எஸ்ஸிக்குப் படிப்பவர்களும் தமிழில்தானே படிக்க வேண்டும். அந்த நிலை வரும்போது விஞ்ஞானத்தையும் தமிழில் நடத்துவதற்கு வழி வகுப்பதற்கு ஏற்ற முறையில், இப்போதே இந்தத் துறையில் முதல் முயற்சி செய்வது நல்லது என்று கல்லூரித் தமிழ்க் குழு கருதியது. விஞ்ஞானப் பொது அறிவுப் பாடங்களையும் தமிழிலேயே நடத்தலாம் என்ற குழுவின் ஆலோசனையை அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டு உத்தரவு பிறப்பித்தது—ஜி. ஓ. 1801, கல்வி, 1—9—1959.

வழிகாட்டும் - பைலட்—கல்லூரியில் பின்வரும் விஞ்ஞானப் பாடங்களைப் பொது அறிவுப் பகுதியில் நடத்துவதென முடிவாயிற்று :

1. உயிரியல் (Biology)
2. வானியல் (Astronomy)
3. புள்ளியல் (Statistics)
4. பௌதிகம் (Physics)
5. இரசாயனம் (Chemistry)

1959-ம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் 25உ நடைபெற்ற முதற் கூட்டத்தில் மேலே கண்டவை யெல்லாம் ஆராய்ந்தபின் செய்த முடிவுப்படி வழிகாட்டும் கல்லூரியில் பின்வரும் பாடங்கள் பி. ஏ. வகுப்பில் தமிழில் நடத்தப்படும் :—

முக்கியப் பாடங்கள்.—(Major)—வரலாறு, அரசியல், பொருளாதாரம், புவியியல், உளவியல்.

துணைப் பாடங்கள்.—தத்துவம், வாணிபம், புள்ளியல்

பொது அறிவுப் பாடங்கள்.—பௌதிகம், இரசாயனம், உயிரியல், வானியல், புள்ளியல்.

குழுவின் முதற் கூட்டத்தில் அரசாங்க ஆணையில் காணப்படுகின்ற குறிப்புகள்பற்றியும் ஒருவாறு ஆராய்ச்சி நடந்தது.

தமிழில் கல்லூரிப்பாடங்களை நடத்துவதற்கு ஆசிரியர்களின் ஆர்வமும் தகுதியும் எந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்துகொள்ளக் குழு விரும்பிற்று. எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள்பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிக்கும் முயற்சியில் குழு முற்பட்டது. அதன்படி ராஜ்யத்தில் உள்ள எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டது. அச் சுற்றறிக்கைக்கு வந்த பதில்கள் தொகுக்கப்பட்டன. எத்தனை ஆண்டுகளாக யார் யார் என்னென்ன பாடங்கள் நடத்துகிறார்கள் என்பதும் யார்யாருக்கு என்னென்ன மொழிகள் தெரியுமென்பதும், யார் யார் தத்தம் பாடங்களைத் தமிழிலே நடத்த முன்வருவார்கள் என்பதும் சுற்றறிக்கைக்கு வந்த பதில்களிலிருந்து தொகுத்து அறியப்பட்டன.

பல்வேறு கல்லூரிகளிலிருந்து வந்த பதில்கள் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினர்க்கு மிகவும் உற்சாகம் ஊட்டக்கூடியனவாக இருக்கின்றன. தமிழில் பாடங்களை நடத்துவதில் ஆசிரியர்கள் ஊக்கம் காட்டியிருப்பதோடு, அவர்களில் பெரும்பாலோர் தமிழிலேயே பாடங்களை நடத்துவதற்கு இசைவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஓரளவேனும் தயக்கம் இருக்கக்கூடும் என்று முதலில் நினைத்திருந்த குழுவினர்க்கு இந்த மகிழ்ச்சியான முடிவு எதிர்பாராததாக அமைந்தது என்றே சொல்லவேண்டும்.

மேலும், வழிகாட்டும் கல்லூரியில் நடத்தப்படவிருக்கும் பாடங்களுக்கு உரியனவாய் ஏற்கெனவே தமிழில் வெளியிடப்பட்டுள்ள எல்லா நூல்களையும் தொகுப்பது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு தொகுக்கப்படும் நூல்கள், மேல் நடவடிக்கைகளுக்கு உதவக்கூடும் என்பது குழுவின் நம்பிக்கை.

பல்வேறு பாடங்கள்பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் தொகுத்து அறிவதற்கும், அந்தந்தப் பாடங்கள்பற்றிக் குழுவுக்கு ஆலோசனைகள் சொல்வதற்கும் குழு உறுப்பினர்களிடையே பொருட் பிரிவினை செய்யப்பட்டது.

உளவியல் ..	(1) டாக்டர் தேவசேனபதி, M.A.,Ph.D., தத்துவத்துறை ரீடர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
	(2) திரு. அப்புள்ளாச்சாரியார், M.A.L.T., வ. உ. சி. ஆசிரியர் கல்லூரி முதல்வர்.
	(3) டாக்டர் அறம், M.A., Ph.D., கிராமியக் கல்லூரி முதல்வர், பெரியநாயக்கன் பாளையம்.
வரலாறு ..	திரு. தெ. பொ. மீனுட்சிசுந்தரனுர், எம்.ஏ பி.எல்., எம்.ஓ., எல்., போாசிரியர், அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகம்.
புவியியல் ..	திரு. திருநாரணன், எம்.ஏ. புவியியல் பேராசிரியர், கல்லூரி முதல்வர், அரசினர் கலைக்கல்லூரி, கோவை.
பொருளாதாரம், அரசியல், வாணிபம்	திரு. எஸ். வேலாயுதம், எம்.ஏ., பி. காம். ஆனர்ஸ்- (லண்டன்), எல். டி., பொருளாதாரச் சிறப்புப் பேராசிரியர், மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை.
விஞ்ஞானப் பாடங்கள்	திரு. ஜி. ஆர். தாமோதரன், பி.எஸ்.ஸி., மின்., பி.எஸ்.ஸி. பொறி. ஏ.எம், ஐ.இ. முதல்வர், பி. எஸ். ஜி. பொறியியற் கல்லூரி.

அந்தந்தப் பாடங்களுக்குரிய உறுப்பினர்கள், அந்தந்த இயல்களில் தேர்ச்சியும் அனுபவமும் பெற்றவர்கள் என்பது இங்கே குறிப்பிடத் தக்கது.

கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவால் ஆராயப்படவேண்டிய சிக்கல்களில் அடிப்படையான ஒன்று கலைச்சொல் ஆக்கமாகும். அந்தந்தப் பாடங்களுக்குரிய கலைச் சொற்களைத் தொகுக்கவும் அவற்றைத் தமிழில் ஆக்கவும் ஏற்ற தகுதி உடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அவ்வப் பாடங்களுக்குரிய உறுப்பினர்கள் இதுபற்றி நன்கு எண்ணிப் பார்த்துத் தகுதியுடையவர்களைச் சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

கல்வித் துறையினரை நாடினோம்

கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினர் தாமே ஒரு திட்டம் தீட்டிச் செயல்படுவது சரியாகாது என்று கருதினர். கல்வித் துறையில ஈடுபட்டுள்ள நிபுணர்களின் கருத்துக்களையும் தெரிந்துகொண்டு அவர்களின் கருத்தும்

படியே திட்டத்தை உருவாக்கி நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று முடிவாகியது. அதன்படி கல்லூரி முதல்வர்கள், பேராசிரியர்கள், மற்றும் தகுதியுடைய பெருமக்கள்—யாவருக்கும் கருத்துரை கேட்டு விஞப்பட்டியல் அனுப்பப்பட்டது (Questionnaire).

தமிழில் கற்பிப்பதற்குத் தேர்ந்தெடுத்தபாடம்,
விஞ்ஞானப் பொது அறிவைத் தமிழில் நடத்துவது,
கலைச்சொற்களைத் தமிழாக்குவதில் பின்பற்ற வேண்டிய முறை,
கலைச்சொற்களை உச்சரிப்புப் பிறழாமல் சொற்பெயர்ப்புச் (Translitera-tion) செய்தல்,

உலகக் கலைச்சொற்களைக் கையாளுதல்,

ஏற்கெனவே தமிழிலுள்ள சொற்களிலிருந்து கலைச்சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்,

கலைச்சொற்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய மூலங்கள்,
மொழிபெயர்ப்பதற்கு உரிய புத்தகங்கள்,
தமிழிலேயே எழுதப்பட்ட நூல்களுக்கு ஊக்கமூட்டல்,
தமிழில் நூல்களை வெளியிடுவோர்பற்றி முடிவு செய்தல்,
கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு வேண்டிய தகுதி,
கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை,
ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டும் பயிற்சி நடத்தல்,
தமிழில் கற்பிக்க முன்வரும் ஆசிரியர்க்கு ஊக்கமூட்டுதல்,
தமிழில் படிக்க முன்வரும் மாணவர்க்கு ஊக்க மூட்டுதல்
ஆங்கிலத்தின் தரத்தை மிகுதியாக்க வழி,

இவையும் இவைபோன்ற மற்ற விவரங்களையும்பற்றி அவரவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து உதவுமாறு மேலே குறித்த பெருமக்களைக் குழு கேட்டுக்கொண்டது.

குழு அனுப்பிய விஞக்களுக்கு அவர்கள் விடை அனுப்பித் தங்கள் கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் தெரிவித்து உதவிஞர்கள். அவர் களுடைய விடைகளையும் ஆலோசனைகளையும் முன்வைத்து ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகு, நடைமுறைக்கு ஏற்ற ஒரு திட்டம் தயாரிக்கக்கூடிய ஒரு தெளிவு ஏற்பட்டது.

இரண்டாம் பிரிவு : முதல் அறிக்கை

மேலேகண்டவாறு, ஒருவகையான தெளிவு ஏற்பட்டபின், கல்லூரித் தமிழ்க் குழு ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்குத் தன் முதல் அறிக்கையைச சமர்ப்பித்தது. இப்படி ஓர் அறிக்கை அனுப்பவேண்டும் என அரசாங்கம் தன் ஆணையில் தெரிவித்திருந்தது.

முதல் அறிக்கையில் பின்கண்ட குறிப்புக்கள்பற்றித் தன் கருத்துக் களையும் ஆலோசனைகளையும் குழு தெரிவித்திருந்தது :

1. கலைச் சொல்லாக்கம்
2. பாட நூல்கள் தயாரித்து வெளியிடுதல்
3. ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்
4. மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

இந்தக் குறிப்புகள்பற்றிக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு அனுப்பிய முதல் அறிக்கையில் பின்னே காணப்படும் தெளிவுகள் அமைந்திருந்தன:—

1. சுமார் பதிஞன்கு பாடங்களுக்குரிய கலைச்சொற்கள் தயாரிக்க வேண்டும்.

2. பல்கலைக் கழகத்துப் பாட நியமனக் குழுக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய தரமான நூல்கள் தமிழில் தயாராகவேண்டும்.

8. கலைச்சொல்லாக்கத்திலும், நூல் தயாரிப்பிலும் ஈடுபடுவோர் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும்.

4. ஆசிரியராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவோர் அந்தந்தப் பாடத்தில் புலமை பெற்றிருந்தால் மட்டும் போதாது ; தமிழில் நடத்தும் பணியில் ஊக்கத்தோடு ஈடுபடுகிறவராகவும் இருக்கவேண்டும்.

5 ஆங்கிலத்தின் தரத்தை மாணவரிடையே அதிகப்படுத்துவதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ, அவையெல்லாம் செய்யவேண்டும்.

கலைச் சொல்லாக்கம்

கல்வித்துறையில் உள்ள பலர் நம் கருத்துக்களை தெரிவித்ததுபற்றி மேலே குறித்தோம். கலைச் சொல்லாக்கம் பற்றி அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கள் பல மாதிரியாக இருந்தன. அப்பட்டமான தனித் தமிழ்ச் சொற்களையே தொகுக்கவேண்டும அல்லது தனித்தமிழில் ஆக்கவேண்டும் என்றனர் சிலர் ; வேறு சிலர், சொற்பெயர்ப்பே (Transliteration) சிறந்தது என்றனர் ; அயல்மொழிச் சொல்லாஞலும் சரி, தமிழ் மொழி சொல்லாஞலும் சரி—வழக்கிலுள்ள சொற்களை அப்படியே கையாள வேண்டும் என்று கூறினர் சிலர். கருத்துக்கள் தெரிவித்தவர்களின் போக்கு இப்படி இருக்க, ஏற்கெனவே தமிழில் உள்ள நூல்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் என்ன நிலை நிலவுகிறது என்று பார்த்தபோது, அங்கேயும் ஒருமைப்பாடு காணமுடியவில்லை.

கூடியமட்டும் உலகக் கலைச்சொற்களைக் கையாளவேண்டும் என்றும், அவற்றைப் பயன்படுத்தும்போது தமிழுக்கு ஏற்றபடியான தழுவல்கள் செய்துகொள்ளலாம் என்றும் அரசாங்க ஆணை தெரிவித்திருந்தது. நன்ருக அறிமுகமான தமிழ்க் கலைச்சொற்களைக் கையாளலாம் எனவும் அப்படித் தமிழ்க் கலைச்சொல்லைக் கொள்ளும்போது, கூடவே உலகக் கலைச் சொல்லையும் (International Terms) நக வளைவுக்குள் எழுதிக்கொள்ள வேண்டும் எனவும் அரசாங்கத்தின் அதே ஆணை குறித்திருந்தது.

இவ்வகையான பல தரமும் வகையும் கொண்ட கருத்துக்களைத் தன் முன் வைத்துக்கொண்டு கூடியமட்டில் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய கலைச்சொற்களை உருவாக்க வழிதுறைகளை வகுக்கவேண்டியிருந்தது.

கலைச் சொல்லாக்கம் பற்றிக் குழு செய்துகொண்ட முடிவு பின் வருமாறு :

1. இப்போதைக்கு பி. ஏ. பாடங்களுக்கு வேண்டிய கலைச்சொற்களைத் தொகுத்து, ஆக்குதல் போதுமானது.

2. பள்ளிப் பாட நூல்கள், ஆங்கில—தமிழ் அகராதிகள், தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியம், கலைக்கதிர் (மாத வெளியீடு), சென்னை அரசாங்கக் கலைச்சொற் பட்டியல்கள்—ஆகியவற்றில் காணப்படும் கலைச்சொற்களை ஆராய்ந்து பார்த்தபின், பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

3. முடியுமாயின் தமிழில் கூட்டுச்சொற்களைப் பயன்படுத்தலாம். ஆனல், இந்தக் கூட்டுச்சொற்கள் (Compound words) எளிதில் விளங்க வேண்டும் ; கடுநடைக்கும் மயக்கத்துக்கும் இடம் இருப்பது கூடாது.

4. தகுந்த சொற்கள் கிடைக்காதபோது சொற்பெயர்ப்பே கொள்ளத் தக்கது.

மேலேகண்ட முடிவுகளின்படி தயாரிக்கப்படும் கலைச்சொற்களில் என்றுமே மாறுதல் ஏற்படக்கூடாது என்று குழு நினைக்கவில்லை.

வெறும் கலைச்சொற்களை மட்டும் தனியே எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, நேருக்கு நேராக அந்தச் சொற்களின் பதவுரைக்கு ஏற்றபடி மொழி பெயர்த்தால் சரியாக இருக்கமுடியாது என்பது குழுவினர் அறிந்ததுதான. அந்தந்தப் பாடங்களின் சூழ்நிலையில் சொற்களுக்கு ஏற்படும் கருத்துத்தான் கலைச்சொற்களின் நுட்பத்தைத் தெரிவிக்கமுடியும். அந்தக் கருத்தை மனத்தில் வாங்கி எழுதுவதுதான் சரியான கலைச்சொல் உருவாவதற்கு வழி. இதிலே சில வேளைகளில் தவறும் கருத்து வேறுபாடும் ஏற்படுவது இயற்கை. ஆதலால், பாடப் புத்தகங்கள் எழுதுகிறவர்களுக்கு அந்தந்த

இடங்களுக்கு ஏற்றவண்ணமாகக் குழுவினர் தயாரிக்கும் கலைச்சொற்களைத் திருத்தவோ மாற்றவோ விடுக்கவோ உரிமை இருக்கவேண்டும். காலம் செல்லச்செல்லக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவின் கலைச்சொற் பட்டியலில் மாறுதல்கள் ஏற்படலாம்; ஏற்படும் என்பதே எமது கருத்து.

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தார் பல்லாண்டுகளாகப் பாடுபட்டுக் கலைக் களஞ்சியம் வெளியிட்டு வருகின்றனர். அவர்கள் எத்தனை எத்தனையோ கலைச் சொற்களைத் தொகுத்திருப்பார்கள், கண்டிருப்பார்கள், ஆக்கியிருப் பார்கள். ஆனால், அவற்றையெல்லாம் முறைபடத் தொகுத்து வெளி யிடும் முயற்சி ஏற்படாதது உண்மையில் வருந்தவேண்டிய காரியம். வெளியாகியிருக்கிற கலைக்களஞ்சியத் தொகுதிகளைப் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டுதான் அவர்களுடைய கலைச் சொற்களைக் காணவேண்டியிருந்தது. பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்கள், கிடைக்கக்கூடிய சொல்லகராதிகள் ஆகிய வற்றின் துணையையும் குழுவினர் நாடவேண்டியிருந்தது.

பாட நூல்கள்

கலைச் சொல்லாக்கம் போலவே அடிப்படையானது தமிழிலே பாட நூல்கள் தயார்செய்வது; ஆனால், அதைவிடக் கடுமையானது. கல்லூரி களுக்கு வேண்டிய பாடநூல்கள் தயார் செய்யும் முயற்சியில் இடைஞ்சல்கள் பல உண்டு. மேலும், ஒவ்வொரு பாடத்திலும் மிகப் பல நூலகள் இருக்க வேண்டும். ஒன்றிரண்டு புத்தகங்கள் இருப்பது போதாது. பாடமாகப் படிப்பதற்கு என அமைவது தவிர, அவ்வப்போது பார்த்து விவரமும் தெளிவும் கொள்வதற்கு மிகமிகப் பல பெரிய நூல்கள் வேண்டும். இவை யெல்லாம் உடனே தமிழில் வெளிவரவேண்டும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. தமிழிலே எல்லாப் பாடங்களும் நடைபெறும் நிலவரம் நிலைபெற்றபின், தமிழில் எழுதப்படும் நூல்கள் நன்கு பரவ வழி ஏறபடும். அப்போதுதான் விரைந்து முன்னேறும் விஞ்ஞான நுட்பங்களெல்லாம் அன்றன்று நடத் தும் தமிழ்ப் பாடங்களாக ஆகமுடியும் ஆனால், இன்றைய உடனடித் தேவைக்கு இவை உதவமுடியாதல்லவா? இப்போதைக்கு ஒவ்வொரு பாடத்திலும் ஒன்றிரண்டு புத்தகங்களே தயார் செய்யமுடியும். முதலாண் டுக்கு வேண்டிய அளவுக்கு இப்போது நூல்களைத் தயார் செய்துகொண்ட பின், இரண்டாம் மூன்றும் ஆண்டுகளில் விரிவான பல நூல்கள் வெளி யிடத் திட்டம் இடலாம்.

இனி, இப்படித் தயார் செய்யும் நூல்களின் விற்பனை ஒரு பெருஞ் சிக்கல். ஒரே ஒரு கல்லூரியில் தமிழில் பாடம் நடத்தும் நிலையில், ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் இருபது முப்பது பிரதிகள் விற்பனையாகும். அதாவது, அச்சடித்த பிரதிகளுக்குக் கிராக்கி இராது. குறைந்த விலையில்— சிறப்பாக மாணவர்கள்—வாங்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பார்க்கும் போது இது ஒரு பெரிய சிக்கல் என்பது எளிதில் தெரியும். அரசாங்கத் திட்டப்படி 1963-ல் எல்லாக் கல்லூரிகளும் தமிழில் பாடங்களை நடத்தும் போதுதான் இப்போது அச்சிட்டு வெளியிடும் நூல்களுக்கு மதிப்பும் கிராக்கியும் ஏற்படமுடியும். அதுவரையில் பொறுத்திருக்க எந்தப் புத்தக வெளியீட்டாளரும் இசைவர் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே, குறிப்பிடட அளவு பிரதிகள் முன்கூட்டியே விலைக்கு வாங்கிக்கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது.

இனி, வெளியிடப்படும் நூல்கள் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களாக இருக்க வேண்டுமா, அல்லது தமிழிலேயே எழுதப்பட்டனவாக இருக்கவேண்டுமா? இது முதன் முதலில் தமிழில் பாடம் நடத்தும் புது முயற்சி; எனவே, பிறர் குறை கூறுவதற்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால், பல்கலைக் கழகத்துப் பாட நியமனக் குழுவினர் குறித்துள்ள நூல்களிலிருந்தே இரண்டொன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தமிழிலே மொழிபெயர்ப்பதுதான் நலமாக இருக்கும். ஆனால், இதிலே சில சங்கடங்கள் உண்டு. மூல நூலை முதலில் வெளியிட்டவர்கள் உள்நாட்டிலோ வெளிநாட்டிலோ இருப்பர். அவ் வெளியீட்டார்களை அணுகி மொழிபெயர்ப்புரிமை பெறவேண்டும். அவர்கள் உரிமை தர இசைவது ஒரு சிரமம்; அடுத்து தமிழ் மரபு கெடாத வகையில் பொருத்தமாக மொழி பெயர்ப்போரைக் கண்டு தேர்வது ஒரு சிரமம். இப்படிப் பல சிரமங்கள் உண்டு; எனினும், பல்கலைக்

கழகம் எதிர்பார்க்கும் தரத்திற்குக் குறையாது என்று அதைத் திருப்திப்படுத்தவேண்டியதற்காக, பாட நியமனக் குழுவினர் குறித்துள்ள சில நூல்களை மொழிபெயர்ப்பதே நலம் என்று குழு நினைக்கிறது. அந்தந்தப் பாட நியமனக் குழுவின் தலைவரையும், அந்தந்தப் பாடங் களில் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் உடைய பேராசிரியர்களையும் நாடி அவர்களின் உதவி பெற்று, மொழிபெயர்ப்பதற்குரிய நூல்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்பது குழுவின் முடிவு.

தகுந்த மொழிபெயர்ப்பாளரை எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது? தகுதி யுடையவர் என்று கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினரால் கருதப்படுவோரை நியமித்துவிடுவது எளியது; ஆனால், இந்த நியமன முறையில் உள்ள கெடுதல் யாவரும் அறிந்ததே, ஆகையால், எவரும் கலந்துகொள்ளக் கூடிய போட்டி மூலமாகத் தேர்ந்தெடுப்பது நலமெனக் குழு நினைத்தது. அந்தந்தப் பாடங்களைக் குறைந்தது இரண்டு ஆண்டுகளாவது கற்பித்த ஆசிரியர்களே கலந்துகொள்ளலாம் என்ற நிபந்தனையோடு போட்டி நடத்துவது எனக் குழு கருதியது. ஒவ்வொரு பாடத்திலும் ஒவ்வொரு பகுதி போட்டிக்குரியதாகத் தேர்ந்தெடுப்பதென்றும், ஐவர் கொண்ட நடுவர் குழுவை ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் நியமிக்கவேணடும் என்றும் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு கருதிற்று.

மொழிபெயர்ப்பாளரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முயற்சி ஒருபுரம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே, மொழிபெயர்ப்புரிமை பெறுவதற்காக மூல நூல் களின் வெளியீட்டார்களோடு கடிதப் போக்குவரத்து ஆரம்பமாகியது.

இனி, இந்த நூல்களை வெளியிடுவது யார் என்ற சிக்கல் எழுந்தது எல்லா நூல்களையும் அரசாங்கமே வெளியிடுவது உத்தமம் என்று குழுவினர் கருதினர். அரசாங்கம் வெளியிடும் பொறுப்பை ஏற்காவிடின், தனியார் வெளியீட்டு நிலையங்களையே நாடவேண்டும். அவர்களிலும் மூல நூல்களை வெளியிட்டவர்களுடைய ஏஜண்டுகளை முதலில் நாடுவதெனவும், அவற் கடுத்துப் பிறரை நாடுவதெனவும் முடிவுசெய்தது. வெளியார் வெளியிட நேரிடும்போது, அவர்கள் சில சலுகைகளை எதிர்பார்ப்பது இயற்கை. அதற்குரிய காரணங்கள் முன்னே குறிக்கப்பட்டன. அவர்களுக்கு உற்சாக மூட்டுவதற்காகக் குறிப்பிட்ட அளவு பிரதிகளை அரசாங்கமோ அதன் சார்பில் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவோ முன்னரே விலைக்கு வாங்கிக் கொள்வதாக உறுதி கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். இத்தகைய சலுகைகள் தவிர்க்க முடியாதவை.

1960 வருடம் மே மாதத்திற்குள் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிட்டு விடமுடியும் என்பது குழுவின் நம்பிக்கை. தவறினால், எப்படியும் ஜூன் மாத மத்திக்குள் வெளியிட்டுவிடுவது உறுதி. இந்த உறுதி அயல்நாட்டு வெளியீட்டாளர்கள் மொழி பெயர்ப்புரிமை வழங்க இசைவதைப் பொறுத் திருக்கிறது.

ஒருவேளை இந்த மொழிபெயர்ப்புத் திட்டம் வெற்றிபெறாவிட்டால் என்ன செய்வது? மூல வெளியீட்டாளர் மொழிபெயர்ப்புரிமை வழங்க மறுக் கலாம்; தகுந்த மொழி பெயர்ப்பாளர் கிடைக்காமல் போகலாம்; மொழி பெயர்ப்பதில் தாமதம் ஏற்படலாம். . . . இவற்றுள் ஒன்றோ பலவோ தடையாக வரக்கூடும். இப்படி நேரிட்டால் என்ன செயயலாம்? குழு இதனையும் எண்ணிப்பார்த்து, ஒரு மாற்றுத் திட்டம் தெரிவித்திருக்கிறது. அந்தந்தப் பாடத்தில் அனுபவமும் தேர்ச்சியும் உடைய பேராசிரியர்களை நியமித்து, பல்கலைக் கழகப் பாடத் திட்டத்துக்குப் பயன்படக்கூடிய நூல்களை எழுத ஏற்பாடு செய்வதே குழுவினரின் மாற்றுத் திட்டம்.

பிரசுரிப்போருக்கும் நூலாசிரியருக்கும் நல்ல உற்சாகம் தருவதற்காக ஒரு பரிசுத் திட்டத்தையும் குழு எண்ணி வைத்திருக்கிறது.

கால வரையறை

மேலேகுறித்துள்ள பற்பல திட்டங்களும் இன்னின்ன கால எல்லைக் குள் முடியவேண்டும் எனக் குழு ஒரு வரையறையை ஏற்படுத்திக் கொண்டது.

ஆசிரியர்கள்

அரசாங்கம் பிறப்பித்துள்ள ஆணையின்படி, வழிகாட்டிக் கல்லூரியில் ஆசிரியர்களாக இருக்கும் தகுதியுடையோரின் பட்டியல் ஒன்றைக் குழு அரசினர்க்கு அனுப்பவேண்டும். அந்தப் பட்டியலில் உள்ளோரில் உசிதமானவர்களை அரசாங்கம் நியமிக்கும்.

அவ்வாறு நியமிக்கப்படும் ஆசிரியர்கள் ஒரு கூட்டுமுயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள குழுவினர் என்ற உணர்ச்சியில் ஒன்றுபடவேண்டும். மேலும், அவ்வாறு நியமிக்கப்படும் ஆசிரியர்கள் அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் இருப்பவர்களாகவே இருக்கவேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினர்க்கு வந்துள்ள ஆசிரியர்களைப்பற்றிய விவரப் பட்டியலை நோக்கினால் தகுந்த வாய்ப்புக்காகக் காத்திருக்கும் திறமைமிக்க பலர் இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாக விளங்குகிறது. வரையறை எதும் செய்துகொள்ளாமல்,—பல்கலைக் கழக விதிகளின்படி கல்லூரிகளில் பாடம் நடத்தும் தகுதியுடையோர் எவரும் விண்ணப்பம் அனுப்ப வசதி செய்யவேண்டும் என்றும், அப்படி வரும் விண்ணப்பங்களிலிருந்து தகுதியுடைய சிலரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்றும் குழு கருதியது. அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை ஓர் இடத்தில் கூட்டித் தமிழிலே திறமையாகப் பாடம நடத்துவதற்குச் சிறப்பான பயிற்சி அளிக்கவேண்டும் என்பது குழுவினரின் கருத்து. அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கும்போது மூன்று ஆண்டுகளுக்கும் வேண்டிய ஆசிரியர்களை முதலிலேயே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அப்படியானால்தான் எல்லோருக்கும் ஒன்றாகப் பயிற்சி கொடுக்கமுடியும். தமிழில் போதிய திறமையும், அவரவர் பாடத்தில் சிறந்த புலமையும் உடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பேட்டி காணும் முறையே போதுமானது. இதற்கெனத் தேர்வுமுறை எதுவும் தேவை இல்லை. வழிகாட்டிக் கல்லூரியில் பி.எ. பாடங்களை இப்போது நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்களில் தமிழ் அறியாத ஆசிரியர்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றி விடலாம். ஜனவரி அல்லது பிப்ரவரியில் ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பேட்டி நடத்துவதென்றும், எப்ரல் மாதத்தில் அவர்களுக்குப் பயிற்சி தருவதென்றும் அவர்களுக்கு உதவும் வகையில் கைக்குறிப்பு நூல் ஒன்று தயார் செய்வதென்றும் குழு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது.

மாணவர்கள்

சென்னை மாநிலத்தின் எல்லா மாவட்டங்களிலிருந்தும் கூடியவரையில் சிறந்த மாணவர்களை வழிகாட்டிக் கல்லூரியில் பயில்வதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்பது குழுவின் கருத்தாகும். தமிழில் பி.எ. பாடங்களை நடத்தவிருக்கும் கல்லூரி இது ஒன்றுதான் என்பதால், போதிய அளவு மாணவர்கள் சேர்வார்களோ என்று ஒரு நிலை ஏற்படும் எனச் சிலர் எதிர்பார்க்கலாம். அந்த நிலைக்கு இடம் தரவே தேவை இல்லை. வழிகாட்டிக் கல்லூரியில் பி.எ. வகுப்பில் சேர்ந்து படிக்க முன்வருவோருக்குச் சம்பளச் சலுகை, பதிவுக் கட்டணச் சலுகை முதலியவற்றோடு, சென்னை அரசாங்க நியமனங்களில் சிறப்புச் சலுகையும் காட்டலாம்.

குழுவினர் அரசாங்கத்துக்குச் சமர்ப்பித்த முதல் அறிக்கையின் சாரம் இதுவரை தரப்பட்டது.

முதல் அறிக்கை சமர்ப்பித்தபின், அதை ஆராய்ந்த அரசாங்கம் குழுவின் சிபாரிசுகளையும் முடிவுகளையும் பெரும்பாலானவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு 1959 செப்டம்பர் முதல் தேதியன்று ஜி.ஓ. எம்.எஸ். நெ. 1801-ல் ஒரு உத்திரவு பிறப்பிதத்து.

அதன் பிறகு குழுவினர் பல முறை கூடினர் ; பல சிக்கல்களை ஆராய்ந்தனர் ; நீங்கிய சிக்கல்கள் சில; நீக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் சிக்கல்கள் சில.

அவற்றின் விவரங்களை இனிமேல் தருகிறோம்.

மூன்றும் பிரிவு : முதல் அறிக்கைக்குப்பின்

முதல் அறிக்கையில் கண்டவை கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவின் திட்டங்களாகும். அந்தத் திட்டங்கள்பற்றி அரசாங்கத்துக்கு அறிவித்த பிறகு, திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளைக் குழு மேற்கொண்டது. அறிக்கையின் இந்தப் பகுதியில் குழுவின் செயல்களைபற்றித் தெரிவிக்கப்படும்.

கலைச்சொல் ஆக்கம்

கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினரின் முதல் கவனம் கலைச் சொல்லாக்கத்தில்தான் சென்றது. கலைச்சொற்களைத் தொகுப்பதற்கும், முடிவான பட்டியல்கள் தயார் செய்வதற்கும் விரிவான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. குழுவின் உறுப்பினர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் பொறுப்பில் விடப்பட்ட பாடத்திற்கு வேண்டிய கலைச் சொற்களைத் தொகுக்கும் பொறுப்பு ஏற்பட்டது. அந்தந்தப் பாடங்களிலும் தமிழிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து உதவி பெற்றுக்கொள்ளுமாறு உறுப்பினர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர்.

கலைச்சொல் தொகுப்பாளர்களுக்குப் பின்வரும் குறிப்புகள் தரப்பட்டன :—

கற்பிக்கும் ஆசிரியர்க்குப் போதுமான அளவு கலைச் சொற்கள் தொகுக்கவேண்டும்.

கலைச்சொற்களின் தொகுப்பிலே தமிழ் மொழித் தூய்மையைவிடப் பாடத்துக்குரிய பொருட் பொருத்தமே முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

ஏற்கெனவே கிடைக்கும் கலைச்சொல் தொகுப்புக்களையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதோடு, தமிழில் தரும்போது கூடியவரையில் பல கலைச் சொற்களைத் தரவேண்டும். பல சொற்கள் தருவதால் நாளடைவில் பொருத்தமான ஒன்றைத் தேர்ந்துகொள்ள வசதி இருக்கும்.

சென்னை அரசாங்கம் அண்மையில் வெளியிட்டுள்ள ஆட்சிச்சொல் அகராதி, ஆசிரியர் கல்லூரிகளுக்கென வெளியிட்டுள்ள கலைச்சொல்லகராதி, சென்னை அரசாங்கம் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் வெளியிட்ட கலைச்சொல் அகராதி ஆகியவற்றின் பிரதிகள் கலைச்சொல் தொகுப்பாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

முக்கியப் பாடம் (Major), துணைப் பாடம் (Ancillary) ஆகியவற்றில் ஒவ்வொன்றுக்கும் சுமார் 1,500 கலைச்சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டன. விஞ்ஞான பொது அறிவுப் (Minor Sciences) பாடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சுமார் 500 முதல் 800 வரை கலைச்சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டன. கல்லூரித் தமிழ்க் குழு உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்களுக்கு உரிய பாடத்தின் கலைச்சொல் தொகுப்பு வேலையைத் தக்கவாறு கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டனர். இந்தக் கலைச்சொல் தொகுக்கும் வேலை சற்றே காலத்தை விழுங்கியது ; தாமதம் தவிர்க்கக்கூடியதாக இல்லை.

தொகுப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டதோடு, அவற்றை ஸ்டென்சில் பண்ணவும், அச்சடிக்கவும் தாமதம் ஏற்பட்டது. இந்த அவசர வேலைக்காகவே அரசாங்கத்தில் ஒரு டைப்பிஸ்டும் இரண்டு அட்டெண்டர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர். மேலும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் டைப்ரைட்டர்களும், பிரதியெடுக்கும் இயந்திரமும் வாங்கப்பட்டன. இவைகளும் சிறிது காலத்தை விழுங்கியது.

இவ்வாறு தயார்செய்யப்பட்ட தற்காலிகக் கலைச்சொற்பட்டியல்கள் அவ்வப்போது எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும், பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கும், கல்வி நிபுணர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. அந்தந்தப் பாடங்களைக் கல்லூரிகளில் நடத்தும் ஆசிரியர்களின் கருத்தையும் பெறவேண்டும் என்பது குழுவின் நோக்கம். கலைச்சொற்களைப் பார்த்து, அவரவர்கள் கருத்துக்களை அந்தப் பட்டியல்களிலேயே ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இடத்தில் குறித்து அனுப்புமாறு கேட்டிருந்தோம். இதற்கு ஒரு மாத அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டது.

கல்லூரிகளிலிருந்தும் கல்வி நிபுணர்களிடமிருந்தும் பட்டியல்கள் உரிய
காலத்தில் திரும்பிவந்தன பெரும்பான்மையான கல்லூரிகளில் மிகவும்
அக்கறையோடு ஆசிரியர்கள் கலைச்சொற்களை ஆராய்ச்சி நோக்கோடு பார்த்துத்
தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருந்தார்கள். அனுபவமும் ஆராய்ச்சியும்
கொண்ட சில கல்வி நிபுணர்கள் தங்கள் கருத்துக்களையும் திருத்தங்
களையும் தெளிவாகத் தெரிவித்திருந்தார்கள். கல்வித் துறையில் ஈடு
பட்டுள்ள பெருமக்கள் இவ்வாறு ஒத்துழைத்த செயல், குழுவினர்க்கு
மிகவும் ஊக்கம் ஊட்டுவதாக இருந்தது.

இதுபோன்ற துறைகளில் கருத்துவேற்றுமை இருக்கவே செய்யும்
என்பது எவரும் எதிர்பார்க்கக்கூடியதே. கலைச்சொல் தொகுப்புகள்
திரும்பிவந்தபின் இந்த முடிவே வலியுற்றது. ஆயினும், பல்வேறு
கருத்துக்கொண்டவர்களும் ஏதேனும் ஒரு வகையில் ஒத்துப்போனாலொழிய
நல்ல காரியம் தடைபடும். ஆதலால், ஏதேனும் ஒருவகையான ஒருமைப்
பாட்டை உருவாக்கிக்கொள்வதற்காகக் கலைச்சொல்லாக்க முயற்சியிலும்
கல்வித் துறையிலும் நெடும் பயிற்சி உடையவர்களை குழுவினர் நாடிப்
பல்வேறு கருத்துக்களையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்து, அவர்களுடன்
விவாதித்து ஒருவகையான கலைச்சொல்லாக்கக் கொள்கையை உருவாக்கிற்று.
பல்வகைக் கருத்துக்கொண்டவர்களும் குழுவின் சங்கடங்களைப் புரிந்து
கொண்டு, தங்கள் ஒத்துழைப்பையும் இசைவையும் தெரிவித்து உதவினார்கள்.
எவருடைய கருத்தையும் புறக்கணித்துவிடக்கூடாது என்ற நோக்கத்தால்
குழுவின் உறுப்பினர்கள் அரிய முயற்சிகள் செய்யவேண்டியிருந்தது.

எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்துத் தகுந்த சொற்களை
முடிவாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிலை கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவுக்கு ஏற்பட்டது.
கல்லூரிகளிலிருந்தும், கல்வி நிபுணர்களிடமிருந்தும் வந்திருந்த கருத்துக்
களையெல்லாம் ஒரே இடத்தில் தொகுத்து எழுதும் பணிக்காகச் சில தமிழ்ப்
புலவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். குழுவின் செயலாளரால் சென்னையில்
நியமிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் புலவர்கள் மட்டுமன்றிப் பீளமேடு பி.எஸ்.ஜி. கலைக்
கல்லூரியின் ஆசிரியர்கள் சிலரும் இந்தப் பணியை அருமுயற்சியுடன் நிறை
வேற்றினார்கள்.

பலருடைய கருத்துக்களையும் ஒரே இடத்தில் தொகுத்துவைத்துக்கொண்ட
பின், முடிவான கலைச்சொல்லைப்பற்றித் தீர்மானிக்கவேண்டும். இதற்கு
ஓர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஒரு தமிழ்ப் புலவர், அந்தந்தப் பாட நிபுணர்
ஒருவர் ஆகிய இருவரை வைத்துக்கொண்டு, கல்லூரித் தமிழ்க் குழு
உறுப்பினர் ஒருவர் ஒவ்வொரு சொல்லையும், அதுபற்றிய பல கருத்துக்
களையும் உன்னிப்பாகக் கவனித்து முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்பது ஏற்பாடு.
இந்த ஏற்பாட்டின்படி செயல்படுவதற்கு ஒரே இடத்தில் குழுவின்
உறுப்பினர்கள் பல நாள் தங்கவேண்டியிருந்தது. டிசம்பர் மாத விடுமுறை
இதற்குப் பொருத்தமாக வந்தது. கோவையில் இந்த வேலை நிறை
வேறியது. இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டவர்கள் சிரமம் பாராமல் ஊக்கத்தோடு
வேலை செய்தார்கள். கல்லூரித் தமிழ்க் குழு அவர்களுக்கு நன்றி
பாராட்டக் கடமைப்பட்டது.

இவ்வாறு முடிவு செய்யப்பட்ட கலைச்சொற்களை ஒன்றுசேர்த்து அச்சுக்கனுப்
பும் பட்டியல்கள் தயார் செய்யப்பட்டது. பிறகு அவைகளை விரைவாக அச்சிட்டு
வழங்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஏனெனில், பல்வேறு பாடங்கள்பற்றிய
நூல்கள் எழுதுவதற்குரிய ஆசிரியர்கள் இந்த நிலையில் தேர்ந்தெடுக்கப்
பட்டுவிட்டனர். எனவே, அவர்களுக்குக் கலைச்சொற்பட்டியல்கள் உடனே
போய்ச் சேர்ந்தாகவேண்டியிருந்தது. சென்னையிலுள்ள அரசாங்க அச்சுக்
கூடமும், கோவையிலுள்ள கலைக்கதிர் அச்சகமும் மூன்றே வாரங்களில்
எல்லாப் (14) பட்டியல்களையும் விரைவாக அச்சிட்டுக்கொடுத்தன. மிகவும்
குறைந்த விலைக்கே அரசாங்கம் இந்தப் பட்டியல்களை வழங்கியது. கல்லூரி
களுக்கும் தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் மாகாணக்
கல்வி ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர்களுக்கும் பாட நூல் எழுதுவதற்குத்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கும் கலைச்சொற் பட்டியல்கள் இலவச
மாகவே அனுப்பப்பட்டன.

இந்தப் பட்டியல்கள் உருவான முறையைப் பற்றி ஒரு விளக்கம்
சொல்லவேண்டியுள்ளது. கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள்,
மற்றும் கல்வி நிபுணர்கள் ஆகிய எல்லோரையும் நெடுகிலும் கலந்து
கொண்டு அவர்களின் ஆலோசனைகளைக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு பெற்று
வந்துள்ளது. அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களை மிகவும் கவனத்தோடு,
விருப்பு வெறுப்பின்றி ஆராய்ந்துதான கலைச்சொற் பட்டியல்கள் உரு
வாக்கப்பட்டுள்ளன. ஒருவர் குறித்த கலைச்சொல்லை எடுத்துக்கொள்ளாமல்
மற்றொருவர் சொன்ன கலைச்சொல்லைக் குழு தேர்ந்தெடுத்திருக்கலாம்.
அப்படித் தேர்ந்தெடுப்பதற்குக் காரணம் உண்டு. குறித்த கருத்தைத்
தவறின்றிப் பொருத்தமாக வெளிப்படுத்தக் கலைச்சொல் உதவ
வேண்டும். மற்றும் தமிழ்மொழியின் மரபோடு கூடிய இயல்புக்கும்
ஏற்றதா என்றும் பார்க்கவேண்டும். மேலும், அந்தந்தப் பாடத்துக்
கென்று தேர்ந்தெடுத்த நிபுணரின் முடிவான கருத்துக்கும் இடம்
கொடுக்கவேண்டும். இப்படிப் பலவகையிலும் கருதிப் பார்த்த ஆராய்ச்சி
யின் விளைவே கலைச்சொற் பட்டியல்; குழுவினரின் தனிக் கருத்துக்கு
இங்கே இடம் இல்லை.

இவ்வளவுக்குப் பிறகும் குழுவினர் தயாரித்துள்ள கலைச்சொற்களில்
மாறுதலே ஏற்படாது என்று சொல்லவில்லை. பாடங்களைத் தமிழில்
நடத்தும்போது ஆசிரியர்கள் இப்போது உள்ளவற்றைவிடப் பொருத்தமான
கலைச்சொற்களைக் கண்டு தெரிவிக்க முடியும். இப்படி ஒரு நிலைமை
ஏற்படக்கூடும் என்பதைக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு அறிந்தேயிருக்கிறது.
ஆதலால்தான் கலைச்சொற் பட்டியல்களின் முன்னுரையில், கீழ்க்கண்ட
வாறு குறிக்கப்பட்டது :—

"வகுப்பில் எழும் சூழ்நிலைகளையெல்லாம் எதிர்பார்ப்பது அருமை,
இங்கே அடிப்படை, முட்டுப்பாடுள்ள கலைச் சொற்களை எல்லோரும்
ஒப்புக்கொள்ளும் வகையில் அமைப்பதேயாம். முடிவாக ஒரு கொள்கை
உருவாகலாம்....தமிழ்ச்சொற்கள் இப்போதைக்கு உதவக்கூடும் என்ற
நோக்கிலேயே உருவானவை. இவை குற்றமற்றன என்று யாரும் கருத
வில்லை. இவற்றைத் திருத்தமுடியும் என்ற நம்பிக்கையிலேயே எல்லோ
ரையும் இதைப்பற்றி எண்ணுமாறும், திருத்தங்களைத் தருமாறும் கேட்டுக்
கொள்கிறோம்....சொல்லிக்கொடுக்கும்போதும் நூல்களை எழுதும்போதும்
திருத்தங்கள் எழும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. நூல் எழுதுவோர்க்கு இது
காரணமாக உரிமை உண்டு". இப்போது பாட நூல்கள் எழுதிக்கொண்டிருக்
கும் ஆசிரியர்களிடம் இக்குறிப்பு வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. நூல்களை எழுதும்
போது குழுவினரின் பட்டியலில் உள்ளவற்றை விடப் பொருத்தமான
கலைச் சொற்கள் தோன்றினால், அவற்றையே பயன்படுத்தும் உரிமை
அவர்களுக்கு உண்டு.

வெளியாகவிருக்கும் பாட நூல்களின் இறுதியிலே கலைச்சொற்களின்
இரண்டு பட்டியல்கள் இருக்கவேண்டும் என்பது குழுவினரால் செய்யப்
பட்டுள்ள முடிவு. ஆங்கில அகர வரிசையிலும், தமிழ் அகர வரிசை
யிலுமாக இரண்டு பட்டியல்கள் ஒவ்வொரு நூலிலும் காணலாம். நூலின்
உள்ளே ஒவ்வொரு கலைச்சொல்லும் முதலில் வரும்போது, அதற்குப்
பக்கத்திலேயே நகவளைவுக்குள் உலகக்கலைச் சொல்லும் அமைக்கப்பட
வேண்டும் என்பது குழுவினர் கொடுத்துள்ள குறிப்பு.

குறையும் குற்றமும் களைந்து, பொருத்தமும் சிறப்பும் வாய்ந்த
கலைச்சொற்களை உருவாக்கும் நற்பணி இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்குத்
தொடர்ந்து நடைபெறும் என்பது குழுவினர் அறிந்த உண்மைதான்.
அந்தப் பணி தொடர்ந்து நடைபெற்றால்தான் ஒவ்வொரு பாடத்திலும்
அற்புதமான கலைச்சொல் வளம் ஏற்படும்.

பாடநூல்கள் தயாரித்தல்

கலைச்சொல்லாக்கம்போலவே பாடநூல்கள் தயாரிப்பதும் முக்கியமானது.
குழுவினர் ஏற்கெனவே தெரிவித்திருந்த திட்டங்களுக்கு ஏற்றபடி நட
வடிக்கை மேற்கொண்டனர்.

[9th April 1960

மொழிபெயர்ப்பதற்குரிய நூல்கள் எவை எனத் தேர்ந்தெடுப்பது முதல் வேலையாகப்பட்டது. பாட நூல்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் ஒவ்வொரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. இந்தக் குழு ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று அல்லது நான்கு உறுப்பினர்கள் இருந்தனர்; ஒருவர் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு உறுப்பினர்; மற்றொருவர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அந்தந்தப் பாட நியமனக் குழுவின் தலைவர் அல்லது உறுப்பினர்; இன்னொருவர் அந்தப் பாடத்தைக் கற்பிக்கும் பேராசிரியர். இவ்வாறு உருவாகிய ஒவ்வொரு குழுவும் தகுந்த பாடநூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தெரிவித்தது.

இப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூல்களிலிருந்து சில பகுதிகளைச் சுட்டி, அவற்றை மொழிபெயர்த்து அனுப்புமாறு ஒரு போட்டி நடத்தப்பட்டது. இந்தப் போட்டிபற்றிய விவரங்கள் 1959-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 16-ந் தேதி வெளியான கெஜட்டில் தெரிவிக்கப்பட்டன. முக்கியப் பாடங் (Major) களுக்கும் துணைப்பாடங் (Ancillary) களுக்கும் பாடநூல் தேர்வுக் குழுவினர் குறித்த நூல்களிலிருந்து மொழிபெயர்ப்பதற்குரிய பகுதிகள் நியமிக்கப்பட்டன. விஞ்ஞானப் பொது அறிவுப் (Minors) பாடங்களுக்குத் தனித் தனித் தலைப்புகள் அறிவிக்கப்பட்டன. மேற்குறித்த கெஜட்டின் பிரதிகள் எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. மேலும், போட்டிபற்றிய விவரங்களை உரியவர்கள் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரிவிக்கும்படி கல்லூரியாளரைக் குழு கேட்டுக்கொண்டது.

மொழிபெயர்த்த பகுதிகளும் கட்டுரைகளும் அதற்கென அறிவிக்கப்பட்ட நாளில் வந்தன. ஏற்கெனவே நியமிக்கப்பட்டிருந்த நடுவர்களின் பரிசீலனைக்கு அவை அனுப்பப்பட்டன.

பாட நூல் தேர்வுக் குழுவினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூல்களை மொழிபெயர்ப்பதற்கு வெளியிட்டவர்களின் ஒத்துழைப்பு எளிதாகக் கிடைக்கும் என்று கல்லூரித் தமிழ்க் குழு நம்பியது. அந்த நம்பிக்கையால் அந்தந்தப் பதிப்பாளர்களின் பிரதிநிதிகளை இரண்டு தடவை சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தது. முதல் கூட்டம் 1959 ஜூலை 23-ம் தேதியே நடைபெற்றது.

மொழிபெயர்ப்பு நூல்களுக்கு அதிக விலைதான் வைக்க நேரிடும் என்பதாலும், அந்த புத்தகங்களுக்கு அதிகக் கிராக்கி இருக்கமுடியாது எனபதாலும் பிரசுரிப்பவர்களின் பிரதிநிதிகள் தயக்கம் காட்டினர். குறிப்பிட்ட அளவுப் பிரதிகளை அரசாங்கத்தினரை வாங்கிக்கொள்ளச் செய்யலாம் என்றும், 1963-ல் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழே பயிற்சி மொழியாகும்போது புத்தகங்களுக்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கும் என்றும் குழு அவர்களுக்கு உறுதி கூறிற்று. நெடுநேர ஆலோசனைக்குப் பிறகு 200 முதல் 300 பிரதிகள்வரை குழுவினரே விலைக்கு வாங்கிக் கொள்வதென்றும், இந்தப் பிரதிகள் வியாபாரத்தில் போட்டிக்கு வரக் கூடாது என்றும், தகுந்த மொழிபெயர்ப்பாளரைக் குழுவே தேர்ந்தெடுப்பதென்றும், நூல்களை 1960-ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் கடைசி வாக்கில் வெளியிட்டுவிடவேண்டுமென்றும் பிரசுரிப்போரும் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினரும் பேசி முடித்தனர்.

ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக, லண்டனிலுள்ள தங்கள் தலைமை நிலையத்தினர் இந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று பின்னால் பிரசுரிப்பாளர்கள் தெரிவித்துவிட்டார்கள். இதன் பின்னர் மீண்டும் முயற்சி செய்துபார்த்தபோதும் வெற்றி கிடைக்கவில்லை. நான்கே நூல்களுக்கு மொழிபெயர்ப்புரிமை பெற முடிந்தது; அவற்றிலும் வெளியிடுவோரின் ஊக்கமின்மையால் இரண்டைக் கைவிட நேர்ந்தது. வெளிநாட்டுப் பிரசுரதார்களின் இந்தியப் பிரதிநிதிகளின் ஒத்துழையா மனப்பான்மை கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினர்க்கு மிகவும் வருத்தத்தையே தந்தது. குழுவினரின் விடாமுயற்சியாலும் குறிப்பிடத்தகுந்த விளைவு எதுவும் இவ்வகையில் ஏற்படவில்லை என்றே சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

9th April 1960]

இவ்வாறு ஒத்துழைப்புக் கிடைக்காமல் போனபிறகு, என்ன செய்வது? இந்த ஒத்துழைப்பை நாடித் தேடுவதில் கொண்ட முயற்சி சில காலத்தை விழுங்கிவிட்டது. ஆனால் நல்ல வேளையாக இப்படி நேர்ந்துவிட்டால் என்ன செய்யலாம் என்று ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தைக் குழு முதலிலேயே எண்ணி வைத்திருந்தது. இப்போது குழுவினர் அந்த இரண்டாவது திட்டத்தில் நாட்டம் செலுத்த நேர்ந்தது.

அதன்படி அந்தந்தப் பாடத்தில் சிறந்த புலமையும் தெளிவும் கொண்ட நிபுணரைக் குழுவினரே தேர்ந்தெடுத்துத் தமிழில் புத்தகம் எழுதச்செய்வது என்று முடிவாயிற்று. பொருளாதாரம், அரசியல் போன்ற துறைகளுக்கு அவற்றில் புகழ் பெற்ற டாக்டர் லோகநாதன், டாக்டர் அப்பாதுரை போன்றவர்களை நூல் எழுதித் தருமாறு குழுவினர் கேட்டனர். மற்றும் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களை நூல்கள் எழுதுமாறு குழு வேண்டிற்று. குழுவின் முயற்சி வீண் போகவில்லை. பல்கலைக் கழக பேராசிரியர்களும், பல்லாண்டுகள் கற்பித்து அனுபவம் முதிர்ந்த பேராசிரியர்களும் இப்போது தமிழிலே பாட நூல்கள் எழுதிவருகிறார்கள்.

முக்கியப் பாடங்கள், துணைப்பாடங்கள் ஆகிய இரண்டு பிரிவிலும் பதினைந்து நூல்கள் எழுதப்பட்டுவருகின்றன. விஞ்ஞானப் பொது அறிவுப் பாடங்களுக்கு ஐந்து நூல்கள் தயாராகின்றன. என்னென்ன நூல்கள் எவரெவரால் எழுதப் பெறுகின்றன என்பதைப் பின்னே உள்ள இணைப்பால் தெரிந்துகொள்ளலாம். சென்னை பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களும், சென்னையிலுள்ள இரண்டு ஆனர்ஸ் கல்லூரிகளிலுள்ள பேராசிரியர்களும், மற்றும் பல வகையில் சிறப்புற்ற நிபுணர்களுமே நூல்கள் எழுதிவருகின்றனர் என்பதை இந்தப் பட்டியல் காட்டும்.

விஞ்ஞானப் பொது அறிவுப் பகுதியில் ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் உரிய நூல்களை எழுதுவதற்கு உரியவர்கள் கட்டுரைப் போட்டி மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் உரிய நூலாசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குத் தனித்தனியே நடுவர் குழுவினர் நியமிக்கப்பட்டனர். மூன்று முதல ஐந்து நிபுணர்கள் வரை ஒவ்வொரு நடுவர் குழுவிலும் அங்கம் வகித்தனர். தமிழ்மொழியிலும் அந்தந்தப் பாடங்களிலும் தேர்ந்த புலமையுடையவர்களே நடுவர்களாக அமைக்கப்பட்டனர். கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவில் அந்தந்தப் பாடத்துக்குரிய உறுப்பினரும் அவர்களோடு நடுவராக அமைந்தார். பிற நடுவர்கள் வழங்கிய மார்க்குகளைக் கொண்டு, தம் மார்க்கையும் சேர்த்துக் குழு உறுப்பினர் முடிவு செய்தார். அதன்படி நூலாசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

சில முக்கியப் (Major) பாடங்களுக்குரிய போட்டிகளில் ஈடுபட்டவர்களில் யாருமே திருப்திகரமாக எழுதவில்லை. அந்தப் பாடங்களுக்குரிய நூலாசிரியர்களை நியமிக்கவே இல்லை.

முடிவாக 1959-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 10-ந் தேதியில்தான் நூலாசிரியர்கள் பற்றி முடிவு ஏற்பட்டது. எனவே, நூல் எழுதுவதற்குரிய அவகாசம் குறைவுதான். ஏதோ எழுதினோம், எப்படியோ எழுதினோம் என்ற நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. ஆதலால், பி. ஏ. வகுப்பில் முதல் ஆண்டுக்கு வேண்டிய அளவுக்குமட்டும் இப்போது நூல்களை எழுதிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற பகுதிகளை அடுத்தடுத்து வெளியிடுவது என்று முடிவாகியுள்ளது.

இதற்கிடையில் இந்தப் பாடநூல்களை வெளியிடுவதற்கு ஏற்றவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. தமிழ் நூல் வெளியீட்டாளர்கள் பன்னிரண்டு பேருக்குமேல் குழுவின் அழைப்பை ஏற்று அன்புடன் வந்தனர். 1960-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 21-ந் தேதியில் சென்னை அரசாங்க அலுவலகத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில், ஒத்துழைப்பதாக உறுதி கூறியதோடு குழுவினர் முயற்சியால் உருவாகும் நூல்களை

வெளியிடவும் ஏற்றுக்கொண்டனர். கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினர் கூறிய ஆலோசனைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டனர். அந்த ஆலோசனைகளின்படி வெளியீட்டாளர்கள் நியமிக்கும் விலைப்படி 300 பிரதிகளை அரசாங்கம் வாங்கிக்கொள்ளும்; அந்தப் பிரதிகள் விற்பனைக்கு வரமாட்டா; நூலாசிரியர்களுக்குரிய சன்மானத் தொகையை முதலில அரசாங்கத்தார் கொடுத்து விடுவர்; பிறகு அரசாங்கத்துக்கு வெளியீட்டாளர்கள் அந்தத் தொகையை திருப்பித் தந்துவிடவேண்டும் என்பதாகும்.

வெளியீட்டாளரைச் சந்தித்த அதே நாளில் நூலாசிரியர்களையும் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினர் சந்தித்தனர். அவர்களுடைய திட்டங்கள் என்ன, அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்கள் என்ன என்று அறிந்து கொள்வதே இந்த கூட்டத்தின் நோக்கம். நூலாசிரியர்கள் மிகவும் உற்சாகமாக வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் குழு அறிந்துகொண்டது. மார்ச் மாதம் 31-ஆம் தேதிக்குள் கையெழுத்துப் பிரதிகளை அனுப்பிவிடவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. நூலாசிரியர்கள் கட்டாயம் ஒத்துழைப்பார்கள் என்பதே குழுவின் நம்பிக்கை. தமிழில் எழுதுவது அவர்களுக்குப் புது முயற்சி; புதியதுறை. எனவே இந்த முயற்சியால் தாங்கள் புகழுக்கு இழுக்கு வந்துவிடக் கூடாதே என்ற கவலை இருக்கிறது; மேலும் தாங்கள், முழுத்திறமையையும் காட்டவேண்டும் என்ற ஆர்வமும் அவர்களிடம் காணப்பட்டது. அதே சமயத்தில், வெளிநாடுகளில் அற்புதமாக வெளி வரும் நூல்களுக்குத் தங்கள் நூல்கள் எந்த வகையிலும் சளைத்துவிடக் கூடாது என்ற கவலையும் காணப்படுகிறது.

வெளியிடுவோரும் நூலாசிரியர்களும் காட்டுகின்ற ஆர்வத்தைப் பார்க்கும் போதும், அரசாங்கத்தின் ஆதரவையும் தாராள மனப்பான்மையையும் பார்க்கும்போதும் ஜூன் மாதத்துக்குள் சிறந்த நூல்களை அருமையாக வெளியிடுவதில் வெற்றி காணமுடியும் என்றே குழு நம்புகிறது. அதாவது ஏராளமான நூல்களை ஒவ்வொரு பாடத்திலும் வெளியிட்டுவிடப்போகிறோம் என்பதல்ல ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் இரண்டொன்று வீதம் வேண்டிய புத்தகங்களை—நல்ல முறையில் வெளியிடமுடியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பி. ஏ. முதலாண்டில் முக்கிய பாடத்துக்கு வாரத்தில் ஆறுமணி நேரம்; துணைப் பாடத்திற்கு இரண்டுமணி நேரம்; பொது அறிவுப் பாடத்திற்கு ஒருமணி நேரம்; முதல் ஆண்டுக்கு வேண்டிய பாடப்பகுதிகளின் அளவு குறைவுதான். எனவே, ஓர் ஆண்டுக்கு உரியபடி பாடங்களை பகுத்து, பகுதி பகுதியாக நூல்களை வெளியிட்டுவிடலாம். அடுத்து இரண்டாம் ஆண்டுக்கும் மூன்றும் ஆண்டுக்கும் உரிய பகுதிகளைத் தொடர்ந்து வெளியிடக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு முனைந்திருக்கும் என்பது சொல்லாமலே தெரியும்.

இரண்டாவது ஆண்டிலும் மூன்றாவது ஆண்டிலும் தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டிய ஒரு முயற்சி பற்றிக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு ஓர் ஆலோசனை செய்துள்ளது. அந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலும் வெறும் பாடப் புத்தகங்களை தயாரிப்பதோடுமட்டும் தன் கவனத்தைக் குழு நிறுத்திவிடாது. உயர்ந்த தரம் உடைய விரிவான பெரிய நூல்கள் பலவற்றை—பரந்தும் ஆழ்ந்தும் செல்லும் அறிவு வளர்ச்சிக்குத் துணைசெய்யும் நூல்களை—வெளியிட ஏற்பாடு செய்யும். இத்தகைய உயர் நூல்கள் பல்கலைக் கழகப் படிப்புக்குச் சிகரமாய் அமைபவையாகும்.

ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள்

தக்க ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது இத்திட்டத்தின் நடைமுறையில் அடுத்து வருவதாகும். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்ததே திட்டத்தின் வெற்றி என்றும் சொல்லலாம். அதற்கு ஏற்ற முயற்சிகள் நடந்துவருகின்றன. உரியவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தபின், அவர்களுக்குத் தக்க பயிற்சி அளிக்கப்படும்.

அடுத்து வருவது மாணவர்களைப் பற்றியது. தமிழிலேயே எல்லாப் பாடங்களையும் பி. ஏ. யில் படிக்கவரும் மாணவர்களுக்குத் தகுந்த சலுகைகள் காட்டவேண்டிவரும். அரசாங்கம் இவ்வகையில் தாராளமாக இருக்குமென்றே எதிர்பார்க்கிறோம்.

முடிவுரை

லட்சியம் சிறந்ததாக இருப்பதோடு, அதனை அடைவதற்கு உரிய வழியும் சிறந்ததாக இருக்கவேண்டும். இது காந்தியம். நாட்டில் மக்களாட்சி யின் பாங்கு நன்றாக உருவாவதற்கும் இன்னும் பல நலன்கள் தழைப் பதற்கும் வட்டார மொழிகள் வளமும் வாய்ப்பும் பெறவேண்டும். இத்தகைய ஆக்கத் துறைகளில் ஒன்றுதான் தமிழைப் போதன மொழி யாக ஆக்குவது. இந்த நல்ல லட்சியத்தை அடைவதற்கு நல்ல வழியைப் பின்பற்றவேண்டும் என்பதற்காகவே கல்லூரித் தமிழ்க் குழு ஏற்பட்டுள்ளது என நம்புகிறோம். கல்வித்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள யாவருடைய ஒத்துழைப் பையும் பெற்றுத் தன் முடிவிலும் முறையிலும் நன்மையே காணும் என்று கல்லூரித் தமிழ்க் குழு நம்புகின்றது.

இப்போதுதான் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு செயலில் இறங்கத் தொடங்கி யுள்ளது. 1959-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் தேதி ஒன்றில் பிறப்பித்த அரசாங்க ஆணைப்படி இந்த ராஜ்யம் முழுவதிலும் எல்லாக் கல்லூரி களிலும் தமிழே பயிற்சிமொழியாகும்வரை இந்தக் குழுவுக்கு நிரம்ப வேலைகள் உண்டு. இவ்வளவு பெரிய தெய்வீகமான பொறுப்பிலே வெற்றி காண்பதற்குக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு கல்வி நிபுணர்களையே நம்பியிருக்கிறது.

பொதுவாகக் கல்வித் துறையிலும்-சிறப்பாக இந்த மாநிலத்தின் கல்வித் துறையிலும் ஆர்வமும் அனுபவமும் பெற்றுள்ள கல்வி நிபுணர்கள் யாவருக்கும் நன்றி செலுத்துவதோடு இவ்வறிக்கையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு
தாமோதரன்,
தலைவர், கல்லூரித் தமிழ்க் குழு.

பின்னிணைப்பு

தயாராகும் பாட நூல்கள் பற்றிய விவரங்கள்.

முக்கியப் பாடங்கள், துணைப் பாடங்கள்.	எழுதுவோர்.
1. செயல்முறை புவியியல்—தரைப்பட விளக்கம்.	திரு. சி. எஸ். நரசிம்மன், விரிவுரையாளர், அரசினர் கல்லூரி, கும்பகோணம்.
2. நில வகைகள்	திரு. அனந்தபத்மநாபன், புவியியல் பேராசிரியர், மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை.
3. உலகப் புவியியல்—தென் கண்டங்கள்.	திரு. ஜி. நாராயணசாமி ஐயர், புவியியல் விரிவுரையாளர், ஆசிரியர் கல்லூரி, மதுரை.
4. பருவ இயல்	திருமதி ஆர். இராதா, புவியியல் விரிவுரையாளர், மேரி அரசியார் கல்லூரி, சென்னை.
5. ஐரோப்பிய வரலாறு	டாக்டர் ஆரோக்கியசாமி, வரலாற்று ரீடர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
6. இங்கிலாந்தின் அரசியல் வரலாறு ..	திரு. கே. கே. பிள்ளை, வரலாற்றுப் பேராசிரியர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்,
7. தற்கால அரசாங்கங்கள்—ஐரோப்பா ..	திரு. பு. ரா. பக்கிரிசங்கர், மாவட்ட முனிசீபு, சிதம்பரம்.
8. ஐரோப்பிய தத்துவ அறிமுகம் ..	டாக்டர் டி. எம். பி. மகாதேவன், தத்துவப் பேராசிரியர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
9. உளவியல்—பொது	டாக்டர் தா. ஏ. சண்முகம், உளவியல் ரீடர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
10. சோதனை உளவியல்	டாக்டர் போயஸ், உளவியல் பேராசிரியர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
11. அரசியல் கோட்பாடு—பகுதி : 2 ..	திரு. பாஸ்கரன், அரசியல் ரீடர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
12. பொருளாதாரம்	திரு. எஸ். வேலாயுதம், பொருளாதாரச் சிறப்புப் பேராசிரியர், மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை.
13. இங்கிலாந்தின் பொருளாதார வரலாறு.	திரு. அ. முத்தையா பொருளாதாரப் பேராசிரியர், பச்சையப்பர் கல்லூரி, சென்னை.

முக்கியப் பாடங்கள், துணைப்பாடங்கள்.	எழுதுவோர்.
மொழி பெயர்ப்பு நூல்கள்.	
14. தொழில் நிலைய அமைப்பியல் ..	திரு. ஒ. ஆர். கிருஷ்ணசாமி, துணையாசிரியர், கலைக் களஞ்சியம், சென்னை.
15. இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பு வரலாறு.	திரு. சூரியநாராயணன், அரசியல் பேராசிரியர், அழகப்பர் கல்லூரி, காரைக்குடி.
விஞ்ஞானப் பொது அறிவு நூல்கள்.	
16. உயிரியல்	திரு. வி. எஸ். இராமசாமி, எம். ஏ., உயிரியல் விரிவுரையாளர், பி.எஸ்.ஜி. கலைக் கல்லூரி, கோவை-4.
17. இரசாயனம்	திரு. கே. கண்ணபிரான், எம். எ., பி. எஸ்ஸி. ஆனர்ஸ், இரசாயனப் பேராசிரியர், பி. எஸ். ஜி. கலைக் கல்லூரி, கோவை-4.
18. வானியல்	திரு. மகாதேவன், கணித விரிவுரையாளர், அரசினர் கலைக் கல்லூரி, சென்னை.
19. பௌதிகம்	திரு. பி. சவரிமுத்து, பௌதிகப் பேராசிரியர், செயின்ட் ஜோஸப் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.
20. புள்ளியியல்	திரு. கே. வேங்கடேசன், எம். ஏ., கணித விரிவுரையாளர், செயின்ட் ஜோஸப் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

[9th April 1960

THE PROGRESS REPORT OF THE COLLEGE TAMIL COMMITTEE.

Presented by Sri G. R. Damodaran, Chairman.

The Government of Madras in their G.O. Ms. No. 748, Education, dated 14th April 1959, constituted the College Tamil Committee to consider and advise them on the following points with regard to the implementation of Tamil medium in the Pilot College :—

(i) *The mode of selection of pupils for the B.A. Degree Courses in the Pilot College.*—It is necessary that pupils should be chosen from every district and should be best among those who being eligible for admission to the B.A. Degree course decide to take that course.

(ii) *The selection of staff to conduct the new courses.*—The staff of Professors and Lecturers for the various subjects of the B.A. Degree Courses in the Pilot College should be specially got together so as to comprise an organized team which will be competent to impart instruction in the Tamil medium. Even though the Pilot College will be a Government College, the selection of staff for these courses need not be confined to people in Government service and the choice should be from as wide a circle as possible as long as the persons chosen possess the qualifications prescribed by the University. The Committee might prepare a list of suitable persons to take up the various subjects of the B.A. Degree Course from which Government could choose the members of the staff to run the new courses.

(iii) Preparation of text-books and lecture-notes for the new courses.

(iv) *Technical terms to be used in the new courses.*—As far as possible, well-known international terminology should be used, subject to such adaptations, as may be necessary. Well-known Tamil terms may be used but it would be desirable in such cases to have the international terms also indicated in brackets.

(v) Any other matter relevant to the conduct of the Tamil medium B.A. Degree Courses.

The issues raised by the terms of reference are—

(1) The mode of selection of pupils,

(2) The selection of staff,

(3) Preparation of text-books,

(4) Preparation of lecture-notes,

(5) Preparation of technical terms, and

(6) Any other matter relevant to the conduct of Tamil medium in the B.A. Degree Course.

9th April 1960]

The first problem to be tackled by the Committee was to decide as to what subjects under Humanities could most conveniently be undertaken for instruction in Tamil medium at the Government Arts College, Coimbatore. In the selection of such courses, the following were taken into consideration :—

(1) Preferably it should be a subject already taught in the Pilot College, since the books and the class-rooms will be readily available.

(2) Subjects chosen must have sufficient popularity from the stand-point of students.

(3) The subjects chosen must have evolved adequ te vocabulary.

On the basis of these considerations, the Committee decided on teaching in Tamil medium the subjects of History, Politics, Phychology, Economics and Geography, the last two being the subjects at present offered in the Pilot College.

The Committee had next to consider the minor subjects which are to be associated with major subjects and the question arose whether the minor subjects were also to be taught in Tamil medium. The Government Order gave no explicit directive on this point. Finally, the Committee decided that in order to pave the way for the future switch-over to Tamil medium even in Science subjects, it would be advisable to make a beginning in a small way with the Science minor subjects. The folowing minor subjects were decided upon :—

Biology, Astronomy, Statistics, Physics and Chemistry.

On a consideration of the above, the College Tamil Committee at its first meeting on 25th April 1959 decided that the following subjects under Major, Ancillary and Minor be taught in Tamil medium in the Pilot College :—

Major: History, Politics, Economics, Geography and Psychology.

Minor : Physics, Chemistry, Biology, Astronomy and Statistics.

The same meeting considered other aspects under reference in the Government Order. It would be helpful to have some information about the availability of Lecturers in the Colleges to teach in Tamil and their attitude. They prepared a *pro forma* to elicit information about the experience of the members of the staff in Colleges and subjects taught, language known and willingness to teach the subjects in Tamil. The Committee also decided to collect all books published in Tamil relating to the subjects to be taught at the Pilot College. In order to concentrate attention on the problems characteristic of each subject, one subject was assigned

to each member who was to be responsible for advising the Committee on all the problems relating to that particular subject, and the following allocation was decided upon :—

Psychology—Sri Devasenapathy, Mr. Appalachari and Dr. Aram.

History—Sri T. P. Meenakshisundaram Pillai.

Geography—Sri Thirunarayan.

Economics, Politics and Commerce—Sri S. Velayutham.

All Science subjects—Sri G. R. Damodaran, Chairman.

The preparation of technical terms, being a vital problem, was considered and each member in charge of subject was requested to make suggestions in the course of time about the suitable persons to undertake the compiling of technical terms in Tamil for the respective subjects.

The study of the replies received from the various Colleges shows that the teachers are enthusiastic about the proposal to teach in Tamil. Almost all of them are agreeable to teach in Tamil. This encouraged the College Tamil Committee.

Having decided on the subject to be taught in Tamil, the Committee set itself next to the preparation of a programme of work.

In the preparation of the plan of action, the Committee desired to be guided by the advice and suggestions of educationists and others and accordingly a questionnaire was prepared to solict their opinion on the choice of subjects, the medium of instruction for Science Minor Subjects, the policy to be followed in translating technical terms—the place of transliterations, the adoption of international terminology, the criteria for choosing equivalents from among the Tamil words already available, the sources from which the technical terms could be gathered, the type of books to be selected for the translation, the method of encouraging the original books in Tamil, the agency for the publication, the qualifications and method of recruitment of staff, the advisability of conducting orientation courses, incentives to be given to the students to join the course and steps to improve the standard of English. Questionnaires were sent to educationists, Principals of Colleges, the Press and others. The replies received indicated a certain line of action that would feasibly be adopted.

The Committee prepared the first report for submission to the Government as required in the Government Order. The report covered the issues raised in the terms of reference, viz:—

(1) Preparation of Technical Terms,

(2) Preparation of Text-books,

(3) Selection of Staff, and

(4) Selection of Pupils.

In tackling all these problems, the Committee kept in mind the following points:—

(1) That technical terms have to be prepared for as many as fourteen subjects,

(2) that books have to be of a standard acceptable to the Boards of Studies of the University of Madras,

(3) that preparation of both the technical terms and text-books must be done by experts,

(4) that the staff should not only be qualified but should also have enthusiasm for the work, and

(5) that whatever is possible should be done for the furtherance of the standard of English.

Then the Committee had to define its policy in respect of technical terms. From the replies received to the questionnaire mentioned above, it was found that diverse views were held about the way in which technical terms should be perpared. Some were for pure Tamil words being collected or coined with the existing Tamil vocabulary. Some others were for free transliterations. Still others were for using words in current usage irrespective of the origin. Looking into the books already available in the market and the expressions used in journals, it was found that there was no accepted and uniform terminology. With the result the Committee had to devise a few criteria for choosing technical equivalents in Tamil. The Government Order indicated that, as far as possible, well known international terms should be used subject to such adaptation as may be necessary. It also suggested that the well known Tamil terms could be used though it would be desirable to have international terms indicated in the brackets. Having this as the basis, the Committee provisionally decided on the following line of approach :—

(1) That the terms be confined to those required for the B.A. Degree;

(2) the terms available in school text-books, English-Tamil dictionaries, in the volumes of Tamil Encyclopædia published by the Tamil Academy, Kalaikadir, and glossaries prepared by the Government of Madras should normally be adopted after the examination of their suitabilities;

(3) that whenever possible compound Tamil words may be used, provided they are not far fetched, obscure and pedantic;

(4) that in other cases where no satisfactory Tamil equivalents or compounds could be thought of transliterations should be made.

The Committee was aware that it was rather artificial to take words out of context, dub them as technical terms and give them the literal meaning, that words have shades of meaning according

to the context and that in the preparation of the book, the author must be free to modify the terms suggested by the Committee or substitute others of their own. The Committee was aware that the Tamil Valarchi Kazhagam has been publishing the Encyclopædia in Tamil and many terms might have been discovered or coined by the writers of articles for that Encyclopædia. But, unfortunately, they have not yet been codified and the Committee had to prepare their own terms with the help of the school text-books and glossaries available.

As for the preparation of books, the Committee was aware that it would be its major task. The preparation of books in Tamil bristles with problems and difficulties. A good number of books will have to be prepared so that the students and teacher could have adequate choice in the matter of selection of books for reference and reading. It would not be sufficient to have a few books only without reference books. Ultimately, if the Tamil medium were to be effective, it must have a wide circulation of suitable books on the basis of which the vocabulary could grow fast enough to meet the requirements of teaching modern science. But in view of the shortness of time the Committee had, in the first instance, to think of preparing a few books for each of the subjects and to plan for other books meant for ancillary reading in the course of the next two years.

Another problem the Committee had to face was the problem of sufficient market for the books. If only one college and even that only a score of students offered for each subject, the demand for books will be poor indeed. This is an important aspect from the standpoint of producing books cheaply. The Committee, knowing that only a few copies could be sold in the first year and that only in 1963 there would be much demand for the books, had to think in terms of offering to purchase a certain number of copies from the publishers entrusted with the task of publication.

Another question was whether new books must be prepared or whether the existing books are to be translated. In view of the fact that for the first time books had to be prepared in Tamil for college classes for the various subjects, the Committee thought it would be better that the standard books recommended by the Board of Studies are translated. The Committee was aware of the difficulties involved in translation. The copyright for translations had to be obtained from the original publishers and they should be got translated into readable and idiomatic Tamil, choosing the proper men for the task of translation. In spite of all these known difficulties, the Committee decided that in order to satisfy the University standards, it was preferable to have some of the books, prescribed and recommended by the Board of Studies, translated. In the matter of choosing these books for translation, the Committee decided to seek the help of expert teachers and Chairman of the Board of Studies of the various studies.

The next problem was that of choosing the translator. While nomination would be expeditious and perhaps easy, it was thought that such a procedure would smack of favouritism and therefore decided that translators must be chosen by open competition. In order to be sure that the translators were academic people proficient in the subject, a qualification that they be teachers of at least two years experience was fixed for the competitors. Specified passage from the books chosen for the translations were to be prescribed and the specimen translations were to be judged by experts numbering about five for each book. The Commitee decided that while this process of choosing the translator was being gone through, the publishers be approached for permission to translate those books. Therefore the Committee decided to approach the local publishers and the foreign publishers to seek their co-operation in the matter.

The next question was in regard to the printing and publication of the books. The Committee thought that it would be ideal if the Government should undertake the printing and publication; but if the Government were not willing, it would have to approach firstly the agents of foreign books and failing, other local-publishers. The terms on which the publication work would be entrusted to them was a matter for negotiations with the publishers. The Committee explained the various alternative methods available for enthusing the publishers to undertake this task. One favoured by the Committee was to buy outright a specified number of copies. The Committee hoped that it would be possible to bring out the books by the beginning of May at the earliest and not later than middle of June at the latest, depending upon the time taken for getting the consent of the foreign publishers for translating the various books.

While the Committee was hoping that this method of preparing books by translations would be successful, it had also provided for the alternative that in the event of any breakdown or delay in the translation process, suitable persons be nominated to write books, according to the syllabus for the various subjects. In order to sustain the interest of the publishers and authors the Committee contemplated a prize scheme.

The Committee also drew up a time-schedule for implementing the various processes mentioned above.

As for recruitment of staff, the Government Order had indicated that the Committee should prepare a list of qualified people out of which the Government should make their appointments for the Pilot College, that the staff selected should be got together so as to comprise an organized scheme, and that the selection need not be confined to the employees of the Government alone. The staff return from colleges showed that there was a lot of potential talent awaiting opportunities. The Committee thought that it could call for applications from all over the State and choose a few persons

of outstanding merit and train them specially. It also decided that the selection of staff be made for all the three years at the first instance so that the training course can be organized at the same time though appointments may take place as and when need arises. As for the qualifications, the Committee thought it sufficient to insist on a good knowledge of Tamil and the proficiency of applicants could be ascertained at the interview rather than by any rigid test. So far as the Pilot College is concerned, the people not knowing Tamil and not selected by the Committee, could be transferred elsewhere. The Committee proposed to interview the selected applicants in the month of January and February and give them a training in the month of April and prepare a guide book with their help.

As regards the selection of Students for admission to the Pilot College, the Committee considered that they should be drawn from all the districts in the State as far as possible, and that students of higher calibre should be selected. There may be an apprehension that this being the only College introducing Tamil medium sufficient number may not join. The Committee recommended that incentives such as Scholarships, fee concessions, exemption from the registration fees and preference at the hands of Madras Public Service Commission.

To turn to the implementation of the proposals of the Committee outlined above, the first task was the preparation of technical terms. The Committee chose to adopt an elaborate method of choosing and finalising the technical terms. Each member of the Committee was requested to choose one expert lecturer with a sound knowledge of Tamil to compile the technical terms. When their recommendations were received the compilers were given detailed instructions as to the methods of preparation of technical terms. They were told that the terms gathered should be sufficiently comprehensive so as to provide the adequate vocabulary for the teacher, that they should think more about precision in conveying the concept than about the purity of the expression from the standpoint of Tamil language, that they should consult the glossaries already available and that they should give as many alternatives considered suitable as are available. They were supplied with glossary of Administrative Terms prepared by the Government of Madras recently, the provisional list of terms prepared for the Teachers Colleges and the glossaries of the Government of Madras prepared a few years ago. In close consultation with the Member concerned about 1,500 terms for each subject in the Major and Ancillary category and between 500 and 800 terms in each of the minor subjects were collected by each compiler. Naturally, this work of compilation took some time and as and when the compilations were received subject after subject they were cyclostyled at the Secretariat. As many as 200 copies had to be prepared for each of the subjects. This required the appointment of additional staff at the Secretariat. One English Steno-typist, one Tamil Steno-typist and two attenders were appointed. One Tamil typewriter, one English typewrited and one

electrical duplicator were also purchased for this purpose. All the stencilled copies were distributed to the various Colleges batch by batch with requests that the staff of the College concerned with the subject should consider them in detail and record in the glossaries, in the space left for them, their own suggestions and return them within a month of their receipt. When these glossaries were received back with their suggestions, it was found that most of the Colleges had taken pains to make their own recommendations. For compiling these suggestions, Tamil Pandits were commissioned. In the task of compilation of technical terms, apart from the Tamil Pandits commissioned by the Secretary, College Tamil Committee, some members of the staff of the P.S.G. Arts College also took pains. The Committee decided that a member of the Committee should sit with a Tamil Expert and a subject expert while finalising the terms. Accordingly it was decided that there should be a prolonged sitting at Coimbatore where these finalisation work would be completed. The Christmas vacation was availed of for this task. The interest shown and the pains taken by all the persons commissioned was something for which the Committee feels grateful. Then the problem of getting Technical Terms printed expeditiously was considered in order to make the terms available to the authors who had by then been commissioned. It was decided to have the printing done partially at the Government Press, Madras, and partially at the Kalaikadir Press, Coimbatore. The work was executed so expeditiously that within three weeks of the receipt of press copies of the glossaries, the printed glossaries were made available by the Press. The Government was good enough to price these books cheaply. The Government also permitted free distribution of these glossaries—free of cost to all the Colleges, Members of the Tamil Development and Research Council, the Members of the Madras State Education Advisory Committee to the authors commissioned to write books, etc. The College Tamil Committee has consulted all the Professors and Lecturers and other Educationists, and the Committee has taken pains to examine their suggestions dispassionately before finalising the terms. If the Committee has decided to choose a particular term rather than another, it might be because it has been advised so by the experts concerned. There may be scope for improvement and the lecturers themselves might be able to discover more appropriate Tamil equivalents. The Committee was quite conscious of these possibilities. In fact, it was this awareness of the possibilities that made the Committee mention in the preface to the Glossaries of the Technical Terms that they did not think that the terms are final and that they expected that they will be improved and that any improvements made will be thankfully accepted. The Committee further has instructed all the authors of the books to feel free to use their own terms if they were sure that they would convey the intended concepts much better than those found in the glossaries. The Committee knows that this process of perfection by experience will go on for years to come before an acceptable set of terms is evolved in each subject.

As for preparation of books, according to the original proposal, the Committee published a notification calling for specimen translation for Major and Ancillary Subjects and specimen articles for writing books in the Minor subjects. The notification appeared in the *Fort St. George Gazette* on 16th September 1959 and a copy of the notification was sent to each of the Colleges in the State with a request that they be given the widest publicity. The specimen scripts were received by the due date which was 15th September, and meanwhile the Committee had appointed experts as judges to evaluate the specimen translations and specimen articles.

Text-books.—The Committee had hoped that for the books chosen for translation the consent of the original authors and publishers would be forthcoming. With a view to soliciting the co-operation of the publishers of the books chosen for translation, the members of the Committee had two meetings with the publishers concerned. The first was as early as in July 23, 1959. Lists of books for translation were distributed to them. The Publishers were very sceptical about the market in view of the high price which may have to be fixed for translations. The Committee assured them that the Government may be requested to buy a certain number of copies from them and that they will find again a market for them in 1963 when all colleges switched over to Tamil medium. It was finally agreed between the publishers and the Committee that between 200 and 300 copies would be bought by the Committee and that these copies would not be placed in the market, that the translators will be chosen by the Committee; that the translator's fee would be paid by the publishers and that the books must be ready by the end of June 1960.

Unfortunately, the publishers later on intimated the Committee that they are not able to convince their London Offices about the feasibility of the plan of translations. But negotiations were renewed with them and even after the second meeting nothing came out of it, excepting that some four books were offered for translation. Unfortunately, even among these four, two offers had to be dropped because of the lack of enthusiasm and response from the publishers concerned. It is to be regretted that so little co-operation was forthcoming from the representatives of the foreign publishers and that after so much of persuasion almost nothing came out of it. It was this fact of lack of sufficient response from publishers, that made the Committee think of the other alternative which they had already provided for, namely, to commission a few experts to write books specially for the Tamil medium. The Committee decided that it would be advisable to nominate the very best to write the books in Tamil. Offers were made to the eminent men in the field of economics and politics, like, Dr. Loganathan and Dr. Appadurai. In other cases offers were made to Professors of University. It is gratifying to state that most of the offers were accepted and now the position is that books are being written by the University Professors and highly experienced and senior Professors of Colleges.

Books.—In general Psychology, History, Politics, Experimental Psychology, European Philosophy and European History are being written by Professors of the University of Madras. Two books in economics are being written by two Professors in two premier Honours Colleges in the City of Madras.

As for the minor sciences, the authors were selected on the basis of competition as originally planned by the Committee.

Three to five experts were appointed as judges and they included not only academic men but also others whose knowledge of subject and of Tamil language was quite well known. The judges were quite helpful and their reports were examined and the member of the Committee concerned with the subject also acted as a judge and made his own remarks besides tabulating the remarks made by others. In a few cases the standard of performance was not satisfactory, and therefore no one was selected. Where suitable persons were found, the work of translation in the case of two books or the preparation of books in the case of minors was entrusted to them. Since the authors were commissioned to write the books only in the month of December, naturally they find the time a little insufficient, and in order not to hasten them and make the work slip-shod, the Committee decided that where inevitable the book may be published in parts, so that at least only the requirements of first year are immediately covered.

Meanwhile, the Committee had discussion with the local Tamil Publishers; over a dozen of them were good enough to respond to the invitation of the Committee. At the meeting at the Secretariat held on 21st February 1960 they were very co-operative and they agreed to publish the books on the terms suggested by the Committee, viz., that 300 copies would be bought by the Government at the price fixed by them and that these books would not compete with their sales, that the Government would pay in the first instance the authors' fees and that the publishers would later reimburse the Government in instalments. On the same day a separate meeting was held with the authors who are preparing the books in order to know their programme and problems, and the authors showed tremendous enthusiasm in the work and the Committee proposed to them that they should expedite the work and deliver these scripts not later than 15th of March. It is hoped that they would keep to the time schedule. The work of writing in Tamil is something new for them and naturally, they are anxious that their reputation should not suffer and that they should contribute their best. They are also anxious that the books are comparable with those produced abroad. With such enthusiasm shown by the publishers as well as by the authors, and with the helpful and generous attitude of the Government, the Committee hopes that it should be possible to bring out the books by the end of June at the latest. Of course, the books would be only one or two in each subject in the first instance. The B.A. Degree Course has provided in the first year for only six hours of lecture for the major subjects and two hours for the minors and two to three hours for the ancillary subjects.

The first years requirements will be relatively small and while these books which are prepared will be sufficient for covering the first year's requirements, the Committee will be pressing on with the production of books required for the second and third years. The Committee has proposed that during the second and third year they should concern themselves with the production of ancillary reading material, which would not be merely text-books, but would be books of reference, of sufficient standard so as to meet the requirements of University Education.

The next step will be to recruit the staff and to train them. Later will arise the question of incentives to be given to the students who are joining the Tamil medium course at the Pilot College, Coimbatore. The Government is likely to be generous in this matter of incentives to the students who join this course.

The accommodation at the Pilot College is being expanded to meet the requirements.

D
Y2)1,31'N60
N61.3032
61324